

* נִתְּחַמַּן נַחֲמֵן מֵאִוְמֵן *

סֵפֶר אֲבִי הַנַּחֲלָה

אַגְרוֹת לְש.ז. שִׁזֵּר

וְשִׁרְשִׁיהֶן בְּכַתְבִּי
הַר"ר נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב וַצ"ל
נַחֲלָה נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה

מֵאֵת
ר' יִשְׂרָאֵל בֶּר אֹדֶסֶר וַצ"ל

"וְעָלִיד אֶמְרָתִי | מֵלֵא וְגִדִּיש"

לעילוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב **ישראל קרדונר זצ"ל**

תלמידו של הרב **משה ברסלבר זצ"ל**

תלמיד **מוהרנ"ת זצ"ל**

תלמידו של רביה"ק **מוהר"ן מברסלב**

נ נח נחמן מאומן זי"ע ועכי"א

ולעילוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת.נ.צ.ב.ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות" לכן נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילז בטובם להודיע לנו למען יתוקן הדבר במהדורה הבאה בעזרי"ת לטל': 058-5581489

תודתנו הרבה לחברי סטודיו "פשיטא" (WWW.PSHITA-ART.COM)

על הסיוע בהפקת הכריכות לעילוי נשמת ערן בן אסתר זי"ל | גיא בן זוהבה זי"ל | גיל בן מרגלית זי"ל | ת.נ.צ.ב.ה.

עמותת "מלא וגדש"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב
ופרוסום שם הצדיק

058-6147148 | 051-2626148

עמותת "ועליך אמת"

להדפסת והפצת
כתבי רבי נחמן מברסלב

052-8397662 | 054-6733762

התשפ"א

עם הספר

(מבוא שכתב הנשיא זלמן שז"ר ז"ל והדפס על ידו
במהדורה הראשונה של הספר בשנת תשכ"ו)

בספר זה נקבצו לקוטי דברים מתוך האגרות ששיגר הכותב, ר' ישראל בר אודסר נ"י, לידידו, ויסודתן בכתבי הרב רבנו נחמן מברסלב ותלמידיו. להט הנפש הנושב מתוך האגרות עושה אותן לתעודת אמונה יקרת סגולה בדור קטני אמונה.

נפלאות אמונה זו, המתגלית בחסידות ברסלב, באמונת הצדיק החסידי, מראשית צמיחתה עד היום. חסידות זו לבדה שמרה אמונים לרבה, ולא בחרה באחר לשבת על כסאו ולרשת את כתרו, כתר תורה וכתר הנהגה. הפסא הפנוי המגלף, העומד מגדר בבית המדרש הברסלבי בירושלים ושהוצא בחשאי, פרקים פרקים, מאומן שבאוקראינה, מאחורי מחיצת הברזל, כמו סמל הוא לקשר אמונה זה, שעל כסאו לא ישב זר. רבה הראשון של חסידות ברסלב הוא גם רבה האחרון - האחרון אף בתהליך הכנתו והתכוננותו של ישראל לגאולה. נפלאות אמונה זו לא לבד מצד עצם מציאותה ותוכנה הרעיוני, אלא עוד יותר מצד עוצם מטען הרגש שהיא משיאה בלב החסיד הברסלבי. החסיד הברסלבי דבק לא רק

בתורת רבו, אלא כביכול גם בדמות הגוף שלו, כפי שהוא מציירה לעצמו. ספרי הרב רבנו נחמן, תורות ושיחות ועצות וספורים לעולם הם לחסיד הברסלבי בתורה שבעל פה, והם מאירים ולוהטים, כובשים וסוחפים את הנפש, כיציאתם מפיו הקדוש; כביכול חש הוא, החסיד, בהבל נשימתו של רבו בהם. אותה קרינת אור דמותו, שהרגישו בה בחייו מקרביו בכל נפשם ומאודם, כפי שהם מעידים על עצמם בשיחות וספורים שהגיעונו מהם, כאלו צורה ושמורה בדפי ספריו הנדפסים, והיא נשפעת מתוכם על כל נפש שנפתחת לקראתם. מכאן האהבה הגדולה והעמקה, שאמונת החסיד הברסלבי ברבו רצופה בה, אהבה הנמתחת על פני דורות ומוחקת גבולי זמן ומקום, ומקרבת את דמותו של הרבי לעיני רוחו של החסיד; אהבה המחלחלת את נשמתו של החסיד הברסלבי ועושה אותה רגישה וספיגה לדברי רבו, עושה אותה כלי למאור שבתורתו.

מה מפרנס אמונה זו ואהבה זו עד היום הזה? אין ספק שמורשת תורתו של הרב רבנו נחמן מברסלב מתייחדת יחוד גמור בספרות החסידיית כולה. מעטים בה בספרות זו ספרים בלקוטי מורנו הרב רבנו נחמן, שבו שגב הרעיון ותואם אחיזתו בכתוב מכתובי התורה, או במאמר

ממאמרי חכמינו זכרונם לברכה, שקולים זה כנגד זה במדה כזו, בחריפות כזו, חריפות השופעת וזורמת בלא מאמץ, כביכול, ממש נחל נובע, גורפת וכוונסת סימוכיה מכל רחבי תורה שבכתב ושבעל פה, ספרות הנגלה וספרות הסוד, וסימוכים אלה כאלו ששים ושמחים ואצים רצים מאליהם, מקרוב ומרחוק, להצטרף למסכת המחשבה המתרקמת במוחו של הרב רבנו נחמן והמצעת עתה, בכל חיותה המרטטת, בספר. ואין צריך לומר מורשת הספור של הרב רבנו נחמן, שאין דגמטה ומעין דגמטה בכל ספרותינו לסגוניות הצורה, להמראה הפיוטית ולעמקות ההבחנה בהויות אדם ועולם. ותחומי שתי הרשויות יונקים זה מזה: פיוטיות גדולה ומאירה מהלכת בעיוני לקוטי מורנו הרב רבנו נחמן - שם התאר מתיקות, השפיה כל כך בהגדרת הטעם שטועם החסיד הפרסלבי בתורת רבו, מביע זאת בלא יודעים - וחרירות עיונית גדולה מצינת את הסמליות המפלגת שבספורי מורנו הרב רבנו נחמן. אף על פי כן קשה לראות במורשת הספרותית של הרב רבנו נחמן המקור היחיד שמזין לאותה אמונה ואהבה שמציינת את החסידות הפרסלבית מראשיתה ועד היום.

האמונה, כאהבה, מפרנסת את עצמה. היא הדלק, היא הפתילה, והיא הלהבה - כלם כאחד ובאחד. אפשר עקרה

שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלַב הוּא בְּאֻמוּנָה גְּדוֹלָה זוֹ שֶׁחֲדָשָׁה בְּתוֹךְ
 עֶצֶם הַתַּחֲנוּם שֶׁל אֻמוּנַת צְדִיקִים הַחֲסִידִית, אֻמוּנָה הַנוֹקֶבֶת
 וַיּוֹרֶדֶת עַד הַשִּׁיתִּין שְׁבִנְפֶּשׁ, הַתּוֹפֶסֶת אֶת הָאָדָם בְּכָל
 הַיּוֹמָתוֹ, וְאֵינָה מְרַפָּה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם; אֵין הִיא מְצוּוֹת שֶׁבֶת
 יוֹם טוֹב בְּלִבָּד, עֲנִין שֶׁל פְּמָבִי בְּלִבָּד. הִיא כְּאֶחָת מְקִיפָה
 אֶת הָאָדָם כָּלוֹ וּפּוֹלֶשֶׁת אוֹתוֹ כָּלוֹ; בְּכִיכּוֹל מְפַקֶּחֶת אוֹתוֹ
 וּפּוֹקֶחֶת אוֹתוֹ, כָּל תָּא שָׁבוּ, לַתַּחֲנוּשֶׁת הָאֱלֹהִי. זוֹ תְּכִלִּיתָהּ
 וְזוֹ פְּעֻלָּתָהּ שֶׁל אֻמוּנַת צְדִיקִים הַחֲסִידִית בְּכֻלָּהּ; בְּחֲסִידוֹת
 בְּרֶסֶלַב נִדְּלָקָה אֻמוּנָה זוֹ בְּעוֹצְמָה מְלַהֶטֶת כּוֹז, בְּדִבְרֵי הָרֵב
 רַבֵּנוּ נַחֲמָן עֲצֻמוֹ, בְּסַעֲרַת דִּבְקוּתוֹ שֶׁל תִּלְמִידוֹ הַגְּדוֹל,
 רַבִּי נֹתָן, בְּאַהֲבָתָם וּבְמַסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁל שָׂאֵר תִּלְמִידָיו
 וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו, עַד שֶׁנֶּרְאָתָה כְּפֶלֶא - וּלְעֵתִים פֶּלֶא לֹא
 מוּבֵן - אֵף בְּעֵינֵי צְדִיקִים וְחֲסִידִים. אֻמוּנָה גְּדוֹלָה זוֹ, כִּיּוֹן
 שֶׁנִּפְתָּחָה, דִּיָּה הִיָּתָה לְפָרֶגֶס אֶת עֲצָמָה לְדוֹרָה וּלְדוֹרוֹת.
 נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר אֻמוּנָה, מְקוֹר אֶהֱבָה. מְלַכְתַּחֲלָה מִבְּטָח
 הִיָּה לָהּ שִׁתְּלַחֲשׁ וְתִלְהֶט אֶת הַנֶּפֶשׁ עַד בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ.

הַמְּבִיא לְבֵית הַדְּפוּס.

זאן ע

אב"י הנחל א'

א.

ב"ה, יום ה' פקודי, כ"ז אדר א' התשי"ז, טבריא.

חיים טובים חיים ארבים לכבוד אוצר החכמה והמדע, מבקש אמת
מחפש אמונה, ידידי בנפשי. יהי ה' עמו ויפקח את לבבו ועיניו
ואזניו, ויראה וישמע ויבין האמת.

טוב להודות לה' אשר סבב בנפלאות השגחתו
שהצלחתי להפיר את גדלת ויקר מעלתו הרם
אחרי כמה שנים ששמעתי משמו הטוב, ומאז נכספתי
מאד להתודע עמו ולא עלתה בידי. אך תשוקתו החזקה
אל האמת היתה הגורם שסבב ה' בחסדו נפלאות שזכיתי
לראותו ולהתקשר אתו באהבים אהבת אמת, לדעתי גנוז
בזה רמזים המשתמעים לכמה פנים יפות. למרות שבאמת
איש פשוט לגמרי אני, אולם עין קטן יכול להדליק
ולהבעיר עין גדול מאוד. ואם אמנם אנו בדיוטא התחתונה
בשפל המדרגה מאוד, כמו שאנחנו יודעים בעצמנו שאין
פנינו יפות כלל, כי הרוח סערה וענן גדול מסעיר ומחשיך

ומובים תהיו, כי ה' יתברך יעזר לי בודאי שיהיה כרצוני
 באשר רציתי מכבר, כי בעזרת ה' יתברך גמרתי ואגמר
 כרצוני בודאי" ("איד האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן").
 ואמר שכל מי שיגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומו בודאי
 יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד אלא אפלו
 צדיק גמור כמו שאני רוצה.

בראש השנה האחרון שקדם הסתלקותו אמר רבנו
 הקדוש ז"ל התורה הנוראה 'תקעו תוכחה', מכאן שם
 שצריכין לבקש ולחפש מאד מאד את הרוח הקדש רוח
 נבואה של הצדיק המנהיג האמת שעקר שלמות האמונה
 שהיא עקר היהדות על ידו דיקא. ואז אחר אמירת
 התורה הנ"ל הזהיר אותי ביותר לכתב אזהרה הגדולה
 הזאת שכל אדם שבעולם מגדול ועד קטן צריכין להזהר
 בזה מאד, וצריכין להזהר ולהזכיר אותם אזהרה זאת
 אלפים פעמים שיזכרו מאד בכל יום ויום לחפש ולבקש
 הרבה את הצדיק המנהיג האמת שיש לו רוח נבואה רוח
 הקדש שיוכל לתקנם באמת לנצח. כי בודאי אין החפוש
 והבקשה אחרי הגוף הגשמי של הצדיק כי אם אחרי רוח
 הקדש שלו, שעל ידי זה עקר תקונו. וזה צריכין לחפש

יתברך גם בעולם הנשמי הזה אפלו בתכלית המדרגות
התחתונות והמגשמים מאד, עד שיכול להגביה גם כל
הנופלים והמגשמים ביותר, עד שיתקיים "וידע כל פעול
כי אתה פעלתו" וכו'.

על ידי התקרבות להצדיק זוכין לאמונה ונתבטלין
הכפירות.

עקר ההתקשרות היא אהבה, שיאהב את הצדיק אהבה
שלמה, שיהיה "נפשו קשורה בנפשו".

צריך לזהר מאד לגרש מקרבו הרוח שטות מה שלבו מלא
מרוח שטות הדבוק בו, ועל ידי שנתקשר להצדיק האמת,
הינו שיאהב את הצדיק אהבת נפש, על ידי זה מגרש
במהירות גדול את הרוח שטות מקרבו, ועל ידי זה זוכה
ללב נשבר.

הצדיק האמת נגד העולם הוא בחינת ראש, והעולם נגדו
הם בחינת גוף, ועקר התקון כשזוכין להיות מקרב ומקשר
להצדיק כמו הגוף עם הראש, שעקר החיות שפכל
האיברים הוא רק מהראש.

צָרִיכִין בְּכָל דּוֹר וָדוֹר לְשׁוּטֵט וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ מְאֹד מְאֹד
 אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּכָל מִינֵי חֲפוּשׁ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּנּוּ,
 כִּי עֵקֶר הַחַיּוֹת וְהַקּוּיִם וְהַנְּשֹׂאֲרִית נֶשֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל
 הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶם, הַכֹּל עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 שְׂזוּכִין יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁוֹ וּלְחַפֵּשׁוֹ בְּכָל מִינֵי חֲפוּשׁ בְּמַסִּירַת
 נֶפֶשׁ מִמֶּנּוּ עַד שְׂמוֹצְאִין אוֹתוֹ וּמִתְקַרְבִּים אֵלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה
 זוֹכִין לְאִמּוּנָה וּנְתִיבָטְלִין הַכְּפִירוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְגָאֻלָּה
 שְׁלָמָה וּלְהַשִּׁיר נְשִׁיתֵי עַר לְעֵתִיד. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה וּמַחֲכָה
 וּמַשְׁתַּקֵּק לָזֶה בְּאֵמֶת.

עַל יְדֵי מַחֲלָקַת עַל הַצְּדִיק שׁוֹכְחִין אֶת הַתּוֹרָה.

בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצְּדִיק.

רְבוּי הַחֲכָמוֹת, בְּפָרֵט חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, מְזִיקִים מְאֹד
 מְאֹד לְכָל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים וּמִכָּל מִינֵי חַיּוֹת
 רָעוֹת וּמְזִיקִים שְׂבָעוֹלָם, כִּי הֵם מְזִיקִים לְאִמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהִיא יְסוֹד הַכֹּל.

עַל יְדֵי שְׂדוּבָרִים עַל הַצְּדִיק, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּבֵּר הַפִּילוֹסוֹפִיָּא
 בְּעוֹלָם, וְכֵן לְהַפְּךְ.

עָקַר עַל־יַת הַנֶּפֶשׁ וּשְׁלֹמוֹתָהּ הוּא כְּשֶׁנִּכְלָלִין נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּאַחֲדוֹת אֶחָד.

עַל יְדֵי אֲהָבָה וְשָׁלוֹם וְאַחֲדוֹת שְׁבִין יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה
נִמְתָּקִין כָּל הַדִּינִים, וְנִתְּבַטְּלִין כָּל הַכְּפִירוֹת, וְנִכְנָע וְנִתְּבַטֵּל
חֻכְמַת הַטֵּבַע, וְנִתְּנָה אֱמוּנַת הָרָצוֹן בְּעוֹלָם לִידַע
וּלְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל מִתְּנַהֵג רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

עַל יְדֵי הַשָּׁלוֹם שֶׁיֵּשׁ בֵּין בְּנֵי אָדָם וְהֵם חוֹקְרִים וּמִסְבִּירִים
זֶה לָזֶה הָאֱמֶת, עַל יְדֵי זֶה מְשַׁלֵּיךְ כָּל אִישׁ שֶׁקָּרָא אֱלִילִי
בְּסִפּוֹ וּמִקְרַב אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת, וּלְפִי הַשָּׁלוֹם שֶׁבִּדּוֹר
כֵּן יְכוּלִין לְמַשֵּׁךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעִבְדּוֹ
שָׁכֵם אֶחָד, וְכֵלָם יִשְׁלִיכוּ אֶת אֱלִילִי בְּסִפָּם וּזְהָבָם וַיִּתְּפִלּוּ
אֶל ה' לְבָר.

מֵעֶלֶת הַקְּבוּץ שֶׁל יִשְׂרָאֵל הָאוֹחֲזִין עֲצָמָן בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת
בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוֹת גָּדוֹל, וּבִתְכֻלִּית הַשָּׁלוֹם הָאֱמֶתִי,
וּמִמְשִׁיכֵין עַל עֲצָמָן בְּכָל עֵת הָאֶרֶץ הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ שָׁלוֹ,
וּמִתְקַבְּצִין וּמִתְוַעְדִּין בְּכָל עֵת לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה בִּירְאַת
שָׁמַיִם, וּמִהָאֶרֶץ הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ שְׁעוֹסֵק הַצְדִּיק הַנִּלְוֶה
לְהֵאִיר בָּהֶם, הַקְּבוּץ הַזֶּה הוּא יָקָר וְנִעְלָה מְאֹד וְעַל יְדֵי זֶה

הַקְּבוּץ תִּהְיֶה הַגָּאֻלָּה בַּמַּהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיָּבֹא מָשִׁיחַ וַיִּתְּקֵן הַכָּל בַּשְּׁלֵמוֹת.

עַל יְדֵי הָאֲמַת הָעוֹלָם נִשְׁמַר מִכָּל הַזְּקוּת.

הַיָּמִת הוּא פּוֹדֶה מִכָּל הַצָּרוֹת.

כְּנִישׁ יֵשׁ אֲמַת יֵשׁ שְׁלוֹם.

כִּשְׂאִין אֲמַת אֵין חֶסֶד.

עַל יְדֵי אֲמַת יִזְכֶּה לְשֵׁם עוֹלָם.

מִי יִשְׁמוֹר אֶת עֲצָמוֹ מִשֶּׁקֶר הוּא מִנִּצָּח תָּמִיד.

עַל יְדֵי עֲנוּהַ תִּזְכֶּה לְאַמּוֹנָה.

עַל יְדֵי אֲמוּנָה יְכוֹל לְהַבִּין אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ.

על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על עוונותיך.

לֹא תִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עַד שִׁיחֶיָּה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל.

אֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה עַד שֶׁתִּכְלֶה גְאוּהָ.

עַל יְדֵי אַחַדוֹת שִׁיחָהּ בְּיִשְׂרָאֵל יָבֹא מָשִׁיחַ.

עַל יְדֵי אֲמוּנָה נִתְבַּטְּלִין הַגְּזֵרוֹת שְׁאֵמוֹת גּוֹזְרִין עַל יִשְׂרָאֵל.
אֲבָקֶשׁ סְלִיחָתוֹ שֶׁלֹּא שָׁלַחְתִּי עֲדִין הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים,
כִּי הָיִיתִי חוֹלָה וְעָבְרוּ עָלַי יְסוּדִים קָשִׁים לֹא עָלֶיךָ,
וּבְיָדָי הַכֹּל לְטוֹבָה. גַּם עָכְשׁוּ עֲדִין אֲנִי חָלוּשׁ כַּח מְאֹד,
וְהַתְּנַפְּרָתִי בְּכֹל כַּחוֹתִי לְכַתֵּב קֶצֶת דְּבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ
בָּהֶם כְּדֵי לְהַחְיֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת כָּל הָעוֹלָם.

מֵעַתָּה שֶׁנִּפְרְדְּנוּ לֹא שָׁכַחְתִּי אוֹתוֹ כִּי אֶהְבֵּתוֹ חֲקוּקָה בְּעֶמֶק
לְבִי בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, וְאֲנִי מִתְנַעֲנֵעַ וּמִשְׁתַּוְּקֶק
אֵלָיו תָּמִיד לְהִתְקַשֵּׁר אִתּוֹ בְּשֵׁבֶת אַחִים גַּם יַחַד. אֲנִי
מִתְפַּלֵּל תָּמִיד עֲבוּרוֹ שֶׁיִּזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת אֹרֶךְ הַשְּׁמַשׁ
הַקְּדוּשׁ הַמְּאִיר עָכְשׁוּ בְּעוֹלָם, וּלְהַעֲבִיר וּלְסַלֵּק הָעֲנָנִים
הַמְּחַשִּׁיכִים אֶת אֹרֶךְ הַשְּׁמַשׁ, בְּאִפֶּן שֶׁיִּזְכֶּה לְצֵאת מֵאֲפֶלָה
לְאוֹרָה, מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, וּכְאוֹר בְּקֶרֶךְ יוֹרֵחַ עָלֵינוּ שֶׁמֶשׁ
צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ.

בְּרַגְשֵׁי כְבוֹד וִיקָר הַנְּנִי דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּשְׁלוֹם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמוֹ
הַנְּלוּיִם אֵלָיו, בְּפֶרֶט לִידִידֵנוּ הַנְּעִים וְהַנְּחֻמָּד וְכו'... אֲשֶׁר
זָכָה לְאוֹר הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלּוֹת וּבְיָדָי יַעֲשׂוּ בּוֹ פְּעֻלוֹת
לְטוֹבָה אִם יֵטֶה אֲזַנּוֹ וְלִבּוֹ אֵלֵיהֶם.

ב. ו אב"י הנחל א'

המחכה ומצפה לתשובתו המהירה. נא לשמור את המכתב, כי אקנה בקרוב להתראות, ויש לי מה לבאר בעל פה:

שלחן ב"ב אאסר

בית זלמן אודסער, מבריא.

ב.

ב"ה, יום שני חג העצמאות תשי"ז.

זה היום עשה ה' עמנו נסים ונפלאות למען יתגדל ויתקדש שמו הגדול בעולם, נגילה ונשמחה בישועתו, ונודה ונהלל לפניו יתברך. בן יגמר עמנו הנאלה השלמה שאין גלות אחריה.

לכבוד ידידי יקירי וחביבי הנעים, איש משכיל וחכם להבחין ולהבין האמת, שלום וחיים לנצח.

מותוך השתוקקות וגעגועים ואהבה רבה אהבת אמת שאינו תלוי בדבר בטל, ולא יכפה לעולם, הריני בזה לשמח את לבו הזך במעט מטעמים ומעדנים יקרים אשר אהב נפשו, דברים מתוקים מדבש מאירים עינים, ומשיבים את הנפש מדרך מיתה לדרך חיים, הנובעים ממקור החכמה שגלה אור האורות הגנוז רבנו הקדוש והנורא זצ"ל.

קֹדֶם כָּל אֲכָפִיל וְאַשְׁלֵשׁ אֶת תּוֹדָתִי הָעֲמֻקָּה מִקָּרֵב לָב
 אֲמַת עַל גְּדֻבַּת לְבוֹ הַמָּהוּר סֶדֶד עֲשָׂרָה ל"י שֶׁקִּבְּלָתִי
 מִמֶּנּוּ בַּחֲדָשׁ הָעֶבֶר, וַיֵּדַע כִּי תִכַּף נִתְּתִי כָּל הַסְּכּוּם הַזֶּה לִי
 לְיָדֵי רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ ז"ל לְפָדְיוֹן נַפְשׁוֹ, הֵינּוּ בְּקַפַּת הַצְּדָקָה
 לְעֻנְיָיו הַקְּדוֹשִׁים, לְזֻכּוֹת הָרַבִּים. וְאַנִּי מַעֲתִיר וּמִקְוֶה כִּי
 בְּגִלְגַּל הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַכְהוּ ה' מִצִּיּוֹן בְּחַיִּים אֲרָכִים וְכָל טוֹב,
 וַיַּחֲדֵשׁ נַפְשׁוֹ לְטוֹבָה בְּאִפְּן שִׁירָגִישׁ הַיָּטִב בְּלָבוֹ וּמַחוֹ וּבְכָל
 עֲצֻמוֹתָיו נְעִימַת מְתִיקַת אוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמַת
 הַמְּאִיר גַּם עֲבָשׁוֹ פֶּשַׁע בְּצַהָרִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ,
 עַד שִׁזְזָה בְּחַיּוֹ לְתֵקֵן הַכֹּל בְּתַכְלִית הַתִּקּוֹן וְלַהֲפֹךְ כָּל
 הָעוֹנוֹת לְזֻכּוֹת.

הָאֲמַת אֲנִיד שְׁזֵמֵן רַב הָיִיתִי בְּשִׁמְחָה וְנַחַת גָּדוֹל בְּרֵאוֹתִי
 בְּעֵינֵי שִׁישׁ לוֹ זֻכּוֹת לְדָבָר יָקָר וְנִפְלָא וְנִעְלָה לְעִילָא וּלְעִילָא
 שְׂאִין לְמַעְלָה הַיָּמֵנוּ.

מִי שֶׁחָפֵץ בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ וְאִינוּ מַטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ, יִכּוֹל
 לְהַבִּין מִרְחוֹק הֵיכֵן הַדַּעַת הָאֲמַתִּי שְׂרָאוֹי לְסִמְךָ עָלָיו
 וְלַהֲאֲמִין בוֹ, וּמִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּאֲמַת, וּלְמִי
 רְאוֹי לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֲמַת.

עקר תקון וכפרת כל העוונות, הוא רק על ידי הצדיק האמת שעוסק להמשיך אורות המקיפין ולהאיר הדעת בישראל שעל ידי זה מוציאים מעוונות, ולא די שמציל את ישראל על ידי זה מעוונות אף גם יש לו כח בכיכול לכפר עוונות, כי אורות המקיפין שלו הם בחינת עולם הבא, בחינת תשובה, בחינת יום כפורים ששם נתכפרין כל העוונות, ונתהפכין שם כל העוונות לזכיות.

כל אחד כפי מה שיודע בנפשו גדל פחיתותו וגדל רחוקו שנתרחק מאד מה' יתברך, כמו כן הוא צריך דיקא להתקרב להרבי האמת הגדול במעלה מאד מאד, כי כל מה שהוא קטן ביותר - הוא צריך רבי אמתי גדול ביותר.

הכלל, שהממשלה ביד הצדיק לפעל פעלות פרצונו, ועקר הממשלה להאיר ולעורר לב ישראל לעבודת ה' יתברך. על כן העקר שיתקשר לצדיקי אמת ומהם יקבל כח והארה והתעוררות לה' יתברך עד שישוב אל ה' באמת.

יש שדה העליונה ששם גדלים כל הנשמות, ואלו הנשמות צריכים בעל השדה שישגיח עליהם ויעסק

בְּתַקוּנָם. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד שְׁרוּצָה לְרַחֵם עַל נַשְׁמָתוֹ לְבַקֵּשׁ
וּלְהַתְחַנֵּן הַרְבֵּה לִפְנֵי ה' יִתְבָּרֵךְ כָּל יָמָיו שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב
לְהַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא בֶּעַל הַשְּׂדָה, שֶׁהוּא מְסַתֵּב עַל כָּל
אֶחָד לְהִבְיֹאוֹ אֶל הַתְּכָלִית הָאֱמֵתִי, כִּי אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל
הַתְּכָלִית הַטּוֹב הַנִּצְחִי כִּי אִם עַל יְדֵי הַצְדִּיק הַזֶּה שֶׁהוּא
בְּחִינַת בֶּעַל הַשְּׂדָה הָעֲלִיּוֹנָה.

כָּל הָעֲצוֹת צָרִיכִים לְקַבֵּל מִצְדִּיקֵי אֱמֵת, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְתָּקִין
הַדִּינִים וַיָּבוֹא לוֹ יְשׁוּעָה.

הַמַּעֲתִיק

שלמה בן יוסף

ג.

ב"ה ט"ו אדר תשי"ז.

לְכָבוֹד יְדִידֵי כְּנַפְשֵׁי הַטּוֹב וְהַנְּעִים, שְׁלוֹם רַב.

לְפָלֵא בְּעֵינֵי שְׂלֵא הִשִּׁיבֵנִי עַל מִכְתָּבִי הַקֶּדֶם, אֵךְ אֲנִי דָן
אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת שֶׁהוּא טָרוּד מְאֹד בְּעִסְקָיו,
וּבִפְרָט כִּי מִצַּד עֲצָמֵי מָה אֲנִי וּבִדְאֵי אֵינֶנִּי כִּדְאֵי לְגִדְל

שפלות מדרגתי. אף על פי כן אני ממשיך לעשות החוב המוטל עלי לעשות רצונו לכתב לו נפלאות דברי רבנו הקדוש זצ"ל, המחים נפש כל חי, ולקים בזה הזהרת רבנו ז"ל, להודיע ולפרסם דעתו הקדוש בעולם, למלאות העולם דעה את ה'. אולי יתעורר על ידי זה לשים עיניו ולבו ביותר בספריו הקדושים אשר הם כל תקוננו וגאולתנו ותקון כל העולם. אשרי הזוכה לזה.

הריני מקשר לזה העתקת לשון מורנו רבי נתן הקדוש זצ"ל, וזה לשונו: "זכות גדול הוא להאדם פשוטה שיהיו מחשבותיו משוטטות בדברי רבנו ז"ל הקדוש והנזירא מאד אשר אין ערוך אליו, ואי אפשר לספר בשבחו הקדוש שלא לפגם בכבודו חס ושלום, וכל מה שנמצא בדברינו איזה שבח על רבנו ז"ל הקדוש והנזירא מאד, צריכין לידע שהכל נחשב כלא, ואינו אפלו כמפה מן הים הגדול, כי אי אפשר לספר בשבחו כלל, כי היה נעלם בתכלית ההעלם משכל אנושי, ואפלו צדיקים גדולים אי אפשר (להם) להשיג מקצת מעלתו. ואין לנו שום השגה ותפיסא בו כלל, כי אם על ידי קצת התורות הנפלאים שגלה בספריו הקדושים, והמעשיות הנזירות, ומזה יכול

כָּל חַד בְּפֹנִים מִה דְּמִשְׁעָר בְּלִבִּיהּ לְהַבִּין קֶצֶת מַעַט מִזְעִיר
 עַד הֵיכֵן מַגִּיעַ רוּם תִּקְפוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ עַד אֵין תְּכַלִּית. אֲשֶׁרִי
 יִלּוּד אִשָּׁה שְׂזָכָה לְמַעְלָה כְּזוֹ הָעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה מִה
 שְׂאִין הֶפֶה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב".

"כִּי מִרְחָמִים יִנְהַגִּם" (ישעיה מ"ט), הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן הוּא
 יָכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהִיג.

הַצִּדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת הוּא רַחֲמָן מְאֹד עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא
 מִרְחָם בְּרַחֲמָנוּת הָאֵמֶתִי עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא לְהַכְנִים בָּהֶם
 הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְלְהוֹצִיאֵם
 מִעֲוֹנוֹת, שְׂזָהוּ עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת עַל יִשְׂרָאֵל הַגָּדוֹל מְכַל
 מִיָּנִי רַחֲמָנוּת. כִּי כָּל הַיִּסּוּרִים הַקָּשִׁים שֶׁבָּעוֹלָם אֵינָם
 נַחֲשָׁבִים כָּלֵל בְּנֶגֶד הַמִּשָּׁא הַכָּבֵד שֶׁל עוֹנוֹת חֵם וְשָׁלוֹם,
 כִּי כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל נּוֹפְלִים בְּעוֹנוֹת זֶהוּ מִשָּׂא כָּבֵד מְאֹד שְׂאִי
 אֶפְשָׁר לִשָּׂא כָּלֵל הַמִּשָּׁא הַכָּבֵד הַזֶּה שֶׁל עוֹנוֹת אֶפְלוּ
 יוֹם אֶחָד, כִּי מִי שִׂידַע קְדֻשַּׁת יִשְׂרָאֵל מֵאִין הֵם לְקוֹחִים,
 וְיִידַע רוּחָנִיּוֹת וְדַקּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הוּא יוֹדַע שִׁיִּשְׂרָאֵל
 הֵם רַחוּקִים לְגִמְרֵי מַעְוֹן, וְאֵין עוֹזֵן שִׁיָּד לָהֶם כָּלֵל כָּלֵל
 לֹא, לְפִי גִדֵּל קְדֻשָּׁתָם מִשְׁרָשָׁם, וְגִדֵּל דַּקּוּתָם וְרוּחָנִיּוּתָם.

ועל כן כל היסורים שבעולם אינם נחשבים למשא כנגד המשא הכבד של עוונות חס ושלום, רחמנא לצלן, כי עקר היסורים הם רק כשנופלים בעוונות חס ושלום, וזהו עקר הרחמנות לרחם על ישראל עם קדוש להוציאם מהמשא הכבד של עוונות. ובאמת מהיכן באים לעוונות, הוא רק על ידי שאין לו דעת, כי אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, וזהו הרחמנות הגדול מן הכל, שצריכין לרחם עליו להכניס בו דעת. ועל כן כל רחמנות המנהיג הרחמן האמת על ישראל הוא להכניס בהם דעת, כדי להוציאם מהמשאוי הכבד של עוונות חס ושלום, והוא הוא העוסק בישובו של עולם, שיהיה העולם מישב מבני אדם, הינו בני דעה. כי עקר האדם הוא הדעת, ומי שאין לו דעת אינו אדם כלל רק הוא בחינת חיה ברמות אדם, ועקר הדעת הוא לידע שיש אלקים שליט בארץ ולעשות רצונו יתברך. גם הוא משתדל להשאיר דעתו לדורות לנצח, שזהו עקר שלמות הצדיק אחר הסתלקותו. ואפלו כשמגיע זמנו להסתלק ולעלות למעלה למעלה בתכלית המעלה, אף על פי כן אין זה שלמותו להיות למעלה לבד, רק העקר שלמותו

שְׂאִיר אַחֵר הַסְתַּלְקוֹתוֹ לְמָטָה לְמָטָה גַּם כֵּן, שְׂשִׁאִיר
בֵּן וְתַלְמִיד שִׁיקְבְּלוּ דַעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה וַיֹּאֲרִיּוּ דַעְתּוֹ בְּעוֹלָם
מְדוּר לְדוּר לְנִצָּח, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת לְדוּרֵי
דוֹרוֹת לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל יְדֵי זֶה נִחַשְׁב כָּאֱלוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ
מִמֶּשׁ נִשְׁאָר בְּעוֹלָם.

גַּם הוּא יָכוֹל לְלַמֵּד וּלְהָאִיר בְּדָרֵי מַעֲלָה וּבְדָרֵי מַטָּה,
לְהִרְאוֹת לְהַגְבוֹהִים בְּמַעֲלָה שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֹל בִּידְעָתוֹ
יְתִבְרָךְ, וּלְהַפְּךְ לְדָרֵי מַטָּה שֶׁהֵם הַמוֹנָחִים בְּדִיּוּטָא
הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד בְּתוֹךְ הָאָרֶץ מִמֶּשׁ, בְּתַכְלִית הִירִידָה,
לְהִרְאוֹת לָהֶם שְׁעָדִין ה' עִמָּם וְאֶצְלָם וְקָרוֹב לָהֶם, לְחַזְקָם
וּלְאַמְצָם שְׁלֵא יִתְיַאֲשׁוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אַפֵּן בְּעוֹלָם.
עַל בֵּן אֶפְלוֹ אִם הָאָדָם נוֹפֵל חֵם וְשָׁלוֹם לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל
רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְהוּא בְּשִׁפְל הַמְדִּרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה מִמֶּשׁ, גַּם
מִשֶּׁם יוֹכֵל לְדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בַּה' וּלְשׁוֹב אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כִּי
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמִכָּל הַטִּמְאֹת וְהַזְהָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
יְכוּלִים לְשׁוֹב אֵלָיו יְתִבְרָךְ. וְכָל זֶה זֻכֵּין עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֱמֵת וְתַלְמִידֵיו שִׁינְקוּ מִדַּעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל
אֶחָד לְרַחֵם עַל עֶצְמוֹ וּלְהַתְנַפֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לִפְנֵי ה' יְתִבְרָךְ
בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ שְׁיֻזְכָּה לִידַע הָאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, שִׁימְצָא

מנהיג אמתו כזה שיוכל להוציא אותו מעוונות, כי זה
עקר הרחמנות מכל מיני רחמנות.

המשד יבוא בקרוב בעזרת ה'.

שלמה בן אברהם

ד.

ב"ה, ג' שבט תשי"ח, טבריא.

לכבוד בעל נפש עשירה יקרה מפנינים הנעים. ישמרהו ה' ויחיהו
לארך ימים בשבע שמחות ונעימות נצח.

לשמחת לב וענג נפש רב היה לי הספה מהשגחה
העליונה שזכיתי לבקר בהיכלו בשבת אחים
גם יחד בלב אחד לב אמת, התרגשתי מאוד על היחס
הלבבי. באמת אומר לו כי אינני מסית דעתי מפניו, הוא
נחקק בלבי ומחי תמיד, ואיך אפשר לגלות ולהאיר לו אור
הדעת של אור האורות הגנוז וצפון של רבנו הקדוש וצ"ל
המאיר בכל העולמות.

הַנְּנִי שׁוֹלַח לוֹ כְּמָה קִטְעִים מְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת:

אָמַר, אֲנִי אוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שֶׁלֹּא הָיָה מֵעוֹלָם.
אֵיךְ אֲפָשָׁר שֶׁלֹּא יִחַלְקוּ עָלַי מֵאַחֵר שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ
שֶׁעֲדִין לֹא הָלַךְ אָדָם בּוֹ מֵעוֹלָם, וְגַם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לֹא,
וְשׁוֹם בְּרִיאָה לֹא, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא דֶּרֶךְ יֶשֶׁן מְאֹד אֵף עַל
פִּי בֶן הוּא חֲדָשׁ לְגִמְרִי. אָמַר, אִם הָיָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
שׁוֹמֵעַ תּוֹרָתִי הָיָה אֶצְלוֹ גַּם בֶּן חֲדָשׁ, אִם הָיָה רֶשֶׁב־י
שׁוֹמֵעַ תּוֹרָתִי הָיָה גַּם בֶּן חֲדָשׁ גַּם אִזּוֹ. אֲנִי רוֹצֵה לְגַלּוֹת
וּלְהַכְנִים יִרְאָה בְּאֲנָשִׁי, יִרְאָה נִפְלְאָה שֶׁעֲדִין לֹא הִיְתָה
יִרְאָה כְּזֹאת בְּעוֹלָם.

אָמַר לְעֵנִין הַמְּפֹרָסִים שֶׁל שֶׁקֶר, כִּי עַל הַבַּעַל דָּבָר קָשָׁה
מְאֹד לְטַרַח עִם כָּל הָעוֹלָם לְהַטְעוֹתָם מִדֶּרֶךְ הַיֶּשֶׁר, עַל בֶּן
הָעֶמִיד מְפֹרָס אֶחָד בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי וּמְפֹרָס אֶחָד בְּמָקוֹם
פְּלוֹנִי. אָמַר עַל אֲנָשִׁי שֶׁלּוֹמוֹ שֶׁקָּשָׁה לָהֶם שְׁיָרִימוּ אֶת
עֵצְמָן לְהַנְהִיג בְּרִבְנוּת וְהַתְנַשְּׂאוֹת מַחֲמַת שֶׁהַכְנָסְתִּי בָּהֶם
אֶמֶת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי. הַפְּחוֹת שֶׁבְּאֲנָשִׁי אֲנִי מוֹלִיךְ אוֹתוֹ
בְּדֶרֶךְ שֶׁל צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד וְכו'. מִי שֶׁיִּתְקַרֵּב לְאֲנָשִׁי שֶׁלּוֹמִי
וְאֶפְלוּ מִי שֶׁרָק יַגַּע בָּהֶם בּוֹדָאִי יִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֶמֶת,

ולא איש פֿשר בלֿבֿד כי אם אפֿלו צֿדיק גִּדּוֹל מֵאִד יהִיה
 מִי שְׂיִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְאַנְשִׁים שְׁלִי. אָמַר אֲנִי נָהַר הַמַּטְהֵר
 מִכָּל הַפְּתָמִים.

אֲנִי אֵילָן נָאָה וְנִפְלָא מֵאִד עִם עֲנָפִים נִפְלָאִים מֵאִד,
 וְלִמְטָה אֲנִי מוֹנֵחַ בְּאַרְצָא מִפֿשׁ. אם הייתי רוֹצֵה לְגַלּוֹת
 מֵאִתִּי - הָיוּ כָּל הָעוֹלָם רָצִין אַחֲרִי. אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרְוֹר שְׁאֲנִי
 מְנַהִיג הַדּוֹר יְחִידִי בְּעוֹלָם וְאִין מְנַהִיג כְּמוֹנִי. עוֹד יהִיה
 זְמַן שֶׁתִּהְיוּ מִתְנַעֲנָעִים מֵאִד עַל שְׁהִיָּה בִּידִיכֶם חֲדוּשׁ
 נִפְלָא כְּזֶה וְעֲזֹבְתֶם אוֹתוֹ וְכו'. כִּבְר גְּמַרְתִּי וְאָגֵמַר. לְעֵתִיד
 יהִיה כָּל הָעוֹלָם אֲנִשִּׁי בְּרִסְלָב. "וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בְּשֹׁר" -
 אוֹתִיוֹת 'בְּרִסְלָב'.

הַפֿעַל דְּבָר מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם, וְאִינוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב
 אֶל הַצִּדִּיק הָאֱמֵת שְׁמִמְנוּ יוֹנְקִים הַבֵּל, אֵךְ כָּל זְמַן שֶׁהוּא
 עֲדִין בְּתוֹךְ כָּלל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יֵצֵא לְגַמְרִי, אִז עֲדִין יֵשׁ לוֹ
 תְּקוּהָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

צָרִיךְ הָאָדָם לְהַעֲמִיק עֵינָיו לְדַעַת וּלְהַפִּיר גִּדְלַת הַבּוֹרָא
 עַל יְדֵי כָּל דְּבָר וְדְבָר מִהִבְרִיאָה, עַד אֲשֶׁר יָבוֹא לְבַחֲנִית
 הַתְּכֵלִית שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבָר. וְקִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם שֶׁכִּלְנוּ

במדרגה פחותה מאד שאי אפשר לנו לבוא לידיעה זאת, יש לנו לכסף ולהשתוקק מאד מי יתן והיה לנו מנהיג הדור רועה נאמן שיוכל להאיר גם בנו ידיעת והשגת הבורא יתברך בלי שום מסך המבדיל, כדי שנוזכה לבוא אל התכלית.

אפלו מי שנפל מאד ומונח בשאול תחתיות חם ושלום, אף על פי כן יש לו תקנה גדולה על ידי הצדיק הגדול האמתי, כי על ידו יכולים הכל לקבל חיות מהקדשה בכל מקום שהם, על כן באמת אין שום יאוש בעולם, והעקר הוא "מכטן שאול שועתי", כי גם צעקה משאול תחתיות אינה נאבדת לעולם, ויצעק ויצעק לפני ה' יתברך תמיד יהיה איד שיהיה עד אשר ישקיף וירא ה' משמים.

עקר שלמות הצדיק הוא שיוכל להראות למי שהוא למעלה ונדמה לו שהוא במדרגה עליונה - יהיה מראה לו שהוא ההפוך. וכן למי שהוא למטה במדרגה התחתונה יהיה מראה לו שעדין לא אבדה תקותו וגם משם יוכל לדבק עצמו אליו יתברך לשוב אליו, כי אין שום יאוש בעולם כלל.

חכמות אין צריכים כלל, והעקר הוא רק תמימות ופשיטות ואמונה שלמה בה' יתברך ובהצדיק האמת. אשרי ההולך בתמימות. אשרי למי שזוכה להתקרב להצדיק האמת, אשרי לו אשרי חלקו. והבעל דבר שם לבו על זה מאד לבלבל את העולם, והקים בעולם מפרסמים הרבה של שקר. וגם בין הצדיקים האמתיים הכנים מחלקת עד שאין אחד יודע היכן האמת.

פעם אחת ישב רבנו הקדוש זצ"ל יחד עם תלמידו הרב הקדוש המגיד מפירהאויצע שהיה איש זקן והיה מקדם מגדולי תלמידי הבעל שם טוב זצ"ל, חבר להמגיד מפעזריטש, ותפס בזקנו של המגיד הנ"ל בדרך חבה ואמר לו, חדוש כמוני עוד לא היה בעולם, אותי צריכים כל העולם מאד מאד, כי העולם אין יכולין להיות בלעדי כלל, יש ליאל ידי להחזיר כל העולם למוטב, לא בלבד אנשים פשוטים, אלא אפלו כל הצדיקים ואנשים גדולים אני יכול להחזירם למוטב, כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב, ולא מבעיא ישראל קדושים, אלא כל האמות העולם כלם אני יכול להחזירם לה' יתברך,

וְהִיִּיתִי יָכוֹל לְהַחְזִירָם לַה' יִתְבָּרַךְ לְהוֹלִיכֶם סָמוּךְ לְדַת
יִשְׂרָאֵל, אֵךְ דִּיּוּ לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ.

אָמַר, הֲלֹא גַם מִי שְׂנוּגֵעַ בִּי מְעַט אָפְלוּ בְּאַצְבַּע קִטְנָה -
אֵין לִשְׁעַר מַעְלָתוֹ. מַה לָּכֶם לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת, אֵין אַתֶּם
צָרִיכִים רַק לָתֵת אֲבָנִים וְסִיד, וְאֲנִי בּוֹנֶה מֵהֶם בְּנִינִים
נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים. וּמִשָּׁךְ מְאֹד תִּיכַת "בְּנִינִים" כְּמִפְלִיג
בְּשִׁבְחָם נִפְלְאוֹת תַּפְאֶרֶת הַבְּנִינִים הַנוֹרָאִים שְׂבוּנָה מְזֹה.
וְאָמַר, הֲלֹא אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמַדּוּעַ לֹא יִהְיוּ
לְהוֹטִים וְרָצִים אַחֲרֵי לְקַבֵּלוֹ. וְשָׂאוּ אוֹתוֹ, אֵיךְ אֶפְשָׁר
לְקַבֵּל. וְהַשִּׁיב, עִם הַפֶּה וְהַלֵּב צָרִיכִים לַחֲתוֹר וּלְבַקֵּשׁ.

צְדִיקֵי אָמַת הֵם מְגִלִּין אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל
בָּאֵי עוֹלָם, אָפְלוּ לְהִרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם הִרְשָׁעִים
וְהָעֲפוּ"ם, שְׁזֶה עָקֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁהִרְחוּקִים בְּיוֹתֵר
מִקְרִבִּין אֶת עַצְמָם לְעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ כִּי אִזּוֹ נִתְגַּדֵּל כְּבוֹד
שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְנִתְעַלָּה, עַל בֶּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד
לְקִרְבַּ הִרְחוּקִים לַה' יִתְבָּרַךְ. וְגַם אֵין לְשׁוֹם אָדָם לִיָּאֵשׁ
אֶת עַצְמוֹ מִלֵּהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת שְׁנִיתֵרְחֵק
מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים, אֵף שֶׁהִרְבָּה

לַעֲשׂוֹת הָרַע חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אֲדַרְבָּא כָּל מָה שֶׁהוּא רְחוּק
בְּיוֹתֵר - עַל יְדוֹ יִתְגַּדֵּל כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ בְּיוֹתֵר כְּשִׁישְׁתִּידֵּל
לְשׁוֹב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, כִּי זֶה עֶקֶר כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵךְ.
אֲבָל זֶה אִי אֶפְשָׁר שִׁיתְקַרֵּב הָרְחוּק לָהּ יִתְפָּרֵךְ כָּרְאוֹ כִּי
אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת!

אֲנִי בְּטוֹחַ כִּי יִקְרָא אֶת הַלְקוּט הַזֶּה בְּעֵינָיו רַב וַיִּכְנִיֵּם
בְּעֵמֶק לְבָבוֹ. הֵייתִי שְׂמֵחַ מְאֹד אִם הָיָה אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיב לִי
אֶת דַּעְתּוֹ עָלָיו.

מוֹקִירוּ וּמְכַבְּדוּ וּמְתַפַּלְל עֲבוּר שְׁלוֹמוֹ וּבְרִיאָתוֹ תָּמִיד, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
וּמוֹכְתוֹ בְּאֲמֵת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹם כָּל הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

שלום ב"א ואפ"ה

ה.

ב"ה, ט' שבט תשי"ח, טבריא.

לְכַבֹּד יָדִיד לְבִי הַטּוֹב וְהַנָּעִים בְּרַפְתַּ חַיִּים וְשָׁלוֹם רַב.

שְׁלֹשִׁים שְׁלַחְתִּי לוֹ מִמַּעֲמִים טוֹבִים אֲשֶׁר אָהֲבָה נַפְשׁוֹ
וְאֶקְוֶה שִׁירְגִּישׁ בָּהֶם גְּעִימוֹת רַבָּה, גַּם עֲכָשׁוּ

שׁוֹלַח לוֹ מִתְּנָה טוֹבָה מִבֵּית גִּנְזָיו שֶׁל רַבְּנוּ כָּבֶת עֵינֵינוּ נֶחֱל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה זַ"ל.

עֵקֶר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ הוּא לְגָלוּת הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, כִּי עֲכָשׁוּ
הָאֱמֶת בְּגָלוּת גָּדוֹל וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שְׂאֲצָלוּ הָאֱמֶת, וְעֵקֶר
הָאֱמֶת יִתְגַּלֶּה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ וְזֶה עֵקֶר הַגִּאֲלָה .

אֱמֶת וְשִׁקָּר הֵם בְּחִינַת מֶלֶךְ וְעֶבֶד, וּמַחֲמַת הַתְּנַבְרוּת
הַשִּׁקָּר נִחְלָף בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּבֶן הָעֶבֶד עַד שֶׁסָּבְרוּ עַל בֶּן
הָעֶבֶד שֶׁהוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ, וְעַל בֶּן הַמֶּלֶךְ לְהַפְּדוֹ, כַּמְבֹאָר
בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת.

עֵקֶר בְּטוֹל הַשִּׁקָּר וְהַתְּנַבְרוּת הָאֱמֶת הוּא עַל יְדֵי שְׂמִיכָטָל
עֲצָמוֹ מִכָּל וְכָל עַד שֶׁהוּא בְּבִחִינַת עֶפֶר מִמֶּשֶׁ, בְּבִחִינַת
"וְנִפְשִׁי כָּעֶפֶר לִכְל תִּהְיֶה".

הַכֹּל גָּדַל מִן הָאָרֶץ, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַבְּרִיּוֹת הוֹלְכִים
וּמוֹנָחִים עַל הָאָרֶץ, וְאִי אֶפְשָׁר שִׁיפְסִיקוּ וְיִתְרַחֲקוּ מִהָאָרֶץ
אִם לֹא עַל יְדֵי כַח הַמְּכַרִּיחַ, הֵינּוּ עַל יְדֵי שֵׁישׁ מִי שְׂמִיכָטָל
הַדְּבָר וְנוֹטָלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מִהָאָרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמְּנָה, וְכִפִּי כַח
הַמְּכַרִּיחַ כֵּן נִתְרַחַק הַדְּבָר מִהָאָרֶץ. וְאַחֵר כֵּךְ כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח

המכרים - חוזר הדבר לארץ, כי הארץ יש לה כח המושך וממשכת כל הדברים לעצמה, כי אם לאו לא היו יכולים להתקים עליה, כי היה ראוי לפל ממנה מחמת שהיא בדורית וכל בני העולם עומדים סביבה כידוע, אך שיש לה כח המושך וכו'.

ויש צדיק אמתי שהוא יסוד העולם והוא בבחינת עפר וכל הדברים עומדים עליו, וזה הצדיק הוא רק יחיד בעולם, ואפלו כל הצדיקים הם רק ענפים ממנו, כל אחד לפי בחינתו, יש שהוא ענף ממנו ויש שהוא בבחינת ענף מן הענף. וזה הצדיק היחיד בעולם הוא ענו ושפל ומשים עצמו בעפר, ועל ידי זה יש לו כח המושך להמשיך כל העולם אליו לקרבם לה' יתברך ולתורתו הקדושה. וזה הצדיק ממשיך כל ההשפעות להעולם, שכל ההשפעות נמשכים מבחינת עפר מהצדיק הנ"ל. והנה היה ראוי שימשכו כל בני אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר שיש לו כח המושך הנ"ל, אך על ידי כח המכרים מפסיקין ומרחיקים ממנו, הינו שיש בני אדם שעל ידי דבורם ומעשיהם הם מרחיקים את בני אדם להפסיקם ולהרחיקם מהצדיק הנ"ל, וכפי כח המכרים - בן מרחיק

מהצדיק, ואחר כך פשיפסיק ב"ח המכריח - יחזר וימשיך
עצמו להעפר, להצדיק הנ"ל שיש לו ב"ח המושך.

ועקר התגברות ב"ח המכריח הוא על ידי גאווה וגסות
הרוח וכבוד, שמתירא שיהיה נפחת כבודו ויתבזה
פשיתקרב אל האמת. על כן כל מי שרוצה לידע האמת
לאמתו, ישפיל דעתו באמת ויזכר פחיתותו ושפלותו
באמת וכל מה שעבר עליו מעודו, וכשירגיש שפלותו
באמת אז בודאי יתגלה לו האמת ויתגבר ב"ח המושך על
ב"ח המכריח, ויהיה נמשך בזריות גדול להצדיק האמת.

דרישת שלום לבבית לו והנלוים אליו, וברכת פריאות בגוף ונפש.

שלום ב"ח ואלוהים

ו.

ב"ה כ"ז ניסן תשי"ח, מבריא.

לאיש חמודות, שלום רב.

בחל המועד פסח פתבתי לכבודו קבלה על מכתבו עם
הסך מאה לירות, והנה אין ביכלת לציר את

התענוג הגדול שגֵרם לי מדבר פֵּלֶא הַזֶּה, כִּי בָאתִי לְהַכְרִיחַ
 יְתֵרָה בְּעֵינַי נְעִימָת נִפְשׁוֹ הָאֲצִילָה. נָתַתִּי לָבִי וּלְמִדַּתִּי מִזֶּה
 כִּמָּה לְמוֹדִים טוֹבִים שֶׁל רַמְזִים הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחַזְקוֹת
 הַנְּחוּצִים מְאֹד לְעֵינַי הַנִּשְׁגָּב וְהַעֲקָרִי שֶׁל הַהִתְקַרְבוֹת
 לְאוֹר הַדַּעַת הַחֲדָשׁ וַיִּשָּׁן שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַרְבֵּי
 וְהַמְּנִהִיג שְׁלָנוּ וְשֶׁל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

וְעַתָּה הִרִינִי מִתַּכְפֵּד בָּזֶה לְשַׁעֲשַׁע אֶת נִפְשׁוֹ הַטּוֹבָה
 וְהַרְחֲבָה בְּמַטְעָמִים טוֹבִים שְׁאֵנִי עוֹמֵד לְהוֹצִיא לְאוֹר
 בִּישׁוּעַת ה' יִתְבָּרֵךְ.

מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי נָתָן זצ"ל אָמַר פַּעַם לְתַלְמִידָיו, אֲנִי אֶסְפֵּר
 לָכֶם אֶת חֲלוּמִי, רְאִיתִי אֶת אֲדָמוֹ"ר שָׁבָא אֵלַי עֹד
 אַחֵד, וְסִפְרָתִי לִפְנָיו בְּדֶרֶךְ קִבְלָנָא כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי,
 וְאָמַר לִי אֲדָמוֹ"ר בָּזֶה הִלְשׁוֹן, דִּי הָאֶסֶט אֲפַעַר מִיט דִּינַע
 סִפְרִים גִּיט גַּעֲמֵאכֶט (אָבֵל עִם הַסְּפָרִים שֶׁלֹּד עֲשִׂית טוֹב). וְזֶה
 הָאֶחָד שֶׁהָיָה עִמּוֹ נִעְנַע לוֹ רֵאשׁוֹ וְהַסְכִּים עַל זֶה, וְאָמַר
 בָּזֶה הִלְשׁוֹן: "יֵא יֵא, זִייעַר גִּיט גַּעֲמֵאכֶט" (כֵּן, כֵּן, טוֹב מְאֹד
 עֲשִׂית). וְשִׂאֲלָתִי אֶת אֲדָמוֹ"ר מִי הוּא זֶה. וְהֵשִׁיב לִי, זֶה הוּא
 מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלֹום.

גם ידוע שרַבְנוּ הַקְדוּשׁ סָמַךְ יָדוֹ עָלָיו וְאָמַר עָלָיו שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִכָּלֶם.

בְּתַחֲלִיל הַתְּקָרְבוֹת מוֹהֲרֵנָ"ת ז"ל אָלָיו אָמַר אָז, בָּא אֱלִי אֲבִרְךָ אַחֵד וְעַל יָדוֹ לֹא יֵאָבֵד אֲפָלוֹ שִׁיחַת חֲלִין שְׁלִי. וְכֵן הָיָה, כִּי רַק הוּא עָסַק לְפָרֶסֶם תּוֹרַת רַבְנוּ הַקְדוּשׁ בְּעוֹלָם וְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים, לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי אָדָם גְּדֻלַּת תּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה לְקָרֵב עַל יְדֵי זֶה אֲנָשִׁים רַבִּים לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה עָמַד עָלָיו הַס"מ (הַמְּלֶאךָ הַמּוֹת, הַיֵּצֵר הָרַע) וְעָשָׂה עָלָיו מַחֲלָקֶת עַל יְדֵי הָרַב מְסוּרָאן שֶׁנַּעֲשָׂה לוֹ רוֹדֵף וְשׂוֹנֵא גְדוֹל עַד לַחַיּוֹ, אֲבָל סוֹף כָּל סוֹף "שִׁפְתָּא אִמַּת תְּכֵן לְעַד" וְהָרוּחַ סְעָרָה כָּלָה וְנֶאֱבַד וְאִינוֹ גְדוֹל אֲלֵא בְּשַׁעֲתוֹ.

עַקֵּר אַרְיֵכַת הַגָּלוּת, וְעַקֵּר עֲכוֹב הַגָּאֻלָּה הוּא רַק עַל יְדֵי מַחֲלָקֶת, כִּי בְּכָל דּוֹר נִמְצָאִים בָּנֵי אָדָם שֶׁהֵם חוֹתְרִים לְהִרְחִיק לֵב בָּנֵי יִשְׂרָאֵל מִהַצְדִּיק הָאִמַּת, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלְגְּלוּ כָּל הַחֲרָבֻנוֹת וְכָל הַגָּלוּת וְכָל הָאַרְיֵכַת הַגָּלוּת שֶׁל עֲכָשׁוּ. אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵן "אַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה'", כִּי גַם בָּמוֹ כֵּן נִמְצָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים וְכַשְׁרִים אִמְתִּיִּים

שֶׁהֵם גִּלּוּיִם אֶל הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל הַמְּבַחֵר וְשׂוֹמְחִים לְקַרְאָתוֹ,
וְשׂוֹמְעִים לְעֶצְתוֹ וְעַל יְדֵי זֶה תָּבֹא הַגְּאֻלָּה.

מִי שְׂרוּצָה לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מֵאֵשׁ הַמַּחֲלָקֶת, הֵינּוּ שְׂלֵא יַחֲזִיק
בַּמַּחֲלָקֶת חֵם וְשָׁלוֹם, עֵקֶר הַצִּלָּתוֹ עַל יְדֵי אֱמֶת.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר צְרִיכִים לְשׁוּמְט וּלְבִקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ מְאֹד מְאֹד
בְּכָל כַּחֲנִינוֹ בְּכָל מִינֵי חֲפוּז בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ אֶת הַצִּדִּיק
הָאֱמֶת עַד שֶׁנִּזְכָּה לְמַצְאוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְאִזּוֹ נִזְכָּה
לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעַל יְדֵי זֶה תָּבֹא הַגְּאֻלָּה. אֲשֶׁרִי הַזִּזְכָּה
לָזֶה, אֲשֶׁרִי הַמַּחֲכָה לָזֶה, אֲשֶׁרִי הַמְּבַלָּה כָּל יָמָיו לְהִתְנַעֵנֵעַ
וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק וּלְכַסֵּף לָזֶה.

הַמְּשַׁךְ יָבֹא בְּקֶרֶב.

בְּדַרְיֶשֶׁת שָׁלוֹם לוֹ וּלְבֵיתוֹ וְהַגְּלוּיִם אֵלָיו, וּבְרַגְשֵׁי אֶהְבֵּת אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ
שְׂאִינוֹ תִּלְוִי בְּשׁוֹם דָּבָר בְּטֵל.

שלחנא ב"ה אאסר

ז.

ב"ה, יום ה' חג העצמאות העשור תשי"ח, טבריא.

לכבוד חמדת לבי הנעים, שלום ואור רב מהנשר הגדול ירחף עליו
בכל יום תמיד לארץ ימים.

הריני שולח לו את ברכתי הלכבית לחג העצמאות
העשירי, ברוך שהחנינו והגיענו לזמן הזה שעשה
לנו נסים וגלים לעיני כל העולם, ונסים נסתרים הנעלמים
מדעתנו, בן נזכה לנאלה השלמה על ידי התגלות הדעת
הקדוש של הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, זכותו
יגן עלינו אמן.

על ידי קדשת ארץ ישראל זוכין לידע מרבי האמת,
ויתגלה האמת בעולם, ועל ידי זה הכל חוזרין לה' יתברך
אפלו אמות העולם לעבדו שכם אחד.

כפי מה שזוכה להתקשר ולהכלל בהצדיק האמת כמו בן
זוכה לירשת ארץ ישראל.

ארץ ישראל היא כלליות הקדשה שבכל הקדשות, ושם
זוכין ליצאת מטבעיות, ולידע ולהאמין שהכל בהשגחה
לבד, שזה כלליות הקדשה.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַבֶּלֶת קִדְשָׁתָהּ מֵהַצִּדִּיק שְׂאֵצְלוֹ כָּל
הַבְּרָכוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת.

אִם הָיָה הָאָדָם מֵאֲמִין בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁתָהּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֶלֶק
אֶחָד מֵאֲלֵפֵי אֲלָפִים מִכְמוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת, בּוֹדֵאֵי הָיָה רֵץ
וּפּוֹרֵחַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל כּחוֹ וְלֹא הָיָה שׁוֹם מוֹנֵעַ שְׂיִמְנֶעְהוּ.

כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אִיזָה חֶלֶק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם
חַיִּינוּ, שֵׁם קִדְשָׁתֵנוּ, שֵׁם בֵּיתֵנוּ, שֵׁם אֶרְצֵנוּ, שֵׁם אֲדָמָתֵנוּ,
שֵׁם חֶלְקֵנוּ, שֵׁם גּוֹרְלֵנוּ. וּבְחוּץ לְאֶרֶץ אֲנוּ גָרִים כְּאוֹרֵחַ
נֹטָה לָלוֹן הַמִּתְגַּוֵּל בְּחִיצוֹת וּבְשׂוּקִים וּבְרַחוּבוֹת, כִּי אֵין
זֶה אֲדָמָתֵנוּ וְחֶלְקֵנוּ כָּלֵל, וְעַל כֵּן נִקְרָאת חוּץ לְאֶרֶץ, חוּץ
דְּוָקָא. כִּי בְחוּץ אֲנוּ עוֹמְדִין, בְּחוּץ מִמֶּשׁ, וְאֵין אִישׁ מֵאִסְפָּה
אוֹתֵנוּ הַבֵּיתָה עַד אֲשֶׁר נָבּוּא עַל אֲדָמַת הַקִּדְשׁ.

בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה שְׂמִמְשִׁיד הַצִּדִּיק זֹכִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

עַל יְדֵי יְשִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיגִין הַשְּׁגָחַת ה' יִתְבָּרֵךְ עַל
הָעוֹלָם.

הֵיכָן שְׂמִתְקַבְּצִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְאוּי לִסַּע מִכָּל קְצוֵי אֶרֶץ
לְתַחַב אֶת רֹאשׁוֹ בִּינֵיהֶם.

אם נעשה עמנו מה שנעשה, יש לנו אב זקן ואנו במוחים בכחו הגדול כי רב הוא.

אל תאמין בעצמך, "בעצמך" דיקא, כי כשהוא בעצמו בודאי אין לו להאמין בעצמו, כי יפל באין סומך. אבל מי שאוחז עצמו בהצדיק האמת הוא בטוח ממכשול וגפילה, כי תורתו של הרבי האמת תנחהו בעולם הזה, ובקבר ובעת התחייה לגצח.

עקר האמנות והחכמה העמקה של הצדיק האמת הגדול מאד, שיודע להלביש את חכמתו הגבוהה בכמה וכמה לבושים עד שיכול להורידה ולהכניסה בהנמוכים מאד, כשזוכים להתקרב אליו, עד שגם הם יזכו להשגת אלקות שזה עקר החיים האמתיים חיים הנצחיים.

גם בתקף הגלות הזה, נזכה ליצאת מכל הטמאות ולעלות לכל הקדושות עד שנזכה להשגת אלקות על ידי גדל כחו של הצדיק האמת.

העולם מלא צעקות וגניחות בלי שיעור, וכלם צועקים "ממון", וכל אחד צועק בקולות משנות כאלו לו חסר יותר

מִכָּל הָעוֹלָם עַד שְׂכַמְעַט יוֹצֵאת נַפְשָׁם מֵעֶמֶק מְרִירוֹתָם.
וְעַקֵּר הַחַיּוֹת מִקְבְּלֵין מֵהַצְדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם הַמַּמְתִּיק בְּכָל
עַת מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, וְעַל יְדוֹ מַמְתִּיקִים
מֵעֲצָמוֹ הַמְרִירוֹת בְּהַמְתָּקוֹת יִתְרוֹת, וְכָל אֶחָד כָּפִי קְרוֹבוֹ
לְהַצְדִּיק, וּכְפִי אֱמוּנָתוֹ בּוֹ - כִּמוֹ כֵּן נִמְתַּק מְרִירוֹתָו.

הָאֱמוּנָה הִיא הַפֶּתַח וְהַשְׁעָר שֶׁדֶּרֶךְ בּוֹ נִכְנָסִין אֶל הַקִּדְשָׁה,
וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הוּא לְהֵאמִין בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁזֶה אִי אִפְשָׁר
לְהֵבִין בְּשִׁכְלֵ בָּשׂוּם אַפֵּן כִּי אִם בָּאֱמוּנָה. וְעַקֵּר תִּקּוֹן הָאֱמוּנָה
הוּא עַל יְדֵי רוּחַ נְבוּאָה שְׁמִקְבְּלֵין מֵהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַמַּאִיר
אוֹר הָאֱמוּנָה בְּעוֹלָם אֲפֵלוֹ עֵתָה גַּם עֵתָה, כִּי עַל יְדֵי רוּחַ
קִדְשׁ נִתְבָּרַר הַמַּדְמָה וְזוֹכִין לָאֱמוּנָה, לְהֵאמִין בְּהִתְחַלָּה
וְהִתְחַדְשׁוֹת הָרֵאשׁוֹן, דְּהֵינּוּ בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁה' יִתְבָּרַךְ
בָּרָא עוֹלָמוֹ יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט, שְׁזֶה עַקֵּר הָאֱמוּנָה.

אֲהַבְתּוֹ וְהִשְׁוֹקְתּוֹ הַחֲזָקָה לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים אֱמִתִּיִּם אֲלֻצּוֹנִי וְדַחֲקוֹנִי
לְהוֹסִיף לְכַתֵּב אֶת אֲשֶׁר הוֹמִין ה' תַּחַת קוֹלְמוּסֵי גַם בְּחִלִּישַׁת כְּחוֹ לֹא
עָלֶיךָ. בְּדִרְשַׁת שְׁלוֹם לְכַבִּית.

שלחנא דאב"י

ח.

ב"ה, י"א אִיר תשי"ח, טְבִרְיָא.

אֶהוּבִי בְנִפְשִׁי, שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמִתִּיִּים.

כָּבֵד כְּתַבְתִּי שְׁאֲנִי מֵאֲמִין וּמִקְוֶה כִּי בְּגִלָּל הַשְּׁנָחָה
הַפְּלִיאָה שְׁקָרָה בְּחֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח יִהְיֶה לוֹ טוֹבָה
וּבִרְכָּה רַבָּה בְּעֶסֶק הַהִתְקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת. אֲמָנָם
בִּיחִיד עִם זֶה מִצְאָתִי חוֹבָה לְעַצְמִי לְגַלוֹת אֶת אֲזִנֵּי הָאֱמֶת
אֲשֶׁר בְּלִבִּי, כִּי בְּעִנְיָן עֶסְקָנוּ אֲנִי נָקִי לְגִמְרִי מִכָּל מִינֵי
פְּגִיזוֹת גְּשָׁמִיזוֹת שֶׁל מָמוֹן וְכָבוֹד וְכִדּוּמָה חֵם וְשְׁלוֹם, רַק
בְּלִתִּי לֵה' לְבָדוֹ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ וְסוֹמֵךְ עַצְמִי עַל רוּם מַעֲלֵת
חֻקָּתוֹ שֶׁמִּבֵּין יוֹדֵעַ בְּכִירוֹת גָּמוֹר דָּבָר זֶה בְּכָבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ.
ה' יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ וְעַד שְׁאֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמַסֵּר אֶת חַיִּי
וּמִמּוֹנִי וְכָל אֲשֶׁר לִי בְּשִׁבִּיל עֶסֶק זֶה לְקָרֵב אֵיזָה נֶפֶשׁ
יִשְׂרָאֵלִי לֵה' יִתְבָּרֵךְ אוֹ עַל כָּל פְּנִים לְהַכְנִים בּוֹ אֵיזָה
הִרְהוּר תְּשׁוּבָה אֲפִלּוּ רַק לָרַגַע אַחַת בְּלִבְדוֹ!

רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה אָמֵר, שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים פִּעֲלֵתִי אֵצֶל ה'
יִתְבָּרֵךְ:

(א) דאס גדרלות האב איך שוין פון אייך צופראכען (את הנבקהות שפכם כבר שברתי).

(ב) איין עברה וועט אייך קרענקען, עס וועט אייך שוין ניט באקומען. אפלו איהר וועט טאהן וועט דאס זיין אהן הענט און אהן פים (עברה תעלה לכם בפיסורים, לא תגרם לכם שוב נחת רוח. אפלו תעשו עברה, תהא בלי ידים ובלי רגלים).

(ג) מפרסמים של שקר וועט איהר זייער בפניהם ניט אן קיין, איהר האט שוין פארזיכט אונגארזישעין וויין (מפרסמים של שקר לא תסתכלו עוד בפניהם, כבר טעמתם מיין ההונגרי).

מוהרנ"ת שאל את רבנו זצ"ל מפני מה מסתיר את עצמו מפני הרב מברדיטשוב. והשיב, להתקרב אלי אינו יכול אלא אם יעשן לי את הלועלקע (ידליק לי את המקטרת), וזאת אי אפשר.

אפלו אם עשה האדם מה שעשה ועבר מה שעבר, גם אז מצמצם את עצמו ה' יתברך מאין סוף עד אין תכלית ומרמז לו רמזים שיתקרב אליו בסבות מסבות שונות

אֲשֶׁר מְסַבֵּב בְּכָל זֶה בְּתַעֲלוּמוֹתָיו הַנְּשָׁנָבוֹת, כִּי הוּא
 יִתְפָּרֵד חוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִפְּנֵי גִדּוּחַ, אֲבָל כָּל
 רְמִיזוֹתָיו הָאֵלֶּה וְכָל קְרִיאָתוֹ אוֹתָנוּ הוּא עַל יְדֵי הַצִּדִּיק
 הָאֲמֵת שֶׁנֶּשֶׁב אֵלָיו מִכָּל מָקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל מִינֵי מְנִיעוֹת
 וּפְתוּיִים וְעִקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלֵּב, מִכָּל מִינֵי הַתְּנַבְרוֹת קְלַפֹּת
 עֲמָלֶק שְׁמֵת־נֶבֶר עַל הָאָדָם, מִכָּל מָקוֹם שֶׁנִּתְעָה וְנִטְעָה
 דַּעְתּוֹ וּלְבָבוֹ.

עֵצֶם הַנִּקְדָּה שֶׁבְּפִנִּימִיּוֹת דְּפִנִּימִיּוֹת הַלֵּב שֶׁל כָּל אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל, מִיָּם רַבִּים וְעוֹזִים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹתָהּ אִף אִם יַעֲבֹר
 עָלֶיהָ מֶה שִׁיעֵבֵר, אִף שֶׁהַבַּעַל דָּבָר מִתְּנַבֵּר מְאֹד וְכַמְעַט
 שִׁשּׁוּרָף אוֹתוֹ לְגַמְרִי, אִף עַל פִּי בֶן אָסוּר לוֹ לִיֵּאשׁ אֶת
 עֲצָמוֹ, רַק צָרִיד לְלַקֵּט וּלְחַפֵּשׂ אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת מִתּוֹךְ
 רַבּוּי הַחֲטָאִים אֲשֶׁר נִכְשַׁל בָּהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְשׁוּב
 לָהּ יִתְפָּרֵד בְּאֲמֵת.

בְּפִרְיֶשֶׁת שְׁלוֹם וּבְרִגְשֵׁי כְבוֹד וִיקָר, הַמִּתְנַעֲנֵעַ וּמִקְוֶה לְהִתְרַאוֹת
 בְּשִׂמְחַת לֵב.

שלחן ערוך אורח חיים

ט.

ב"ה, כ' סיון תשי"ח, טבריא.

לְכָבוֹד חֲמִידַת לְבִי הַחוֹשֶׁק וְצִמָּא לְשָׁתוֹת מִיַּם חַיִּים נוֹכְעִים וּמְתוּקִים
מְאֹד עִמּוֹק עִמּוֹק מִי יִמְצָאנוּ, וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ לְשָׂאב מִמֶּנּוּ, שְׁלוֹם וְנֵעַם
ה' יִזְרַח עָלָיו לְאֶרֶץ יָמִים אָמֵן.

תְּמוּנַת נַעַם פָּנָיו הַמְבִיעַ עֲדִינוֹת שֶׁל אֶהְבֵּת אֲמַת
וּתְמִימוֹת מְצִיר בְּעִמּוֹק לְבִי וְעוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינֵי
תָּמִיד וְאֵינֶנִּי שׁוֹכַח אוֹתוֹ. לְדַאֲבוֹנִי לֹא זָכִיתִי לְכַתֵּב לוֹ זֶה
זְמַן רַב, כִּי אֲנִי חוֹלָה וְחִלּוּשׁ כַּח לֹא עָלִיד, וְעַתָּה הִנְנִי
מִתְאַמֵּץ לְכַתֵּב מַה שִׁיִּזְמִין ה' לִידִי.

דַּע כִּי דִיקָא עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה נִמְצָא אוֹר חֲדָשׁ כְּזֶה
הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁעֲדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, הַמְאִיר לְכָל אָדָם
בְּחִשְׁבַּת אִפְלָתוֹ לְמִצָּא עַל יְדוֹ פֶּתַח לְצֵאת מִמַּאֲסֵר הַחֲשָׁךְ
וְרֶשֶׁת הַהֶבְלִים וּלְהַגִּיעַ לְדֶרֶךְ יִשְׁרָה.

עֵקֶר הַטְּמָאָה וְהַזְהָמָא הוּא אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת וּכְפִירוֹת, וְזֶה
עֵקֶר הַגָּלוּת. וְנִתְבַּטְּלִין וְנִכְנָעִין עַל יְדֵי הַתְּגָלוֹת אֱלֻקוֹת
שֶׁמִּמִּשְׁיָךְ הַצְּדִיק הָאֲמֵת הָעוֹסֵק לְקָרֵב גַּם הָרְחוּקִים
וְהַנִּגְדָּחִים אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּבּוֹא הַנֶּאֱלָה.

יש מנהיגים שנקראים בשם "רבי", ובדאי אינם יכולים להנהיג אפלו את עצמן מכל שכן אחרים, ואף על פי כן נוטלין גדלה לעצמן ורודפים אחר התנשאות להנהיג העולם. צריך כל אחד לראות שלא להסמך אותם, שלא לתן להם שום תקף ועז, כי הם עצמן אינם חייבים כל כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם, אך אלו הנותנים להם תקף ועז וגם מכים על ידם שיהיו נקראים בשם "רבי", הם עתידים לתן דין וחשבון. ועל ידי זה גוזרין לגרש בני ישראל ממקום הישוב שנתישבו שם ישראל מכבר, אל מקומות שלא היה שם ישוב מעולם. אבל כשהחכם הראוי לסמיכה נסמך בשם "רבי", על ידי זה נתקדש האויר בבחינת אוירא דארץ ישראל, ועל ידי זה נתקן הכל.

עצות אמתיות להנצל מבלבול ועקמימיות של זה העולם שמעקם ומבלבל הלב בלי שעור, צריכין עתה בדורות הללו לחפש ולבקש מספרי רבנו ז"ל ואצל תלמידיו ואצל תלמידי תלמידיו וכו'.

אשרינו שאנו זוכים לידע מבעל הנפלאות אשר כל דבריו ודרכיו התמימים והעמקים שהשאיר לנו ירשה

מוֹכָה, כֹּלם נִפְלְאִים פִּלְאֵי פִלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר. וְנִפְשִׁי
 יוֹדַעַת מְאֹד שְׂאִין בְּכֹל הָעוֹלָם מִי שִׂידַע וִירְגִישׁ נִפְלְאוֹת
 כְּאֵלֶּה, כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ אֲנַחְנוּ בְּעֵינֵינוּ, אֲשֶׁר יִלְאֶה הִפֵּה לְדַבֵּר
 וְהִרְעִיז לְהַכִּיל עֵצִים הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת לְזָכוֹת לִקְבֹּל אוֹרוֹת עֲצוֹמוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה
 מֵאוֹר הָאוֹרוֹת וְכו' וְכו'.

אִי אֶפְשָׁר לְחִיּוֹת אֵיזָה חִיּוֹת בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל פִּי דְבָרֵי
 קִדְשׁוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זָכַר צְדִיק וְקִדּוּשׁ לְבָרָכָה, אֲשֶׁר רַק מִמֶּנּוּ
 נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הַמִּלְחָא הַמַּמְתִּיק מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא, אֲשֶׁר
 בְּלֹא זֶה לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְחִיּוֹת וּלְהִתְקַיֵּם כָּלָל. אֲשֶׁרִינוּ
 שְׂאֵנוּ זֹכִים עַל כָּל פָּנִים לִידַע מַחִיּוֹתֵנוּ, מִי מַחִיָּה אוֹתָנוּ
 וְאֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת כֹּלם, מִה שֶׁרַב הָעוֹלָם אֵינָם זֹכִים לָזֶה.
 חֲזוֹק וְאַמֵּץ וְתַגִּיל וְתַשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר זָכִינוּ
 לְשֹׂאב מַיִם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה, אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִפְסְקוּ
 מִימֵיו הַקְדוּשִׁים כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁנֵם עֲתָה
 נוֹכְעִים דְּבָרָיו כְּמַעַיֵן הַנוֹכֵעַ.

הַמְשָׁךְ יָבוֹא בִישׁוּעַת ה'. בְּדְרִישַׁת שְׁלוֹם כְּאֵהֶבֶת אֶמֶת.

שלמה ב"ר אברהם

י.

ב"ה, ב' דראש חדש תמוז תשי"ח, טבריא.
לאיש חכם ומשכיל על דבר אמת, שלום וישע רב.

כבר עברו משנותינו הרבה, וימינו כצל עובר, ואם לא
עכשו אימתי. הט אזניך ולבבך ושמע והבן היטב
מה שנעשה אתנו עתה בימינו מעשה כזאת שעדין לא
היה, שבאנו לעולם בעת שנתגלה אור קדוש וחדש נורא
ונשגב כזה, רבי אמת מנהיג רחמן כזה אשר הוא יסוד
העולם, העומד בין שמד לרצון, להעלות נפשות ישראל
משאול תחתיות ומתחתיו, מבחינת שמד וכפירות -
לרצון. דוקטור גדול כזה שקבי מאוד ברפואות נפשנו עד
תכליתנו, עד הסוף האחרון, ויודע היטב בכלליות
ובפרטיות כל מה שנעשה עם כל הנפשות בכל דור ודור
מיום ברוא אלקים אדם על הארץ עד הנה ועד הסוף
הסוף האחרון, ויודע כל התקונים של כל אחד, וכל
הידיעות האלו הם אצלו דבר קטן.

ברוך המקום, ברוך הוא, שבימינו אלה בתוך שטף מים
רבים ורפש וטיט הוון נתגלה נוראות כאלה פלאי פלאות

וכו', אֲשֶׁר אֵין שׁוּם חֶשֶׁד וְתַהוֹם תַּחֲתִיּוֹת שְׂיוּכָל לְהַסְתִּיר
 אֹר הָאֹרוֹת בָּזָה שְׂמֵאִיר לְכָל אָדָם בְּכָל עֵת בְּכָל מָקוֹם
 שֶׁהוּא. וְכָל עֵקֶר הָרַעַשׁ וְהַקְטַגוֹרִיָּה הַגְּדוֹלָה שְׁעָלִינוּ אֲשֶׁר
 קָמוּ עָלֵינוּ לְבַלְעֵינוּ חָגָם לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגֵּנוּ, הוּא רַק מַחֲמַת
 זֶה שֶׁרַבְנוּ הַגְּדוֹל וְצ"ל רוֹצֵה לְהַחֲיוֹת מֵתִים וּפְגָרִים מִמָּוֶשׁ,
 שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד מִרְבּוּי עֲוֹנוֹתֵיהֶם הָעֲצוּמִים כְּפָגָרִים מִמָּוֶשׁ,
 וְכָל הָרַעַשׁ הַגְּדוֹל הוּא רַק בְּשִׁבִּיל זֶה. אֲבָל מֶה לָּנוּ בָּזָה,
 כָּל אֶחָד יֵלֵךְ בְּדַרְכּוֹ, וְאֶנְחֵנוּ בְּחֶסֶדּוֹ הַנִּפְּלָא נִקִּים "אֲחֻזָּתוֹ
 וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד וְכוּ'".

מֶה שֶׁהָעוֹלָם רַחוּקִים כָּל כָּךְ מֶה' יִתְבָּרֵךְ, הוּא רַק מַחֲמַת
 הַתְּגַבְרוֹת הַהִטְעָאוֹת וְשִׁקְרִים וְהַחֲלִיפִין וְהַתְּמוּרוֹת שֶׁל
 הַיִּכְלִי הַתְּמוּרוֹת עַד שְׂמִמִּירִין וּמַחֲלִיפִין רַע בְּטוֹב וְטוֹב
 בְּרַע וְכוּ' לְהַפְּךְ מִן הָאֱמֶת, וְעַל יְדֵי הַחֲלוּף וְהַתְּמוּרָה נִתְּנָה
 כָּל הַמְּשָׁלָה וְהַמְּלוּכָה לְבֵן הָעֶבֶד, וּבֶן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת
 הַכֹּרֵחַ לַעֲקֹר מִמְּקוֹמוֹ וּלְהִיּוֹת בּוֹרֵחַ וּמַגְרֵשׁ וּמְטַלְטֵל וְנֵעַ
 וְנֵד, וְחוֹשְׁבִין מַחֲשָׁבוֹת לְהַעֲבִיר אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ לְגַמְרֵי מִן
 הָעוֹלָם חֶם וְשָׁלוֹם. וְהַתְּמוּרוֹת הַתְּגַבְרוֹת כָּל כָּךְ עַד אֲשֶׁר
 הֵם מְלַהֲזִבִּיר מַעֲגִינֵן הַחֲלוּף כָּלֵל, וְלוֹמַר עָלָיו כִּי אוֹלִי
 הוּא הַבֵּן מֶלֶךְ הָאֱמֶת, וְכָל הַמְּדַבֵּר מִזֶּה מַעֲנִישִׁין אוֹתוֹ

ומתנקמין ממנו. אבל "ואתה מרום לעולם ה'", שהופיע
והמשיך איזה הארה והתנוצצות קדש ממקום שהמשיך
עד שנסתבב שהתחילו התמורות להתברר קצת עד
שנתקן העולם.

בסוף הקץ שאז יתגבר הסטרא אחרא מאד, ואזי יהיה עקר
התקון על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח שדן
את הכל לבף זכות, ומוציא נקדות טובות אפלו בהנדחים
והרחוקים ביותר, ומעורר הטוב שנעלם ונסתר במקומות
הרחוקים מה' יתברך, ומעלה הטוב מעמקי עמקי הקלפות.
שזה עקר עבודת הצדיק שמשתדל לרפאות החולים
ביותר על ידי גדל כחו שיכול לעשות כלים וצמצומים
נפלאים כאלה בחכמה נפלאה באפן שיוכלו להאיר גם
בהם השגות אלקות כדי שיתקרבו גם הם, ועל ידי זה דיקא
יהיה עקר התקון והגאולה בקץ האחרון.

לפעמים כשיפקח עינו של אחד ורואה נפלאות נוראות
אמתת האמת של הצדיק האמת, הוא ממתין עדין עד
שישובו כל העולם אל האמת, ויתקרבו כלם אליו, ואז לא
יהיה לו שום פחיתות כבוד כשירצה להתקרב, ואז דיקא

יִתְקַרֵּב הוּא גַם בֶּן. וּבִאֲמַת לֹא כֵךְ הוּא הַמָּדָה, כִּי אֲדַרְבֵּא
 זֶהוּ עֵקֶר הַנִּסְיוֹן שֶׁלֹּו שִׁיתְקַרֵּב דִּיקָא בְּעַת שְׁהֲאֲמַת נִשְׁלָךְ
 אֲרֻצָּה. וְעַל כֵּן מִי שֶׁפָּקַח ה' אֶת עֵינָיו וְרוֹאֶה מְעַט אֲמַתַּת
 הָאֲמַת, רָאוּי לוֹ לְרוֹיץ בְּכָל כַּחוֹ אֱלֹו כְּבוֹרַח מִבְּאֵר שַׁחַת
 אֶל מְקוֹר מַיִם חַיִּים, כִּי כָל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ מַה שֶּׁפָּגַם
 וְקִלְקַל מֵעוֹדוֹ, וּבִמָּה יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְאוֹרוֹת כְּאֵלוֹ בְּלִי
 בְּזִיזוֹנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים. עַל כֵּן כָּל תְּקוּנוֹ כְּשִׁיעֵמֹד בְּנִסְיוֹן
 וְיִתְקַרֵּב עִתָּה דִּיקָא.

עֲצוֹת אֲמַתִּיּוֹת לְהַנְצִיל מִכְּלָבוֹל וְעַקְמִימִיּוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם
 צָרִיכִין עִתָּה בְּדוֹרוֹת הַלָּלוֹ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מִסְפָּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל,
 וְאֶצֶּל תַּלְמִידִיו, וְאֶצֶּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיו וְכו' וְכו'. וְאֵלְמָלָא
 זְכוּ הָעוֹלָם עַל כָּל פָּגָם גַּם עֲכָשׁוּ זֶה שָׁנִים רַבּוֹת אַחֵר
 הַסִּתְּלָקוֹתוֹ ז"ל לְהִנּוֹת מְאוּרֹו כְּכֹר הִיָּה הָעוֹלָם בָּא לִיָּדִי
 תְּקוּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת. אִם הִיָּה מִכֵּין כָּל אֶחָד וְרוֹאֶה בְּדַעְתּוֹ
 עֲצָם הָאֲמַת, וְגִדְּלַת מַעֲלָתָם וְצִדְקָתָם, וְאִיךְ הוּא יָכוֹל
 לְזַכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי עַל יָדָם, בְּוֹדֵאֵי הִיָּה הוֹלֵךְ
 וְרֵץ עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וּלְהִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר
 רַגְלֵיהֶם, אִךְ מִחֲמַת שְׁהֲאֲמַת נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר מְאֹד מְאֹד עַל
 יָדֵי עֲצָם הַמַּחֲלָקֶת וְהַקְטָנוֹרִיא, עַד שֶׁמְכַנְּסִים בְּלֵב כְּמָה

וכמה קשיות ומבוכות ובלבולים, על ידי זה קשה מאד להתקרב. ואף על פי שהדעת לפני העינים, אף על פי כן אין רואין אותו מחמת רבוי ההסתרות והעלמות. אך מי שאינו רוצה להטעות את עצמו ומסתכל בעין האמת לאמתו, יכול על ידי זה לראות אמתת נקדת האמת היכן שורה, ולמי להתקרב.

קדם שיורדת נשמת הצדיק האמת לעולם, שהוא המנהיג האמת לדורות עולם, אזי מכריזין בכל העולמות עליונים שכל מי שיש לו ללמד חוב על זאת הנשמה יבוא, ומסתמא אין גם אחד שילמד איזה חוב חס ושלום על נשמה קדושה כזאת. בתוך כך בא הבעל דבר שהוא הם"מ (המלאך המות, היצר הרע) בעצמו וצועק: אם זה הצדיק יבוא לעולם מה לי לעשות עוד, ועל מה שוא בראתני. כי בודאי יחזיר למוטב את כל העולם וכל העולם יתקן על ידו בשלמות. אזי משיבין לו להם"מ: זאת הנשמה צריכה לירד להעולם בודאי. ואתה חשב לך עצת. ואזי הבעל דבר נותן לעצמו עצת שיהיה הצדיק הזה רשאי לירד להעולם, ואף על פי כן יהיה אור אמתו וקדשת צדקתו נעלם וגנוז ומכסה מהעולם מאד. ומסתמא העצת על ידי

שְׁמַעְמִיד עָלָיו אֵיזָה מְפָרָם הַדּוֹר שִׁיחֲלָק עַל זֶה הַצַּדִּיק
וַיַּעֲלִים אוֹרֹו בְּהַעֲלָמָה גְּדוֹלָה. וְזֶה הַחֹולֶק - מִסֶּתֶמָּא יֵשׁ
לֹא לָהֶם"מ הַפְּרוֹת עִמּוֹ מִכָּבֶר. וְלֹא שֶׁהַבַּעַל דָּבָר מִתְּגַבֵּר
עֲצָמוֹ כָּל כֶּךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְהַעֲלִים אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת,
בְּוֹדָאֵי כָבֶר הָיָה תִּקּוֹן הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת. אֲךָ אִף עַל פִּי כֵּן
"עֲצוֹ עֲצָה וְתוֹפֵר", וְ"רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וַעֲצַת ה'
הִיא תִּקּוֹם", וְהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת יוֹרֶדֶת בְּעוֹלָם, וְאִף עַל פִּי
שְׁפֹאֲמֶת עוֹבֵר עָלֶיהָ מֶה שֶׁעוֹבֵר, אִף עַל פִּי כֵּן הַצַּדִּיק
הַזֶּה כּוֹבֵשׁ מִלְחָמוֹת רַבּוֹת וְסוֹף כָּל סוֹף יִתְקַן הָעוֹלָם עַל
יְדוֹ בְּשָׁלְמוֹת.

בְּדִרְיֶשֶׁת שְׁלוֹם בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ.

שלחן ב"ב אורח

יא.

ב"ה, ז' תמוז תשי"ח.

לְמַחְמֹד עֵינֵי הַקְּבוֹעַ בְּמַחֲוֵי וְתִקּוּעַ בְּלִבִּי בְּאַהֲבָה חֲזָקָה, שְׁלוֹם וְחַיֵּי
עוֹלָם לְנֶצַח.

יֵשׁ לִי נַחַת וְעִנְיָן רַב מִהַפְּגִישָׁה הַסְּמוּכָה שֶׁהָיָה לָנוּ, אִף

שְׁלֹא דִבְרָנוּ מֵעַסַּק הָאֲמֶת אֲשֶׁר בֵּינֵינוּ כְּרָצוֹן לָבִי. אָמֵנָּה
 גַּם כְּשֹׁזְכִין רַק לְהִתְרָאוֹת בָּלָב אֲמֶת שְׁאִינוֹ תָלוּי בְּדָבָר
 בָּטֵל, הוּא גַם כֵּן דָּבָר גָּדוֹל וּמוֹעִיל מְאֹד, וְגַם זָכָהוּ ה'
 בְּמִתְנֶה יִקְרָה כְּזוֹ הַנְּחֻמָּה מִכָּל הוֹן, מִי יִתֵּן שְׂיִזְכֶּה לְעֵין בּוֹ
 בְּתַמִּידוֹת בְּעֵין אֲמֶת בְּפֶרֶט ב' לְקוּטֵי תַפְלוֹת' בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
 הַמַּחֲיָה נֶפֶשׁ כָּל חַי, בְּטַח יִמָּצֵא שֵׁם כָּל מִינֵי סִגְלוֹת
 וּרְפוּאוֹת וַיִּשְׁוּעוֹת לְכָל עֲנִינָיו לְתַקֵּן הַכֹּל בְּתַקוֹן גָּמוּר
 בְּשִׁלְמוֹת.

רַבֵּנוּ זצ"ל לִפְנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתָיו הַזֵּהִיר כַּמָּה פְּעָמִים אֶת
 תַּלְמִידָיו וְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידָיו לְדוֹרוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד
 לְהוֹדִיעַ וּלְפָרֶסֶם דַּעְתּוֹ וּכְחוֹ הַקְדוּשׁ בְּעוֹלָם, וַיִּפּוּצוּ
 מַעֲיֵנוֹת וְנִחְלִי חֲכָמָתוֹ גַּם לְכָל הָעוֹמְדִים בַּחוּץ מִקְדָּשׁ
 יִשְׂרָאֵל, לְהַאִיר לְכָל הָרְחוּקִים וְהַנּוֹפְלִים שֶׁנִּפְּלוּ וַיִּרְדּוּ
 בְּעֶמֶק הַחֲשָׁךְ לְתַהוֹם תַּחֲתִית כִּי רַק הוּא יִכּוֹל לְהַעֲלוֹתָם
 וּלְתַקְנָם בְּתַכְלִית הַתַּקּוֹן, וּלְהַפְּדֵם כָּל עוֹנוֹתָם לְזָכוֹת,
 וְשַׁעֲדִין לֹא הָיָה כְּזֹאת מִימּוֹת עוֹלָם, כִּי אִזּוֹר הַקְדוּשׁ לֹא
 יִפְסֹק וְלֹא יִכָּבֵה לְעוֹלָם בְּשׁוּם אִפְן, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵם"מ
 שֶׁהוּא הַשֶּׁקֶר מִתְגַּבֵּר מְאֹד וְאוֹרֵב וְחוֹתֵר בְּכָל־לִיּוֹת
 וּבְפֶרֶטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד, וְעוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ בְּכָל מֶה שֶׁאֵפְשָׁר

לו לְאַרְבַּ וְלַחֲתָר וְלַתַּפֶּס בְּרִשְׁתּוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם חֵם וְשָׁלוֹם,
 עַד שְׁנֵדְמָה נְשֵׁי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר הַסְּתָרוֹת וּכְפִירוֹת וּמִנִּיעוֹת
 וּבִלְבוּלִים וְתַאֲוֹת וְסִכְסוּכִים וְעִכּוּבִים וּמִרְדּוֹת וְכו' וְכו'
 בְּאַלֶּה, אָבֵל "אֲדִיר בַּמָּרוֹם ה'", וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ
 לִכְבוֹת אוֹר אֶמֶת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד בְּזֶה
 וְנִהְיֹת לֹא יִשְׁטָפוּהוּ, כִּי אוֹר הָאוֹרוֹת צַח הַצִּחְצֻחוֹת הַזֶּה
 הַגָּנוּז וְצָפוֹן וְטָמוֹן מִכָּל הָעוֹלָם בְּאַתְכַּסְיָא וּבְהָעֵלֶם גָּדוֹל
 - הוּא הוּא מוֹשִׁיל בְּעוֹלָם, וְעוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גָּדוֹלוֹת נוֹרָאוֹת
 וְנִפְלְאוֹת בְּעוֹלָם עַד שִׁידַע כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

יָדְעוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, כִּי כָּל מוֹנַח בְּיַדְנּוּ, כִּי הַצִּדִּיק
 וְהַמְּנַהִיג הַדּוֹר בְּדוֹרוֹת אֵלּוּ, וְכֵן לְדוֹרוֹת עוֹלָם, הוּא רַבְּנוּ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ זצ"ל. כִּי קִדְּשָׁתוּ וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ
 וְכָל תְּקוּנָיו הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים,
 וְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה, וְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה רַבְּנוּ זצ"ל
 לְתַקֵּן הָעוֹלָם, בְּפָרַט כָּל נַפְשוֹת הַנְּדָחִים הָאֲבוּדִים, הֵם
 חַיִּים וְקַיָּמִים לְעַד עָלֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ
 כְּמוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹת וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲשֶׁרִי הַמְּכַנִּים רֹאשׁוֹ בֵּין
 אֲנָשָׁיו הַבָּשָׂרִים הָאֲמִתִּיִּים הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו וְשׁוֹתִים מִיָּמּוֹ
 הַטְּהוֹרִים הַמְּטַהֲרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּמוֹת וְהוֹלְכִים

בְּדַרְכֵי עֲצוּתָיו. בּוֹדָאי לֹא יִבּוֹשׁוּ וְלֹא יִכְלָמוּ לְנֶצַח כָּל
הַחוֹסִים בְּצִלוֹ הַקְדוֹשׁ.

בּוֹדָאי הוּא מְלָאכָה גְדוֹלָה וְאַמְנוֹת נִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְהָאִיר
הַדַּעַת בְּאַנְשִׁים רְחוּקִים כְּאֵלֶּה שְׁנִכְשָׁלוּ כִּמּוֹ שְׁנִכְשָׁלוּ
רַחֲמָנָא לְצֵלָן, בְּמִזְדִּין גְּמוּרִים בַּעֲוֹנוֹת עֲצוּמִים מְאֹד.
וְהַצְדִּיק הוּא רַחֲמָן כְּזֶה שְׁאַפְּלוּ לָהֶם הוּא מְאִיר בְּטוֹבוֹ
וְרַחֲמָיו הַדַּעַת הַקְדוֹשׁ, וּמוֹדִיעַ לָהֶם כִּי גַם בְּכָל מְקוֹמוֹת
הַמְטַנְפִּים מְאֹד מְאֹד שְׁנִפְּלוּ לָשֵׁם - גַּם שֶׁם גִּמְצָא ה'
יִתְבָּרֵךְ וְעֵדִין עֵדִין ה' אִתָּם וְאַצְלָם וְקָרֹב לָהֶם. וְצִעֵק בְּקוֹלוֹ
הַקְדוֹשׁ "גָּאט אַז מִיט דִּיר, בֵּיִיא דִּיר, לְעֵבִין דִּיר" (ה' אִתָּהּ,
אַצְלָהּ, לִידֶךָ), וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְגַרֵּשׁ מֵהֶם הָרוּחַ שְׁטוֹת.

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִתְגַּבֵּר וְיִתְפַּשֵּׁט הַשֶּׁקֶר לְאַרְכּוֹ וּלְרַחֲבּוֹ
מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, לְהַטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם מֵה'
יִתְבָּרֵךְ, לְתַפֵּס הַכָּל בְּשִׁקְרָיו בְּכֻמָּה וְכֻמָּה מִיָּגִי פְתוּיִים
וְהַסְתּוֹת וְדַבָּרֵי חִלְקֻלְקוֹת וְעַרְמִימִיּוֹת וּטְעָנוֹת וְאַמְתָּלָאוֹת
שֶׁל הֶבֶל. אֲבָל עַל יְדֵי הַתַּפְּשׁוֹת הַשֶּׁקֶר בְּיוֹתֵר עַד שֶׁהוּא
סָמוּךְ לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁכְּמַעֲט יִתְעוּ הַכָּל
בְּשִׁקְרָיו חֵם וְשָׁלוֹם, אִזּוֹ דִּיקָא עַל יְדֵי רַבּוּי הַשֶּׁקֶר מְאֹד

מאד יתהפך השקר אל האמת, ועל ידי זה בעצמו הכנעת
השקר ובטולו, ומשם דיקא חוזר וצומח האמת, בבחינת
"אמת מארץ תצמח" - "מארץ" דיקא, שנשלך עד לעפר
וארץ, אז דיקא יתגלה האמת.

בדרישת שלום וברגשי כבוד ואהבה נצחית.

שלום ב"ב אהבה

יב.

ב"ה, כ"ד אב תשי"ח.

לכבוד פת עיני, הצופה לצדיק ומבקש חכמתו הצפונה מעין כל
ועלומה, שלום וחיים אמתיים לארץ ימים.

הזמן הולך והומה ורץ ופורח מאד, והגוף - אפֿשר
עבֿשו בא יומו. חזק ואמץ לברח בזריזות אל
הצדיק החכם האמת שהוא רופא ממחה גדול כל כך
שיכול להוציא כל העֿשרה מיני חצים שזרק הם"מ
וחילותיו לתוך מחנו ולבנו, ולרפאותנו בשלמות בעֿשרה
מיני נגינה.

רַב בְּנֵי יֵשׁוּב הָעוֹלָם הֵם תּוֹעִים הַרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת בְּכָל
 מִינֵי הַמַּעֲאֹת וְשׁוֹשִׁים וְדַעוֹת זָרוֹת וּסְבָרוֹת כְּזוֹבוֹת שֶׁל
 שָׁקֶר וְטָעוֹת, וְהֵם תּוֹעִים מִמֶּשׁ בַּמִּדְבָּר וּדְרָכֵי מוֹת, וְלֹא
 עוֹד אֵלָּא שְׂאִינָם מְרַגִּישִׁים כָּלֵל שֶׁהֵם תּוֹעִים בַּמִּדְבָּר, רַק
 אֲדַרְבָּא נִדְמָה לָהֶם שְׂזָה עֵקֶר הַיֵּשׁוּב.

וְהִנֵּה הַבֶּעַל תִּפְלָה שֶׁהָיָה כָּל עֲנִינָיו וּמַחֲשָׁבוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו
 רַק בְּשִׁבִּיל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי וְהַנֶּצְחִי, וְהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד
 בַּתְּפִלּוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לֵה' יִתְבָּרֵךְ, הָיָה יוֹשֵׁב חוּץ
 לַיֵּשׁוּב, רַק שֶׁהָיָה רָגִיל לִכְנֹס לַיֵּשׁוּב בְּשִׁבִּיל לִקְרֹב בְּנֵי
 אָדָם לַעֲבֹדֶת ה' יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי
 הַתְּעוֹרְרוֹת כְּאֵלוֹ עַד שֶׁנִּכְנְסוּ דְּבָרָיו בְּאָזְנָם, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה
 עִמּוֹ הוֹלִיכּוֹ תִּכְפֹּף לְמִקְוֵמוֹ שֶׁהָיָה לוֹ חוּץ לַיֵּשׁוּב, כִּי רַב בְּנֵי
 הַיֵּשׁוּב הֵם רְחוּקִים מְאֹד מִהַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי. וְכָל הַנֶּהְגוּתָיו
 שֶׁל הַבֶּעַל תִּפְלָה וְאֲנָשָׁיו הָיָה מִמֶּשׁ לְהִפָּךְ מִמִּנְהַג יֵשׁוּב
 הָעוֹלָם, שֶׁרָפָם נִמְשָׁכִים אַחֵר הַבְּלִי עוֹלָם וְתַעֲנוּגָיו
 וְתַאֲוֹתָיו, וְעַל כֵּן הָיָה מְקוֹם הַבֶּעַל תִּפְלָה וְאֲנָשָׁיו חוּץ
 מִן הַיֵּשׁוּב.

מעת שהרוח סערה הגדולה בלבב והפך את כל העולם
לגמרי מסדרו האמת, וכל אנשי העולם נתבלבלו
ונתפחדו ונחלקו לכתות כתות לענין החקירה מה הוא
התכלית, וכלם נתעו ונבוכו מאד מאד על ידי תאוותיהם
הרעות שהתעו אותם לדעות זרות בזבות של שטות
וטעיות. קצת מהם נתעו ואמרו שעקר התכלית הוא
כבוד - להיות רודף ביותר אחרי הכבוד ולהשיגו חס
ושלום, והיה להם הוכחות וראיות וסברות על זה.
וקצת אמרו שעקר התכלית הוא רציחה וכעס ואכזריות
ואבירת הלב. וקצת אמרו שעקר התכלית הוא משגל,
והיה להם גם כן סברות רבות על זה. וכן כל הכתות
אשר נבוכו מאד ונשתבשו בענין התכלית, וכל אחת היה
להם סברות רבות על טעותם עד שאפשר לטעות בהם
באמת. וביותר מכלם נשתבשו ונבוכו מאד הכת שפחדו
להם שהממון הוא התכלית עד שעשו להממון לעבודה
זרה ואלקות גמור חס ושלום, וכל המעלה והחשיבות
אצלם רק כפי הממון, ומי שאין לו רק ממון מעט,
ובפרט מי שהוא עני לגמרי אינו כלל בגדר האדם, כפי
שטות דעתם. ואשרי להבת הקדושה שהסכימה דעתם

לַתְּכִלִּית הָאֵמֶת בְּאֵמֶת וְאָמְרוּ שֶׁעָקַר הַתְּכִלִּית הוּא רַק
לַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה וְלַהֲיוֹת עֲנֵו וּשְׁפַל בֶּרֶךְ וְכו', וּבִחְרוּ לָהֶם
הַבֶּעַל תְּפִלָּה לְמִלְךְ שֶׁהוּא הָיָה צָדִיק גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ מְאֹד.
וְעַל יְדֵי הַבֶּעַל תְּפִלָּה וְהַכֶּת שָׁלוֹ נִתְקַנּוּ כָּל הַכֶּתוֹת וַיֵּצְאוּ
מִהַשְׁמֹת וְהַטָּעוֹת שֶׁלָּהֶם וְחִזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְחִזְרוּ כָּל הָעוֹלָם
לַתְּכִלִּית תִּקְנֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת.

הַצָּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַבֶּעַל תְּפִלָּה, הָעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי
אָדָם לַה' יִתְבָּרֵךְ, יוֹשֵׁב עִם אֲנָשָׁיו חוּץ לַיִּשׁוּב, הֵינּוּ כִּי
כָּל יְשִׁיבָתוֹ וְהַנֶּהֱגוּתוֹ הוּא בּוֹדְאֵי הַהַפּוּךְ מִמָּוֶשׁ מִדְּרָכֵי
הַיִּשׁוּב אֲשֶׁר רַב מַעֲשִׂיהֶם תְּהִי, וְרוֹדְפִים אַחֵר הַמוֹתְרוֹת
וּמְרוּדִים בְּהִבְלֵי הַזְּמָן. אָבֵל הַצָּדִיק עִם אֲנָשָׁיו הֵם רְחוּקִים
מִכָּל זֶה לְגַמְרֵי וּמִסִּתְּפָקִים בְּמָה שִׁישׁ לָהֶם, וּבִפְרָט עַל
בְּגָדִים וּמִלְבוּשִׁים אֵינָם מְקַפִּידִים כָּלֵל, וְהֵם כְּיוֹשְׁבִים חוּץ
לַיִּשׁוּב לְגַמְרֵי מִמָּוֶשׁ בְּכָל יַעוֹתִיָּהֶם וְהַנֶּהֱגוּתִיָּהֶם וְעוֹסְקִים
רַק בַּתְּפִלָּה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרֵךְ וְתִשְׁבּוּבָה
וְיוֹדוּיִים וְתַעֲנִיתִים וְכו'. וְאַצֵּל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים כָּל הָעֲבוּדָה
הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּעֲבוּדַת ה', שְׁנִדְמָה לָרַב הָעוֹלָם לְדָבָר קָשֶׁה
מְאֹד לְקַבֵּל עַל עַצְמָם עֲבוּדָה כְּזֹאת, אָבֵל אֲצִלָּם כָּל זֶה
יָקָר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יֵשׁ לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסְּגוּף

הַגְדוֹל אוֹ מִתַּעֲנִית וְכִיּוֹצֵא יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁעוֹלָם.
אֲךְ אֵף עַל פִּי שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים חוּץ לַיִּשׁוּב, אֵף עַל פִּי כֵן
נִכְנָסִים גַּם בֵּין בְּכָל פַּעַם אֶל הַיִּשׁוּב כְּדֵי לִקְרֹב עוֹד בְּנֵי
אָדָם לַעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ.

יֵשׁ מֵאֲכָלִים כָּאֵלוֹ (מִסֶּתֶמָּא הֵם רוֹחֲנִיִּים) שֶׁשֶּׁשְׁזוֹכִים
לֵאכֹל וְלִטְעֹם מֵאֵלוֹ הַמֵּאֲכָלִים מִשְׁלִיכִין תְּכַף תְּאֻת
מִמּוֹן וּמִרְגִּישִׁים גָּדֹל הַסֶּרְחוֹן שֶׁל מִמּוֹן שֶׁהוּא מִסֶּרִיחַ
בְּצוֹאָה מִמֶּשׁ עַד שֶׁמִּתְבִּישִׁין מְאֹד עִם הַמִּמּוֹן, וְהַמִּמּוֹן
הוּא הַבּוֹשָׁה הַגְדוֹלָה מִכָּל הַבּוֹשׁוֹת, וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
יוֹתֵר מִמּוֹן הוּא מִתְבִּישׁ בְּיוֹתֵר, וְגַם הַקְטָנִים בְּמַעֲלָה
וְחִסְרֵי הַמִּמּוֹן מִתְבִּישִׁים בְּעֶצְמָם גַּם בֵּין עַל שֶׁהֵיוּ קְטָנִים
כָּל כֵּךְ בְּעֵינֵי עֶצְמָם מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַמִּמּוֹן, כִּי עֲתֵה
נִתְגַּלָּה לָהֶם שֶׁאֲדֵרְבָּא הַמִּמּוֹן הוּא עֶקֶר הַבּוֹשָׁה. וְעַל
כֵּן הָעֲשִׂירִים מִתְבִּישִׁים עוֹד בְּיוֹתֵר וְטוֹמְנִים עֶצְמָם
בְּמַחֲלוֹת עֶפֶר מִגְדֵּל הַבּוֹשָׁה שֶׁמִּתְבִּישִׁים אֶחָד מִחֲבֵרוֹ
עַד שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְהָרִים פְּנִיָּהֶם כָּלֵל מִפְּנֵי הַבּוֹשָׁה,
כִּי מֵאֲכָלִים אֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם סִגְלָה זֹו שֶׁעַל יָדָם מִמֵּאֲסִין
בְּמִמּוֹן בְּתַכְלִית הַמָּאוֹס וּמִשְׁלִיכִין אֶלִּילִי בְּסָפָם וְאֶלִּילִי
זֶהָבָם כְּמוֹ שֶׁיְהִיָּה לַעֲתִיד.

המזכיר לטוב תמיד ומעתיר לשלומן והצלחתן.

המעתיק

שלמה ב"ר אברהם

יג.

ב"ה, י"ט אלול תשי"ח, תל אביב.

לאיש משכיל הדורש ומבקש הפלטין של אמת, שלום רב.

ברנדער האלט זיך, לאז זיך גיט אפ (אחי היקר, אחו עצמך

ואל תרפה). חזק ונתחזק ואל נהיה כפיל גדול

וכגמל, אפלו כשמשכהו בחטמו העכבר - לא יבעט בו,

וכל זה מחמת שטות שאינו יודע מפחו, אבל נפשי

הפקחת וחזקה, אור נא כגבור חלציך, וחגר בעז מתניך

לעוף כנשר אל הצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח,

המרפא כל חלי ואיש מכאובות, עור ופסח, צרוע ונגוע.

מוציא נפשות משאול תחתיות, מהפך ירידות לעליות,

וזדונות לזכיות.

אֲשֶׁרִי לְמִי שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְצַדִּיק
הָאֱמֶת, אֲשֶׁרִי לוֹ, אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ. כִּי הַבֶּעַל דָּבָר שֵׁם לְבוֹ עַל
זֶה מְאֹד עֲכָשׁוּ לְבַלְבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם עֲכָשׁוּ
קְרוֹבִים אֶל הַקֵּץ מְאֹד וַיֵּשׁ עֲכָשׁוּ לְיִשְׂרָאֵל גִּעְגּוּעִים גְּדוֹלִים
וְכַסּוּפִין גְּדוֹלִים לֵה' יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה כְּזֹאת בְּיָמֵי
קֶדֶם, וְכָל אֶחָד נִכְסָף מְאֹד לֵה' יִתְבָּרַךְ. עַל כֵּן הָעָרִים
הַבֶּעַל דָּבָר וְהַכִּנִּים מַחְלֶקֶת בֵּין הַצַּדִּיקִים, וְהַקִּים בְּעוֹלָם
מִפְרָסָמִים הִרְבָּה שֶׁל שֶׁקֶר עַד שֶׁאֵין אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכָן
הָאֱמֶת, עַל כֵּן צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּתְחִנוּנִים מְאֹד
לְזֻכּוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

אֱמֶת וְשֶׁקֶר הֵם בְּחִינַת מֶלֶךְ וְעֶבֶד. יוֹדֵעַ שֵׁשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי
פִּלְטִין, בְּאֶחָד דֶּר מֶלֶךְ, וּבַשְּׁנַיִם דֶּר עֶבֶד, וּשְׁנֵיהֶם דּוֹמִים
זֶה לָזֶה לְגַמְרֵי וְקִשָּׁה מְאֹד לְהִבְחִין בֵּינֵיהֶם. כִּי יֵשׁ כַּמָּה
נִפְשׁוֹת שֶׁמִּתְקַשְּׂרִין עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם בֵּית וּפִלְטִין, כִּי
מִתְקַשְּׂרִין אֶחָד בְּאֶחָד וְאֶחָד בְּאֶחָד עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם יְסוֹד
וְאַחֵר כֶּךָ נַעֲשֶׂה אֵהָל, עַד שֶׁנִּבְנֶה מֵהֶם בֵּית וּמְדוֹר שֵׁשׁ
דֶּר אֱמֶת, וּמִי שְׁרוּצָה לְמִצָּא אֱמֶת יִמָּצָא בְּבֵית וּפִלְטִין זֶה
שֶׁל אֱלוֹ הַנִּפְשׁוֹת שֶׁמֵּהֶם נַעֲשֶׂה מְדוֹר לְאֱמֶת. וַיֵּשׁ כְּנֶגֶד
זֶה שֶׁמִּתְקַשְּׂרִין כַּמָּה נִפְשׁוֹת וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בֵּית שֵׁשׁ דִּירָת

הַשָּׂקֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶבֶד. וְהִנֵּה בֵּין שְׁנֵי הַכְּתִיבִים הַזֶּה לְאֶפְשָׁר לַמַּעֲוֹת, הֵינּוּ בֵּין הָאֱמֶת וְהַשָּׂקֶר, כִּי הַשָּׂקֶר מְדַמֶּה עֲצָמוֹ לְהָאֱמֶת, כִּי גַם שֵׁם יֵשׁ קִשְׁר מִנְּפִשׁוֹת רַבּוֹת, עַד שֶׁקִּשְׁשָׁה מְאֹד לְהַבְחִין בֵּין הָאֱמֶת וְהַשָּׂקֶר וְאֶפְשָׁר לְאָדָם לַמַּעֲוֹת וְאִינוּ יוֹדְעֵי הֵיכָן הָאֱמֶת וְלִהְיוֹן יִקְרַב עֲצָמוֹ, אֲךְ אִם יִסְתַּכֵּל עַל תְּכַלִּיתוֹ הַנִּצְחִי בְּעֵין הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בּוֹדֵאֵי יִזְכֶּה לְהִבִּין בְּאִיזָה דֶּרֶךְ יִלְךְ וְלָמִי לְהִתְקַרֵּב.

עָקֵר הַגָּלוּת עַל יְדֵי עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל וְעָקֵר הַתְּקוּן עַל יְדֵי תִּשְׁוּבָה, וְעָקֵר הָעֶכּוֹב שֶׁל הַתִּשְׁוּבָה הוּא הַמַּחֲלָקֶת שֶׁל הַחוּלְקִים עַל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת, כִּי רַב הַמּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שׁוֹמְעִים אֵלָיו, אֲךְ עָקֵר הָעֶכּוֹב הוּא עַל יְדֵי הַחוּלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֱמֶת בְּכַמָּה וּבְכַמָּה בְּחִינּוֹת. וּמֵאלוֹ הַחוּלְקִים יוֹנֵק בְּחִינַת מִצַּח הַנִּחָשׁ וְחִיּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטֶּבַע וְכו' וְכו', וְעַל יְדֵי כָּל אֵלֵּי הַדְּעוֹת רָעוֹת הוּא עָקֵר הָעֶכּוֹב מִן הַתִּשְׁוּבָה.

הַבֶּעַל דִּבֶּר מִתְגַּבֵּר וּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַחבּוּלוֹתָיו לְמַנֵּעַ מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַצִּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁבּוֹ תִּלּוּי שְׁלֵמוֹת תְּקוּן נַפְשׁוֹ וְכָל תְּקוּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל מֶה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּיוֹתֵר וַיֵּשׁ בּוֹ

מדרגה ובחינה גבוהה ביותר - מתגבר עליו למנעו ביותר.
 כי אם היה הוא מתקרב מי יודע מה היה נצמח מזה טובה
 ותקון לכלל ישראל ולכל העולמות.

על ידי התקשרות להצדיק האמת יוכלו לעבר בשלום
 בכל המדבריות בכל מיני חשך וצלמות. אפלו בשעוברים
 חס ושלום במקום נחש שרף ועקרב וצמאון וכו', שבכל
 מקומות אלו בהכרח שיעבר בהם הרוצה לגשת אל
 הקדש, בפרט מי שנכשל כבר במה שנכשל ורוצה לשוב
 שבהכרח שיעבר באלו המקומות, ומכלם יצילנו ה' על
 ידי תקף הרצון דקדשה שיזכה על ידי התקשרות לצדיק
 האמת שעל ידו עולים מכל מיני חשך שבעולם.

המעתיר בעדו ומזכירו לטוב תמיד, מברכו בשנה טובה ומברכה
 ממקור הברכות והישועות.

שלח ג' אפר

יד.

ב"ה, ח' תשרי תשי"ט, תל אביב.

לְאֹהֲבֵי הַמִּשְׁלִיךְ וּמַגְלִיל עֲצָמוֹ בְּרֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִּיל נִקְדַּת הָאֻמָּת, ה'
עֲמֹךְ לֹא יַעֲזֹבְךָ וְלֹא יִמְשָׁךְ אֶל תִּירָא וְאֵל תַּחַת!

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת וְלִזְמֵר הַלֵּל שָׁלֵם וְהַלֵּל הַגָּדוֹל שְׂדִיקָא עֲכָשׁוּ
בִּימֵינוּ אֵלֶּה יֵשׁ לָנוּ רַבִּי וּמִנְהִיג אֻמָּת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
מְאֹד מְאֹד נֶשְׁהוּא הִרְפוּאָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ יִהְיֶה אִיךְ נִשְׁיָהֶיּהּ,
וְעַל יָדוֹ יֵשׁ כָּבֵד תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָנוּ אֲפֹלוּ לְהַנְרוֹעַ שְׂבָגָרוּעִים
וְכו'. כִּי כָּל מֶה נִשְׁהַחֲוֶלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ רוּפָא גָּדוֹל
בְּיוֹתֵר. וְאַלְמָלָא זָכוּ הָעוֹלָם עַל כָּל פָּנִים גַּם עֲכָשׁוּ לְהַנּוֹת
מֵאוּרוֹ כָּבֵד הָיָה הָעוֹלָם בָּא לְיַדִּי תִקּוּנוֹ בְּשָׁלְמוֹת.

ה' יתברך שׁוֹלַח אַחֲרֵינוּ וְקוֹרָא אוֹתָנוּ בְּכָל עֵת וּמְרַמֵּז לָנוּ
רְמִזִּים קְדוֹשִׁים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיךְ לְהַעֲמִיק
וּלְהַגְדִּיל מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּזֶה לְהַבִּין רְמִיזוֹתָיו. לְפַעֲמִים נִתְעוֹרֵר
הָאָדָם מְאֹד בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהִתְדַבֵּק וּלְהִתְקַשֵּׁר
לְהַצְדִּיק שָׁבוּ תְלוּי כָּל קְדֻשַׁת יְהוּדוּתוֹ וְכָל תִּקּוּנוֹ בְּשָׁלְמוֹת,
רַק שֶׁהִפְעֵל דְּבָר מִתְגַּרָּה מְאֹד בְּזֶה. עַד שֶׁגִּזְרָם שְׁנֵת־רַחֵק
וְנִתְגַּרֵּשׁ הָאָדָם מִקְדָּשֵׁת יְהוּדוּתוֹ לְמָקוֹם מְדַבֵּר שְׂמָמָה

מקום מסכן מאד, ואורב עליו לתפסו במצודתו, ואזי יכול לעשות דבר מבהל ומה שנראה באמת לשגועו, ואין שום שכל אדם שיסכים לזה איך שיוכל להשיג דבר זה, אך אף על פי כן מחמת ההתעוררות אמתית שלו ה' מצליח בידו וזוכה לעבר על כל הגדרים והמניעות ולשבר את כלם עד שזוכה לגמר הדבר בשלמות. ואז הסטרא אחרא רודפת אחריו והוא מכרח להתחבא מפניה בכמה וכמה מיני תחבולות, וכמה וכמה מיני מימות חולפין ועוברין עליו וכמה וכמה נסיונות וכו' וכו'.

החכמה הגדולה שפכל החכמות - לבלי להיות חכם כלל, רק להיות תם וישר בפשיטות. אפלו מי שיש לו מח גדול באמת, צריך להשליך כל החכמות ולעסוק בעבודתו יתברך בפשיטות ובתמימות, וצריך אפלו להתנהג ולעשות דברים הנראים כשגועו כדי לעשות רצונו יתברך, כי צריכין להתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל עבודת ה' ומצוותיו, ולא דוקא בשביל מצוה ממש, אלא כל דבר שיש בו רצון ה' יתברך נקרא מצוה, וצריך לגלגל עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות איזה רצון ונחת לה' יתברך. וכשאהבתו חזקה כל כך לה' יתברך אז הוא

בְּחִינַת בֶּן יָקִיר וְחָבִיב מְאֹד לַה' יִתְבָּרֵךְ. כִּי יֵשׁ בְּחִינַת בֶּן,
 שֶׁהוּא מַחֲפֵשׁ בְּגִנְזֵי דְמִלְכָּא כְּמוֹ בֶּן. וְיֵשׁ בְּחִינַת עֶבֶד,
 שְׂאִין לוֹ רַק לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָתוֹ שְׁנַתְנוּ לוֹ וְאִסּוּר לוֹ לְשָׂאֵל
 שׁוּם טַעַם וְחֻקִּירָה עַל עֲבוֹדָתוֹ. אֲבָל יֵשׁ בֶּן שֶׁהוּא אוֹהֵב
 כָּל כֶּךָ אֶת אָבִיו עַד שֶׁמַּחֲמַת הָאֱהָבָה הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה
 עֶבֶד, מַה שֶׁעֶבֶד פָּשׁוּט צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, וְהוֹלֵךְ וְקוֹפֵץ בְּתוֹךְ
 הַסּוּלָלוֹת הַגְּדוֹלוֹת בְּתוֹךְ קִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה וּמַגְלִיל עֲצָמוֹ
 בְּכָל מִינֵי רָפֶשׁ וְטִיט כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאָבִיו, מַה
 שֶׁאִפְלוֹ עֶבֶד פָּשׁוּט לֹא הָיָה עוֹשֶׂה עֲבוֹדוֹת כְּאֵלֶּה. וְאִזּוֹ
 כִּשְׂאָבִיו רוֹאֶה אֱהָבָתוֹ הַחֲזָקָה כָּל כֶּךָ עַד שֶׁמִּשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ
 לַעֲבֹדוֹת גָּמוּר בְּשָׂבִיל אֱהָבָתוֹ, אִזִּי הוּא מְגַלֶּה לוֹ גַּם מַה
 שְׂאִין נִמְסֵר אִפְלוֹ לָבֶן, כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁגָם הֵבֶן אִסּוּר
 לְכַנֵּס לְשָׁם, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ הַשְׁגוֹת שְׁגָם הֵבֶן אֵינּוּ מִשְׁיֵג אוֹתָם,
 אֲבָל עַל יְדֵי שֶׁהֵבֶן מְסַלֵּק כָּל חֻכְמָתוֹ וּמִשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ
 לַעֲבֹדוֹת כַּ"ל, עַל יְדֵי זֶה אָבִיו מְרַחֵם עָלָיו וּמְגַלֶּה לוֹ
 מַה שְׂאִין נִמְסֵר אִפְלוֹ לָבֶן וּמְנִיחוֹ לַחֲפֵשׁ בְּגִנְזֵי דְמִלְכָּא
 הַגְּנוּזִים וְצִפּוּנִים בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁזּוֹכֶה שְׁנַתְגָּלָה לוֹ בְּחִינַת
 צִדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, וְזוֹכֶה לְהַעֲלוֹת הַמִּשְׁפָּט
 שֶׁנֶּפֶל עַד הַתְּהוֹם וּלְתַקְנוֹ, כִּי זוֹכֶה לְהַשְׁיֵג צִדִּיק וְרַע לוֹ

רשע וטוב לו, שזה נראה בעויות המשפט. ועכשו כשזוכה להשיג ולהבין זאת - זה בחינת תקון המשפט.

על ידי רבי אמת עם תלמידים נעשין ונתקנין כל הפחינות הנ"ל.

כל עקר תקון העולם תלוי בזה שיתבטלו מן העולם כל דרכי החכמות הרעות שמהם נמשכים גם כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל אפלו בכל המקומות והענינים העוברים עלינו. זה ינחמנו ממעשינו, זה ישועתנו, זה תקותנו, זה שמחתנו לנצח נצחים.

כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו יוכל לכל בטעויות ומכשולות רבים ולבוא לידי רעות גדולות חס ושלום, כאשר כבר רבים נכשלו ונפלו מאד על ידי חכמתם הרעה וחטאו והחטאו את הרבים, רחמנא ליצלן. כי עקר היהדות הוא לילך בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו, רק אם יש בזה כבוד ה' יתברך יעשה, ואם לא - לא. אז בודאי לא יכשל לעולם.

עַקֵּר הַגְּבוּרָה הוּא בָּלֵב. כִּי מִי שֶׁלָּבּוֹ חֶזֶק אֵינוֹ מִתִּירָא מִשּׁוּם אָדָם וּמִשּׁוּם דָּבָר וְהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ מַלְחָמוֹת חֲזָקוֹת עַל יְדֵי חֶזֶק וְאַמֵּץ לָבוֹ.

יֵשׁ שֶׁעֲבָרוּ עֲבֵרוֹת כָּל כָּךְ עַד שֶׁנִּפְּלוּ בְּבַחֲנֵת הַסִּתְּרָה שֶׁבִּתּוֹךְ הַסִּתְּרָה בְּאַלְפִים וּרְבֻבוֹת הַסִּתְּרוֹת, וּמַחֲמַת זֶה נִדְּמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם עוֹד תְּקוּהַ חֵם וְשָׁלוֹם. אָבֵל הַצַּדִּיק יָכוֹל לְעוֹרֵר גַּם אוֹתוֹ וּלְהוֹדִיעוֹ מֶה 'יִתְפָּרֵךְ שֵׁשׁ לוֹ תְּקוּהַ גַּם כֵּן עַד שֶׁיָּשׁוּב אֶל הָאֱמֶת וְיִתְקַרֵּב לָהּ 'יִתְפָּרֵךְ. כִּי בְּאֵמֶת בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַכֹּל יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לָהּ 'יִתְפָּרֵךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת, אֵיךְ שֶׁהֵם בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם.

אָסוּר לָאָדָם לִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, וְאַפְּלוֹ אִם נִפֹּל לְמָקוֹם שֶׁנִּפֹּל וּנְפִילָתוֹ וִירִידָתוֹ גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וּמוֹנַח בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת מִמֶּשׁ חֵם וְשָׁלוֹם, אָף עַל פִּי כֵן אֵל יִתִּיאֵשׁ עֲצָמוֹ בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם, כִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהַחֲיוֹת וּלְהַרְיֵם אֶת אֱלוֹ שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד לַחֲזֹקֵם וּלְאַמְצֵם לְעוֹרֵרֵם וּלְהַקִּיצֵם וּלְגַלּוֹת לָהֶם כִּי עֲדִין ה' אִתָּם וְעִמָּם וְאַצֵּלֵם וְקָרוֹב לָהֶם. וְכֵן לְהַפְּךְ, צָרִיךְ הַצַּדִּיק לְהִרְאוֹת לְאֱלוֹ שֶׁהֵם בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָּה, שֶׁעֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים

כָּלֵל בִּידִיעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ! אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל
תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן!

ה' יִתְבָּרֵךְ חֶפֶץ חֶסֶד הוּא וְרוֹצֵה לְקָרֵב הַמְּרַחֲקִים אֶף עַל
פִּי שְׂאִין רֵאוּיִים לְקָרְבָם, אָבֵל אֵין יִכּוּלִים לְהִתְקָרֵב כִּי אִם
עַל יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְהַצְדִּיק שְׁעַל יְדוֹ עָקֵר תִּקְוֵנוֹ לְנִצָּח!

קָדָם שֶׁמִּקְרָב לְהַצְדִּיק אָזִי לָבוֹ אֶטּוֹם וְאֶזְנִי סְתוּמִים וְעֵינָיו
עֹרִים מִלִּרְאוֹת הָאֱמֶת, אָבֵל כְּשֶׁמִּדְּבֵק עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק
וּמִקְבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת אָזִי נִפְתָּח לָבָבוֹ וְעֵינָיו וְאֶזְנִי וְרוֹאֶה
וְשׁוֹמֵעַ וּמִבִּין הָאֱמֶת וְזוֹכֶה לְתִשׁוּבָה.

עַל יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְהַצְדִּיק וַיִּלָּךְ בְּדֶרֶךְ עֲצָתוֹ - עַל יְדֵי זֶה
נִחְקֵק בּוֹ אֱמֶת, וְזוֹכֶה לְאִמּוּנָה וּתְפִלָּה וְנִסִּים וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְדֵי זֶה תָּבוֹא הַנֶּאֱלֶה.

הַמִּתְנַגְּדִים וְהַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת הֵם
מִקְבֵּלִין הָרוּחַ חַיִּים שְׁלָהֶם מִהָרֵב דִּקְלָפָה. כִּי יֵשׁ רַב
דִּקְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא כְּנֶגֶד הָרֵב דִּקְדֻשָּׁה, כִּי אֵת זֶה
לְעֵמֶת זֶה עֲשֵׂה אֱלֻקִּים, וְעַל כֵּן הֵם גְּדוּלִים בְּשַׁעֲתָן, כִּי
הָרוּחַ חַיִּים הַנִּמְשָׁךְ מִהָרֵב דִּקְלָפָה הוּא בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה

שֶׁהוּא גָדוֹל בְּשַׁעֲתִיהָ אָכַל הוּא רַק לְפִי שְׁעָה וּלְבֶסוֹף
כָּלָה וְנֶאֱכָר, וְעַל כֵּן הֵם בְּחִיָּהֵם קְרוֹיִים מֵתִים, כִּי אֵין
לָהֶם רוּחַ חַיִּים הָאֱמֶתִי דִקְדָּשָׁה שְׁנִמָּשֵׁךְ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת דִּיקָא.

הַצַּדִּיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ
תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכָל אֶחָד.

הַצַּדִּיק מַגֵּלָה אֱלֻקוֹתָיו וּמַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
אֲפֹלוּ לְהִרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם הִרְשָׁעִים וְהָעֲבוּ"ם,
שְׁזָה עֶקֶר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֶקֶר גְּדֻלָּתוֹ
שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגָם הִרְחוּקִים מְאֹד וְאֲפֹלוּ הָעֲבוּ"ם
יִדְעוּ שֶׁיֵּשׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיטִים וּמוֹשִׁילִים.

הַמַּעֲתִיק הַמָּסוּר וְקָשׁוּר בְּנַפְשׁוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה בְּשִׁכְבּוֹ וּבִקְוָמִי, מִתְפַּלֵּל
תָּמִיד לְשָׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּתוֹ, מְבָרְכוֹ בְּגִמְרַת חֲתִימָה טוֹבָה לְבִרְכָּה וְחַיִּים
טוֹבִים וְאַרְכִּים, חַיִּים אֱמֶתִים. דְּרִישַׁת שְׁלוֹם וְחֲתִימָה טוֹבָה לְכָל
הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

שלחן ערוך באוועג

טו.

ב"ה, חצות ליל ששי כ"ו תשרי תשי"ט.

לידיד לפי התאב וכמה לחזות במחזות הצחצחות הצפונות וגנוזות, ירומם ה' קרן ישעו ויפקח עיני שכלו להבחין ולראות האמת עין בעין.

בִּימֵינוּ בא שוֹדֵד בְּגוֹלָנוּ וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרֵינוּ, שֶׁם מַצּוֹר בְּרוֹזַל עָלֵינוּ, טָמֵן מוֹקָשִׁים בְּדַרְכָּנוּ, פָּרֵשׁ רִשְׁתוֹת לְרַגְלֵינוּ, עֵינָיו לָטֵשׁ וְשִׁנָּיו חֶרֶק עָלֵינוּ לְהִתְגַּלֵּל וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ לְבָלוֹתֵנוּ וּלְהַשְׁמִידֵנוּ מִיְּהוּדֵינוּ, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְחַדֵּשׁ וּמִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ כּוֹס תְּרַעֲלָיו לְהַשְׁקוֹתֵנוּ, וְאִין בִּיכָלֵתֵנוּ כָּלָל לַעֲמֹד בְּגִגְדּוֹ. לָכֵן הַפְּלִיא ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ וְהַקְדִּים רְפוּאָה לַמָּכָה וְהוֹרִיד לָנוּ הַצִּדִּיק הָאֱמֶת רֹאשׁ וּמַבְחָר מִכָּל בְּחִירֵי צִדִּיקָיָא, נָחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, שֶׁהוּא הֶרְבֵּי וּמִנְהִיג הַיְּחִידִי שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וְיִשָּׁל כָּל דּוֹרוֹת הַבָּאִים, לְהַשְׁקוֹת כָּל הָאָרֶץ חַכְמָה וְדַעַה אֵת ה' בְּנִהְרֵי וּנְחָלֵי חַכְמָתוֹ וְתִקּוּנָיו וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת. לְמַהֲרָה טַמְאִים, לְהַרְחִיץ צוּאִים, לְהַלְבִּין כְּתָמִים, לְזַכּוֹת אֲשָׁמִים, לְכַפֵּר זִדּוֹנִים, לְקַרֵּב רְחוּקִים, לְקַבֵּץ נִדְחִים וְאוֹבְדִים,

להוציא ממסגר אסורים, לתת חפש לשבויים, להחיות רוח שפלים, לשמח לב נדכאים ונדוים.

אשרי הזוכה להנצל מן הטועים והתועים בחשך ואפלה לבל יראו ויביטו באור הצדיק האמת שהוא ערש כלל כל הצדיקים שבכל הדורות, והוא יגמר בשלמות כל התקונים שהתחילו הצדיקים שבכל הדורות לתקן העולם, כי גם הצדיקים הגדולים עדין לא גמרו ענין זה בשלמות ורק הוא יגמר כל התקונים ויתקן כל העולם בתכלית השלמות. ובגדל כחו יכניע ויבטל כל המינות ואפיקורסות מן העולם וימשיך אמונה גדולה בעולם בתכלית השלמות וישובו כל באי עולם לה' יתברך ויקימו בלם את התורה, ויאיר לכל אחד התגלות אלקותו בהתגלות נפלא מאד אשר עדין לא נשמע ולא נראה בזאת מימות עולם.

יש נפשות נפולות מאד מאד שנפלו כמו שנפלו לתהום תחתיות עד אין קץ, עד שנאחז בהם הרע כל כך עד שאי אפשר להם בשום אופן לשוב לה' יתברך, ואי אפשר שיהיה להם שום תקון בעולם כי אם על ידי נשמת הצדיק

האמת שיש בכחו הגדול לתקן הכל אפלו בכל המקומות
ובכל הענינים העוברים עליו, להחיותו ולעוררו ולהקיצו
ולהקימו מכל מקום שהוא, ואז השמחה גדולה מאד.
כי אין שמחה לפניו יתברך כמו בעת שמחזירין אליו
את הרחוקים מאד, כי ה' יתברך חפץ חסד הוא וצופה
לרשע וחפץ בהצדקו, וכל זמן שהאדם רחוק ממנו יתברך
בעוונותיו - צר לו מאד, כביכול, וחושב לכל ידח ממנו
נדה. ועל כן פשה צדיק מעלה ומתקן הרחוקים והנדהים
שנדהו ונפלו בעמקי עמקי התהום תחתיות ומחזירם
לה' יתברך, על ידי זה נגדלת השמחה מאד מאד. כמו
שמחזירין להמלך את בנו שגרשו מעל פניו בעוונותיו,
ועל ידי זה שנתרחק קלקל בכל פעם ביותר מחמת שנפל
בדעתו על ידי שרואה גדל רחוקו מהמלך עד שפעה
ונדמה בדעתו שהמלך הרחיקו לעולם ולא היה מצפה
שישוב עוד אל המלך, כמו שכתוב, "לא יאמין שוב מני
חשך". ובאמת יש להמלך צער גדול בכל עת וזכר את
בנו הרחוק בכל עת. ובשנמצא אחד שמרחם על המלך
ועל בנו והולך אל המקום המזהם שנפל לשם ומרמוז
לו רמזים ומתנהג עמו בחכמה נפלאה פלא והפלא עד

שְׁמִכְנִים בּוֹ הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וּמַחְזִירוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ, כִּמָּה
שְׁמָחָה וְתַעֲנוּג גּוֹרֵם אֶל הַמֶּלֶךְ עַד אֵין שְׁעוֹר, כִּי זֶה עֶקֶר
שְׁמָחָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ וְתַעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׁוּעֵיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ יִתְבָּרֵךְ,
כְּשִׁמְחִירֵין אֵלָיו הֶרְחֻקִּים מְאֹד וְעוֹלִין וְנִתְקַנִּין מִחֶרֶפֶת
עוֹנוֹתֵיהֶם הָעֲצוּמִים, אֵיךְ שֶׁהוּא, אֵיךְ שֶׁהוּא, אֲפֹלוֹ אִם
עָבְרוּ מֶה שֶׁעָבְרוּ חֵם וְשָׁלוֹם.

כְּשִׁמְתִּגְבֵּר תִּקְרָה זְהֵמַת הַנֶּחֱשׁ חֵם וְשָׁלוֹם שֶׁהוּא מְקוֹמוֹת
הַמִּטְנָפִים, וְנִתְרַחֵק מְאֹד מִקְדָּשְׁתַּי יְהוּדוּתוֹ וְהוּא נֶעַ וְנָד
וּמִטְּלָטֵל וְדוֹחִין אוֹתוֹ מִקְדָּשְׁתוֹ מִדְּחֵי אֶל דְּחֵי עַד שְׁרוּצָה
לְהַפִּילוֹ לַגִּמְרֵי מִנְקֻדַּת יְהוּדוּתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי מֵתַעוֹרֵר
קְדִישַׁת נֶפֶשׁ הָאָדָם, וְאִזְּ דִּיקָא אִם הוּא חָזַק וְאַמִּיץ וּמִתְחִיל
לְבַקֵּשׁ וּלְדַרְשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְחַתֵּר בְּכָל עֵת וּלְהִתְנַעֵנֵעַ וּלְכַסֵּף
לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵפֶּה עַל פִּי שְׁעֵדִין עוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים
הֶרְבֵּה וְאֵינוֹ זוֹכֶה לְמוֹצָאוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אֵפֶּה
עַל פִּי כֵּן יֵדַע וְיֵאֱמִין כִּי בְּכָל עֵת וָעֵת עַל יְדֵי כָּל בִּקְשָׁה
וּבִקְשָׁה וְעַל יְדֵי כָּל דְּרִישָׁה וּדְרִישָׁה שְׂדוּרֶשׁ וּמִבְקֶשׁ
וּמִחֶפֶשׁ לְמִצָּא כְּבוֹד קְדָשְׁתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי כָּל הַבָּטָה
וְגַעְגּוּעַ שְׁמִבִּיט וְתוֹלָה עֵינָיו לְרַחֲמָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי כָּל
תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שְׁפוּנָה לְהַקְדִּשָּׁה - עַל יְדֵי כָּל זֶה זוֹכֶה

בְּכָל פַּעַם לְשֹׁכֵר חוֹמוֹת בְּרוֹזַל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת. אֵף עַל פִּי
 שְׂאֵחַר כֶּךָ מִתְגַּבְּרִין עָלָיו בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר רַחֲמָנָא לִיצְלָן,
 אֵף עַל פִּי כֵן אֵין יִגִּיעוּ לָרִיק חֶסֶם וְשָׁלוֹם וְאֵין שׁוֹם תְּנוּעָה
 שְׁפוּנָה לְהַקְדִּישָׁה נֶאֱבֶדֶת חֶסֶם וְשָׁלוֹם, כִּי צְרִיכִין לַעֲבֹר עָלָיו
 עֵדֶן וְעֵדֶנִּים הֶרְבֵּה וְכַמָּה יָמִים וּנְהָרוֹת וְתַהוֹמוֹת וּמִימוֹת
 מְחַלְפִּים צְרִיכִין לַעֲבֹר עָלָיו, וּבְכַמָּה מִדְּבָרוֹת הַמְּלֵאִים
 נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים צָרִיד לַעֲבֹר בָּהֶם עַד
 אֲשֶׁר זֹכָה לְהַפְנֵם לְשַׁעְרֵי הַקְדִּישָׁה בְּאַמֶּת. וְאִם הוּא חָזָק
 וְגִבּוֹר כְּאֲרִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ יוֹתֵר אֵף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה -
 בּוֹדֵאי סוֹף כָּל סוֹף יִזְכֶּה לְמַצָּא אוֹתוֹ יִתְפָּרֵךְ עַד שְׂיִזְכֶּה
 לַעֲלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה. וְכָל זֶה הַכֹּחַ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ
 יִתְפָּרֵךְ אֲפֹלוּ בְּתַכְלִית הִירִידָה, בְּתַכְלִית גָּלוּת הַנֶּפֶשׁ,
 עַד שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ מִכְבוֹדוֹ יִתְפָּרֵךְ מְאֹד, כָּל זֶה בְּכַח וּזְכוּת
 תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁגָּלָה סִתְרֵי תּוֹרָה שְׂנֵשֶׁם כָּל
 רִזִּין וּסְתִימִין דְּאוֹרֵיתָא שֶׁהֵם בְּחִינַת 'אִיָּה'. כִּי לוֹא זְכוּת
 הַצַּדִּיק הָאֱמֶת לֹא הָיָה לָנוּ כֹּחַ אֲפֹלוּ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ כָּלֵל
 וְחֶסֶם וְשָׁלוֹם הָיוּ נִטְבָּעִין חֶסֶם וְשָׁלוֹם וְלֹא הָיָה תְּקוּמָה חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם לְהִנּוּפְלִים וְהִרְחֻקִּים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ מִן הַקְדִּישָׁה כָּל
 כֶּךָ. וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שִׁישׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּפְּלוּ לְתַהוֹמוֹת עַד

אִין קִין וְכוּ' וְכוּ', וּמַהֲיֵכֵן הָיוּ מְקַבְּלִין חַיּוֹת וְכוּ' לְהַתְעוֹרֵר
 עוֹד לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו, בְּיָדָאֵי חַס
 וְשְׁלוֹם הָיָה אָבֵד תַּקּוּתָם חֲלִילָה. אֵךְ בְּאַמֶּת עַל יְדֵי כַח
 צִדִּיק הָאֱמֶת שְׁזָכָה לְבַחֲיַנַּת 'אִיה', עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ כַּח לְכָל
 הַנוֹפְלִים אֲפִלּוּ לְמַקּוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים וְכוּ' שְׁיַחֲפֹשׁוּ 'אִיה'
 וְכוּ', עַד שְׁיַעֲלוּ בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

הַצִּדִּיק הָאֱמֶת הוּא מְטָה כָּלֶפֶי חֶסֶד תָּמִיד וּמוֹצֵא טוֹב
 בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדֵעַ לְלַקֵּט כָּל בְּחִינּוֹת הַשְּׁעָרוֹת
 טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא עוֹסֵק
 בְּרַפּוּאוֹת כָּל אֶחָד אֲפִילוּ אִם הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד
 בְּחֲלֵי הַנֶּפֶשׁ, כִּי הוּא מוֹצֵא בּוֹ גַּם כֵּן נִקְדּוֹת טוֹבוֹת בְּחִינַת
 שְׁעָרוֹת, דִּהְיוּ מֵה שֶׁמִּנְתֵּק עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה.
 וְזֹאת הַשְּׁעָרָה הוּא בְּחִינַת צִנּוֹר וּכְלֵי שֶׁהַצִּדִּיק מְמַשִּׁיךְ עַל
 יָדוֹ גַּם עָלָיו שְׂבָלִיּוֹת וְצִמְצוּמִים עַד שֶׁמִּכְנִים בּוֹ גַּם כֵּן
 הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצִּדִּיק, כְּשֶׁיִּכּוֹל לְרַפּוּאוֹת
 גַּם חוֹלָה הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

המעתיק והמסדר, המתפלל בכל יום לשלומו והצלחתו ודבוק
בנפשו היקרה והנעימה בכל עת תמיד בכל לב ובכל נפש באמת
ודורש שלומו וטובתו ושלום הנלזים אליו.

שלום ב' אברהם

טז.

ב"ה, חצות ליל ערב ראש חודש מרחשון תשי"ט.

ליקירי וחביבי באישון עיני החושק וחותר לאחו בנקדת האמת,
שלום וקול רנה וישועה באהלי לבו, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה
חילים מלמדי אמונה.

מען דארף זיך זייער יאגין מען זאל נאך קענין חאפין
(צריך הרבה יגיעות שיוכל עוד לחטוף משהו).

ימי החליפות הולכים ובאים ובכל יום ויום מתקרבים
ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה בלי ספק אם
קרוב ואם רחוק, אבל על כל פנים הכל יעבר כצל עובר,
ואין נשאר מהאדם כלום כי אם מה שיהכין לעצמו לאחר
מותו לעולם הנצחי. וצריכים על כל פנים מעתה להתחיל
לחוס ולרחם על עצמנו ברחמנות אמתית להכין צעדינו

לְעֹלָמָא דְאַתִּי, וְלִהְיוֹת צִידָה לְדֶרֶךְ רְחוֹק כָּךְ, וְאַנְחֵנוּ
מִלֵּאי חַטָּאִים וּפְשָׁעִים גְּדוֹלִים וְתַאוּוֹת רָעוֹת וְקִלְקוּלִים
הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וָעֶרֶךְ וּמִסְפָּר, וְאַנְחֵנוּ רְחוֹקִים מִהִתְכַּלִּית
מְאֹד מְאֹד, וְעַדִּין לֹא יֵצְאוּנוּ מִהַחֹל אֶל הַקִּדְּשׁ אֲפֹלוּ בְּמֵלֶא
הַחוּט, וְצָרִיכִין לְמַהֵר לְמַלֵּט עַל נַפְשֵׁנוּ מִפַּח יוֹקָשִׁים. וּבְכֵן
נִתְחַזֵּק וְנִתְאַזֵּר בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל לְבָרַח וּלְנוֹם אֶל הַצִּדִּיק שָׁבוּ
תָלוּי שְׁלֵמוֹת תִּקּוֹן נַפְשֵׁנוּ וְכָל תִּקּוֹת וּגְאֻלַּת יִשְׂרָאֵל!

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת מֵאִיר הָאֶרֶת הָרָצוֹן בְּתִקְוָה גְּדוֹל כָּךְ עַד
שְׁיֵאִיר לְעוֹלָם וְלֹא יִפְסֵק בְּכָל מִינֵי חֲשֶׁךְ וְאַפְלָה שְׁעוֹבָרִים
עַל כָּל אָדָם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מַעֲלָה מִבְּחִינַת שְׂמֹד לְרָצוֹן!

אֲפֹלוּ כְּשֶׁאָדָם רְחוֹק מְאֹד מִכָּל קִדְּשַׁת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל
הַתּוֹרָה, וְעוֹבָרִים יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּקִלְקוּלוֹ, כָּל אֶחָד לְפִי
עֲנִיָּנוּ שְׁנֵתֶפֶס בּוֹ, אֲפֹלוּ אִם נִתְפֵּס בָּמָה שְׁנֵתֶפֶס בְּמִקְוֹמוֹת
רָעִים וּמִטְנָפִים מְאֹד, אֲשֶׁר שֵׁם אֵין מַעֲמֹד כְּשֶׁנּוֹפְלִים לְשֵׁם
וָחַם וְשָׁלוֹם יְכוּלִים לְטַבֵּעַ שֵׁם, אַבְל כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חֲזָק
בְּרַעְתּוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל מִשּׁוֹם יְרִידָה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵינוּ מֵיֵאֵשׁ
עֲצָמוֹ, וּמִקְוָה תָּמִיד לֵה' יִתְבָּרֵךְ בְּקוּוֹי אַחֵר קוּוֹי, וְתוֹלָה
עֵינָיו לְמָרוֹם וְצוּעֵק לֵה' יִתְבָּרֵךְ, אִזּוּ הוּא בְּטוֹחַ שְׁבֻדָּאִי

סוף כל סוף ישוב לה' יתברך. וזה הדבר אי אפשר לפה
 לדבר ולבאר ולספר עד היכן הוא צריך להתחזק תמיד
 בכל מקום שהוא, אפלו אם נפל כמו שנפל רחמנא לצלן,
 כי לכל אחד נדמה שעליו אין אנו מכונים בדברינו, כי
 הוא יש לו מניעות באלה, ונתפס בתאוותיו ובמצודתו כל
 כך עד שלאיש כמותו אי אפשר לשוב באמת לה' יתברך,
 כי כבר נלכד כל כך ימים ושנים הרבה במה שנלכד
 עד אשר לא יאמין שוב מני חשד. כך נדמה לכל אחד.
 ורבנו ז"ל קרא תגר על זה מאד, וצעק בקול עמק מאד:
 "גיוואלד! זייט אייך ניט מיאש, קיין יאוש איז גאהר ניט
 פאר האנדן, אפלו וויא אהין איטליכער איז גיפאלן, כי
 יש ענין שנתהפך הכל לטובה!" (אהה, אל תיאשו עצמכם,
 יאוש אינו בעולם כלל, אפלו במה שנפלים, כי יש ענין שנתהפך
 הכל לטובה!)

עקר עבודת הצדיק לברר ולהעלות הטוב מעמק הרע,
 ומעלה אפלו הנפשות הנפולות מאד על ידי שמוצא
 להם זכות, אפלו לרשעים גמורים הגרועים ביותר עד
 שיצאו מכלל ישראל על ידי מעשיהם הרעים; כל זמן
 שישם ישראל נקרא עליו, עדין מחפש ומבקש ומוצא איוה

זכות כל שהוא, ועל ידי זה מעלה אותם גם מעמק הרע, ונתברר הטוב ונדחה הרע ונתבטל לגמרי. וזה בחינת התגלות משיח (שיקבץ כל הנדחים מארבע כנפות הארץ).

הכלל שהממשלה ביד הצדיק לפעל פעלות כרצונו, ועקר הממשלה להאיר ולעורר לב ישראל לעבודת ה' יתברך. על בן העקר שיתקשר לצדיק האמת וממנו יקבל כח והארה והתעוררות לה' יתברך עד שישוב אל ה' באמת.

יש שדה העליונה ששם גדלים כל הנשמות ואלו הנשמות צריכים בעל השדה שיעסק בתקונם, וצריך כל אחד שרוצה לרחם על נשמתו לבקש ולהתחנן הרבה לפני ה' יתברך כל ימיו שיוזכה להתקרב להצדיק הזה שהוא בעל השדה, שהוא מסתכל על כל אחד להביאו אל התכלית האמתית שהוא בלוי טוב בלוי אחד.

הדורש שלומי וישועתו בכל עת בכל לב באמת.

שלום ב"ה ואלוהים

אף שקלפת המן עמלק אורב על הצדיק האמת להעלים אותו לגמרי חס ושלום, אף על פי כן עצת ה' היא תקום,

וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה', וְלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיזָה, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ גּוֹמֵר אֶת שְׁלוֹ. וְדִיקָא עַל יְדֵי הַתְּגַבְרוֹת הַקָּף הַהֶעֱלָמָה כָּל כָּף, עַל יְדֵי זֶה נִתְרוֹמֵם וְנִתְעַלָּה אַחֵר כָּף אוֹרוֹ בְּיוֹתֵר, וּבְסוֹף כָּל סוֹף נִתְהַפֵּךְ כָּל זֶה לְטוֹבָה וְנִתְקַן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת עַל יָדוֹ.

הַמַּעֲתִיק הַנ"ל.

יז.

ב"ה, ח"י טבת תשי"ט, טבריא.

נִפְשִׁי וְלִבִּי הַקָּשׁוּר וְדְבוּק בְּעַמֻּק לְבִי וּמַחִי בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֶק כָּל יִנְתֵּן לְנִצָּחַ, וְכוּסֵּף וּמִתְנַעֲנַע לְאַמֶּת הָאֲמִתִּי. שְׁלוֹם וְיִשְׁע רַב.

אַשְׁרֵי הָאִישׁ שֶׁמִּקְשֵׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיק הָאֲמֵת וְאִינוֹ הוֹלֵךְ בְּעֲצַת רִשְׁעִים הַמִּרְחִיקִים מִמֶּנּוּ. הָעֶקֶר הוּא הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצַּדִּיק שֶׁעָלָיו עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, כִּי הוּא הַגֶּשֶׁר דִּקְדָּשָׁה שֶׁעַל יָדוֹ עוֹבְרִים בְּתוֹךְ כָּל הַיָּמִים הַשּׁוֹטְפִים וְנִצּוֹל מִכָּלֶם, וְזֶהוּ בְּחִינַת קְרִיעַת יָם סוֹף שֶׁהִלְכוּ בִּיבֶשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

כָּל עֲבָדָא וְתַנּוּעָה קִלָּה שֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבּוּל

התקרבות להצדיק הוא יקר מאוד בעיני ה' יתברך ותכף הוא מנצח הרבה נצחון אמתי ונצחי שישאר קים לנצח.

כל אחד כפי מה שיודע בנפשו גדל פחיתותו וגדל רחוקו שנתרחק מאוד מה' יתברך, כמו כן הוא צריך דיקא להתקרב להרפי האמת הגדול במעלה מאוד מאד, כי כל מה שהוא קטן ביותר - הוא צריך רבי אמתי גדול ביותר.

לפעמים יכול האדם לפל חס ושלום על ידי האמת דיקא, כי יודע בנפשו שבאמת קלל ופגם הרבה וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל כן מסיתו הבעל דבר לדחותו לגמרי חס ושלום על ידי האמת שלו, והרבה יצאו מעולמם לגמרי על ידי האמת הזה. אבל כבר גלה לנו הצדיק האמת שהאמת לאמתו אינו כן, כי צריך כל אדם להתחזק עצמו בה' יתברך תמיד, ואפלו בשאול תחתיות חס ושלום ידע ויאמין שהוא סמוך עדין לה' יתברך ואין שום יאוש בעולם, ויכולין לשוב גם משם ולהתקרב לה' יתברך באמת. כי בודאי צריכין לשמר את עצמו מן החטא ואפלו מפגם כל שהוא, אבל אף על פי כן אם כבר נכשל, אפלו אם נכשל כמו שנכשל אפלו אלפים ורבות פעמים חס

ושלום, אף על פי כן בכל עת ורגע חסדי ה' לא תמנו
 ויכולין לקרב עצמו לה' יתברך בכל עת ומכל מקום שהוא
 כי לגדלתו יתברך אין חקר, ועל ידי התקרבות להצדיק
 יכול להתהפך הכל לטובה ועוונות נהפכים לזכויות וזה
 עקר האמת לאמתו.

הכרחתי לסים כי כמעט אינני בדעתי מגדל ההרפתקאות והתלאות
 דערו עלי, לא עליך. הזכרו היטב ומזכירו תמיד לפני ה' יתברך
 ומתפלל בעד שלומו והצלחתו הנצחי בזה ובבא, ואקרא לשלום
 הנלויים אליו.

המעתיק

שלמה ב"ר אברהם

כל מה שהאדם חותר ומתניע למצא דרך לשוב לה'
 יתברך, אף על פי שאינו עולה בידו, אין שום יגיעה
 נאבדת, והעקר הוא התקרבות לצדיק האמת ותלמידיו,
 ועל ידי זה אין שום קלקול ופגם שלא יוכל להתקן, רק
 העקר שלא יתרחק מהצדיק לעולם חס ושלום בכל מה
 שיעבר עליו.

יח.

ב"ה, כ"ז אָדָר ב' תשי"ט.

לְבִי לְבִי נְהוֹרָא דְעֵינִי הַמְתוֹךְ וְנָעִים, הַמְתַּנַּעֲנַע וּמִתְאַוָּה לְגוֹר בְּאֵהֶל
הָאֵמֶת הַנִּמְצָא בְּהַר שֶׁל זָהָב וּמִבְצָר שֶׁל מְרַגְלִית, אֲשֶׁרִי חִלְקוּ. שְׁלוֹם
רַב לוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכָל הַנָּלוּיִם אֵלָיו לְאֶרֶץ יָמִים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים, אָמֵן.

רַבֵּנוּ הַנּוֹרָא ז"ל אָמַר פָּעַם לְרַבִּי נִתָּן ז"ל: "אֵיךְ הָאֵב
אֵיךְ אֲרִיִּין גִּינְאָרְט אֵין זָאק אֲרִיִּין" (אֲנִי תַפְסָתִי
אֶתְכֶם בְּשֶׁק שְׁלִי), עָנָה רַבִּי נִתָּן וְאָמַר: "פֶּאָר בּוֹנֵד מִיָּד גּוֹט"
(קֶשֶׁר אוֹתִי הַיָּמָב).

הִרְצִינֵנּוּ בְּרוּדֵעַר גִּיּוֹאֵהֶלֶד, וּוּאִם שְׁוִיִּנְעֵן מִיר. אַז מִיר
הָאֲבִין אַזְעֵלְכֶעם זִוְכָה גִּיּוּוּעֵהֶן (אָהֶה אַחִי לְכָבִי, מָה אָנוּ
שׁוֹתְקִים כְּשֶׁזָכִינוּ לְדַבֵּר כְּזֶה), שְׂבָאֲנוּ לָזֶה הָעוֹלָם כְּזֶה
הַזְמָן שְׂמֵאִיר אֹר הָאֲזוּרוֹת צַח הַצַּחְצָחוֹת כְּזֶה, חֲדוּשׁ
שְׂבַחֲדוּשִׁים נוֹרָא כְּזֶה שְׁעָדִין לֹא הָיָה מִימֹת עוֹלָם, וְהוּא
כְּמוֹם וְנִעְלָם וְנִסְתָּר מְאֹד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲנַחְנוּ זָכִינוּ
בְּנִפְלְאוֹת חֲסִדֵי ה' בְּעֵת הַזֹּאת בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה בְּעֵצָם קֶצֶף
הַחֲשָׁד וְתִהְיוּ וְבוֹהוּ, שְׂנִמְצָא כְּכֹר סוֹד חֲדוּשׁ חֲדָשׁ כְּזֶה
הַמַּחֲיָה וּמְקִיָּים כָּל הַנִּפְשׁוֹת שְׂבַעֲוֹלָם אֲפֵלוּ הַגְּרוּעִים בְּיוֹתֵר

שְׁאִין גְּרִיעוֹת מֵהֶם - בְּכָל דְּבוּר וּדְבוּר, וּמְגִלָּה וּמוֹדִיעַ לְכָל
 אֶחָד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל עֵת וְרָגַע,
 כִּי ה' אֵתוּ וְעָמּוּ וְקָרֹב אֵלָיו מְאֹד מְאֹד. אֲשֶׁרִינוּ מִה טוֹב
 חֲלָקֵנוּ וְכו' שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מֵאוֹצְרוֹת נִשְׁגָּבוֹת כְּאֵלֶּה. הִקְיָנוּ
 וְרָנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה, מִה נֹאמֵר, מִה נִדְבֵּר, מִה נָּשִׁיב לֵה' כָּל
 תַּגְּמוּלוֹתַי עָלֵינוּ שֶׁהֲחִיָּה אוֹתָנוּ - חוֹלִים וְחִלּוּשִׁים בְּחוּלֵי
 הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹנוּ בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ, בְּמַטְעָמִים קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה,
 בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם שִׁיכּוּלִים לְהַחְיֹת וּלְהָשִׁיב בָּהֶם כָּל
 הַנֶּפֶשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְאִם נִכְפַּל וְנֹאמֵר אֲשֶׁרִינוּ וְכו' אֱלֹפִים
 וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים עַל זֶה - לֹא יִסְפִּיק. בְּעַל הַחֶסֶד
 יִשְׁפִּיעֵנו מְרַב טוֹבוֹ הַצָּפוֹן וְכו' וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה כָּל יְמֵינוּ!

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא מְטָה כָּל־פִּי חֶסֶד תָּמִיד וּמוֹצֵא טוֹב
 בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדַע לִלְקַט כָּל מִינֵי שְׁעֵרוֹת טוֹבוֹת
 שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּל זְמַן שִׁשִּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא
 עָלָיו, וְעַל יָדֵי זֶה הוּא עוֹסֵק בְּרַפּוּאוֹת כָּל אֶחָד וְאֶפְלוּ אִם
 הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחֻלֵּי הַנֶּפֶשׁ, כִּי הוּא מוֹצֵא בוֹ
 גַּם בֵּין נִקְדּוֹת טוֹבוֹת בְּחִינַת שְׁעֵרוֹת, דְּהֵינּוּ מִה שֶׁמִּנְתַּק
 עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה, וְעַל יָדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ גַּם עָלָיו
 שְׂכָלִיּוֹת וְצִמְצוּמִים עַד שֶׁמִּכְנִים בוֹ גַּם בֵּין הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת,

שָׁזְהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק, בְּשִׁיכוֹל לְרַפָּאוֹת גַּם הַחוּלָה
הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מֶה שֶׁהַחוּלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר - צָרִיךְ
רוֹפֵא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְזֹאת הַנִּקְדָּה טוֹבָה כְּחוּמַּת הַשְּׁעָרָה שֶׁיֵּשׁ
בְּכָל אֶחָד הוּא בְּחִינַת צִינּוֹר וְכִלֵּי שֶׁהַצַּדִּיק מִמָּשִׁיךְ עַל יָדוֹ
גַּם עָלָיו הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת.

עֵקֶר הָאֲהָבָה וְאַחֲדוּת עַל יְדֵי הַשְּׁעָרוֹת הַנ"ל, עַל יְדֵי שְׂאִין
מִסֶּתֶּכְלִין עַל הָרַע שֶׁבַּחֲבֵרוֹ רַק מִשְׁתַּדְּלִין בְּכָל כּחוֹ לְמִצָּא
בּוֹ אִיזָה טוֹב. אֲפֹלוּ אִם גִּדְּמָה לוֹ שְׂרָעָתוֹ רַבָּה מְאֹד, אִף
עַל פִּי כֵּן יִחַפֵּשׂ וְיִמָּצֵא בּוֹ שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת עַל כָּל פְּנִים.

עֵקֶר יִגִּיעַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הוּא לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁגוֹת
אֱלֻקוֹת בְּתַלְמִידָיו בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, עַד שְׁיוּכְלוּ לְהֵאִיר
בְּתַלְמִידֵיהֶם, וּבְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם לְדוֹרוֹת עוֹלָם, עַד
שֶׁכָּלם יֵדְעוּ אֵת ה', וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהַחֲיוֹת אֵת כָּל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל עֲצוֹת וּדְרָכִים
לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ עַד שְׁיִזְכֶּה לְהַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת.

עֵקֶר הַתְּרַחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְעֵקֶר כָּלָל כָּל
הַפְּגָמִים וְאֲרִיכַת הַגָּלוּת, הַכֹּל עַל יְדֵי הַהֶעֱלָמָה הַגָּדוֹלָה
שֶׁנִּתְעַלַּם אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא הַפֶּאֶר וְהַיָּפִי וְהַחֵן

וְהַהֲדוּר שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהוּא הָרֹאשׁ בֵּית. וְעַל יְדֵי הַמַּחֲלָקֶת
וְהַקְטַגוֹרִיָּא נַעֲלָם אוֹר הַגְּדוֹל וְהַקְדוּשׁ הַזֶּה מֵאַתְנָו, וְאִזִּי
מִתְגַּבֵּר בְּחִינַת הָרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת רַב דְּקִלְפָּה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב
"תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבִי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְעַל יְדֵי זֶה
נִתְעַלֵּם שֵׁם ה' וְנִסְתַּלְקוּ הַמְּאֹרֵי אוֹר וְגִבְרוּ הַמְּאֹרֵי אֵשׁ.

עֵקֶר אֲרִיכַת הַגְּלוּת הוּא מֵה שְׁמִתְגַּבֵּר הַשֶּׁקֶר מְאֹד כְּמַעֲט
בְּלִי גְבוּל חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי הַסְטָרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא הַשֶּׁקֶר
הַתַּפְשֵׁט לְאַרְדָּה וְלָרַחֵב, וְכָל מֵה שְׁמַגְלִין אִיזָה אֶמֶת בְּעוֹלָם
לְהִתְקַרֵּב עַל יְדוֹ לַה' יִתְבָּרֵךְ, הַשֶּׁקֶר מִתְנַפֵּל בְּתַחֲבוּלוֹתָיו
תִּכְפֹּף לְבַלְבָּלוֹ וְלַהֲסִתִּירוֹ וְלַהֲפֹכוֹ אֶל הַהֶפֶךְ מִפְּשֵׁי.

עֵקֶר הֶרְחַמְנוּת שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַכְנִים
בָּהֶם הָאֶמֶת, וְלַהּוֹצִיאֵם עַל יְדֵי זֶה מַעֲוֹנוֹת וּלְקַרְבָּם
לַה' יִתְבָּרֵךְ.

כְּשֶׁהַחֲשָׁד מְסַבֵּב מְאֹד אֶת הָאָדָם וּמְקִיפוֹ מִכָּל צַד, וְהוּא
פוֹנֶה עֲצָמוֹ רַק אֶל הָאֶמֶת, עַל יְדֵי זֶה ה' יִתְבָּרֵךְ מִפְּנֵה
הַחֲשָׁד מִמֶּנּוּ וּמֵאִיר לוֹ. וְאִם הָאֶמֶת מְשַׁלֵּךְ אֶרְצָה עֵתָה
וְאִסּוּר לְגַלוּתוֹ בְּפִמְבִּי, אָף עַל פִּי כֵּן הָאֶמֶת הוּא כֵּן, וּשְׁפַת
אֶמֶת תִּכּוֹן לָעֵד!

כל אחד כפי מה שיוֹדע בנפשו גִּדֵּל פְּחִיתוֹתוֹ וְגִדֵּל רְחוּקוֹ
 שְׁנֵת־רַחֵק מְאֹד מֵה' יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן הוּא צָרִיךְ דִּיקָא
 לְהִתְקַרֵּב לְהִרְבֵּי וְהַמְנִיחַ הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד
 מְאֹד, כִּי כָּל מִה שֶׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רַבִּי אֲמָתִי
 גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

כָּל מִה שֶׁהַצִּדִּיק קְדוֹשׁ בְּיוֹתֵר וְגִבּוֹהַּ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ כֵּן
 הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִגְבִּיחַ אֶפְלוֹ
 הַתַּחְתּוֹנִים, הַמוֹנְחִים בְּשֹׁפֶל הַמַּדְרָגָה בְּיוֹתֵר. וְזֶה עֵקֶר
 שְׁלֵמוֹת מַעֲלָתוֹ הַגִּבּוֹהַּ.

יֵשׁ צִדִּיק גָּדוֹל וְנוֹרָא וְחֲדוּשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא כְּזֶה שֶׁהוּא יָכוֹל
 לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים שֶׁבָּהֶם כָּלִילִים כָּל מִיְּנֵי
 חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל מִיְּנֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם
 רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, הַכֹּל פֶּאֶשֶׁר לְכָל הוּא יָכוֹל לְחֹזֵר וּלְהַמְשִׁיךְ
 וּלְהוֹצִיא וּלְתַקֵּן הַכֹּל, וְרַק הוּא יוֹדֵעַ לְרַפָּאוֹת אֶת הַבַּת
 מִלִּבָּהּ בְּשְׁלֵמוֹת. "חֹזֵק וְאַמִּץ", רָאוּי לִילָךְ וּלְרַחֵשׁ עַל יָדֵים
 וְרַגְלִים לְהִתְאַחֵז בְּכַנְפָּיו, לְמַעַן תִּהְיֶה תְּקוּנָה לְאַחֲרִיתָנוּ
 וְהִיטָה לְשָׁלָל נַפְשָׁנוּ.

לְדַאֲבוּנֵי הָרֵב לֹא זָכִיתִי לְכֶתֵב זֶה זְמַן רַב כָּל כָּךְ, כִּי בְּאַמֶּת

בְּמַעַט לֹא הָיִיתִי בְּדַעְתִּי מַעֲצֵם הַצָּרוֹת וְתִלְאוֹת שֶׁעָבְרוּ
עָלַי לֹא עָלִידָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לִי כַח בְּרוֹזֶל לְשֵׁאת
עַל הַיְסוּדִים כָּאֵלוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר. וְאַף עַל פִּי כֵן כְּבוֹד
מַעֲלָתוֹ הָיָה חֲקוּק עַל לִוַּח לְבִי בְּכָל הָעֵתִים בְּכָל יוֹם וְלֹא
יֵצֵא מִזְכְּרוֹנִי, בְּיָדוּעַ לוֹ מִכְּבָר.

הַמַּעֲתִיק, הַמְזַכֵּיר לְטוֹב בְּכָל יוֹם וְיוֹם, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ בְּאַמֶּת
בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ.

שלחן ג' אאסר

יט.

ב"ה, כ"ח אדר ב' תשי"ט.

שְׁלוֹם לְאַהוּבֵי וְחֻבִּיבֵי כְּנַפְשֵׁי הַטּוֹב וְנִחְמָד מְּפֹז, הַחֲפִיץ לְהַתְדַבֵּק
בְּעֵץ הַחַיִּים. יְצוּ ה' אֶת הַבְּרָכָה אֲתוֹ וְיִזְכְּהוּ מַעֲתָה לִילָד בְּכָל
הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת הָעֲמֻקּוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הַנוֹבְעִים מִמַּעֲיָנִי
הַיְשׁוּעָה כָּל יְמֵי חַיָּי, עַדִּי יִזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנוֹעַם ה' בְּזֶה וּבִכְּפֹא.

אם אֲמַרְתִּי אֶסְפְּרָה אֶפֶס קָצָה מַעֲצֵם נִפְלְאוֹת חֲסִדֵּי ה'
וּפְלָאֵי פְלָאוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ, שֶׁהָאִיר
בְּעוֹלָם אוֹר אֱמֶת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שֶׁלֹּא

יִכְבֶּה חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם אִפֶּן, וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהוּ, יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת. וְאִף עַל פִּי שֶׁהֵצֵד הַשְּׁנִי, הֵינּוּ הַסְטֵרָא אַחֲרָא, אוֹרֵב וְחוֹתֵר בְּכָל־לִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעוֹשֶׂה אֶת שְׁלֹ בְּכָל מָה שֶׁאֵפְשָׁר לוֹ לְאָרֵב וּלְחַתֵּר וּלְתַפֵּס בְּרִשְׁתּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַד אֲשֶׁר נִדְמָה שֶׁאֵי אֵפְשָׁר לְשִׁבֵּר הַסְתֵּרוֹת וּמְגִיעוֹת וּבְלִבּוּלִים וְתַאֲוֹת וְסִכְסוּכִים וְעִכּוּבִים וּטְרָדוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְהַתְרַחֲקוֹת וְכו' וְכו' כָּאֵלֶּה, עִם כָּל זֶה הַצְדִּיק הַגָּדוֹל מְמַשִּׁיךְ תְּקוּנִים נִפְלְאִים כָּאֵלֶּה עַד שֶׁמֵּאִיר בְּחִינַת הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת גַּם לְמַטָּה לְמַטָּה בְּדִיוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד שֶׁמְעוֹלָם לֹא יֵרְדֶּה הַשְּׁכִינָה לְשֵׁם, כִּי בְּגִדְל כָּחוּ יָכוֹל לְהֵאִיר אֶפְלוּ בְּהֶרְחֻקִּים מִהַתּוֹרָה לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, אִם רוֹצִים לְקַבֵּל.

הַשֶּׁקֶר הוּא זֶה־מַת הַנֶּחֱשׁ סְטֵרָא דְמוֹתָא, וְאַמַּת הוּא סְמָא דְחַי, וְעַל כֵּן בְּרוּר הָאֱמַת מִתּוֹךְ הַשֶּׁקֶר הוּא בְּחִינַת תַּחֲתִית הַמַּתִּים.

לַפְעָמִים עַל יְדֵי הָעֲלִיָּה שְׁעוֹלָה הָאָדָם בְּעִשְׁרוֹת אוּ בְּחֻכְמָה, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא נוֹטֶה מִן הָאֱמַת וּמֵהֶפְכוּ מִסְדְּרוֹ הָאֱמַתִּי וְחוֹלֵק עַל הַצְדִּיק הָאֱמַת מַחֲמַת שְׂאוֹמֵר סְבָרוֹת

הפוכות מן האמת, רק האמת עד לעצמו, ובודאי החפץ באמת לאמתו ואינו רוצה להטעות את עצמו או יכול לידע ולהבין האמת היטב. וכן לפעמים האדם מחמת ירידתו הגדולה שיורד בגלות התאוות מאד כל אחד כפי ירידתו, עד שמחמת זה נופל בדעתו ונדמה לו שלפי האמת כבר אבדה תקותו חס ושלום, וכל זה מחמת שמהפך האמת שלא כסדר, כי לא כך האמת האמת, כי כבר גלה לנו ה' יתברך רבוי רחמיו שאינם כלים לעולם על ידי משה רבנו עליו השלום והצדיקים שאחריו, והם גלו לנו בפרוש שאסור לאדם ליאש את עצמו מן הרחמים, כי ה' יתברך בכל מקום ואפלו בתכלית דיוטא התחתונה גם שם נמצא ה' יתברך, ויש ענין כזה שיוכל להתקן הכל ויתהפך לטובה וכל העוונות יתהפכו לזכיות.

המעתיק, המתפלל תמיד לשלומי והצלחתו באמת.

שלום ב"ה אב"י

ב

ב"ה, י"א ניסן תשי"ט.

אהובי בלִבִּי, שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרָכִים אִמְתִּיִּים.

הַיּוֹם הִגִּיעַנִי מִכְתָּבוֹ בְּצִרוּף צִ'ק עַל סֵךְ ל"י, וְהָיָה לִי
לְנַחַת וְשִׂמְחָה וְשָׂרְאִיתִי בָּזֶה עֵצֶם תְּשׁוּקָתוֹ
וְתַבְעֵרַת לְבוֹ אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת. יִשְׁלַם ה' פָּעֻלוֹ הַטּוֹב
וְיִצְלִיחוּ לַהֲמָשִׁיד עַל עֲצָמוֹ אוֹר הַצַּדִּיק שְׁגָלָה נִזְרָאוֹת
לְהָאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, וְלָשִׁים לְבוֹ
וְעֵינָיו הַיָּטִב הַיָּטִב לְחַשֵּׁב תָּמִיד תּוֹרָתוֹ וְשִׁיחוֹתָיו וּמַעֲשֵׂיוֹת
שֶׁסִּפֵּר, עַד שְׂזִיכָה לְמִצַּא הַבַּת מֶלֶךְ שְׁנֵאבָדָה, הֵינּוּ
הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה הָאֱמֶתִית שְׁנִפְלָה בְּגָלוֹת גְּדוֹל, וַיִּבְלָה
יָמֵי חַיָּיו בְּטוֹב אֱמֶתִי רְצוֹנוֹת כְּסוּפִים וְגַעְגּוּעִים לֵה' יִתְבָּרֵךְ,
וַיַּעֲרֹב לוֹ שִׂמְחַת הַחַג הַקְדוּשׁ שְׂזִיכָנוּ לְהִיוֹת בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל
עִם הַנִּבְחָר אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵנוּ עָשָׂה ה' אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה
שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְכו', אֲשֶׁר אִז
נִתְגַּלָּה אֱלֻקוֹתוֹ וּמִמְשָׁלָתוֹ בְּהַתְגַּלוֹת נִפְלָא וְנִזְרָא עַד אֲשֶׁר
רָאִיתָה שִׁפְחָה עַל הַיָּם וְכו'. וְנִזְכָּה לְהַזְהֵר מִמַּשְׁהוֹ חֲמִץ
בְּגִשְׁמִי וְרוּחִנִּי וּלְהַרְגִּישׁ גְּעִימַת קִדְשָׁת הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח.

בְּעֵתִירַת אוֹהֵב דְּבֶק מֵאֵח, אוֹהֵבוֹ אֶהְבֵּה אֲמִתִּית שְׁאִינָה תְלוּיָהּ בְּשׁוּם
דְּבָר בְּטֵל, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ וְשְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלִכְל הַנְּלוּיִם אֵלָיו
שְׁלוֹם וְחַיִּים עַד אֵין קֵץ.

שלחן גב אושר

כא.

ב"ה, ו' אִיר תשי"ט, טבריא.

נֶאֱמַן לְבִי הַדְּגוּל בְּנִשְׁמָה גְבוּהָהּ וִיקָרָה, שְׁנִשְׁאֹו לְבוֹ לְחֹתֵר וְלִמְצֹא
הַמִּים עֲמָקִים שְׁמָהֶם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה לְכָל דּוֹר, אֲשֶׁרִי חִלְקוּ. שְׁלוֹם
וְיִשְׁע רַב.

עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת פְּוִרִים גְּדוֹל בְּשִׁמְחָה רַבָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם
עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת הַנּוֹרָאוֹת פְּלִאֵי פְלִאוֹת
אֲשֶׁר הִפְלִיא ה' חֲסִדוֹ עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ שְׁזָכֵינוּ לְהִיּוֹת
בְּחִלְקוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק אֹור הַחֲדָשׁ חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים פְּלִא
נּוֹרָא וְנִשְׁגָּב וְכו', שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג הָאֲמִתִּי הַיְחָדִי שֶׁבְּדוֹרֵנוּ,
הַצּוֹפֶה וּמִבֵּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁמֵד
לְרִצּוֹן וּלְתִקְנָם בְּתַכְלִית הַתִּקּוֹן. הַמְּמַשִּׁיךְ אֱמֶת בָּזָה
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ תַּכְלִית הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ שְׁאִי אֶפְשָׁר

לְקַלְקֵלוֹ בְּשׁוּם אָפֹן, שֶׁעַל יָדוֹ עָקַר בְּמוֹל הַשָּׁקֶר בְּשִׁרְשׁוֹ
לְגַמְרֵי עַד קִצָּה אַחֲרוֹן!

עָקַר אֲרִיכַת מְרִירַת הַגָּלוּת שֶׁל עֲכָשׁוֹ הוּא מַחֲמַת רַבּוּי
הַמַּחֲלָקֶת שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל עַד שָׂאִין יוֹדְעִים הֵכֵן הוּא הַצַּדִּיק
הָאֲמֵת שֶׁיְּכֹוֹל לְשַׁמַּח אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ מְרִירַת הַגָּלוּת,
לְהַאִיר בָּהֶם אֶת הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ שֶׁזֶה עָקַר
הַשְׁמָמָה. הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בָּחִיר שֶׁבְּצַדִּיקִים מְגֻלָּה
וּמֵאִיר בְּלֵב הָאָדָם עֲצוֹת עֲמָקוֹת מְאֹד מְאֹד, עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת
אֲמִתִּיּוֹת לְתוֹךְ תִּקְוַת הַחֲשֵׁךְ הַגָּדוֹל הַמְּתַנְבֵּר וּמִשְׁתַּמֵּחַ עַל
הָאָדָם בְּכָל פַּעַם לְהַחֲשִׁיד הַכֹּל חֵם וְשָׁלוֹם. הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל
שֶׁהוּא בְּחִינַת מִנְּשָׁה, הוּא מִמְּשִׁיד תּוֹרָה מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן נוֹרָא
וְנִשְׁגָּב כֹּזֶה בְּשִׁכְל נִפְלָא כֹּזֶה, עַד שֶׁיֵּשׁ כֹּחַ בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב
וּלְהַחֲיוֹת כָּל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁיַּעֲסֻקוּ בְּתוֹרָתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד!

הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְהַבַּעַל דְּכָר מְקִים בְּעוֹלָם מְנַהֲיָי הַדּוֹר
שֶׁל שָׁקֶר שֶׁמִּתְפָּאֲרִים בְּגִדּוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת וּמִטְעִים אֶת
הָעוֹלָם בָּאֵלוֹ אֵין שׁוּם דְּבָר נִמְנָע מֵהֶם וְהַכֹּל בְּיָדָם,
כְּדֵי שֶׁיִּפְּלוּ עַל יָדָם לְמַכְמֶרֶת הַיֵּצֶר הָרָע. אֵלּוֹ הַשָּׁקֶרָנִים
נִקְרָאִים נְבִיאֵי הַשָּׁקֶר!

כְּשִׁיחִיָּה נִדְחָה הַשָּׁקֶר, וַיִּתְגַּבֵּר וַיִּתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם וַיִּזְכּוּ
כָּלֶם לִידַע מֵהֶרְבֵּי הָאֱמֶת שִׁיתְּפָרְסֶם וַיִּתְגַּלֶּה, עַל יְדֵי זֶה
הַכֹּל יִחְזְרוּ לֵה' יִתְבָּרֵךְ וְאֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, וַיְהִי שָׁפָה
אֶחָת לְעַבְדּוֹ שָׁכֵם אֶחָד.

כְּשֶׁאָדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרֵךְ מְאֹד, וַיֵּשׁ שְׁנִפִּילָתוֹ גְּדוֹלָה
מְאֹד מְאֹד וַיֵּרֶד לְעַמְקֵי עַמְקֵי תְהוֹם תַּחְתִּיּוֹת עַד שְׁנִדְמָה
לוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ מִחֲמַת
שְׁנִתְרַחַק מִמֶּנּוּ מְאֹד עַל יְדֵי מַעֲשִׂים רָעִים וְכו', אִף עַל
פִּי בֵן כְּשֶׁהוּא מִחִיָּק אֶת עַצְמוֹ עֲדִין וְדוֹרֵשׁ וְשׂוֹאֵל וּמַחְפֵּשׁ
וּמִבְקֵשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי זֹכָה
שֶׁתְּהִי הַיְרִידָה תַּכְלִית הָעֲלִיָּה. וְהַעֲקָר כְּפִי הַתְּקַרְבוֹת
לְצַדִּיק הָאֱמֶת הָעוֹסֵק לְהַעֲלוֹת כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחוֹקִים
מִהַתּוֹרָה מְאֹד מִמְּקוֹמָם שֶׁהֵם, לְהֵאָרֵת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן בְּכַחַ
תּוֹרָתוֹ וְעֲצוּתוֹ וּרְמִזּוֹ הַקְדוּשִׁים הָעַמְּקִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד
מְאֹד עַד אֵין סוֹף וְתַכְלִית שְׂאִינוֹ נִפְסֵק לְעוֹלָם.

זֶה כָּלֶל גְּדוֹל, שְׁכָל הַתְּקוּנִים שְׁבַע עוֹלָם נַעֲשִׂין רַק עַל יְדֵי
הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּחִינַת מְשִׁיחַ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מֵה
שְׁמֵתְגַבֵּר לְהִתְקַרֵּב לָזֶה הַצַּדִּיק וּלְהַטּוֹת אָזְנוֹ וּלְבָבוֹ לְדַבְּרֵיוֹ

הַיָּטִב וּלְהֶאֱמִין בוֹ, כִּמּוֹ כֵּן יוֹצֵא בְּכָל פַּעַם מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
הָרָעִים שֶׁבָּעוֹלָם שְׂגִידָה לַשֵּׁם, וַיַּעֲלֶה אוֹתוֹ וַיִּתְּקֵנוּ!

ה' יִתְבָּרֵךְ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְכָל יָדָח מִמֶּנּוּ נִדָּח, וּכְשֶׁרוֹאֶה
שֶׁהָאָדָם נוֹפֵל לְמָקוֹם נְמוּד וְרָחוֹק מֵהַתּוֹרָה בְּיוֹתֵר בְּתַכְלִית
הַשְּׁפָלוּת וְהַפְּחִיתוּת, וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַטְמָאָה מִתַּפְשָׁטִין
עָלָיו מְאֹד וּמִסַּבִּיבִין אוֹתוֹ מִכָּל צַד וְרוֹצִין לְבוֹלְעוֹ לְגַמְרֵי
חַס וְשָׁלוֹם חַס וְשָׁלוֹם, אֲזִי דִיקָא ה' יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵם עָלָיו
וּמְזַמֵּין לוֹ שֵׁם רַמְזִים לְפִי אוֹתוֹ הַמָּקוֹם, וּמְזַמֵּין לוֹ אִיזָה
זְכוּת שֶׁיִּכּוֹל לְזַכּוֹת בָּזֶה הַמָּקוֹם הָרָחוֹק דִּיקָא, וְזֶהוּ הַנִּסְיוֹן
וְהַבְּחִירָה שָׁלוֹ. וְאִם יִזְכֶּה לְזִכֹּר שֵׁם בֶּה' יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת
שֵׁם מֶה שֶׁמֵּרְמִזּוֹ לוֹ ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, בָּקָל יוֹכֵל
לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ!

הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד שֶׁזִּכְרָה עֲצֻמוֹ מִכָּל וְכָל הוּא
אֵינוֹ מֵת כָּלֵל, כִּי גַם לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ הוּא עוֹסֵק בְּתַקּוֹן
נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִבְּחַיָּיו מִחַמַּת שְׂאֵז עוֹלָה בְּכָל
פַּעַם לְמַדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת וְנִפְלְאוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת כָּל כָּךְ עַד
שֶׁיִּכּוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל. כִּי עַקֵּר הַתַּקּוֹן צְרִיכִין לְקַבֵּל מִמָּקוֹם
הַגְּבוּהָ בְּיוֹתֵר, וְכָל אֶחָד כָּל מֶה שֶׁקִּלְקַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר חַס

ושלום, הוא צריך לקבל התקון מבחינה הגבוהה ורחוקה עוד יותר, עד שיש שפגמו כל כך בפרט עתה בדורות הללו, שאי אפשר להם להתקן רק על ידי הצדיק הגדול במעלה יותר, וכל מה שהוא חולה ביותר - הוא צריך רבי גדול ביותר, כי צריכין לזה רבי גדול שיהיה צדיק וחכם בחכמה אמתית במעלה מפלגת ועצומה מאוד מאוד שידע איך להמשיך תקונו מבחינה גבוהה ורחוקה מאוד באפן שיוכל לתקן מקלקל כמותו. וזה בחינת "מרחוק ה' נראה לי", מרחוק דיקא, "ממרחק תביא לחמה", שעקר התקון צריכין לקבל ממרחק מבחינה הגבוהה ורחוקה ממנו מאוד. אבל העקר שצריכין לשפר מניעות הרבה קדם שזוכין לזה, להתקרב לזה הצדיק, כי המניעות רבים ועצומים מאוד בלי שעור, בפרט מניעת המח, שיש שאינם מאמינים בעצמם שיוכלו לקבל תקון לפי עצם רבוי קלקולם בכל פעם בלי שעור ימים ושנים הרבה, ואף על פי שתולין הקלקלה בעצמם - גם זה הוא בחינת מניעת המח, שאינם מאמינים בגדלת חסדי ה' יתברך אשר לא תמנו ולא כלו לעולם, ובגדלת הצדיק האמתי שיש לו כח לתקן הכל בכל פעם יהיה איך שיהיה, בפרט

אֶחָד הַסְתַּלְקוּתוֹ שְׁעוֹלָה בְּכָל פֶּעַם לְמַדְרָגוֹת עֲצוּמוֹת כָּל
כָּךְ וּמִמְשִׁיךְ חֲסָדִים נִפְלְאִים חֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם עַד שֶׁכָּל
מִי שֶׁחָפֵץ לְקַבֵּל יָכוֹל לִזְכּוֹת עַל יָדוֹ וּלְהַתְקֵן אֶף אִם הוּא
כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֲפֹלוּ אִם קִלְקַל כְּמוֹ שֶׁקִּלְקַל.

עַקֵּר הָאֵרֶת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הוּא רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הַמְּצַדִּיק אֶת הָרַבִּים וּמִשְׁתַּדֵּל לְקַרֵּב אֶת הָרְחוּקִים
וּלְהַחְזִירָם לַה' יִתְבָּרַךְ, שְׂזֵה עַקֵּר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִתְעַלָּה
וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ בְּעוֹלָם. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל
מְאֹד לְקַרֵּב הָרְחוּקִים לַה' יִתְבָּרַךְ. גַּם אִין לְאָדָם לֵאמֹר אֵיךְ
אֲנִי יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ וְאֲנִי רְחוּק כָּל כָּךְ עַל יְדֵי
רַבּוֹי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, כִּי אֲדַרְבָּא, כָּל מֶה שֶׁהוּא רְחוּק בְּיֹתֵר
יִתְגַּדֵּל עַל יָדוֹ כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ בְּיֹתֵר כְּשִׁישְׁתַּדֵּל לְשׁוּב
וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עַקֵּר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסַדֵּר, הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד בְּכָל יוֹם בְּעֵד שְׁלוֹמוֹ וְשׁוֹכְתוֹ בְּכָל
לֵב בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם הַגְּלוּיִם אֵלָיו.

שלחן א' 100

כב.

ב"ה, י"ב איר תשי"ט, טבריא.

חֲמִידַת לְבִי הַנְּחָמָד מִפּוֹ וּמִפְּנִינִים, שְׂכַלְתָּה נִפְשׁוֹ לְהַצְדִּיק הַפּוֹתֵחַ גִּידֵי קִשְׁיוֹת לִבְנוֹ בֶּל נִתְּפֵם בְּרִשָּׁת תַּאֲוֹתֵינוּ וּבֶל נִישָׁן יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ. ה' יֵאָרִיד שְׁנוֹתָיו בְּנֵעַם הָעֲלִיֹן בְּאֶפֶן שִׁיִּסְלַק וַיִּכְטֹל חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ נֶגֶד מַתִּיקוֹת אוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצְדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֵתִי בְּחִינַת מוֹשִׁיָּה.

הָאֲרִיצִיגֵּער בְּרוּדֶער, גִּיווּאֵהֶלֶד, מָעַן שְׁלֹא־פֹט, בִּיז ווען

נאך וועט מָעַן שְׁלֹא־פִין (אחי לְבָבִי, אָהֶה

הַעוֹלָם יִשְׁנִים, עַד מָתִי נִישָׁן עוֹד!) הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְסוֹעֵר וְרֵץ וּפּוֹרֵחַ מְאֹד יוֹתֵר מִצֵּלוֹ שֶׁל עוֹף הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר, וְהַגּוֹף אֲפָשָׁר עֲכָשׁוּ בָּא יוֹמוֹ, וּמָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אַחֲרוֹן. אֵין חֲכָמָה וְאֵין עֲצָה כִּי אִם לְבָרַח לְצַדִּיק הָאֱמֵת זָקֵן שְׂבֻזָּקִים, סָבָא דְסָבִין, בְּחִיר מִבְּחִירֵי צַדִּיקִיא, שְׂבַעֲצִים גְּדֻלָּתוֹ וְנוֹרָאוֹת כּחוֹ יָכוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל אֲפֹלוֹ נִפְשׁוֹת פְּגוּמוֹת וּמִקְלָקְלוֹת כָּל כֶּךָ עַד שְׂאֵי אֲפָשָׁר לָהֶם לְהִתְקַן בְּשׁוּם פְּנִים.

עֵקֶר מִלְחָמַת עֲמָלָק שְׂבָכָל דּוֹר וְדוֹר הוּא הַמַּחְלָקָת, שְׂמִתְגַּבֵּר הַשְּׁקֵר נֶגֶד הָאֱמֵת, וְרַק זֹאת הִיָּה בְּעֶכְרֵנוּ יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹנוֹת שְׂבַעֲוָלָם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "צוּפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וְכו' ה' לֹא יַעֲזִיבֵנוּ בִידּוֹ".

אין מפקד גדול מזה שאינו חושב על תכליתו ומה יהיה ממנו בעלמא דאתי - עולם ארץ לעולמי עד ולנצח נצחים, והולך אחר תאוות לבו, ומפקיר עצמו מחיים נצחיים, ורודף אחר תאוות עולם הזה שהוא כצל עובר ומלא בעם ומכאובות ויגון ואנחה.

הצדיק מסתפל בכל אחד ואחד להביאו אל התכלית הטוב ולסתם עיניו מהבלי העולם הזה!

אף על פי שתוכחה הוא דבר גדול להוכיח את חברו כשרואה בו שאינו מתנהג כשורה, אף על פי כן לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי על ידי תוכחה של מי שאינו ראוי להוכיח אזי לא די שאינו מועיל בתוכחתו, אף גם הוא מבאיש ריח של הנשמות השומעות תוכחתו, כי על ידי תוכחתו הוא מעורר הריח רע של הפעשים רעים ומדות רעות של האנשים שמוכיחם. כמו כשמונח איזה דבר שיש לו ריח שאינו טוב, כל זמן שאין מזיזין אותו הדבר אין מרגישין הריח רע, אבל כשמתחילין להזיז אותו הדבר אזי מעוררין הריח רע. כמו כן כשהמוכיח אינו ראוי להוכיח, על ידי זה מזיזין ומעוררים הריח רע של

הַמַּעֲשִׂים רָעִים וּמַדּוֹת רָעוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁהוּא מוֹכִיחַם
 וְעַל כֵּן הוּא מְבַאֵשׁ רִיחָם, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחְלִישׁ
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁלָּהֶם. אָבֵל קוֹל הַמּוֹכִיחַ הָרְאוּי הוּא מַחֲזִיק
 בַּח הַנְּשָׁמָה, כִּי הוּא מוֹסִיף וְנוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בְּהַנְּשָׁמוֹת עַל
 יְדֵי קוֹל תּוֹכְחָתוֹ וְנִעְשִׂין גָּרִים וְזוֹכִין לְאַמּוּנָה בַּשְּׁלֵמוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד, כִּי עָקֵר כְּבוֹד ה'
 יִתְבָּרַךְ הוּא כְּשֶׁבִנִּי אָדָם שֶׁהֵם מַחְוִין לְקַדְשָׁהּ מְקַרְבִּים
 אֶת עַצְמָם לִפְנֵים מֵהַקְדָּשָׁה, הֵן גָּרִים שְׂמִתְגִּירִין הֵן בַּעֲלֵי
 תְּשׁוּבָה שֹׁגֵם הֵם הָיוּ מִבְּחוּץ, כְּשֶׁמְקַרְבִּין וּמַכְנִיסִים אוֹתָם
 לִפְנֵים וְהוּ עָקֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ, וּכְדִין אֶתְעֵלָּא וְאַתִּיִּיקֵר
 שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא עִילָא וְתַתָּא (וְאִזּוּ מֵתַעֲלָה וּמִתְכַּבֵּד
 שֵׁם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה), וְעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

לְפַעֲמִים כְּשֶׁאָדָם מוֹכִיחַ אֶת עַצְמוֹ אוֹ אֶת חֲבֵרוֹ וּמִתְחִיל
 לְהַזְכִּיר הַמַּעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשָׂה, אִזִּי שָׂכִיחַ שֶׁיִּפֹּל עוֹד
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מְאֹד, וַיֵּשׁ שֶׁנִּפְּלוּ מְאֹד עַל
 יְדֵי זֶה, וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת הַתּוֹכְחָה שְׂאִינָה כְּרָאוּי
 שְׂמַחֲלָשֶׁת בַּח הַנְּשָׁמָה עַל יְדֵי שְׂמַעוֹרְרִין הָרִיחַ רַע שֶׁל
 עוֹנוֹת. כִּי עָקֵר הַתּוֹכְחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּבְחִינַת "מַטָּה

כלפי חסד" - לחפש למצא בעצמו וכן בחברו על כל פנים איזה נקודות טובות, והתוכחה תהיה בדרך חסד, לחזק את עצמו ואת חברו בה' יתברך ולבטח ברחמיו העצומים, שיש אצלו חסד כזה שגם כל המעשים רעים יכולין להתהפך לזכיות, אפלו אם הרבה לפשע מאד חס ושלום, כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות וכו'.

ועקר התוכחה תהיה באפן שיחזק את עצמו ואת חברו להתעורר לה' יתברך ולהתחיל מעתה להתקרב אליו יתברך ולא שיקלקל יותר על ידי תוכחתו שיפל חס ושלום יותר. ולתוכחה כזאת אין זוכין כי אם על ידי שמקשרין עצמן להצדיק שהוא בחינת משה, שעל ידי תוכחתו מוסיף ונותן ריח טוב בהנשמות!

קבלתי בשורה טובה שבא לביתי שליח מיוחד ממך והזמין את בתי לעבודה טובה ומתאימה מאד בשבילה. רב תודות וברכות מקרב לב עמך על כל הטוב והחסד שעושה עמדי כל פעם, אי אפשר לתאר גדל שמחתנו מזה כי בכל הזמן לא היה לה שום עבודה.

הנני דורש שלומי והצלחתו באהבה ואהבה ואחדות שאינה תלויה בשום דבר כלל, ומעתיר תמיד בעדו בכל לב. דרישת שלום לכבוד משפחתו העדינה ויקרה שיחיו, ואקרא לשלום לכל הנלויים אליו. להתראות.

המעתיק

שלמה בן אברהם

כג

ב"ה, עש"ק מ"ג לעומר תשי"ט, טבריא.

יקירי, המבין דבר מתוך דבר וחותר חתירות למצא את הצדיק שכל תקותו ותקונו על ידו, אלמלא לא בא לעולם אלא בשביל זה - די. שלום רב.

צריך: לשים לב להבין מתוך דבורנו דבר מתוך דבר לקבל מהם רמזים בענין ההתקשרות להצדיק שפכחו הגדול יכול גם הרחוק והירוד בירידה עמקה בלי קץ להתקרב לה' יתברך.

אם אמן מעשינו אינם עולים יפה, ועשינו מה שעשינו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, ובאנו

לְמַה שֶּׁבָּאנוּ, עַד שֶׁהִחַרְבְּנוּ אֶת בֵּית הַחֲכָמָה וְשִׁרְפָנוּ אֶת הַיְכָלִי הַשֶּׁכֶל וְהַגְלִינוּ אֶת דַּעְתָּנוּ לְמָקוֹם שֶׁהַגְלִינוּ, אָבֵל ה' יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וְחֹסְדֵי ה' לֹא תָמוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו, כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מַה שֶּׁסָּבַב ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ כְּמָה וְכְמָה סְבוּת וְתַחבּוּלוֹת שִׁזְכִּינוּ לִידַע שֶׁיֵּשׁ בָּעוֹלָם רַבִּי אֱמֶת כּוֹה וְכו' הַמָּקִימ אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ עַד הַסּוֹף כְּפִי הַדּוֹר וְכְפִי הָאָדָם וְהַמָּקוֹם וְהַזְמַן, וּמַעֲלָה גַם אֶת הִירֻדִים מְאֹד מְאֹד מִתְכַּלִּית תְּכַלִּית הִירֻדָּה עַד תְּכַלִּית הָעֲלִיָּה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה. אֱלֹו כָּל הַיָּמִים דִּיּוֹ וְכָל אֲגָמִים קוֹלְמוּסִים וּבְנֵי אָדָם לְבָלָרִים וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְסִים, אֵין מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְסַפֵּר עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, רַבּוֹת רַבּוֹת נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת וְנִסִּים וְחֹסְדִים כְּאֵלֹו שֶׁלֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, אֲשֶׁר הַמֶּשִׁיךְ בִּכְחוֹ הַגְדוֹל לָרַחֵם אֶת אֲשֶׁר אֵינָם רְאוּיִים לָרַחֵם וּלְחַן אֶת שְׂאִינָם הַגּוֹנִים לְחַן כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר עָנִי כְּוָה. אֲשֶׁרִינוּ שִׁזְכִּינוּ לְהַנְצִל בְּנִסִּים וְנִפְלְאוֹת מְלָהִיּוֹת מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁכָּל תְּקוּנָה נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יְדוֹ וְכָל עֵקֶר הַנְּאֻלָּה תִּלּוּי בּוֹ. הוּא חַיֵּינוּ, הוּא תְּקוּנָתָנוּ.

אוֹי לָהֶם לְהַחֲוִלָּקִים עָלָיו, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר "וּמִקְלָלָיו יִכְרֹתוּ",

כִּי הֵם נִכְרָתִים מִשְׁרָשָׁם וְיורְדִים חַיִּים שְׂאוֹלָה וְאִינָם יְכוּלִים לְהִגְבִּיחַ עֲצָמָם לְמַעַלָּה. וְהַצְדִּיק הָאֲמֵת הוּא בַּעַל חֶסֶד וְרַחֲמִים כֹּזֶה עַד שְׁסוּף כָּל סוּף יַעֲלֶה וְיִתְקַן גַּם אוֹתָם הַנִּפְשוֹת שֶׁל הַחוֹלְקִים עָלָיו גַּם כֵּן, רַק שְׂצָרִיכִין לְסַבֵּל מְרִירוֹת גָּדוֹל וְצָעֵר גָּדוֹל וְקִשָּׁה וּמַר יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה עַד שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הַמְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת שְׁסָבְלוּ וְחִרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָה, יִצְטָרְכוּ עוֹד לְהִתְבַּיֵּשׁ הַרְבֵּה וּלְבֹא לִפְנֵי הַצְדִּיק בְּחִינַת מוֹשֶׁה וּלְקַבֵּל תִּקּוּן.

עֵקֶר הַתִּקּוּן כְּשֶׁאוֹחֵז עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק שְׂיֻכָּל לְהַעֲלוֹת גַּם הַנִּפְשוֹת הַנִּפְּלוֹת מְעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַתְּהוֹם תַּחֲתִיּוֹת, מִתְּכֵלִית תְּכֵלִית הָרְחוֹק - לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עַד לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם, וְלִגְלוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל הָעוֹלָם שְׁעַל יְדֵי זֶה תִּבּוֹא הַנֶּאֱלָה.

כְּשֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׂבֻזָּה תְּלוּי הַכֹּל אֲזִי בּוֹדְאֵי מִתְּנַבְּרִים הַמְּנִיעוֹת בְּיוֹתֵר וּמִתְּפַשְׁטִים וּמִשְׁתַּפְּטִים לִפְנֵיו מְאֹד מְאֹד מִכָּל הַצְדָּדִים לְמַנְעוֹ מִזֶּה הָעֵסֶק דְּקִדְשָׁה, עַל כֵּן יָדַע הָאָדָם שְׂאִין שׁוֹם מְנִיעָה בְּעוֹלָם שְׂלֵא יוֹכֵל לְשַׁבְּרָה אִם יִרְצֶה בְּאֲמֵת כִּי הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבְלִי

התגברות החשק, כי על ידי המניעה מתגבר החשק. כי כן דרך האדם שכל מה שמונעים אותו מאיזה דבר - הוא חושק ביותר לעשותו, וכשיהיה לו חשק ורצון חזק וכסופין גדולים כראוי לזה העסק שצריך לעשות, בודאי יזכה לגמרו ולהוציאו מבח אל הפועל.

מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו ואחר כך נתלהב ורוצה להתקרב להצדיק שיוליכוהו בדרך ה' יתברך, אזי מדת הדין מקטרג עליו ואין מניח אותו ומזמין לו מניעה, והכסיל בשרואה המניעות חוזר לאחוריו. אבל מי שהוא בר דעת הוא מקרב את עצמו אז דיקא, כי באמת ה' יתברך בעצמו נסתר בהמניעה הזאת.

אין ה' יתברך שולח על שום אדם מניעות רק כפי כחו ויכלתו שיוכל לעמוד בהם אם ירצה להתגבר עליהם כראוי, על כן באמת אין שום מניעה כלל כי כל המניעות הם רק באחיזת עינים, והעקר הוא לב חזק ואמיץ ואז אין לו שום מניעה מלהתקרב אל האמת, כי הכל בטל ומבטל למי שמחזק ומאמץ את לבבו בה' יתברך!

בני אדם יש להם כח למנע ולהסית את האדם לרחקו

מה' יתברך ומהצדיק האמת יותר מן היצר הרע, על כן מי שרוצה באמת להתקרב אל האמת צריך שיהיה לו התחזקות גדול כנגד המסיתים והמונעים, לעמוד בעזות גדול נגד עזותם הרע ויהיה מצחו חזק לעמת מצחם ואל יתביש מפני המלעיגים.

מי שרוצה לבחר בחיים ולהתקרב לצדיק האמת, אי אפשר לו להתקרב כי אם על ידי שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם ולא יסתכל על שום אדם המונעו כגון אביו ואמו ואשתו ובניו, או המניעות שיש לו משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת, וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת "אחד היה אברהם", כאלו הוא יחיד בעולם.

הצדיק האמת ואנשיו הפזרים הם גטורי קרתא (שומרי העיר) האמתיים המגלים כבודו יתברך בכל העולם, ועל ידי זה זוכים כל הנופלים למקומות המטנפים הרחוקים מכבודו יתברך לעלות בתכלית העליה ולמצא שם ה' יתברך על ידי הפקשה והחפוש לבד, שדורש ומבקש ומחפש את כבודו יתברך. ודיקא על ידי התגברות תקף ההעלמה כל

כָּךְ, עַל יְדֵי זֶה נִתְּרוּמִם וְנִתְּעָלָה אַחֵר כָּךְ כְּבוֹדוֹ יִתְּבָרֵךְ
בְּיוֹתֵר, וְלִסּוֹף נִתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְנִתְּקַן הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת!

מִחֲמַת טְרִדַת עָרֵב שָׁבַת קָדֵשׁ הִתְקַרַּח לְסִיִּם. אוֹהֲבוֹ הַקְּשׁוּר בְּלִבּוֹ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד הַמַּעֲתִיר לְשִׁלּוּמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאַמֶּת, וּדְרִישַׁת שְׁלוֹם לְכָל
הַנְּלוּיִם אֵלָיו, שְׁלוֹם רַב.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסַדֵּר

עליון ב"ב אופסר

כד

ב"ה, אדר"ח תמוז תשי"ט, טבריא.

לְבִי הַנָּעִים, הַמְּשׁוּטָט וּמִתְפַּזֵּר בְּכָל הַשָּׁעָרִים לְחַפֵּשׂ אֶת קוֹל הַשִּׁירִים
וְהַחֲדוּדוֹת שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁמִּגִּלָּה אֱמֶתֶת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם עַד
תְּכַלִּית שְׁלֵמוֹתוֹ, וּמִבְטֵל שְׂרֵשׁ אַחֲזִיזַת הַשִּׁקָּר בְּשִׂרְשׁוֹ שְׂרֵשׁ, אֲשֶׁרִי
לוֹ, אֲשֶׁרִי הַמְּבַלָּה כָּל יָמָיו לְהַתְּנַעֲנֵעַ וּלְהַשְׁתַּקֵּק וּלְכַסֵּף לָזֶה. שְׁלוֹם
וְחַיִּים אֲרָפִים.

יֵשׁ צִדִּיק גָּדוֹל נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, שֶׁהוּא חָכֵם גָּדוֹל וְנִפְלָא
וְיֵשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת הַדְּבּוּר, פֶּה נוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד בְּתְכַלִּית
הַשְׁלֵמוֹת, וְהוּא מִלִּיץ וְדַבָּרָן נִפְלָא מְאֹד וַיְכּוֹל לְדַבֵּר חֲדוּדוֹת

ושירים נפלאים עד שאין נמצא שום נברא בעולם שלא ירצה לשמע אותו, ובאלו השירים והחידות שהוא יודע יש בהם כל החכמות שבהם תלוי עקר חיות וקיום כל העולם עם כל הנבראים בלם. וזה הצדיק דיקא נראה בעיני העולם ככבד פה, מחמת שהדבורים של העולם שאינם שבחים לה' יתברך אין בהם שלמות, על כן הוא כבד פה מאלו הדבורים של העולם שאין בהם שלמות. אבל באמת אינו כבד פה כלל, רק אדרבא הוא מליץ ודברן נפלא בשלמות גדול שאין שלמות אחריו, רק מחמת גדל הפלגת שלמות מעלתו ומדרגתו הגבוה והעצומה והנוראה מאד, וכן מחמת תקף התגברות ההעלמה והסתרה של זה העולם, על כן הוא נראה בעיני העולם ככבד פה. וכשמתחילים בני העולם לפקח על עסקיהם, הינו לחשב מחשבות לתקן החיים טובים שנתקלקלו אצלם, אז בלם מודים על האמת שכל התקון של כל הצדיקים וכן התקון של כל באי עולם תלוי רק בהצדיק הכבד פה הזה!

כל מה שנמצא בדברינו איזה שבח על רבנו ז"ל הקדוש והנורא מאד, צריכין לידע שהכל נחשב בלא, ואינו אפלו

בְּטַפָּה מִן הַיָּם הַגָּדוֹל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ כָּלֵל. כִּי
 הָיָה נֶעְלָם בְּתַכְלִית הַהֶעְלָם מִשְׁכָּל אֲנוּשֵׁי, וְאֶפְלוּ צַדִּיקִים
 גְּדוֹלִים אִי אֶפְשָׁר לָהֶם לַהֲשִׁיג מִקְצַת מַעֲלָתוֹ, וְאִין לָנוּ שׁוֹם
 הַשְׁגָּה וּתְפִיסָה בּוֹ כָּלֵל, כִּי אִם עַל יְדֵי קְצַת הַתּוֹרוֹת הַנִּפְלְאִים
 שֶׁנִּגְלָה בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרְאוֹת. אֲשֶׁר יִלּוּד
 אִשָּׁה שְׂזֻכָּה לְמַעֲלָה בְּזֹאת הָעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה מֶה
 שָׁאִין הִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לַחֲשֹׁב. אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ
 לוֹ זְכוּת גְּדוֹל כְּזֶה שִׁיְהִי מַחֲשֹׁבוֹתָיו מִשׁוֹטְטוֹת בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו, וּמֵהֶם יָכוֹל כָּל חַד
 כָּפוּם מֶה דְּמַשְׁעֵר בְּלִבִּיהֶם לְהַבִּין קְצַת מַעַט מִזֵּעִיר עַד הֵיכָן
 מִגִּיעַ רוּם תִּקְפוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ עַד אֵין תַּכְלִית.

עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֲמֵת זֹכִין לִרְאוֹת אֶת הַפְּתָחִים
 אֵיךְ לְצֵאת מִהַחֲשָׁךְ שֶׁנִּצְוֶה בּוֹ, גַּם עוֹשֶׂה פֶתַח שִׁיִּצְאוּ גַם
 אֲחֵרִים מִן הַחֲשָׁךְ שֶׁלָּהֶם אִם יִרְצוּ לְצֵאת.

מִפְּאֵת חֲלָשְׁתִּי לֹא עָלִיד הַכְּרַחֲתִי לְסִים, וְאֶקְרָא לְשָׁלוֹם בְּאַהֲבָה עִזָּה
 וְאַהֲבַת עוֹלָם לוֹ וּלְכָל אֲשֶׁר לוֹ.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסַדֵּר

שלמה ב"ר יואסף

כה

ב"ה, אור ליום ערב ראש חדש אלול תשי"ט, טבריא.

מחמד עיני הקרות על זכרונותי תמיד, המתאבק ומתיגע ומגעגע וחושק למעם מהחיים טובים של הצדיק האמת, שהכין כלים למשיח צדקנו, והמשיח ילחם בהם לתקן את העולם. שלומו והצלחתו יאיר כשמש לארץ ימים נעימים ורעננים.

יש צדיק אמת שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם שום חסרון, והוא דיקא נקרא חרש מחמת שאינו שומע כלל שום קול של זה העולם, כי כל הקולות של זה העולם בלם הם חסרונות, כי כל אחד צועק על חסרוננו, ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון שחסר לו ונתמלא לו. ואצל החרש הזה, כל העולם בלוי אינו עולה אצלו לכלום שישמע החסרון שלהם, כי הוא חי חיים טובים שאין בהם שום חסרון כלל, וחיים טובים שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו יכולין להרגיש כל הטעמים וכל הריחות וכל מיני ענג שבעולם, עד שיחיו כל העולם על ידם חיים טובים באמת.

העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו אל הצדיק

הָאָמֶת וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו וְלִהְשִׁלָּךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלִסְלֹק
דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל בְּלָעָדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצִּדִּיק.

הַצִּדִּיק הָאָמֶת הוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׁעוֹסֵק תָּמִיד בְּתַקוּן
נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעוֹרְרָם מִשְׁנָתָם עַל יְדֵי הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת
שְׁמוּצָא בְּכָל אֶחָד, וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַחֲפֹשׁ
וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדּוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד כְּדֵי לְעוֹרְרוֹ
מִשְׁנָתוֹ וּנְפִילָתוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם. וְהַעֲקָר בָּעֵת
שְׁמִתְגַּבֵּר תַּקְוָה הַשְּׁנָה עַל נַפֶּשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי עַל יְדֵי רַבּוֹ
עוֹנוֹתָיו וְקִלְקוּלָיו עַד שְׁכַמְעַט כְּמַעַט יָכוֹל לִפְלֹל לְגַמְרֵי
חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי דִיקָא יֵאִיר בּוֹ בְּחִסְדּוֹ לְהַתְעוֹרֵר וְלִהְתַּחַק
לַחֲפֹשׁ נִקְדּוֹת הַטּוֹבָה לְהַצִּילוֹ וּלְעוֹרְרוֹ. וּבִזְוָה תִּלּוּי הַגְּאֻלָּה
בְּכָלֵל וּבִפְרָט!

הַהִתְקַרְבוּת לְהַצִּדִּיק עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהוּא בְּחִינַת תַּחֲתִית
הַמֵּתִים, כִּי כָּל מַעֲשֶׂה בְּלָתִי טָהוֹר מְכַנֶּה בְּשֵׁם מִיתָה,
כְּאֵמֹר "וְהַנֶּפֶשׁ הַחוּטָאֵת תָּמוּת", וְהַצִּדִּיק מַחֲיֶה מֵתִים כִּי
עַל יְדֵי זִכּוּן לַתְּשׁוּבָה וְזִדּוּנוֹת נִתְהַפְּכִין לְזִכּוּת.

כָּל עֲבוֹדַת הַצִּדִּיק, לְגַלוֹת אֱלֻקּוֹתוֹ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַד
שִׁישְׁמְעוּ רַחוּקִים וְיָבוֹאוּ וְיִתְגַּדְּלוּ בָּלָם וְיִתְקַרְבוּ לָהּ יִתְפַּרֵּד.

הַצִּדִּיק מְקַבֵּץ וּמְקַרֵּב כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים שֶׁהֵם הָרְחוּקִים מִהַתּוֹרָה הַבָּאִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאַמֶּת.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהִיפֵי הָאֵמֶת שֶׁל הָעוֹלָם עוֹשֶׂה בְּעִלֵּי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים עַל יְדֵי בְּחִינַת שְׂמוֹ לְבַד, כִּי יֵשׁ כַּמָּה נִפְשׁוֹת שְׂמֻת־קֶרֶבִּין וּמִתְדַבְּקִין בּוֹ רַק מִחֲמַת שְׂמוֹ לְבַד, שִׁשְׂמוֹ לְבַד הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְעַל יְדֵי זֶה לְבַד הֵם נִתְדַבְּקִין בּוֹ, וְהוּא מְלַמֵּד אוֹתָם חֻכָּמָתוֹ וּמִכְנִים בָּהֶם דַּעְתּוֹ כִּדִּי לְהַצִּילָם מִסַּטְרָא דְּמוֹתָא, בְּחִינַת שְׁנָה, וּמִכְנִיעַ וּמִבְטֵל וְשׁוֹרֵף הָרַע לְגִמְרֵי וְנִתְקַבְּצִים וְנִתְקַרְבִּים וְעוֹלִים כָּל הַנִּדְחִים וְהַמְפּוֹרִים לַה' יִתְבָּרֵךְ.

אֲפֹלוּ הָאָדָם הַגָּדוֹל שֶׁבְּגִדּוּלִים צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא יִכְשֹׁל חֵם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי רַבּוּי חֻכָּמָתוֹ, כִּמּוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל הַבֶּן מֶלֶךְ עִם הַחֻכָּמִים שָׁלוֹ, שֶׁעַל יְדֵי רַבּוּי חֻכָּמָתָם נִפְּלוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְהַבֶּן מֶלֶךְ בְּעֶצְמוֹ, מִחֲמַת שֶׁהָיָה בּוֹ טוֹב הָיָה נֹזֵךְ לַפְּעָמִים הֵיכֵן הוּא בְּעוֹלָם, וְהָיָה גּוֹנֵחַ וּמִתְאַנֵּחַ הָרַבָּה עַל שֶׁנִּפְּלָ לְמִבּוֹכּוֹת כְּאֵלוֹ, אֲבָל תִּכְף בְּשִׁהְתָּחִיל לְשִׁמּוֹשׁ עִם הַשֶּׁכֶל חֲזָרוֹ וְנִתְחַזְּקוּ אֶצְלוֹ הַחֻכָּמוֹת שֶׁל אֲפִיקוֹרְסוֹת, וְכֵן הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים, כַּמְבֹאֵר

בַּתְּחִלַּת הַסְּפּוּר הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעִטְלִירִם עֵין שֵׁם
(בְּסֵפֶר סְפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְשֻׁנִּים קְדֻמוֹנִיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג). וּמִזֶּה מוֹבֵן
אִיךָ צְרִיכִין לְהִזָּהֵר וּלְהִנָּשֵׁם שֶׁלֹּא לִכְנֹס בָּזֶה כָּלֵל.

לַפְעָמִים יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמֵּרְבִּים לַעֲסֹק רַק בַּחֲכָמוֹת, וְעַל פִּי
רַב כּוֹנֵנָתָם בָּזֶה רַק בְּשִׁבִּיל הַבְּלִי עוֹלָם הֵזֶה, דִּהְיִנוּ בְּשִׁבִּיל
חֲשִׁיבוֹת וְכָבוֹד אוֹ מָמוֹן וְכִיּוֹצֵא, וּמַחֲמַת שְׁעוֹסְקִין רַק
בַּחֲכָמוֹת עַל יְדֵי זֶה שׁוֹכְחִין טַכְסִּיסֵי מַלְחָמָה לְגַמְרֵי, הֵינּוּ
אִיךָ לֶלְחֵם הַמַּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לֶלְחֵם בְּעוֹלָם
הַזֶּה שֶׁהוּא מַלְחָמַת הַיָּצָר, וְלַפְעָמִים בָּאִים לְאַפִּיקוֹרְסוֹת
גָּמוּר עַל יְדֵי הַחֲכָמוֹת, עַל כֵּן צְרִיכִין לְהִזָּהֵר מִזֶּה מְאֹד!

בְּכָל דּוֹר נִמְצְאִים זְקֵנִים וְחֲשׁוּבִים שֶׁחוֹלְקִין עַל הַצַּדִּיק
הַגָּדוֹל שֶׁהוּא חֲדוּשׁ גִּפְּלָא הָעוֹסֵק לְקָרֵב גִּפְּשׁוֹת הָרְחוּקוֹת
בְּיוֹתֵר לֵה' יִתְבָּרֵךְ, וּמִמְּשִׁיךְ הָאֲרֶתוֹ עַל כָּל אֶחָד עַד שֶׁיֵּאִיר
לוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ.

הַעֲזִי פָּנִים עָרְבּוּ אֶת הָעוֹלָם מְאֹד עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָרֵב
הָעוֹלָם לִידַע הֵיכֵן הַצַּדִּיק וְהַמְּנַהֵיג הָאֱמֶת שֶׁיְּכוֹל לְהַנְהִיג
אֶת יִשְׂרָאֵל כְּרָאוּי, וְעַקֵּר בְּרוּר הָאֱמוּנָה וְקִיּוֹם הָעוֹלָם בָּזֶה
הַדּוֹר עַל יְדֵי דִיקָא. וְעַקֵּר הַכְּנַעְתָּם הוּא רַק עַל יְדֵי אֱמֶת,

כִּי מִי שֶׁמִסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ וּמִשְׁתַּדֵּל וּמִתְיַגֵּעַ תָּמִיד לְהַשִּׁיג נִקְדַּת הָאֲמֶת, בְּוַדַּאי אֵינוֹ מִתִּירָא מִשּׁוֹם רַע עֵין. וְצָרִיךְ לִהְיוֹת חֲזָק מְאֹד בְּדַעְתּוֹ לִבְלִי לְהַנִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִתְנַצֵּחַ מִשּׁוֹם אָדָם, כִּי הָאֲמֶת מְנַצֵּחַ תָּמִיד, וְסוֹף כָּל סוֹף יִגְמַר ה' יִתְבָּרֵךְ בְּרִצּוֹנוֹ, וַיִּכְרַת ה' כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת, וּבַעֲלִי לְשׁוֹן הָרַע וּמִחֲלָקֶת יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלֹא יוּכְלוּ לִבְלָבֵל הָעוֹלָם מִלְשֻׁמוֹעַ קוֹל דְּבָרֵי הַצַּדִּיק, אֲדַרְבָּא יִתְגַּלוּ וַיִּתְעַלוּ הָאֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק בְּכָל הָעוֹלָם עַד שְׂיַדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וְכו' וַיַּעֲשׂוּ כָלֶם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנָךְ וְכו'.

לְרַגֵּל הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים שֶׁעָבְרוּ עָלַי לֹא עָלִיךְ לֹא כָּתַבְתִּי זְמַן רַב כָּל כָּךְ, אֲבָל אֶהְבֶּתוּ אֶהְבֶּת אֲמֶת חֲקוֹק בְּעַמֶּק לְבִי תָמִיד בְּלִי שׁוֹם הַפֶּסֶק, וּמַעֲתִיר בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וַיִּשְׁוַעְתּוּ וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּשְׁלוֹם בֵּיתוֹ.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

כו

ב"ה, י"ט אָלול תשי"ט.

יָדִיד לְבִי, הַחֶכֶם וּמִבֵּין הָאֲמֶת מִי הוּא הָעֶבֶד הָרוֹכֵב עַל הַסּוּם וּמִי הוּא הַיֵּשֶׁר הַמוֹשֵׁל הָאֲמֶתִי. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת יַחֲדָשׁ עָלָיו שָׁנָה טוֹבָה וּמְאִירָה, שְׂאִירוֹ שְׁעָרֵי לֵבָב בְּאוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצִּדִּיק רוֹעֶה יִשְׂרָאֵל הָאֲמֶתִי, בְּאִפֶּן שְׂזִיכָה לְהַתְחִיל מַעֲתָה לְהַתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ בְּאֲמֶת וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיָּיו, לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וּלְשָׁלוֹם.

בְּשִׁמּוּגִיעַ הַשָּׁנָה לַהֲיֹוֹת נִגְמָרֶת וְנִפְסָקֶת, הֵינּוּ בַּחֲדָשׁ הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, הוּא חֲדָשׁ אָלּוּל, שְׁאֵז הֵם יְמֵי רָצוֹן וְכְסוּפִים דִּקְדָּשָׁה, בְּוֹדָאֵי צָרִיד לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְחִיזֵק מְאֹד בְּרָצוֹנוֹת וְכְסוּפִים גְּדוּלִים לַה' יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ וּלְחַקֵּר דֶּרֶךְ לְתִשׁוּבָה, כָּל אֶחָד מִמְּקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם, וּלְהַכִּין עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַבְּרִיאָה הַחֲדָשָׁה שֶׁל שָׁנָה הַבָּאָה, וּלְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּלָךְ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה, יוֹם קְדוּשׁ כָּזֶה שָׁבָא מִמְּקוֹם שָׁבָא מִשָּׁם בְּחִידוֹת וְשִׁירִים גִּפְּלָאִים מְאֹד. בְּכֵן צָרִיד הָאָדָם לְשַׁתֵּף עֲצָמוֹ גַּם בֵּן לָזֶה, וּלְהַתְפַּלֵּל בְּחֶשֶׁק וְהַתְלַהּבוֹת חֲדָשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ זְכוֹת וְכַח הָאִישׁ חֶסֶד הָאֲמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד,

שְׁעַל יְדוֹ עֵקֶר קִיּוֹם הָעוֹלָם וְהַבְּרִיאָה כְּלָה שְׁנִבְרָא אָז, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֶת מַעֲשִׂיךָ.

יֵשׁ שְׁנֵי צַפְרִים, אֶחָד זָכָר וְאֶחָד נִקְבָּה וְהֵם רַק זֶוּג אֶחָד
בְּעוֹלָם, וְהַשְּׁנַי צַפְרִים הֵנ"ל נִתְּעוּ וְנִתְּרַחֲקוּ זֶה מִזֶּה עַד
שָׂאִין יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וּכְשֶׁמִּגִּיעַ הַלֵּילָה
אָז מִלְּלִין בְּקוֹל יִלְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּל אֶחָד מִלֵּל עַל
זִוּגוֹ. וְהַשְּׁנַי צַפְרִים אֵלּוּ מְרַמְזִים בְּשִׁרְשָׁם עַל יַחְדוֹ קִדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁעֵקֶר הַגְּאֻלָּה תִּלּוּי בְּחִבּוּר שְׁנֵי
הַצַּפְרִים אֵלּוּ. וְיֵשׁ צְדִיק אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ צִיָּאָר יָפֶה וְנִפְלָא מְאֹד
וְקוֹל נִפְלָא מְאֹד, וְכָל מִינֵי קוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם כֻּלָּם הוּא יָכוֹל
לְהוֹצִיאָם בְּקוֹלוֹ, הֵינּוּ כִּי הוּא יָכוֹל לְכַוֵּן לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּמוֹ
כָּל מִינֵי הַקּוֹלוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם שֶׁל כָּל מִינֵי חַיּוֹת וְעוֹפּוֹת
וְשֶׁל כָּל מִינֵי כְּלֵי שִׁיר וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. וְגַם הוּא יָכוֹל לְהַשְׁלִיךְ
קוֹלוֹת, הֵינּוּ שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁהוּא מוֹצִיא הַקּוֹל לֹא יִהְיֶה נִשְׁמָע
הַקּוֹל כְּלָל, רַק בְּרַחוּק יִהְיֶה נִשְׁמָע שֵׁם הַקּוֹל, וְעַל יְדֵי זֶה
הוּא יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ וּלְחַבֵּר הַשְּׁתֵּי צַפְרִים הֶרְחוּקִים שֶׁנִּתְּעוּ
זֶה מִזֶּה וּלְיַחְדָּם זֶה עִם זֶה וּלְהַשְׁקִיט יִלְלָתָם וּלְגַמֵּר הַתְּקוּן
בְּשִׁלְמוֹת, כִּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תִּלּוּי בְּחִבּוּר שְׁנֵי הַצַּפְרִים הֵנ"ל.
אֵךְ מִחֲמַת שֶׁיֵּשׁ הַכְּלֵי עוֹלָם, וְזֶה הַצְּדִיק הֵנ"ל אֵינּוּ רוֹצֵה

להוציא שום הבל ורוח וגשימה בהבלי העולם, על פן
הוא דיקא נראה בעיני העולם כמו שצוארו עקם, כי
הוא באמת מעקם צוארו לגמרי מהבלי העולם ואינו
רוצה להוציא שום הבל ורוח בהבלי העולם. אבל באמת
אין צוארו עקם כלל, רק אדרבא יש לו צואר שוה ויפה
מאד וכו' כנ"ל, וסוף כל סוף בודאי יחזיר למוטב את כל
העולם וכל העולם יתקן על ידו בשלמות.

הדורש שלומו ומאחל לו שנה טובה ומברכה במקור הברכה,
המזכירו תמיד לפני ה' יתברך ומעתיר בעד אריכת ימיו בנעם
העליון, ודרישת שלום וברכה שנה טובה לכל הנלויים אליו.

שלחנא ב"ה 1000

כז

ב"ה, ד' תשרי תש"כ.

יקירי הטוב ומתוק מדבש, השותה בצמא מימי החסד מימי הדעת
והתבונה של הצדיק האמת לכבות חמום הלב הבוהר להבלי עולם
הזה, אשרי לו ואשרי חלקו. שלום וחיים וכל טוב, אמן.

היום הגעתי לביתי ומצאתי מכתבו הנעים בצרוף הצי"ק

על סך מאה ל"י, והנה אין לתאר הנחת רוח והענג
והחיות דקדושה שהיה לי מזה ברוחני וגם בגשמי, ונשאתי
בפי ולבי בתפלה לאל עליון שיתן לו ולביתו חיים ארבים
וברוכים בכל מיני ישועות והצלחות באוות נפשכם,
ויזכה להמשיך הדעת הקדוש לתוך הלב, לתקן ולזכך
ולטהר הלב מכל התאוות, ויוכל להתגבר להוציא לפעל
כל מחשבותיו ותשוקותיו הטובות והנעלות הנעלמות
מעייני בני אדם.

בספר הצדיק האמת יחתם שמו ושם רעיתו האצילה
ועדינה לטובה ולברכה לחיים ולשלום. ברכה מיחדת
לאחותו הנעימה זכת הלב ועדינת נפש, חתימה טובה
לחיים ארבים טובים ורעננים בהרמת קרן היהדות. אוהבו
אהבת דוד ויהונתן, המעתיר בעד שלומו ובריאותו
וטובתו הנצחי.

שלמה ב"ר אברהם

ומשפחתו.

הריני שולח לו מכתב שקבלתי היום מחבר אמת שלי, ואודיעו כי
באמת אני רחוק מהשבחים שכתב עלי כרחוק מזרח ממערב.

כח

ב"ה, חצות ליל שלישי כ"ה תשרי תש"כ, תל אביב.

לבי ונפשי, המזכך ומצחצח את נפשו באור הצחצחות העליונות
החדשות לגמרי שנתגלו בדורותינו אלה, שלום וחיים וכל טוב.

אָפּלוּ מִי שְׁזוּכָה לְמִצָּא לְעֶצְמוֹ חֵבֶר אֲמָתִי שֶׁקִּבַּל

מֵהַצִּדִּיק הָאֲמֵת דְּבָרֵי אֲמֵת הַמוֹעִילִים לְנַפְשׁוֹ

בְּאֲמֵת, אָף עַל פִּי בֶן עֲדִין צָרִיד יִגְיעָה גְּדוּלָּה וְחִפּוּשׁ הֶרְבֵּה

עַד שְׁיֻכַּל לְמִצָּא וּלְהַשִּׁיג נְעִימוֹת אֲמִיתֵת עֲצוּתוֹ

הַקְדוּשׁוֹת, שֶׁעַל יָדָם נִמְשָׁךְ אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁהוּא

עֶקֶר הַיְּהוּדוּת. כִּי לִבֵּעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד לַעֲזֹר, כִּי אִם

בְּחִסְדֵּי ה' הַנִּפְלְאִים מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּמֶּשֶׁיךְ הַצִּדִּיק הָאֲמֵת

בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, אֲבָל צָרִיכִין לָזֶה עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה

אֲתַעֲרוּתָא דִּלְתַּתָּא (הַתַּעֲרוּרֵת עֲצֻמִּית). וְעַל כֵּן זֶה הָעֶסֶק

לְעֶסֶק עִם בְּנֵי אָדָם לְקָרְבָם אֶל הָאֲמֵת לְאֲמִתּוֹ עִמָּךְ מְאֹד

מְאֹד, עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצְאוּ, וְצָרִיכִין לָזֶה חִפּוּשׁ וּבִקְשָׁה

הֶרְבֵּה, הֵן מֵהַחֵבֶר הֵן מֵהַתְּלִמִּיד, וְאִזּוֹ אִם יִחְפֹּשׂ בְּאֲמֵת -

בְּיָדָיו יִמְצָא!

הַרְבֵּי ר' יוֹדֵל ז"ל מְמַדְוּיֵדְבָקָא בְּתַחֲלֵת הַתְּקָרְבוֹתוֹ, אָמַר

לֹא רַבְּנוּ זַצ"ל, בְּשִׁרְוֹצִין לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת אֲזִי מִתְגַּבֵּר
הַשֶּׁקֶר, וּבְשִׁמְתִּגְבְּרִין עַל הַמְּנִיעוֹת וּמִשְׁבְּרִין אוֹתָם אֲזִי
נַעֲשֶׂה מִשְׁקֶר קִשֶּׁר. וְעַסְמוֹ שׁוֹן זֵיין מְקִשֶּׁר צוֹ מִיר כָּל יְמֵי
חַיִּיד (כְּבָר תִּהְיֶה מְקוֹשֶׁר אֵלַי כָּל יְמֵי חַיִּיד).

הָרַב הַצַּדִּיק ר' יְקוֹתִיאֵל הַמַּגִּיד מְטִירָהוּבִיצֵעַ ז"ל הוּא
אֲשֶׁר זָכָה בְּיוֹתֵר מִכָּל הַמְּפָרְסָמִים שְׁבָדוֹרוֹ לְהַכְנִיעַ אֶת
עַצְמוֹ תַּחַת רַבְּנוּ זַצ"ל, וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הַדָּרַת קִדְשָׁתוֹ בְּאִמָּה
וּפָחַד, וְגַם אֲנָשִׁי מְקוֹרְבָיו וְיוֹצְאֵי חֻלְצִיו נִתְקַרְבוּ עַל יְדוֹ
לְרַבְּנוּ ז"ל.

הַצַּדִּיק ר' יִצְחָק אֲזִיזִיק גַּם הוּא הָיָה מֵאֲנָשֵׁי הַמַּגִּיד הַנִּזְכָּר,
וְהָיָה עוֹסֵק בְּמִשְׁאֵל וּמִתָּן, בְּעֶסֶק חֲלוּף מְטִבֵּעַ, וּבָבֹאוֹ
לְרַבְּנוּ זַצ"ל הִלָּהִיב אֶת לִבּוֹ לַעֲבוֹדַת ה' כְּלַבַּת אִישׁ מִמֶּשֶׁ
וְצוּהָ עָלָיו הִנְהַגוֹת מִיְּחֻדוֹת כְּפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְהִנְהַגָּה
אֶחָת צוּהָ עָלָיו שֶׁהֵיטָה כְּבָדָה וְקִשָּׁה מִכָּלָם, הֵינּוּ שְׁנֵה
תְּמִימָה לֹא יִדְבֵּר עִם שׁוּם אָדָם אֲפִלּוּ תְּכָה אֶחָת. וְאַחֵר
כִּדְ נָסַע לְבֵיתוֹ וּמִיד בָּבֹאוֹ לְבֵיתוֹ הַפְּרִישׁ אֶת עַצְמוֹ
מִעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרִי וְלֹא דִבֵּר עִם שׁוּם אָדָם כְּאֲשֶׁר
צוּהָ עָלָיו, וּמִקוֹמוֹ וְעַד שֶׁכָּבֹו לֹא מָנְשׁוּ שְׁפָתָיו מִתּוֹרָה

וּתְפִלָּה. וּמִיד נִתְעוֹרַר עָלָיו מְרִיבוֹת וְרִדִּיפוֹת גְּדוֹלוֹת
מְאֹד מְכַל מִשְׁפַּחְתּוֹ וּבִפְרֹט מְחוֹתָנוּ וְאִשְׁתּוֹ, וְהִרְבּוּ לְדַבֵּר
וּלְבַטֵּא כְּנִגְדּוֹ בְּבִטּוּיִים כְּמִדְקָרוֹת חֶרֶב מִמֶּשׁ, וְכֵּן אוֹתוֹ
בְּשֵׁם יוֹצֵא מֵהִדְעָתוֹ, וְעוֹד כִּיּוֹצֵא בְּכִנּוּיִים כְּאַלֶּה. וְרַבֵּנוּ
ז"ל הִבִּיט בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ אֶת גְּדֹל מְרִירוֹת לִבּוֹ מִדְּבָרֵיהֶם
הָרָעִים וְנִתְיָרָא מְאֹד שֶׁלֹּא יִפֹּל מִעֲבוּדָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם עַל
יְדֵי זֶה, וּמִיד קָרָא בְּזִרְיוֹת לְאַחַד מֵאַנְשָׁיו וְצִוָּה לוֹ שֶׁיִּשְׁכַּר
בְּעִבּוּרוֹ תַּכְף עֲגָלָה לְטִירָהוּבִיצֵעַ, וְרִץ לְשֵׁם בְּמַהֲרָה
וְהִגִּיעַ לְשֵׁם בְּלִילָה וְהִעֲמִיד אֶת עֲצָמוֹ עִם הָעֲגָלָה אֲצֵל
בֵּית חוֹתָנוּ שֶׁל ר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל שֶׁיִּשְׁבַּע עִמּוֹ בִּיחָד, וְהִקִּישׁ
עַל הַדָּלֶת שֶׁיִּפְתַּח לוֹ וְנִכְנֵס לְשָׁם. וַיִּשָּׂא חוֹתָנוּ אֶת עֵינָיו
וַיֵּרָא וְהִנֵּה רַבֵּנוּ זצ"ל בָּא לְבֵיתוֹ, וַיִּתְפַּלֵּא וַיִּשְׁתּוֹמֵם מְאֹד
עַל זֶה. וְר' יִצְחָק אֵיזִיק ז"ל הָיָה בְּחִדְרוֹ וְקָרָא אֶזְרָא קְרִיאַת
שְׁמַע לִפְנֵי הַשִּׁנָּה בְּכַח גְּדוֹל, בְּדַבְּקוֹת עֲצוּמָה וְנִפְלְאוֹה
מְאֹד, וְרַבֵּנוּ זצ"ל שָׁמַע וְלֹא רָצָה לִכְנֹס לְחִדְרוֹ וּלְהִתְרַאוֹת
בְּפָנָיו כִּדִּי שֶׁלֹּא יִבְלָבְלוּ וַיִּפְסִיקוּהוּ בְּאַמְצֵעַ קְרִיאָתוֹ, וּבִתְוֹךְ
כֵּךְ הִתְחִיל רַבֵּנוּ ז"ל לְהוֹכִיחַ אֶת חוֹתָנוּ עַל דְּרָכּוֹ הָרָע עַל
שֶׁהוּא מְיַסֵּר אֶת חֲתָנוֹ בְּיַסּוּרִים קָשִׁים כְּאַלֶּה, גַּם שָׂאֵל
אוֹתוֹ רַבֵּנוּ ז"ל, הֲלֹא בִּבְקָר כְּשֶׁאַתָּה מַנִּיחַ תְּפִלִּין, וּבִבְיָדְךָ

אתה מכריך את עצמך ברצועות של עור בהמה, ובפיך אתה מחשה ודומם ואינך רוצה לדבר אז שום דבור, אם יעמד אז לנגדך איזה ערל שלא ראה ולא שמע כזאת מעולם, האם לא היה אומר עליך שאתה יוצא מהדעת. כן גם אמרי פיך האלה שאתה אומר על חתנך שהוא יוצא מדעת על שעושה רצון הבורא יתברך כפי תעלומות דרכיו אשר יודיענו על ידי עבדיו הנאמנים, ועוד פיוצא בדברים כאלה דבר והוכיחו עד שנתחרט מאוד חותנו על זה וקבל על עצמו לבל יוסיף עוד ליסרו מהיום שהוא והלאה. ואחר שגמר ר' יצחק איזיק ז"ל קריאתו את "שמע" נתראה בפניו, ונתמלא מאוד לבבו בגילה ושמחה עד שהחיה אותו ממש, ובבקר השכים רבנו ז"ל ושב לביתו. ומאז והלאה עסק רבי יצחק איזיק ז"ל בעבודתו בלי מונע וחולק.

ר' יצחק יהודה ז"ל מטפליק קדם התקרבותו לרבנו זצ"ל היה מפרסם גדול בעירות רבות והיו נותנים לו פדיונות, ואחר כך כשהכיר אמתתו של רבנו ז"ל עזב והרחיק מעל עצמו הנהגת פרסומו וקבל על עצמו על עבודתו יתברך בתמימות ופשטות, ולא הסב את פניו גם מכל החרפות

והבושות שהיה לו מחמת זה, וישוב אל ה' בכל לבו
ונפשו כשאר אנשי רבנו ז"ל.

האמונה לבדה שמאמין בהצדיק ומקרב עצמו אליו,
אפלו אם לא יקבל ממנו כלל, זה בעצמו טוב מאד בלי
שעור. כי על ידי האמונה וההתקרבות לבד נאכל הרע
שלו ונתהפך למהות הצדיק ובלבד שיהיה פונתו לשמים.
רבנו ז"ל הוכיח את אחד שהיה מקרב ונתרחק ואחר כך
חזר ובא אליו, ענה ואמר, אפלו אם עוברים כמה שנים
ואינו נעתק ועולה ממדרגתו, רק הוא עומד במדרגתו
הראשונה כבתחלה, ואפלו אם הוא גרוע יותר מבתחלה,
אם הוא מקרב לצדיק האמת וההתקרבות בעצמו היא
טובה מאד בלי שעור וערך. "הלא יש אצלי אנשים שאינו
יודע אם השאול תחתיות היה די להם, כי גם השאול
תחתיות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור
תחת השאול תחתיות היו חותרים, ועל ידי נתקרבו לה'
יתברך וכו'".

רבי נתן ז"ל ביום הסתלקותו בעשרה בטבת אמר לאנשיו
בזה הלשון: "אפלו מאן זאל זיין דער ערגסטיר בעל

עברה, אביא מען האלט זיך אן רבין וועט מען בודאי
תשובה טאן אן מען וועט האבן התקון!" (אפלו אם האדם
הוא בעל עברה הכי גרוע, אכל הוא מחזיק את עצמו כרבי, בודאי
יעשה תשובה ויקבל תקון).

המעתיק והמסדר, הדורש שלומן והצלחתו באהבה עזה בכל
לב ונפש.

שלמה בן אברהם

כט

ב"ה, ליל ט"ו מרחשון תש"כ.

עיני ולבי, שזכה לתחב את ראשו בין פשרי הדור האמתיים
המקשרים לצדיק האמת המבטל ומבער שרש הרע לגמרי ומחפץ
רעים לטובים בגדל נפלאות חכמתו וצדקתו, שלום.

פעמים הקדוש ברוך הוא מביא על האדם דברים, כדי
שיבין מהדברים רחמנותו ואלקותו יתברך.

על ידי שדוכרין על הצדיק על ידי זה נתגבר הפילוסופיא
בעולם, וכן להפך.

יש נחש ונמלה בתוך פיה, וזאת הנמלה אין לה נִיחָא
 בִּדְרֵאי מַחֲמַת שֶׁהִיא בְּתוֹךְ פִּיהָ שֶׁל נָחֵשׁ. וְהַנָּחֵשׁ פִּעֲמִים
 הוֹלֵךְ וּפִעֲמִים מְעוֹפֵף, וְהַחֲלוּק שֶׁבֵּין הַלִּיכָה לְעִפְיָה, כִּי
 בְּעִפְיָה יוֹכֵל לָעוֹף וּלְפָרֹחַ בְּרֹגַע הֶרְבֵּה, אֲבָל בְּהַלִּיכָה
 הוּא הוֹלֵךְ מְעַט מְעַט, בְּדֶרֶךְ הַהוֹלֵךְ שֶׁהוּא תְּנוּעָה כְּבֹדָה.
 וּבְכָל הַדְּבוּרִים רָעִים שְׁמִדְבָּרִין, וּבְכֹפֶרֶט כְּשֶׁהֵם נוֹגְעִים עַל
 הַצָּדִיק הַגָּדוֹל, בָּאֵלוּ הַדְּבוּרִים הֵם עוֹשִׂים כְּנָפִים לְהַנָּחֵשׁ
 שְׂיוֹכֵל לְעוֹפֵף. וְהַנָּחֵשׁ הֵם אֵלֹו הַחֲכָמִים לְהִרְעֵי הַחוֹקְרִים
 פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵם בְּחִינַת הַנָּחֵשׁ, בְּחִינַת
 "וְהַנָּחֵשׁ הָיָה עָרֶם מִכָּל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה", וְעַל יְדֵי דְּבוּרִים
 רָעִים עוֹשִׂים כְּנָפִים לְהַחֲכָמִים אֵלֹו שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת הַנָּחֵשׁ
 שְׂיוֹכְלוּ לְעוֹף וּלְפָרֹחַ, הֵינּוּ שְׁמֵעוֹפֶפֶת וּמִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָתָם
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שְׁלָהֶם בְּעוֹלָם, וּמְזִיק מְאֹד לְהַעוֹלָם. וְגַם
 בְּחֲכָמָתָם וּחְקִירוֹתָם בְּעֶצְמָם הֵם מְעוֹפְפִים כְּמוֹ מִי שִׁישׁ
 לוֹ שֶׁכָּל מְעוֹפֵף, הֵינּוּ שְׂשֻׁכָּלָם מְעוֹפֵף בְּמַהֲיוֹת וּנְפִתָּח
 לָהֶם חֲכָמָתָם מְאֹד. אֲבָל אִם אֵין לְהַנָּחֵשׁ כְּנָפִים, הֵינּוּ שְׂאִין
 לָהֶם דְּבוּרִים רָעִים כַּ"ל אֲזִי אֵין לְהַנָּחֵשׁ רַק בְּחִינַת הַלִּיכָה,
 הֵינּוּ שְׂאִין לְהַחֲכָמִים לְהִרְעֵי הַנֶּ"ל רַק מֵה שְׁחוֹקְרִים בִּינָם
 לְבֵין עֶצְמוֹ, וְאֵינָם מְעוֹפְפִים בְּעוֹלָם, הֵינּוּ שְׂאִין מִתְפַּשֵּׁט

ומעופף חכמתם בעולם ואינם יכולים להזיק להעולם, רק למי שסמוך אליהם כגון תלמידיהם וחבריהם, אבל ברחוק מהם אינם יכולים להזיק, כמו ההולך שהולך רק מעט ואינו יכול למהר למרחוק כמו המעופף. וגם בינם לבין עצמן אין שכלם מעופף, הינו שאין נפתח להם החכמה כל כך, ואינם מעופפים ומהירים בחכמות שלהם, רק חוקרים בחכמתם מעט מעט כמו ההולך, וגם מה שמזיקים לאחרים בחכמתם הוא רק בבחינת הליכה, שאינו מעופף ונכנס בעמק לתוך המח והלב. אבל פשיש להם חס ושלום כנפים מדבורים רעים כנ"ל אזי שכלם מעופף, וגם מזיק למרחוק כמו המעופף, שמעופף בשעה אחת למרחוק, וגם שמעופף חכמתם המשפשת ונכנס ונדרק בהמח והלב בעמק גדול מאד.

והנמלה המונח בתוך פי הנחש הוא בחינת חכם הדור, שהוא חכם הישר והצדיק ובעל מדות טובות. כי החכם הוא בחינת נמלה כמו שכתוב "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם", כי זה החכם מלמד דעת ודרכי ה' אל העם.

כְּשֶׁאָלוּ הַחֲכָמִים נִכְנָסִים בַּחֲקִירָתָם לַחֲקֹר בְּאֵלּוּ הַחֲכָמוֹת
 אִזּוּ יֵשׁ לְהַחֲכֶם צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ תָמִיד מְלַחְמָה
 גְּדוֹלָה עִמָּהֶם, הֵינּוּ עִם בְּחִינַת הַנַּחֲשׁ הַגָּ'ל. וּבֵין כְּשֶׁהַנַּחֲשׁ
 הוֹלֵךְ וּבֵין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפֵף יֵשׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל וּמְלַחְמָה
 גְּדוֹלָה, רַק שְׁבוּדָאֵי בְּעֵת הָעֲפִיפָה צֶעְרוּ גָּדוֹל יוֹתֵר מְאֹד,
 וְאִין לוֹ שׁוּם נִיחָא בֵּין כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ בֵּין כְּשֶׁהוּא מְעוֹפֵף, רַק
 שְׂיֵשׁ מִמַּצֵּעַ בֵּין הַהֲלִיכָה וּבֵין הָעֲפִיפָה, וְהוּא בְּעֵת שְׁפוּסָק
 הָעֲפִיפָה וּמִזְרִיד עֲצָמוֹ מִן הָעֲפִיפָה מִמַּעֲלָה לְמַטָּה, בְּדֶרֶךְ
 הַמְּעוֹפֵף בְּעֵת שְׁרוּצָה לְשִׁלְשֵׁל וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְמַטָּה, וְאִזּוּ
 יֵשׁ לְהַנְמִלָּה הַגָּ'ל נִיחָא, כִּי אִזּוּ אֵינּוּ הוֹלֵךְ וְאֵינּוּ מְעוֹפֵף,
 הֵינּוּ כִּי יֵשׁ כְּמָה עֵתִים שֶׁהַחֲכָמִים נָחִים וְאֵינָם חוֹקְרִים,
 כְּגֹוֶן בְּעֵת שְׁנָה וְאֲכִילָה, וְאִזּוּ יֵשׁ נִיחָא לְהַחֲכֶם שֶׁהוּא
 בְּחִינַת הַנְּמִלָּה שְׁבִתוֹךְ פִּיה.

הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה הוּא צָרִיד דּוֹקָא לְעֵין
 בְּדַבְרֵי הָאֶפִיקוֹרְסוֹת אֵלּוּ, כִּי עַל יְדֵי עֵיוֹנוֹ שְׁמַעֵין שֵׁם
 הוּא מַעֲלָה מִשֵּׁם כְּמָה נִשְׁמֹת שְׁנַפְלוֹ וְנִשְׁקָעוּ בְּתוֹךְ
 הָאֶפִיקוֹרְסוֹת.

עַל יְדֵי מַחֲלָקַת עַל הַצַּדִּיק שׁוֹכַחִין אֶת הַתּוֹרָה.

המחלקת שחולקין על הצדיק האמת הוא בחינת חרבן העולם.

שלוש הוא בחינת אור הנח והנד שש על ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם, עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הכבוש בין הסטרא אחרא כמו חץ והקשת, עד שישמע הטוב ויפלה חץ כבדו של הסטרא אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

'שלום', ראשי תיבות ו'דע מ'ה ש'תשיב ל'אפיקורס, כי על ידי השלום יודע כל אחד להשיב על אפיקורסות שפבלבו. התקשרות להצדיק הוא רפואה גדולה.

יש לפעמים שדיקא בשאדם מגיע למקום נמוך ורחוק מאוד מאוד מקדשת ישראל אזי ה' יתברך מזמין לו שם רמזים לפי אותו המקום, ומזמין לו איזה זכות שיכול לזכות לפי אותו המקום הרחוק דיקא.

הצדיק הוא ברית שלום, שהוא עושה שלום בין כל ההפכים, וכשפוגמין בכבודו ומכל שכן בשחולקין עליו אזי אין מי שיעשה שלום ונתרפה המחלקת מאוד בישראל

ובין כל העולם ונתרפין מלחמות בעולם. כי רב דעות בגי אדם משנים ומהפכים זה מזה מאד, וכשאין מאיר בהם הארת הצדיק שהוא ברית שלום אזי מפילא מתרבה המחלקת מאד, ועל ידי זה מתגבר תאות ממון ביותר שזה עקר מרירותא דעלמא שממררת חיי האדם מאד עד שמתים מתוך יגון ואנחה, וכל ימיהם מלאים פעם ומכאובות ומאמה לא ישאו בעמלם לעולם הבא. וכל זה גרם עצם פגם המחלקת שחולקין על הצדיק האמת, כי עקר המתקת מרירותא דעלמא של מרירות התגברות תאות ממון ששם הנפילה הגדולה מכל הנפילות, עקר התקון וההמתקה לזה הוא רק על ידי הצדיק האמת.

עכשו בסוף הגלות שכבר סמוך אל הקץ מאד, ואנו צריכין עכשו לעלות לעליה גדולה ולזכות לגאולה האחרונה שאז יעלו ישראל בתכלית העליה, על כן התגברה הירידה וההסתרה מאד מאד עד אשר נתרסקנו מאד מהתורה אשר לא היתה כזאת מימי קדם. כי השקר הולך ומתגבר והאמת נעשה עדרים עדרים וכל אחד אומר שאצלו האמת, אף על פי שידע בעצמו נגעי לבבו וכל מה שחטא ופגם, אף על פי כן הוא מתפאר בגדולות

וּנְפִלְאוֹת שֶׁהוּא הַשִּׁיג דֶּרֶךְ הָאֱמֶת וַיִּוְדַע חֲכָמוֹת חֲדָשׁוֹת
בְּעִבּוּדַת ה' וְרוֹצֶה לְמַלְכָּה וּלְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם וְאוֹמֵר
שֶׁאֵצֶלוֹ הָאֱמֶת.

הַמַּחֲלָקֶת שֶׁמִּכְנִים הַפֶּעַל דָּבָר לַחֲלָק עַל הַצִּדִּיק זֶהוּ עֵקֶר
מִלְחָמַת עֲמָלָק.

אִסִּים בְּדַרְיֵשֶׁת שְׁלוֹם בְּאַהֲבָה עֲזָה מְקַרֵּב לֵב עֵמֶק וּבִגְעָגוּעִים עֲמָקִים
לְשִׁמְעַ מִשְׁלוֹמוֹ וּלְהַתְרָאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה. הַמַּעֲתִיר תָּמִיד
בְּעַד יְשׁוּעָתוֹ וְהַצִּלָּתוֹ בָּזָה וּבִבְּא.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

[תפלה]

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ שְׁנוֹכָה לְהָאֱמִין
בְּהַצִּדִּיק הָאֱמֶת תָּמִיד, וְאַל יִתְבַּלְבֵּל דַּעְתָּנוּ, וְאַל
יִתְעַקֵּם שִׁכְלָנוּ וְלִבָּנוּ, וְלֹא יִהְיֶה קִשְׁיָה לָנוּ עָלָיו כָּלֵל, וְזַכָּנוּ
שְׁנִשְׁמֹר אֶת פִּינוֹ וּלְשׁוֹנָנוּ מִכָּל מִיַּי דְּבוּרִים רָעִים שֶׁפְּעוּלָם,
שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּינוֹ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל שָׁקָר וְלִשׁוֹן הָרַע
וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְחֲנֻפּוֹת וְנִבּוּל פֶּה, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר הַגּוֹרֵם

לְבִישׁ חֲבֵרָנוּ אוֹ לְצַעֲרוֹ וּלְקַנְמָרוֹ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה
 תִּכְנִיעַ וּתִשָּׁבֵר וּתִמָּגֵר וּתִכָּלֶה וּתִתְּקַר וּתִבָּטֵל כָּל מִינֵי
 חֲכָמוֹת הָרַעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפְקוֹרְסִים אֲשֶׁר
 חֲכָמָתָם הָרַעָה מְזַקֶּת לְהַעוֹלָם מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר אֶתָּה
 יֹדְעָתָ. "שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נֶחֱשׁ, חֲמַת עֲכָשׁוֹב תַּחַת
 שְׁפָתֵינוּ סָלָה", רַחֵם עַל הַנִּמְלָה הַמִּנְחַת בְּתוֹךְ פִּי הַנֶּחֱשׁ
 בֵּין שְׁנֵיהֶ. מֵלֵא רַחֲמִים, הַבִּיטָה בְּעֵנֶיהָ וּמִכְאוּבָה הַקִּשְׁשָׁה,
 אוֹי מִי יָכוֹל לִסְבֹּל צֶעַר וּמִכְאוּב כְּזֶה, וְאַתָּה ה' עַד מָתִי,
 מָתִי תִקּוּם וּתִרְחַם עָלֶיהָ, הִצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת רָעוֹת
 שֶׁל הָאֶפִּיקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁלֹּא יִגְּעוּ עָלֵינוּ, וּבְצֵל
 כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וְתִגְבִּיר כַּח הַכְּנָפִים דְּקִדְשָׁה, וּתִתְּקַר
 וּתִסִּיר וּתִבָּטֵל כְּנָפֵי הַנֶּחֱשׁ, שֶׁהֵם הַחֲכָמִים לְהַרְעַת הַחוֹקְרִים
 פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְעוֹף
 בְּחֲכָמָתָם לְמִרְחוֹק, וְלֹא תִתְּפָשֵׁט חֲכָמָתָם בְּעוֹלָם, וְגַם לֹא
 תִעוֹפֶף חֲכָמָתָם בְּעֵמֶק לְתוֹךְ הַמֶּחֶם וְהַלֵּב, וְגַם לֹא תִעוֹפֶף
 חֲכָמָתָם בְּעֶצְמוֹן, שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְעוֹף בְּחֲכָמָתָם לַחֲקִירוֹת
 עֲמוּקוֹת, רַק תִּמְעַט וּתִתְּחַלֵּשׁ חֲכָמָתָם בְּכָל הַבְּחִינוֹת עַד
 שֶׁתִּבָּטֵל חֲכָמָתָם הָרַעָה לְגַמְרִי מִן הָעוֹלָם, וּתִתְּנָלָה
 חֲכָמָה הָאֱמֵתִית שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֵת בְּעוֹלָם עַד

אֲשֶׁר יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה ה' הוּא הָאֱלֹקִים
 לְבִדְדָּךְ עֲלִיּוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, וְתִהְיֶה לְכָל הָעַמִּים
 שֹׁפֵה בְרוּרָה לְקָרָא כָּלֶם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדּוֹ שָׁכֶם אֶחָד,
 וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִפְרֹתוֹן, וְכָל
 חֲכָמוֹת רָעוֹת תִּבְטֹל וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְתִתְנַבֵּר וְתִתְחַזַּק
 וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֲמִתִּית בְּעוֹלָם, לַיֵּדַע וּלְהַכִּיר אוֹתָךְ
 בְּאֲמֶת וּבִתְמוּם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיְקִים מְהֵרָה מְקָרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד".

הַמַּעֲתִיק.

ל

ב"ה, עֶרֶב חֲנֻכָּה תש"כ.

עַל יְדֵי דְבוּר קַל שֶׁל הַצַּדִּיק נִפְתָּח אוֹר גָּדוֹל, אָזִי בִּנְקֹל לִבִּי אָדָם
 לְהַשִּׁיג חֲכָמוֹת רָמוֹת.

נַפְשִׁי יִקְרִי וְחַבִּיבִי, שְׁשֵׁם אֶת לְבוֹ לְשׁוֹר עֲצָמוֹ אֶל הָאֲמֶת הָאֲמִתִּי
 הַפּוֹדָה מִכָּל הַצָּרוֹת, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל,
 אֲשֶׁרִי חֻלְקוֹ. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְחֶסֶד לְאַרְךָ יָמִים.

זֶה שְׁאֲנוּ מִדְּלִיקִין נֵר חֲנֻכָּה כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ לְמַטָּה

מעשרה טפחים, כי הצדיק הגדול ממשיך תקונים נפלאים
באלה עד שמאיר בחינת השגת אלקות על ידי צמצומים
גם למטה בדיוטא (מדרגה) התחתונה מאד שהוא בחינת
למטה מעשרה טפחים שמעולם לא ירדה השכינה לשם,
כי בגדל כחו יכול להאיר אפלו בהרחוקים והגרועים מאד
אם רוצים לקבל, בבחינת "כי אישב בחשך ה' אור לי".

עקר מצות גר חנפה הוא להדליק ולהאיר אור האמת
בעולם, שיזכו הכל לידע היכן הצדיק האמת שהוא ראש
מבחר האמת שבין הצדיקים. עקר הנס של חנפה, שגכנע
מלכות הרשעה שהוא בחינת שקר, בחינת עבר, זהמת
הנחש, ונתגבר ונתעלה מלכות דקדשה של ישראל שהם
בחינת בן המלך, בחינת אמת.

צריך לבון בהדלקת גר חנפה שגזפה על ידי זה להמשיך
הארת האמת וגזפה להתקרב לנקודת האמת תמיד.

כשכבר הימים באים, והגיע האדם לעת זקנותו וקצו,
ומתחיל היום לערב, וכשרואה שעברו רב שנותיו, ורוצה
להתחיל לרחם על עצמו להרהר בתשובה ולהתקרב לה'
יתברך באמת, אזי על פי רב מתגבר הפעל דבר ומתפשט

מאד למונעו מדרך החיים, חס ושלום, ואינו רוצה להניחו לצאת מתאוותיו ורשתיו אשר נלכד בהם, ואזי עקר הנסיון של האדם. אז צריך להסתכל בעצמו מאד על אחריתו וסופו, ולהתגבר ביותר ויותר לקשר עצמו היטב לצדיק האמת שהוא בחינת משה משיח שמחזק אותנו בהתחזקות גדול מאד בלי שעור וערך ומספר, להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש להתקרב לה' יתברך באלו היום נולד, ולבלי לפל משום דבר שבעולם. והעקר שצריך להתגבר כנגד בחינת המוחין דקטנות שהם מתגברים מאד על האדם ורוצין להפילו בדעתו באלו אין לו עוד תקנה חס ושלום. רק ידע ויאמין בדברי הצדיק האמת שצעק בקול גדול וחזק כי אין שום יאוש בעולם כלל, כי לגדלתו אין חקר, ובגדל רחמיו יתברך יכול להפך הכל לגמרי, מרע לטוב, ומעוונות לזכויות, על ידי תשובה!

דברי הצדיק האמת שמחזק אותנו מאד להתחזק ברצונות וכסופים טובים לה' יתברך תמיד בכל מה שעובר עלינו, ומודיע לנו כי אין שום יאוש בעולם כלל, דברים אלו צריכין אנחנו לזהר בהם, להכניסם בלבנו כטל וכמטר. כי כמו הטל והמטר שיורדין טפת מים בארץ ואחר כך

צוֹמַח מֵהֶם צִמְחִים נִפְלְאִים, כְּמוֹ כֵּן צָרִיכִים לְהַכְנִים
הַדְּבוּרִים אֵלּוּ בְּעֶמֶק הַלֵּב הַיָּטִב עַד שִׁיִּצְמָחוּ בְּלֵב וַיַּעֲשׂוּ
פְּרוֹת טוֹבִים. כִּי דְבָרִים אֵלּוּ לְהִתְחַזֵּק בָּהֶ' יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד,
צָרִיכִין לְהַאֲזִין הַיָּטִב וּלְהִבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, לְהִבִּין הַיָּטִב
רְמִיזוּתוֹ שֶׁל הַצִּדִּיק עַד הֵיכָן עַד הֵיכָן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק
לְעוֹלָם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּלֵל כָּל הַצִּדִּיק בְּדְבָרִים הַלְלוּ
בְּפִרְטִיּוֹת, רַק בְּרָמֶז, שְׁמוּרָה לֶךְ הַדֶּרֶךְ, בְּדֶרֶךְ זֶה תֵּלֵךְ
וְעַל יְדֵי זֶה וְכו', וּמִרְמֶז לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים
וְצַעֲקָה וְשִׁאֲגָה לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה בּוֹדֵאֵי יוֹכָה סוֹף כָּל
סוֹף לְגֵאֻלָּה שְׁלֵמָה, לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת!

עָקֵר עֲכוֹב הַגֵּאֻלָּה הוּא רַק עַל יְדֵי מַחֲלָקָת, כִּי בְּכָל דּוֹר
נִמְצָאִים בְּנֵי אָדָם גְּדוֹלִים וְחֲשׁוּבִים שִׁישׁ בָּהֶם נִצּוֹצֵי דָתָן
וְאַבִּירָם, וְהֵם חוֹתְרִים לְהִרְחִיק מִהַצִּדִּיק הָאֱמֶת בְּחִינַת
מִשָּׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְּגַלְּגְלוּ כָּל הַצְרוֹת וְהַחֲרָפָנוֹת שֶׁל
עֲבָשׁוּ. אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵּן אֵתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה', כִּי גַם
כְּמוֹ כֵּן נִמְצָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צִדִּיקִים וְכַשְׁרִים אֱמֶתִיִּים
שֶׁהֵם גְּלוּיִם אֶל הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל הַמְּבַחֵר וְשֹׁמְחִים לְקִרְאָתוֹ
וְשׁוֹמְעִים לְעֻצָּתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה תָּבוֹא הַגֵּאֻלָּה שְׁלֵמָה.

יֵשׁ לַפְעָמִים שְׂדֵיקָא כְּשֶׁאֲדָם מְגִיעַ לְמָקוֹם גָּמוּד וְרָחוֹק
מִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד, שֶׁם דֵּיקָא יִתְעוֹרֵר בְּהִתְעוֹרְרוֹת
גָּדוֹל לֵה' יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ בָּזֶה כַּמָּה טַעָמִים וּבְחִינוֹת.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסִידֵר, הַזּוֹכְרוֹ תָּמִיד בְּלִי שׁוּם הַפְסֵק, הַפּוֹסֵף וּמִתְנַעֵנֵעַ
לְהִתְרַאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּלֵב אֲמֵת, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּמַעֲתִיר בְּעַד
שְׁלוֹמוֹ וַיִּשְׁוּעֵתוֹ וְהַצְלָחָתוֹ לְנֶצַח.

שלחן ב"א אופסר

לא

ב"ה, א' דחל המועד פסח ט"ז ניסן תש"ך, תל אביב.

אחי יקירי וחביבי בנפשי הנעים, שלום וחיים טובים וארפים.

מכתבו קבלתי זה עתה בצירוף הצ'קים על סך מאה ל"י
והיה לי לשמחה רבה, תשואות חן לכבודו.
ישלם ה' פעלו ויושיעו שיוסיף עוד כהנה וכהנה לחטף
טוב מתוך הגיהנם של זה העולם המלא מרירות
ומכאובות כי רק זה נשאר להאדם, ושכרו לא יקפת,
וצדקתו תעמד לעד. עיני תלויות אל ה' שיהיה נצמח מזה
הפרות הטובים שאנו מחכים להם להחיותנו, שהם

נְעִימוֹת יְדִידוֹת עֲרֻבוֹת מְתִיקוֹת הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַמְּשִׁיךְ רִבְנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּעוֹלָם גַּם בְּדוֹר
 הַיְּתוֹם הַזֶּה בְּשֹׁפֶל מַצְבָּנוּ כְּזֶה, וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג
 הָאֲמֶת הַיְּחִידִי וְהַבֶּעַל הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם עַד הַסּוֹף. אֲשֶׁרִי
 הַזֹּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵּיו בְּאֲמֶת. בְּרוּךְ אֱלֹקֵינוּ
 שֶׁבָּרָאנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְכו'.

אוֹהֲבוֹ הַנְּאֻמָּן בְּאֲמֶת, הַמְּחַכֶּה בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְרֹאוֹתוֹ בְּחַיִּים וְשָׁלוֹם
 וְשִׂמְחָה, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ וְשָׁלוֹם בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה עֲזָה, בְּבִרְכַּת חַג
 כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

שלחן של אורח

לב

ב"ה, אור ליום ששי כ"ג איר, תש"ך.

יְדִיד לְבִי הַנְּעִים, הַגָּדֵל וְצוֹמַח מְטַפֵּי גֶן עֵדֶן שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ
 נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, שְׂרֵשׁ כָּל מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה, שִׁיכּוֹל לְהַעֲלוֹת וּלְחַדֵּשׁ
 אֶת הָעוֹלָם לְטוֹבָה, לְקַשֵּׁר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּלם לַה' יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלּוּ אֶת
 הֶרְחוֹקִים מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הֶרְחוֹק בְּיֹתֵר. חַיִּים וְשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ דַּעַר הַרְצִיגָעֵר, שְׂרַעַק זִיךְ נִיט. גָּאט איז מיט דיר,

בייא דיר, לעבין דיר (אח יקר, אל תפחד. ה' איתך, אצלך, לידך). הצדיק קורא וצועק אלינו בקול חזק ועמק מאד, גיוואהלד זייט אייד גיט מייאש. קיין יאוש איז גאהר גיט פאר אנדען. (אדה אל תתיאשו, תיאוש אינו קיים כלל) יש ענין שנתהפך הכל לטובה.

טייערער הרציגער ברודער (אח יקר ולבבי), הסתפל היטב והתבונן גדל עצם הנם והחסד הנפלא שהפליא עמנו אדון הנפלאות בעת חשך כזה, אשר פקח עינינו לראות נקדת אמת אמתית כזה שאי אפשר להסתירו מדעתנו בשום אופן, וזכינו להיות בחלקו של הצדיק האמת אור החדש הגדול והנורא וכו'.

אף אם המלחמה ארפה וחזקה מאד, וגדל ההתגרות שמתגרינ בנו הוא בלי שעור, ומעשינו הם כמו שהם, עד שירדנו פלאים לעמקי ימים ותהומות, אף על פי כן ה' יתברך יגמר את שלו בודאי, וכל אלו הרהורי תשובה שבא לאדם בימי חייו אינו נאבד שום אחד מהם, אף על פי שאין זוכין עדין לתשובה כראוי. ואפלו אם הפעל דבר מתגבר עליו אחר כך ביותר וגופל למטה יותר ויותר חס

וְשָׁלוֹם, אֵף עַל פִּי בֶן כָּל מֵה שֶׁנִּתְעוֹרֵר לַפְעָמִים בְּאִיזָה
הֶרְהוּרִי תְּשׁוּבָה מַעֲט דְּמַעֲט כְּחוּט הַשְּׁעָרָה אֵינוֹ נֶאֱכָד
לְעוֹלָם, וְסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לוֹ תִּקּוּן עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי
הַתְּקַבְּצוֹת הַהֶרְהוּרִי תְּשׁוּבָה בְּכַח הַצִּדִּיק הָאֱמֶת הַמִּנְהִיג
הַרְחֵמֶן שֶׁמִּצְדִּיק אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וּמִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב
שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִלֵּקֵט וּמוֹצֵא כָּל הַנִּקְדוּת
טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד אֶפְלוֹ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְעוֹשֶׂה מֵהֶם
כָּלִים וְצִנּוּרוֹת נִפְלְאִים לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁגוּת אֱלֻקוֹת עַל יָדָם
לְכָל אֶחָד אֶפְלוֹ לְהַנְפֹּלִים וְהִירוּדִים מָאֵד, לְהַאֲרִיג גַּם בָּהֶם
כִּי עֲדִין ה' אִתָּם וְאַצְלָם וְכו' שְׁזֶה עֵקֶר תִּקּוּנָתָם וְתִקּוּנָם.

אֲסִים וְאֵמֵר שְׁלוֹם מֵעַמֶּק הַלֵּב. הַמְּשִׁיךְ יָבוֹא.

שלום לכל ואמר

לג

ב"ה, ז' סיון תש"ך, תל אביב.

יְקִירִי אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל, הַגּוֹדֵל וְצוֹמֵחַ מִטְּפֵי גֶן עֵדֶן שֶׁל הַצִּדִּיק שֶׁהוּא
שֶׁרֵשׁ גִּשְׁמַת מְשִׁיחַ, שֶׁרֵשׁ כָּל מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה, שֶׁיִּכּוֹל לְהַעֲלוֹת
וּלְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם לְטוֹבָה, לְקַשֵּׁר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּלָם לַה' יִתְבָּרֵךְ,

אָפּלוּ אֶת הָרְחוּקִים מְאֹד מִקִּדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הָרְחוּק בְּיוֹתֵר.
שָׁלוֹם וַיֵּשַׁע רַב לְאֶרֶךְ יָמִים.

אֱהוּבֵי אֲחֵי נַפְשִׁי וּלְבָבִי אֲשֶׁר אֶהְבֵּת דָּוִד וַיהוֹנָתָן אֶהְבְּתֵנוּ וְלֹא
תִבְטַל לְעוֹלָם, יַעַן אֵינָהּ תְלוּיָהּ בְּדָבָר בְּטָל. הַסֵּתֶפֶל הַיָּטִב וְהַתְּבוּנָה
בְּעֵצֶם הַחֹסֶד וְהַיִּשׁוּעָה הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר הִפְלִיא ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ, פְּלִאֵי
פְּלִאוֹת, אֲשֶׁר פָּקַח עֵינֵינוּ לִרְאוֹת נִקְדֹּת אֱמֶת אֱמֶתִי כֹּה־שְׁלֹא נִתְגַּלָּה
מִימֹת עוֹלָם, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְתִּירוֹ עוֹד מִדַּעְתָּנוּ בְּשׁוּם אִפֶּן. מֵה
מְאֹד מִתְקוּ דְּבָרֵי חַז"ל אֵלֵינוּ בְּמֵה שְׁרָמְזוּ לָנוּ בְּדַבְרֵיהֶם עַל רַבֵּנוּ,
הַלֵּכָה כָּרֵב נַחֲמֹן, וְהַלֵּכָה כָּרֵב נַחֲמֹן, וְהַלֵּכָה בְּנַחֲמָנִי (גִּישׁוֹן לֵד:).

עֵקֶר הַיִּשׁוּעָה הַבָּאָה אֵינָה אֵלָּא עַל יְדֵי אֱמוּנָה, וּמִדַּת
אֱמוּנָה הִיא לְפִי מִנְהִיג הַדּוֹר.

צָרִיךְ לִרְאוֹת לְמִלְאוֹת אֶת הָאֱמוּנָה עַל יְדֵי הָאֶרֶה שֶׁל
הַצִּדִּיק שֶׁהוּא כָּלִלִיּוֹת הַשְּׁבָעָה רוּעִים כִּי הוּא רוּעָה
הָאֱמוּנָה לְתַקְנָהּ וּלְהַשְׁלִימָהּ, וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא רוּעָה,
עַל שֵׁם "וּרְעָה אֱמוּנָה" (תְּהִלִּים ל"ו), וְכָל עֵקֶר אֱמוּנָת
יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁיָד הוּא לְהַדּוֹר. וְאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְזֶה הַצִּדִּיק
וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַקִּדְשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דִּיקָא, כְּמֵאֲמַר
חַז"ל "הָיוּ עֹז בְּנִמְר", וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב "נִהְלַת בְּעֶזְךָ אֵל גּוֹה
קִדְשֶׁךָ" (שְׁמוֹת ט"ו), הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲזוֹת נִכְנָם אֶל הַקִּדְשָׁה. כִּי

יש רועים של הסמרא אחרא, והם גם כן מפרסמי הדור, ועקר כחם על ידי עזות, והם בכלבים בעזותם, בבחינת "והכלבים עזי נפש המה רועים" (ישעיה נ"ו), והן "פני הדור כפני הכלב", ועל כן אי אפשר להנצל מהם מתחת ממשלתם רק בשיהיה לו עזות גדול מאוד לעמוד כנגד עזותם הרע, ויהיה מצחו חזק לעמת מצחם, וכן אי אפשר להנצל מכל המונעים והחולקים והמתנגדים ולהתקרב אל האמת רק על ידי עזות דקדשה!

על ידי התגלות הרצון, הינו שנתגלה שהכל מתנהג ברצונו יתברך, ואין שום חיוב הטבע כלל, על ידי זה נעשה יראה, כי אז יודעים שיש שכר וענש, ושיך להתירא מפניו יתברך. אבל בשנופלים לכפירה, כאלו הכל מתנהג על פי הטבע, אין שיך יראה כלל.

יש חכמי הטבע שרוצים להראות על פי חכמתם המטעת שהכל על פי חיוב הטבע, וכאלו אין שום רצון חס ושלו, ואפלו האותות נוראות שעשה עמנו ה' יתברך משימים הכל בתוך דרך הטבע. והחכמים הללו הם בבחינת חיות רעות, והם דורסים ומורפים רבים מבני עמנו שטועים גם

בן אחריהם וסוברים כמותם כאלו הכל על פי חיוב הטבע
 חם ושלום, ואלו הנפשות הם כצפרים האחוזות בפת.
 על בן כל מי שחם על נפשו צריך לברח ולמלט נפשו
 מדרכיהם ודעותיהם הנבוכות, שלא תהיה נפשו נטרפת
 ונדרסת חם ושלום על ידם, על בן חלילה להסתכל
 כלל באלו הספרים המדברים מחקירות, אפלו בספרים
 שחברו גדולי ישראל, כי אין רעה גדולה מזו!

הצדיק האמת שהוא חכם גדול שבקדשה, שיכול לקשר
 כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, הוא מתגבר ומכניע
 וסותר הדעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע, שהם
 בחינת נשמד ממש, ומאיר אמונת הרצון בעולם לידע
 שהכל מתנהג ברצונו יתברך בלי חיוב הטבע כלל.

עכשו, כל זמן שעדין נסתר ונעלם אור הצדיק האמת,
 צריכים להתנהג כנגד חכמי הטבע בגנבה, לגנב הנפשות
 שנלכדו אצלם ברשת טעותם, להטות דעתם אל האמת.
 כי עכשו אי אפשר לצאת כנגדם ביד רמה, כי עדין לא
 נכנע מצח הנחש בשרשו, אבל כשיתגלה אור הצדיק אז
 יהיה נכנע מצח הנחש לגמרי ויתגלה שרש הרצון, כי

יִתְנֶלֶה אֲמוּנַת הָרָצוֹן לְעֵין כָּל, וְאִזּוּ יִתְקִים "וְהִיְתָה לָהּ"
הַמְּלוּכָה", כִּי יִקְבְּלוּ בָּלָם אֶת עַל מַלְכוּתוֹ בְּאַהֲבָה, כִּי
יִתְנֶלֶה לְכָל בָּאֵי עוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ!

אֲפֹלוּ כְּשֶׁהָאָדָם נָפַל מְאֹד וְנִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחַק, וְאֲפֹלוּ אִם עָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֱלֹפִים
פְּעָמִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אַף עַל פִּי כֵּן אֵין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם
כָּלָל וְצָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ לְהִתְחַזֵּק לָשׁוּב לָה'
יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶהוּ עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁהִרְחוּקִים מְאֹד
מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וּמוֹדִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּמִתְחַזְּקִים בְּאֲמוּנָה.
וְעֵקֶר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיָה רַק בְּשִׁבְלִי זֶה שִׁיתְחִיל
הָאָדָם בְּכָל פַּעַם מִרְאשִׁית כְּאֵלוֹ נולָד הַיּוֹם, וּכְאֵלוֹ הַיּוֹם
הוּא רֵאשִׁית הַתְּחִלָּתוֹ, שְׁזֶה בְּחִינַת "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים
וְכו'", "בְּרֵאשִׁית" דִּיקָא, בְּשִׁבְלִי רֵאשִׁית הַנִּל."

כָּל מָה שֶׁנִּתְעוֹרֵר הָאָדָם לְפַעֲמִים בִּימֵי חַיָּיו בְּאִיזָה הִרְהוּרִי
תְּשׁוּבָה מַעֲט דְּמַעֲט כַּחוּט הַשְּׁעָרָה אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם,
וְסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן עַל יְדֵי זֶה בְּכַח הַצַּדִּיק הַמְּנַהִיג
הַרְחָמָן שֶׁמַּצְדִּיק אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּמִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב

שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּמִלֵּקֶט וּמוֹצֵא כָּל הַנִּקְדוֹת
טוֹבוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְעוֹשֶׂה
מֵהֶם כִּלִּים וְצִנּוּרוֹת נִפְלְאִים לְהַמְשִׁיךְ הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת עַל
יָדָם לְכָל אֶחָד, אֶפְלוּ לְהַנְפִּילִים וְהִירוּדִים מְאֹד, לְהַאֲדִיר
גַּם בָּהֶם כִּי עֲדִין ה' אִתָּם וְאַצֵּלָם וְקָרֹב לָהֶם, שֶׁזֶּה עֵקֶר
תַּקּוּנָתָם וְתַקּוּנָם.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסִדֵּר, הַמַּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִי,
וּמִתְנַעֵנֵעַ וְכַמָּה לְהַתְרָאוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַהֲבַת אֻמָּת.

שלחן בצ' אופסר

לד

ב"ה, י"ט תמוז תש"ך, טבריא.

נִפְשֵׁי וְלִבֵּי הַנָּעִים, הַשּׂוֹאֵב חַיִּים מִטְּפֵי הַחֶסֶד שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא
שׂוֹרֵשׁ כָּל מַעֲיָנוֹת הַחֶכְמָה, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְיֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בָּאֵי
עוֹלָם, אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ וְגוֹרְלוֹ. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב לְאָרְךְ יָמִים.

בְּרִית אֲהַבְתָּנוּ לֹא תוֹפֵר לְעוֹלָם, וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
לְכַבּוֹתָהּ חֵם וְשָׁלוֹם. אָחִי חֲכִיבִי מִחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי
אוֹהֵב נְאֻמָּנִי, חֹזֵק וְאַמֵּץ אֶל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד, אֶל תִּתְּבַהֵל

ואל תתבלבל, ואל תפל ברוחך מכל מה שעבר, משום דבר שעוֹלָם, יהיה איד שיהיה, כי ברוך ה' יש לנו כתפים רחבים לסמוך עליהם, כי עכשו בימינו אלה יש לנו כבר בעולם אור חדש נורא ונשגב כזה שיכול לתקן הכל ולהפך עוונות לזכיות.

זכור תזכר בכל יום ובכל עת ובכל מקום שהוא לשמח בכל עז בכל לב ונפש ולהודות לה' על כל החסד אשר עשה עמנו בנפלאות חסדיו העצומים ונתן לנו מתנת חנם כזה, שנפלנו בגורלו של הצדיק האמת שהוא ראש ומבחר מכל בחירי צדיקיא, עלאה על כל עלאין, שעוסק עמנו עכשו להוציא אותנו מבין שני הס"מ, מכל מקומות רעים שנפלנו בהם, ולהעלותנו למעלה מן המקום. רק העקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו וחקמתו לגמרי וישים עצמו בבהמה שאין לה דעת, ולסמוך רק על אמונה לבד, וזה עקר החכמה שבכל החכמות. כי כשיהיה חזק באמונתו לבד בלי שכל וחקמות וחקירות כלל במחו, אזי בודאי יזכה ברבות הימים להשיג ולהבין השגות וחקמות אלקות אמיתיות מה שאי אפשר בשכל אנושי להשיג, ובלבד שלא יעמיד זאת לגסיון, רק יתהלך

בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּאֻמוֹנָה יִשְׁרָה בְּאֵמֶת. אֵךְ צְרִיכִים
 לְשׁמֹר עֲצֻמוֹ מְאֹד מֵאֻמוֹנוֹת כְּזָבוֹת אֻמוֹנוֹת שֶׁל שְׁטוֹת
 וְהֶבֶל, שֶׁלֹּא יִהְיֶה פֶתִי יֶאֱמִין לְכָל דָּבָר. וְזֶה בְּחִינַת בְּהִמּוֹת
 מְהוּרוֹת וּבְהִמּוֹת טִמְאוֹת שֶׁהִזְהִירוּנוּ ה' יִתְבָּרֵךְ לְהַבְדִּיל בֵּין
 הַטִּמְאָה וּבֵין הַמְּהוּר, כִּי הָאֻמוֹנָה הִיא בְּחִינַת בְּהִמָּה כַּנ"ל,
 אֵךְ אֻמוֹנָה יִשְׁרָה אֱמֶתִית דִּקְדוּשָׁה הִיא בְּחִינַת בְּהִמּוֹת
 מְהוּרוֹת, וְאֻמוֹנוֹת כְּזָבוֹת הֵם בְּחִינַת בְּהִמּוֹת טִמְאוֹת.

מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת נַעֲשֶׂה מִשְׁכִּיל.

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֻמוֹנָה זֹכָה אַחֵר כֵּךְ לַעֲבֹד אֶת ה' בְּדַעַת גָּדוֹל.
 עַל יְדֵי הַפֶּרֶת צְדִיקִים תִּזְכֶּה לְבִינָה וְדַעַת.

עַל יְדֵי אֱמֶת בֶּא הַקֶּץ.

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסִדֵּר, הַמַּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצֹּלֶחֶת בָּזָה וּבְכָא,
 מִתְנַעֵגֵעַ לְהַתְרָאוֹת וּלְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱמֶת וְאֻמוֹנָה, דְּרִישֵׁת שְׁלוֹם.

שלמה ב"ר אברהם

לה

ב"ה, י"ג אלול תש"כ, טבריא.

לבי ונגענועי הנעים, השואף ולוהט לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת שהוא הלב של העולם שבו תלוי עקר חיות וקיום העולם, ה' ידריכהו בדרך האמת והאמונה, ויחדש עליו ועל ביתו שנה טובה ומברכה.

צריך לידע מעלת נפשו בשרשה, שנפשו גבוה ויקרה מאד, והוא משרש בן המלך האמת ובקל יכול לבטל מנפשו הזהמא של פחינת עבדות, ולחזור למעלתו בגדל פח הצדיק שהוא המלך האמת על ישראל, אשר ניצוץ אחד מתורתו ילהיב אור האמת בעולם וישרף ויכלה כל השקר מן העולם, ויש בו די להחיות כל העולם לדורי דורות.

מבטחני בחסדי ה' שבודאי יהיה נמנה עמנו בראש השנה, ויתחב את ראשו בתוך הקבוץ הקדוש של הצדיק האמת שאמר כי ראש השנה שלו גדול מאד מאד בעיני ה' יתברך שאין למעלה ממנו. ואם עיני אמת לך, ראוי לך להתעורר לברח ולפרח כגשר אל רבנו הקדוש והנורא ו"ל, כי הנך רואה גדל החסד והטוב שעשה עמך ה'

יִתְּכֶרֶךְ, אֲשֶׁר בָּאת בְּגִבּוּלֵנוּ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה סוּף כָּל סוּף יוֹשִׁיעַ ה' וַיֹּאִיר עֵינֵינוּ אִיךְ לָשׁוּב לֵה' יִתְּכֶרֶךְ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ. רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ בְּכָל מָה שֶׁתּוּכַל לַחֲטֹף אִיזָה מֵעַט טוֹב בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהוּא. אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקֵנוּ שֶׁזְכִּינוּ לֵידַע מֵאוֹר הַחֲדָשׁ הַזֶּה אוֹר הָאוֹרוֹת אוֹר צַח וּמִצְחָצַח דָּלָא יְדִיעַ וְלֹא אֲתִידַע, וְלֹא אֵית מֵאֵן דְּקִימָא בֵּיהּ וְכו' וְכו' (שְׁלֹא יְדוּעַ וְלֹא נוֹדַע וְאִי אֶפְשָׁר לִהְיוֹנָא).

אֶפְלוּ אִם נִפְל הָאָדָם חֶס וְשָׁלוֹם עַד אֵין תְּכַלִּית, גַּם שֵׁם ה' יִתְּכֶרֶךְ נִמְצָא וּמִצְמָצִים אֶת עֲצָמוֹ וּמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים, וּמִזְכִּיר אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכֹמָה וּבְכֹמָה רְמִזִּים שׁוֹנִים בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא בְּדִי שִׁישׁוּב אֱלֹיוּ.

בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לִהְיוֹת בּוֹרַח מִן הָעֲבָרָה בְּתַכְלִית הַפְּרִיחָה, אִךְ אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר עָבַר מָה שֶׁעָבַר חֶס וְשָׁלוֹם, צְרִיךְ לֵידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁאֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. וְאֶפְלוּ אִם כָּבַר רָצָה לְהַתְּנִיב אֲלָפִים פְּעָמִים לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ וּנְפַל לָמָּה שֶׁנִּפְל, וְאֶפְלוּ אִם נִפְל לְעֲבֻרוֹת גְּמוּרוֹת וּחְמוּרוֹת חֶס וְשָׁלוֹם וְעָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים

פְּעָמִים, אַף עַל פִּי בֶן עֲדִין יֵשׁ לוֹ תַקְוָה כָּל עוֹד נִשְׁמָתוֹ בּוֹ.
וְהָעֵקֶר הוּא אֱמוּנָה, שִׁיְהִיָּה לוֹ אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בַּה' יִתְבָּרֵךְ,
וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְהִתְקַרֵּב לַצַּדִּיק הָאֱמֶת, וַיִּשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ
לִפְנֵי ה' יִתְבָּרֵךְ שִׁינָּלָה לוֹ הַצַּדִּיק הָאֱמֶת כְּרִי שְׂיוֹכָה עַל
יָדוֹ לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ בְּיָדָיו יֵשׁ לוֹ תַקְוָה לְעוֹלָם, יִהְיֶה
אִיךְ שִׁיְהִיָּה. כִּי עֵקֶר הַבֶּחַ לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה הוּא עַל
יְדֵי אֱמוּנָה שֶׁהִיא כָּלָל וְעֵקֶר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה!

הַמַּעֲתִיק וְהַמְסַדֵּר, הַמַּעֲתִיר וּמִתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
וַיִּשְׁוַעְתּוּ וְהִצְלַחְתּוּ בְּזֶה וּבְכָא.

שלחן אב"י

לו

ב"ה, כ"ח אלול תש"ב, תל אביב.

אוֹהֲבֵי יְקִירֵי הַטּוֹב וְנֶחֱמָד לְכָל, הַשּׂוֹאֵב חַיִּים מִמִּימֵי הַחֶסֶד שֶׁבָּהֶם
תָּלוּי שְׂרֵשׁ חַיִּיתוֹ וְתִקּוֹן נַפְשׁוֹ. יִכְתֹּב וַיַּחֲתֵם בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ
בְּסֵפֶר הַצַּדִּיק לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, לְחַיִּים אֲרָפִים וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ.

בְּשִׁמְחַת לְכָבִי קִבְּלָתִי מִכְּתָבוֹ בְּצִרוּף צִ'ק עַל סֵךְ מֵאָה
ל"י מִיּוֹם כ"ד אֱלוּל, וְשֵׁשׁ אֲנָכִי עַל יִשְׁוַעְתּוֹ

אֲשֶׁר הָיָה ה' בְּעֶזְרוֹ וְזָכָה שִׁיתְנוּצִין בְּלָבוֹ הַזֶּה אֵיזָה מַעַט
הַתְּנוּצוֹת מֵאוֹר הַצַּדִּיק אֲשֶׁר חָפַר וּמָצָא גְּאֻלָּה וּפְדוּת
נַפְשֵׁנוּ, וּמִגִּעָה לְנִמְעַ אֹרֹךְ בְּלֵב יְדִידֵי הַסְּרִיס לְמִשְׁמַעְתּוֹ,
וּמִשְׁתּוֹקֵק בְּהַשְׁתּוֹקֵקוֹת גְּמָרִין בְּכָל נַפְשׁוֹ וּמֵאוֹדוֹ לְחִזּוֹק
עֲנִיָּיו וּלְתַמְדָּה אֶת אֲנָשָׁיו בְּמִנְה יָפָה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן. אֵין
בְּפִי מְלָה לְהוֹדוֹת לוֹ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹב הַזֶּה, יִשְׁלַם ה'
פְּעֻלּוֹ הַטּוֹב, וַיַּעֲזֹר וַיִּגְן עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ וַיְבָרְכֵם בְּשָׁנָה טוֹבָה
וּמִתּוֹקָה, וַיַּצְלִיחוּ וַיִּשְׁכְּלוּ בְּמַתִּיקַת הַדַּעַת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל
הַמּוֹלִיד אוֹתָנוּ לְהַחְיּוֹת אֶת עַצְמָנוּ בְּמַעַט הַטּוֹב אֲשֶׁר זֻכֵּין
לְחֶטֶף בָּזָה הָעוֹלָם, וּלְשִׁמּוֹחַ אֶת עַצְמָנוּ בָּזָה, וּלְהַשְׁתּוֹקֵק
לְחֶטֶף עוֹד, וּלְהַתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ.

יְקִירֵי חֲבִיבֵי, לְמַעַן ה' אֵל יִזּוֹ דַּעַתוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ, רַק לְהִיּוֹת
עֲמָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַכְנִים רֹאשׁוֹ בֵּין הַנִּפְשׁוֹת
הַמְּקַשְּׂרִים אֶת עַצְמָם עִם נִשְׁמַת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִז טוֹב
לוֹ. וְאִם הַמְּנִיעוֹת חֲזָקִים - עוֹד טוֹב יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, כִּי עֶקֶר
הַחֲשֶׁק וְהַכְּסוּפִין לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִתְּגַבְּרִין רַק עַל יְדֵי
שְׁבִירַת מְנִיעוֹת. חֲזָק וְחִזּוֹק כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עַל יְדֵי
הַגָּנוּן שֶׁל ע"ב נִימּוֹן שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁלֹּא הָיָה

לו שום הסתכלות בזה העולם, וכל העולם אינו עולה
אצלו כהרף עין וכו'.

בידידות ואהבת עולם, הזכרו תמיד בעמקי הלב ומעתיר ומתפלל
עליו, דורש שלומו וישועתו בזה ובבא.

המעתיק והמסדר,

שלמה ב"ר יואל

לו

ב"ה, י"ז מרחשון תשכ"א, טבריא.

כשהצדיק נתפרסם בעולם, על ידי זה נתחדשים נגונים בעולם.

לבי יקירי, אשר כלו רצוף אהבה אל הצדיק שיש לו כלי נפלאה
שששמנחים אותה על איזה מין חיה ובהמה שבעולם, מיד היא
מתחלת לנגן הנגון הנפלא והנעים מאוד מאוד, שהוא תענוג נפלא
ועצום מאוד לשמוע זאת, שכל התענוגים של העולם כלם כאין
ואינם נחשבים ובטלים לגמרי נגד התענוג הנפלא הזה של הנגינה
הזאת. ה' יחיהו ויזרהו הדרך האמת.

ברית אהבתנו לא תופר ולא תכבה לעולם, כמו
שהזהיר רבנו ז"ל הרבה על אחדות ואהבת

החברים, ואמר אנן בְּחִיבוּתָא תְּלִיא (אנו באהבה תלויים).
העולם צריך לתמוה על האהבה שלנו. ה' יודע פְּנִימִיּוֹת
לְבָבִי שֶׁהוא קָשׁוּר וְדְבוּק בְּעֵמֶק לְבִי בְּאַהֲבָה יִתְּרָה בְּאַהֲבָה
רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְהִנְנִי מוֹכֵן
וּמְזַמֵּן לְמָסַר נַפְשִׁי עֲבוּר טוֹבָתוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ הַנִּצָּחִי. וְהִרִנִּי
מִתְפַּלֵּל תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה שְׁיוֹסִיף ה' עָלָיו שְׁנוֹת חַיִּים,
חַיִּים אַרְפִּים חַיִּים טוֹבִים אֲמֵתִיִּם, וַיִּגְלֶה לוֹ אֹר הַצַּדִּיק
הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן הַנֶּעֱלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׁיִודַע לִנְגֹן הַנְּגוֹן
וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן וְהַמְּבַחַר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
שֶׁעַל יָדוֹ הוּא מְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל וּמְכַלֵּה לְגַמְרִי כָּל מִינֵי שֶׁקֶר
וְטַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן הַשְּׁטוּתִים וְהַשְּׁקָרִים שֶׁל הַמְּנַהֲיָגִי
שֶׁקֶר הַמְּנַחֲשִׁים וְקוֹסְמִים שְׁמֹתָנָאִים וּמוֹשְׁלִים עַל עַם דָּל
שֶׁלֹּא לֵשֵׁם שָׁמַיִם וְרוֹדְפִים אַחֵר הַכְּבוֹד וְהַתְּנַשְּׂאוֹת
לְהִנָּאָתָם, וְהֵם מְגַבִּירִים תַּאֲוֹת נְאוּף וּכְפִירָה בְּעוֹלָם
וְגוֹרְמִים מָה שְׁגוֹרְמִים, וְהֵן הַטְּעוּתִים וְהַמְּבוּכוֹת וְקִשְׁיוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטָּבַע שֶׁהֵם בְּחִינַת חַיּוֹת רַעוֹת
הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִבְּנֵי עַמּוּנוֹ. ה' יִתְּבַרֵךְ
בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים הַבְּדִילָנוּ מִשְׁנֵי הַתּוֹעִים הָאֵלֶּה, וְצוּנוּ
לְהִתְרַחֵק מִדְּרֻכֵּיהֶם, לְבָרַח וּלְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מֵהֶם.

וּבְכֵן, מִי שֵׁשׁ לוֹ מִחַ אֲמַת בְּקֶדְקֶדוֹ וּמִסְתַּכֵּל עַל הָאֲמַת
וְחָם עַל חַיֵּי הָאֲמַתִּים, רָאוּי לוֹ לְהַתְגַּלֵּל בְּרֶפֶשׁ וְטִיט,
וּלְרַחֵשׁ עַל הָאָרֶץ גַּם בֵּין נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים עַד שְׂיִזְכָּה
לְשֹׂאב וְלִינֵק מֵאוֹר הַחֲדָשׁ הַנּוֹרָא וְהַנִּשְׁגָּב הַזֶּה שְׁעָדִין לֹא
הָיָה מִימֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל יָכוֹל לְהַעֲלוֹת הַכֹּל,
אֲפֹלוּ מִבְּחִינַת שְׂמֹד מִמָּוֶשׁ - לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

הַמַּחְבֵּר וּמַסְדֵּר, הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחַתוֹ בָּזָה וּבִכָּא לְנִצָּחַת.

שלמה ב"ר אברהם

לח.

בה, עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים תִּשְׁכַּח, תֵּל אֲבִיב.

יְקִירִי, בְּעַל עֵין חֲדָה לְבָחוֹן וְלִתְפֹּס מִי הוּא הָרַבִּי הָאֲמַת שֶׁל כָּל
הָעוֹלָמוֹת, שֶׁכָּל חַיּוֹתָם וְקִיּוּמָם עַל יְדּוֹ. ה' יַחֲיֶיהוּ חַיִּים אֲמַתִּים
וְיִזְרְהוּ הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יֵלֶךְ בָּהּ.

יְקִירִי וְחַבִּיבִי כִּנְפֹשִׁי, חֲזַק וְאַמֵּץ. אֵל תִּתְבַּהֵל וְאֵל
תִּתְבַּלְבֵּל וְאֵל תִּפֹּל בְּרוּחְךָ מְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם,
יְהִיָּה מֶה שִׁיְהִיָּה, כִּי בְרוּךְ ה' יֵשׁ לָנוּ כְּתִפִּים רַחְבִּים לְסִמּוֹ
עֲלֵיהֶם. כִּי דִּיקָא בָּזָה הָעוֹלָם הַחֲשׂוֹךְ שֶׁל עֲכָשׁוֹ, בְּתַקְרָה

עמק נפילתנו וירידתנו שירדנו פלאים בדור היתום בדור
העני הזה, האיר ה' בעולם אור חדש, חדוש שבחודושים,
נורא ונשגב מאד, אור צח ומצחצח, אור האורות, עלאה
על כל עלאין, שעדין לא היה מימות עולם, שיכול לתקן
את העולם, להמשיך כל העולם לה' יתברך אפלו את
הרחוקים ביותר בתכלית הרחוק. ועל כן ראוי לנו
להתגולל ברפש וטיט, ולרחש על הארץ גם בין נחשים
ועקרבים, עד שנזכר לשאב ולינק מאורו הקדוש, כי כל
זמן שהאדם משתדל ומבקש ומחפש להתקרב לצדיק
האמת - יש לו תקוה לעולם, יהיה איד שיהיה, אפלו אם
נפל לעמקי עמקי תהום תחתיות ומתחתיו עד שפמעט
אינו יודע להבחין בין קדשת ישראל לזהמת עובדי
בוכבים ומזלות. כי על ידי הצדיק שהוא בחינת משה
יכולים הכל לעלות משמד מכוש לקדשת ישראל, רק
העקר שצריך להחשיך עיני דעתו לגמרי ולסלק שכלו
וחכמתו לגמרי וישים עצמו בבהמה שאין לה דעת,
ולסמוך רק על אמונה לבד, וזה עקר החכמה מכל
החכמות. אך צריכים לשמר עצמו מאד מאמונות כזביות,
אמונות של שטות והבל, שלא יהיה פתי יאמין לכל דבר.

וְזֶה בְּחִינַת בְּהִמּוּת טְהוּרוֹת וּבְהִמּוּת טְמֵאוֹת שֶׁהוֹדִירָנוּ ה' יִתְבָּרַךְ לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת בְּהִמָּה כַּנ"ל, אֲךָ אֱמוּנָה יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית דִּקְדוּשָׁה הִיא בְּחִינַת בְּהִמּוּת טְהוּרוֹת, וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת הֵם בְּחִינַת בְּהִמּוּת טְמֵאוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ בָּזֶה וּבְכָא לְנִצָּחַת.

שלמה ב"ר אברהם

לט.

ב"ה, ד' כסלו תשכ"א, טבריא.

כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נִסְיוֹן, יֵדַע כְּשִׁיעָמֹד בָּזֶה הַנִּסְיוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נִסִּים.

יָקָרָת לָבִי, הַדָּגוּל וּבָעַל עֵין חָדָה עֲמָקָה וּרְחֹבָה לְבָחוּן וְלִתְפֹס מִי הוּא הַמְלִיךְ הָאֱמֶת עַל יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, הַמְבַּעֵר כָּל הַשִּׁקָּר וְרוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל מְנַהִיגֵי הַשִּׁקָּר, וְהַדְּעוֹת הַזֵּרוֹת וְהַסְרוּחוֹת וְהַמְטָנְפוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֵּבַע. ה' יִחְזַק לָבָבוּ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַצְּדִיק, וְלֹא יִמּוּשׁוּ דְבָרֵי תוֹרָתוֹ מִפְּנֵי עוֹלָם.

כָּל מֶה שֶׁנִּתְרַבֵּים יוֹתֵר הַנִּפְשׁוֹת הַבָּאִים אֶל הַצְּדִיק לְקַבֵּל

אורו, נתמעט ונתבטל יותר ההבל הרע אשר נעשה על הארץ, שהם הקשיות של האפיקורסים, מחמת שרואים צדיק ורע לו רשע וטוב לו.

בדורות האחרונים האלה שמתגבר ומתפשט לארץ ולרחב האמונות פזביות של נביאי השקר, והכפירות של הפתות רעות העוסקים בחכמות חיצוניות ומרבים ספרים רעים של הכל וכפירה, המלאים קיא צוואה יותר מבית הכסא ואין סרחון וריח רע גרוע מהם בעולם, והם בחינת מי המבול שמבלבלין מאד ומתגברים להחריב את העולם, לבטל ולהשפית התורה ומצוות כמו שרואים בחוש, בבחינת "והמים גברו מאד למעלה מכל ההרים הגבוהים", הינו שאין רואים שום צד הצלה, ואין מקום לאחו עצמו ולעמוד שם, כי לגדל התגברותם כמעט אפס תקנה חס ושלום. אבל "ואתה מרום לעולם ה'", "ועצת ה' לעולם תעמוד", ובתוך עצם חשבת אפלת התהום זכינו שפימינו בימינו נתגלה סוד חדיש כזה, סוד כמוס ונעלם ונסתר כזה, שעולמות קדושים עליונים לא ידעו מזה, הוא אור הצדיק האמת שהוא נקדת מבחר האמת שבין הצדיקים השלמים המבחרים יחידי הדורות, ההולך

לְפָנֵינוּ וְעוֹמֵד וְלוֹחֵם עִמָּהֶם לְשֹׁכֵר וּלְבָטֵל זֶהֱמַת חֲכָמָתָם
הַנְּבוֹכוֹת וְהַמְטָעוֹת וּלְנֶפֶח הָעֲפָרִירוֹת וְשֶׁהוּא בְּחִינַת
הַכְּפִירוֹת מִלֵּב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שִׁיתְלַהֵב אוֹר נִקְדֵּת
הָאֱמֶת שֶׁבְּלִבּוֹ וַיִּשְׂרֹף כָּל הָרַע וְהַנְּשָׁקָר, עַד שִׁיכַסֵּף
וַיִּשְׁתַּוְּקַת תָּמִיד לֵה' יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ וּלְצַדִּיקוֹ בְּרָצוֹן חֲזָק
מְאֹד, שֶׁזֶּה הָעֵקֶר "אֱמֶת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח", מֵאֲרֶץ דִּיקָא,
דִּהְיֵנוּ בְּשִׁישְׂרָאֵל נְתוּנִים עַד הָאֲרֶץ, אִזּוּ דִּיקָא יַעֲלֶה, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב "וְעָלָה מִן הָאֲרֶץ" - מִן הָאֲרֶץ דִּיקָא.

הַמִּלְקָט וְהַמְסֹדֵר, הַמִּתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד בְּכָל לַב וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
וְהַצִּלָּחָתוֹ בְּזֶה וּבָבֵא.

שלחן אב וואסר

מ.

ב"ה, י"ב כסלו תשכ"א, מבריא.

לְבִי יְקִירִי, הַמְּפַקִּיר אֶת כְּבוֹדוֹ וּמַשְׁלִיךְ אֶת נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, לְפָאָר
וּלְפָרְסָם בְּעוֹלָם בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל וּבְלֵב חָם וְנִלְהָב אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק
הַבְּעֻטָּלֵר הַהוֹקִיר הַמַּעֲלָה כָּל הָעוֹלָם מִכַּף חוּבָה לְכַף זָכוּת, מִכָּל
מְקוֹמוֹת הָרָעִים לְבְּחִינַת לְמַעְלָה מִן הַמָּקוֹם. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ וְגוֹדְלוֹ.
נֶאֱמָן הוּא הַצַּדִּיק לְשֵׁלֵם לוֹ חֲטִיבָה מוֹל חֲטִיבָה. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים.

אָחִי חֲבִיבִי, חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכָל עֵז, אַל תִּתְּבַהֵל וְאַל תִּתְּבַלְבֵּל
וְאַל תִּפֹּל בְּרוּחְךָ כָּלֵל מַשּׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּרוּךְ
ה' יֵשׁ לָנוּ כִּתְּפִים רַחֲבִים לְסִמּוֹךְ עֲלֵיהֶם, כִּמּוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל, אֵין אָנִי בַּעַל חֲטוּטֹרוֹת (שְׁקוּרִין הוֹקִיר) כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא
יֵשׁ לִי כִּתְּפִים כִּאֵלוֹ שֶׁהֵם בְּחִינַת מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֵבָה,
וְיֵשׁ לִי הַסִּכָּמָה עַל זֶה. כִּי פַּעַם אֶחָד הָיָה שִׁיחָה וְסִפּוּר
שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים מִתְּפָאֲרִים עֲצָמָם בְּבִחִינָה זוֹ, שֶׁכָּל אֶחָד
וְאֶחָד הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּחִינָה זוֹ שֶׁל מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת
הַמְּרֵבָה, וּמֵאֶחָד מֵהֶם הָיוּ מְחִיכִים וְשׁוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ,
וְהַשָּׂאֵר שֶׁהִתְּפָאֲרוּ בְּבִחִינָה זוֹ שֶׁל מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת
הַמְּרֵבָה נִתְּקְבְּלוּ דְּבָרֵיהֶם. אָבֵל בְּחִינַת מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת
הַמְּרֵבָה שֶׁיֵּשׁ לִי הוּא גָּדוֹל מְכֻלָּם, כִּי אֶחָד מֵהַנּוֹפְרִים לְעִיל
הַתְּפָאֵר שֶׁהִמָּח שָׁלוֹ הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֵבָה,
כִּי הוּא נוֹשֵׂא בְּמַח שָׁלוֹ אֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת אֲנָשִׁים עִם כָּל
הַהֲצַטְרָכוֹת שֶׁלָּהֶם, וְכָל הַתְּנַהֲגוֹת וְכָל הַהֲיוּוֹת וְהַתְּנוּעוֹת
שֶׁלָּהֶם - הַכֹּל כִּאֲשֶׁר לְכָל הוּא נוֹשֵׂא בְּמַחוֹ, וְעַל כֵּן הוּא
מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֵבָה, כִּי מַחוֹ נוֹשֵׂא כָּל כָּךְ אֲנָשִׁים עִם
כָּל הַנִּ"ל. וְשִׁחְקוֹ מִמֶּנּוּ וְאָמְרוּ כִּי הָאֲנָשִׁים אֵינָם כְּלוּם
וְהוּא אֵינּוּ כְּלוּם. וְנִעְנָה אֶחָד וְאָמַר, אָנִי רָאִיתִי מוֹעֵט

מִחֲזִיק אֶת הַמֶּרְבֶּה כְּזֶה, כִּי פַעַם רָאִיתִי הֵר שְׁהִיָּה מוֹנֵחַ
 עָלָיו הַרְבֵּה זָבָל וְטִנּוּף, וְהָיָה חֲדוּשׁ אֲצִלִּי מֵהִיכָן בָּא עַל הֵר
 הַזֶּה כָּל כֶּךָ זָבָל וְטִנּוּף, וְהָיָה שֵׁם אָדָם אֶחָד אֲצִל אוֹתוֹ
 הָהֵר וְאָמַר כָּל זֶה מִמֶּנּוּ, כִּי אוֹתוֹ הָאָדָם הָיָה יוֹשֵׁב שֵׁם
 אֲצִל אוֹתוֹ הָהֵר וְהַשְׁלִיךְ שֵׁם תָּמִיד עַל אוֹתוֹ הָהֵר זָבָל
 וּפְרָשׁ שָׁלוֹ מֵאֲכִילָה וְיִשְׁתִּיָּה שָׁלוֹ וְטִנָּף שֵׁם עַד שֶׁעַל יָדוֹ
 נִתְרַבֶּה הַזָּבָל וְהַטִּנּוּף שֵׁם עַל אוֹתוֹ הָהֵר. נִמְצָא שְׁזֶה
 הָאִישׁ הוּא מוֹעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמֶּרְבֶּה, כִּי עַל יָדוֹ נִתְרַבֶּה
 הַזָּבָל כָּל כֶּךָ. כֵּן הוּא בְּחִינַת מוֹעֵט מִחֲזִיק אֶת הַמֶּרְבֶּה שֶׁל
 הָאִישׁ הַנִּ"ל שֶׁהִתְפָּאָר בְּמַחוֹ שְׁמִחֲזִיק כָּל כֶּךָ אֲנָשִׁים!

הַסִּיּוּם, עֵינֵי בְּהִמְעָשֶׂה שֶׁל הַבְּעֻטְלִירִים שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי.

הַמַּעֲתִיק, אוֹהֲבוֹ בְּכָל לֵב בְּאַמֶּת וּמַעֲתִיר בְּעַד שְׁלוּמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ. ה'
 יִתֵּן לוֹ כֹּחַ וּבְרִיאוֹת לִגְמֹר אֶת זְכוֹת הַרְבִּים כְּזֶה שְׁאִין דִּגְמָתוֹ, שֶׁהִתְחִיל
 לְפָרְסָם שֵׁם הַצַּדִּיק, שֶׁכָּל הַגָּאֻלָּה הַשְּׁלָמָה תִּלְוִי כְּזֶה.

בְּגַעְגּוּעִים לְהִתְרַאוֹת

טלפון ב"ב 11057

מא.

ב"ה, אור ליום ג', ערב חנכה תשכ"א, תל אביב.

יקירי, השואף וחותר לשוט ולפרח במימי הדעת הנפלאים ונוראים מאוד המהפכים ומעלים מחול לקדש מטמא לטהור. ה' יאריך שנותיו בברכה ושלום וכל טוב נצחי.

לבי יקירי, צריך שתשים לבך שכל מה שאנו מדברים מגדלת רבנו ז"ל אין פונתנו לדבורים בלבד כי אם לילך בזה ולהציל נפשנו על ידי זה מהגהנם של העולם המלא צער ומכאובות.

חנכה היא בחינת המשכת אור האמת להכניע זהמת השקר שהוא בחינת מלכות העבד, ולהגביר האמת שהוא בחינת מלכות דקדושה של בן המלך האמתי. על ידי אור הנו של חנכה זוכין להמשיך הארת האמת גם בחשכת לילה, לבטל החלופ של העבד שנחלף בבן המלך, שגזפה לברר אמתת השם, לידע מי ראוי לקרותו באמת בבחינת שם בן העבד ומי ראוי לקרותו באמת בשם בן המלך, עד שיתגלה ויתפרסם שם הצדיק האמתי המאיר לכל אחד מישראל בכל מיני חשך ואפלה, ומצילו משטף מים רבים

שהם בחינת מימי המבול המתנברים בכל פעם להחריב את העולם חס ושלום.

כל בחינת השקר והחלוף של בן המלך שנחלף בעבר הוא רק בהשם, שמשקרין ומחליפין את השם מזה לזה, כמו בהמעשה הנוראה שהחליפה המילדת את הולדות והניחה את בן המלך אצל השפחה, ובן השפחה אצל המלכה, ועל ידי זה טעו העולם וסברו שבן השפחה הוא בן המלך, ובן המלך האמתי הוא בן השפחה. הנה עקר החלוף הוא רק בהשם כי בודאי גוף הולדות אי אפשר להחליף, כי בן המלך בכל מקום שהוא הוא בן המלך באמת. וכן להפך, בן השפחה בכל מקום שהוא הוא בן השפחה, רק עקר השקר והחלוף הוא בהשם, שעל ידי החלוף גרמה שקראו לבן השפחה שם של שקר, כי קראו אותו בשם בן מלך. וכן להפך, את בן המלך קראו בשם בן השפחה. וכן בכל החלופים והשקרים שבעולם, מה שיש אחד שמפרסם בשם צדיק בשקר או להפך שחולקין על הצדיק האמת ואומרים עליו שקרים כאלו היה רשע, או ששניהם צדיקים אבל אחד גדול מחברו אלפים ומדרגות בלי שעור, ואצל העולם הוא בהפוך - שהקטן במעלה

הוא גָדוֹל וּמִפְרָסָם אֲצֵלָם מְאֹד, וְהַגְדוֹל בְּמַעֲלָה קָטָן אֲצֵלָם. וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים וְהַחֲלוּפִים שֶׁיֵּשׁ בָּעוֹלָם בְּכָל־לִיּוֹת הָעוֹלָם וּבִפְרָטִיּוֹת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר, כָּל אֵלּוּ הַחֲלוּפִים וְהַשְּׁנוּיִים הֵם רַק בְּבַחֲיַנַּת הַשֵּׁם, כִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא - הוּא צַדִּיק אֱמֵתִי, וְאוֹתוֹ בְּעֶצְמוֹ אֵינָם יְכוּלִים לְהַחֲלִיף, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק עֵקֶר הַחֲלוּף הוּא בְּהַשֵּׁם שְׁקוֹרִין לוֹ שֵׁם שֶׁל שֶׁקֶר שְׂאוּמָרִים עָלָיו שְׁקָרִים שֶׁאֵינּוּ צַדִּיק וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. וְכֵן כְּשֶׁרָשָׁע אוֹ קָטָן בְּמַעֲלָה - מִפְרָסָם בַּשֵּׁם צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד. בְּאֵמֶת אֵף עַל פִּי כֵן זֶה הַמִּפְרָסָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, רַק עֵקֶר הַשֶּׁקֶר וְהַחֲלוּף הוּא בַּשֵּׁם, שְׁקוֹרִין לוֹ שֵׁם שֶׁל צַדִּיק גָּדוֹל בְּשֶׁקֶר!

הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בָּאֵשׁ הַתּוֹרָה וְהַדַּעַת שְׂמֻנָּה בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ, בְּבַחֲיַנַּת "הֲלֹא כֹה דִּבַּרְי כָּאֵשׁ", הוּא שׁוֹרֵף וּמְכַלֶּה כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַמִּנְהִיגִים הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, שֶׁעַל יָדָם נִתְגַּבֵּר הַכְּפִירוֹת וְהַקְשִׁיּוֹת וְהַמְּבֻכּוֹת שֶׁמְכַנְּסִים הַכּוֹפְרִים עַל ה' יִתְבָּרֵךְ וְעַל תּוֹרָתוֹ וְצַדִּיקוֹ הָאֱמֵתִי, שֶׁמִּשָּׁם עֵקֶר אֲרִיכַת הַגָּלוּת! הַמַּחֲלָקֶת שְׁחוּלָקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת זֹאת הִיָּה בְּעֶבְרָנוּ

יותר מכל העוונות, כי הכל היה מתקן על ידי הצדיק האמת שהוא מאיר בישראל דרכים קדושים להשיבם מדרךיהם הרעים ולתקנם בלם, אך הפעל דבר מתפשט לארכו ולרחבו להרחיק מאד מהצדיק האמת שבו תלוי כל תקנות ישראל. וכל מה שהאדם גדול במעלה ביותר ויש בו בחינה גבוהה ביותר - מתגבר עליו ביותר למנוע מלהתקרב לצדיק זה, כי אם היה הוא מתקרב, מי יודע מה היה נצמח מזה טובה ותקון לכלל ישראל!

המעתיק, באהבה וגעגועים ובכרפת שלום וחיים אמתיים.

שלמה ב"ר אברהם

מב.

ב"ה, ב' שבט תשכ"א, מבריא.

יקירי חביבי געגועי, המתאבק בעפר רגלי הצדיק להגות מנעם זיוו, ולדשן נפשו בצחצחות אור תורתו לשאב משם חיים נצחיים. ה' יאריך שנותיו ברב טוב אמתי ונצחי.

ברודער האלט זיך, לאז זיך ניט אפ, מאך זיך פריש
(אחי, אחז עצמך, אל תרפה, ותחדש עצמך) באלו

היום נולדת, אזור נא כגבור חלציך אחי יקירי להתחזק
 איך שהוא איך שהוא בכל עז בכל כחך לשמח נפשך
 מאד, ותסמך על כחו של זקן דקדשה זקן שבזקנים, כי
 הוא הולך לפנינו תמיד בכל עת (בכל דור) ומתפך הכל
 לטובה, עוונות לזכיות, ומאיר לנו אור אלקותו יתברך גם
 בתקף התגברות החשך המר הזה העובר עכשו.

אם אמנם כבר נלכדנו כמו שנלכדנו אף על פי שאנו
 בעצמנו חיבים, אף על פי כן אשרינו אשרינו אלפים
 ורבבות פעמים אין מספר, כי דיקא אנחנו בדור עני
 בזה, בימינו אלה, זכינו למה שזכינו, מה שלא זכו כל
 הדורות שהיו לפנינו מיום בריאת העולם, כי אנחנו באנו
 לזה העולם בזה הזמן שנתגלה סוד כמדם ונעלם, חדוש
 שבתחודשים, נורא ונשגב כזה כזה שעדין לא היה בעולם,
 שגלה דברים גבוהים ונוראים כאלה שעדין לא נשמעו
 מעולם, תורות, שיחות ומעשיות נוראות כאלה, אשר
 אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבתם וגדלתם
 ותקפם וגבהם ומעלתם ותפארתם, ואין לנו פה וכלים
 לבאר קצת מן הקצת וחלק מן החלק של אלף אלפי
 אלפים ורפי רבבות עד היכן הדברים מגיעין ברום גבהי

מְרוּמִים, אַךְ גַּם בְּפִשְׁטוֹת הֵם מְחִין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת בְּחַיֵּי
עוֹלָם בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר.

זָכַר נָא, אַחֵי חֲבִיבִי, אֶת הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא עַד אֵין סוֹף
וְאֵין תְּכֵלִית שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ ה' יִתְבָּרֵךְ לְקַרְבֶּךָ לְאוֹר הָאוֹרוֹת
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, לְהַסְתוּפֵךְ בְּצֵל קִדְשׁוֹ וְלַעֲסֹק בְּדִבְרָיו
הַקְדוּשִׁים, הַפּוֹד בָּהֶם וְהַפּוֹד בָּהֶם בְּכָל תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה,
בְּיָדָיו תּוֹכֵל לְהַחְיֹת (וְלִשְׁמַח) עֲצָמֶיךָ תָּמִיד, וְלְהַחְיֹת גַּם
אַחֵרִים בְּסִגְלוֹת יְקָרוֹת וַחֲמוּדוֹת שֶׁל נִפְשֵׁךְ הַיְקָרָה וּגְבוּהָה
מְאֹד, בְּהַסְבֵּרְתֶּךָ הַמְזוּהָרָה, בְּדִבְרֶיךָ הַנִּגְלָהִים וּבְרוּחַ לִבְךָ
הַחַם כֹּלֵהב אֵשׁ לְהַפְיץ אוֹר הָאֱמֶת בֵּין אֲנָשֵׁי מִדֶּע וּבֵין
הַמוֹנִי הַדּוֹר הַצָּעִיר. אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁעַל יְדֵי חֶזֶק לִבְךָ בְּהָאֱמֶת
כָּל כֶּךָ, יִתֵּן לָךְ ה' חַיִּים אַרְבִּים חַיִּים טוֹבִים וְתַצְלִיחַ
וְתִזְכָּה לָזֶה בְּזִכּוֹת וּבַח הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַמְּלֶכֶךְ הָאֱמֶתִי עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

תִּדַּע וְתִאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שׁוּם דָּבָר וְלֹא שׁוּם
עֲבוּדָה קֵלָה נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וְאֶפְלוּ הַתַּעֲוִרוֹת בְּעִלְמָא
וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֵין נֶאֱבָד לְעוֹלָם, כִּי תִכַּף בְּשִׁנְתַּעוֹרָר
בְּאִיזָה הַתַּעֲוִרוֹת בְּעִלְמָא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּשִׁעוּשָׁה אִיזָה

עבדה דקדושה, אזי תכף חוטף אותו הצדיק האמת העוסק בתקון נפשות ישראל ומכנים אותו למקום שמכנים לצורך הבנין הנפלא והנורא שהוא עוסק לבנות להכנים לשם כל הנדחים שבעולם ולא ישאר אחד מהם בחוץ, ונעשה על ידי זה שעשועים גדולים למעלה בלי שעור.

כשהאדם במיצר גדול והרע והסטרא אחרא מתגברים עליו כמו שמתגברים עד שאין לו דרך לנטות ימין ושמאל, עד שנדמה שאפס תקוה חס ושלום, והוא בעצם דחקו ומיצרי נפשו פונה לה' יתברך מן המיצר, אף על פי שמה שפונה עצמו לה' יתברך הוא רק כחוט השערה - הוא יקר מאוד בעיני ה' יתברך, ונעשה ממצר - צמר, בחינת חוט של צמר שמלבין העוונות ביום הכפורים.

הצדיק האמת מלמד תמיד זכות על ישראל אפלו על הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים, כי בכלם נמצאים כמה שערות טובות מה שממשיכין עצמן לפעמים מרע לטוב כחוט השערה, ואלו השערות מתקבצים יחד ונקלעים ונשזרים ונעשה מהם אור הציצית הקדושים שהם בחינת חסד עליון ונורא מאוד, שרש כל השלש

עֲשֶׂרָה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שְׁשָׁם נִמְחָלִין כָּל הָעוֹנוֹת
וְנִתְּהַכֵּין לְזִכְיוֹת.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם בְּרִגְשֵׁי אֲהָבָה וְנִעְנוּעִים.

הַמֶּלֶכֶת

שלמה ב"ר יואסף

מג.

ב"ה, ח' שְׁבַט תשכ"א.

לְבִי יְקִירִי הַנָּעִים וְהַנֶּעְרָץ, הַמְסוּר בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ אֶל הַצַּדִּיק הַבְּעִטָּר
הָעוֹר שֶׁהִתְפָּאֵר, עֲדִין אֲנִי יֵגִיק לְגַמְרִי וְלֹא הִתְחַלַּתִּי עֲדִין לַחַיּוֹת כָּלֵל,
וְאַף עַל פִּי כֵּן אֲנִי זָקֵן מְאֹד, וַיֵּשׁ לִי הַסְכָּמָה עַל זֶה מִהַנָּשֵׁר הַגָּדוֹל
וְכו', שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

אַהֲבָתְךָ וְתִשׁוּקָתְךָ הַחֲזָקָה לְשִׁמְעַת חֲדָשׁוֹת אֱלֹהֵי
לְהַזְכִּירְךָ פְּלָאוֹת ה' הַנּוֹרְאוֹת.

מְקוֹם הַחֲפָה וְהַחֲתָנָה הָיָה בְּתוֹךְ בּוֹר גָּדוֹל שֶׁכֶּסֶן אוֹתוֹ עִם
קָנִים וְעֶפֶר וְזָבֵל, וְהַסְעָדָה הָיְתָה מִמֶּה שֶׁקִּבְּצוּ לָחֶם וּבִשָּׁר
מִסְעֵדֹת מִיְּבִינִים (יוֹם הַיּוֹלָדֹת) הַמְּלֻךְ, וְהַחֲתָנָה הַזֹּאת הָיְתָה

בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה נִזְרָאָה וְנִפְלְאָה, וְהָיוּ שְׂמֵחִים שָׁם מְאֹד
מְאֹד, וְגַם הַחֲתָן וְהַכֶּלֶה הָיוּ שְׂמֵחִים מְאֹד, וְהַתְּחִילוּ לִזְכֹּר
הַחֲסִידִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם ה' יִתְבָּרֵךְ בְּהִיוֹתָם בִּיעֵר. וְהָיוּ
בֹכִים וְהָיוּ מִתְנַעֲנְעִים מְאֹד אִיךָ לֹקַחִין לְכָאן אֶת הַבְּעֻטָּלָה
הָרֵאשׁוֹן הָעוֹר שֶׁהָבִיא לָנוּ לֶחֶם בִּיעֵר, וְתִכַּף וּמִיד בְּתוֹךְ
שֶׁהָיוּ מִתְנַעֲנְעִים מְאֹד אַחֲרֵי הַבְּעֻטָּלָה הָעוֹר, עָנָה וְאָמַר,
הִנְנִי, הִנֵּה בָאתִי אֶצְלָכֶם עַל הַחֲתָנָה, וְאֲנִי נוֹתֵן לָכֶם מִתְּנָה
לְדָרְשָׁה גִישָׁאֲנָק, שֶׁתְּהִיוּ זְקֵנִים כְּמוֹנִי, שֶׁתְּחִיו חַיִּים אַרְבִּים
כְּמוֹנִי. וְאַתֶּם סְבוּרִים שְׂאֲנִי עוֹר? אֵין אֲנִי עוֹר כָּלָל. רַק
שָׁפַל זְמַן הָעוֹלָם כֵּלּוּ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלִי כְּהֶרֶף עֵין, עַל כֵּן
אֵין שִׁיד אֶצְלִי הַסִּתְּפָלוֹת וְרֵאִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל. וְאֲנִי זָקֵן
מְאֹד וְעַדִּין אֲנִי יָנִיק לְגִמְרִי וְלֹא הִתְחַלֵּתִי עַדִּין לַחַיּוֹת כָּלָל,
וְאֵף עַל כֵּן אֲנִי זָקֵן מְאֹד, וְלֹא אֲנִי בַּעֲצָמִי אוֹמֵר זֹאת, רַק
יֵשׁ לִי הַסִּכָּמָה עַל זֶה מִהֵנָּשֵׁר הַגְּדוֹל, וְאַסְפֵּר לָכֶם מַעֲשֵׂה.
כִּי פַעַם אֶחָד הָלְכוּ אֲנָשִׁים בְּסַפִּינוֹת הֶרְבֵּה עַל הַיָּם, וּבָא
רוּחַ סְעָרָה וְשִׁבַּר אֶת הַסַּפִּינוֹת וְהָאֲנָשִׁים נִצְלוּ, וּבָאוּ אֶל
מִגְדָּל אֶחָד וְעָלוּ עַל הַמִּגְדָּל וּמָצְאוּ שָׁם כָּל הַמֵּאֲכָלִים
וּמִשְׁקָאוֹת וּמִלְבוּשִׁים וְכָל מֶה שֶׁצָּרִיכִים, וְהָיָה שָׁם כָּל
טוֹב וְכָל הַתַּעֲנָגִים שֶׁבָּעוֹלָם. עָנוּ וְאָמְרוּ שָׁפַל אֶחָד יִסְפֵּר

מעשה ישנה מה שהוא זוכר מהזכרון הראשון, הינו מה שהוא זוכר מעת שהתחיל אצלו הזכרון. והיו שם זקנים ונערים והיו מכבדים את הזקן הגדול שביניהם שיספר בתחלה, ענה ואמר מה אספר לכם, אני זוכר כשחתכו את התפוח מן הענף. ולא ידע שום אחד מה הוא אומר, אך היו שם חכמים ואמרו בודאי זאת היא מעשה ישנה מאד. וכבדו את השני שיספר, ענה השני שלא היה זקן כמו הראשון, זאת היא מעשה ישנה? בלשון תימה, זאת המעשה אני זוכר, אבל אני זוכר גם כשהיה הנר דולק. ענו ואמרו שם, זאת היא מעשה ישנה ביותר מהראשון. והיה פלא אצלם שזה השני שהוא יניק מהראשון זוכר מעשה ישנה יותר מהראשון. וכבדו את השלישי שיספר, ענה ואמר השלישי שהיה יניק יותר, אני זוכר גם כשהתחיל בגן הפרי, והינו כשהתחיל להתרקם הפרי. ענו ואמרו, זאת היא מעשה ישנה ביותר. ענה הרביעי שהיה יניק עוד יותר, אני זוכר גם כשהוליכו הגרעין לגמע הפרי. ענה החמישי שהיה יניק עוד יותר, אני זוכר גם החכמים שהם היו חושבים וממציאים את הגרעין. ענה הששי שהוא זוכר גם את הטעם קדם שנכנס בתוך הפרי. ענה השביעי

ואמר שהוא זוכר גם הריח של הפרי קדם שנכנס בפרי.
ענה השמיני ואמר שהוא זוכר גם המראה של הפרי קדם
שנמשכה על הפרי.

ואני, הינו זה הפעמלר העור שמספר כל זה, הייתי אז
תינוק לגמרי והייתי גם בן שם, ועניתי ואמרתי להם, אני
זוכר כל אלו המעשיות, ואני זוכר לאו כלום, און איך
גידייניק גאר נישט. ענו ואמרו זאת היא מעשה ישנה מאד
יותר מכלם, והיה חדוש גדול אצלם שהתינוק זוכר יותר
מכלם. בתוך כך בא נשר גדול ואמר להם שיצאו בדרך
זקנותם, שכל מי שזקן יותר יצא תחלה, והוציא כלם מן
המגדל, והוציא תחלה את התינוק הנ"ל, כי באמת הוא
זקן יותר מכלם. וכן כל מי שהיה יניק יותר הוציא קדם.
והזקן הגדול הוציא באחרונה, כי כל מי שהיה יניק יותר
- היה זקן יותר, והזקן שבהם היה יניק יותר מכלם. ואמר
להם הנשר הגדול הנ"ל, אני אפרש לכם את המעשיות
שספרו כל הזקנים, כי זה שספר שהוא זוכר גם בשחתכו
את התפוח מן הענף, הינו שהוא זוכר גם בשחתכו את
טבורו בעת ההולדה. והשני אמר שזוכר בשעה שהגר
דולק, הינו שהוא זוכר גם בשעה בעבור שהיה גר דולק

על ראשו. וְזֶה נֶאֱמַר שְׂזוּכָר גַּם בָּעֵת שֶׁהִתְחִיל רְקוּם הַפָּרִי, הֵינּוּ שְׂזוּכָר גַּם בְּשֶׁהִתְחִיל לְהִתְרַקֵּם הַגּוֹף, וְהֵינּוּ בָּעֵת יִצִּירַת הַיֹּלֶד. וְזֶה שְׂזוּכָר בָּעֵת שֶׁהָיוּ מוֹלִיכִים הַגֶּרְעִין לְנִטְעַת הַפָּרִי, הֵינּוּ שְׂזוּכָר גַּם בְּשֶׁנִּמְשְׁכָה הַטֶּפֶה בָּעֵת הַזֹּוּג. וְזֶה שְׂזוּכָר אֶת הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ מִמְּצִיאִים אֶת הַגֶּרְעִין, הֵינּוּ שְׂזוּכָר גַּם בְּשֶׁהָיָה הַטֶּפֶה עֹדִין בְּמוֹחַ, כִּי הַמוֹחִין מִמְּצִיאִים אֶת הַטֶּפֶה. וְזֶה שְׂזוּכָר אֶת הַטַּעַם הֵינּוּ הַנֶּפֶשׁ, וְהָרִיחַ הֵינּוּ הָרוּחַ, וְהַמְרָאָה הֵינּוּ הַנִּשְׁמָה. וְהִתִּינוּק אָמַר שְׂזוּכָר לְאוֹ כָּלוּם, כִּי הוּא לְמַעַלָּה מִן הַכֹּל וְזוּכָר אֶפְלוֹ מֶה שֶׁהוּא קֹדֶם מִנֶּפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵין. וּבִרְדָּה אוֹתָם. וְלִי, הֵינּוּ זֶה הִתִּינוּק הַבְּעֻטָּלָה הָעוֹר שֶׁהָיָה תִּינוּק אֹז, שֶׁהוּא מִסְפָּר כָּל זֶה, אָמַר הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הַנִּלְל, אֶתָּה בּוֹא עִמִּי כִּי אֶתָּה בְּמוֹתִי, כִּי אֶתָּה זָקֵן מְאֹד וְעֹדִין אֶתָּה יָנִיק מְאֹד, וְעֹדִין לֹא הִתְחַלַּתְּ לַחְיוֹת כָּלָל, וְאַף עַל פִּי כֵּן אֶתָּה זָקֵן מְאֹד. וְגַם אֲנִי כָּךְ כִּי אֲנִי זָקֵן וְעֹדִין אֲנִי יָנִיק וְכו'. נִמְצָא שֶׁישׁ לִי הַסִּפָּמָה מֵאוֹתוֹ הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים אֲרָכִים. וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים אֲרָכִים שְׁלִי בְּמִתְנָה לְדִרְשָׁה. וְנַעֲשֶׂה שֵׁם שְׁמִי וְחִדּוֹה גְדוּלָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד.

אם תִּרְצֶה לְהִבִּישׁ בְּעֵין הָאֱמֶת תִּרְאֶה מִרְחוֹק פְּלָאוֹת

ה' אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּזֹאת מִיּוֹמֹת עוֹלָם. רַבְּנוּ הַנּוֹרָא ו"ל אָמַר עַל עֲצֻמוֹ בָּעֵת שֶׁסִּפֵּר הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, שֶׁאִם לֹא הָיָה יוֹדֵעַ בְּעוֹלָם כִּי אִם זֹאת הַמַּעֲשֶׂה הָיָה גַם בֶּן חֲדוּשׁ גָּדוֹל מְאֹד.

סְפּוֹר הַבְּעִטָּלִים הוּא כּוֹלֵל כְּמַעַט כָּל הַשְּׁעוֹר קוֹמָה, כִּי הָרֵאשׁוֹן הָיָה עוֹר, וְהַשֵּׁנִי הָיָה חֲרֹשׁ, וְהַשְּׁלִישִׁי הָיָה כְּבֹד פֶּה, וְהָרְבִיעִי הָיָה צִוָּאוֹ עֶקֶם, וְהַחֲמִישִׁי הָיָה בַּעַל חֲטָטֶרֶת, וְהַשֵּׁשִׁי הָיָה בְּלֹא יָדִים, וְהַשְּׁבִיעִי הָיָה בְּלֹא רַגְלִים. וּבִאֲמַת הָיוּ שְׁלֵמִים בְּכָל הָאֲבָרִים הַנ"ל בְּשִׁלְמוֹת גָּדוֹל שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, רַק אֲדַרְבָּא, מִחֲמַת גָּדֹל הַפְּלָגַת שְׁלֵמוֹת מַעֲלָתָם וּמִדְּרָגָתָם הַגְּבוּהָה וְהַעֲצוּמָה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, וְכֵן מִחֲמַת גָּדֹל הַתְּגַבְּרוֹת הַהֶעֱלָמָה שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, עַל כֵּן נִרְאִים בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כְּעוֹר וְחֲרֹשׁ וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה.

הַמַּעֲתִיר בְּעֵדוֹ וּמִזְכִּירוֹ לְטוֹב תָּמִיד

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

מד.

ב"ה, ט' שבט תשכ"א.

יקירי הנערץ והנעים, שלום וחיים וכל טוב.

מעצם תשוקתך אל האמת, הכרחתי אותי לכתב דברי אמת אלה גם בחלישת כחי. מהר המלט על נפשך, אל תביט אחריד כלל, תהלה לאל יש לנו על מי לסמוך, תהלה לאל יש ויש לנו בדור הזה כחו של הפעטלר שהיה בלא ידים.

ביום הששי של שבועת ימי המשטה היו גם בן שמחים, והיו מתגעגעים איך לוקחין בכאן את אותו הפעטלר שהיה בלא ידים, והנה הוא בא ואמר הנני, הנה באתי אצלכם על החתונה. ונשק אותם ואמר להם, אתם סבורים שאני בעל מום בידי? אין אני בעל מום כלל על ידי, רק באמת יש לי כח בידי, רק שאין אני משתמש עם הכח שבידי בזה העולם, כי אני צריך את הכח לענגן אחר, ויש לי הסכמה על זה מן המבצר של מים (פון דאס וואסיריקן שלאס). כי יש מעשה, כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה והשתדל בתחבולות לתפסה עד שעלתה בידו ותפסה. פעם אחת חלם לו לאותו המלך שהיא עמדה עליו והרגה אותו, והקיץ ונכנס החלום

בִּלְבוֹ, וְקָרָא לְכָל פּוֹתְרֵי הַחֲלוּמוֹת וּפְתָרוֹ לֹא כִפְשׁוּטֹו,
שְׂיִתְקִיִּם הַחֲלוּם כִּפְשׁוּטֹו, שֶׁהִיא תִּהְרֹג אוֹתוֹ. וְלֹא יִכַּל
הַמֶּלֶךְ לִתֵּת עֲצָה לְנַפְשׁוֹ, מַה לַּעֲשׂוֹת לָהּ, יִהְרֹג אוֹתָהּ -
צָר לוֹ, יִשְׁלַחָהּ מֵעַל פָּנָיו - זֶה חֲרָה לוֹ, כִּי אִישׁ אַחֵר
יִקְחָנָהּ, וְזֶה חֲרָה לוֹ מְאֹד, כִּי הוּא הַשְׁתַּדֵּל אַחֲרֶיהָ כָּל כָּךְ
וְעַתָּה תָּבוֹא לִידֵי אַחֵר. וְגַם אִם יִשְׁלַחָהּ וְתָבוֹא לִידֵי אַחֵר,
עַתָּה בְּיָדָי יִכּוֹל לְהִתְקִיִּם הַחֲלוּם שֶׁהִיא תִּהְרֹג אוֹתוֹ,
מֵאַחֵר שֶׁהִיא אֶצֶל אַחֵר. יַחְזִיקָנָה אֶצְלוֹ - הוּא מִתִּירָא
מִחֲמַת הַחֲלוּם. וְלֹא יָדַע הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת לָהּ. בֵּין כָּךְ
נִתְקַלְקַל הָאֱהָבָה שָׁלָהּ אֶצְלוֹ קֶצֶת קֶצֶת מִחֲמַת הַחֲלוּם,
וּבְכָל פֶּעַם נִתְקַלְקַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְכֵן גַּם הִיא - נִתְקַלְקַל גַּם
בֶּן הָאֱהָבָה אֶצְלָהּ בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה
אֶצְלָהּ שְׂנְאָה עָלָיו, וּבִרְחָה מִפָּנָיו. וְשָׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֶיהָ
לְבִקְשָׁהּ, וּבָאוּ וְהִגִּידוּ לוֹ שֶׁהִיא נִמְצְאָת אֶצֶל הַמִּבְצָר שֶׁל
מַיִם, כִּי יֵשׁ מִבְצָר שֶׁל מַיִם וְשֵׁם הֵם עֲשָׂרָה חֳמוֹת זֹו
לְפָנִים מִזֹּו, וְכֵלֶן שֶׁל מַיִם, וְגַם הַקֶּרֶקַע שֶׁהוֹלְכִין עָלֶיהָ שֵׁם
בְּתוֹךְ הַמִּבְצָר הוּא גַם בֶּן שֶׁל מַיִם, וְכֵן יֵשׁ שֵׁם אֵילָנוֹת
וּפְרוֹת הַכֹּל שֶׁל מַיִם, וַיְפִי הַמִּבְצָר וְגִדְל הַחֲדוּשׁ שֶׁל זֶה
הַמִּבְצָר אִי אֶפְשָׁר לִסְפֹּר, כִּי בְּיָדָי הוּא חֲדוּשׁ נִפְלָא מְאֹד

מאחר שהוא מבצר של מים, ולכנס בתוך זה המבצר אי אפשר כי יהיה נטבע במים מי שיכנס בו, מאחר שהוא כלו של מים. והבת מלכה הנ"ל כשפרחה באתה עד אותו המבצר, והיתה הולכת שם סביב אותו המבצר של מים, והלך המלך וחילו לתפסה. כשראתה זאת הבת מלכה ישבה עצמה שפרוץ לתוך המבצר, כי היא רוצה יותר לטבע במים משיתפס אותה המלך ותהיה אצלו, וגם אולי אף על פי כן תנצל ותוכל לכנס לתוך המבצר של מים הנ"ל. כשראה המלך כך שהיא בורחת אל המים, אמר מאחר שהוא כן, על כן צוה לירות אותה, ואם תמות - תמות. והיו יורים אותה, והגיעו אליה כל העשרה מיני חצים שמשוחים בעשרה סמים, והיא ברחה לתוך המבצר ונכנסה לתוכו ועברה דרך השערים של החומות של מים, והיא עברה ונכנסה לתוך כל העשרה חומות של המבצר של מים עד שבאתה לפניו ונפלה שם ונשארה חלשות. ואני רופא אותה. הינו זה שהוא בלא ידיים הנ"ל. ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות, ואני יכול לחזור ולמשך ממנה, הינו מן הבת מלכה הנ"ל, כל העשרה מיני חצים, ואני יודע כל

הַעֲשֶׂרָה מִיָּנִי דְּפִיקִין עַל יְדֵי הַעֲשֶׂרָה אֲצָבָעוֹת, כִּי בְּכָל
 אֲצָבַע וְאֲצָבַע מֵעֲשֶׂרָה אֲצָבָעוֹת יוֹדְעִין דְּפִק אֶחָד מִיָּחָד
 מִיּוֹ"ד מִיָּנִי דְּפִיקִין, וְאֲנִי יָכוֹל לְרַפָּאוֹת אוֹתָהּ עַל יְדֵי כָּל
 הַעֲשֶׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה. וְעַל כֵּן אֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ. נִמְצָא שֵׁשׁ
 לִי כַח כְּזֶה בְּיָדִי. וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם זֹאת בְּמַתָּנָה. וְנַעֲשֶׂה
 שֵׁם שְׁמֻחָה גְּדוֹלָה וְחֻדָּה רַבָּה מְאֹד.

אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, אֱלֹו לֹא יֵדְעָתִי שׁוּם עֲנָן אַחֵר כִּי אִם זֹאת
 הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעַמּוּלִירִם, הִיא גַם כֵּן חֲדוּשׁ גְּדוֹל
 מְאֹד, כִּי זֹאת הַמַּעֲשֶׂה הִיא חֲדוּשׁ נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד.

אָמַר מוֹרְנוּ רַבִּי נָתָן ז"ל, סוֹד הַמַּעֲשֶׂה זֶה נֶעְלָם מִכָּל
 הָעוֹלָמוֹת, אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לָנוּ רִשּׁוֹת לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
 בָּהּ אִיזָה רְמִזִּים מֶה שְּׁנוּכָל לִמְצֹא בְּאֲשֶׁר הִבְנֵתִי מוֹדְבָרָיו.
 וְהַעֲנִין כִּי הַבַּת מְלֶךְ הִיא בְּחִינַת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאת
 בַּת מְלֶךְ, בְּבַחֲיִנַת "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה". וְתַפְסָה
 הַמְּלֶךְ, זֶה הֵיכָל הָרַע, בְּחִינַת "מְלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל", וְרָאָה
 בְּחִלּוֹם שְׁתַּהֲרָגָהּ, כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ רוֹאָה וּמִבֵּין שְׁפוּף כָּל
 סוּף יִתְגַּבְּרוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עָלָיו וַיַּהֲרָגוּהוּ וַיַּעֲבִירוּהוּ מִן
 הָעוֹלָם, בְּבַחֲיִנַת "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעָבִיר מִן הָאָרֶץ",

וְחָשַׁב עָלֶיהָ מַחְשָׁבוֹת מָה לַעֲשׂוֹת לָהּ, וְעַל יָדֶי זֶה
 נִתְקַלְקְלָה הָאֲהָבָה שְׂבִינֵיהֶם, וּבִרְחָה מִלִּפְנֵיו, הֵינּוּ כִּי
 הֵיצֵר הָרַע אָפְלוּ כְּשֶׁנֶּפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כְּבוֹשָׁה תַּחְתָּיו, מַחְמַת
 שְׂרֹאָה שְׂפִסּוֹף תִּתְגַּבֵּר עָלָיו וְכו', עַל יָדֶי זֶה הוּא מִתְחִיל
 לַחֲשַׁב מַחְשָׁבוֹת עַל הַנֶּפֶשׁ מָה לַעֲשׂוֹת לָהּ, וְעַל יָדֶי זֶה
 נִתְקַלְקְלָה הָאֲהָבָה שְׂבִינֵיהֶם. כִּי בְּתַחֲלָה הָיָה קִצָּת אֲהָבָה
 וְהַתְקַשְׁרוּת בֵּין הַנֶּפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וּבֵין הֵיצֵר הָרַע, כִּי מַעֲצָם
 גְּלוּתָהּ שְׁנִכְכְּשָׁה בִּידּוֹ שְׂכָחָה מַעֲלָתָהּ, עַד שֶׁהָיָה לָהּ
 קִצָּת אֲהָבָה וְהַתְחַבְּרוּת עִמּוֹ, אֲבָל מַחְמַת שְׁהַנֶּפֶשׁ רָאֲתָהּ
 וְהִבִּינָה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת עָלֶיהָ, וְרוֹצֶה לְכַלּוֹתָהּ
 לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, עַל יָדֶי זֶה מִתְחִילָה לְהַתְגַּבֵּר כְּנִגְדּוֹ
 וּלְחַשֵּׁב אֵיךְ לְהַפְלִיט מִמֶּנּוּ וְכו'.

הַמְתַּפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד

הַמַּעֲתִיק

שמעון בן יוחנן

מה.

ב"ה, אור לי"ג שָׁבַט תשכ"א, טבריא.

לְבִי יְקִירִי, אִישׁ הַמַּעֲלָה הַנַּעֲרָץ וְהַנָּעִים, שְׁלוֹם רַב.

מה מְאֹד נִפְלְאָת אֶהְבֶּתְךָ לִי, מַה מְאֹד מִתְקוֹ דְּבָרֶיךָ אֵלַי, וְמַה מְאֹד הֶחַיִּיתָנִי בְּדְבָרֶיךָ אָחִי חֲבִיבִי בְּרֵאוֹתִי שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל דְּבָרֵי רַבְּנוּ הַנִּשְׁגָּב ז"ל עוֹשִׂים רָשָׁם בְּלִבְבְּךָ הַנָּעִים כָּל כָּךְ, וּמְחַיִּין וּמְשִׁיבִין נִפְשֶׁךָ מְאֹד. קוֹה קוֹיָתִי לֵה' יְשׁוּסִיף חֲסִדוֹ עִמָּךְ לְהַצְלִיחַךְ וּלְהִיטִיב אַחֲרִיתְךָ מִרְאשִׁיתְךָ. חֲזַק וְאַמֵּץ יְקִירִי לְשִׂמְחָה עֲצֻמָּה בְּכָל עוֹ בְּכָל יַעַת בְּכָל הַדְּרָכִים שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה, הֵן בְּהַנְקָדוֹת טוֹבוֹת, הֵן בְּמַה שֶׁזִּכְּנוּ לַיָּדַע מֵאוֹר הָאוֹרוֹת כְּזֶה, וּבְמַה שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ גוֹי, כִּי שִׂמְחָה הוּא רְפוּאָה גְּדוֹלָה לְכָל מִינֵי הַחוּלָאֵת, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ שִׂישׁ כָּכָר בְּעוֹלָם הַכַּחַשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הַבַּעֲטָלָר שֶׁהָיָה בְּלֹא יָדַים, שֶׁהוּא רוֹפֵא אֶת הַבַּת מְלָכָה, שֶׁהָיָה בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בַּעֲשָׂרָה מִינֵי נִגְיָנָה, שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת הַשִּׂמְחָה.

תִּרְגִּיל עֲצֻמָּה בְּכָל יוֹם לְהַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתְּךָ הַחֲרִיף וְהַהֲגִיוֹנִי בְּעֵצָם הַחֲסֵד וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה אֲשֶׁר הִפְלִיא אֲדוֹן

הַנִּפְלְאוֹת עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל בִּימֵינוּ בִּימֵינוּ אֱלֹהִי, וְשַׁלַּח
 לָנוּ אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַשָּׁלֵם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאִין
 שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, הַנָּקִי מִן הַחַטָּא לְגַמְרִי, שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם נִדְנוּד
 פָּגָם כָּל שֶׁהוּא דֶק מִן הַדֶּק אֶפְלוֹ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, שֶׁהוּא
 מִמְּשִׁיד וּמִגְלֶה הַחֶסֶד חָנָם שֶׁהִיָּה מְקִים הָעוֹלָם קֹדֶם מִתֵּן
 תּוֹרָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְחִיָּה וּמְקִים הָעוֹלָם גַּם עַכְשָׁיו בְּעֵת
 שֶׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מִן הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהֵם רְחוּקִים, כִּי הוּא
 מוֹצֵא חַיּוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוֹ בְּמִקְוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַתּוֹרָה,
 עַד שֶׁכָּל הָרַע שֶׁבָּעוֹלָם נִדְחָה וְנוֹפֵל לְפָנָיו, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא
 מְחִיָּה כָּל הַפְּשׁוּטִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֶפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם וְכָל
 הָרְחוּקִים הַמוֹנָחִים בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת. הַצַּדִּיק הוּא בְּעֶצְמוֹ
 בְּחִינַת הַחֶסֶד הַנֶּעֱלָם הַנִּלְשֵׁיכּוֹל לְהַחֲיֹת וּלְקַיֵּם הָעוֹלָם
 תָּמִיד אֶפְלוֹ אֶת הָרְחוּקִים בְּיוֹתֵר בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם בְּאַהֲבָה וְגִעְגּוּעִים.

הַמְּעַתִּיק

שלמה ב"ר יוסף

מו.

ב"ה, י"ד שבט תשכ"א, טבריא.

יקרת לבי, שזכה לראות עין בעין אמתת נקדת האמת, אשרי לו.
שלום רב.

הוי גיוואלד, מען שלאפט. ביז ווען נאך וועט מען
שלאפין (אָהה, העולם ישנים, עד מתי נישן עוד). צריכין
להתחזק ברצונות וכסופין טובים בהתחזקות גדול
ועקשנות עצום, לחטף איזה טוב כל מה שנוכל מעט או
הרבה, כתרנגול המנקר באשפה איזה חלק מגרעין. ואף
על פי שפגמנו כמו שפגמנו, ומעשינו הם כמו שהם,
ונעשה עמנו מה שנעשה, וחותרים עלינו מאד בכל יום
להפילנו לגמרי חס ושלום, אף על פי כן מים רבים לא
ישטפו את הנקודות טובות שזכינו לחטף בזה הצל עובר,
כי הכל גנוז וצפון חתום ומשמר אצל הצדיק הראש בית
האמתי, ובכחו הגדול יש לנו תקוה שיתהפך הכל לטובה,
על ידי התגלות ים החכמה של הצדיק המכנים בלבנו
ידיעת האמונה הקדושה, ומגלה אור אלקותו יתברך.

רבנו ז"ל הזהיר באזהרה יתרה בכמה לשונות שיכריח

הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת אֶךְ שָׁמַח תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר בְּשִׂמְחָה כָּל כֶּךָ עַד שִׂיחֲטָף אֶת
הַיָּגוֹן וְהָאֲנָחָה שֶׁהֵם כָּל הַמָּרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת - יִחֲטָף
אוֹתָם וַיִּכְנִיֶּםם לְתוֹךְ הַשִּׂמְחָה בְּעַל כָּרְחָם, עַד שִׂיחֲפָךְ
הַיָּגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה. כִּי דִיקָא עַל יְדֵי מָה שֶׁהִבְעֵל דְּבַר
מְכֻנִּים בְּלִבּוֹ יָגוֹן וְהָאֲנָחָה וּמָרָה שְׁחוּרָה, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא
יְהִי שִׂמְחָה מְאֹד, כִּי יֹאמֶר בְּלִבּוֹ אֵף עַל פִּי שְׂאֵנִי רְחוּק כָּל
כֶּךָ מָה' יִתְבָּרֵךְ אֵף עַל פִּי כֵן אֲנִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי
גּוֹי, וְאֲנִי זֹכֶה לַפְּעָמִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה נִקְדּוֹת טוֹבוֹת וְאֵיזָה
מִצְוֹת וּדְבָרִים טוֹבִים, וְאֶדְרְבָּא זֶהוּ עֵקֶר שִׂמְחָתִי שְׁמֵרְחֵק
כְּמוֹנִי יוֹכֶה גַם בֵּן לַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִצְוֹת שְׁכָל יִשְׂרָאֵל
מְקִימִין. וְכִי שְׂמִתְגַּבֵּר אֶת עֲצָמוֹ עַד שֶׁבָּא לְשִׂמְחָה כְּזֹאת,
עַד שֶׁמֶהֱפֹךְ כָּל הַיָּגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה - הוּא דְּבַר גְּדוֹל
מְאֹד, וּמִזָּה נַעֲשֶׂה נַעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה
לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת!

טוב לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לַפְּעָמִים לְנַגֵּן אֵיזָה נְגוּנִים שֶׁל שִׂמְחָה
לְהַחֲיוֹת וּלְשִׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ, כִּי עֵקֶר הַהִתְקַרְבוּת לַה'
יִתְבָּרֵךְ בְּפָרֹט הַתְקַרְבוּת הָרְחוּקִים הַצְּרִיכִים לָשׁוּב, הוּא
רַק עַל יְדֵי בְּחִינַת עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת

הַשְׁמָחָה בְּנוֹכַר לְעִיל. כְּמוֹכֵן בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּהַמְעָשָׂה
הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע כְּזֹאת מִיָּמֹת עוֹלָם,
הִיא הַמְעָשָׂה הַנּוֹרָאָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשְּׁבָעָה בְּעִטְלִירִים,
וְשֵׁם בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי בְּמָה שֶׁהַתַּפָּאֵר הַבְּעִטְלָר
שְׁהִיָּה בְּלֹא יָדִים נֶגֶד כָּל אֶחָד שֶׁהַתַּפָּאֵר בְּהַכַּח שִׁישׁ לוֹ
בְּיָדָיו, וּבִסּוּף מִבָּאָר שֶׁהַבְּעִטְלָר הַתַּפָּאֵר כִּנְגֵד כָּלָם, כִּי
כָּלָם אָף עַל פִּי שְׁהִיו גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת מְאֹד מְאֹד,
וְהִיָּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כַּח נִפְלָא וְנוֹרָא בְּיָדָיו מָה שֶׁלֹּא
נִמְצָא כְּזֹאת אֲפִלּוּ לְחַד בְּדָרָא כִּי אִם לִיְחִידֵי גְּדוֹלֵי צְדִיקִים
נִפְלְאִים שְׁהִיו חֲדוּשִׁים מִיְּחָדִים בְּכַמָּה וּבְכַמָּה דּוֹרוֹת. כְּגוֹן,
שְׁאֶחָד הַתַּפָּאֵר שִׁיכּוֹל לְהוֹצִיא הַחֲצִים בְּיָדָיו אֲפִלּוּ לְאַחַר
שְׁזָרְקוּ אֶת הַחֵץ, וּלְאַחַר שֶׁהִגִּיעַ הַחֵץ לְתוֹךְ מִי שֶׁנִּזְרַק לוֹ
הַחֵץ. מִי שָׁמַע כְּזֹאת. מִי שָׁמַע צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת כְּאַלָּה!

עֲגִין הַחֲצִים מְרִיזוּ עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁל הָעוֹנוֹת שֶׁהֵם כְּחֲצִים
הַנּוֹזְרִקִים וּפּוֹגְמִים מְאֹד בְּנַפְשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. וְכָל אָדָם וְאָדָם
עַל יְדֵי כָּל עוֹוֹן וּפְגָם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וּבִפְרָט פְּגָם הַבְּרִית,
הוּא זוֹרֵק חֵץ מִמֶּשׁ לְנַפְשׁוֹ, בְּכַחֲנִית שְׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל
כָּל זֶרַע שְׁאִינוֹ יוֹרֵה בַּחֵץ וְכו'. וְהִנֵּה בּוֹדְאֵי זֶה שֶׁהַתַּפָּאֵר
שִׁיכּוֹל לְחַזֵּר וּלְהַמְשִׁיךְ הַחֲצִים לְאַחַר שֶׁהִשְׁגִּינוּ וְהִגִּיעוּ לְתוֹךְ

הַנֶּזֶק בּוֹ, בְּיָדַי הָיָה צָדִיק נִפְלָא וְנוֹרָא וְחֲדוּשׁ נִפְלָא שֶׁלֹּא
 נִמְצָא דְגִמְתּוּ בְכֻמָּה דְּדוֹרוֹת, אַף עַל פִּי כֵן הָיָה נִחְשָׁב כְּלֹא
 נִגְדָּה זֶה הַבְּעִטָּלָה שֶׁהָיָה בְּלֹא יָדִים, כִּי זֶה בְּלֹא יָדִים שֶׁאֵלּוּ
 תִּכְרַף אִיזָה מִן חֲצִים אֲתָה יָכוֹל לְהוֹצִיא, הֵינּוּ אִיזָה פָּגָם
 הַבְּרִית אֲתָה יָכוֹל לְתַקֵּן. כִּי יֵשׁ כֻּמָּה וְכֻמָּה בְּחִינוֹת בְּפָגָם
 הַבְּרִית אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרִבִּי רַבּוֹת, כִּי בְּיָדַי לֹא כָּל הַפְּגָמִים
 וְהַחֲטָאִים שָׁוִים. הַשִּׁיבוּ, מִן פְּלוֹנִי, כְּלוּמָר שֶׁזֶה הַחֲלָק
 מִפָּגָם הַבְּרִית שֶׁהוּא בְּחִינַת מִין חֵץ פְּלוֹנִי הוּא יָכוֹל לְהַחְזִיר
 וּלְהַמְשִׁיד לַחוּץ וּלְתַקֵּן. עֲנֵה וְאָמַר זֶה שֶׁבְּלֹא יָדִים, עֲדִין
 אֵינְךָ יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אֶת הַבֵּת מִלִּכְּהָ, שֶׁהִיא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת
 נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, מֵאַחֵר שֶׁאֵין אֲתָה יָכוֹל לְהוֹצִיא כִּי אִם מִין
 חֵץ אֶחָד, דִּהְיִינוּ שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְתַקֵּן כִּי אִם פָּגָם הַבְּרִית אֶחָד
 יְדוּעַ, אֲבָל עֲדִין יֵשׁ חֲצִים רָעִים כְּאֵלּוּ שֶׁהֵם פְּגָמִים גְּדוֹלִים
 כְּאֵלּוּ שֶׁגָּם הוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְהוֹצִיאָם וּלְתַקֵּנָם. אֲבָל זֶה
 שֶׁבְּלֹא יָדִים הִתְפָּאֵר בְּסוּף שֶׁהוּא יָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה
 מִיְּנֵי חֲצִים שֶׁבָּהֶם כְּלוּלִים כָּל מִיְּנֵי חֲטָאִים וְכָל מִיְּנֵי פָּגָם
 הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, כָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים
 הַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַכֹּל בְּאֶשֶׁר לְכֹל הוּא
 יָכוֹל לְחַזֵּר וּלְהַמְשִׁיד וּלְהוֹצִיא וּלְתַקֵּן הַכֹּל. כִּי הוּא יָכוֹל

ליכנס לתוך כל העשרה מיני חומות של מים ששם מונחת
הבת מלכה שנפלה חלשות זה כמה וכמה מאות שנים,
והוא יכול ליכנס לשם ויודע להוציא כל העשרה מיני
חצים, ויודע כל העשרה מיני דפיקין, ויודע לרפאותה על
ידי כל העשרה מיני נגינה שהם כלליות השמחה, שעקר
כל הרפואות בגשמיות ורוחניות הוא על ידי שמחה,
שהוא בחינת יו"ד מיני נגינה, כי יו"ד מיני נגינה מחין כל
העשרה מיני דפיקין שהם חיות האדם, וכל החולאת וכל
הרפואות תלויים בהם, בהעשרה מיני דפיקין. ועקר חיות
העשרה מיני דפיקין הוא על ידי שמחה, שהוא בחינת
עשרה מיני נגינה. על פן השמחה הוא דבר גדול מאוד,
וצריך לחזק את עצמו בשמחה תמיד בכל הפחות, כי
היא עקר רפואות הנפש והגוף, בחינת רפואת הבת מלכה.

אחי יקירי וחביבי נפשי ולבבי, באמת איני יודע כמה זכינו לשמע
נפלאות נוראות כאלו.

דורש שלומו בשמחה ואהבה וגעגועים, המעתיק העומד על
המשמר ומתפלל תמיד על שלומו, דורש שלום לכל הנלזים אליו
המקשיבים לקולו.

שלום ב"ב אהבה

מז.

ב"ה, כ' שבט תשכ"א, טבריא.

נפשי ולבי, המשוטט בכל השערים לחפש ולבקש את קול השיר והנגון הנורא של הצדיק, שעל ידו עקר החיות והקיום של כל ישראל, אשרי חלקו. שלום רב.

מרב אהבתך יומם ולילה לא אשכחך להתפלל על שלומך ומובתך!

על ידי השלום והאהבה מתועדין אחד עם חברו, ומסבירין זה לזה התכלית האמתית, וממשיכין השגות אלקות להביר ולידע את הבורא יתברך, עד שעל ידי זה נתבטל דעת המינים שאומרים אין עולם אלא אחד.

שלום בא על ידי אמת, ועקר תקון וברור האמת הוא על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת עצם נקדת האמת שבישראל, אך הנשקר התגבר כל כך עד שהכנים הפעל דבר ערבוּבִיָּא גדולה בין ישראל, עד שנעשה האמת עדרים עדרים, וכל אחד אומר שאצלו האמת, והקים בעולם ראשים ומנהיגים של נשקר בחינת גביאי הנשקר, והם חולקים על נקדת האמת ורוצים להסתיר ולהעלים

אותו לגמרי, ומזה עקר אריכת הגלות. ועליהם נאמר "שריך סודרים וחברי גנבים" וכו', כי הם עקר הגנבים שגונבים דעת ההמון, ומסתירין אור נקדת האמת כל כך עד שאי אפשר לעמוד עליהם. אבל אף על פי כן "ואתה מרום לעולם ה'", כי ניצוץ אחד מקדשת האמת של הצדיק האמת ומקדשת אור תורתו האמתית שמאיר ומתנוצץ בלב איש הישראלי החפץ באמת, ומטה דעתו ולבבו אל האמת לאמתו - הניצוץ הזה הוא שורף ומכלה כל השקרים וההטעאות שלהם וכיוצא בהם, כי "שפת אמת תכון לעד". וקשטא קאי!

עקר השלום הוא לחבר שני הפכים, וכשאתה רואה שני אנשים שהם שני הפכים ממש, אל תאמר שאי אפשר לעשות שלום ביניהם, כי אדרבא זהו עקר שלמות השלום, להשתדל שיהיה שלום בין שני הפכים. ולזכות לשלום הוא על ידי הצדיק המאיר האמת בלב כל אחד, ומרבה שלום בעולם, וגם עושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

אם היו בן גוריון ולבון וכל החברים חותרים בכל כחם

לַטַעַם צוֹף דְּבִשׁ נַעַם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֲמִתִּי,
הַחוֹפֵר בְּאֵרוֹת וּמַעֲיִנוֹת חֲדָשׁוֹת, מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה שְׂאִינָם
פּוֹסְקִים, הַנוֹבְעִים שֶׁמֶן אֶפְרָסִמוֹן וְכָל מִינֵי רִיחוֹת טוֹבִים
יִקָּרִים וְנִפְלְאִים שְׁמִטָּה־רִים וּמִנְקִים מִכָּל הַלְכָלוֹכִים
וְהַתּוֹעֲבוֹת וּמִכָּל הַטְּמָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֲזִי בּוֹדֵאִי הִיָּה
נַעֲשֶׂה שָׁלוֹם נִפְלָא וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת גָּדוֹל בֵּינֵיהֶם.

הַמַּעֲתִיק הַקָּשׁוּר לָךְ בְּקִשְׁרֵי אַהֲבָה בֶּל יִמוּט לְעוֹלָם.

שלחן ערוך

מח.

ב"ה, כ"ג נשכט תשכ"א, טבריא.

יְדִידוֹת לְבִי, בַּעַל שְׂכָל בְּהִיר יִשְׂרָאֵל וְזֶךְ לְבָחֵן וּלְבָרֵר הָאֲמִתּוֹת הָאֲמִתִּי
הַפּוֹדֶה מִכָּל הַצָּרוֹת, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת יוֹשִׁיעַ אוֹתָךְ שֶׁתִּבְרַח מִכָּל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ לְהַצַּדִּיק הַמְּהִפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הָאֲגָרוֹת שֶׁלָּנוּ הֵם רְפוּאוֹת יְקָרוֹת, כִּי הֵם מִים חַיִּים
נוֹזְלִים מִמַּעַן הַחֲכָמָה שֶׁל הַבְּעִטָּלָה הָעוֹר
שֶׁהוּא הַזֶּקֶן שֶׁבְּזָקְנִים, שֶׁאָמַר אֲנִי זָקֵן מְאֹד וְאֲנִי תִינוֹק וַיִּנֵּק
לְגַמְרִי וְכו', אֲשֶׁר הוּא רְפוּאָתֵינוּ וְחַיֵּינוּ לְדוֹר דּוֹר. יִרְאוּ

עֵינֶיךָ וַיִּשְׁמַח לְבָבְךָ, וַרְאוּי לְךָ לָתֵת לֵב לְקַבֵּל מִזֶּה רְמִזִּים
נִפְלְאִים לְהַבִּין פְּעֻלֹת ה' וַיִּגְדְּלוּתוֹ עַד אֵין חֶקֶר שְׁעָדִין רַחֲמֵי
ה' יִתְבָּרֵךְ עֲלֶיךָ וְעָלַי, וּבִדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ לְעוֹלָם, וְאִיךָ
שְׁיִהְיֶה, אִיךָ שְׁיִהְיֶה, יִהְיֶה אַחֲרִיתְךָ לְטוֹבָה, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ
מְאֹד לְהִתְנַבֵּר בְּכָל עֵז לְשִׁמְחַ נִפְשֶׁךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת,
וּלְהַפְּדֵךְ כָּל מִינֵי מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְכָל מִינֵי יִגּוֹן וְאַנְחָה
לְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. כִּי מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים אִם בְּמְרִירוֹת וְיִגּוֹן
וְאַנְחָה כְּזֹאת הָיִינוּ מִתְנַגְּדִים עַל אוֹר הָאוֹרוֹת כְּזֶה שֶׁהוּא
מְקוֹר חַיֵּינוּ וְכָל תְּקוּנָתֵנוּ לְנִצָּחַ. חֵם וְשָׁלוֹם, חֵם וְשָׁלוֹם,
הִיָּה נֶאֱבָד תְּקוּנָתֵנוּ לְגַמְרֵי חֲלִילָה. עֲתָה עֲתָה יֵשׁ וְיֵשׁ תְּקוּנָה
טוֹבָה וְנִפְלְאָה לְכָל הַדּוֹרוֹת וְגַם לִי גַם לְךָ יִהְיֶה תְּקוּנָה
טוֹבָה בְּלִי סֶפֶק. קְנוּה לָהּ וְיִוָּשַׁע לְךָ!

הַכֵּלֶל שְׁצָרִיכִין הָרַבִּי הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר כְּדִי לְזַכּוֹת לְהַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹת, וְכִי שֶׁמֶקְרֵב עֲצָמוֹ לְקַטֵּן בַּמַּעֲלָה, לֹא דִי שְׂאִינוּ
מוֹעִיל לוֹ, כִּי אֵינוּ יָכוֹל לְרַפְּאוֹת חֲלָי נִפְשׁוֹ הָעֲצוּמִים, אִף
גַּם מִקְלָקְלוֹ הִרְבֵּה. מְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁזֶה הַקַּטָּן בַּמַּעֲלָה הוּא
בְּעַל מַחֲלֶקֶת וְחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה
מִפְּלֶגֶת מְאֹד, שֶׁהוּא יִגַּע כָּל יָמָיו לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁגַּת וִידִיעַת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים, בְּשִׁכְלִיּוֹת עֲמָקִים

וּנְפִלָאִים נֹרָאִים וְעֲצוּמִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר
בְּגִדְל כְּחוֹ וְחֻכְמָתוֹ הָרְמָה יָכוֹל לְהַכְנִים הַשְּׁגָת וַיְדִיעַת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוּ בְּכָל הָרְחוּקִים מְאֹד, וּבַעֲצָם כְּחוֹ
הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו בְּרֻכָּה סְפָרִים נֹרָאִים כְּאֵלֶּה וְהַתְגַּלוּת
חֲדוּשִׁים חֲדוּשִׁים כְּאֵלֶּה, וְתַלְמִידִים יְקָרִים שְׂמֻמְשִׁיכִין
הָאֶרֶת דַּעְתוֹ הַקְדוּשָׁה לְדוֹרוֹת.

וְזֶה הַקְטָן בַּמַּעֲלָה אֲשֶׁר אֵינוֹ יוֹדֵעַ שׁוֹם דֶּרֶךְ וְנִתְיָב וְשָׁבִיל
בְּהַמְשַׁכַּת הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת לְעוֹלָם, כִּי גַם בַּעֲצָמוֹ עֲדִין
לֹא הִתְחִיל לְהַשְׁיִיג שׁוֹם הַשְּׁגָה קֵלָה, וּכְשֶׁהוּא חוֹלֵק עַל
צִדִּיק כְּזֶה, וְתוֹרָה כְּזֹאת, וְעַל אֲנָשָׁיו הָעוֹסְקִים בַּסְּפָרִיו
הַקְדוּשִׁים שֶׁעַל יָדָם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת גַּם הַחוּלָה הַגָּדוֹל
בְּיוֹתֵר, וְעֲדִין הוּא עוֹסֵק אַחֵר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ לְהַמְשִׁיךְ
וּלְהַאִיר הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת גַּם בְּהָרְחוּקִים וְהַחוּלִים בְּיוֹתֵר עַל
יְדֵי סְפָרָיו וְתַלְמִידָיו הַיְקָרִים, וְזֶה חוֹלֵק עֲלֵיהֶם - בּוֹדָאי
הוּא מְקַלְקֵל הַרְבֵּה מְאֹד לְהַשׁוּמְעִים אֵלָיו לְהִתְרַחֵק
מִמָּקוֹר חַיִּים כְּאֵלֶּה!

יֵשׁ מְנַהִיגִים שֶׁנִּקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, וּבּוֹדָאי אֵינָם יְכוּלִים
לְהַנְהִיג אֲפֹלוּ אֶת עַצְמוֹן, מִכָּל שָׂכָן אַחֲרֵים. וְאִף עַל פִּי

בן הם נוטלים גדלה לעצמן ורודפים אחר ההתנשאות להנהיג העולם. צריך כל אחד לראות שלא להסמך אותם שלא ליתן להם שום תקף ועז, כי הם עצמן אינם חייבים כל כך כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם, אך אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים על ידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידים ליתן דין וחשבון.

בזה הזמן אין בנמצא שירצה אחד התנשאות לשם שמים, על כן עכשו אסור לרדף אחר ההתנשאות, אלא יברח מן הכבוד וההתנשאות בתכלית באמת.

אם היה לאדם ישוב הדעת, היה רואה שכל עניני העולם הזה הכל שטות והכל, ובפרט התאוה של כבוד ומנהיגות להיות מפרסם ולנסע על פני המדינה, הכל הכל ורעות רוח, והוא שטות גדול באמת.

הרשעים והחולקים על הצדיק הם בתייהם קרואים מתים, כי אין להם רוח חיים דקדושה שנמשך רק על ידי הצדיק האמת.

עקר שם תלמיד חכם הוא רק מי שמקרב להחכם והצדיק

הָאָמֶת, כִּי עַל שֵׁם זֶה נִקְרָא תַלְמִיד חָכֵם, שֶׁהוּא תַלְמִיד
 שֶׁל הַחָכֵם שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאָמֶת. וְלִהְיוֹת, עִם הָאָרֶץ נִקְרָא
 מִי שֶׁלֹּא שָׁמַשׁ תַלְמִיד חָכֵם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל. כִּי
 כְּשֶׁאֵינוֹ מִקְרֵב לְהַחֲכֵם וְלִהְיוֹת הַצַּדִּיק הָאָמֶת הוּא בְּכָלֵל עִם
 הָאָרֶץ, כִּי אֵין לוֹ כֹּחַ לְקַבֵּל חֲכָמָה שֶׁהוּא הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹת,
 אֲפֹלוֹ אִם הוּא לְמֻדֵּן וְחָכֵם, וְאֲפֹלוֹ אִם יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים
 טוֹבִים, כִּי אֵל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי שֶׁהוּא הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹת
 אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאָמֶת וְתַלְמִידוֹ
 וְתַלְמִידֵי תַלְמִידוֹ וְכו'.

הַמַּעֲתִיק הַדּוֹרֵשׁ בְּשִׁלּוֹמוֹ וּמַעֲתִיר בְּעֶדוֹ תָּמִיד.

עליון ב' אופסר

חוּם וְחִמְל עָלֵי אָבִי, אָב הַרְחֵמֶן, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלָאוֹת וְשִׁמְרָנוּ
 וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים מִפְּנֵהֵיגִים שֶׁל שֶׁקֶר, וְתַשְׁמְרָנוּ
 שֶׁלֹּא נִתְקָרֵב אֵלֵיהֶם, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם תַּקְוָה וְלֹא נִסְמִיךְ אוֹתָם
 בְּשֵׁם רַבִּי, וְנִתְרַחֵק מֵהֶם בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת, וְלֹא יִזְקוּ
 לָנוּ בְּשׁוּם דָּבָר לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִּיּוֹת, כִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ אֵת עֵצֶם הַפְּגָמִים וְהַקְלָקוּלִים שְׁגוּרִמִּים בְּעוֹלָם אֵלּוּ
 הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי וְנִסְמְכוֹ שֶׁלֹּא

בדין, כי הם בעצמם אינם יכולים לתת עצה לנפשם,
ואינם יודעים להוציא משפטי אמת והנהגות ישרות להם
בעצמן, ואיך יוכלו להנהיג אחרים!

הנ"ל.

מט.

ב"ה, ערב ראש חודש אדר תשכ"א. מכריא.

יקירי, החותר חתירות למצא המים עמקים שממה גדלה האמונה,
ונצולים ממימי המבול והחשך שהם אמונות כוזבות של הצבועים
והשקרנים מנהיגי שקר, והכפירות של חכמי הטבע, שלום וישע
רב. אשרי חלקו וגורלו.

יום הולך ויום בא, וכבר באנו בימים, והזמן רץ ופורח
ואינו עומד אפלו רגע אחת, ובכל יום ויום הולכים
ומתקרבים ליום האחרון, ואם לא עכשו אימתי. גיוואלד
ברודער (אהה אחי), היכן אנחנו בעולם. מה אנו שותקים,
ומה אנו עושים בזה העולם. הלא ה' יתברך עמנו ועומד
עלינו בכל רגע, ורואה במעשינו, ומי לא יתביש ולא יירא
ויפחוד מפניו. אין לנו שום עצה ונחמה ותקוה והצלה, רק
לנום ולברח אל הצדיק האמת המבחר, שראוי להאמין

בו, וְלִהְיוֹת דָּבָק וְלִהְיוֹת קָשֶׁר אֵלָיו, הַמְּמַשִּׁיךְ וּמַגְלֶה עֲצוֹת
 חֲדָשׁוֹת פְּלִאִי פְּלֹאוֹת בְּלִי גְבוּל, הַנִּמְשָׁכִים מִבְּחִינַת מְשִׁיחַ,
 שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַתֵּר בְּשׁוּם אִפֶּן, שֶׁעַל יָדָם מְגַלֶּה הָאֱמוּנָה
 בְּשִׁלְמוֹת לְעֵינַי כָּל, וַיֵּשׁוּב וַיִּקְרַב כָּל יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְבָּרֵךְ,
 וַיִּמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֶת ה', לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה
 הַמְּסוּרָה בְּיַדְיוֹ מִפִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה
 לְמִצְא צִדִּיק כְּזֶה וְלִהְיוֹת בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ הַנִּקְרָאִים
 עַל שְׁמוֹ וְהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו!

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל מְאֹד עַל דַּרְכָּיו, וְלִהְיוֹת דַּעֲתוֹ
 וְשִׁכְלוֹ לְהִסְתַּכֵּל וְלִהְיוֹת בּוֹנֵן הַיָּטֵב עַל כָּל הַסְּבוֹת וְהַעֲנִינִים
 שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ מְזַמֵּן לוֹ וּמַתְּגַלֵּל עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, לְהַבִּין מֵהֶם
 הֶרְמְזִים שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ מְרַמֵּז לוֹ בָּהֶם, לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּכָל
 פַּעַם מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, עַל יְדֵי הַצִּדִּיק הַמְּשִׁתַּדֵּל בְּתַקְנָתוֹ!

ה' יִתְבָּרֵךְ מְרַחֵם עָלֵינוּ וּמְאִיר לָנוּ גַם בְּתוֹךְ עֶמֶק הַחֲשָׁךְ
 הָאֶרֶת הָעֲצוֹת הָעֲמֻקּוֹת הַנּוֹרְאוֹת לְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִנִּי שַׁחַת,
 אֲבָל צָרִיכִים לָזֶה הַבְּחִנָּה גְּדוּלָּה, שֶׁלֹּא יִטְעֶה מִן הָאֱמֶת עַל
 יְדֵי הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים בְּעֲצוֹת שְׁקָרִים וּבְדְבָרִים בְּדוּיִים
 שֶׁלֹּהֶם, הַמְּאַבְדִּים אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. וְמִי שֶׁחָפֵץ

בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ זֹכָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, דְּהִינּוּ בֵּין
עֲצוֹת טוֹבוֹת אֶל הַהֶפֶךְ.

צָרִיךְ לָזֶה זְכִיָּה גְדוֹלָה שְׂיִזְכֶּה לֵישֵׁב עֲצָמוֹ שָׁעָה אַחַת
בַּיּוֹם, וְשִׁיְהִיָּה לוֹ חֲרָטָה עַל מָה שְּׁצָרִיכִים לְהִתְחַרֵּט, כִּי
לֹא כָּל אָדָם זֹכָה לֵישׁוֹב הַדַּעַת. עַל כֵּן צָרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר
מְאֹד לְרֹאוֹת לֵישֵׁב עֲצָמוֹ הַיָּטֵב עַל כָּל מַעֲשָׂיו וְהִנְהִיגוּתוֹ
אִם כֶּךָ רָאוּי לוֹ לְבָלוֹת יָמָיו בְּמַעֲשִׂים כְּפֹאֵלָה.

לְדַבֵּר עִם חֲבֵירוֹ וּלְקַרְבוֹ אֶל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וּיִקְבְּלוּ דִין מִן
דִּין - זֶה הָעֵסֶק יָקָר וְחָשׁוֹב מְאֹד אֲצֵל ה' יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר מִכָּל
הָעֲבוֹדוֹת, כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלָּתוֹ וְכְבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּשֶׁהֲרַחוּקִים
בְּיוֹתֵר מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

עָקֵר הַהִתְפָּאוֹרוֹת וְהַשְׁעָשׁוּעִים שֶׁל ה' יִתְבָּרֵךְ הוּא עַל יְדֵי
חֲדוּשִׁים דִּיקָא, דְּהִינּוּ כְּשִׁעוּלָה הַתְּפָאוֹרוֹת חֲדָשׁ לְמַעְלָה
עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת הֲרַחוּקִים, וְכָל הַהִתְפָּאוֹרוֹת שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ
מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל אֵינּוּ עוֹלָה כָּלֵל נֶגֶד אֹרֶךְ הַהִתְפָּאוֹרוֹת
הַחֲדָשׁ שִׁעוּלָה לְמַעְלָה כְּשִׁמְתְּקָרֵב אֶחָד מִהֲרַחוּקִים
מִחֲדָשׁ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְרוּצָה לְעַבְדּוֹ בְּאֵמֶת. כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלָּתוֹ
וְהַתְּפָאוֹרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּשִׁמְתְּקַרְבִּים הֲרַחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,

כִּי אֵין הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת שֵׁישׁ לוֹ מִכָּבֶד, אֲפֹלוּ
הֵם יְקָרִים וְחֲשׁוּבִים מְאֹד, כִּמּוֹ שִׁמְתִּפָּאֵר בְּלְבוּשׁ חֲדָשׁ וְגוֹן
חֲדָשׁ שְׁעוּלָה לַמַּעֲלָה עַל יְדֵי שְׁנֵת־קָרֵב הַרְחוֹק לַה' יִתְבָּרֵךְ,
שְׁזֶה עָקֵר שֶׁשְׁשׁוּעִיו וְהַתְּפָאֲרוֹתָיו וְכְבוֹדוֹ וְגָדְלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עָקֵר שְׁלֵמוֹת הָעֵצָה כְּשֶׁהִיא בְּבַחֲיִנַת "כָּלוּ זֶרַע אֲמַת"
שֶׁתְּהִיָּה אֲמַת גָּמוּר וְכְרוּר מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף, וְאֵין בָּהּ שׁוּם
נִפְתָּל וְעֵקֶשׁ כָּלָל.

עָקֵר הַלֵּיךְ הָאָדָם בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הוּא עַל יְדֵי עֲצוֹת טוֹבוֹת,
אֲדָ צְרִיכִים שְׁמִירָה גְדוּלָּה שְׁלֵא יִגַּף בְּאֶבֶן רַגְלוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶה
נִכְשֵׁל בְּעֲצוֹת רָעוֹת שֶׁל הַמְּנַהֲיָגִים הָרוֹדְפִים אַחֵר הַמָּמוֹן
וְכְבוֹד וּשְׂאֵר תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה, כִּי רַב עֲצוּתֵיהֶם מְקַלְקְלוֹת
וְכַמָּה אֲנָשִׁים נִלְכְּדוּ בָּהֶם בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפֶח רַחֲמָנָא
לְצֻלָּן. כִּי כִּמּוֹ שֶׁעַל יְדֵי עֲצוֹת דִּקְדָּשָׁה נִתְגַּדְּלָה הָאֲמוּנָה,
כִּמּוֹ בֶּן לְהִיפֹךְ, עַל יְדֵי עֲצוֹת רָעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם נִחְלָשָׁה
הָאֲמוּנָה דִּקְדָּשָׁה, וְנִמְשָׁכִים אֲמוּנוֹת כְּזָבִיוֹת, וְכַפִּירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לְצֻלָּן.

הַצַּדִּיק מַכְנִיעַ וּמַבְטִיל חֻכְמַת הַטֶּבַע וּמַגְלָה שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵּג

רק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל כָּל מִינֵי רָגֶז וְכַעַם
וּמַחֲלָקָת, וְנִתְרַבֶּה בְּחִינַת רָצוֹן וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בְּעוֹלָם.

הַמַּעֲתִיק הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וַיִּשׁוּעָתוֹ בְּכָל לֵב.

שלמה ב"ר אברהם

ג.

ב"ה, ו' אָדָר תשכ"א, טְבֵרְיָא.

שְׁלָמוֹת כָּל הַדְּבָרִים הוּא הָאֱמוּנָה, וּבִלְתִּי הָאֱמוּנָה כָּל הַדְּבָרִים
חֲסִירִים.

לְבִי וְגַעְגּוּעֵי, הַשּׁוֹמֵט בַּשָּׂדֶה הַצָּדִיק לְחַפֵּשׂ וּלְלַקֵּט שִׁיחוֹתָיו וְתוֹרוֹתָיו
שֶׁהֵם שְׁבִילִים וּמַסִּילוֹת וּדְרָכִים רַחֲבִים לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם לְחַיִּים אֲרָכִים.

צָרִיד לָשִׁים לֵב לְזָכֹר הַיָּטֵב, לְהֶאֱמִין בְּעַצְמוֹ, שֶׁשֶּׁרֶשׁ
נִשְׁמָתוֹ גְּדוֹלָה וְגִבּוֹהָה וִיקָרָה מְאֹד וְהִיא מְשֻׁרֶשֶׁת
בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת, רַק שִׁירָדָה לְאַרְצִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת זֶה הָעוֹלָם
לְמִקּוֹמוֹת רְחוֹקִים מִחוּץ לְתַחוּם הַקִּדְשָׁה, כִּדִּי שַׁעַל יְדֵי זֶה
דִּיקָא יִרְצֶה וַיִּשְׁתַּוְּקֶן לְחֹתֵר לְהַמְלִיט וּלְבָרַח בְּכָל כּוֹחַ

לְהַצְדִּיק שְׂכָבֶשׁ דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה וּמִרְחִיב אוֹתָם, וּמְמַשִּׁיךְ
עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת וְנִכְוֹנוֹת וְתַקְוִימִים נִפְלְאִים עַד שְׁיָבוֹא לְמִקְוֶה
נִשְׁמָתוֹ, וְיִזְכֶּה לָשׁוּב אֶל ה' וִירַחֲמֵהוּ.

אֲפֹלוּ כִּשְׁהָאָדָם עָבַר מֵה שְׁעָבַר, וְנִפְל לְתַהוֹם תַּחֲתִיּוֹת
עַד אֵין תִּכְלִית, גַּם שֵׁם ה' יִתְפָּרֵךְ נִמְצָא וּמִצְמָצִים אֶת
עֲצָמוֹ וּמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּדְרָכֵי נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים
וּמִזְכִּיר אוֹתוֹ בְּכָל פֶּעַם בְּכַמָּה וּכְכַמָּה רְמִיזִים שׁוֹנִים בְּכָל
יּוֹם וּבְכָל מָקוֹם בְּדִי שְׁיָשׁוּב אֵלָיו, וְהָעֵקֶר שִׁישְׁתַּדֵּל בְּכָל
עֵז לְהִתְקַשֵּׁר לְצַדִּיק הָאֱמֶת בְּדִי שְׁיִזְכֶּה עַל יְדוֹ לְאִמּוּנָה
שְׁלֵמָה שֶׁהִיא כָּלֵל וְעֵקֶר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְאִזּוּ בּוֹדֵאֵי יֵשׁ לוֹ
תַקְוָה לְעוֹלָם יִהְיֶה אִידָּ שִׁיְהִיָּהּ.

בּוֹדֵאֵי מֵאֵת ה' הִיָּתָה זֹאת שֶׁהִזְמִין לָךְ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה
בְּכַמָּה מִיָּנִי רְמִיזִים וְגִלְגּוּלִים אֶת הַצַּדִּיק, דָּעַר גְּרוֹיִסְעַר
מֵאֵן, דָּעַר אֱמֶת'עַר אִישׁ חֶסֶד (הָאִישׁ הַגָּדוֹל, אִישׁ חֶסֶד
הָאֱמֶת), שְׁבַתֹּרְתוֹ הַנּוֹרָאָה יְכוּלִים לְמַצֵּא כָּל מִבְּקָשׁ, וְאֵין
שׁוּם נִפְיִלָּה וִירִידָה שְׁבַעֲוָלָם שְׁלֵא יוּכַל לַעֲלוֹת מִשָּׁם. אִידָּ
גַּם תְּשׁוּקַתְךָ הָעֲצוּמָה, וְתַבְעֵרְתָּ לְבָךְ אֶל הָאֱמֶת זָכָה
אוֹתָךְ לָזֶה. הַסֵּתֶבֶל בְּעֵין הָאֱמֶת וְשִׁים לְבָךְ לָזֶה הַיִּטֵּב,

עד שיֵאִירוּ עָלֶיךָ כָּל הָאוֹרוֹת וְהַתְּקוּנִים שֶׁל הַצְּדִיק. אֲשֶׁר־
חִלְקָהּ וְגוֹרְלָהּ.

עַקֵּר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיָה רַק בְּשָׁבִיל זֶה, שִׁיתְּחִיל
הָאָדָם בְּכָל פַּעַם מֵרֵאשִׁית, בְּאֵלוֹ נִוְלַד הַיּוֹם, וּבְאֵלוֹ הַיּוֹם
הוא רֵאשִׁית הַתְּחִלָּתוֹ.

רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד שְׂאֵסוֹר לִהְיוֹת זָקֵן, הֵינּוּ לְהַתְּחִיל
בְּכָל פַּעַם מִמְּחֻדָּשׁ וְלַחֲשֹׁב בְּכָל פַּעַם שְׂעֵדִין אֵין לוֹ שׁוּם
הוּיָהּ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְרוֹצֶה לְהַתְּחִיל לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ שִׁיְהִיָּה
לוֹ הוּיָהּ בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוא זָקֵן גָּדוֹל וְעֵדִין לֹא הַתְּחִיל
כָּלָל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְהוא רְחוֹק מְאֹד מִקְדָּשֵׁת הַתּוֹרָה כְּמוֹ
שֶׁהוא רְחוֹק, וְאֶפְלוּ אִם עָבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים
וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים, אֵל יֹאמֶר בְּלָבוֹ שֶׁכֶּבֶר גִּזְקֵן בְּמַעֲשָׂיו וְכו'
עד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִשְׁתַּנּוֹת, רַק כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הוא חַי
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, עַד יוֹם מוֹתוֹ, כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקִרְבּוֹ,
כָּל זְמַן שֶׁיִּכּוֹל לָזוּז עוֹד בְּאֵיכָר אַחֵר, יִתְגַּבֵּר לְחַנֵּךְ עֲצָמוֹ
בְּכָל פַּעַם, וְיִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִמְּחֻדָּשׁ לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ
שִׁיְהִיָּה לוֹ הוּיָהּ בְּעוֹלָם, וְיִתְחַזֵּק לְהַתְּחִיל אִיזָה הַתְּחִלָּה
כָּל מָה דְאֶפְשָׁר, דְּבַר קָטָן אוֹ דְּבַר גָּדוֹל, וַיְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ

בְּמַעַט דְּמַעַט שְׂזוּכָה עֲדִין לִינַע בְּקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, כִּי שׁוּם
תְּנוּעָה קָלָה אוֹ אֲנָחָה וְצַעֲקָה וְכִסּוּפִים דְּקִדְשָׁה אֶפְלוּ
בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם. וְכִשְׂיֵהִיהָ חֶזֶק בָּזָה,
בּוֹדָאי יַעֲזֹרוּ ה' יִתְבַּרֵּךְ לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל
הַהֲכָנוֹת וְהִרְצוּנוֹת וְהַתְּשׁוּקוֹת וְהַכְּסוּפִים וְקִצְתַּת הַיְּגִיעוֹת
שֶׁהִיָּה לוֹ לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבַּרֵּךְ בָּלָם יִתְקַבְּצוּ לְעֶזְרָתוֹ.

כָּל הַתַּאֲוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת שֶׁל הָאָדָם מְמַרְרִים חַיֵּי הָאָדָם,
שֶׁעַל יְדֵי זֶה הָאָדָם כָּמוֹ תּוֹעָה בַּמִּדְבָּר מִמָּשׁ בְּמָקוֹם תּוֹהוֹ
וּבוֹהוֹ וְחֹשֶׁךְ, וְכָל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֱמֵת שֶׁהוּא יְסוֹד הָעוֹלָם.

לֵב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּפָנִימִיּוֹתוֹ בּוֹדָאי הוּא בּוֹעֵר תָּמִיד
לַה' יִתְבַּרֵּךְ וּלְתוֹרָתוֹ בְּאֵמֶת, אֲךֹּהַשָּׁטָן וְהַחֲכָמוֹת רָעוֹת
מִתְגַּבֵּר בְּכָל פַּעַם נֶגֶד הַטּוֹב שֶׁבָּאָדָם וְרוֹצֵה לְהַטְרִידוֹ
מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל יְדֵי תַּאֲוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְכָל מָה שֶׁחוֹתֵר
וּמִתְגַּבֵּר בְּנֶגְדוֹ - הוּא מִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר, עַל כֵּן הוּא מְלַחֶמָה
גְּדוֹלָה וְאַרְכָּה מְאֹד. אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן בּוֹדָאי הִיָּה הָאָדָם
מִתְגַּבֵּר עַל הָרָע, אֲךֹּהַמִּנְיָעָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר הוּא הַמֶּלֶךְ
זָקֵן וְכִסִּיל הַטָּמֵא, הַחֲכָם לְהָרָע, בַּחֲנִינָת בְּלָעָם, שֶׁמִּחֲמַת

רבוי זַהֲמַת תַּאֲוֹתָיו הִרְעוֹת בִּפְרֹט תַּאֲוֹת נְאוּף, הִיָּה לוֹ
גַּם רוּחַ גְּבוּהָה וְעֵין רָעָה וְכו', שָׁזָה בְּחִינַת קִנְיָה וְתַאֲוָה
וְכַבּוּד. וְלֹא דִי לוֹ בְּכָל זֶה שֶׁנִּתְּעָה כָּל כֶּךָ וְטַמָּא אֶת עֲצָמוֹ
כָּל כֶּךָ, עוֹד הִסִּית וְהִדִּיחַ אוֹתוֹ יִצְרוֹ הָרַע וְהִטְמִיא עַד
שֶׁעָמַד נֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּחִינַת מִשָּׁה רַבִּנוּ, וְהִתְקַנָּא בּוֹ
מְאֹד וְרָצָה לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים אֶת אוֹרוֹ לְגַמְרֵי מִיִּשְׂרָאֵל.
וּמִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים כָּל צָרוֹת וְגָלוֹת יִשְׂרָאֵל וְכָל הַקְּלָקוּלִים
וְכָל הַפְּגָמִים מֵאִזְּ עַד עַתָּה שָׁאֲנוּ בְּדוֹר הַחֲשָׁךְ הַמֵּר
הַזֶּה. אָבֵל רַבּוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצָה ה' הִיא תִּקּוּם,
וּלְעוֹלָם יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה וְגוֹמֵר וּמִנְצֵחַ תְּמִיד, וּשְׁפַת אֱמֶת
תִּכּוֹן לְעַד.

הַמַּעֲתִיק הַמְתַּפִּיל תְּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּחַתוֹ בָּזָה וּבִבְא, מְחַכֶּה
וּמִצְפֶּה לְהִתְרַאוֹת בְּפוּרִים בְּשִׂמְחָה וְרִקְוִידִים וְהַמְחֵאת כֶּף בְּהִנְגּוֹן
וְהַשִּׁיר שׁוֹשְׁנֵת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׂמְחָה בְּרֹאוֹתֶם יַחַד אוֹר הַצַּדִּיק.

שלמה ב"ר אברהם

נא.

ב"ה, י"ג ניסן תשכ"א, תל אביב.

יקירי, החותר ומשתדל להסתכל ולהתעדן באור פני הצדיק שהוא המנהיג הכולל, חכם הכולל, רוח הכולל, אשר רוח אלקים בו, שמאיר בכל אחד רוח אלקים ומכניע ומבטל רוח השקר, רוח כסילות ושטויות של האמונות הפזביות, ורוח רעה רוח הטמאה של המחקרים והפילוסופים. שלום וחיים וכל טוב.

נפש ולבי שלום לך, אל תירא. ואף אם מעשינו הם כמו שהם ותעינו כשה אוֹבד למקום מדבר שממה, למקום תוהו ובוהו, אף על פי כן אל נדאג ואל נעצב, כי ה' אתנו ועמנו ואצלנו וקרוב אלינו בכל עת ובכל מקום שהוא, רק העקר לאחז עצמנו בשתי ידיים בכל הפחות בנקדת האמת, אשר זכינו בדורות האלה להתגלות נוראות חדשות באלה, אשר לא נשמע בזאת מעולם, כי עכשו, תהלה לאל יש צדיק מבחר כזה שמתקן הכל ומהפך הכל לטובה, ומעונות נעשים זכיות. אשרי החוסה בצלו והולך בדרךיו ושומע בקול התחזקותו העצום לבלי להתיאש כלל ולהיות תמיד בשמחה על כל הנקודות טובות שנמצאים בנו עדין. והוא בודאי יעשה

את שלו לְקִים הַבְּטָחָתוֹ לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִבְּטָן שְׁאוּל.
וְעָלִינוּ לְהַזְכִּיר עֲצָמֵינוּ בְּכָל פֶּעַם, בְּפָרֵט בַּחַג הַקְּדוֹשׁ הַבָּא
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אֶת כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמַל ה' עִמָּנוּ בְּעֵנִין
הַנּוֹרָא וְהַנִּשְׁגָּב הַזֶּה שֶׁזָּכִינוּ לְהִסְתוֹפֵף בְּצֵל קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
וְנִשְׁגָּב כָּזֶה.

כָּל מֶה שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ שֶׁהוּא חוֹלָה בְּיוֹתֵר, וּפְגָמָיו
וְקַלְקוּלָיו וְהִתְרַחֲקוּתוֹ מֵה' יִתְפַּרֵּךְ עֲצוֹם מְאֹד, צָרִיךְ
לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אַחֵר הַצָּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה
בְּיוֹתֵר שְׂיוֹכֵל לְרַפָּאוֹת גַּם אוֹתוֹ, כִּי כָּל מֶה שֶׁהַחוֹלָה גָּדוֹל
בְּיוֹתֵר - הוּא צָרִיךְ רוֹפֵא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

כְּשִׁישְׂרָאֵל מְקַלְקָלִים מַעֲשִׂיהֶם מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁכְּמַעֲט אֵין
נֶכֶד מְעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, מַעֲוָצִים רַבּוּי הַפְּשָׁעִים וְהַקְּלָקוּלִים
רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, אִזּוּ הַצָּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְלֻמֵּד
זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי בְּחִינַת שְׁעָרוֹת שְׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים
לְמַצֵּא זְכוּת אֲפִלּוּ בְּהַגְרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, כִּי בְּכָלֵם נִמְצְאוּ
בְּמֶה שְׁעָרוֹת טוֹבוֹת מֶה שֶׁמְּשִׁיכִים עֲצָמָם לַפְּעָמִים מֵרַע
לְטוֹב כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה.

עַל יְדֵי שֶׁהוֹלִךְ הָאָדָם אַחֵר חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ וְאֵינוּ רוֹצֶה

לְבַטֵּל דַּעְתּוֹ בְּשִׁלְמוֹת נֶגֶד ה' יִתְפָּרֵךְ וְנֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֱמֶת,
עַל יְדֵי זֶה נִתְּבַלְּבַל הַמָּח בְּחֻכְמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְשִׁקָּר
וּמַעֲוֹת עַד שְׂיוֹכֵל לָסוּר וּלְהַטּוֹת לְגַמְרֵי מַדְרֵכֵי ה'. כְּמוֹ
שֶׁמַּצִּינוּ רַבִּים שֶׁנָּטּוּ עַל יְדֵי חֻכְמָתָם מֵה' יִתְפָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ
וְנִפְּלוּ לְעַמְקֵי תְהוֹם תַּחְתִּיּוֹת עַל יְדֵי שֶׁהֶעֱמִידוּ עַל
חֻכְמָתָם וְדַעְתָּם הַמְּשֻׁבָּשֶׁת. וְעַקֵּר הַחֻכְמָה - לְהַשְׁלִיךְ כָּל
הַחֻכְמוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל הַחֻכְמָה וְדַעַת שֵׁישׁ לוֹ לַעֲבֹד אֶת
ה' בְּפִשְׁיּוֹת וּתְמִימוֹת, וּיְבַטֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי נֶגֶד ה' יִתְפָּרֵךְ
וְנֶגֶד דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַמְּבַחֵר.

הַבֵּן מֶלֶךְ הָיָה חָכָם וְהָיָה אוֹהֵב חֻכְמָה מְאֹד וְהָיוּ אֲצִלוֹ
חֻכְמִים גְּדוֹלִים, וְכָל מִי שֶׁהָיָה בָּא אֲצִלוֹ עִם אִיזָה דְּבַר
חֻכְמָה הָיָה אֲצִלוֹ בְּחִשְׁבּוֹת גְּדוֹל מְאֹד וְהָיָה נוֹתֵן לָהֶם
כְּבוֹד וְעִשְׁוִירוֹת בְּשִׁבְלֵי הַחֻכְמָה, לְכָל אֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ, מִי
שֶׁהָיָה רוֹצֵה מָמוֹן הָיָה נוֹתֵן לוֹ מָמוֹן, וּמִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה כְּבוֹד
הָיָה נוֹתֵן לוֹ כְּבוֹד, הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הַחֻכְמָה. וּמַחְמַת שֶׁהָיָה
חָשׁוּב אֲצִלוֹ הַחֻכְמָה כָּל כֶּךָ הָיוּ כָּלֵם לּוֹקָחִים עֲצָמָם אֶל
הַחֻכְמָה וְעִסְקוּ כָּל הַמְּדִינָה בְּחֻכְמוֹת, כִּי זֶה הָיָה רוֹצֵה
מָמוֹן כְּדִי שִׁיקְבֵּל מָמוֹן עַל יְדֵי זֶה, וְזֶה הָיָה רוֹצֵה חִשְׁבּוֹת
וְכְבוֹד, וּמַחְמַת שֶׁכָּלֵם עִסְקוּ רַק בְּחֻכְמוֹת עַל כֵּן שִׁכְחוּ שֵׁם

באותה המדינה טכסיסי מלחמה, כי היו כלם עוסקים
בחכמות עד שהיו כל בני המדינה חכמים גדולים עד
שהקטן שבאותה המדינה היה במדינה אחרת חכם גדול
מכלם. והחכמים שבאותה המדינה היו חכמים מפלגים
גדולים מאד, והיה עמקות ודקות גדול באותה החכמה
של החכמים, ומחמת החכמות נתפקרו החכמים של
אותה המדינה, ומשכו גם את הפן מלך הנ"ל לדעתם
ונתפקר גם פן. והפן מלך מחמת שהיה פן טוב, כי נולד
עם טוב, והיה לו מדות טובות וישרות, היה נזכר לפעמים
היכן הוא בעולם, ומה הוא עושה וכו', והיה גונח
ומתאנח על זה, על שנפל למבוכות פאלו ונתעה כל כך,
והיה מתאנח מאד, אבל תכף פשהיה מתחיל להשתמש
עם השכל חזר ונתחזק אצלו החכמות של אפיקורסות
הנ"ל. וכן היה כמה פעמים שהיה נזכר היכן הוא בעולם
וכו' והיה גונח ומתאנח, ותכף פשהתחיל להשתמש עם
השכל חזר ונתחזק אצלו האפיקורסות הנ"ל.

יש בני אדם שמרבים לעסק רק בחכמות, ועל פי רב
פונתם בזה רק בשביל הבלי העולם הזה, דהינו בשביל
חשיבות וכבוד או ממון וכיוצא בזה, ומחמת שעוסקין

רק בַּחֲכָמוֹת עַל יְדֵי זֶה שׁוֹכְחִין מִכִּסֵּי הַמִּלְחָמָה לְגַמְרִי,
הֵינּוּ אֵיךְ לֶלֶחֶם הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לֶלֶחֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא מִלְחָמַת הַיִּצָּר הָרַע, וְלַפְעָמִים בָּאִים
לְאַפִּיקוֹרְסוֹת גָּמוֹר עַל יְדֵי הַחֲכָמוֹת.

אֲפֹלוּ הָאָדָם הַגְּדוֹל שֶׁבְּגְדוּלִים שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכָּל גְּדוֹל וְהוּא
לְמֶדֶן וְחָרִיף גְּדוֹל בִּישׁ"ס וּפּוֹסְקִים, וְאֲפֹלוּ אִם יֵשׁ לוֹ יָד גַּם
בַּחֲכָמַת הַקִּבְּלָה, צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד שֶׁלֹא יִכְשֹׁל עַל יְדֵי
רַבּוּי חֲכָמָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה אֶצֶל הַבֵּן מֶלֶךְ עִם הַחֲכָמִים שָׁלוֹ,
שֶׁעַל יְדֵי רַבּוּי חֲכָמָתָם נָפְלוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן.

הַמַּעֲתִיק הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּמִבְרָכּוֹ בְּחַג בָּשָׂר וְשִׁמְחָה.

שלחן ג' אופסר

נב.

ב"ה, ג' דְּחוּל הַמוֹעֵד פֶּסַח תַּשְׁכ"א, תל אָבִיב.

יְקִירִי, אֲשֶׁר וְךָ שֶׁכָּלוּ הַיָּשָׁר וְהָעֵמֶק הָיָה לוֹ לַעֲזֹר לְהַגִּיעַ לְמַחוּז חֲפָצוֹ,
אֶל נִקְדַּת הָאָמֶת הַמַּמְתִּיק מְרִירוֹתָא דְּעֵלְמָא וּמִחְיָה וּמְקִיָּים כָּל
הָעוֹלָמוֹת. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

היום הגיעני מכתבו הנעים בצרופ צ'ק על סך מאה ל"י, רב תודות ותשואות חן חן מקירות לבי. קבלתי נחת רוח גדול מזה שראיתי שאהבת נקדת האמת מצאה קן בלב הפכיר אשר זה חלקנו מכל עמלינו, זה תקותנו, זה נחמתנו, זה ישועתנו לנצח. יעזרך ה' להתחזק לחשב מחשבות עמקות להתגבר ולהתקשר לאור הצדיק. אריין טאהן זיך גוט טיף בדברי רבנו ז"ל (להכנים עצמך עמוק היטב בדברי רבנו ז"ל) בהתורות בהמעשיות ובהתפללות וכו', ותכנים כל פחות נפשך וכל האש הקדש המשרש בלבך הישראלי בכל האצרות שלנו, אזי וועסטי לעבין א לעבין (אזי תחיה חיים), כי זולת זאת אין שום חיות כלל.

כל העולם מלא יסורים והרפתקאות מהרפתקאות שונות ואין לשום אדם במה לנחם את עצמו כי אם במעט הטוב שזוכה לחטף במעט הימים הרעים האלה.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול עד שזוכה להשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו, ולא יניח להפיל את עצמו לעולם.

יש ימי הילדות והבחרות, ימי עליה, וימי עמידה, וימי

יְרִידָה שֶׁהֵם יָמֵי הַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהִכְרַח שִׁיעָבֵר עַל כָּל אָדָם כָּל יָמֵי חַיָּו הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִיָּנִי עֵתִים שׁוֹנִים, עֵתִים לְטוֹבָה, עֵתִים לָרָעָה, פְּעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת עֲלִיָּה וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה. וְהַצִּדִּיק הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה וְדַעַת לְיִשְׂרָאֵל, מֵאִיר בְּכָל אֶחָד שְׂיוֹכֵל לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַזְמָנִים וְהָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו, בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק מִה' יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם.

עֲתָה בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים הָאֵלּוּ כְּשֶׁמִּתְגַּבֵּר הָאָדָם בְּתַנוּעָה קָלָה כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, הוּא יָקָר אֲצֵל ה' יִתְבָּרֵךְ הַרְבֵּה מַעֲבֹדוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל דּוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים.

הַמַּעֲתִיק, הַמַּעֲתִיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּתוֹ, מְבָרְכוֹ בְּחוּג כָּשֵׁר וְשִׁמְחָה.

שלחן של אור

נג.

ב"ה, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֵיר, תשכ"א.

גָּאֵהַר מִיֵּין זָאךְ אִיז תְּפִלָּה (כָּל הָעֶנְיָן שְׁלִי הוּא רַק תְּפִלָּה).

חֲמִידַת לְבִי, הַחֹדֶר בְּלֶהֱבֹ אֵשׁ אֶל עֵמֶק יַם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַבֶּעַל
תַּפְּלָה, הַמַּעֲלָה מִיַּם הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת אֶל הָאֱמוּנָה הָעֲלִיזָה. שְׁלוֹם
וְכָל טוֹב נִצְחִי בָּזֶה וּבָבָא.

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' שְׂזָכִיתָ לְרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים טוֹבִים
וְחֻזְקִים, וְאַתָּה פּוֹעֵל בָּהֶם הִרְבֵּה לְטוֹבַת עַסְקֵי
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הֵבִין מֶלֶךְ הָאֱמֶת, הוּא הַבֶּעַל תַּפְּלָה, הוּא
הַשְּׁבָעָה הַבְּעֻטְלִירִם, הוּא כָּלְלִיּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים
הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁגָלָה תּוֹרוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת כָּאֵלוֹ
שֶׁלֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם שֶׁהֵם עָקֹר תִּקְוָתָנוּ לְדּוֹרוֹת עוֹלָם.

הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרָאוֹת הֵגַם כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׁגָה וְשׁוֹם
הַתְּנוּצָצוֹת הַדַּעַת בָּהֶם, אֵף עַל פִּי כֵן מוֹבֵן וְגִלּוֹי לְעֵין הַכֹּל
בַּחוּשׁ מִמַּשׁ כִּי כָלֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים וְנּוֹרָאִים מְאֹד לֹא
יְכִילִם כָּל רַעֲיוֹן, וְכָל מָה שֶׁאֵנּוּ מוֹצְאִים בְּהַמַּעֲשִׂיּוֹת הוּא
רַק רִמּוֹ בַּעֲלָמָא פְּחוֹת מְטַפָּה מִן הַיָּם, כִּי סוֹד גּוֹף הַמַּעֲשֵׂה
בַּעֲצֵם רַחוּק וְנִשְׁגָּב מְאֹד מִדַּעַתָּנוּ!

הַמַּעֲשֵׂה מִהַבֶּעַל תַּפְּלָה, סְפּוֹר נִפְלָא וְנּוֹרָא הַפְּלֵא וְפְלֵא,
וּלְפִי פִשּׁוּטוֹ גַּם כֵּן מְבָאֵר בּוֹ בְּכָל עֲנִין וְעֲנִין מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל
וְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וּמִתְעוֹרֵר תְּשׁוּקָה נִפְלְאָה לַעֲבוֹדַת ה' יִתְבָּרֵךְ

לְכָל מְעִין בָּהֶם, וּמִסְפָּר בְּכָלל כְּמַעַט מִכָּל מִינֵי הַטְּעָאוֹת
וּסְבָרוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְטְעוֹת שְׁנִמְצָאִים בָּעוֹלָם,
וּמִהִבְרוֹר וְהִתְקוֹן שֶׁלָּהֶם.

וְהִנֵּה הַבֶּעַל תְּפִלָּה שֶׁהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלוֹת וְשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת לֵה' יִתְבָּרַךְ הָיָה יוֹשֵׁב חוּץ לַיִּשׁוּב, רַק שֶׁהָיָה
רָגִיל לְכַנֵּס לַיִּשׁוּב בְּשִׁבִּיל לְפָתוֹת וּלְרִצּוֹת בְּנֵי אָדָם
לְעִבּוֹדָתָהּ יִתְבָּרַךְ לִילֶךְ בְּדַרְכּוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכוֹ
תִּכְף חוּץ לַיִּשׁוּב, כִּי רַב יִשׁוּב הָעוֹלָם הֵם רְחוּקִים מְאֹד
מִהִתְכַּלִּית הָאֱמֶת. וְכָל הַנְּהַגוֹתָיו שֶׁל הַבֶּעַל תְּפִלָּה וְאַנְשָׁיו
הָיָה לְהַפּוֹךְ מִמֶּנְהֶם יִשׁוּב הָעוֹלָם, שֶׁרַבָּם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵי
הַבָּלִי עוֹלָם וְתַעֲנוּגוֹתָיו וְתַאֲוֹתָיו, וְעַל כֵּן הָיָה מְכַרְח
הַבֶּעַל תְּפִלָּה עִם אֲנָשָׁיו לַיִּשׁוּב חוּץ לַיִּשׁוּב. וּבִמְקוֹם זֶה
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם הַבֶּעַל תְּפִלָּה הָיָה שָׁם נֶהָר לְפָנָיו וְאֵילָנוֹת
וּפְרוֹת, וְהָיוּ אוֹכְלִים מִן הַפְּרוֹת, וְעַל בְּגָדִים לֹא הָיָה
מִקְפִּיד כָּלֵל!

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הָעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹדָתָהּ
יִתְבָּרַךְ יוֹשֵׁב עִם אֲנָשָׁיו חוּץ לַיִּשׁוּב, הֵינּוּ כִּי כָּל יִשְׁיִבְתּוּ
וְהַנְּהַגוֹתָיו הוּא בּוֹדֵאֵי הַהַפּוֹךְ מִמֶּשׁ מִדְּרָכֵי הַיִּשׁוּב אֲשֶׁר

מַעֲשֵׂיהֶם תוֹהוּ, וְרוֹדְפִים אַחֵר מוֹתְרוֹת וּמְרוֹדִים בְּהַבְלִי
הַזֶּמֶן. אֲבָל הַצַּדִּיק עִם אֲנָשָׁיו הֵם רְחוּקִים מִכָּל זֶה לְגַמְרִי,
וּמִסְתַּפְּקִים בְּמָה שֵׁישׁ לָהֶם, וּבִפְרָט עַל בְּגָדִים וּמִלְבוּשִׁים
אֵינָם מְקַפִּידִים כָּלָל. וְהֵם יוֹשְׁבִים חוּץ לַיִּשׁוּב לְגַמְרִי מִמָּוֶשׁ
בְּכָל יְדְעוּתֵיהֶם וְהִנְהָגוֹתֵיהֶם וְעוֹסְקִים רַק בְּתַפְלָה וְשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ וְתִשְׁבּוּבָה וְוִדּוּיִים וְתַעֲנִיתִים וְכו',
וְאַצֵּל אֱלֹוֵי הָאֲנָשִׁים כָּל הָעֲבוּדָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּעֲבוּדַת ה'
שְׁנֵדָמָה לְרַב הָעוֹלָם לְדַבֵּר קָשָׁה מְאֹד לְקַבֵּל עַל עֲצָמָם
עֲבוּדָה כְּזֹאת, וְאַצֵּל אֱלֹוֵי הָאֲנָשִׁים כָּל זֶה יָקָר מִכָּל
הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי יֵשׁ לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסְּגוּף הַגְּדוֹל
אוֹ מִתַּעֲנִית וְכִיּוּצָא יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם. אֲךָ אִם
עַל פִּי שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים חוּץ לַיִּשׁוּב, אִם עַל פִּי כֵן נִכְנָסִים גַּם
כֵּן בְּכָל פַּעַם אֶל הַיִּשׁוּב כִּדִּי לְקָרֵב עוֹד בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת
ה' וּמִתְנַהֲגִים בְּזֶה בְּחֻכְמָה גְּדוֹלָה, כִּי בְנֵי הַיִּשׁוּב הָיוּ
אוֹרְבִים עַל הַבַּעַל תַּפְלָה לְתַפְסוֹ, וְזֶה מִחֻמַּת שְׁנֵת־בְּלָבָל
הָעוֹלָם וְנִתְּעוּ בְּדַעוֹת מִשְׁבָּשׁוֹת שֶׁלָּהֶם כָּל כֶּךָ, עַד שֶׁמִּי
שֶׁהוּא מְקָרֵב אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶת וּמְדַבֵּר בְּנֶגֶד סְבִירוֹתֵיהֶם
הַמְטָעוֹת וְעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ,

מִתְעוֹרְרִים בְּנִגְדּוֹ בְּשִׁנְאָה וּמִלַּחֲמָה גְדוֹלָה וְאוֹרְבִים עָלָיו
לְלַכְדּוֹ וּלְתַפְסּוֹ, עַל כֵּן צָרִיד לְהִתְנַהֵג בְּזֶה בְּחֻכְמָה גְדוֹלָה.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַבֶּעַל תְּפִלָּה יֵשׁ לוֹ מֵאֲכָלִים כָּאֵלוֹ
שֶׁשְׂשׂוֹזִכִּים לֶאֱכֹל וְלִטְעֵם מֵאֵלּוֹ הַמֵּאֲכָלִים מִשְׁלִיכִים תִּכְרָף
תְּאֻת מָמוֹן, וּמְרַגְּשִׁים גְּדֹל הַסֶּרְחוֹן שֶׁל מָמוֹן שֶׁהוּא
מִסְרִיחַ בְּצוֹאָה מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁמִּתְבִּיְשִׁים מְאֹד עִם הַמָּמוֹן
וְהַמָּמוֹן הוּא הַבּוֹשָׁה הַגְּדוֹלָה מְכַל הַבּוֹשׁוֹת, וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ
לוֹ יוֹתֵר מָמוֹן הוּא מִתְבִּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר. וְגַם הַקְטָנִים בַּמַּעֲלָה
וְחִסְרֵי הַמָּמוֹן מִתְבִּיְשִׁים בְּעֶצְמָם גַּם כֵּן עַל שֶׁהֵיוּ קְטָנִים
כָּל כֹּךְ בְּעֵינֵי עֶצְמָם מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַמָּמוֹן, כִּי עֲתָה נִתְגַּלָּה
לָהֶם שְׂאֵד־רָבָא הַמָּמוֹן הוּא עֵקֶר הַבּוֹשָׁה. וְעַל כֵּן הָעֲשִׂירִים
מִתְבִּיְשִׁים עוֹד בְּיוֹתֵר וְטוֹמְנִים עֶצְמָם בְּמַחֲלוֹת עֹפֵר מִגְּדֹל
הַבּוֹשָׁה שֶׁמִּתְבִּיְשִׁים אֶחָד מִחֻבְרָיו עַד שֶׁאֵינָם יְכוּלִּים
לְהֵרִים פְּנִיָּהֶם כָּלֵל מִפְּנֵי הַבּוֹשָׁה, כִּי מֵאֲכָלִים אֵלּוֹ שֶׁל
הַבֶּעַל תְּפִלָּה יֵשׁ לָהֶם סִגְלָה זֹאת שֶׁעַל יָדָם מֵמַאֲסִין בַּמָּמוֹן
בְּתַכְלִית הַמָּאוּס וּמִשְׁלִיכִים אֶלִּילִי כֶּסֶף וְאֶלִּילִי זָהָב, כְּמוֹ
שֶׁיְהִיָּה לְעֵתִיד.

מִי שְׂרוּצָה לַחֲשֹׁב עַל תְּכִלְיתוֹ בְּאֵמֶת וּמִכְרָח לִהְיוֹת מְעֻרָּב

עם הבריות כאלו שהם רחוקים לגמרי מן התכלית, צריך להזהר גם אז שיהיה על כל פנים במחשבתו חוץ מן הישוב, וירחיק מחשבתו ודעתו וכל הנהגותיו מכל בחינת ההנהגות הזרות ומידות זרות ודעות רעות וסברות של שקר הנמצאים ושכיחים הרבה ברב בני הישוב.

המעתיק הדורש שלומך ומעטיר בעד ישועתך והצלחתך.

שלום ב"ב אהבה

נר.

ב"ה, י"א איר תשכ"א, טבריא.

יקירי, חבר בהפת הקדושה של הבעל תפלה שהוא הפלא שבכל הפלאות של הבורא יתברך, שבו תלויים כל הישועות של כל ישראל לדור דור. שלום וחיים וכל טוב.

אני בתומי אלך לעשות את חובתי להזכירך ולזרזך בכל פעם לברך אל הצדיק ולחשב על התכלית האמתית, כי אני מחייב לשרת את הצדיק ולמלאות פקדתו ורצונו אשר הוא משתוקק להיטיב מטובו לכל ישראל, אך בחירתך חפשית, וה' ברחמיו יעזור לנו ויטה בחירתנו

לְטוֹבָה, שְׁנוּכָה לְהִתְחִיל מַעֲתָה לְבָלוֹת כָּל יָמֵינוּ לְחַפֵּשׁ
וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת אֲשֶׁר חָפַר וְגָלָה בְּאֵרוֹת מַיִם
חַיִּים לְרַפְּאוֹת תַּחֲלוּאֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לָנוּ וּלְדוֹרוֹתֵינוּ
וּלְכָל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל. וְכָל מִי שְׂרוּצָה לְזָכוֹת לְשֹׂאֵב
מִהַבְּאֵרוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֹהִים דְּבָרִים הַמְּחִיין אֶת הַנֶּפֶשׁ
לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נִצְחִים - יָבוֹא וְיִזְכֶּה. וְאִם הַמְּנִיעוֹת
מִשְׁתַּטְּחִין כְּנֻגְדּוֹ כְּבָרִיחֵי בְּרוֹל וּדְלָתוֹת נַחֲשֶׁת, זֶה יְדוּעַ לָנוּ
מִכֶּכֶר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁבִירַת
מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת. זָכַר הֵיטֵב אֶת כָּל זֶה וְהִתְאוּשֵׁשׁ וְהִתְחַזֵּק
וְאַל תִּהְיֶה מִה שֶׁקּוֹרִין שְׁלִימוֹלָנִיק.

הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָאָה שֶׁל הַבַּעַל תַּפְּלָה, סִפּוּר נִפְלָא וְנוֹרָא
הַפְּלֵא וְפְלֵא, וּמִלְבָּד שְׂרָשֵׁי הַדְּבָרִים וְהַפְּנִימִיּוֹת הַגְּדוֹל
שֶׁיֵּשׁ בְּכָל הַסִּפּוּרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִפְלָא וְנִסְתָּר מְאֹד
מִשִּׁכָּל אֲנוּשִׁי, גַּם לְפִי פֶשׁוּטוֹ מִבְּאֵר בּוֹ בְּכָל עֵינֵן וְעֵינֵן
מוֹסֵר הַשִּׁבְל, מוֹסֵר נִפְלָא וְעֲצוּם מְאֹד, וּמַעֲזִיר אֶת הַלֵּב
מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, וּמִסְפֵּר בְּכָלל כְּמַעֲט מִכָּל
מִינֵי הַטְּעָאוֹת וְשִׁבוּשִׁים וּסְבָרוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְטָעוֹת
שֶׁנִּמְצְאִים בְּעוֹלָם, וּמִהַבְּרוּר וְהִתְקוֹן שֶׁלָּהֶם.

הכל מוֹדִים שֶׁעָקֵר הוּא הַתְּכָלִית וְהַכֹּל מִכְרָחִים לְהוֹדוֹת
שָׁכַל מִי שֶׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל בְּיוֹתֵר וְסֻמוֹךְ יוֹתֵר אֶל הַתְּכָלִית
הוּא רָאוּי לְהִיּוֹת רֹאשׁ וּמֶלֶךְ עַל הַכֹּל. אֵךְ מֵעַתָּה שֶׁהָרוּחַ
סָעָרָה הַגְּדוֹלָה בִּלְבָב וְהִפָּךְ אֶת הָעוֹלָם לְגִמְרִי, מִיָּם לִיבִשָּׁה,
וּמִיבִשָּׁה לַיָּם, וּמִמַּדְבָּר לְיִשׁוּב וְכו', וְהַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה וְהַבֵּת
מְלָכָה וְהַתִּינוּק וְכָל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו
נִתְפָּרְדוּ וְנִתְפָּזְרוּ, אֲזִי נִתְבַּלְבְּלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְנִתְהַפְּכוּ
מִסֵּדֶרֶן הָאֱמֶת, וְכָל אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם נִתְבַּלְבְּלוּ וְנִתְפָּרְדוּ
וְנִחְלְקוּ לְכַתּוֹת כְּתוֹת לְעֵנִין הַחֲקִירָה מָה הוּא הַתְּכָלִית.
וְכָל כֵּת וְכֵת נָתַעוּ וְנִבְּכוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְדֵי תַּאֲוֹתֵיהֶם
הָרַעוֹת בְּרַעוֹת זֵרוֹת שָׁלָהֶם וּסְכָרוֹת בְּדוּיּוֹת וּפְזוּבוֹת עַד
שֶׁנִּשְׁתַּבְּשׁוּ וְשָׁעוּ מְאֹד וְהִפְּכוּ הָאֱמֶת מֵהִפָּךְ אֶל הִפָּךְ.
קִצַּת מֵהֶם אָמְרוּ שֶׁעָקֵר הַתְּכָלִית הוּא כְּבוֹד, לְהִיּוֹת
רוֹדֵף בְּיוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם אַחֵר הַכְּבוֹד וּלְהַשְׁיגוֹ. כִּי יֵשׁ בְּנֵי
אָדָם שְׁלֵהוּטִים בְּיוֹתֵר אַחֵר הַכְּבוֹד וְרוֹדְפִים אַחֵר הַכְּבוֹד
מְאֹד וְאוֹבְדִים עוֹלָמָם הַנִּצְחִי וְגַם הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁבִּיל
כְּבוֹד מְעַט שְׂרוּצִים לְהַשְׁיגוֹ. זֶה רוֹצֵה לְהִתְכַּבֵּד עַל יְדֵי
עֲשִׂירוֹתָיו שֶׁיִּהְיֶה לוֹ שֵׁם וְכְבוֹד בֵּין נְגִידִים וּקְצִינִים וְחוּרֵי
אֶרֶץ וְכו', זֶה רוֹצֵה לְהִתְכַּבֵּד וּלְהִתְיָקֵר עַל יְדֵי תוֹרָתוֹ

וְעִבּוּדָתוֹ וְחוּתָר כָּל יָמָיו שִׁיְהִיָּה נִתְקַבֵּל לְרַבִּי וּמִנְהִיג. וְמָה
 שְׁבֹאֲמַת אֲדִרְבָּא, הַדָּבָר הוּא בְּהֶפְךָ מִמֶּשׁ, כִּי עֵקֶר הַתְּכָלִית
 כָּל הַבְּרִיאָה הוּא רַק כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ וְצַדִּיקָיו
 הָאֲמִתִּיִּים, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לָזֶה כִּי אִם כְּשִׁמְמַעְטִין
 בְּכְבוֹד עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי וּבּוֹרְחִים מִן הַכְּבוֹד לְגִמְרֵי בְּאֲמַת,
 וְיִוָּדְעִים פְּחִיתוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְהוּא נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמָּאֵם וְאֵת
 יֵרֵאִי ה' יִכְבֵּד, וּמִשְׁתַּדֵּל וּמִתְיַגֵּעַ כָּל יָמָיו לְהַרְבוֹת כְּבוֹד
 הַמָּקוֹם שֶׁהוּא כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְהַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וּמִבְטֵל
 כְּבוֹד עֲצָמוֹ בְּאֲמַת לְגִמְרֵי. וְהֵם הִפְכוּ הָאֲמַת לְגִמְרֵי מִהֶפְךָ
 אֶל הֶפֶךְ, וְנִתְּעוּ מִדַּעַה לְדַעַה וּמִסְבָּרָא לְסְבָרָא עַד שֶׁאָמְרוּ
 שֶׁעֵקֶר הַתְּכָלִית הוּא כְּבוֹד, וְהָיָה לָהֶם הוֹכָחוֹת וְרֵאיוֹת
 וּסְבָרוֹת גְּדוֹלוֹת עַל זֶה שֶׁעֵקֶר הַתְּכָלִית הוּא כְּבוֹד, לְרֹדֵף
 אַחֲרֵי הַכְּבוֹד בְּיוֹתֵר רַחֲמֵנָא לִיצְלָן מִהֲאִי דַּעְתָּא.

וְכֵן כֵּת הָאֲחֵרֶת טָעוּ בְּסְבָרוֹתֵיהֶם הָרַעוֹת וְנָטוּ מִסְבָּרָא
 לְסְבָרָא, עַד שֶׁנִּשְׁתַּגְּעוּ וְאָמְרוּ שֶׁרְצִיחָה מִצּוּהָ הִיא וְהוּא
 הַתְּכָלִית, וְהָיָה לָהֶם סְבָרוֹת וְהוֹכָחוֹת רַבּוֹת עַל זֶה. וּבְאֲמַת
 אָף עַל פִּי שְׁלִבְאוּרָה רְחוֹק לְהֶאֱמִין שִׁימְצָאוּ אֲנָשִׁים כְּאֵלָה
 שִׁיְהִיָּה לָהֶם סְבָרוֹת שֶׁרְצִיחָה הִיא מִצּוּהָ, אֲבָל בְּאֲמַת יִשׁ
 טָעוּתִים כְּאֵלָה בְּעוֹלָם עַד שִׁיכּוּלִים לְטָעוֹת עַל יָדָם לֹאֲמַר

שְׂרָצִיחָה הִיא מְצוּה עַד שְׂבָאוּ לִידֵי כַעַם וְרָצִיחָה מִמֶּשׁ.
וְכִיּוֹצֵא בְּזוֹה בְּנֶשֶׁאֶר הַכְּתוּת. וְכָל אַחַת הָיָה לָהֶם סְבָרוֹת
רְבוֹת עַל טָעוּתָם עַד שֶׁאֶפְשָׁר בְּאַמֶּת לְטָעוֹת בָּהֶם,
רַחֲמָנָא לִיְצִלָן.

הַמֶּשֶׁךְ יָבוֹא בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ.
הַמַּעֲתִיק הַמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַד טוֹבַת וַיִּשְׁוּעַת נַפְשֵׁךְ בְּאַמֶּת, וַיִּשְׁלֹמוּ
יִגְדַּל לְאַרְךָ יָמִים טוֹבִים וּבְרִיאִים.

שלחן ב' אופסר

נה.

ב"ה, כ"ו אִיר תשכ"א, טְבֵרְיָא.

לְבִי יִקְרִי, הַמַּחֲמִם אֶת לְבֹו בְּחִמִּימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת לְשִׁתּוֹת מִיּוֹמִי
הַדַּעַת שֶׁל הַצִּדִּיק שְׁמִמָּנוּ יִצְמַח הַתְּגִלּוֹת הַחֲכָמָה וְהַשְׁכָּל הָאֲמִתִּי
לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וַיִּתְגַּדֵּל אֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאוֹר גְּדוֹל וּבְהַתְּגִלּוֹת נִפְלָא
בְּכָל הָעוֹלָם, שָׁלוֹם וְכָל טוֹב.

מִנְחָמוֹת שְׁאֵנוּ חוֹלִים מְדַכָּאִים בְּחִלֵּי הַנֶּפֶשׁ כָּל כָּךְ, עַל כֵּן
הַצִּדִּיק הָרוּפָא נֶאֱמָן שׁוֹפֵךְ עָלֵינוּ סִמְמָנִים יִקְרִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד. אַף עַל פִּי שֶׁלְּכַאוּרָה נִרְאָה שְׁכַמְעַט הַכֹּל

הוֹלֵךְ לְאֲבוֹד חֵם וְשָׁלוֹם, אָף עַל פִּי בֶן רֵיחַ טוֹב קוֹלֵט,
וּבִרְבוֹת הַיָּמִים אוֹלֵי נֹכַח לַחֲטָף מֵהֶם אֵיזָה טָפָה יִקְרָה
וְנִפְלְאָה לְתוֹךְ פִּינוּ וּפְנִימִיּוּתָנוּ, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ תִּקְוָה
לְזֻכוֹת לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמִּשְׁךְ סְפוּר הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה מְעַנֵּן הַמַּעֲשִׂיּוֹת
וְהַנִּהְגוֹת זְרוֹת וְדַעוֹת רָעוֹת וְסִבְרוֹת כְּזָבוֹת לְהַפְנוֹךְ
מִן הָאֱמֶת שֶׁנִּשְׁתַּבְּשׁוּ בָּהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם, אַחֵר בְּלִבּוֹ
הָרוּחַ סֶעֱרָה שֶׁהִפִּיךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְגִמְרִי, וְנִתְּהוּ
כַתּוֹת כַתּוֹת, שֶׁכָּלֵם נִתְּעוּ וְנִבְּכוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְדֵי
תַּאוּתֵיהֶם הָרָעוֹת.

וְהִנֵּה כַת אַחַת טָעוּ וְאָמְרוּ שֶׁזֶה שְׂאוֹכֵל מְעַט וְאֵינוֹ נִיזוֹן
מִמַּאֲכָלִים שֶׁל שָׂאֵר בְּנֵי אָדָם, הוּא רָאוּי לְהִיּוֹת מְלֶכֶךְ. נִפְל
אֲצֵלֶם הָאֱמֶת, עַד שֶׁבָּחְרוּ בְּצַבּוּעִים וּשְׂקָרִים הַמַּתְדַּמִּים
עֲצָמָם כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם וּמִרְגִּילִים עֲצָמָם לֶאֱכֹל מְעַט
מִחֲמַת גְּדֻלוֹת וְגִסּוֹת הָרוּחַ, כִּדִּי לְהַתְכַּבֵּר וּלְהַתִּיקֵר עַל
יְדֵי זֶה, מִחֲמַת שְׂרֹאִים שֶׁזֶה הַדְּבָר חָשׁוּב עֲכָשׁוּ, וּבִשְׁבִּיל
זֶה מְקַבְּלִין אוֹתָם לְרַבִּי וּמִנְהִיג כְּשֶׁרֹאִים שְׂאוֹכֵל מְעַט,
בְּדַקּוֹת, בַּחֲזָן שֶׁל שְׂקָר!

וכן הכת ש'אמרו ש'מליצה ודבור הוא התכלית, דהינו שידע כמה לשונות ויהיה מליץ נאה וכו', זה הטעות מבאר גם כן קצת, כי ידוע את כל המעשה הרע הנעשה עכשו על ידי המליצים הפושעים, כמו שאמר רבנו ז"ל בדרך צחות כששבח את המליצה מאד, ואמר אחר כך, אבל יש מליצים שהם פושעי ישראל, כמו שכתוב "ומליציו פשעו בי". כי כל המחקרים והפילוסופים והאפיקורסים רבם בכלם הם מליצים גדולים, ובחרו בדרכי המליצה מאד, ללמד לשונות רבות, ולדבר צחות, ולהיות בעל לשון ומליץ נאה. ובאמת בשרשה שבקדשה המליצה טובה מאד, כמו ששבח רבנו ז"ל בעצמו את המליצה מאד ואמר שהמליצה יש לה כח גדול לעורר את האדם.

והנה ענין זה של מעלת המליצה הוא נצרך מאד לכל אדם החפץ חיים אמתיים ונצחיים הרוצה לילך בדרכי ה', לשוב אליו יתברך, אשר העצה הכללית שהיא יסוד כל העצות היא ההתבודדות והשיחה בינו לבין קונו, כמבאר אצלנו כמה פעמים. דהינו שירגיל עצמו בכל יום לילך למקום מיוחד להתבודד ולפרש שיחתו לפניו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, ולהרבות בטענות

והפצרות ובקשות ופיוסים בלשון שמדברים בו שיעזרהו
ה' יתברך ויזכהו לשוב ממעשיו הרעים, ולהתקרב אליו
יתברך. ולענין זה הוא דבר גדול ענין המליצה, דהינו
שירגיל עצמו להרחיב שיחתו ולהרבות במענות ולבקש
למצא לעצמו בכל פעם דברי תחנונים ופיוסים חדשים
ומענות נאות ודברי התעוררות של רחמים הרבה, כי
לענין שיחה בינו לבין קונו שהוא עקר התכלית האמתית
שצריכים לזכות על ידי זה לחיים נצחיים ולהנצל מבאר
שחת ומטיט הין וכו', לענין זה צריכים כל מיני דבורים
שבעולם, תחינות ובקשות ורצוים ופיוסים והפצרות
ורחמנות וחנונה ומענות וכיוצא בזה הרבה. וכל עניני
דבורים אלה וכאלה הם כלם כלולים בבחינת מליצה,
כי כל זה נמשך בשרשו מבחינת מליצה העליונה
שממש יסוד דוד המלך עליו השלום ספר תהלים ברוח
קדשו, הכלול מכל לשונות המליצה הקדושה. אבל
הבת הנ"ל בחרו במליצה לרעתם, לבלות כל ימיהם
על דרכי המליצה כדי להמשיך לב ישראל חס ושלום
לדרכי המחקרים והפילוסופים אשר על ידי זה עוקרים
את עצמם ואת בניהם ותלמידיהם החולכים בעקבותם

מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. כְּמוֹ שְׂרֹאִים בְּחוּשׁ דְּרִכֵּיהֶם הֲרָעִים לָמָּה
שָׁבָאִים עַל יְדֵי מְלִיצִיָּהם הַפּוֹשְׁעִים, עַד שֶׁמַּחֲלָלִים שִׁבְתָּ
בְּפֶרֶהֶסְיָה, וּמִדְּבָרִים סָרָה עַל ה' וְעַל תּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה,
וְהוֹלָכִים בְּדַרְכֵי הָעֶפְרוֹ"ם וּבְמִנְהֻגֵיהֶם וּבְמַלְבוּשֵׁיהֶם וּבְכָל
תְּנוּעוֹתֵיהֶם, וְכוּפְרִים בַּתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה לְגַמְרִי, וְעַל יְדֵי
זֶה מִמִּילָא כּוֹפְרִים בַּתּוֹרָה שֶׁבַכְתָּב, כִּי אֵין שׁוּם דְּבָר
מִתּוֹרָה שֶׁבַכְתָּב בְּלִי דְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָּה בְּגִמְרָא
וּמִדְרָשִׁים, שֶׁהוּא תּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה. וְאִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ
בָּזֶה כָּאֵן כִּי יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת לְסִפּר בְּגִדְל מְרִירוֹת
הַצָּרָה הַזֹּאת שֶׁנִּתְפַּשְׁטָה עֲכָשׁוּ כָּל כָּךְ. וְאֵלּוּ הַמְּלִיצִים
הַפּוֹשְׁעִים הֵם מִמֶּשׁ עֲנִין הַפֶּת הַנ"ל שֶׁבִּחְרוּ בְּאִישׁ צָרְפְּתִי
מִשְׁגָּע לְמַלְךְ, בְּשִׁבִּיל שֶׁהָיָה מְלִיץ נִפְלָא, וְהָיָה יוֹדֵעַ כְּמָה
לְשׁוֹנוֹת, וְהָיָה מְדַבֵּר תָּמִיד אֶפְלוּ לְעֶצְמוֹ, וּבּוֹדָאֵי הוֹלִיךְ
אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר. אוֹי לָהֶם. עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר "וַיִּמָּה יִתְרוֹן
לְבַעַל הַלָּשׁוֹן", "הֵסֵר מֵעָלֵי הַמּוֹן שִׁירִיד" וְכו'.

הַמַּעֲתִיק הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וַיִּשְׁעֵתוֹ, הַמִּתְנַעֲנֵעַ לְהִתְרַאוֹת
בְּשִׁמְחָה.

שלמה ב"ר אברהם

נו.

ב"ה, כ"ו אֵלּוּל תשכ"א, תל אָבִיב.

לְבִי יְקִירִי, הַכּוֹסֶף וּבּוֹעֵר לְהַצְדִּיק בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שְׂמֵחַ זָק וּמֵאֲמִץ
נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי גַם בְּעֵצִים שְׁפִלוּתוֹ וְשַׁחְרוּתוֹ, בְּתוֹךְ כָּל הַטְּמָאוֹת
וְהַזְהָמוֹת, וּמְבַרֵּר וּמְגַלֶּה כָּל הַטּוֹב שֶׁנִּמְצָא בּוֹ, וּמְאִיר בְּדַעְתּוֹ
הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. שְׁלוֹם רַב.

יְקִירִי וְחֲבִיבִי כָּל־כְּבִי, דַּע כִּי אֵין אַתָּה יוֹצֵא מִמֶּחֱשֶׁבֶתִּי,
בְּכָל יוֹם וּבְכָל יַעַת אֲנִי מְעוֹרֵר רַחֲמִים אֲצֶל בַּעַל
הַרַחֲמִים שְׂיַחֲסוּם עֲלֶיךָ וְיִשְׁמַח נֶפֶשְׁךָ בִּישׁוּעָתוֹ, שְׂיִתְּהֶפֶךְ
הַכֹּל לטוֹבָה.

שׁוּם לְבָבךָ הַיָּטִב, וְאַל תִּשְׁכַּח כָּל תַּגְמוּלוֹת ה' אֲשֶׁר גָּמַל
עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת נִצְחִי כְּזֶה, שֶׁכָּבֵר זְכִיתָ לְמַעַם מְעֻט מִצּוֹף
דְּבַשׁ אֲמָרִי אֶמֶת נִפְלָאִים נוֹרָאִים מְאֹד הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל
חַי, וּכְבֵּר זְכִיתָ זֶה כְּמָה שְׁנִים לְהִיוֹת נִמְנֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין
אֲנָשֵׁי אֶמֶת הַנְּלוֹיִם אֶל הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֶמֶת. קוֹה קְוִיתִי
לִה' שְׂיִוְסִיף חֶסְדּוֹ עִמָּךְ שְׂתִזְכֶּה גַם בְּזֶה הַשָּׁנָה לְהִשְׁתַּדֵּל
לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּגִיעוֹת וְעִיבוֹבִים וְלָבוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ
הַקְּבוֹץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֶמֶת הַעוֹסֵק בְּתַקוּן נֶפֶשׁוֹ,
וְהַעֲקֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה

שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וּפְלֵא אֶצְלִי מֵאַחֵר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, לָמָּה לֹא יוֹהֲרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּין אֵלַי שְׁיִהְיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֶר. כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהוֹהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יִחָסֵר אִישׁ. וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת.

הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְה' יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שָׂאִין הַדָּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מַאֲבוֹתִי, רַק ה' יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה שָׂאֲנִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעֵיִא אַתֶּם כָּלְכֶם בְּיֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וְאָמַר שְׂיִכּוּלִים אֲזִי אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׁכָּכֵל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפֶּן, אִף עַל פִּי בֶן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכּוּלִים אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁכָּכֵל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכּוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מִה שְׁכָּכֵל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

אֶחָד אָמַר לִפְנֵי שְׁהִי נִיחָא לוֹ יוֹתֵר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל
 שִׁבְתִּי תְּשׁוּבָה, וְלֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֵין לוֹ מָקוֹם לַעֲמֹד
 שָׁם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְגַם אֵין לוֹ אֲכַסְנִיא טוֹבָה לֶאֱכֹל וְלִלּוֹן,
 וּמַחֲמַת זֶה דַּעְתּוֹ מִבְּלָבֶל מְאֹד וְאֵינוּ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה,
 עַל כֵּן הָיָה טוֹב לִפְנֵי יוֹתֵר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּזִמְנֵי אַחֵר וְלֹא
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. הֵשִׁיב לוֹ רַבֵּנוּ ז"ל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "אִם לֶאֱכֹל,
 אִם שְׁלֹא לֶאֱכֹל. אִם לִישֹׁן, אִם שְׁלֹא לִישֹׁן. אִם לְהִתְפַּלֵּל,
 אִם שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל (הֵינוּ שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה כְּרֹאוּ). אֲךָ
 וְרַק שְׁתַּהֲיוּ אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהָיָה אִידֵךְ שְׁיִהְיָה. יֵא
 עָסִין גִּיט עָסִין. יֵא שְׁלֹאפִין גִּיט שְׁלֹאפִין. יֵא דֹאוּוֹינֶעֶן גִּיט
 דֹאוּוֹינֶעֶן. אֲבִיא דִּי זְאֵלְסֵט בִּיֵּא מִיר זֵיין רֹאשׁ הַשָּׁנָה". אִם
 קִשָּׁה מַה שְׁהַקְפִּיד כָּל כָּךְ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
 דִּיקָא, הֲלֹא בְּלֹא זֶה כְּבֹר מְקַשִּׁין עֲלָיו קִשְׁיוֹת הִרְבָּה, וְיִהְיֶה
 קִשָּׁה עוֹד קִשְׁיָא זֹאת גַּם כֵּן.

בְּעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּאוֹמֵן עֲמֻדְנוּ לִפְנֵינוּ, אִז
 שָׁאֵל עַל אִישׁ אֶחָד מְנַעֲמְרוֹב שְׁלֹא בָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְהִתְחִיל הָרַב רַבִּי נִפְתָּלִי לְתַרְצוֹ וְלֹא קִבֵּל הַדְּבָרִים,
 וְהַקְפִּיד עָלָיו מְאֹד, וְאָמַר שְׁעָלָיו יֵשׁ רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל כִּי רָצָה
 בְּאַמַּת לְהִיּוֹת כָּאֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲךָ נִמְנַע מִחֲמַת כִּמָּה

מְנִיעוֹת וכו'. אַחֲרֵי כֵךְ עָנָה וְאָמַר בְּקוֹל חֲזָק מֵעַמֶּק הַלֵּב,
 מָה אָמַר לָכֶם, אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה. הֵינּוּ מַלְהוּת אֲצִלּוֹ עַל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן בְּקוֹל זִיעַ סָגִיא (בְּקוֹל רַעַד
 גָּדוֹל): "וְיֵא אֲזוּי זָאל אֵיךְ אֵיךְ זֶאגִין. קִיין גֶּרַעסֶערס דֶּער
 פֿון אִיז נִיט פֿאַר אַגִין". מֵרַבּוּי דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים אָז בְּזֶה
 וּמִתְנַוְעוּתוֹ הַנּוֹרְאוֹת אָז, לְמִדְּנוּ שְׂרָצוֹנוֹ חֲזָק לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ
 בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד לְאַחֲרֵי הַסִּתְּלָקוּתוֹ, וְשָׂאִין
 דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה.

הָעֵקֶר שֶׁכָּל הַיְּהוּדוֹת תָּלוּי בְּזֶה, לְדָרֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי
 הַרְבֵּי הָאֱמִתִּי וְחֵבֶר אֱמִתִּי שְׂיֹרְהוּ וּלְמַדְהוּ דְּרָכִים עֲצוֹת
 אֱמִתִּיּוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל
 מְקוֹם וּבְכָל עֵת.

בְּאַהֲבָה וְנִגְעוּגוּעִים עֲצוּמִים עַד כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּבִכְרַפַּת כְּתִיבָה וְחִתִּימָה
 טוֹבָה לַחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ לָךְ וּלְמִשְׁפַּחְתְּךָ הָעֲדִינָה
 וּלְכָל הַנִּלְוִים לָךְ. וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא.

הַמַּעֲתִיק

שלמה בן אברהם

נז.

ב"ה, י"ד תשרי תשכ"ב, תל אביב.

מחמד עיני, השזור וקלוע בחבלי עבותות אהבה אל הצדיק שהוא חדוש פלא נורא כזה שלא היה ולא יהיה כמוהו, אשר בקול תורתו יהפך כל העולם מרע לטוב, והוא יגמר פרצונו להביא הכל אל התכלית הטוב הנצחי. בבוא משיח צדקנו אז יודע לכל ישראל נוראות גדלתו, ואז יסכר פי דוכרי שקר, ויבושו וינשכו את בשרם, ויתגבר האמת ויתגדל השלום, ואת רוח הממאה יעביר מן העולם. שלום וכל טוב.

בַּחַיִּים ששי"ב תשרי סמוך לכניסת שבת קדש הגיע לידי אגרתך הלבבי מיום כ"ו אלול תשכ"א בצרופ צ'ק על סך שבעים וחמש ל"י. ינוחו ברכות על ראשך, פי שמחתני והחייאתני, יקירי מושל לבי, בפעלך וחסדך הגדול שהפלאת לעשות עמדי. תגיל ותשיש על חלקך הטוב שזכית להתקשר ולהתדבק באהבה עזה כל כך אל הצדיק ואנשיו הנאמנים, זה חלקך מכל עמלך, זה תקותך לנצח.

כל תשוקתך ותבערת לבך הבוער ונכסף לגדל לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת בעולם, וכל פעלה וכל תנועה קלה שאתה עוסק לטובת עניני הצדיק ואנשיו

הַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר, בְּפֶרֶט כָּל הַפְּסִיעוֹת וְהִיגִיעוֹת
שֶׁהָיָה לָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
הַצַּדִּיק הָעוֹסֵק בְּרִפּוּאֵת וְתִקּוֹן נַפְשׁוֹ, הַכֹּל נִרְשָׁם לְמַעַלָּה
לְמוֹבָה וּשְׁכָרָךְ לֹא יִקָּפֵחַ.

בְּאַהֲבָה וְהוֹקְרָה וְאֲחוּלִים לְכַבִּיִּים בְּיוֹתֵר לַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה.

שלחנא דבא אורח

נח.

ב"ה, חצות ליל ששי ט' כסליו תשכ"ב, מבריא, על ציון הקדוש רבי
מאיר בעל הנס זי"ע.

פת עיני ולבי, שאזר חלציו בלי עצלות, ולבב את לבבו הנלהב
באש לזהם, להשתמש בצחות לשונו החד והקולע וכשרונו הגדול
ביותר מגדר הרגיל, לרפש נפשות גדולות של סופרים ומדענים
להלהיב לבם אל הצדיק האמת שהוא רק יחיד בעולם, שהוא
עקר החדוש והפלא של כל גדולי הצדיקים האמתיים החדושים
היחידים בני עליה שהיו בכל הדורות. המכניע ומבטל ההכל והרוח
שטות ושגעון של חכמות חיצוניות ואמונות כוזביות, ומגלה אלקותו
יתברך לכל באי עולם על ידי המאכלים המתפשלים באש של בית
הבשול שלו. מלך המשיח, רק הוא יהיה השדכן שישדך ויקשר את

כָּל יִשְׂרָאֵל עִם זֶה הַצֹּדִיק הָאֵמֶת, וְיִוְדִיעַ ויִגְלֶה לָהֶם עֵצָם תִּקְוָה רוּם
מַעֲלָתוֹ וְגִדְלָתוֹ וְתִקְפוֹ וְעִזּוֹ נִפְלְאוֹת חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה עַד אֵין
סוּף וְאֵין תְּכֵלֶת מֶה שְּׁאִין הִפֵּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהֵלֵךְ לַחֲשֹׁב, וְעַל יְדֵי זֶה
יִתְקַן כָּל הָעוֹלָם, וְיִקְרַב בָּלָם לַה' יִתְבָּרַךְ, וְיִמְלֹא כָּל הָאָרֶץ יְדַעַת אֵת
ה'. אֲשֶׁרִי הָאֲזֻנִּים שְׂזוּכִים לְשִׁמְעַת זֹאת. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב לַחַיִּים אֲרָכִים,
חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֱמֶתִיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים.

דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֵמֶת עוֹלָה יוֹתֵר מֵאֲלָפִים וּרְכָבוֹת
דְּבוּרִים שֵׁשׁ בָּהֶם אַחִיזֵת הַשָּׁקֶר. כָּל מֶה שְּׁאִינוּ
מְדַבְּרִים אֵין פּוֹנֵתֵנוּ לְדְבוּרִים בְּלִבֵּד, כִּי אִם לִילֵךְ בְּזֹה,
וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹ עַל יְדֵי זֶה.

מֵרִב חֲבִיבוֹתֶיךָ וְעֵצָם אֶהְבֶּתְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתֶיךָ אֶהְבֶּה רַבָּה
אֶהְבֶּת אֵמֶת בֶּל יִמוּט וְיִנָּתֵק לְעוֹלָם, וּמִגִּדְלֵי תְּשׁוּקָתִי
לְרֹאוֹת בְּהַצִּלְחָתְךָ הַנִּצָּחִית, הִרְיֵנִי שׁוֹלַח אֵלֶיךָ דְּבָרִים
אֵלֶּה מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שָׁלַח ה' בְּלִבִּי אַחֲרֵי הַשִּׁיחוֹת
וְהַתְּחַנוֹת וְהַצָּעָקוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁשִּׁפְכֵתִי עָלֶיךָ לִפְנֵי הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ בְּעֵת הַהִתְבּוֹדְדוֹת בַּחֲצוֹת לַיְלָה בֵּין הַהָרִים שֶׁעַל
יְדֵי רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֵּם זי"ע, כִּי נִפְשֶׁךָ קְשׁוּרָה בְּנִפְשֵׁי
תְּמִיד בְּכָל עֵת, וּבִפְרָט בְּעֵת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי. הִמּוּ מַעֲי
עָלֶיךָ בְּיוֹתֵר, כִּי יַדְעָתִי טוֹב לְבָבְךָ בְּפִנִּימִיּוֹת וּסְגִלַת נִפְשֶׁךָ

האצילה וגבוהה מאד, וראוי לך להתגבר בכל עז לבל
תאבד האוצרות והסגלות היקרות וחמודות התלויים
בנפשך היקרה מאד. הקיצה אחי משנתך, וזכר את
בוראך בימי זקנותך וחשב על אחריתך ותכליתך הנצחי
טרם יכבה הנר. הלא כבר עברו משנותיך הרבה, וכצל
ימינו על הארץ, כי הזמן הולך והומה, הולך וסוער, והולך
וסוער, ורץ ופורח מאד מאד, ואינו עומד כלל אפלו רגע
אחת, ומתי תעשה לביתך הנצחי. היום קצר והמלאכה
מרבה ולא עליך לגמר המלאכה, רק כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך - עשה. ואם לא עכשו - אימתי. שים
לבך היטב לדברים האלה וזכר מה שדברנו כמה פעמים,
שתהלה לאל יש לנו אב זקן, זקן שבזקנים, אשר כחו גדול
ונורא מאד מאד עד אין סוף ואין תכלית, העוסק בתקוננו
ומשתדל בהצללתנו לגצח בכל דור, ובודאי יתקן אותנו
בתקון גמלא. רק חזק ואמץ לקים דבריו לשמח נפשך
תמיד בכל דרכי עצותיו, ולכלי לפל בדעתך כלל לעולם
משום דבר, ותכריח עצמך הרבה ללמד ספריו בכל
יום ויום מעט או הרבה ותמצא מרגוע לנפשך. והעקר
שתבטל דעתך נגד דעת רבנו הקדוש והנשגב זצ"ל.

מִי שְׂרוּצָה לְזָכוֹת לְאַחֲרִית טוֹב לְנִצָּחַ, צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל
בְּכָל כַּחוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וְאֲנָשָׁיו הָאֲמִתִּיִּים, וְעַל יְדֵי זֶה
נִתְקַן הַכֹּל, עַד שֶׁעוֹנוֹת נִתְּהַפְּכִין לְזָכוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה גּוֹרֵם
שָׁגם הָרָשָׁעִים הַגְּמוּרִים שֶׁיֵּצְאוּ מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי רַבּוֹי
מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, גַּם הֵם נַעֲשִׂים כַּסָּא לְקַדְשָׁהּ, וְחוֹזְרִים
בְּתִשׁוּבָה, וְעוֹזְרִים לְעוֹבְדֵי ה' שֶׁיִּבְנוּ בְּנִינִים דְּקַדְשָׁהּ.

עַקֵּר הַתְּנַבְּרוֹת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנֶּחֱשׁ הַקָּדְמוֹנִי,
הוּא עַל הַתְּלִמִּיד חֲכָמִים וְהַלּוּמִדִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
דַּעַת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי אַחֲרֵיהֶם הוּא כְּרוּךְ תְּמִיד לְהַחֲטִיֵּאם
מִחֲמַת שֶׁיֵּשׁ לָהֶם נִשְׁמָה גְבוּהָה בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶּל.
וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּקוּן - לְשָׁמֵר מְאֹד אֶת שְׁכָלוֹ וּמִחֲשַׁבְתּוֹ
שֶׁלֹּא יִכְנִים בְּתוֹךְ מִחֲשַׁבְתּוֹ שׁוֹם מִחֲשַׁבָּה חִיצוֹנָה וְלֹא
שׁוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה, כִּי הַשֶּׁכֶּל הוּא הַנִּשְׁמָה, וּכְשֶׁמִּקְדֵּשׁ
שְׁכָלוֹ, הֵינּוּ נִשְׁמָתוֹ, עַל יְדֵי זֶה מַגְבִּיָּה וּמַשִּׁיב הַכֹּל לְשֶׁרֶשׁוֹ,
וְזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה.

בְּתַקְוָה הַחֲשָׁד, בְּתַקְוָה הַיְרִידָה שֶׁל נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כְּשֶׁנּוֹפֵל
מְאֹד לְסִטְרָא דְּמַסָּאבוּתָא, אִזְ דִּיקָא אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל חַיּוּת
מִשׁוֹם קַדְשָׁהּ, כִּי אִם מִבְּחִינַת הַקַּדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהוּא

קדִישַׁת הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִתְעַלֵּם וּלְהִסְתַּתֵּר גַּם
בְּמִקְוֹמוֹת הַטְּמֵאִים לְגַמְרֵי וּלְהַחֲיוֹת הַנוֹפְלִים לְשֵׁם, חֵם
וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן אֵין שׁוֹם יֹאִוֶשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, כִּי אֲדַרְבָּא שָׁם
דִּיקָא מְלַבֵּשׁ וְנִסְתָּר וְנִעְלָם קִדְשָׁה עֲלִיוְנָה מְאֹד לְהַחֲיוֹתוֹ.
וְעַל כֵּן אִם יִזְכֹּר הָאָדָם זֹאת בְּתַקְפָּה יְרִידָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וַיֵּאֱמִין
זֹאת בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, אֹז בְּיֹדָאֵי יָכוֹל לִזְכּוֹת לְהִתְקַרֵּב לַה' יתְבָּרַךְ
מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, וּלְהַפְּדֵי הִירִידָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

צָרִיךְ לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְבַחֲיַת אַמוּנָה
שֶׁהִיא בְּחִינַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכֵין לְדַעַת גְּבוּהָ
מְאֹד. וְעַקֵּר הָאַמוּנָה הָאֱמֵתִית הוּא שֶׁה' יתְבָּרַךְ מְקַבֵּל
תַּעֲנוּג וְשִׁעְשׁוּעַ מִבְּנֵי אָדָם הַתַּחֲתוֹנִים דִּיקָא, אֲפֹלוּ
מִהֲנֻמוּכִים בְּיוֹתֵר. וְלִזְכּוֹת לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת הוּא רַק עַל יְדֵי
הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁזֹּכֶה לַעֲנוּהָ שֶׁל מִשָּׁה, וּמַגְדִּיל עֲנוּתָנוֹתוֹ
הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת הַתַּחֲתוֹנוֹת וּמַעֲלָה
וּמְקַשֵּׁר כָּלֵם לַה' יתְבָּרַךְ, אֲפֹלוּ הֶרְחוּקִים בְּיוֹתֵר.

הַמַּעֲתִיק הַמִּתְנַעֵנֵעַ וְחוֹשֵׁק לְהִתְרַאוֹת בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.

שלמה ב"ר אברהם

נטי.

ב"ה, כ"ו בסל"ו, חנכה תשכ"ב, תל אביב.

לבי יקירי, שזכה לשתף עצמו עם הצדיק האמת שהוא ראש מבקר האמת שבין הצדיקים המבחרים האמתיים יחידי הדורות, שגלה אמת בזה בעולם שאי אפשר לקלקלו בשום אופן בעולם. שלום וחיים וכל טוב.

עריף: לזכר היטב היטב כל ימי חייו בכל יום ויום גדל חסדי המקום שעשה עמו וסבב סבות נוראות בתחבולותיו לקרבו להצדיק האמת שמוציאו ממקום שמוציאו, ומודיע לו כי עדין ה' עמו ולא יעזב את חסדו ממנו לנצח. ואף על פי שעדין עובר מה שעובר, אף על פי כן בודאי החסד והטובה שעשה עמו ה' יתברך, בודאי אינו לריק חס ושלום, וסוף כל סוף יגמר ה' יתברך את שלו, ויזכה לשוב למקורו בשלמות בגדל כח וזכות הצדיק, כי דבר אלקינו יקום לעולם.

על ידי אור הקדוש הנפלא והנורא של גר חנכה הקדוש אנו ממשיכין עלינו אור הצדיק האמת שכבר המשיך שלמות הגאולה שתהיה על ידי משיח צדקנו. עקר ביאת המשיח הוא לגלות האמת בעולם, כי עכשו האמת

בגלות גדול וכל אחד אומר שאצלו האמת, ועקר האמת
יתגלה על ידי משיח.

השקר הוא סטרא דמותא ואמת היא סמא דחיי, ועל
בן ברור האמת מתוך השקר הוא בחינת תחית המתים.
(האמת הוא בחינת כסדר, הינו שאומרים הדברים כמות שהוא,
שזה בחינת כסדר. אבל השקר הוא בחינת שלא כסדר, מאחר
שמשנה הענין והספור מסדרו האמתי). עקר מצות גר חנפה
הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שייזכו הכל לידע
היכן האמת שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באורו של
משיח בכל מיני חשך ואפלה ומבטל כל החשכות וכל
אהבות הנפולין, ומצילם משטף מים רבים המתגברים
בכל פעם להחריב את העולם להשכיחם התורה.

ה' יתברך ברחמיו נוהג בחסדו בכל דור על ידי הצדיק
הגדול האמתי ואנשיו הפשרים האמתיים, שיש לפעמים
שחוטפין אנשים ומוציאין אותם מקומות רחוקים
ומלכלכים מאד ומתחילין לטהר אותם ולקרובם לה'
יתברך ומאירים בהם אורות גדולים בהארה גדולה, אף
על פי שיש הרבה שגופלים אחר כך ממדרגתם רחמנא

לִיצֵלָן, אֵף עַל פִּי בֶן הֵם מִשְׁתַּדְּלִין לְקָרֵב בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר,
 "כִּי אַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה', לְעוֹלָם יָדֹךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה", עַד
 אֲשֶׁר סוֹף כָּל סוֹף יִתְקַן הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת.

עֲכָשׁוּ בְּגִדְל עֵצִים הַחֲשֵׁךְ, שֶׁהָאֵמֶת נִעְדָּרַת וְסוֹר מֵרַע
 מִשְׁתוֹלֵל וְיֵרָאִי חָטָא נִמְאָסִין, וְעַל פִּי רַב אֲנָשִׁי אֵמֶת הֵם
 נִרְדָּפִים מְאֹד מִחֲמַת הַקְּטָגוֹר שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְעַקֵּר
 הַתִּקּוֹן הוּא לְבָלִי לְכֵנִם בְּחֻקֵּי רֹאשׁוֹת וְקִשְׁיוֹת וְתִרְוּצִים כָּלֵל,
 רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ לְבָלִי
 לְהִלְכֵד בְּרִשְׁת הָרוֹדָפִים בְּחֻלְקִלְקוֹת לְשׁוֹנִם וּבְחֻכְמָתָם
 וְלִיצְנוּתָם, אֲשֶׁר כָּל זֶה קִשָּׁה מִהֲרִדִּיפָה בְּנִשְׁמִיּוֹת כִּי
 מְנִיעֵת הַפֹּחַ קִשָּׁה מִהֶכַל.

מִי שְׂרוּצָה לְכֵנִם בַּיָּם הַחֻכְמָה, אִי אֶפְשָׁר לְכֵנִם בּוֹ כִּי אִם
 עַל יְדֵי מְנַהִיג אֵמֶתִי שִׁידַע כָּל הַדְּרָכִים וְהַנְּתִיבוֹת שְׁבִימִם
 הַחֻכְמָה, וְיַעֲשֶׂה אֲנִיּוֹת בְּחֻכְמָה וְאוֹמְנוֹת נִפְלָא לְעֵבֶר
 וְלִשְׁוִט עֲלֵיהֶם בַּיָּם הַחֻכְמָה. כִּי מִי שֶׁאִינוֹ מְקַבֵּל מִהֲרָבִי
 הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה אֶת בְּחִינַת צִמְצוּם וּמַחְצוֹת
 הַשֶּׁכֶל שֶׁלֹּא יִכְנֵם לְהַשְׁיֵג יוֹתֵר מִדִּי וּבִמְפֹלָא מְמַנּוֹ, וְלֹא
 יִכְנֵם בְּחֻקֵּי רֹאשׁוֹת וְקִשְׁיוֹת וְתִרְוּצִים וְכו' רַק יִסְמַךְ עַל אִמוּנָה,

וירצה לכנס בים החכמה - בודאי ישקע ויטבע בתוך הים ברוחניות וגשמיות. וזה היה עקר הגם של קריעת ים סוף שנבקע להם בכח וזכות משה רבנו עליו השלום ים החכמה ברוחניות וזכו לעבר בו בשלום, וכמו כן נבקע להם הים בגשמיות "ויעברו בַּיַּבְשָׁה בתוך הים". והעקר היה על ידי שהאיר עליהם בחינת שתיקה, לבלי להרהר אחר מדותיו יתברך, בחינת "ה' ילחם לכם, ואתם תחרישון".

המתנגעג להתראות באהבה ושמחה בלב אמת

שלאל ב"א אואסר

ט.

ב"ה, י"א שבט תשכ"ב.

עצמי ובשרי, הקשור בקשרים חזקים בהאילן הנפלא הקדוש ונורא מאד, שהוא הצדיק האמת העומד לנו למחסה ולמגן לדור דור, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות תורתו. אשריך שזכית לידע מבעל הנפלאות, שכל דבריו נפלאות פלאי פלאות עד אין חקר לבער ולבטל כל הכפירות ואמונות פזביות ולהמשיך ולקרב כל העולם לה' יתברך.

עקר התכלית והשלמות הוא רק לעבד ה' בתמימות
 גמור בלי שום חכמות כלל. כי יש מחקרים
 שאומרים שעקר התכלית הוא על ידי חקירות וחכמות
 חיצוניות שלהם, והם מבליים ימיהם בעולם הזה לחקר
 ולהשיג המשפלות וזהו התכלית אצלם, אבל באמת עקר
 השגת התכלית והעולם הבא הוא רק על ידי אמונה
 ומצוות מעשיות, לעבד ה' בתמימות ובפשיטות גמור,
 ועל ידי זה בעצמו זוכין למה שזוכין (עין לא ראתה וכו').

התפלה משנה הטבע ונתפלאין החכמות והחקירות שהם
 הולכים על פי הטבע.

המחקרים והכופרים מפרשים כל התורה כלה על פי
 חכמות ואפיקורסות שלהם, ואפלו מצוות מעשיות
 מפרשים הכל על פי צורה ושכליות שלהם, וכופרים
 בעשית המצוות. אשרי מי שאינו יודע מהם כלל. ועקר
 הכנעתם על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה מכלל
 מאד, שעקר ענינו הוא תפלה, כי תפלה משנה הטבע.

המתפלל תמיד על שלומו וישועתו, המתנגעגע להתראות בשמחה.

סא.

ב"ה, ראש חודש ניסן תשכ"ב, תל אביב.

מחמד עיני ולבי הנעים והנחמד לכל, ה' עזוז וגבור יהיה מעוזך ויחזק ללבך בכל עז ותעצומות לזרו מאוד לדלג על מה שצריך לדלג כדי שתוכל להמשיך על מרחק וחכמתך הארה מהנגון והשיר של נפלאות למעלה מן הטבע, היוצא מהכנור של ע"ב נימין של הצדיק האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ האחרון על ידי משיח צדקנו שעל ידי זה יבער ויבטל המינות ואמונות כזביות מן העולם, ויחזיר בלם אל האמת ויקרבם לה' יתברך ותורתו, וימלא כל הארץ דעה לדעת כי ה' הוא האלקים. שלום וכל טוב לארץ ימים.

אחי יקירי וחביבי, מה מאוד גדלה שמחתי ושוכתי לראות פתב ידך החזקה המלא ידידות וברכות נאמנות היקרות לי מאלפי זהב וכסף. אני יודע בנפשי האמת, כי בודאי אינני ראוי וכדאי לקבל כבוד כזה.

בקשתי ממך יקירי לחזור על הדברים שכתבתי לך עד הנה, ולהיות תמיד על רעיוןך ספרי רבנו ז"ל ולהגות בהם ולדקדק בהם, כי בטח תמצא בכל דבור ודבור כל מיני מתיקות, ובודאי תוכל להחיות עצמך תמיד בהם אפלו בעמק החשך בכל מיני צרות הנפש.

אל ירע בעיניך על אשר לא כתבתי לך אגרת זה זמן רב,
 כי ה' יודע את לבי, כי מעצם אהבתך האמתית הקשורה
 וחקוקה בעמקי לבבי יומם ולילה נכסף נכספתי בכלות
 הנפש להרחיב הדבור ולטיל עמך בגן עדן העליון של
 הצדיק יום יום, אך אין דעתי צלולה מחמת בגידות הזמן
 אשר סבבוני כידוע לך קצת, ואם ירצה ה' כי ירחיב ה'
 את דעתי, אז בודאי אתגבר ואתאמץ בכל נפשי להודיעך
 בכל פעם חדשות נוראות מהישועות והחסדים העצומים
 שעשה ה' עמנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות
 האחרון והמר הזה על ידי הצדיק האמת שהוא מבצר
 תקנתנו האחרון, עד שגם עכשו אחר כל המרירות
 והקלקולים הרבים שקלקלנו - עקר נחמתנו ותקנתנו הוא
 החסדים החדשים הנפלאים שהם בחינת שכליות גבוהים
 ונעלמים מאד, שרשי התורה שהם למעלה מהתורה,
 ששמשיך עלינו הנחל גובע מקור חכמה להחיות כל
 הנפשות הנפולות אשר רבו כמו רבו בדורות הללו.

עלינו לשמח ולרקד בלב שלם בשמחה גדולה שזכינו
 לידע מהעוסק בתקוננו לנצח בכל דור, ואוי ואבוי להם
 להחולקים והמתנגדים על העוסק בתקון נפשיהם בכל

עת. ואף על פי שהם חולקים כמו שחולקים ומתלוצצים
כמו שמתלוצצים, אף על פי כן סוף כל סוף יתגלה האמת
לעין כל, עד שכל חלקת הכבוד יהיה אצל האמת, ואז
בודאי הכל ירוצו לעבד את ה' באמת ולהתקרב לצדיק
האמת שהוא עקר שלמות האמת.

המעתיק והמסדר, הדורש שלומו וישועתו בכל עת בזה ובכא,
מברכו בברכות מאלפות וחג כשר ושמח על גאלתנו ופדות נפשנו.
המחכה ומצפה לראותו היום ולשמח אתנו יחד על שמחתנו.

שלום ב"ה אברהם

סב.

ב"ה, כ"ה ניסן תשכ"ב, תל אביב.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע ולהאיר אור האמת
בעולם, שהוא אור הצדיק האמת אור האורות בחינת אורו של
משיח המאיר עלינו אור התגלות אלקותו יתברך גם במחשבים
מרים ומרורים אשר בדור החשך הזה, ומשבר ומכניע ומשפיל
ומבטל מן העולם כל ספרי המינים והמחקרים הנוטים לצד מינות
וכפירות, וכל הגאווה והממשלה של המנהיגים של שקר שמטילים
שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים ועוקרים את העולם
בהם משני עולמות. יצו ה' אתך את הברכה והחיים.

יָמֵי זְקֵנָה וְשִׁיבָה קִפְצוּ עָלֵינוּ, וְכַחֲנוּ חֲלָשׁ וְדָל, וְשׁוֹנְאֵי
נַפְשֵׁנוּ שֶׁהוּא אִשׁ הַתְּאוּת רַבּוֹ וְגָבְרוּ מִכָּל הַצְדָּדִים
כַּמַּעַט בְּלִי שְׁעוֹר, וְנַפְשֵׁנוּ מְטַרֶפֶת בְּמַצְלוֹת טֵיט עֲכִירַת
תְּאוּת עוֹלָם הִזָּה וְהַבְּלִי כְּאֶבֶן הַנֶּתוּן בְּתוֹךְ כֶּף הַקָּלַע,
וְאֵנוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם נָע וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטַרֵּף מְאֹד יוֹתֵר
מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם וְהַרוּחַ סֹעֶרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בְּלִי
שׁוּם מְנוּחָה וְהַשְׁקֵט, וְאֵין שׁוּם מְשָׁל וְדִמְיוֹן לְכַנּוּת
וְלַהֲדָמוֹת עֵצִים הֶרַחֲמָנוּת שְׁעָלֵינוּ, וְאֵנָּה יִתְמִי דִּיתְמִי בְּדוֹר
הַיְתוֹם הַזֶּה, וְאֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה רַק לָנוּם וְלַפְּרָח
לְהַצְדִּיק, לְהַתְּגוֹלֵל בְּרֶפֶשׁ וְטֵיט וְלַרְחֹשׁ עַל הַיָּדִים וְרַגְלִים
בֵּין נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים עַד שְׁנוֹכָה לְשֹׂאב מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל
הַצְדִּיק אֲשֶׁר עַל יָדוֹ אֵין שׁוּם יֹאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וּבְכָל
מָקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל הַמַּדְרָגוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, אֲפִלּוּ
הֶרַחֲוִקִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ לְגַמְרֵי מִקְדָּשׁתִּי יִשְׂרָאֵל, אַף עַל פִּי בֶן
אֵין שׁוּם יֹאוֹשׁ כָּלָל. כִּי בַּעֲצֵם כַּח חֲכָמָתוֹ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
הוּא מְהֵפֵךְ עֵצִים הָרַע לְטוֹב, מְשַׁמֵּד לְרָצוֹן.

עַקֵּר כָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֵּבַע שֶׁנִּתְּנוּ
לְמָקוֹם שֶׁנִּתְּנוּ, הוּא עַל יְדֵי פָּגֶם אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם,
שֶׁעַל יְדֵי פָּגֶם זֶה בָּאִים לְכָל מִינֵי טְעוּתִים. וְעַקֵּר הַכְּנַעְתָּם

ובטול דעתם הוא על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה
מאד בחינת משה משיח, שממשיך תורה כדי להאיר
ולגלות אמונת חדוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי
הטבע שכופרים בחדוש העולם.

עצם נוראות גבורתו וכחו של הצדיק האמת הפעל
בח הוא בחינת מטה עז שעומד בחזק ותקף בתוך בית
הבליעה של הסטרא אחרא, בתוך הרוח שטות, עד
שמכרחת להקיא הקאות בכל פעם עד שגם אלו הרחוקים
והגרועים ביותר שכבר הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו
מאד ונבלעו בתוך בטן הסטרא אחרא שפמעט כמעט
אברה תקותם ותוחלתם, באים ומתקרבים לה' יתברך
ונתוספים שכנים רבים להקבוצ הקדוש של הצדיק, ועל
ידי זה דיקא נעשה תקון נפלא בכל פעם עד שסוף כל
סוף יתקן הכל.

בהוקרה ואהבה ונענועים.

המעתיק

שלמה ב"ר אברהם

סג.

ב"ה, כ"ו אִיר תשב"כ, תל אָבִיב.

לְבִי יְקִירִי, שְׁזָכָה לטַעַם נְעִימָת הָאֵמֶת הַפְּרִיר וְהַנָּזֶד וְהַתְּעוֹרֵר בְּאֵשׁ הַבּוֹעֵר בְּלִבּוֹ, וְהַלְהִיב אֶת נִשְׁמָתוֹ וּמַחְשַׁבְתּוֹ לַחֲשֹׁב מַחְשְׁבוֹת עֲמָקוֹת וְעֲצוֹת וְתַחֲבֻלוֹת רַבּוֹת לְהַגְדִּיל וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּמֻשָּׁד עָלֵינוּ אֹרֹז שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמְשַׁבֵּר וּמַבְטֵל בְּבִטּוֹל גָּמוֹר הַטִּיגוּפוֹת וְהַמֵּת הַמִּינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת הַמַּחְשִׁיכִים עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲלִימִים וּמַסְתִּירִים אֹרֶךְ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וּמַפְרִידִים הַרְגָּלִים מִן הָרָאשׁ, הֵינּוּ שְׁעוֹשִׂים פְּרוֹד בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת רַגְלִין, וּבֵין הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הָרָאשׁ, רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יָדֵי זֶה נִתְגַּבֵּר חֻקַּת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא בְּעוֹלָם וְנִתְרַבּוּ סְפָרֵי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת שְׁמָטִילִים שֶׁנֶּאֱחָה וְאִיכָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

בְּעֵצֶם שְׁפִלוּתֵנוּ בְּדוֹר הַיְּתוֹם הַזֶּה, שֶׁנִּגְבְּרָה הַהִסְתָּרָה שֶׁבִּתּוֹךְ הַסְתָּרָה עַד אֵין קֶץ, וּבִגְדָל עֲמָק תַּכְלִית תַּכְלִית הִירִידָה בְּכַפִּירוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וְכָלֵנוּ בְּצֶאֱן תָּעִינוּ עַד שֶׁבָּאֵנוּ אֶצֶל הַקָּצֵה וְהַסּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁישְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּמָקוֹם שֶׁנִּגְבּוֹל יִשְׂרָאֵל בָּלָה, שְׁנֵשִׁם מְסִים קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, שְׁמֵשִׁם וְלִהְלֵאָה אֵין מִתְּפַשֵּׁט קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, אֶף עַל פִּי כֵּן אֶסוֹר לְהַרְהֵר אַחֵר מִדּוּתֵי וְיִתְבָּרֵךְ כִּי "מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתֵיו", כִּי כָּבֵד הַקְּדִים וְנָתַן לָנוּ הַצַּדִּיק שֶׁהוּא

יגמר הכל כרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב האמתית
הנצחית. ואף על פי ש"מקולות מים רבים אדירים משברי
ים", אף על פי כן "אדיר במרום ה'". כי אף על פי שהמים
רבים אדירים משברי ים ומתנברים על כל אדם כל כך,
אף על פי כן מכלם אדיר במרום ה', וכבר חמל ה' יתברך
על עולמו ובאהבתו ובחמלתו הקדים ונתן לנו את הצדיק
שהוא בבחינת משה שמעורר אותנו בכל עת לשוב לה'
יתברך אידך שהוא, אפלו אם עבר על כל התורה אלפים
פעמים, כי רבים רחמיו מאד ויש תקוה לכל. תמיד, כל
ימי חייו.

עבדו ואוהבו הנאמן, הקשור תמיד במוחי ולבי ומתפלל על שלומי
ועל ישועתו בזה ובבא.

שלום ב"א ואסור

סד.

ב"ה, אור ליום ד' אלול תשכ"ב.

עצמי ובשרי, שיש לו לב חזק ותקיף ללבש רוח גבורה ללחם
מלחמת ה' להכניע זהמת השקר של המינוות ואמונות כוזבות,

וְלַהֲגִדִּיל וְלַפָּאָר וְלַפְּרָסָם שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַהוּלָלָה לְפָנֵינוּ וּבִכְחוֹ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מְאֹד יִתְקַן גַּם אוֹתִי גַם אוֹתְךָ גַּם אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּמוֹ
שֶׁהוּא עֲתָה. שְׁלוֹם וְחַיִּים וּכְתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה.

הַקִּשּׁוֹר אֲשֶׁר בָּנִינוּ, וְכָל מֶה שִׁשְׁמַעְתָּ מִמֶּנִּי מִסּוּד נִזְרָאוֹת
גְּדוֹלַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לֹא דָבָר קָטָן הוּא, כִּי הוּא
מַעֲשֶׂה גְדוֹלָה עֲמֻקָּה וְנוֹרָאָה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר בְּמֹחַ,
וְאִם יֹאמַר הַחֶכֶם לָדַעַת לֹא יוּכַל לְמַצֵּא. לָכֵן אֲחִי, חֲזֹק
וְאַמִּץ, וִירָאָה וְהִבֵּן וְחֶכֶם וְיִזְכֵּר הַיָּטֵב כָּל הַדְּבָרִים שִׁשְׁמַעְתָּ
מִכְּבָר, וְתִזְכֹּר בְּכָל פֶּעַם עֵצָם גְּדֻלָּתוֹ וְנוֹרָאוֹת כְּחוֹ שֶׁל זָקֵן
שְׂבֻזָּקִים דִּקְדָּשָׁה שְׂאֵנוּ חוֹסִים בּוֹ, שֶׁבְּעֵצָם כְּחוֹ יִתְקַן הַכָּל
וְיִתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ. וְאַנִּי עֵינִי צוֹפִיּוֹת
וּמִיחָלוֹת לֵה' שִׁיִּצְמַח עַל יְדֵי זֶה יִשׁוּעָתְךָ הַנִּצָּחִית לְהִתְקַרֵּב
לֵה' יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

כָּבֵר עֲבָרָה הַשָּׁנָה וּפְרָחָה בְּמַהֲירוֹת רַבָּה, וּמִתְקַרְבִּים לִימֵי
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתַתְּחִיל לְבִרְךְ בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ שֶׁהֵחֵינִי וְהִגִּיעֵנוּ
וְקִיַּמְנוּ לְזִמְן הַזֶּה שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנִזְכֶּה אֲזִי
לְהִתְוַעֵד יַחַד בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיק שִׁיּוּדַע עֲנֵן
רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְעִמְקָא, וְכֵחַ הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא שֶׁל רֹאשׁ

הַשְׁנָה שְׁמִמְשִׁיךְ הַצִּדִּיק יָגֵן וַיַּעֲזֹר לָךְ וּלְבֵיתְךָ, שְׁלוֹם וְחַיִּים
וְכָל טוֹב.

אם אָמַנָם אֵין דַּעְתִּי צְלוּלָה וְאֵין עֲמִי דְבָרִים מַחֲמַת
הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים הָעוֹבְרִים עָלַי, לֹא עָלִיד, אֲךָ
מַעֲצָם אֶהְבֶּתְךָ אֲשֶׁר בְּלִבִּי הִכְרַחְתִּי עֲצָמִי לְדַבֵּר עִמָּךְ
לְטוֹבָתְךָ הַנִּצָּחִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלִבְךָ בְּפִנְיָמוֹת נִכְסָף מְאֹד
לְהִתְקָרֵב לָהּ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, וְה' יִתְבָּרֵךְ יְשִׁים מְלִים בְּפִי
בְּאִפֶּן שְׁאִפְעַל לְמַעַן יִיטֵב לָךְ לַעֲד.

כָּל אֶחָד עַל יְדֵי חֲטָאֵיו גּוֹרֵם הַסִּתְלָקוֹת אוֹר אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִים לִידַע מֶה יִתְבָּרֵךְ חֵם
וְשְׁלוֹם. וְעַקֵּר הַתִּקּוֹן שְׁלָנוּ וְשֶׁל חֲטָאֵי כָּל הַדּוֹרוֹת הוּא
רַק עַל יְדֵי הַצִּדִּיק שֶׁהוּא הַרוּעָה שְׁלָנוּ הָאֲמִתִּי שְׁמִקְרֵב
כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים, שְׁכַלָם יָשׁוּבוּ לָהּ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת,
וַיַּעֲמֵדוּ עַל עַמָּדָם, שְׁלֹא יִפְּלוּ בְּדַעְתָּם מִכָּל מֶה שֶׁעֹבֵר
עֲלֵיהֶם יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה. רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ,
בְּכַח הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁהַמְּשִׁיךְ הַצִּדִּיק בַּעוֹלָם.

עַקֵּר הַתְּנַלּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
הוּא עַל יְדֵי בְחִינַת זְכָרוֹן, שֶׁצָּרִיכִים לְשָׁמֹר אֶת הַזְכָּרוֹן

מאד, ועקר הזכרון הוא להתגבר מאד לקשר היטב במחו
 ובדעתו אור הזריחה הקדוש והנורא שמאיר הצדיק לכל
 אחד בכל עת. וכל זמן שלא נמשך דעת הצדיק לתוך
 הלב היטב עד שלא נשפך אותו לעולם אזי עדין אין
 יודעים ממנו יתברך כלל.

עלינו לשמח בכל עת בכל עו שהבדילנו מן התועים החולקים עליו
 בגאווה ובוז. ה' יתברך ברחמיו יתן בלבנו להתחזק להכין עצמנו על
 ראש השנה הקדוש, ונזכה לכתיבה וחתומה טובה, לחיים טובים
 ארכים ולשלום. המעתיק המצפה לישועתך בכל יום ובכל עת.

שלח ב' אור

סה.

ב"ה, ר' תשרי תשכ"ג עיר הקדש ירושלים.

עצמי ובשרי, האוחז עצמו בהצדיק האמת שהוא רופא ממחה
 ונאמן, שיודע כל החסרונות והחלאים של כל אחד, ויודע איך
 לעסק ברפואתו בשלמות. שלום רב וגמר חתימה טובה.

מכתבך מיום כ"ח אלול תשכ"ב קבלתי בצרופ צ"ק על
 סך מאה ל"י. רב תודות ותשואות חן חן

מַעֲמָקֵי לִבִּי. מַה מְּאֹד מָתַק לְנַפְשִׁי הַטּוֹב וְהַחֲסֵד
 שֶׁהִגְדִּילָתָ לַעֲשׂוֹת עֲמָדִי, בְּרֹאוֹתִי בְּזֶה שְׂדֵבְרֵי רַבְנוּ ז"ל
 עוֹשִׂים רָשָׁם בְּלִבָּךְ, כִּי כָבֵד וְקִשָּׁה מְאֹד לְקַבֵּל דְּבָרָיו
 מִחֲמַת רַבּוֹי הַמַּסְפִּים הַמְּבַדִּילִים, וְהַחֲכָמוֹת שֶׁל נְשׂוֹת
 וְהֶבֶל שְׁמִסְבָּבִים וּמַעֲקָמִים הַלֵּב מְאֹד. מִי יִתֵּן שִׁיכְנֹסוּ
 בְּלִבֵּנוּ וּבִלֵּב כָּל יִשְׂרָאֵל וְיַעֲשׂוּ פְעֻלָּתָם כְּרֹאוֹי לָבוֹא לָמָּה
 שְׂאֲנֹנוּ צְרִיכִים לָבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם אֲשֶׁר לְכָךְ נּוֹצְרָנוּ.

עַל יְדֵי צָדָקָה וְחֶסֶד לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת וְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים - עַל יְדֵי
 זֶה מִשְׁלִימִים הַשֶּׁכֶל וְנִתְרֻמָּם הַמּוֹחִין וְזוֹכִין לְרֹאוֹת אוֹר
 הַצְדִּיק, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְהַכְנִיעַ הַגּוֹף לְגַבִּי הַנֶּפֶשׁ, הַחֲמֹר
 לְגַבִּי הַצּוֹרֶה, הַסְּכָלוֹת לְגַבִּי הַשֶּׁכֶל. וְיוֹצֵא מִחֲשָׁד לְאוֹר,
 מִבְּהִמָּה לְאֶדָם, וְנִתְבַּטְּלִין הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְזוֹכִין לְהַשְׁגוֹת
 אֱלֻקוֹת, וּמִבְטָל הַדִּין וְהַחֲשָׁד וּמִמְּשִׁיךְ חֲסֵדִים בְּעוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר בַּעֲדוֹ תְּמִיד בְּכָל עֵת וּמַצְפֶּה לִישׁוּעָתוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּזֶה וּבָבֵא,
 וְאַחֻלִּים לְבָבִיִּים לְשִׁנָּה הַחֲדָשָׁה לָךְ וּלְבֵיתְךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

שלחן ב"ב אאסר

סו.

ב"ה, אור ליום ג' ט"ז חשוון תשכ"ג, ירושלים הקדושה.

עצמי ובשרי החביב לי באמת יותר מנפשי, שהעיר את רוחו והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים והכנים עצמו בכל כחו בהשתדלות גדולה ויתרה ביותר לגדל ולפרסם בכל העולמות את שם הצדיק האמת היחיד בעולם שעולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים והנזראים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו בתוך כל מיני חשפות והתרחקות אשר באחרית הימים האלה. אשרי אחי אשרי אלפים פעמים שפנימיות לבבך מבין ומרגיש אור האמת האמתי שמאיר עכשו בכל העולמות מראש ועד סוף. שלום רב.

מעיצם עיפות נפשי מחמת הצרות והתלאות והמרירות אשר סבבוני מכל הצדדים לא עליך, אין דעתי צלולה לכתב ואין לי דבורים, אך למען נעם אהבתך הקרות על לוח לבי, לא יכלתי להתאפק לעשות חובתי המוטל עלי וכתבתי בכל כחי.

ה' יודע ועד, וגם לבבך רואה ומרגיש כי נפשך קשורה בנפשי תמיד בכל יום ובכל עת, ובפרט בחצות לילה בעת ההתבודדות והשיחה עם ה' יתברך, כל מעיני

בך. לְאִשֶּׁר נִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּי נִפְשְׁךָ בְּשִׁרְשָׁה גְבוּהָ
וַיִּקְרָה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְנִימִיּוֹת לְבָבְךָ מִשְׁרֵשׁ נִקְדַּת
הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בַּה' וּבְתוֹרָתוֹ, וּלְבָבְךָ בּוֹעֵר בִּיקּוּד אִשׁ
לְהִתְחַבֵּר בְּכָל מִינֵי חֲבוּר לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי
צְדִיקִיא וּלְאֲנָשָׁיו הַנְּאֻמָּנִים הַכְּשִׁירִים הָאֱמֶתִיִּים שְׂבִדוֹר,
אֲשֶׁר בְּמַעֲיֵנוֹת חֲכָמַת תּוֹרָתוֹ מֵאִיר בָּנוּ אֱמוּנָה אֱמֶתִית
דְּאֱמֶתִית, שְׂזֹאת הָאֱמוּנָה הִיא שְׂרֵשׁ וּמִקּוּר הַחֲכָמָה, שְׁעַל
יָדָהּ בָּאִים לְהַשְׁגּוֹת אֱלֻקּוֹת, לְרֹאוֹת עֵין בְּעֵין אֱלֻקּוֹתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשָׁלָתוֹ. אָבֵל כִּנְגֵד זֶה מִשְׁתַּטָּחִים מְנִיעוֹת
וְעוֹבִיִּים בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי הַבַּעַל דָּבָר אֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד
וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ וְסוּפוֹ בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִי, וְזֹאת
מִחֲמַת שֶׁהָאָדָם כָּל מָה שֶׁמְזַקֵּן יוֹתֵר הוּא צָרִיךְ לְהִתְקַרֵּב
לְשִׁרְשׁוֹ וְתִקּוּנוֹ יוֹתֵר, וְעַל כֵּן מִתְגַּבֵּר עָלָיו מִלְחָמַת הַיִּצָּר
בְּיוֹתֵר, וְאִי אֶפְשָׁר לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַגִּיהֶנֶם שֶׁהוּא זֶה
הָעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי גִדּוּל כַּח הַצְדִּיק הָאֱמֶת וְסִפְרֵיו
הַקְדוּשִׁים וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת מְאֹד
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן, לְקַשֵּׁר נַפְשׁוֹתֵינוּ
לַה' יִתְבָּרֵךְ כַּחוֹתָם עַל לְבוֹ. כִּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זצ"ל בְּזֶה
הַלְשׁוֹן: "אֲנִי אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי

בְּשִׁבְלֵי אֵינִי צָרִיד לַעֲשׂוֹת כָּלֵל, רַק בָּאתִי לְהַעֲוֹלָם לְקָרֵב
נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לֵה' יִתְבָּרֵךְ".

לְכֵן הִנֵּנִי פּוֹנֶה אֵלַיִךְ מֵעַמֶּמְךָ לְבִי לְהַעֲמִידְךָ עַל הַחֹב
הַקְדוֹשׁ הַמוֹטֵל עֲלֶיךָ, לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת עֲמָקוֹת וְתַחבּוּלוֹת
עֲצוּמוֹת בְּתִשׁוּבָה גְדוֹלָה עַד כָּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, לְהַתְגַּבֵּר
וּלְהִתְאַמֵּץ בְּרָצוֹן חֲזָק מְאֹד לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוֵּקֵק וּלְהַתְנַעֲנֵעַ
בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
לְרֹאוֹת אִוְרוֹת הַחֲדָשׁוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁבָּהֶם, עַד שֶׁיִּכְנֹס
הָרִיחֹת טוֹבוֹת מִהַדְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּלִבְכָּךְ לְקִיּוֹם
וּלְמַעֲשֶׂה, שֶׁזֶה זֶה הָעֵקֶר וְהַתְּכֵלִית.

כְּשִׁשְׁנֵי יִשְׂרָאֵלִים הָאוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה מִתְקַבְּצִים
וּמִתְוַעְדִּים יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם, וְשִׂמְחִים בְּרֹאוֹתָם זֶה
אֶת זֶה, אֲזִי מְבָרְכִים שֶׁהִחַיֵּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְכו', כִּי זֶה עֵקֶר
הַחַיּוּת וְהַקִּיּוֹם שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֵיזָה זְכוּת וְטוֹב
כְּדֵי לְאַהֵב אוֹתוֹ כְּנֶפֶשׁוֹ, כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - כָּל זְמַן
שֶׁשֵּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, אִי אֶפְשָׁר שֶׁאֵין בּוֹ אֵיזָה צֶדֶק טוֹב

וזכות, וצריכים לקשר את עצמו עם הטוב שבהם ולכלל עמם יחד באהבה ואחדות.

כל מה שהקבוצה של הצדיק האמת נתרבה יותר, נתגדל כבוד ה' יתברך ביותר ונכללין יותר באחדותו יתברך.

מעלת הקבוצה הקדושה האוהזים עצמם בהצדיק האמת באהבה ואחדות גדול ובתכלית השלום האמתי ונזהרים בכבוד חבריהם ולשמור את עצמם מכל מיני מחלוקת ומבטלין כבוד עצמן לגמרי נגד כבוד רבם האמתי שהוא כבוד שמים, ומקשרין עצמם עם כל נקודת יהדותם רק להצדיק האמת וממשיכים על עצמם בכל עת הארת הדעת הקדושה שלו, ומתקבצים ומתועדים בכל עת לדבר זה עם זה מיראת שמים ומהארת הדעת הקדושה שעוסק הצדיק להאיר בהם - הקבוצה הקדושה הזו יקר ונעלה מאד, ועל ידי זה יכול הצדיק הרוצה שלהם להאיר ביותר להדרי מעלה והדרי מטה, ולחזק את כל הנופלים והירודים והרחוקים ביותר שגם הם ידעו האמת כי עדין ה' אתם ואצלם וסמוך להם מאד, עד שגם הם ישובו אל ה' יתברך. ועל ידי זה הקבוצה הקדושה תהיה הגאולה ויבוא משיח ויתקן הכל בשלמות.

בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בְּשָׁלוֹמוֹת, וּבְרָצוֹנוֹת וְכְסוּפִים לְעֶסֶק בְּאוֹר הַדַּעַת
שֶׁל הַצַּדִּיק.

שלחן ערוך

סז.

ב"ה, י"ב שְׁבַט תשכ"ג.

עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, הַקָּשׁוֹר בְּהָאֵילָן הַנִּפְלָא הַקְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד שֶׁהוּא
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹמֵד לָנוּ לְמַחֲסֵה וּלְמִגֵּן לְדוֹר דוֹר, וּמַחֲיֵה וּמְשִׁיב
אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִיַּי רִיחִין וּבּוֹסְמִין שֶׁל תּוֹרָתוֹ הַנוֹרָאָה, אֲפֹלוּ בְּתַכְלִית
הַחֲשָׁד וְהַהֲתַרְחָקוֹת. אֲשֶׁרִיד שְׂזָכִית לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלָאוֹת שֶׁכָּל
דְּבָרָיו נִפְלָאוֹת פְּלָאִי פְּלָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, לְבַעַר וּלְכַטֵּל הָאֱמוּנוֹת
כּוֹזְבִיּוֹת וְהַכְפִּירוֹת, וְלַהֲמִשִּׁיד וּלְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ. בַּעַל
הַרְחָמִים יִמְשִׁיד עָלֶיךָ רַפּוּאָה וְחַיִּים אֲרָכִים חַיִּים נְצִחִיִּים.

אַהֲוִי אָחִי, אֲשֶׁר אֶהְבֵּת אֵמֶת אֶהְבֵּתְךָ וְאַתָּה עוֹמֵד
בְּלִבִּי וּבִמְחִי בְּכָל יוֹם תָּמִיד, בְּפֶרֶט בָּעֵת שְׁאֲנִי
זוֹכֶה לְשִׁבֵּר אֶת לִבִּי וּלְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לִפְנֵי ה' יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְעֵתִי
כִּי גַם אֶהְבֵּתְךָ שְׁלֵמָה עִמִּי, וּלְבָךְ חֲזָק בְּאֱמוּנָה בְּנִקְדֻת
רֹאשׁ מִבְּחַר הָאֵמֶת שָׁבוּ תָלוּי גְּאֻלָּתֵנוּ וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ,
וְאַתָּה מִשְׁתַּוְּקֵק וּבוֹעֵר לְשִׁמְעַת הַדְּבוּרִים הַטּוֹבִים מֵעֲזוֹז

נִזְרָאוֹת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא עֶקֶר יְסוֹד יִהְיוּתָנוּ וְהוּא כָּל
נַחֲמָתָנוּ וְתַקּוּתָנוּ הַנִּצְחִי לְדוֹרוֹת עוֹלָם. וּמִרְבִּי אֲהַבְתָּךְ
אֲשֶׁר בְּלִבִּי אָנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ לְמוֹתָךְ הַנִּצְחִי. אָחִי, אָחִי,
נַפְשִׁי וּלְבָבִי, מָתִי תִקּוּם וְתַחֲדָשׁ יָמֶיךָ לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק
בֵּיתֶר שְׂאֵת וְיֵתֶר עִזּוֹ. שִׁים לְבָבְךָ וַיֵּשֶׁב דַּעְתָּךְ הַיָּטִב הַיָּטִב,
וְחוּם וְחִמְל עֲלֶיךָ, וְזָרוּ עֲצָמְךָ לְרוּיָן עַל יָדֶיךָ וְרִגְלֶיךָ
לְהִתְאַחוּ בְּכַנְפֵי הַצַּדִּיק לְמַעַן תִּהְיֶה תַקּוּהָ לְאַחֲרִיתָךְ
וְהִיְתָה לְשָׁלָל נַפְשֶׁךָ. הֲלֹא בִידְךָ בִּישׁוּעַת ה' סֵפֶר הַתְּפִלוֹת
וְהַשִּׁיחוֹת הַקְדוֹשׁוֹת וְסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת הַנּוֹרָאוֹת וְכָל סִפְרָיו
הַקְדוֹשִׁים הַמְּלֵאִים עֲצוֹת וּדְרָכִים וּנְתִיבוֹת לְכָל אָדָם
שֶׁבָּעוֹלָם וּבְכָל מִינֵי יְרִידוֹת שֶׁבָּעוֹלָם. אָחִי בָּהֶם וְהִפָּךְ
וְהִפָּךְ בָּהֶם, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה מֵהֶם. פָּקַח עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ
וְהִבֵּט בָּהֶם בְּעֵין הָאֲמֵת וּבְתַמִּימוֹת לְשֹׁמֵר וּלְקַיֵּם, וְאֵל
תִּדְרָה עֲצָמְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה יוֹלֵד יוֹם.

כָּל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁמִּתְקַרְבִּים לְהַצַּדִּיק, צָרִיךְ לַעֲסֹק כָּל אֶחָד
לְקַרֵּב עוֹד נִפְשׁוֹת לָהּ יִתְפַּרֵּךְ כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, שֶׁלֹּא
יִהְיוּ עֲצִים יְבֵשִׁים חֹס וְשָׁלוֹם. כִּי יֵשׁ אֵילָן וְעֲנָפִים, וְעֲנָפִים
לְעֲנָפִים וְכו', וְהַצַּדִּיק הוּא גּוֹפָא דְאֵילָנָא, וְהַנִּפְשׁוֹת
שֶׁמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו הֵם בְּחִינַת עֲנָפִים, וְצָרִיךְ שְׂיַצְאוּ מֵהֶם עוֹד

עֲנָפִים וְכו', עַד שִׁיַּצְמָחוּ מֵהֶם עוֹד כַּמָּה וְכַמָּה אֵילָנוֹת עַד שֶׁתִּמְלֵא פָנָי תֵּבֵל תְּנוּבָה, בְּבַחֲנִית "וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיַּטְעוּ כֶּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד", עַד שֶׁדְּבוּרֵי הַצַּדִּיק יֵלְכוּ וַיִּתְּפֹשְׁטוּ בָּעוֹלָם וַיְהִיו נִשְׁמָעִים לְמַרְחָקִים מְאֹד עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִחְזְרוּ וַיָּשׁוּבוּ עַל יְדֵי זֶה לֵּה' יִתְבָּרָךְ.

כְּשֶׁהֲרַע מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם כָּל כֶּךָ עַד שֶׁשׁוֹכַח שְׂרֵשׁ מַעֲלַת נַפְשׁוֹ הַיְקָרָה, וְהַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ נִתְעַלֵּם לְגִמְרֵי עַד שֶׁאֵין יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְעוֹרֵר עֲצֻמוֹ לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרָךְ, אַזִּי עָקַר הַתְּקוּן הוּא רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, כִּי עַל יְדֵי שְׁזוּכִין לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק אַזִּי הָרַע נִתְפַּטֵּל וְנִתְפַּלְּל לְגִמְרֵי כִּנְגֵד קִדְשֵׁת הַצַּדִּיק, וְהַטּוֹב נִתְגַּלָּה אֶפְלוּ מַעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת, כִּי הַצַּדִּיק יָכוֹל לְגַלּוֹת הַטּוֹב מִכָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם אֶפְלוּ אִם הוּא בְּמָקוֹם שֶׁהוּא, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר הַטּוֹב הַנֶּעֱלָם אֶצְלוֹ מְאֹד וְחוֹזֵר לְמַעֲלָתוֹ.

דְּבָרֵי הַמַּעֲתִיק, הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה וְטוֹבָתָהּ מִקְרֵב לֵב עִמָּךְ, וּמִתְפַּלֵּל לֵה' שִׁיַּצְלִיחַ דְּרָכֶיךָ וַיִּשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וַיְבָרֶךְ צֶאֱתָהּ וּבִזְאֶהּ בְּשָׁלוֹם.

שלחן ערוך אורח חיים

סח.

ב"ה, כ"ג ניסן תשכ"ג, ירושלים הקדושה.

עצמי ובשרי, שחדד את אוניו ולבבו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון העליון וראש לכל השירים של הצדיק האמת, שעל ידו הוא מוציא מלבנו כל מיני חיצים ארסיים שהם הפעיות והמבוכות של כפירות ואמונות כוזבות, ורופא אותנו בשלמות. מלך המשיח ינגן זה הנגון ועל ידי זה יקרב כל העולם לה' יתברך וימלא את כל הארץ דעה את ה'. "יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח".

קבלתי את ברכתך הלבבי עם צ'יק על סך מאה ל"י
 מיום ז' ניסן תשכ"ג, החיית את נפשי מאד,
 ושש אנכי בשמחה עצומה עד בלי קץ בראותי תשוקתך
 החזקה לחתר למצא הפנים עמקים, שהם עצות עמקות,
 עצות אמתיות שמהם גדלה האמונה הקדושה. תשואת
 חן חן לך, יהי ה' עמך ויתן לך חיים ארבים, חיים טובים,
 חיים של אמונה אמתית, שזהו עקר החיים בזה ובבא.

מלכי ואלקי, אליך אתפלל, אליך אשוע, אליך אזעק,
 אליך אתחנן, אליך שטחתי את כפי, פרשתי ידי כל
 היום, לבי יזעק אל ה', מעומקא דלבא אני קורא אליך,
 מעמקי עמקים אני מצפצף לרחמיך וחנינותיך האמתיות,

כְּאִיל תַּעֲרֹג עַל אֶפְיָקִי מִיָּם בֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלַיךְ אֱלֹקִים,
 כִּיּוֹנִים הוֹמֹת מְתוֹפְפוֹת עַל לִבִּי־הֵן בֵּן יִהְיֶה לִבִּי לְהַמּוֹן
 רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ. כֹּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאָרִיָּה וְהַכֶּפִּיר עַל מְרֹפֹו
 אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֹא רוּעִים, מְקוֹלָם לֹא יַחַת וּמִהַמּוֹנִם
 לֹא יַעֲנֶה, בֵּן אֲשָׁאג וְאֶזְעַק וְאֶצְעַק וְאֶשׁוּעַ וְאֶנְהֵם וְאֶצְפֹּץ
 וְאֶקְוֶה וְאֶיַּחַל וְאֶצְפֶּה וְאֶחַכֶּה לְרַחֲמֶיךָ וַיִּשְׁוּעַתְךָ, לֹא
 אַחֲרִישׁ וְלֹא אֶשְׁקֹט מִלִּקְרֹא תְמִיד אֵלַיךְ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי
 אֲבוֹתַי, קִרְאתִי שְׁמֶךָ ה' מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת, שְׁמַע ה' קוֹלִי
 אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וַעֲנֵנִי וַעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ לְאֶמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּאַמֶּת. הִצִּילָנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים מִפָּנֶם אֶמוּנָה, שְׁמַרְנוּ
 בְּרַחֲמִים הַרְבִּים וְהִצִּילָנוּ מִמָּכּוֹת הַמִּפְלְאוֹת הַבָּאִים חֵם
 וְשָׁלוֹם עַל פָּנֶם הָאֶמוּנָה שְׁאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דָּבָר, לֹא
 רְפוּאוֹת וְלֹא תַפְלָה וְלֹא זְכוּת אֲבוֹת, וְאַפְלוּ כָּל הַקּוֹלוֹת
 נָשַׁל אֶח וְאֲבֹי וּגְנִיחוֹת וְאַנְחוֹת גַּם בֵּן אֵין מוֹעִיל לָהֶם, כִּי
 הֶבֶל נִפְגֵּם וְנִתְקַלְקַל עַל יְדֵי פָגֶם הָאֶמוּנָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר
 הִיא יְסוֹד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְיִסוֹד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם עִם
 כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם, שֶׁהֶבֶל תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים וּמִתְקִימִים רַק עַל
 הָאֶמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

אָנָּה נוֹרָא קְדוֹשׁ מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זָכִינוּ לְצַעֵק אֵלַיךְ

בַּאֲמַת מַעֲמֶק הַלֵּב, מַעֲמֶקִי עִמָּקִים, כַּאֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים
 לַצֶּעֶק אֵלֶיךָ עֵתָהּ, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל אֶת כָּל
 נִגְעֵי לִבִּבְנוּ. עֲזֹרְנוּ לַצֶּעֶק אֵלֶיךָ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עֵמֶק בַּאֲמַת
 בְּקוֹל דְּמָמָה דִּקְהָה, בְּאִפֶּן שְׁנוֹכָה לְעוֹרֵר עָלֵינוּ פְּלִאֵי רַחֲמֶיךָ
 וְחֶסְדֶּיךָ וְחִנּוּנֶיךָ וְהַצְלוֹתֶיךָ הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד,
 עַד שְׁנוֹכָה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת
 מִתּוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ וְאִפְּלָה הַזֹּאת שֶׁנִּלְכַּדְנוּ בּוֹ מְאֹד
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבִדְךָ,
 עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר,
 וְאַתָּה גוֹלָה עֲמֻקּוֹת מְנִי חֲשָׁךְ וּמוֹצִיא לְאוֹר צִלְמוֹת,
 הוֹצִיאֵנוּ מֵאִפְּלָה לְאוֹרָהּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלִאֹת וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלֵינוּ וְתִגְלָה לָנוּ עֲצוֹת מִרְחוֹק בְּאִפֶּן שְׁנוֹכָה לְגִדֹּל הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי זֶה, וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחִנּוּנוֹ
 מֵאִתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת דִּקְדָּשָׁה בְּאִפֶּן שְׁנוֹכָה לַחֲתֹר
 וּלְגַלּוֹת הַפִּים שְׁמֵהֶם גְּדֹלָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם
 מִים עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, שְׁנוֹכָה לְגַלּוֹת וּלְהַאִיר עֲצוֹת
 עֲמֻקּוֹת מִתּוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ, וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ עֲצוֹת טוֹבוֹת
 בְּעוֹלָם, עֲצוֹת שְׁלָמוֹת, עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִפֶּן
 שְׁנוֹכָה לְהַצְלִיחַ הַצִּלָּחָה הָאֱמֶתִית וְהַנִּצְחִית בְּזֶה הָעוֹלָם

הַעֹבֵר, לֵילֶךְ בְּדַרְכֵיךְ הַטּוֹבִים וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִזְכָּה לְקִים עֲצוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּכוֹנוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, עוֹשֶׂה פֶּלֶא, אֲשֶׁר אַתָּה
עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וּכְבֹד עֲשִׂיתָ עִם יִשְׂרָאֵל נַפְסִים
וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכָל יוֹר וָדוֹר, רַחֵם עָלֵינוּ
בְּדוֹר הַזֶּה בְּצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ אֲשֶׁר הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה
נִכְנָמָה מְאֹד בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, וְרַבִּים מִבְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
נִכְשְׁלוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ פִּלְאוֹת וְזַכֵּנוּ לַחֲתוּר וּלְגִלּוֹת הַמַּיִם
עִמָּקִים שְׁמֵהֶם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְנִזְכָּה לַחֲפֹשׂ
אֶת עַצְמֵנוּ תָמִיד בְּכָל עֵת אֵיךְ אָנוּ אוֹחֲזִים בָּאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, וּלְהִתְחַזֵּק בָּאֱמוּנָה יִתְּרָה בְּכָל עֵת בְּתוֹם לֵב
בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הָאֱמוּנָה הַנִּפְּלֵאָה וּלְתַקֵּן כָּל
פְּגָמֵי הָאֱמוּנָה, וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזֵּק הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל
עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים
בָּאֱמוּנָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, בָּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְקְדוּשָׁה, זָכָה
וְנִכּוֹנָה, צָחָה וַיִּשְׁרָה וּבְרוּרָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבוּלִים וּמַחֲשָׁבוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת כָּלֵל. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפִלּוּנֵי בֶן פִּלּוּנִי), אֵל נָא רָפָא נָא
לוֹ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְהַעֲלֵה אֶרְוֵכָה וּמְרַפָּא

לְכָל תַּחֲלוּאֵיוֹ וּלְכָל מִכְאוּבָיו, וּתְבַטֵּל וְתִסֵּיר כָּל הַמִּכּוֹת
הַמִּפְלְאוֹת וְחִלָּאִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים מֵעַלְיוֹ וּמֵעַל כָּל חוּלֵי
עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
וּלְכָל אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר כָּבַר הַפְּלֵאתָ אֶת מִכּוֹתָם וּבָאוּ
עֲלֵיהֶם הַמִּכּוֹת הַמִּפְלְאוֹת שְׁאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה
בְּעוֹלָם וְלֹא תִפְלֶה וְזִכּוֹת אָבוֹת וְלֹא שׁוּם צַעֲקָה וְאַנְחָה,
אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפָּנֵם הָאֱמוּנָה. אֲנִי ה', רַחֵם עָלָיו
לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים וַעֲשֵׂה עִמּוֹ פְּלִאֵי
פְּלָאוֹת בְּגִדְל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת וְתִסֵּיר הַמַּחֲלָה מִקְרָבוֹ
וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלָמָה בְּתוֹךְ כָּל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵל
מִלֶּךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.

המלקט והמסדר, המזכירך תמיד לטובה.

שלחנא דבא ארסר

סט.

ב"ה, כ"ח אייר, תשכ"ג.

לכבוד ידידי יקירי, המצין בגדלת יקרת נפשו האצילה שנוחצכה
ממקור קדש מגדולי ישראל עמודי התורה וצ"ל, שהטה דעתו

וּלְבָבוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל ה' הַקּוֹרֵא אוֹתוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל בְּכָל יוֹם שְׁיִמְשִׁיד
עַצְמוֹ בְּזִרְיוֹת גָּדוֹל אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שִׁישׁ לוֹ בַּח הַמּוֹשֵׁד לְהַמְשִׁיד
וּלְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לָהּ יִתְבָּרֵךְ. שְׁלוֹם רַב.

כְּשֶׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בָּא לוֹ כְּבוֹד חֲדָשׁ וּמַלְכוּת, אֲזִי צָרִיד
יִגִּיעַה גְּדוּלָּה וּמַלְחָמָה גְּדוּלָּה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עוֹ
וּגְבוּרָה כְּגִבּוֹר חֶזֶק וְאַמִּיץ לְבַטֵּל כְּבוֹדוֹ כְּאִין וּכְאֶפֶס מִמֶּשׁ
נֶגֶד כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצָרְכּוֹ
וּלְהִנָּאת עַצְמוֹ, וְלֹא יִקַּח לְעַצְמוֹ כָּלֵל מִן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא
יְהִיָּה הַמַּלְכוּת אֲצִלּוֹ כְּעֶבֶד לְמַלְאוֹת תַּאֲוֹתוֹ חֵם וְשְׁלוֹם,
רַק לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת שִׁישׁ לוֹ לָהּ יִתְבָּרֵךְ וְלַצַּדִּיק
הָאֵמֶת, כְּדִי שֶׁעַל יָדֶיָּה זֶה הַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה
כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ וּכְבוֹד הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת שֶׁל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר, נֶחֱל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שֶׁמִּקְרֵב
הַכָּל לָהּ יִתְבָּרֵךְ, אֲפֵלּוֹ הֶרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים וְהַנֶּאֱבָדִים
שֶׁנִּפְּלוּ לְשֹׂאֵל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵי עַד אֵין קֶץ וְאֵין תְּכֵלִית,
הוּא מַעֲלֶה וּמִקְשֵׁר אוֹתָם מַעֲמְקֵי תְהוֹם רַבָּה - לְמַעֲלָה
לְמַעֲלָה גְבוּהַ כְּהִרְרֵי אֵל, שֶׁעַל יָדֶיָּה זֶה דִּיקָא גְּתִיקָר
וְנִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹתֵר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וַחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים שֶׁגִּלְגְּלוּ וְסִבְּב

בֶּרֶב רַחֲמֵי הַנִּפְלְאִים וְנִשְׁאַךְ וְכו'... וְשִׁזְכִּיתָ לְהַתְחַדֵּשׁ
וְלַצְמַח בְּגֵן הַחַיִּים הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, אִזְכֵּר
הַחֲדָשׁ הַגָּנוּז וְצָפוֹן וְנִעְלָם מְאֹד שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים, שֶׁחֲדָשׁ
חֲדָשׁוֹת נִזְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, פְּלִאֵי פְלִאוֹת עַד אֵין חֶקֶר שֶׁלֹּא
נִתְּנָלוּ עֲדִין מַעֲוָלָם, כִּדִּי לְחַיּוּתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה גַּם בְּתַכְלִית
תַּכְלִית הַחֲשָׁךְ הַגָּמוּר אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה בְּסוֹף הַגְּלוּת
הָאַחֲרוֹן הַמֵּר הַזֶּה, שִׁישְׂרָאֵל תּוֹעִים עֲכָשׁוּ מְאֹד אַחֲרֵי
הַהֶבֶל תַּעֲתוּעִים שֶׁל הַחֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם שֶׁנִּסְגְּרוּ אַחֲרֵי מֵה'
יִתְבָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְדוֹשָׁה עַל יְדֵי זֶהֱמַת וְטִמְאַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל
בְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

מִי שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהַצַּדִּיק, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן
לוֹ כַּח לָזֶה.

אָחִי, אָחִי, לְבִי וּבִשְׂרִי, עָתָה עָתָה כָּבֵד הַגִּיעַ הָעֵת וְהַשְׁעָה
שֶׁתַּעֲמִיק מִחֲשַׁבְתְּךָ לְחֲשֹׁב וְלַחֲשֹׁק לְהוֹצִיא לַפֶּעַל תַּבְּעֵרַת
לְבָבְךָ הַטּוֹב הַבּוֹעֵר כָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׂמַיִם לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי הַגָּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוֹת, לְהַאִיר בְּלָבָם
אִזְכֵּר הַצַּדִּיק הַמֵּאִיר מְסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ, וְלַהּוֹדִיעַ
וּלְפָרְסָם בְּעוֹלָם שֶׁנִּמְצָא עֲכָשׁוּ אֶצְלָנוּ חֲכָם אֱמֶת נִזְרָא

וְנִשְׁגָּב שְׁעָדִין לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם, שְׁגָלָה מְעִינֹת
 שֶׁל עֲצוֹת וְתַקְוָנִים וְחֲסָדִים נִפְלְאִים וְנִעְלָמִים עַד אֵין קֶץ
 וְתַכְלִית, שְׁעָדִין לֹא נִתְּנוּ מִימֹת עוֹלָם, שְׁמִטָּה־רִים מִכָּל
 הַלְכָלוֹכִים וּמִכָּל הַזְּהָמוֹת וְהַטְּמָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, נְשִׁיבוּלוֹ כָּל
 הָעוֹלָם לְבוֹא נִקְיִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּלְקַבֵּל הָאוֹצְרוֹת מִתְּנֵת
 חֲנָם אֲשֶׁר הֵכִין לָהֶם הַמֶּלֶךְ. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לָהֶם.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיִּגְלֶה בְּעוֹלָם אוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק
 הָאֱמֶת בְּהַתְּנָלוֹת נִפְלָא וּבְשִׁכָּל נִפְלָא וְאֵמֶת בְּתַכְלִית
 הַנְּשָׁלְמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם נִפְלָא אֶפְלוֹ עִם אֲמוֹת
 הָעוֹלָם, עַד שֶׁעַל יְדֵי רַבּוֹי הַנְּשָׁלוֹם יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִים
 גְּדֻלַּת וְחִשְׁבּוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וַיִּתְּהַפְּכוּ כָּלֵם לְאִמּוּנַת
 יִשְׂרָאֵל וַיִּכְנִיעוּ עַצְמָם אֵלָינוּ, וַיִּשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים בָּהֶם
 מִרְצוֹנָם.

דְּבָרֵי הַמַּעֲתִיק, הַמְּתַפְּלֵל תָּמִיד לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצֹּלְחָתוֹ לְאַרְךָ יָמִים.

שלחן ערוך אורח חיים

ע.

ב"ה י' תמוז תשכ"ג.

לְכַבֹּד מַחְמַד עֵינִי, אֲשֶׁר לָטַשׁ שְׁכָלוֹ וְחֻכָּמָתוֹ לְהַפִּיר וּלְהַשִּׁיג
הָאֱמֶת הָאֱמִתִּי הַזֶּה הַצֵּחַ וְהַמְצָחָצַח וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְמִיתָה עַל
הָאֱהָבָה וְהַתְקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת, שְׁמִמְרָק וּמְצָחָצַח הָעֵינִים
לְרֹאוֹת הַפְתָּחִים אֵיךְ לְצַאת מֵהִיכָלוֹת הַטְּמָאָה וְהַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינוֹת
וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת שְׁמִסְמָאִים הָעֵינִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִלְּרֹאוֹת אוֹר הַצְדִּיק
שְׁמַגְלָה וּמוֹדִיעַ אוֹר יָדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲפֹלוּ
לְהַרְחוֹקִים וְהָעֶפְרוֹם, שְׁכַלְם יָדְעוּ שֵׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל וִיתְגַּדִּירוּ
וְיָשׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. ה' יֵאָרִיד יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ בְּאִפְנֵי שִׁיתְגַּדֵּל עַל
יְדוֹ כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ.

עֲבָשׁוּ, בְּגִדְל עֲצָם הַחֲשָׁךְ אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ
הָאַחֲרוֹנִים בְּסוֹף הַגָּלוּת, אֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקִנָּה
וְשׁוֹם תְּקִנָּה בְּשׁוֹם פָּנִים, רַק עַל יְדֵי הַתְקַשְׁרוֹת וְהַתְדַבְּקוֹת
בְּהַצְדִּיק הַמִּנְהִיג הָאֱמֶת, הַחֲכָם הָאֱמֶת מוֹשִׁיעֵן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר לְנִצָּחַת, וְשֶׁהוּא עֶקֶר חַיּוּתֵנוּ וְתִקּוּנֵנוּ
וְקִיּוּמֵנוּ וְהַחַיּוּת וְשֶׁרֶשׁ כָּל הַבְּרִיאָה. אֲבָל לְעַמַּת זֶה הַשֶּׁקֶר
מִתְגַּבֵּר וּמַחֲשִׁיד כָּל כֶּךָ עַד שֶׁאֵין רוֹאִים הָאֱמֶת כָּלֵל, כְּאֵלוּ
לֹא הָיָה בְּעוֹלָם. אֵךְ בּוֹדָאֵי הַצְדִּיק הַבֶּעַל כַּח גְּדוֹל יִגְמור

את שלו, כי לא ישקט האיש עד אשר כלה הדבר אשר
דבר לגאלינו ולרפאינו מתחלואינו העצומים.

אחי, אחי, לפי ובשרי, הריני כותב בלב מלא דמעות מתוך
רב שמחה שאין לה קץ על הנסים והחסדים הנפלאים,
ועל הסבובים הנוראים שסבב עמנו בעל הרחמים, בעל
החמלה והחנינה, שהאיר עינינו ופתח לפני להשתוקק
ולכסף ולהתגעגע לדבק עצמנו בהצדיק החכם האמת
שיש לו כח להרים ולהגביה אותנו מעמק ירידתנו מכל
מקום שאנו שם ולהפך כל מיני ירדות לתכלית העליה.
עדין אין אנו רואים עד היכן מגיע החסד הנפלא הזה.
בודאי ראוי לך שתתגבר בכל כחך בכל העסקים ומטרות
רבות שיש לך עכשו לחטף ולגזל לעצמך איזה שעה בכל
יום לעין בדברי הצדיק, ותשים לבך ועיניך היטב להבין
נפלאות אורם הצח והנפלא, ועצם העמקות והמתיקות
שנעלם ונסתר בהם, כי זה העקר - לזפות להרגיש
המתיקות והנעימות שיש בהם, ועל ידי זה יכול לראות
נפלאות. וזה זוכין על ידי תקון הכבוד, שלא יקבל שום
כבוד להנאת עצמו חס ושלו, רק כל הכבוד והמלכות

שֵׁשׁ לוֹ יַעֲלֶה לְהַמְלִיךְ שֶׁהַכְּבוֹד שָׁלוֹ, בְּבַחֲיִנַת "וְהִיְתָה
לְהַנֶּשֶׁם הַמְּלוּכָה".

עַל יְדֵי שְׁמֵרְגִישִׁים מְתִיקוֹת דְּבָרֵי הַצַּדִּיק נִצּוֹלִין מְלָהּיוֹת
אַלְמָן. מִי שֶׁחָנְנוּ ה' לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג אִיזָה דְּבַר אֱמֶת - הַיִּשְׁר
מְחִיב שִׁיגָלָה וַיְכָנִים זֹאת הַהֶבְנָה לָעַם סָגְלָה וַיִּיטִיב מְטוּבוֹ
לְאַחֲרִים.

צָרִיךְ לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְבַחֲיִנַת אֱמוּנָה,
שֶׁהִיא בַּחֲיִנַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִים לַדַּעַת גְּבוּהָ
מָאֵד. וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הָאֱמֶתִית הוּא שֶׁ' יִתְבָּרֵךְ מְקַבֵּל
תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׁוּעִים מִבְּנֵי אָדָם הַתַּחְתּוֹנִים דִּיקָא, אֲפֹלוּ
מִהֶרְחוֹקִים וְהַנְמוּכִים בְּיוֹתֵר. וְלִזְכוּת לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת הוּא
רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁזֶכֶה לַעֲנוּה שֶׁל מֹשֶׁה, וּמִגִּדֹּל
עֲנוּתָנוֹתוֹ הוּא מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְכָל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם, אֲפֹלוּ
אִם עָבַר כָּל עֲבֻרוֹת שְׁבַתֹּרָה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים אֵין
מִסְפָּר, וּמַעֲלָה וּמִקְנֶשׁ כָּלֵם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

הַמַּעֲתִיק הַמִּתְפַּלֵּל עַל שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

שלמה ב"ר אברהם

עא.

ב"ה, אור ליום כ"ו תמוז תשכ"ג.

יקירי, הזכר בכל מקום שהוא שם את גדל יקר מעלת נפשו, שבעצם שרשו הוא בא ממקום קדוש ועליון מאד ומחמת זה נכנס האמת בלבו פאש בוערת ונתעורר לקשר עצמו בהצדיק האמת, והכנים כל מחו ונשמתו להבין ולהשכיל נפלאות נוראות תורתו הגנוזה שהמשיך ממקום גבוה ועליון נורא ונשגב מאד מאד שלא קבל ממנו שום אדם מעולם, שעל ידו הכל נכנסים לה' יתברך ומכירים אותו. ה' ירבה ימיו על ממלכתו למען יפתח אור הצדיק האמת בעולם עד שכל הרחוקים יתגירו וישובו לה' יתברך, ויזכה לבוא יחד עם כל ישראל אל המנוחה והנחלה, ועיר האלקים על תלה בנזיה.

ידע אחי, כי רבנו ז"ל הוא מנהיג אמתו לכל, מרום המעלות עד תכלית נפשות העשוקות, כקטן כגדול להועיל.

נפשנו חפחה מאד נעם אמרותיו,

חשקה נפשנו מאורות נוראות תורותיו,

מה נמלצו חביבת נעימות פלאותיו,

נֶאֱמָנִים מֵאֲמָרָיו חֲשׂוֹקִים נֶחֱמָדִים לְעַד לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְדוֹרוֹתָיו.

אָמַר רַבִּנּוּ ז"ל, אִיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִחַלְקוּ עָלֶי מֵאַחַר שְׁאֲנִי
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ חֲדָשׁ שֶׁעֲדִין לֹא הָלַךְ בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם, וְגַם
הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב לֹא, וְשׁוֹם בְּרִיאָה לֹא. אָף עַל פִּי שֶׁהוּא
דֶּרֶךְ יֵשֶׁן מְאֹד, אָף עַל פִּי בֶן הוּא חֲדָשׁ לְגַמְרִי.

רַבִּנּוּ ז"ל סִפֵּר הַתְּפָאֲרוֹת נִפְלָא מֵעֲנִין הַחַיִּים שְׁלוֹ, וּבְעֲנִין
גְּנוּת הַחַיִּים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁאִינָם חוֹשְׁבִים עַל תְּכִלָּתָם.
וְהַכֵּל שֶׁעֵקֶר הַחַיִּים הוּא חַיִּים אֲמִתִּיִּם שֶׁהוּא חֲכָמָה
אֲמִתִּית, וְעֵקֶר הַחֲכָמָה - לְהַשְׁתַּדֵּל לִידַע וּלְהַפִּיר אֶת
ה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא חַי הַחַיִּים, וְכָל אֶחָד בְּפִי קְרוּבוֹ לָזֶה בֶּן
חַיִּיו חַיִּים, וּלְהַפִּךְ - לְהַפִּךְ, כִּי חוּץ מִזֶּה הַכָּל הַכָּל וְאִין
שׁוֹם חַיִּים כָּלָל. אֲבָל חַיִּים שְׂזֻכָּה הוּא ז"ל הָיָה בְּמַעֲלָה
עֲלִיוֹנָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁעֲדִין לֹא טָעַמוּ שׁוֹם אָדָם מֵעוֹלָם.
אֲשֶׁרִי מִי שְׂזֻכָּה לְהַרְגִּישׁ מְעַט הַתְּנוּצָצוֹת מְנַעִימוֹת הַחַיִּים
שְׁלוֹ שֶׁהִיָּה חַי חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים בְּאֵמֶת, וְכַמוֹבֵן
בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל הַשְּׂבָעָה בְּעִטְלִירִם, עֵין שָׁם.

בְּשִׁמְגִרְשִׁין אֶת הָאָדָם מִהֶגֶן עֵדֶן, הֵינּוּ שְׂכָל מַה שְּׁרוּצָה
 לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבָר שֶׁבִּקְדָּשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּנִיסָה לְגֶן עֵדֶן
 - מִגִּרְשִׁין אוֹתוֹ וּמִבְּלָבָלִין אוֹתוֹ, אַזִּי עָקַר תִּקְנָתוֹ שֶׁיַּעֲמִיד
 עֲצָמוֹ אֶצֶל אֱמוּנָה, שְׂאָף עַל פִּי כֵן יֵאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ מוֹשֵׁל
 בְּכָל יוֹדוֹ עַל הָעֲלִיזָה, וְסוֹף כָּל סוֹף יִגְמֹר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ, כִּי
 יֵשׁ תְּשׁוּבָה בְּעוֹלָם. וְאָף עַל פִּי שֶׁהוּא רְחוּק עֵתָה מִתְּשׁוּבָה
 מְאֹד, אֲדַרְבֵּא מִתְגָּרִין בּוֹ עַד שֶׁפּוֹגֵם חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל יוֹם
 יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, אָף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פָּנִים הוּא מֵאֱמִין
 שֶׁיֵּשׁ צַדִּיק כְּזֶה בְּעוֹלָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לְתַקֵּן הַכֹּל בְּעֲצוּתוֹ
 הָעֲמֻקּוֹת בְּלִי גְבוּל כָּלָל, וְעַל כֵּן צָרִיד לְהַעֲמִיד עֲצָמוֹ אֶצֶל
 הַצַּדִּיק שֶׁמִּגְלָה וּמַצְחִיצַח הָאֱמוּנָה.

הַמַּעֲתִיק וּמַסִּידֵר, הַמְזַכֵּיר תְּמִיד לְטוֹבָה וּמַצְפֶּה לִישׁוּעָתוֹ וְהַצִּלָּתוֹ
 בְּזֶה וּבָבֵא, וּמַעֲתִיר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ. אוֹהֵבוֹ מֵעַמְקָא דְּלִבָּאֵי.

שלחן ב' אורח

"כַּמִּים הַפָּנִים לַפָּנִים, כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם", קַל וְחֹמֶר
 כְּשֶׁהַצַּדִּיק מְסַבֵּיר פָּנִים יְפוֹת וּמִקְרֵב אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד אֵין סוֹף, בְּוַדַּאי אֲנַחְנוּ חִיָּבִים לְאַהֲבֵה
 אוֹתוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְפָאֲרוֹ וּלְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם שְׁמוֹ בְּעוֹלָם

וְלַעֲסֹק בְּעֵינָיו וּלְהַפְיֵן מַעֲיִנֹתָיו חוּצָה לְכָל מְקוֹמוֹת
הָרְחוֹקִים הַחִיצוֹנִים מִהַקְדָּשָׁה, כְּדִי לְהִיטִיב לְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

עב.

ב"ה, ח' אלול תשכ"ג.

לְמַחֲמֹד עֵינֵי וְלִבִּי, הַמְתִּיחִם אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וְתַלְמִידָיו בְּחֶבֶה
בְּהַעֲרָצָה וּבְאַהֲבָה עֲצוּמָה בְּלִי קֵץ וְסוֹף, וּמִתְאַמֵּץ בְּכָל כּחוֹ וּבְכָל
יָכָלְתּוֹ לְהַרְבּוֹת לְפָרֶסֶם וּלְהוֹדִיעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת שֶׁעַל יְדּוֹ תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ.

צַרִּיד: לְזִכֹּר תָּמִיד הֵיטֵב גִּדְּל מַעֲלַת אֲצִילוֹת נַפְשׁוֹ
הָעַדִּינָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד בְּשִׁרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן, וְאַלְפֵי
אַלְפִּים רַבִּי רַבְבוֹת שֶׁל עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּיִים בָּהּ,
וְצַרִּיד לְהַתְעוֹרֵר בְּרַחֲמִים רַבִּים לְרַחֵם עָלֶיהָ לְקַשְׁטָהּ
וּלְיִפּוּתָהּ וּלְצַחֲצַחָהּ בְּצַחֲצָחוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַנּוֹרָאוֹת מְאֹד
שֶׁל הַצַּדִּיק, לְהַצִּילָה מִפַּח יוֹקָשִׁים שֶׁל הָעֵשֶׁק וְהִיכָלִי
הַתְּמוּרוֹת שֶׁמִּחְלִיפִים וּמְקַלְקְלִים מְאֹד וְאוֹרְבִים עָלָיו,
שְׂרוּצִים לְגֹזַל וְלַעֲשֹׂק הַטּוֹב שֶׁל נַפְשׁוֹ. וּלְהַתְנַהֵּג בְּנִימוּס

הַמְּלוּכָה דְּקִדְשָׁה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת שֶׁנֶּחֱלָה שֶׁהוּא
הַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

כָּכֵר הִגִּיעוּ יָמֵי אֵלּוּל הַקְדוּשִׁים, יָמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
וְצָרִיךְ עֵתָה לַחֲזוֹר וּלְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ לְהִתְנַעֵנֵעַ וּלְכַסּוֹף
בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לְשֹׂאֵר קְבוּעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ בְּתוֹךְ
הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְלֹא יִפְרִיד עֲצֻמוֹ מֵהֶם
כָּל יָמֵי חַיָּיו. כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ כָּלֵל הַקְּבוּץ שֶׁמְקַבֵּץ
הָרוּעָה הָאֲמֵתִי יֵשׁ לוֹ תַּקְנָה לְעוֹלָם אֲפֹלוֹ אִם יַעֲבֹר מֶה
שִׁיעֵבֵר חֵם וְשָׁלוֹם.

כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְפַּרֵּךְ וּלְשׁוֹב בְּתִשְׁבּוּבָה,
צָרִיךְ שִׁיעֵבְרוּ עָלָיו אֱלֹפִים וּרְכָבוֹת יְרִידוֹת בְּלִי שְׁעוֹר
וְצָרִיךְ שִׁיְהִיָּה גִבּוֹר חֲזָק לְחֲזֹק לָבֹב בְּכָל פֶּעַם לְבָלִי לְהַנִּיחַ
אֶת מְקוֹמוֹ מִשּׁוֹם יְרִידָה שֶׁפְּעוּלָם יְהִיָּה אִיךְ שִׁיְהִיָּה. וְזֶהוּ
הָעֵקֶר וְהַיְסוֹד שֶׁהַכֹּל תִּלּוּי בּוֹ, לְבָלִי לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם,
אִם אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֶה, וּלְחֲזֹק אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד אִף אִם
הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שׁוֹם יְרִידָה
בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת ה' יִתְפַּרֵּךְ, וְאֲפֹלוֹ
כְּשֶׁנּוֹפֵל לְשֹׂאֵל תַּחֲתִיּוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אִף עַל פִּי בֶן צָרִיךְ

לְחִזֵּק אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד וְלִבְלִי לֵיאֹשׁ אֶת עַצְמוֹ לְעוֹלָם, כִּי
גַם שֵׁם ה' יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, בְּבַחֲיִנַת "וְאַצִּיעָה שָׂאוֹל הַגָּדֹל".

הַיֵּצֵר הָרַע אוֹרֵב עַל נֶפֶשׁ הָאָדָם תָּמִיד לְטֵמֵא מִחוּ בַּעֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים, וְצָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים וְהַתְגַּבְּרוּת
גְּדוֹל לְמַלֵּט נֶפֶשׁ מִיד שָׂאוֹל עַד שֶׁתָּשׁוּב נֶפֶשׁוֹ לְמִקְוָה
וְלִמְנוּחָתָהּ.

עֵקֶר הָרַחֲמָנוּת שְׂצָרִיכִים לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַכְנִים
בָּהֶם אוֹר הַצַּדִּיק וְלְהוֹצִיאֵם עַל יְדֵי זֶה מַעֲוֹנוֹת וּלְקַרְבָּם
לֵה' יִתְבָּרֵךְ.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ, וּמֵאַחַל לוֹ וּלְבֵיתוֹ שָׁנָה טוֹבָה
וּמִתּוֹקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.

שלחן ערוך אורח חיים

עג.

ב"ה, מוֹצָאֵי שַׁבָּת וַיּוֹם הַפְּפוּרִים הַקְדוּשִׁים תִּשְׁכַּח"ד.

לְכָבוֹד בֵּית עֵינֵי וְלִבִּי, הַחֶפֶץ בְּאַמֶּת הַפְּרוּר וְנֹךְ וְצַח, וְחֶכֶם וּמִכִּין הָאֱמֶת
הָאֱמֶתִי הֵיכָן שׁוֹרָה, וְנִשְׂאָ אֶת לִבּוֹ וּמִחוּ אֶל הַצַּדִּיק, וְסֵלֶק מֵעַצְמוֹ
חֻקָּתוֹ וְשִׁכְלוֹ נֶגֶד הַצַּדִּיק הַחֶכֶם הָאֱמֶת אֲשֶׁר לִפְנֵיו וּלְאַחֲרָיו לֹא

קם כְּמוֹהוּ, שֶׁבְגָדֶל עֵצִים כַּחוֹ שׁוֹרֵף וּמִבְטֵל כָּל מִינֵי טְעוּיֹת וּמְבוּכֹת
וּכְפִירוֹת וְאַמוּנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, וּמִכְנִים הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּמֵאִיר יָדִיעַת
אֱלֻקּוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וּמֵהֶפֶךְ רְשָׁעִים גְּמוּרִים לְצַדִּיקִים
גְּמוּרִים, וּמִתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת. ה' בְּרַחֲמָיו יוֹלִיכֶךָ בְּדֶרֶךְ
הַיָּשָׁר אֶל גִּקְדַּת הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר הַמְּנוּחָה וְהַנֶּחֱלָה בְּלִי קֶץ וּגְבוּל.

אַשְׁרֵיךְ וְטוֹב לָךְ שְׂזֻכִּית לִישׁוּעָה רַבָּה לְנִצָּח לְהִיּוֹת
בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב מְאֹד וְכו',
וְזֻכִּית גַּם הַשָּׁנָה לַתְּחִב אֶת רֹאשְׁךָ בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל מַתְנוֹךְ מְסִירַת נַפְשֶׁךָ וּכְבוֹדְךָ שֶׁזָּהוּ עוֹלָה עַל הַכֹּל,
וְאֵין דָּבָר גָּדוֹל מִזֶּה.

נָא אַחֵי, חֲמִדַת לְבִי, זְכֹר הֵיטֵב אֶת כָּל הַדְּבָרִים וְהַסְּבוֹת
הַנִּפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת שֶׁרָאִיתָ בְּעֵינֶיךָ בְּעֵינֵי הַתְּגִלוֹת סוֹד
גְּדֻלַּת נוֹרָאוֹת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת אוֹר הַחֲדָשׁ הַגָּנוּז וְצִפּוֹן
וְנֶעְלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. חֲזֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לְגוֹל לָךְ אֵיזָה עֵת
לַעֲיֵן בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ זצ"ל, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּמוֹ אֲגֻרַת
הַנִּכְתָּב לַחֲבֵרוֹ וְתִלְמִידוֹ וַיֵּשׁ בָּהֶם כָּל מִינֵי עֲצוֹת וִישׁוּעוֹת
שֶׁצָּרִיכִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, וְלִהְיוֹת בְּכָל כֹּחַ לְבָנוֹת
עֲנִינָיו וּבִפְרֹט לְהַפִּיץ מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה. הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה
מְרַבָּה, וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ אִימָתִי. כִּי הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה, וַיִּמְּיֵנוּ

בְּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא יִשָּׂאֵר לָךְ רַק מֵה שֶׁתַּחֲטֹף אֶמֶת בְּלִבְךָ.
וְאִם הָאֶמֶת מִשְׁלָךְ אֲרֻצָּה וְאֶסוּר לְגִלּוֹת דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה
לְמִי שֶׁלִּבּוֹ חֶלֶק מִזֶּה, בָּזֶה יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמּוּחַ בְּיוֹתֵר בְּכָל עֵת
בְּכָל אֲנֶשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ, אֲנֶשֶׁר חָמַל ה' עָלֵינוּ וְהַבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים הַחוֹלְקִים עַל אֶמֶת בָּזֶה.

בְּכִרְכַּת גָּמַר חֲתִימָה טוֹבָה וְחֹג שְׂמִיחָה, וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמְךָ
וְהַצְלַחְתְּךָ בָּזֶה וּבִכְפֹּא.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

עד.

ב"ה, הו'שענא רבא תשכ"ד.

לְכָבוֹד בֵּת עֵינִי, הַצּוֹפֶה וּמִסְתַּכֵּל עַל הָאֶמֶת הַצְרוּף וְהַמְזֻקֵּק וְרוֹאֶה
מִרְחוֹק אִמְתַּת הָאֶמֶת בְּרֹאֶיהָ גְמוּרָה וּבָרָה כַּחֲמָה, וְכוּסֶּס וּבוֹעֵר
בַּחֲשֶׁק גְּמָרְץ וְרִצּוֹן חֶזֶק לְפָרַע בְּזִרְיוֹת הַחוּב הַמוּטָל עָלָיו, לָרַחֵם עַל עַם
ה' וְעַל כָּל מְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וְהַרְחוֹקִים וְהַנִּדְחִים מְאֹד, לְהַכְנִים כָּל
הַלְכָבוֹת תַּחַת בְּנֵפִי הַצִּדִּיק הָאֶמֶת שֶׁר הָעוֹלָם, הַחוּפֶּה וְסוֹכֵךְ עָלֵיהֶם
תָּמִיד לְשִׁמְרָם מִכָּל רָע וּלְהַקִּימָם מִנִּפְלֹתָם שֶׁנִּפְּלוּ פְּלָאִים לְעַמְּקִי
עַמְּקִי תַהוֹם תַּחֲתִיּוֹת, שֶׁהוּא שְׁמוֹת הַכְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְהֶבֶל

שְׁבִהְבֵּל, וְלֹהֲעֵלוֹתָם מַעֲלָה מַעֲלָה אֶל הַקִּדְשָׁה, לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה,
וְלִהְפֹךְ זְדוּנוֹת לְזָכוֹת, וּמִכְפִּירָה לְאַמוּנָה קְדוֹשָׁה בְּרוּרָה וְיִשְׁרָה, עַד
שִׁיבּוֹא הָעוֹלָם לְיַד תְּקוּנָה בְּשִׁלְמוֹת. חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים אֲמִתִּיִּים.

הַשִּׁגְתִּי הַתְּרוּמָה בְּסֹךְ מֵאָה ל"י, רַב תּוֹדוֹת וּבִרְכוֹת וְחֵן
חֵן מִקָּרֵב לֵב עָמֶךְ. שְׂמַח לְבִי וְתִגֵּל נַפְשִׁי
בִּישׁוּעַת נַפְשֶׁךָ שְׁעָשָׂה ה' עִמָּךְ פְּלָאִי פְּלָאוֹת כְּאֵלֶּה,
חֲסִדִּים טוֹבִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה בְּהַתְקַשְׁרוֹת שְׁנֵתִקְשְׁרָת
בְּקִשְׁרֵי קִשְׁרִים בְּאַהֲבָה עֲזָה וְעֲצוּמָה אֶל הַצִּדִּיק הָאֱמֵת
וְאֲנִשְׁוִי הָאֲמִתִּיִּים הַכִּשְׁרִים שְׁבִדּוֹר, עַד אֲשֶׁר כָּל מִימוֹת
שְׁבַעֲעוֹלָם לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ. אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ אֲשֶׁרִי גּוֹרְלְךָ מֶה
טוֹב חֶלֶק חֲלַקְךָ וְמֶה נָּעִים גּוֹרְלְךָ.

הָעוֹלָם רָאוִי שִׁיתְמָהוּ עַל הָאַהֲבָה שְׁבִינִינוּ.

מִכְמָה סְבוֹת הַכְּרַחְתִּי לְסִים, בְּשָׁלוֹם וְחַיִּים וְשִׂמְחַת הַחַג
הַקְּדוֹשׁ הַקּוֹרָא וּמִכְרִיו עַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁהִבּוֹרָא בָּרָא
אֶת הָעוֹלָם מֵאִין לֵישׁ, שֵׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִים וּמוֹשֵׁל בְּשָׂמִים
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.

הַמַּעֲתִיק, אוֹהֵבוֹ לְנֶצַח וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדוֹ תָּמִיד, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

שלחן שלחן

עה.

ב"ה, ד' כסלו תשכ"ד.

לְכַבֹּד לְבִי וּבִשְׂרִי, הַמוֹכֵן לְבֹא בְּאִשׁ וּבַמִּים עַל הָאֲמַת הָאֲמַתִּי
הָאֶהוּב עָלָיו בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבֶּה לֹא קֵץ וּגְבוּל, וְזָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד
נֶאֱמָן אֶצֶל הַצַּדִּיק הַמְּלִיךְ הָאֲמַת עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, שְׁגִלָּה
חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂיוֹכֵל
לְסַפֵּר תִּקְּףָהּ רוּם נִשְׁגָּבוֹת מַעֲלָתָם וְגִבְהָם וּקְדָשָׁתָם וְכֹחָם, שֶׁעַל יָדָם
הוּא מְקַבֵּץ וּמְכַנִּים גַּם כָּל הַרְחוּקִים וְרָשָׁעִים גְּמוּרִים לֵה' יִתְבָּרֵךְ,
וּמְמַשִּׁיךְ וּמַגִּלָּה אֱלֻקֹּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ עֵין בְּעֵין לְכָל בְּאִי עוֹלָם. מַה טוֹב
וּמַה נָּעִים חֲלֻקָּה, שְׁלוֹם וְכָל טוֹב.

לְרַגֵּל יוֹם הַלְדָּתְךָ הִרְיָנִי שׁוֹלַח לְךָ בָּזָה אֶת בְּרַכְתִּי וּמִתְנַת
לְבִי, הַחַיִּים אֲרָפִים שֶׁל הַבְּעֻטָּלָה הָעוֹר לְגִמְרִי מִהָעוֹלָם,
וְאֵין לוֹ שׁוּם הַסְתַּכְלוּת בָּזָה הָעוֹלָם כָּלָל וּכְלָל, כִּי כָּל
הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ כְּהֶרֶף עֵין וְכו'. וְהַחַיִּים טוֹבִים
שֶׁל הַבְּעֻטָּלָה הַחֲרָשׁ שֶׁהִתְפָּאָר בְּגִדְל רְחוּקוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה
בְּתַכְלִית, וְהוּא חֲרָשׁ לְגִמְרִי מִלְּשִׁמְעַ קוֹלוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם
שֶׁכֵּלָם חֲסִירוֹנוֹת, כִּי כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלוֹ לְשִׁמְעַ
קוֹל הַחֲסִירוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם וְכו'. עֵין הַיָּמִב בְּהַמְעָשֶׂה הַנוֹרָאָה
שֶׁל הַשִּׁבְעָה בְּעֻטְלִירִם וְתַעֲמֹד מְרַעִיד וּמְשַׁתּוּמֵם לְרֹאוֹת
אוֹר הַזֶּה.

רַבְּנוּ ז"ל דָּבַר הַרְבֵּה מֵעַנִּין הַחַיִּים, שֶׁהַכֹּל נִקְרָא חַיִּים
 אֲצֵל הָעוֹלָם, אֲבָל בְּאַמֶּת עֶקֶר הַחַיִּים כְּשׂוֹזְכִין לְחַדֵּשׁ
 יָמָיו לְהַתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ, לַעֲבֹד אֶת ה' בְּכָל
 פַּעַם מִחֻדָּשׁ, וְלֹא יִפֹּל לְזַקְנָה נֶשֶׁל הַסְמָרָא אַחֲרָא כְּאֵלוֹ
 כָּבֵר נִזְקֵן בְּחֻטְאָיו וּמַעֲשָׂיו שֶׁרָגִיל בָּהֶם עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ
 לִיצֵאת מֵהֶם, רַק יִתְחַזֵּק לְהַתְחִיל לַחְיוֹת בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ
 בַּעֲבוּדַת ה' וְלֹא יִפֹּל מִשׁוּם דָּבָר וְלֹא תִקְצֹר רוּחוֹ מִשׁוּם
 בְּלִבּוּלִים וַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כְּאֵלוֹ אֲפִם תִּקְוָה חֵם וְשָׁלוֹם
 מִחֻמַּת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים שֶׁעָשָׂה עַד הֵנָּה. כִּי צָרִיךְ לְבָלִי
 לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל זֶה כָּלָל, כִּי אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם כָּלָל,
 וְאֵיךְ שֶׁהוּא, אֲפֵלוֹ שֶׁכָּבֵר נָפַל בְּלִי שְׁעוֹר, אֵף עַל פִּי כֵן אֵין
 יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם כָּלָל.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל יְשׁוּעַתָּךְ וְמוֹכַתָּךְ בְּזֶה וּבָבֵא.

שמעון בן יוחנן

עו.

ב"ה, כ"ד שבט תשכ"ד.

לכבוד איש בריתי לבי ובשרי, שפא ממקום קדוש ועליון מאד, ושואב אדים ואוירים מים החכמה היוצא ממח הקדוש והנורא של הצדיק האמת החכם האמת אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, השורף ומבטל השקר וההבל והשטות והטעות של המינוח ואמונות כוזבות המתגברים ורועשים להחריב את העולם חס ושלום, חס ושלום. יסיר ה' ממך כל מיני חלי וכל מיני מדוה, ויתן לך החיים ארבים חיים טובים שפרכו הפעמלירם את הזוג הקדוש. בימך תושע יהודא וירושלם.

דע אחי, כי הנאום הנפלא בסיום הפסוק "ילכו איש בשם אלקיו ואנחנו נלך בשם ה' אלקינו לעולם ועד", אשר יצא בחכמה עמקה מפיה ולבך החם בחמימות והתלהבות עצום, זכה להערכה והוקרה ועשה רשם ורעש גדול בכל העולמות, וכלם מעריצים ומוקירים אותו עד בלי די.

ראה אחי, עצמי ובשרי, מאהבה עצומה וחזקה אשר בלבי אליך, נתתי לפניה את החיים הטובים של הצדיק האמת שהוא הפעל תפילה, הוא כלליות כל השבעה פעמלירם

הַנּוֹרָאִים, וּבַחֲרֶת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיָה וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים עַל
מַמְלַכְתְּךָ, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ ה' בְּיַד חֲזָקָה וּבְאוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּמִצְרַיִם וִירֵדן וְסוּרֶיהָ וְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבְבוּ
גַם סָבְבוּנוּ מִכָּל הַצָּדָדִים לְהַשְׁמִידֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם.

עֲשֵׂה זֹאת אִפּוּא אָחִי וְהַנְצֵל בְּצַפּוֹר מִיַּד פַּח יָקוֹשׁ, הַכְּנִיעַ
עֲצָמְךָ וּבְכוּדְךָ כְּאֶסְקוּפָה הַנִּדְרָסֶת לְגַבִּי הַצָּדִיק הָאֵמֶת,
וְנִידָד שְׁנָה מַעֲיִינֶיךָ וּתְנוּמָה מַעֲפַעְפִּיךָ לַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ
בְּכָל תַּמְצִית בְּחָדָךְ, וְלַהֲרַבּוֹת תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי ה'
יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲסוּם וַיַּחֲמַל עָלֵינוּ לְמַצֵּא מְהֵרָה הַצָּדִיק הַמְּנַהִיג
הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד בְּחֵינַת מִשָּׁה מְשִׁיחַ, שְׂיֵשׁ לוֹ
כַּח לְרַפָּאוֹת חוֹלִים אֲנוּשִׁים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹתֵנוּ אֵלֶּה
שֶׁהוּא סוֹף הַגָּלוּת, וְעוֹסֵק בְּתַקוֹן נַפְשֵׁנוּ וּמֵאִיר בָּנוּ הַשְּׂגוֹת
אֱלֻקוֹת לְהַבִּיאֵנוּ אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב אֲשֶׁר לְכָךְ נּוֹצְרֵנוּ.

הַזֹּכֵר אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ
וּרְפוּאָתְךָ בְּגוֹף וּבְנַפְשׁוֹ.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר יואל

עז.

ב"ה, י"ב אדר תשכ"ד.

בבת עיני ולבי, שזכה ברחמים ונסים גדולים מאת ה' להרגיש
הרגשה חדשה ולהאמין בהצדיק האמת אב החכמים וראש לכל
בחירי צדיקאי יחיד הדורות, וחותר ביגיעות עצומות בלב בוערת
ויוקדת בגחלת אש לגדל ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק
הבעל הבית של העולם והחן והפאר וההודור והיפי של כל העולם,
שמגלה ומאיר אלקותו לכל באי העולם, ועל ידו יהיה תקון העולם
בשלמות (ועקר תקון העולם בכל דור ודור הוא רק על ידו). ה'
יגמור מה שהתחיל להפליא ולהפליא עמו פלאי פלאות כאלה עד
שתזכה לחיות בנעם ה'.

הכל יודעים שאין שום קביעות בזה העולם, ובהכרח
לזוז מכאן בהעברת רגע קלה, כי כל הזמן אינו
נחשב אפילו לרגע למי שמשים לבו ודעתו היטב אל
פריחת הזמן יותר מעוף הפורח, וצריכים להתגבר מאוד
לבלי לשפח את עצמו. הזהר והזהר ושמור נפשך מאוד
שלא תשפח בכל עת עצם החסד והרחמים שחמל עליך
ה' יתברך לקרובך אל הצדיק האמת אשר לא יספיקו כל
ימינו להודות ולהלל על זה.

הַשָּׁמַר לָךְ וְהִתְחַזֵּק שְׁלֹא תִשְׁכַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְהִתְחַזֵּק בְּכָל
הַתְּרָדוֹת וְהָעִסְקִים לַחֲטָף בָּהֶם חַיֵּי עוֹלָם חַיֵּי אֱמֶת. חֲטָף
וְאָכַל חֲטָף וְאָכַל הַמֵּאֲכָלִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם כָּל מָה דְּאֶפְשָׁר, גַּם בְּכָל הָעִסְקִים וְהַתְּרָדוֹת רַבּוֹת
שִׁישׁ לָךְ.

קִלְפַת הַמֶּן עֲמֹלֶק רוֹצֵה לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל דּוֹר בַּכִּפּוּרִים
וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת עַל יְדֵי הַקְּשִׁיּוֹת וְהַחֲקִירוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לִישָׁבֵן עֲכָשׁוּ בְּשׁוּם אֶפֶן, אָבֵל ה' יִתְבָּרֵךְ לִזְחִם עֲמֹ בְּכָל
דּוֹר וּמִכְנִיעַ אוֹתוֹ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה
וּמִרְדֵּי שִׁזְכָּה לְמִדְרָגָה גְּבוּהָה כָּל כֶּךָ עַד שִׁיכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ
אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ גַּם לְמִקְוֵמוֹת הָרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד, לְתוֹךְ
תַּקָּף הַתְּגַבְּרוֹת הַכִּפּוּרִים וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הַבֵּל
הַמִּתְעוֹרְרִים וְהַמִּתְחַדְּשִׁים בְּכָל דּוֹר.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל יְשׁוּעָתְךָ וְטוֹבָתְךָ בָּזָה וּבִבְא.

שלחן א' 111

עח.

ב"ה, ח"י אדר תשכ"ד.

לכבוד חמדת לפי ועיני, יאר ה' בלבך אור הדעת של הצדיק
שיתגלה לעתיד בשלמות על ידי מלך המשיח, ויפקח עיניך בתורתו
ויוליכך בדרכי עצותיו, ותזכה במהרה להשקות כל העולם במימי
חכמתו, שעל ידי זה יתקן העולם לגמרי.

עכשיו כל עקר תקנינו הוא רק על ידי הצדיק הגדול
שיכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד
ולהעלותו בחכמתו הנפלאה לתכלית תכלית העליה,
ואם היה כל העולם מתבטלים אליו אזי כבר היה הכל
מתקן לגמרי. אבל בעוונותינו לא די שאינם מתבטלים
אליו, רק אדרבא, הבעלי גאווה השקרנים ועוזי פנים
חולקים ומדברים חרופים וגדופים ושקרים וליצנות ולשון
הרע על הצדיק האמת ואנשיו פשרי הדור האמתיים, עד
אשר נשלך האמת ארצה, ועל ידי זה נעשה כל הקלקולים
שבעולם, ומזה עקר אריכת הגלות. ועתה כל תקותנו
שיתקן הכל על ידי משיח צדקנו שיגלה אור הדעת של
הצדיק האמת בכל העולם, ויבטל המחלקת ויעשה שלום
נפלא בעולם.

לזכות לבטול השקר והתנלות האמת הוא על ידי שמבטל את עצמו ואת כבודו מכל וכל בתכלית הבטול עד שהוא בבחינת עפר ממש, ואז יזכה להתקרב להצדיק ולחיות חיים טובים אמתיים וטובים.

כל מי שרוצה לילך בדרך האמת וחס על חיו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להיות חזק ואמיץ וגבור חיל מאוד לעמד בעמוד ברזל כנגד המונעים, ולא יסתכל כלל על בני העולם ולא על אביו וחותנו ואשתו ושאר המונעים הרוצים להרחיקו מהצדיק האמת.

אזהבד ועבדך הנאמן המסור לך בכל לב ונפש.

המעתיק

שלמה ב"ר אהרן

עט.

ב"ה, כ"ו אדר תשכ"ד.

עיני ולבי, העומד בראש המאמינים בהצדיק האמת שהוא השליט ומושל על כל ישראל לדור דור, הנובע ושוף עליהם מימי חכמתו שהם רפואות ותחבולות נוראות יקרות ונפלאות שלא נתגלו עדן

מעולם (ועתיד להתגלות בשלמות על ידי מלך המשיח), וחותר במסירות בכל מיני עצות וביגיעות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולכבד ולגדל את שם הצדיק האמת בכל העולמות. אשריד שזכות לכה, לברח ולהמלט מכפירות והתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק, שכל זה נמשך מהבעלי כבוד וגאווה הצבועים והשקרנים ועזי פנים המתנגדים וחולקים ומדברים שקרים על הצדיק בגאווה ובזו, וכל עסקם ומגמתם להרחיק את ישראל מהצדיק האמת בחינת משה משיח, שעל ידי זה הם מחריבים ומאבדים את העולם שנברא רק בשביל הצדיק שיכול לקרב את כל העולם לה' יתברך ותורתו בתכלית השלמות (ועל ידם התגברות הכפירות ואפיקורסות וכל הגזרות והצרה והשואה של היטלר עמלק ימח שמו). שלום וחיים ארבים וכל טוב.

הבורא יתברך ואני ואתה יודעים פנימיות שאיפות
לכה הטוב והישר הבוסף וחושק ומתגעגע
 לבטל ולסלק מוחך ודעת עצמך לגמרי ולהמשיך עליך
 ועל כל ישראל רוח חכמה רוח נבואה של הצדיק האמת
 היחיד בעולם, היורד עד עמקי תהום להעלות נפשות
 משם ומעלה אותם למעלה משמי השמים. מי יערך
 שבחו, מי יספר נוראות גדלתו, אין דגמתי.

ההתעוררות והשתוקקות אל עצם האמת הטמון וצפון

בְּעִמְקֵי לִבְךָ הַמְּבִין וּמֵרְחִיק רְאוּת, זֶה גֵּרָם לְעוֹרֵר בְּלִבִּי
 תִּקְרָא תְּשׁוּקַת אֲהָבָתִי אֵלֶיךָ עַד אֵין קֶץ וּגְבוּל. אֲהָבָה
 אֲמִתִּית כְּזֹאת (כֹּל תִּמּוּט לְעוֹלָם) שָׁאִין עוֹד דִּגְמָתָהּ בְּעוֹלָם.
 אֲהָבָה קְדוּשָׁה צָחָה נְקִיָּה וּמַהוּרָה בְּלִי שׁוּם פְּגִימָה שֶׁל כְּבוֹד
 אוֹ מָמוֹן וְלֹא שׁוּם דְּבָר שֶׁל עִסְקֵי עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל וּכְלָל.
 וּמַעֲצֵם הָאֲהָבָה הַנִּפְלְאוֹת אֵינָךְ זֶה מִמַּחְשְׁבֹתִי וּמִלִּבִּי אֶפְלוּ
 שְׁעָה אַחַת וְתִמְיֵד אֲנִי מְצַפֶּה וּמַחֲכֶה וּמִשְׁתַּקֵּק וּמִתְנַעֵגֵעַ
 וּמִתְפַּלֵּל לִישׁוּעַת נַפְשִׁי, וְהַעֲקֹר לְהַכְנִים וּלְהָאִיר בְּלִבְךָ
 אֹרֶחַ הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא עֹקֵר הַיְשׁוּעָה בְּשִׁלְמוֹת
 וְהַרְפוּאָה לְכָל, בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ בְּזֶה וּבְכָא לְנֶצַח.

כְּשִׁמְעֵינִים וּמַדְבְּרִים בְּהַחְדוּשִׁים שְׁחָדַשׁ הַחֶכֶם הָאֲמִתִּי
 אֲזִי נִתְעוֹרֵר וְנִתְגַּלֶּה יָם הַחֶכְמָה שֶׁהוּא מְקוֹר הַיִּרְאָה, וְאֲזִי
 נוֹפֵל יִרְאֵת ה' עַל זֶה שְׁמַדְבֵּר וּמַעֲיֵן בְּהַחְדוּשׁ.

עַל יְדֵי רוּחַ גְּבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי זֹכִין
 לְאֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וְנִתְכַּפֵּל הַנְּהַגַּת חֻכְמַת הַטִּבְעִי,
 וּמִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַשְׁנָחָה וְנִפְלְאוֹת.

אוֹהֲבוֹ לְנֶצַח וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תִּמְיֵד, בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה.

שלחנא דא' ו עט

פ.

ב"ה, אור ליום ט"ו אייר תשכ"ד.

לכבוד חמדת לבי, המשתוקק ומתגעגע אחר הפעטלר הנורא בעל
בתים רחבים הנושא אותנו מכל המקומות שנפלנו בהם לבחינת
למעלה מן המקום. אשריך שזכית לזה בנסים ורחמים גדולים.
ברכה וחיים ושלום.

דע אחי, כי הצדיק האמת הגדול במעלה עצומה וגבוהה
מאד מאד בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו, יכול
להוריד את עצמו מאד מאד ולהגביה אפלו את הרחוקים
בתכלית הרחוק המונחים בשפל המדרגה התחתונה ביותר
עד שירדו לבחינת מיתה ממש, וזהו עקר שלמות מעלתו
הגבוהה, כי אי אפשר לעלות למעלה למעלה כי אם
בשיכולים לירד למטה למטה להעלות ולקבץ גם כל הגדלים
והרחוקים ביותר, ולקשר גם אותם לה' יתברך בשלמות.

עכשו בדורותינו אלה שהגיעו ישראל לתכלית הירידה
וההסתרה עד שירדנו למקומות רחוקים כאלה שלא
ירדו ישראל לתוכם מעולם, כל זה נמשך מקלפת עמלק
שהוא המלך זקן וכסיל אבי אבות הטמאה של אפיקורסות
וכפירות ואמונות כזביות של אלופי השקר הרודפים אחר

כְּבוֹד וְהַתְנַשְּׁאוֹת, וְלוֹחֲמִים בַּחֲצָפָא וְעֻזּוֹת מִצַּח לְהַרְחִיק
 וּלְהַפְרִיד נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר
 וְשִׁרְשׁ חַיּוֹתָם וְיִשׁוּעָתָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֶצַח, שֶׁזֶּהוּ עוֹזן
 פְּלִילִי מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל עֲבֵרוֹת הַחֲמוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה. כִּי רַק עַל
 יְדֵי זֶה הֵם גָּרְמוּ כָּל הָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְהַכְפִּירוֹת, וְכָל הַצָּרוֹת
 וְהַחֲרָבֹנוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וְהֵם
 מַעֲכָבִים אֶת הַגָּאֹלָה הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁתְּלוּיָהּ אֵדָּה וְרַק
 בְּהַתְקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁמְכַנִּים בְּנוֹ אֱמוּנָה
 קְדוֹשָׁה וְנִפְלְאוֹהָ כְּזֹאת שֶׁעַל יְדֵהּ זֹכִין לְהַשְׁגָּת אֱלֻקוֹת גַּם
 כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים לְגִמְרִי. כִּי כָּל עֶקֶר הַגָּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה
 תְּלוּיָהּ אֵדָּה וְרַק בְּזֶה שִׁיתְגַּלָּה וְיִזְרַח אוֹר הַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּכָל
 הָאָרֶץ, וְלִהְיוֹת אֶת דְּגֹל הַצְדִּיק בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַד שִׁיתְקַרְבוּ
 וְיִתְקַשְּׁרוּ אֶל הַצְדִּיק כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּהַתְקַרְבוֹת
 אֱמֶתִי אֶל הַצְדִּיק הָאֱמֶת מְאִירִים כָּל הָאוֹרוֹת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר
 עֲתִידִים לְהֵאִיר בְּעוֹלָם עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

אוֹהֶבְךָ וְעֹבֵדְךָ הַנֶּאֱמָן הַמְּשֻׁרָתְךָ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, מִתְפַּלֵּל תָּמִיד
 בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ וְיִשׁוּעָת נַפְשְׁךָ בְּזֶה וּבָבֶא.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

פא.

ב"ה, כ"ג אִיר תשכ"ד.

לְכָבוֹד מַחְמַד לְבִי, הַמְלִטֵשׁ וּמַעְמִיק עֵינֵי שְׁכָלוֹ לְהַבְחִין וּלְהַבִּין הָאֲמֶת
הָאֲמִתִּי הַבְּהִיר וְהַבְּרוּר כִּדִּי לְרַפָּא וּלְתַקֵּן שְׁבָרִי נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
הַמְתַּגִּילִים בַּחוּץ בְּתוֹךְ שְׁטָף מַיִם הַזְּדוּנִים, וְאִין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתָם
הַבִּיתָהּ. אֲשֶׁרִיד שְׁזָכִיתָ לְטַעַם נַעַם הָאֲמֶת, וְאֲשֶׁרִיד שְׁנַפְלֵת בְּגוֹרֵל
הַצַּדִּיק הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא הֵזֶה שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ פְּלָאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת
לְחַיּוֹתֶךָ וּלְקַרְבֶּךָ לֵה' יִתְבָּרֵךְ. שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמִתִּיִּם חֲדָשִׁים וְרַעֲנָנִים.

יֵדַע, כִּי מִי שְׁמַדְבֵּר וּמַסִּית אֶת חֲבֵרוֹ לִירֵאת שָׁמַיִם, כָּל
הַדְּבוּרִים שְׁמַדְבֵּר עִם חֲבֵרוֹ נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ סֶפֶר.

עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לַצַּדִּיק הָאֲמֶת יָבוֹא לִירֵאת שָׁמַיִם,
וְעַל יְדֵי זֶה אֵינוֹ נוֹפֵל מִגְּדָלְתוֹ וְהוֹלֵךְ וְגָדֵל, וְשׁוֹנְאָיו יִהְיוּ
נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים תַּחֲתָיו.

בְּזִכּוֹת שְׁמוֹשׁ הַצַּדִּיק אָדָם נִצּוֹל מִמִּיתָה.

מִי שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נּוֹתֵן
לוֹ בַּח לָזֶה.

מִי שְׁמִבִּיא דוֹרוֹן לְהַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נַחַת
רוּחַ.

לַפְעָמִים עַל יְדֵי נַחַת רוּחַ אֶחָד וּמַעַט שְׁעוֹשִׁין לְהַצְדִּיק
זוֹכִין לְעוֹלָם הַבָּא.

מֵהוּת הָאָדָם נִפְרַע עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוּתוֹ, בְּשִׁרְוֹאִין לְמִי הוּא
מִקָּרֵב.

הַשֹּׁבֵחַ שְׁמִשְׁבַּחִין אֶת הַצַּדִּיק בְּאֵלּוֹ מְשַׁבַּחִין אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

מָה שֶׁהַחֻלְקִים דוֹבְרִים עַל הַצַּדִּיק הוּא כְּבוֹד גָּדוֹל
לְהַצְדִּיק.

כָּל הַגְּבוּיֹת שְׁאֵמוֹת הָעוֹלָם גּוֹבִין מִיִּשְׂרָאֵל אֵין זֶה אֵלָּא
בְּשִׁבִּיל הַפָּנִים שְׁפָגְמוֹ בְּכְבוֹד הַצַּדִּיק.

כְּשֶׁהַצַּדִּיק אוֹמֵר אֵיזָה דְּבוּר, כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר לֹא נִתְקַן,
שְׁעָדִין לֹא בָּא זְמַנוֹ, הַדְּבוּר הַזֶּה חָקוֹק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֲבָל
אֵין מֵאִיר בְּבִהֲרֹת, וּכְשֶׁמִּגִּיעַ הַזְּמַן שְׁמִתָּקִים אֵזִי הַדְּבוּר
מִתְחִיל לְהֵאִיר בְּבִהֲרֹת.

לְעוֹלָם תִּצְדֵּד לְהַצִּיל אֶת הַנִּרְדָּפִים.

בַּעַל מְרִיבָה אָף עַל פִּי שֶׁהוּא לְמֶדֶן אֵל תְּכַבֵּד אוֹתוֹ.

בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן.

עַל יְדֵי מַחֲלָקַת שְׁחוּלָקִין עַל הַצַּדִּיק נִתְעוֹרְרִים מַלְחָמוֹת.

לְפַעֲמִים עַל יְדֵי שְׁפָלוֹת שְׁאָדָם מִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ אוֹ
אַחֲרִים מִשְׁפִּילִים אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה מִבְּטָלִין מַעֲלִיו גְּזֵרַת
מִיתָה.

עַל יְדֵי עֲנוּה מֵאָרִיךְ יָמִים.

עַל יְדֵי עֲנוּה בָּא חֵן.

עַל יְדֵי עֲנוּה מוֹסִיפִין לוֹ גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ.

עַל יְדֵי עֲנוּה אֵין מְדַקְדָּקִין אַחֵר מַעֲשָׂיו.

הַמְזָכִיר לְטוֹב תָּמִיד וּמַעֲתִיר לְשִׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּחַתוֹ.

הַמַּעֲתִיק

שלמה ב"ר אברהם

פב.

ב"ה, כ"ח סיון תשכ"ד.

לְכָבוֹד נְעִימַת חַיּוּתִי, אֲשֶׁר נִשְׁאַו ה' וְהַעֲלֵהוּ לְשָׁמַי מְרוֹם כְּדִי לְזַכּוֹתוֹ
לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה הָרָמָה שֶׁאֵין לְמַעַלָּה הַיְמָנָה, שִׁינִּשְׂא וַיַּגְדִּיל וַיֹּאדִיר
אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הַמְּלֹךְ הָאֵמֶת, שִׁיכַבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מַלְחָמָה כָּלָל,
רַק עַל יְדֵי יָם הַחֲכָמָה שֶׁמְגַלָּה בְּקוֹלָמוֹם שְׁלוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא
מְגַלָּה וּמְאִיר אֱלֻקּוֹתוֹ וַתִּפְרֹד לְעֵינַי כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַד שֶׁכָּל הָרְחוּקִים
וְאַמּוֹת הָעוֹלָם יָבוֹאוּ וַיִּתְגַּבְּרוּ וַיִּקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ לְעַבְדּוֹ שְׂכָם אֶחָד.
שְׁלוֹם וְכָל טוֹב.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת מַעֲשֵׂי ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּךְ גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְאֵין שְׁעוֹר,
שְׂזָכִיתָ לְשִׁמְעַ וּלְהַבִּין וּלְמַעַם דְּבָרֵי אֵמֶת כְּאֵלָה הַגְּנוּזִים
וְצִפּוֹנִים כָּל כֶּךָ מֵעֵינֵי הָעוֹלָם, חֲלִילָה לָךְ מִחֲדַל
מְלַהוּדִיעַ וּלְפָרֶסֶם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם אֲמַתָּה
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבָבָם
בְּתַבְעֶרֶת אִשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ, עַד שֶׁכָּלֵם יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
נִפְלְאוֹת גְּבוּרַת כּחוֹ וְתִקְפוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם
הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר וְשֹׁרֶשׁ חַיּוּתָם וְתִקְוָתָם וְגוֹאֲלָם
לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֶצֶחַ!

דע אחי, כי הצדיק אינו צריך כלל להעולם בשביל עצמו, כי אדרבא ממנו כל ההשפעות וכל העשירות, ועל כן כל מה שנותנים לו - מקבלין ממנו אלפי אלפים ורבי רבבות יותר בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כן גם כל מי שטורח בגופו לשמשו ולהתקרב אליו גם זה נקרא צדקה, כי הצדיק מתעלה ומתגדל מאוד על ידי התעוררות של ישראל הטורחים להתקרב אליו ונחשב להם צדקה!

האדם כל מה שמזקין צריך שיתוסף עליו דעת גבוה יותר, כי כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו יותר שהוא השגת החכמה הגבוהה שעל ידה באים להשגת אלקות שהיא שרש הכל. וכל זמן שהאדם בחיים יש עליו מלחמת היצר כי זה לעמת זה עשה אלקים, וכל מה שצריך לבוא לחכמה יתרה - כמו כן צריך להתגבר על יצרו.

עקר שם תלמיד חכם הוא מי שמקרב להחכם והצדיק האמת, כי הוא תלמיד של החכם והצדיק האמת. ולהפך, מי שאינו מקרב להחכם והצדיק האמת הוא בכלל עם הארץ, כי אין לו כח לקבל חכמה שהוא השגת אלקות,

אֶפְלוּ אִם הוּא לַמִּדָּן וְחָכְם וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים
טוֹבִים, כִּי אֵל הַתְּכָלִית הַנִּצָּחִי שֶׁהוּא הַשְּׁנֵת אֱלֻקוֹת
אִי אֶפְשָׁר לָבֹא כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתַלְמִידוֹ
וְתַלְמִידֵי תַלְמִידוֹ וְכו'.

אוֹהֶבֶד וְעֹבֶדֶד הַנֶּאֱמָן, הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל יִשְׁוּעָתָהּ וְטוֹבָתָהּ בְּזֶה וּבִבְא.
הַמַּעֲתִיק

שלחן ב"ח אורח

פג.

ב"ה, ר"ח תמוז תשכ"ד.

לְכָבוֹד לְבִי וְחַיּוּתִי, אֲשֶׁר מָסַר אֶת לְבוֹ אֶל הַצַּדִּיק הַרְוּעָה נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
שֶׁמִּקְבֵּץ כָּל הַנִּדְחִים וְהָאֲבִידִים שֶׁתַּעֲנוּ כְּשֶׁה אֹבֵד בְּמִדְבָּר שָׁמָּה
וּמַחְזִירָם לְאֲבִיהֶם שְׂבֻשְׁמִים, בִּרְכָה וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב לְאֶרֶץ יָמִים.

אֶת הַמַּעֲנֵק בְּסֶדֶךְ מֵאָה ל"י קִבְּלָתִי וְנִגְהֵיתִי מְאֹד מֵאֲהֶבְתָּהּ
וְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל עָלַי שֶׁהִרְבִּיתָ לְהִיטִיב עִמָּדִי כָּל כָּךְ,
וְאֲנִי עֵינִי אֶל ה' תְּלִוּיוֹת וּמִבְקָשׁ וּמִתְחַנֵּן שֶׁבִּרְחֻמִּיו וְחֶסֶדְיוֹ
הַמְרַבִּים יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ וְיִתֵּן לָךְ מִתְּנָה מְאוּצֵר מִתְּנַת חֲנֻם,
הַחַיִּים הָאֲרָרִים שֶׁל הַבַּעֲטָלָה הַזֶּקֶן שְׂבֻזְקָנִים דִּקְדָּשָׁה,

וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַתָּךְ הַגְדוּלָּה וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר הִתְחִיל לְהַפְלִיא
 עִמָּךְ לְקִרְבְּךָ לְנִקְדַּת הָאֲמֶת, לֹא בְשִׁבִּיל שׁוֹם פְּנִיָּה וְכְבוֹד
 שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, רַק לְמַעַן הָאֲמֶת לְאֲמִתּוֹ, וְשִׁיְהִיָּה לְךָ חֶלֶק
 גָּדוֹל בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁבוּנָה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא הַתְגַּלּוּת
 יְדַעְתּוֹ הַקְדוּשׁ בְּעוֹלָם, שְׁמַכִּיא לְיָדֵי קִיּוֹם הַתּוֹרָה וּמִבְטֵל
 מִצַּח הַנֶּחֱשׁ שְׂרֵשׁ חֲכָמַת הַטָּבַע, וּמְחַזֵּק אֱמוּנַת הָרָצוֹן,
 שִׁידְעוּ בָלָם שֶׁהִכֵּל מִתְנַהֵג רַק בְּרָצוֹן הַבּוֹרָא, וְעַל יְדֵי זֶה
 מִמִּילָא מִתְחַזֵּק הָרָצוֹן שֶׁל אָדָם שִׁירְצָה וַיִּכְסֹּף רַק לַעֲשׂוֹת
 רָצוֹן ה' יִתְבָּרֵךְ. מִי יִתֵּן שְׁנוּכָה לְהַגִּיעַ מִהֲרָה אֶל הַתְּכֵלִית
 הַטּוֹב אֲשֶׁר הַצַּדִּיק רוֹצֵה לְהַבִּיאֵנוּ אֵלָיו, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִּיל
 זֶה בָּאֵנוּ לְעוֹלָם.

אִם יִתְדַבֵּק עֲצָמוֹ לְדַבְּרֵי הַתּוֹרָה הַיּוֹצֵאִים מִפִּי הַצַּדִּיק,
 תָּמִיד אֲנִי אֵיךְ אֶפְשָׁר אַחֵר כֶּךָ לְסַבֵּל וְלַחֲפֹץ חַיֵּי הָעוֹלָם
 הַזֶּה, וְזֶהוּ "כָּל הַנִּהְיָה מִדַּבְּרֵי תּוֹרָה, נוֹטֵל חַיֵּי מִן הָעוֹלָם",
 וְהֵבֵן הַיָּטִב.

אוֹהֶבְךָ בְּאֲמֶת לְנֶצַח, הַמְצַפֶּה תְּמִיד לִישׁוּעַתָּךְ וְהַצִּלָּתָךְ.

הַמַּעֲתִיק

שלמה בן אברהם

אָנָּא אֲדוֹן יְחִיד, הַמְּלִמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ
לְמַעַן שְׂמֹךְ וּזְכֵנִי לְהַתְדַּבֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְתַפְתַּח אֶת
לְבִי וְדַעְתִּי עַד שְׁאֲזֹכָה לְשִׁמְעַי וּלְהַבִּין הֵיטֵב בְּלִבִּי אֶת
כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה וְהַתְמִימָה הַמְּשִׁיבַת
נֶפֶשׁ וּמַחְכִּימַת פֶּתִי וּמְשַׁמַּחַת לֵב וּמְאִירַת עֵינַיִם וְעוֹמְדַת
לְעַד, וְאֲזֹכָה לְהַרְגִּישׁ הֵיטֵב נִפְלְאוֹת נְעִימַת עֲרֶבֶת מְתִיקַת
חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, תּוֹרַת ה' מִמֶּשׁ
שְׁגִלָּה הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמַּחֲיִן כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲזֹכָה לְהַנּוֹת
וּלְהַתְעַנֵּג בְּדִבְרֵי תּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה עַד אֲשֶׁר אֶקוּץ וְאֶמָּאֵס
בְּחַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּבְתַאוּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל חַיֵּי עוֹלָם
הַזֶּה אֲצִלִּי לְגִמְרִי עַל יְדֵי עֶצֶם הַהֲנָאָה וְהַתְעַנוּג וְהַשְׁעָשׂוּעַ
שְׁאֲזֹכָה לְהַנּוֹת וּלְהַתְעַנֵּג מִדִּבְרֵי תּוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה
אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו חַיִּים וְקִיּוּמִים נְאֻמָּנִים וְנַחֲמָדִים לְעַד,
וְנַחֲמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹזֵר רַב וּמְתוּקִים מְדֻבָּשׁ וְנִפְתַּח צוּפִים.
כִּי בְּאֵמֶת מֶרְחוֹק נִרְאָה לִי בְּדַעְתִּי נְעִימַת עֲמָקוֹת דִּבְרֵי
תּוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה עַד אֵין סוֹף וְיוֹרֵד
עַד אֵין תַּכְלִית וּמִקְשָׁר וּמַחְבֵּר וְכוּלָּל כָּל הָעוֹלָמוֹת יְחִיד,
וְנוֹתֵן עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל דָּרִי מַעְלָה וְדָרִי מַטָּה אֵיךְ
לְזַכּוֹת לְהַפִּיר אוֹתָךְ תַּתְּכַרֵּךְ וּלְהַתְדַּבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת. מֶה

גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיָךְ ה' מְאֹד עֲמָקוֹ מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ, וְאִם הָיִינוּ זֹכִים
 לִשְׁמָעַ וּלְהַטּוֹת אָזְנוֹנוֹ וּלְבַנּוֹ הַיָּטִב לְדַבּוֹר אֶחָד מִתּוֹרָתְךָ
 הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בַּחֲנִינֵת
 מֹשֶׁה, הָיִינוּ מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרִי. אֲךָ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין
 אָנוּ זֹכִים לְהִכָּנִים הַדַּעַת בִּלְבָב וּלְבַטֵּל תַּאֲוֹת הַלֵּב עַל
 יְדֵי זֶה, כִּי לְבַנּוֹ מִלֹּא מַחֲשָׁבוֹת חוּץ, תַּאֲוֹת וּבְלִבּוּלִים
 וְהִרְהוּרִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלֵב, עַד אֲשֶׁר לְבַנּוֹ רָחוֹק מְאֹד
 מִדְּבַרִי תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַל כֵּן אֵין אָנוּ מְרַגְּשִׁים נְעִימוֹת
 מְתִיקוֹת אִמְרוֹתֶיהָ הַטְּהוּרִים.

רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 הַקְדוּשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד, לַחֲזוֹת בְּנֶעֱם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

פר.

ב"ה, ח"י תמוז תשכ"ד.

לְכַבֹּד נְעִים לְבִי, הַמְשָׁפִיל עֲצָמוֹ וּמַשְׁלִיךְ כְּבוֹדוֹ מִנֶּגֶד לְכָל דָּבָר
 קְדוֹשׁ הַנוֹגֵעַ לְטוֹבוֹת בְּגִינֵי וְעַסְקֵי הַצַּדִּיק הַמְנַהִיג הָאֵמֶת הַגְּבוּר וּבֶעַל
 כֹּחַ גָּדוֹל, שֵׁישׁ לוֹ כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ לְמֹשֶׁךְ וּלְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לָהּ יִתְבָּרֵךְ,
 שָׁלוֹם רַב.

אֶהוּבִי אֲחִי נִפְשִׁי וְלִבִּי, אֵל תִּתְּרָשֶׁל בְּהַמְצֹוה אֲשֶׁר שָׁלַח
 ה' לְךָ לְטוֹבָתְךָ וּתְהִיָּה זִרְיוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ לְשֵׁם שְׁמַיִם
 בְּלִי אַחֹר. הִתְחַזֵּק לְבַקֵּשׁ חֲכָמָה מֵהַחֲכָם הָאֲמֵת הַפֶּלֶא
 הַגָּדוֹל שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת וּשְׁמַע וְהֶאֱזֵן דְּבָרָיו וַעֲצוֹתָיו. יוֹמָם
 וּלְיָלָה זָכְרוּ מִמֶּדֶד לֹא יִמוּשׁ, וּתְשׁוּהוּ תָמִיד לְנֶגֶד עֵינֶיךָ. אֵל
 תִּתְּעֶצֶל לִהְיוֹת חֵבֶר טוֹב לִירְאֵי ה' הָאֲמֵתִיִּים, הִתְחַבֵּר
 בְּחִבְרָתָם תָּמִיד, בְּפֶרֶט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ הַמְּמַשְׁמֵשׁ
 וּבָא. פֶּלֶם מַעְגָּל רִגְלֶיךָ לַיֵּשֶׁר אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֲמֵת, וּמִדֶּרֶךְ
 שָׁקֶר תִּבְרַח וּתִתְּרַחֵק.

כָּל הַדְּבָרִים הֵם עַל הָאָרֶץ, כִּמוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַכֹּל
 גָּדֵל מִן הָאָרֶץ, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַבְּרִיּוֹת הוֹלְכִים וּמוֹנָחִים עַל
 הָאָרֶץ, וְאִי אֶפְשָׁר שִׁיפְסְקוּ וַיִּתְּרַחֲקוּ מֵהָאָרֶץ אִם לֹא עַל יְדֵי
 כַּח הַמְּכָרִיחַ, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ מִי שֶׁמְכָרִיחַ הַדָּבָר וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ
 מֵהָאָרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמְּנוֹה, וּכְפִי כַּח הַמְּכָרִיחַ בֵּן גִּתְּרַחֵק
 הַדָּבָר מֵהָאָרֶץ, וְאַחֵר כֶּדֶ כְּשֶׁנִּפְסֵק כַּח הַמְּכָרִיחַ חוּזֵר
 הַדָּבָר לְהָאָרֶץ. כִּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דָּבָר לְמַעְלָה אֲזִי עַל יְדֵי
 כַּח מְכָרִיחַ הַדָּבָר וּמִפְסִיקוֹ מֵהָאָרֶץ, וּכְפִי כַּח בֶּן מְכָרִיחַ
 הַדָּבָר וְזוֹרְקוֹ לְמַעְלָה יוֹתֵר, וְאַחֵר כֶּדֶ כְּשֶׁנִּפְסֵק כַּח שֶׁהוּא
 כַּח הַמְּכָרִיחַ - חוּזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאָרֶץ, כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ

כח המוֹשֵׁךְ וּמְשַׁכֵּת כָּל הַדְּבָרִים לַעֲצָמָה, כִּי אִם לֹא לֹא
 הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הָיָה רָאוּי לְכָל מְמָנָה מַחֲמַת
 שְׁהִיא בְּדוּרִית, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ, אֵךְ שֵׁשׁ
 לָהּ כֹחַ הַמּוֹשֵׁךְ. וְעַל כֵּן כְּשֶׁנֶּפֶסְךָ כֹחַ הַמְּכַרִּיחַ וְחוֹזֵר הַדְּבָר
 וְנוֹפֵל לְמַטָּה לְהָאָרֶץ, כָּל מָה שֶׁמִּתְקַרֵּב לְהַכָּח הַמּוֹשֵׁךְ שֶׁל
 הָאָרֶץ בְּיוֹתֵר הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה בְּמַהֲרָתָא יוֹתֵר.

וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת עֶפֶר, וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים
 עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ כֹחַ הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו, כִּי
 זֶה הַצְדִּיק הוּא רַק יַחֲדִיד בְּעוֹלָם שֶׁהוּא יְסוֹד עוֹלָם שְׁכָל
 הַדְּבָרִים נִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה הַצְדִּיק הַיַּחֲדִיד בְּעוֹלָם
 הוּא עָנּוּ וְשָׁפֵל וּמִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּעֶפֶר בְּבְחִינַת "וְאֵנֹכִי עֶפֶר
 וְאֶפֶר", וְעַל כֵּן הוּא יְסוֹד עוֹלָם, הֵינּוּ בְּחִינַת עֶפֶר שְׁכָל
 הַדְּבָרִים הֵם עָלָיו. וְהֵנָּה הָיָה רָאוּי שֶׁיִּמְשָׁכוּ כָּל בְּנֵי אָדָם
 לָזֶה הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר שֵׁשׁ לוֹ כֹחַ הַמּוֹשֵׁךְ, אֵךְ
 עַל יְדֵי כֹחַ הַמְּכַרִּיחַ מִפְּסִיקִין וּמִרְחִיקִים מִמֶּנּוּ, הֵינּוּ שֵׁשׁ
 בְּנֵי אָדָם שֶׁעַל יְדֵי דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכַרִּיחִים אֶת
 בְּנֵי אָדָם לְהַפְסִיקָם מִלְּהִיּוֹת נִמְשָׁךְ אַחֵר הַצְדִּיק הָאֵמֶת
 שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר בְּחִינַת כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ, וּלְפִי כֹחַ הַמְּכַרִּיחַ
 כֵּן מִרְחִיק מִהַצְדִּיק, וְאַחֵר כֵּךְ כְּשֶׁיִּפְסִיק כֹּחַ הַמְּכַרִּיחַ -

יִחְזֹר וַיִּמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ הָאָדָם וַיָּשׁוּב לְהַעֲפֹר לְהַצְדִּיק שֵׁישׁ לוֹ
כַּח הַמּוֹשֶׁה.

כָּל הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לְכָל אָדָם שֶׁפְּעוּלָם מְקַטֵּן וְעַד גָּדוֹל הֵם
מְקַבְּלִים רַק מִזֶּה הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁךְ
הַכֹּל, כִּי כָּל הַכְּבוֹד וְהַגָּדְלָה הוּא רַק אֵצֶל זֶה הַצְדִּיק, וְכָל־
מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ, כִּי בְּמָקוֹם הַשְּׁפָלוּת וְהַקְטָנוּת - שֵׁם שׁוֹרָה
כָּל הַכְּבוֹד וְהַגָּדְלָה, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב "אֲשַׁכֵּן אֶת דָּבָא".

אוֹהֲבֵךְ וְעוֹבְדֵךְ הַנֶּאֱמָן הַמְּשֻׁרְתֵךְ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וּמַעֲתִיר בְּעֶדֶךְ תְּמִיד.
הַמַּעֲתִיק,

שלמה בן אברהם

פה.

ב"ה, עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, ה' תְּשׁרִי תשכ"ה.

לְכַבֹּד מַחְמֹד עֵינִי, שְׂאִינוֹ רָעַב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמָא לָמִים, רַק לְשִׁמּוּעַ
קוֹל הַחֲכָם הָאֵמֶת אֲב הַחֲכָמִים הַפְּלֵא הַיְחִידִי שֶׁבְּכָל יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת
אֲשֶׁר שָׁלְחוּ ה' לְדוֹרוֹתֵינוּ הָאַחֲרוֹנִים לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה שְׂאִין
אֲחֵרֶיהָ גְּלוּת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת יְחִידֶשׁ עֲלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ שָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ.

קבלתי את ברכתך הלכבית בצרוף צ'ק על סך מאה ל"י והיו לי לנחת ושמחה רבה, מעמק לבי אביע לך רב תודות וברכות. בעל הרחמים בעל הישועות יאיר עליך אור הצדיק ותזכה מחדש להתחבר ולהתקשר בכל עז עם הצדיק ואנשיו הכשרים האמתיים, כי כחו גדול ונורא מאד להושיע לגצח לכל החוסים בו.

אשריך אשר ברצונך ותשוקתך החזקה התגברת בעקשנות גדול על כל המניעות וחומות ברזל ובאת גם השנה על ראש השנה אל הצדיק שהודיע לנו שאין דבר גדול מזה. מתנה גדולה היא לך מאת ה', תקבלנה באהבה ובשמחה בכל שנה ושנה כל ימי חיך. ה' יתברך יזכנו להכין עצמנו כבר מעתה לבוא אל הצדיק על ראש השנה הבא. הגופות רחוקים אבל הלכבות קרובים מאד, וה' יודע האמת כי אתה נמצא בעמקי לבבי תמיד בכל יום ובכל עת בלי הפסק בתפלה ונענועים לישועתך והצלחתך הנצחי בזה ובבא.

אוהבך באמת בכל לב ונפש.

שלמה ב"ר אברהם

פו.

ב"ה, ר"ח כסלו תשכ"ה.

לכבוד עיני ולבי, החונן ומכבד בכל מיני חן ופאר את נטורי קרתא
האמתיים החובבים אותו בחבה גדולה ויתרה על אשר בגדל יקר
אצילות נפשו זכה להבחין ולהבין האמת האמתית, שהוא נשק סודי
חדש שמנצח ומשמיד את השקר ואבי אבות הטמאה של אמונות
כזביות וחקמות חיצוניות שמשחיתים ומחריבים את העולם במינות
וכפירות ומביאים לכל הצרות והרעות שבעולם רחמנא לצלן.
שלום וברכה וכל טוב.

לבי יקירי, זה זמן רב שמאד היה קשה לי מלאכת
הכתיבה, כי מחלת הזקנה גברה עלי ביותר, עיני
כהו וידי רפו וברפי כשלו וכחי תש ומתמוטט מיום ליום.
ה' יודע ועד שאתה שוכן בלבי תמיד ולבי שבור ורצון
ומלא מרירות על שאיני זוכה להחיותך ולשמח נפשך
בדברי החכם המנהיג האמת שמנחם ומשמח ומחיה נפש
כל חי לדורות עולם.

בכל לבי ונפשי אביע ואערך לפניך את ברכת הנאמנה,
ברכת ברוך הבא לאחיד היקר ונכבד מאד, אשר הגדיל
ה' לעשות עמו וזכה לבוא ולדרוך על אדמת קדש בארץ

אבותנו, בארץ חמדתנו וחיותנו מנוחתנו ותקונתנו, מקום האמונה והחכמה וקדושה, מקום מוכן להתחבם ולהפיר האמת, מקום שממנו תצא אור האמת לכל העולם, מקום אשר עיני כל ישראל נשואות אליו. ישא ברכה מאת ה' ויגמר עמו בנפלאות חסדיו לטובתו הנצחי.

ברכת מזל טוב ליום הולדתך, יוסיף ה' עליך ועל ביתך חיים טובים וארבים, חיים חדשים נאמנים ורעננים, חיים של ברכה והצלחה בכל אשר תשלח ידך לטובת עמנו וארצנו, חיים שתזכה לשבר כל ההסתרות ומניעות וטרדות ועכובים מלהתקרב אל האמת, חיים שתזכה להכנים בלבך ובלב כל העם אור הצדיק האמת שהוא עקר החיות וקיום העולם, שעל ידו יהיה העולם חדש לגמרי, כי יהפך כל העולם משקר לאמת, מכפירה גמורה לאמונה שלמה, מחשך לאור גדול במהרה בימינו אמן.

ברכת אוהבך ועבדך הנאמן והמסור בכל לב ונפש באמת.

שלמה בן אברהם

פז.

ב"ה, י"ד אָדָר א' תשכ"ה.

לְכָבוֹד לְבִי וְחַיּוּתִי, אֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל מְפָאָרִים וּמְפִלְאִים בְּשִׁבְחוֹ בְּכָל
מִינֵי חַן וְאַהֲבָה עַל אֲשֶׁר לָבַשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵז וְרוּחַ גְּבוּרָה כְּגִבּוֹר
מִלְחָמָה לְגִדֹּל וּלְקַדֵּשׁ שֵׁם ה' בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּלְהָרִים כְּבוֹד שְׁבַת
קִדְשׁוֹ וּכְבוֹד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִים, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שְׂזֻכָּה לְכָף.
חַיִּים אֲרָכִים וּבְרִיאִים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב.

לְגִדֹּל הַהִתְקַשְׁרוֹת וְהָאֲהָבָה הַנִּפְלְאָה הָאֲהָבָה הָאֱמֵתִית
בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֵבֶת סִיג וּפְסֻלַּת כָּלָל וּכְלָל, אֲהָבָה
שֶׁהִיא יְחִידָה בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינִי וּבֵינְךָ בְּנִסִּים
וּרְחֻמִּים גְּדוֹלִים, לְבִי קָרֹב אֵלֶיךָ מְאֹד וְנִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ
בְּתִשּׁוּקָה גְּדוֹלָה וְגַעְגּוּעִים נִמְרָצִים, עַד שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ
תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת. כִּי מִחֲמַת הָאֲהָבָה הַחֲזָקָה אֵינֶנִּי
יָכוֹל לְנָתֵק עֲצָמִי מִמְּךָ וּלְפָרֹד מִחֲשַׁבְתִּי מֵאַתָּה, וְאֵינִי יָכוֹל
לְסַבֵּל כָּלָל שְׂלֹא אֲרֹאֶה אוֹתְךָ תָּמִיד. וְאֲנִי מְחַבֵּק אוֹתְךָ
בְּאַמְרֵי פִי בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת וְעִמְקוֹת
נִשְׁמָתִי שִׁיתֵּן לָךְ ה' חַיִּים חֲדָשִׁים טוֹבִים וְאֲרָכִים, וְיִתֵּן לָךְ
עֲצוֹת טוֹבוֹת אֱמֵתוֹת וַיַּצְלִיחֶךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְהָעֶקֶר
שֶׁתַּצְלִיחַ הַצְלָחָה נִצָּחִית, שֶׁתִּקְשֹׁר עֲצָמְךָ בְּאַמֶּת בְּרָצוֹן

חֶזֶק בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ לְרֹאשׁ מִבְּחַר הָאֱמֶת הַנִּמָּצֵא עֲכָשׁוּ
בְּעוֹלָם עַד שְׁתִּזְכֶּה שְׁעַל יָדָךְ יִתְפָּרְסִם וַיִּתְנַלֶּה הָאֱמֶת בְּכָל
הָעוֹלָם, שֶׁרַק בָּזֶה תִּלְוִי תִקּוֹן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת.

ה' יִתְבָּרֵךְ בְּתַחֲלָה הוּא מְשַׁפִּיעַ הָאֶרֶת הָאֱמֶת לֵלֵב הַגָּדוֹל
וְהָרֹאשׁ שֵׁשׁ לוֹ דַּעַת רַחֲבָה וְנֶפֶשׁ חֲכָמָה, וְאַחֵר כָּךְ
מִתְפַּשֵּׁט הָאוֹר עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְכָל הָאֲבָרִים, הֵינּוּ לֵלֵב כָּל
יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם.

אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, הוּא צוֹמֵחַ
וְגֵדֵל תָּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וְאֵינוֹ עוֹמֵד כָּלָל,
רַק הוּא צֵץ וּפּוֹרֵחַ וְעוֹלָה מִדֶּרֶגָּא לְדֶרֶגָּא וּמוֹצִיא פֶּרֶחַ
וְיֵצֵץ צֵיץ עַד שֶׁסּוּף סוּף יִגְמַר אֵת שְׁלֹו לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם
לְמוֹטָב עַד שֶׁיִּדְעוּ בָּלֵם אֵת ה'. וְעַקֵּר שְׁלִמּוֹת הַתְּגִלוֹת
אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּכָל הָעוֹלָם יִהְיֶה נִגְמַר עַל יְדֵי מַלְאָךְ
הַמְּשִׁיחַ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִתְקַן הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלִמּוֹת.

אוֹהֲבֵךְ וְעוֹבֵדֶךְ הַנָּאֻמָּן, הַמְצַפֶּה תָּמִיד לִישׁוּעָתְךָ בָּזֶה וּבִבְּא. הַמַּעֲתִיק,

שלמה ב"ר אברהם

פת.

ב"ה, ט' ניסן תשכ"ה.

לכבוד עצמי ובשרי, היחיד בדורו אשר צלחה עליו רוח חכמה וגבורה מאת הצדיק החכם האמת הגבור ובעל כח גדול, להבקייע את חומת הפרל לעלות לראש ההר בתקיפות ועזות גדול, להראות לכל העמים והשרים את יפי קדשת השבת שהוא אור ליהודים. כל ישראל מפליגים ומרגנים בשבחו ועוטרים לראשו עטרת פז ואומרים אשרי חלקו, ואשרי האם שיש לה בן כזה אשר נתן נפשו בכפו לגדל ולקדש ה' בכל העולמות. ברכה ושלוש וחיים אמתיים לארך ימים.

היום זכיתי להתענג ולשמוח בברכת לבך החם, בצירוף נדיבת לבך הטוב והישר על סף מאה וחמשים ל"י מיזם ו' ניסן תשכ"ה. ישלם ה' פעלך הטוב ויוסיף עליך ועל ביתך שנים הרבה טובים ובריאים בכל רמ"ח אברים ושם"ה גידים, וגר הצלחתך יעלה לעילא ולעילא ותזכה לקשר ולדבק עצמך באמת במסירת נפש בהצדיק האמת ואנשיו הפזרים האמתיים, שהוא חיינו וארך ימינו לדור דור.

החיית את נפשי מאוד, שאני רואה בזה שהדבורים הטובים הנובעים מהנחל נובע מתנוצצים ומשרשים בעמק לבך

וְנִשְׁמָתְךָ הַגְּבוּהָהּ מְאֹד מְאֹד בְּשִׁרְשָׁהּ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא עֵקֶר
 יִסּוּד יִהְיוּתֵינוּ וִיסוּד כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת. חֲזַק נָא אֲחִי
 חֲבִיבִי נִפְשִׁי וּלְבָבִי, חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה הַיִּשְׁרָה וּבִבְטָחוֹן
 חֲזַק שְׁלֹא יַעֲזֹבְךָ ה' לְעוֹלָם בְּגִשְׁמֵי וְרוּחֵנִי בְּזָכוֹת אוֹר חַיֵּינוּ
 רִבְנוּ נִנְחַ נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוּמָן ז"ל.

מַחֲמַת טְרָדוֹת הַחֵג הַקָּדוֹשׁ הַהִכָּרָח לְסִיִּם, בְּבִרְכַּת חֵג בְּשִׁר
 וְשִׁמְחָה, אוֹהֶבְךָ הָאֱמֵתִי וְעֹבֶדְךָ הַנֶּאֱמָן הַמִּפְקִיר אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁבּוֹל
 מוֹכֶתְךָ וַיִּשְׁוּעָתְךָ.

שלחן ג' אופסר

פמ.

ב"ה, כ"ב תמוז תשכ"ה.

לְכָבוֹד עֲטֹרַת רֵאשִׁי, הַחֲבִיב בְּעֵינֵי ה' בְּאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ, בְּגִלְל גָּדֹל
 תִּקְרָה תְּאוּתוֹ וְתִשְׁוֹקְתוֹ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַמְלִיךְ הַחֶכֶם הָאֱמֵת הַקָּיִם
 לְנִצָּח וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר, לְהַעֲלוֹתָם מִבְּטָן שְׁאוּל מַעֲמָקֵי
 עֲמָקֵי הִירִידָה, מִתְּכַלִּית הַגִּשְׁמִיּוֹת דְּגִשְׁמִיּוֹת, לְעִילָא וּלְעִילָא מְכַל
 הַרוּחָנִיּוֹת. יְהִי ה' מְגֵן בַּעֲדְךָ וִירְפָא וַיְבָרִיא אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ בְּשִׁלְמוֹת.

עֵקֶר כָּבוֹד וּגְדֻלַּת הַמַּלְכוּת הוּא עַל יְדֵי עֲנוּה דִּיקָא, וְכָל

מה שיש להמליך ענוה ביותר מתפשט מלכותו ביותר, כי כן דרך המלכות בכל פעם שצריך שיקדים ענוה לכבודו וגדלותו, כמו שבכל יום בשעה שקם ממטתו שאז עדין הוא בקטנות, שמלבש במלבושים פשוטים וגם פניו אינו בצחות וזכות עדין קדם הרחיצה, ואחר כך מיפה עצמו ומתלבש בבגדי כבוד ומתפשט בגדלותו בדרך המליך. במקום גדלותו שם אני מוצא ענותנותו לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת הקולמוס.

דע אחי והאמן מאד, כי מעת תחלת היותך בבטן אמך נגזר עליך מאת הבורא שתהיה וכו'... בדור היתום הזה כדי שתרחם על עם ה' ברחמנות האמת, ובגדל שכלך הישר ולשונך הצח והמפאר תודיע ותלמד העם את האמת הנורא היחיד בעולם אשר הופיע ה' לנגד עיניך בכמה סבות וגלגולים נפלאים, ותפתח עיניהם ולבם של ישראל שכלם יראו ויבינו ויכירו האמת האמתית הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, הצדיק האמת שהוא עקר חיות וקיום כל הבריאה וממנו תצמח בקרוב הגאולה האחרונה לעם ישראל ולכל העולם כלו, שכלם ידעו ויכירו את ה' ויבואו ויתגירו ויתנו לו כתר מלוכה.

כָּבֶד וּדְבָרָנוּ קָצַת מַעֲנֵן הָאֲחִידוֹת וְהָאֲהָבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים אֲחִים נְאֻמָּנִים אֲמִתִּיִּים כְּמוֹתֵנוּ, מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת מִן הַשָּׁמַיִם, כְּדִי שְׁנֻזָּכָה לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם אֲשֶׁר בָּזָה תְּלוֹי עֵקֶר חַיּוֹתֵנוּ וְתִקּוּנֵנוּ. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֹר עַצְמֵנוּ מְאֹד שֶׁלֹּא תִפְגַּם הָאֲהָבָה אֲצִלָּנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲפִלּוּ כַחוֹט הַשְּׁעָרָה, אֲדַרְבָּא רָאוּי לָנוּ לֶאֱחֹז עַצְמֵנוּ בְּהָאֲמֵת בְּאֲהָבָה נִפְלְאָה בִּיתֵר שְׂאֵת וַיֵּתֶר עוֹ בְּכָל עֵת תָּמִיד, מִחֲמַת שְׂזָכִינוּ שְׂיִהְיָה לָנוּ אֵיזָה חֶלֶק בִּפְרָסוֹם וְהַתְּגָלוֹת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם אֲשֶׁר בָּזָה תְּלוֹי עֵקֶר גְּאֻלָּתֵנוּ הַשְּׁלֵמָה וְתִקּוֹן כָּל הָעוֹלָם.

בְּרוּךְ מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, אֲסַפֵּר לָךְ בְּקִצּוֹר הַיָּם הַנִּפְלֵא שֶׁעָשָׂה ה' עִמָּדִי בְּחֶסֶדּוֹ הַגָּדוֹל. לִפְנֵי שְׁבוּעִים חָלָתָה אִשְׁתִּי חֲלִי גָדוֹל לֹא יִשְׁעַר וּמִחֻלָּתָה גְּבָרָה מְאֹד מִיּוֹם לְיוֹם, וְהָרֹפֵא הַגָּדוֹל אָמַר שֶׁמִּצָּבָה קָשָׁה מְאֹד וְהִיא זְקוּקָה לְבֵית חוֹלִים תִּכְפַּ וּמִיד. וְלִקְחָנוּ אוֹתָהּ לְבֵית חוֹלִים הַדְּסָה, וְהָרֹפֵאִים אָמְרוּ נוֹאֵשׁ כִּי אֵין שׁוֹם תִּקּוּהָ לְחַיָּיהָ, כִּי הִיְתָה גּוֹסְסֶת בְּלִי שׁוֹם הִרְגָּשׁ וְחוֹשִׁים כָּלָל, וְהוֹדַעְנוּ לְכָל הַיִּלָּדִים וְהַקְּרוֹבִים שֶׁיָּבֹאוּ וַיְהִיו עַל יָד מִטָּתָהּ, וּבְכָלנוּ

בְּכִינוּ וּזְלָגוּ עֵינֵינוּ דְּמָעוֹת רוּתָחוֹת בְּלִי הַפִּגּוּת. אוֹלָם בְּכָל זֹאת אֲנִכִּי הִתְנַפְּרְתִּי בְּמַחֲשָׁבָה חֲזָקָה בְּאַמוּנָה וּבִטְחוֹן בַּה' שְׁאֵפְלוּ חֶרֶב חֲדָה מִנַּחַת עַל צִוְּאוֹ שֶׁל אָדָם, אֶל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים, וְאֵפְלוּ עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב כָּזֶה יָכוֹל ה' יִתְבָּרֵךְ לְהַחְיֹתָהּ וּלְרַפְּאוּתָהּ, וְהִתְחַזְקֹתִי מְאֹד בַּתְּפִלָּה וּתְשׁוּבָה עַל יַד מַטָּתָהּ בְּמַעַט כָּל יוֹם שִׁשִּׁי. וּבְלֵיל שַׁבָּת קִדַּשׁ נִתְעוֹרְרָה וּפִתְחָה עֵינֶיהָ קֶצֶת וּמֵאֹז הִתְחִיל אִיזָה שְׁנוּי לְטוֹבָה וּלְאֵט לְאֵט הִשְׁתַּפֵּר מִצָּבָה קֶצֶת, אֲךֹּ עַדִּין הִיָּתָה בְּסִכְנָה גְּדוּלָּה עַד יוֹם חֲמִישִׁי שְׁעֶבֶר, וְעֲכָשׁוּ מִצָּבָה הוֹלֵךְ וְטוֹב מִיּוֹם אֶל יוֹם, וְהַרְוֹפָאִים אוֹמְרִים גַּם גְּדוֹל הָיָה כָּאֵן לְמַעֲלָה מְגֻדָּר הַטָּבַע.

מֵעַמְקֵי לִבִּי אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה וְהֵלֵל לְאֵל הַהוֹדָאוֹת רוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן שֶׁהַחַיִּיר לָהּ נִשְׁמָתָה בְּרַחֲמֵי הַגְּדוּלִּים, וְהַפְּלִיא חֲסִדוֹ עִמָּדִי וְנָתַן לִי מִתְּנָה מְאוּצֵר מִתְּנַת חֲנֻם בְּנָסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת בְּזָכוֹת רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ ג.מ.ח. (נחל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה) ז"ל, וּבְזָכוֹת תְּפִלָּתָךְ וְהִשְׁתַּתְּפוּתָךְ בְּצַעֲרֵי בְּכָל לֵבָךְ וְנִפְשֶׁךְ, שֶׁהִרְגַּשְׁתִּי זֹאת הֵיטֵב בְּלִבִּי. כֵּן גַּם אֲנִי עוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֵר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמָךְ וּשְׁלוֹם רַעֲיָתָךְ הַיְקָרָה וְאַחֻתָּךְ הָאֲצִילָה שִׁירָפָא אֶתְכֶם בְּשָׁלְמוֹת

בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ וַיִּתֵּן לָכֶם חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים, בְּזָכוֹת
רַבָּנוּ נַחַל נֹבֵעַ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

הַמַּעֲתִיק, אוֹהֶבֶת הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל
בְּרִיאֹתֶיךָ וְהַצְלַחְתְּךָ בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ לְאָרֶץ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

שלחן גב אופסר

ז.

ב"ה, כ"ב אלול תשכ"ה.

לְכַבֹּד לְבִי וּבְשָׂרִי, אֲשֶׁר נִשְׁאָו לְבֹי לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַמְלֶךְ הָאֱמֶת
הַחֶכֶם הָאֱמֶת הַחַי וְקַיִם וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, לְהַעֲלוֹת
כָּל־מַעֲמָקֵי תְהוֹם, וּבֹנֶה בְּנִינִים נִפְלְאִים לְהַכְנִים בָּהֶם כָּל הַנִּדְחִים
הַמִּתְגּוֹלְלִים בְּתוֹךְ שְׁטֵף מִים הַזְּדוֹנִים, מִים עֲבוּרִים וּסְרוּחִים,
וּמַחְזִירִם לֵה' יִתְבָּרֵךְ. יְחִיד־שׁ ה' עֲלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבָרָכָה
בְּחַיִּים טוֹבִים וְאֲרָכִים, בְּרִיאִים וְנַעֲמִים.

נַחֲמֶךָ לְבִי בְּקֶרְבִי וְנִחְרַב וְנִתְקַלְקַל וְנִהְרַם עַד הַיְסוֹד
וְנִשְׁפָּר לְשִׁבְרֵי שְׁבָרִים עַד אֵין שְׁעוֹר, לֹא עָלֶיךָ,
וְאֲנִי נֶאֱנַח וּבֹכָה בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת בְּלִי הַפּוֹגוֹת עַל
הָאֲבֵדָה הַגְּדוֹלָה שְׁאֲבַדְתִּי עִם פְּטִירַת אִשְׁתִּי הַצַּדִּיקָה
הַקְּדוּשָׁה עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, אֶסְתֵּר בִּר"פ הַכֹּהֵן, תְּהִיָּה

נִשְׁמָתָהּ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים. אֵין בְּפִי מַלִּים לְסַפֵּר
בְּשִׁבְחָהּ וּלְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת אֲצִילוֹת נִשְׁמָתָהּ הַקְדוּשָׁה. אֲנִי
מִנַּחֵם עַצְמִי רַק בְּצִדְקָתָהּ הַנִּפְלְאָה וּמַעֲשֵׂיהָ הַיְּפִים
וְהַטּוֹבִים אֲשֶׁר זָכָתָה לַעֲשׂוֹת כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ בְּמַסִּירַת נַפְשׁ
עָצוֹם מִתּוֹךְ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וּתְלָאוֹת רַבּוֹת וּמִרוֹת שְׂאִין
דְּגַמָּתָם בְּעוֹלָם, וְכָל מַגְמָתָהּ וְחִפְצָהּ הָיְתָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם ה'
וְשֵׁם הַצַּדִּיק, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לָךְ קִצַּת מְזֵה.

ה' בָּרַב מַצְפוּנֵי סִתְרֵי דְרָכָיו וְהַנְהֻגוֹתָיו הַסְתוּמִּים וְנִעְלָמִים
מִכָּל רַעְיוֹן וּמִכָּל חֶקֶר, הַמְטִיר עַל הָאָרֶץ גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְזֶרֶם
מִים כְּבִירִים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מְאַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עַד אֲשֶׁר נִתְּכְסוּ כָּל הַהָרִים
הַגְּבוּהִים, שֶׁהֵם הַנִּכְבָּדִים וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם. וּבָרַב חֲמֻלָּתוֹ
הַקָּדִים רְפוּאָה וְהַצֵּלָה, וְשָׁלַח לָנוּ אִישׁ כְּלָבּוֹ אֲשֶׁר מָצָא
חֵן בְּעֵינָיו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ נַחֲמָן, לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינוּ
וּמַעֲצָבוֹן יְדֵינוּ, וְצִוָּה לֹא לִבְנוֹת תֵּבַת הָאֱמֶת וְהָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר
כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהִנָּצֵל - בּוֹא יָבוֹא בַּחֲדָרָיו וַיִּסָּגֵר בְּדִלְתוֹתָיו
וַיִּחָבֵא בְּצֵל חֲכָמָתוֹ הַנּוֹרָאָה. כִּי מִי יִהְיֶה וּמִי יִמְלֹל עֲצָם
נִשְׁגָּבוֹת גְּבוּרוֹתָיו אֲשֶׁר הִפְלִיא בַּפְּלָאוֹת נִפְלָאוֹתָיו לְהַכִּין
וּלְהַזְמִין מְזוֹן וַחֲיוֹת לְאֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ וּלְכָל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְכָל

דור, שיתענגו ויתעדנו בהדר תפארת נעימת תורותיו ומעשיותיו הנוראים הנלקחים משדה החכמה עלאה דעלאה אשר לא נתגלה עדין מעולם, הקימים ונאמנים ומועילים לעד ולעולמי עולמים.

עתיד הקדוש ברוך הוא לנקם נקמת עמו מאותם נביאי השקר שממלאים בטנם בכבוד וגאות, ומראים עצמם כצדיקי הדור, וצודים נפשות יקרות ודורסים וטורפים אותם ברגל גאווה ושקר, ומעוררים עיניהם של ישראל מלראות אור המנהיג האמת שמגלה ומאיר אור ה' לכל באי עולם לדור דור לנצח.

אחי יקירי נפשי ולבי, בטח תדינני לבף זכות ותסלח לי בלב שלם על שלא זכיתי לענות לך על מכתבך היקר אצלי מפז ומפנינים שכלו דברים קדושים אמתיים, שנכתב מעמקי לבך החם הבוער כגחלי אש להתקרב לה' יתברך ותורתו הקדושה, אשריך שזכית לכתב.

עבדך הנאמן המשרתך בכל לב ונפש, ועומד ומתפלל תמיד מאת ה' שירחם על עמו וירפא ויבריא אותך מהרה בכל רמ"ח איברים

וּשְׁס"ה גִּידִים, וַיֹּאדְרִיךְ יָמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ בַּטּוֹב וּבִנְעָמִים, בְּזָכוֹת הַצְדִּיק
נִנְחַ נְחֵמָה נְחֵמָן מֵאוֹמֶן. הַמַּעֲתִיק,

שלחן ב' אורסר

צא.

ב"ה, י"ב כסלו תשכ"ו.

לְכַבּוֹד לְבִי וּבִשְׂרִי, שֵׁישׁ לוֹ נִשְׁמָה גְדוֹלָה גְּזוּרָה מִמָּקוֹם גְּבוּהָ מְאֹד,
וְהִיא יִקְרָה מְאֹד בְּעֵינֵי ה', וְנִתֵּן לָהּ לְחַפֵּשׂ בְּגִנְזֵי הַחֲכָמָה עֲלֵאָה
דְּעֵלְאָה בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׁגִלָּה הַצְדִּיק הַחֲכָם הָאֵמֶת לְהַחֲזִיר כָּל
הָעוֹלָם לְמוֹטֵב. בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים אָרְכִּים.

אַל תִּשְׁפַּח לְקִים הַמַּצּוֹה הַגְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד
וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַה' עַל כָּל הַחֲסָדִים וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, אֲשֶׁר נָשָׂא אוֹתָךְ עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְהִבִּיא
אוֹתָךְ לְאֵמֶת פֶּלֶא נוֹרָא כְּזֶה שֶׁלֹּא נִתְגַּלָּה כְּמוֹהוּ מִיּוֹם
בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהִרִים קִרְנֶךָ עַל כָּל הָעָם וּבָחַר בְּךָ וְכו'...
בְּדוֹר עֲנִי כְּזֶה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֶתָּה כְּלוּל מִכָּל יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם
תְּלוּיִים בְּךָ כְּעֶבֶר בְּמַעֲי אִמּוֹ, כִּי הַגּוֹף קָשׁוּר וְדְבוּק עִם
הָרֹאשׁ וְנִמְשָׁךְ וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו בְּכָל מָקוֹם. וּבְכֵן יֵשׁ עֲלֶיךָ

אחריות גדול, וחל עליך חוב גדול וקדוש לרחם על ישראל, להפקיר את חיך ולבטל כבודך בתכלית תכלית הבטול, ולסבל כל מיני בזיונות וחרפות בשביל טובת וישועת ישראל, להשתדל בכל הכח אשר בידך להודיע, לפאר ולפרסם, בכל העולם גדל עצם נוראות כחו ותקפו של החכם המנהיג האמת החי וקים לעד, שהוא מלך אחד יחיד ומיוחד על כל ישראל לדורות עולם, והוא הלב של העולם שבו תלוי חיות וקיום כל הבריאה בלה, וכל העולם לא נברא אלא בשבילו שימלא כל העולם אור החכמה והמדע לדעת ולהכיר את ה' ולעבדו שכם אחד.

עתיד הקדוש ברוך הוא לנקם נקמת עמו מאותם גביאי השקר המנחשים וקוסמים, שמחציפים פניהם בכלבים כנגד הצדיק האמת וממלאים בטנם בכבוד וגאות וכל התאוות רעות, ומראים עצמם כצדיקי ומנהיגי הדור, ודורסים וטורפים נפשות ישראל היקרים ברגל גאווה ושקר, ומהם נמשכים כל הכפירות של המחקרים והפילוסופים התועים וגוטים אחר חכמות חיצוניות חכמות שקר, ומביאים לכפירות ואפיקורסות, ומעגרים

עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מְלֵאאוֹת אֹר הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שְׁמַאִיר
וּמִגִּלָּה יָדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא.

שְׁבַע מְדוּרִים יֵשׁ בְּגִיהֶנֶם, וְכָל מְדוּרָא יֵשׁ בּוֹ שְׁבַע אֱלֻפִּים
חֹר, וְכָל חֹר שְׁבַע אֱלֻפִּים סְדָקִים, וְכָל סְדָק שְׁבַע אֱלֻפִּים
עֲקָרְבִים, וְכָל עֲקָרְב שְׁבַע אֱלֻפִּים חֲלִיּוֹת, וְכָל חֲלִיָּה שְׁבַע
אֱלֻפִּים בָּדִים שֶׁל רַעַל תְּלוּיִים בָּהּ, וְכָל מְזֻמָּנִים לְרָשָׁעִים
וְהַשְׁקָרָנִים הַדּוֹבְרִים עַל הַצִּדִּיק בְּגֵאוֹה וּבֹז וּמִתְלוֹצְצִים
וּמְבֹזִים סִפְרֵיו וְתַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים.

אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשׁוּם שֶׁכָּל וּמוֹפֵת
שֶׁכָּלִי שֶׁל הַגִּיּוֹן, כִּי אִם עַל יְדֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת.

עֲבָדָךְ הַנֶּאֱמָן הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ. הַמַּעֲתִיק,

עליון ב"ה אאסר

זב.

ב"ה, ג' ניסן תשכ"ו.

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינִי, אֲשֶׁר לְגִדְלָא גִדְלַת רוּמָמוֹת נִשְׁמָתוֹ זָכָה לְבִטֵּל
דַּעְתּוֹ נִגְדָּר דַּעַת הַצִּדִּיק הַחֲכָם הָאֵמֶת שֶׁהוּא שְׂרָשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ,

שְׁמִישְׁבֵּר וּמִבְּמִל הִדְעַת שֶׁל חֻכְמַת הַטֶּבַע, וּמִגִּלָּה וּמֵאִיר הִדְעַת שֶׁל אֱמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה, לְמַעַלָּה מִן הַטֶּבַע. שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וּבְרִיאוֹת לְאֶרֶץ יָמִים.

קוֹלּוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
עַל שְׁזוּכָה לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קִדְשַׁת ה' וּלְרוֹמֵם
דָּגַל הַתּוֹרָה לְעֵינֵי כָּל הָעוֹלָם בְּכָל פַּעַם בְּכָל נִסְיוֹתָיו
וּפְגִישׁוֹתָיו עִם מַלְכֵי וּגְדוֹלֵי הָאֲמוֹת.

בִּיאַת נִשְׁמַתְךָ לָזֶה הָעוֹלָם הִיְתָה רַק לְצֹרֶךְ טוֹבַת הָעוֹלָם,
שֶׁעַל יָדְךָ יִתְפָּאֵר וַיִּתְפָּרֶסֶם שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שְׁבוּנָה
קוֹמָתָה שֶׁל הָאֱמוּנָה בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה מַעֲט מַעֲט, עַד
שִׁישְׁתָּלֶם שְׁעוֹר קוֹמָתָה בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁכָּל בָּאֵי עוֹלָם יֵרְאוּ
וַיֵּדְעוּ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל וּמְנַהִיג הַכֹּל
בְּרִצּוֹנוֹ. גַּם הָעֶקֶר מִה שְׁזָכִיתָ לִהְיוֹת וְכו'... הוּא גַם כֵּן
אֵךְ וְרַק בְּשִׁבִּיל זֶה לְבַד, בְּדִי שִׁיְהִיָּה לָךְ כַּח בְּיוֹתֵר לְשִׁמְשׁ
אֶת הַצַּדִּיק הַמֶּלֶךְ הָאֱמֵת, לְגִלּוֹת וּלְהוֹדִיעַ בְּעוֹלָם שְׁנִמְצָא
עֲבָשׁוֹ בְּזִמְנֵנוּ אֵלֶּה אֹר חֲדָשׁ פֶּלֶא נוֹרָא כְּזֶה אֲשֶׁר בְּחֻכְמָתוֹ
הַנוֹרָאָה יִהְפֹּךְ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב וַיִּתְקַן הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת.
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצֻמְנוֹ מְאֹד מִפְּנֵם וּקְלָקוּל הָאֲהָבָה

וּמִפְּרוּד לְכָבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא לְהַשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף
וּלְהִרְבּוֹת אֲהָבָה וְאַחֲדוּת זֶה לָזֶה כְּגוֹף אֶחָד מִמֶּשׁ שְׁנוּכָל
לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטָרֵף יַחַד תָּמִיד, כְּדִי שֶׁעַל יְדִינוּ יִתְגַּדֵּל
וְיִתְרַבֶּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי קֶץ בְּנֵינִי הַכֹּתִים הַנִּפְלְאִים שְׁבוּנָה
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת עַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד
לְכַנֵּס בָּהֶם, וְאַפְלוּ הַשּׁוֹכְבִּים בַּחוּץ וְאַפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם
יִתְקַבְּצוּ וַיְכַנְסוּ לְתוֹכָם.

זֶה זְמַן רַב שְׁאֲנִי מִתְנַעֵנֵעַ וּמִשְׁתַּדֵּל וְחוֹתֵר לָבוֹא לִפְנֵי
הַדֶּרֶת פְּנִיךָ הַנָּעִים וַיֵּשׁ לִי קִשְׁיִים גְּדוֹלִים כִּי לֹא נוֹתְנִים לִי
רְשׁוֹת לָזֶה, אֲנִי סוֹבֵל צֶעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ מִזֶּה לֹאִין שְׁעוֹר,
כִּי זֶהוּ נֹזֵק וְהַפֶּסֶד גְּדוֹל.

עֲבֹדֶךָ וְאוֹהֲבֶךָ הַנָּאֵמָן, הַמַּעֲתִיר תָּמִיד בְּעַד בְּרִיאוֹתֶיךָ וְהַצִּלְחָתֶךָ
וּבְעַד מִשְׁפַּחָתֶךָ הִקְרָה וְהִנֵּכְפָּדָה מְאֹד.

שלחנא ב"ה 1945

צג.

ב"ה, כ"ב ניסן תשכ"ו.

לְכָבוֹד לְבִי וּבִשְׂרִי, הַצּוֹפֶה וּמַבִּיט וּמִסְתַּכֵּל לְרֵאוֹת הָאֲמֶת הָאֲמִתִּי
שֶׁהוּא פֶּלֶא פִּלְאוֹת נִפְלְאוֹת עַל נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד אֵין
סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית, שִׁיכַבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם וַיְכַנִּים בְּלִבָּם אֲמוּנָה שְׁלֵמָה
זָכָה צָחָה וּבְרוּרָה, עַד שִׁיתְּבַטְּלוּ כָּל הָאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת וְכָל הַכְפִּירוֹת,
וְעַמִּי הָאָרֶץ יִהְיוּ מִתִּיְהִידִים וּמִתְּגֵרִים וַיֹּאמְרוּ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. שְׁלוֹם רַב.

לְבִי בְּקֶרְבִי יִשְׁמַח וַיִּתְּעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים גְּדוּלִים עַל בְּרַכְתְּךָ
הַנֶּאֱמָנָה וְעַל אֱהָבַת לְבָבְךָ וְעַל גְּדֻלַּת חֶסֶדְךָ שֶׁהוֹסַפְתָּ
עָלַי כָּל כֶּךְ בְּהֶסֶדְךָ שְׁלֵשׁ מֵאוֹת ל"י מִיּוֹם ח' בְּנִיסָן, תִּשְׁוֹאוֹת
חֵן חֵן לָךְ, יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּתְךָ הַטּוֹב. עֵינֵי וְלִבִּי אֶל אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׂמִים נִשְׁוֹאוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה שִׁיחַנֶּנְךָ וַיַּצְלִיחֶךָ
וַיִּשְׁמֹר וַיַּנְצֵר וַיַּצִּיל אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים
וְגִזְרוֹת קִשּׁוֹת, וַיְבָרִיא וַיִּרְפָּא אֶתְכֶם בַּגּוֹף וּבַנֶּפֶשׁ לְאֹרֶךְ
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וּבְרִיאִים, אָמֵן.

כָּל עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הַנוֹרָאִים
אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְּבָרֶךְ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכָל יוֹר וְדוֹר, הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,

כְּדִי לזְכוּת לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה שְׁזָה עֵקֶר הַכֹּל וְזֶה עֵקֶר עֲבוֹדַת
הָאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבְשִׁבִיל זֶה בָּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה, כְּדִי
לְהַפִּיר אֶת ה', שְׁזָהוּ הַתְּכַלִּית מִכָּל הַתְּכַלִּיתִין.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ.

שלחן ערוך אורח חיים

צד.

ב"ה, כ"ט תשרי תשכ"ז.

לְכָבוֹד שְׂמִיחַת לְבִי, אֲשֶׁר שָׁזַר וְדָבַק עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת
בְּעַל הַנִּפְלְאוֹת פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין סוֹף לְרַפְאוֹת וּלְהַחְיֹת אוֹתָנוּ
בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר לְנִצְחָה, בְּזִכְרוֹתָו וּבְחֹזֶן הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא יִמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ ה' רְפוּאָה בְּשִׁלְמוֹת וְיִתֵּן לָכֶם חַיִּים בְּרִיאִים וְנַעֲמִים חַיִּים
אֲרָכִים חַיִּים אֱמֶתִיִּים.

בְּגִדְלִי עֲנוּתְנוּתְךָ בְּמַחְתִּי לִפְתָּח פִּי וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי
אֱמֶת שֶׁבְּלִבִּי. אֶהְיֶה אִחִי נִפְשִׁי וּלְבָבִי, מַעֲצֵם נַעַם
אֶהְבֶּתְךָ הַמְּשַׁרֵּשׁ בְּלִבִּי תָמִיד בְּכָל עֵת, עֲמֻדָתִי מִרְעִיד
וּמִשְׁתּוֹמֵם וְצִירִים וְחֻבְלֵי יָדֶיךָ אֲחֻזּוֹנֵי מַהֲשֻׁמוּעָה לֹא טוֹבָה
שְׂאֵתָהּ שׁוֹכֵב בְּבֵית הַחוּלִים. הוֹמָה לְבִי עַל צַעֲרֶךָ וּכְאִבֶּיךָ,

צר לי מאוד עליך אחי חביבי כנפשי. לבי פטוח בגדל חסדי
 ה' ונפלאותיו כי בודאי ירחם עליך ועל עמו ישראל וירפא
 אותך מהרה רפואה שלמה מן השמים, כי לא ייש' ה' את
 עמו בעבור הצדיק האמת שאנו חוסים בצלו הקדוש. כחו
 הגדול הנשגב והנורא של רבנו נח נחמ נחמן מאומן ועמד
 לך ולביתך ולכל נפשות בית ישראל למחסה ולמגן לנצח.

הנחל נובע אשר זכית לשאב ממנו חכמה שעל ידה זוכין
 להכיר ולידע את ה', לא תחליפנו ולא תמיר אותו חס
 ושלוש. נא אחי, זכר היטב גדל רחמנות ואהבת רבנו
 אלינו, שלקח אותנו ממקום שלקח והוציאנו ממקום
 שהוציא וקרבנו להבורא יתברך בהתקרבות גדול.
 לכן ראוי לנו לחשב מחשבות עמקות להתגבר על כל
 המניעות ולהתקרב לאור הצדיק האמת מעתה מחדש,
 ללמוד ספריו הקדושים ולומר בכל יום ספר 'לקומי
 תפלות' במה שאפשר, מעט או הרבה, ועל ידי זה ימתקו
 מעליך כל הדינים והיסורים ויתבטלו כל הגזרות ממך.

המתפלל תמיד בכל לב על שלומך ורפואתך בגוף ובנפש.

שלום ב"א ואסר

צה.

ב"ה, י"ז חֶשֶׁן תשכ"ז.

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינִי, אֲשֶׁר נָתַן לוֹ ה' לֵב חָכָם לְהַחֲכִים לְהַבְדִּיל בֵּין
אֲמַת הַזֶּה הַמֵּאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבֵין הָאֲמַת הַמְזִיף שֶׁהוּא מְקוֹר
הַשָּׁקֶר הַמַּחֲשִׁיךְ עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִי חָלַקְךָ וְגוֹרְלְךָ הַנָּעִים. שְׁלוֹם
וְחַיִּים בְּרִיאִים.

שִׁמְחָתִי מְאֹד עַל כָּל הַחֲרָדָה שֶׁהַחֲרָדָתְךָ עָלַי וְהַכְּבוֹד
הַגָּדוֹל שֶׁכִּפְדָּתָנִי לְהִיטִיב עָמִי בַּתְּרוּמַת
וְאַהֲבַת לִבְךָ הַחֵם בְּהַסֵּךְ מֵאֵה ל"י, אוֹדָה לְךָ מְאֹד בְּכָל
לְבִי וְנַפְשִׁי עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר מְאֹד הִרְבִּיתָ
לַעֲשׂוֹת עִמָּדִי. נָא אַחִי, אַל תַּעֲצֹב וְאַל תִּדְאָג כָּלֵל, הֲלֹא
תִּרְאֶה כִּי ה' עִמָּךְ וְאַצִּלְךָ וְקִרְוֹב לְךָ בְּכָל עֵת בְּכָל מְקוֹם,
וְהֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹר הָאֲמַת הַזֶּה הַנֶּעְלָם מִכָּל הָעוֹלָם שֶׁהוּא
כָּל חֵשֶׁק וְאַהֲבַת לִבְךָ. בּוֹדְאִי לֹא יִסִּיר חֲסִדוֹ וְטוֹבוֹ מֵאַתָּה
עַד עוֹלָם, וִירְפָא וַיְבָרִיא אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ בְּשָׁלְמוֹת וַיֹּאֲרִיךְ
יְמֵיכֶם וְשָׁנוּתֵיכֶם בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת נֶצְחִי.

אוֹהֶבְךָ הַנֶּאֱמָן הָאֲמִתִּי הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשְׁלוֹמְךָ וְהַצִּלְחָתְךָ וְשׁוֹקֵק
מְאֹד לַחֲזוֹת בְּנַעֲם מוֹכְתְךָ וּרְפוּאָתְךָ בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ.

שלמה ב"ה 11/10/77

צו.

ב"ה, כ"ב טבת תשכ"ז.

לְבִי וּבִשְׂרִי וְכָל חַיּוֹתַי, הַכּוֹסֶף וְשׁוֹקֵק לְשִׁמְעַע דְּבַר ה' מִהַמְּנַהִיג
הָאֱמֶת הַמְּבַחֵר הַיְּחִידִי שֶׁל כָּל הַמְּנַהִיגִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם,
שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג דּוֹרֵנוּ וְכָל הַדּוֹרוֹת לְנֶצַח שִׁיתֵּקֶן אוֹתָנוּ וְכָל הַנִּגְדָּחִים
וְהָאֲבוּדִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ לְגַמְרִי וַיֵּצְאוּ מִכָּלֵל קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַגּוֹיִים,
בְּתַכְלִית הַתִּקּוֹן בְּשִׁלְמוֹת וַיַּעֲלֶה כָּלֵם לְתַכְלִית תַּכְלִית הַמַּעֲלָה
הָעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ חַיִּים בְּזִמְנָהּ הַזֶּה, שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם אֱמֶת
חֹדֶשׁ נוֹרָא וְנִפְלָא כּוֹהַ שֶׁעֲדֵינוּ לֹא הָיָה מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם. בְּרַכָּה
וְחַיִּים טוֹבִים בְּרִיאִים נְעִימִים וְרַעֲנָנִים לְאֹרֶךְ יָמִים.

לְשִׁמְחָה וּלְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ הָיָה לִי מִכְתָּבְךָ הַקְּדוֹשׁ
שֶׁקִּבַּלְתִּי הַיּוֹם, מַה מְּאֹד נָעִים לִי מִכְתָּבְךָ
הַיָּקָר, מַה מְּאֹד יָקָרִים בְּעֵינַי כָּל דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים מְלִשׁוֹן
מְדַבֶּרֶת אֱמֶת מַעֲמָק הָאֱמֶת שְׁבִלֵב, אֲגִידָה וְאַשְׁמִחָה
בָּהֶם מְכַל הוֹן יָקָר וְנָעִים. תִּאֲמִין לִי אַחִי יְקִירִי לְבִי וְעֵינַי,
שֶׁקִּרְאָתִי דְּבָרֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמֶתִיִּים בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה
וְעִצּוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר, כִּפְּמָה פְּעָמִים, בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת
מַעֲמָק נִשְׁמָתִי מְגֻדֵּל רַב שִׁמְחָה שֶׁהָיָה לִי מְכַל דְּבוּר,
בְּרִאוֹתִי עֵצִם נוֹרָאוֹת גְּבוּרֹת לְבָךְ הַנְּעִים שֶׁאִידִּךְ שֶׁעוֹבֵר
מַה שֶׁעוֹבֵר בְּכָל עֵת, אַף עַל פִּי כֵּן אֶתָּה מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר

לְאַחֲזוֹ עֲצָמָךְ הַיָּטֵב בְּגִדְלֵי כַחוֹ הַנוֹרָא שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת,
אֲשֶׁרִיד שְׂזָכִית לְכָךְ.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ.

שלמה ב"ר יואל

צו.

ב"ה, י"ג שבט תשכ"ז.

בַּת עֵינִי וְלִבִּי, אֲשֶׁר לֵב נָכוֹן וְנָכוֹן נָתַן לוֹ הַבּוֹרָא לְהַבִּין וּלְרַאוֹת אוֹר
הַצַּדִּיק הָאֱמֵת הַנֶּעְלָם וְנִסְתָּר כָּל כֶּךָ מֵעֵינֵי הָעוֹלָם, וְלַהֲרִישׁ בְּלִבּוֹ
קֶצֶת מִצְפּוֹנֵי רַמְזָיו וְסוּדוֹתָיו וְעֲצוֹתָיו הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְמִימוֹת אֲשֶׁר בָּהֶם
יִתְקַן אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטֵב. שְׁלוֹם רַב.

אם אָמֵנָם לְגִדְלֵי עֲצָם אֲהַבְתָּנוּ הַפְּלִיאָה, אֲהַבַת דָּוִד
וַיהוֹנָתָן מִמֶּשֶׁשׁ, אֵינְךָ יוֹצֵא מִלִּבִּי תָמִיד כָּל הַיָּמִים,
כְּאֲשֶׁר אֲדוֹנִי בְּעֲצָמוֹ וּבְכַבּוֹדוֹ וְחֻכְמָתוֹ הָרַם מִכִּיר וַיִּוֹדַע
הַיָּטֵב בְּבִרְרוֹ דְּבָרֵי אֱמֶת אֱלֹהִים ה' יוֹדַע דְּאִבּוֹן וְכֹאֵב
לִבִּי שֵׁיִשׁ לִי מִזֶּה שְׂאִינִי זוֹכָה לְכָתֵב לָךְ דְּבוּרִים נְעִימִים
הַגְנוּזִים בְּאוֹצַר הַצַּדִּיק אֲשֶׁר כָּל חַיּוֹתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ תְּלוּיִים
בָּךְ, אֵךְ הָעֶקֶר הוּא מִחֻמַּת חֲלִישַׁת גּוֹפִי וְאוֹר עֵינֵי אֵין אֶתִּי

במקדם, וגם לגדל צערי מכמה הרפתקאות ותלאות בלי
 שעור אשר סבבני מכל הצדדים אשר אי אפשר לתאר
 ולבאר, אין דעתי צלול לזה. אבל בכל זאת מאחר שאני
 שוקק ומגעגע כל כך יומם ולילה בכלות הנפש לטובתך
 ורפואתך שזה נוגע לטובת כלל ישראל, שלח ה'
 במחשבותי מחשבה חזקה להתאמץ בכל עז בכל תמצית
 כחי במסירת נפש לכתב לעתים תכופות דבורים מאירים
 מדברי רבנו ותלמידו הקדוש והנורא מאד, שיכולים
 להאיר אור האלקות בכל העולם ולהחיות פגרים מתים
 במונו היום בדורותינו אלה.

ענין הקשר שלנו הוא פלא גדול, והוא טובה נפלאה לנו
 ולכל עם ישראל, ובכן אבקש שתתן סיוע וחזק וכו'
 לזה, לאשר לי קבלה על כל מכתב שיגיע. אין לי בזה
 שום מחשבה חיצונה של כבוד והתפארות של הכל חס
 ושלו, רק באמת לשם שמים בלבד בידוע לך זה מכבר.
 גם ראוי לנו להתגעגע להתראות.

אזהבך הנאמן המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך.

שמחה ב"א ואסר

צח.

ב"ה, י"א אָדָר א' תשכ"ז.

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לְבִי, אֲשֶׁר הָעַמִּיק בְּרוּמָמוֹת חֲכָמָתוֹ וּבִינָתוֹ לְדַעַת
וּלְהַתְּבוּנָן הֵיכָן הַמְּנִהִיג הָאֵמֶת לְהַתְּאָחֵז וּלְהַתְּאָחֵד בּוֹ בְּאֵמֶת,
וְחֹמֶד וְחוֹתֵר לְהַמְּשִׁיךְ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנִהִיג הַזֶּה שֶׁיִּכּוֹל לְהָאִיר
יְדִיעַת וְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ אֲפֹלוּ בָּנוּ בְּגִדְל עֵצִים הַחֲשֹׁךְ שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה.
שְׁלוֹם וּבְרִיאוֹת וְכָל טוֹב.

אֶתְמוּל זְכִיתִי לִבְקֹר אֶת אַחוֹתֶיךָ הַיְקָרָה הָאֲצִילָה, ה'
יִרְפָּא וַיְבָרִיא אוֹתָהּ מִהֶרָה בְּזָכוֹת רַבָּנוּ הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא. וְהִנֵּה הִיא בִּינֵינוּ שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה כְּנַהֲגָה, וְלִכְבוֹדִי
אֲכַלָּה כָּל הַמֵּאֲכָלִים שֶׁל אַרוּחַת צְהָרִים.

אֲנִי חָלוּשׁ כַּח מְאֹד וְאֵינֶנִּי בָקוּ הַבְּרִיאוֹת, וּבַעֲבוּר זֶה עוֹד
לֹא סִדַּרְתִּי אֶת הַהִקְדָּמָה לְהַסְפֵּר הַקְּדוֹשׁ, וְעֵינַי תְּלוּיוֹת
וּמִצָּפוֹת לֵה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁיִּזְכֵּינִי לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל הַמְּכַשׁוּלִים
בְּקָרוֹב, וּלְהַתְּחִיל וּלְגַמֹּר הַדְּבָר בְּכִי טוֹב כְּרָצוֹן לְבוֹ.

עֲנִין הַקֶּשֶׁר שֶׁלָּנוּ שֶׁהוּא כָּלוּ רַק אֵמֶת זֶךְ וְצַח בְּלִי שׁוּם
מַחֲשָׁבָה פְּגוּמָה שֶׁל כְּבוֹד וְהַתְּפָאֲרוֹת אוֹ כֶּסֶף וְכֹדוּמָה,
חֵם וְשְׁלוֹם, רַק בְּאֵמֶת לְשֵׁם שְׁמַיִם בְּלִבָּד, לְרַחֵם עַל

יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת אֲמָתִי לְפָרֶסֶם וּלְהוֹדִיעַ לְכֻלָּם מִי הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא הַמְּנִהִיג הָאֲמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא
עֹקֵר כָּל חַיּוֹתָנוּ וְתַקּוּתָנוּ, הוּא נַחֲמָתָנוּ וְגּוֹאֲלָנוּ לְדוֹר
דוֹר לְנֶצַח.

אוֹהֶבֶךָ הַנְּאֻמָּן הַמְתַּנַּעֲנֵעַ יוֹמָם וּלְיָלָה בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ
לְבְרִיאוּתְךָ וְטוֹבְתְךָ, וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל רְפוּאָתְךָ הַשְׁלָמָה
בְּגוֹף וּנְפֶשׁ שְׁזָהוּ טוֹבַת עִם יִשְׂרָאֵל.

שלחן ב' אולסר

מחבר 'אב"י הנחל'

צט.

ב"ה, ט' ניסן תשכ"ז.

לְכָבוֹד חֲמִדַּת לְבִי, רַב תְּבוּנָה וְעֹמֶק מַחֲשָׁבָה לַחֲתוֹר וְלִמְצֵא הַמִּים
שְׁמֵהֶם תַּצְמַח הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּדוֹרוֹתָנוּ אֱלֹה לְכָל בָּאֵי עוֹלָם,
אֱמוּנָה חֲזָקָה נְכוֹנָה וְיִשְׁרָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה וְכִירוּרָה בְּלִי
שׁוּם דָּפִי, וַיַּעֲשׂוּ בָלֵם אֲגָדָה אַחַת לְדַעַת אֵת ה' וַלַּעֲבֹדוֹ שְׁכֵם אֶחָד
בְּכָל שָׁלֵם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוּת. שְׁלוֹם רַב.

זֶה הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת בְּרַכְתּוֹ הַלְבָבִי, אֲגִילָה וְאֶשְׁמַחָה בְּכָל

לְבִי אֲשֶׁר מִצָּאתִי חֵן וְחֶכֶּה יִתְּרָה בְּלִבְךָ הַטּוֹב וְהַנָּעִים
וּתְגַדֵּל טוֹבֶתְךָ וְחֶסֶדְךָ עִמָּדִי כָּל כֶּךָ. מִעֲמָקֵי לִבִּי אֲבִיעַ
לְכָבוֹד מַעֲלֵת גִּפְשָׁךְ הָרִם תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן וְרֹב תוֹדוֹת
וּבִרְכוֹת עַל פְּלֹאוֹת אֱהָבֶתְךָ אֵלַי. עֵינֵי וְלִבִּי פְּרוּשׁוֹת לֵה'
בְּתַפְּלָה וְתַחֲנוּנִים שִׁיחֲנֶנְךָ בְּחֵן וְחֶסֶד וַיִּמָּהֵר וַיַּחֲיֵשׁ
לִישׁוּעָתְךָ, וַיִּרְפָּאֲךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִהֶרָה, וַיִּשְׁמֹר וַיַּצִּיל
אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי מַחֲלָה וּכְאֵב חֵם וְשָׁלוֹם, וַיַּגְדִּיל שְׁלוֹמְךָ
וְשָׁלוֹם בֵּיתְךָ לַחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים בְּזֻכוֹת
הַנֶּחֱל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה מְאוּמָן, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּעוֹנוֹת הָרָבִים שָׁלַח ה' עָלַי לְטוֹבָה יְסוּרִים וּכְאֵבִים
עֲצוּמִים בְּרַגְלִי וּבִמְעֵי לֹא עָלִידָה, אֲנִי שׁוֹכֵב בַּמָּטָה וּבֹכָה
לִפְנֵי ה' עַל בְּטוּל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, גַּם אֵינִי זֹכֶה לִילֵךְ לְבֵית
הַכִּנֶּסֶת וּלְמִקְוֶה בְּדַרְכֵי לְטַבֵּל בְּכָל יוֹם בַּמִּקְוֶה. אֲבַקֶּשְׁךָ
מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהִתְפַּלֵּל שִׁירְחֵם ה' עָלַי וַיִּשְׁלַח לִי מִהֶרָה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּמָּתְקוּ כָּל הַדִּינִים מִעֲלֵינוּ
וַיַּמְעַל יִשְׂרָאֵל. צְרִיכִים לְהֶאֱמִין כִּי גַם אֲנַחְנוּ נִרְשָׁמִים בְּלִבּוֹ
שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְהוּא יוֹדֵעַ מְכֻאֲבֵינוּ וְעוֹסֵק בְּרְפוּאָתֵנוּ
וַיִּשְׁוּעֵתֵנוּ לְדוֹר דּוֹר לְנִצָּחַת.

בַּמַּח בַּה' וְתִתְפַּלֵּל אֵלָיו, וּלְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּשִׁמְחַת הַרְגֵּל
 שָׁבוּ עֲשֵׂה ה' עִמָּנוּ נַסִּים וְנִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת, לְהַפְּדוֹ מִן
 הַטֹּבַע, כִּי עֲתֵה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר בְּשִׁמְחָה
 שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל הַמַּכּוֹת וּלְכָל הַחֲלָשׁוֹת, בְּפֶרֶט בַּחֲג
 הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי בְּלִיל הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח נִתְעוֹרְרִין אֲזַי כָּל
 הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נִגּוֹן וְשִׁיר שִׁמְחָה כָּל הָרְפוּאוֹת בַּגּוֹף וּבַנֶּפֶשׁ
 לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּבִרְכַּת חֲג כָּשִׁיר וְשִׁמְחָה.

שלחן ב' ארבע

ק.

ב"ה, ערב פסח תשכ"ז.

לְכָבוֹד עֵינֵי וְלִבִּי, הַחוּשֵׁק וְחוּמֵד לְדָרֵשׁ וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְתוֹר וּלְחַתֵּר
 לְגִלּוֹת הַמַּיִם עִמָּקִים שֶׁמֶרְפְּאִים כָּל מִיָּנִי חֲלָאִים רָעִים וּמָרִים שֶׁל
 הַכִּפּוּרִים וְאִמּוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, וּמַגְדִּילִים הָאִמּוּנָה הַקָּדוֹשָׁה, אִמּוּנָה חֲזָקָה
 וְנִכְוֶנָה, אִמּוּנָה יִשְׂרָאֵל וְכָה צָחָה וּבְרוּרָה, עַד שֶׁיִּכְיָרוּ וְיָדְעוּ כָּל הָעוֹלָם
 אֵת ה', וְיִשְׁלִיכוּ בָלֵם אֱלִילִי כִּסְפָם וְתַאֲוָתָם וְיִתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלֻכָּה.
 מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה' וְנִפְלְאוֹתָיו וְחִסְדּוֹ הָעֲצוּמִים שֶׁזָּכִינוּ בְּדוֹר הָעֲנִי
 הַזֶּה מֵה שֶׁלֹּא זָכוּ לָזֶה כָּל הַדּוֹרוֹת הַקְּדָמוֹנִים מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.
 חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים חַיִּים אֱמֵתִים וְנִצְחִים בְּהַתְגַּלּוֹת הָאֱמֶת.

יִשְׁמַח לְבָבִי עַל שְׁהוּסַפְתָּ עָלַי חֶסֶדְךָ וְטוֹבָתְךָ וְקִבְלָתִי
 עוֹד פַּעַם תְּרוּמָה עַל סֵךְ מֵאָה ל"י, יִשְׁלַם ה'
 פְּעֻלָּךְ הַטוֹב וְתִהְיֶי מְשַׁכְּרֶתְךָ שְׁלָמָה מֵאֵת ה' הַשּׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן
 וִירוּשָׁלַם, שִׁירִים קִרְנָךְ וּמִזְלֶךְ וְתִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנֶה, וְהָעֶקֶר שֶׁתִּזְכֶּה לְחַשֵּׁב תַּחֲבוּלוֹת וּלְבַקֵּשׁ יַעֲצוֹת
 לְמִצְא הַצְדִּיק הָאֵמֶת שְׁאֵצְלוּ כָּל הַיְּשׁוּעוֹת וְכָל הָרַפּוּאוֹת,
 וְלִהְיוֹתֵם בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶהוּ עֶקֶר תְּשׁוּעָתָם לְדוֹר דּוֹר
 וְתִקְוָתָם לְנֶצַח. אֲשֶׁרֵינוּ שׁוֹכְנֵינוּ לְחַסוֹת בְּצֵל כְּנָפָיו הַקְדוֹשׁ,
 לֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ.

בְּכִרְפֶת חֵג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה, עֲבֹדְךָ וְאוֹהֲבְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ.

שלמה ב"ר אברהם

קא.

ב"ה, ו' אֵיָר תשכ"ו.

לְכָבוֹד לְבִי וּבְשָׁרַי, הַחוּתֶר וְחוּפֶר לְגִלוֹת הַמִּים חַיִּים שְׁמַחִים פְּגָרִים
 מִתִּים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת הָלָלוּ, שִׁירְדָנוּ לְתַכְלִית לְתַכְלִית הַיְרִידָה,
 וְהֵם עֲתִידִים לְהַתְגַּלוֹת בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אֲשֶׁר בְּגָדֵל
 עֵצִים צִדְקָתוֹ וְחֻקְמָתוֹ הַנּוֹרָאָה יִגְלֶה וְיִזְדַּע לְכָל הָעוֹלָם סוֹד נִזְרָאוֹת
 הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל יְדֵי יִתְקַן הָעוֹלָם. בְּרַכָּה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

עלינו לשוש ולשמח לשיר לרנן ולזמר, להודות ולהלל
 ולשבח לאדון עולם על יום העצמאות, יום הנסים
 ונפלאות גדולות ונוראות אשר עשה ה' עמנו, נגילה
 ונשמחה בו בכל שנה ושנה, ובכל יום ובכל שעה, ועל
 הנסים ועל התשועות ועל הגבורות הנוראות שעושה עמנו
 לעיני כל העמים מעת שזכינו בישועת ה' לכבש חלקנו
 ונחלתנו מידי הגוזלים הפראים, וביותר מה שכבוד מעלתו
 הָרַם מרגיש ויודע ורואה בכל פעם נסים נגלים למעלה
 מגדר הטבע, אך לעת עתה הם עדין מכסים ומלכשים
 בדרך הטבע. הרחמן הוא יגמור גאלתנו גאלה שלמה ויחזיר
 לנו בית המקדש, בית חיינו בית תפארתנו, במהרה בימינו
 אמן, ויתפלאו ויאמרו כל הגוים, הגדיל ה' לעשות עם
 היהודים עם הקדוש עם הנבחר בארץ הנבחרת.

אהבתי ולבי ונפשי נאמנו לך במאד מאד, ועיני תזלנה
 דמעות בתפילתי ובקשתי לפני ה' שיצליחך בדרך הזה
 שאתה הולך בו, בכל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום
 אשר תלך ותדרך כף רגלך שם, יתן לך ה' חן ושכל טוב
 בעיני העמים והשרים לטובת עמנו וארצנו אשר רק זה כל
 עקר מגמתך ורצונך וכונתך בנסיעתך והלוכך וטלטולך

ועבודתך הקשה. ה' ישמר צאתך ובואך לחיים ולשמחה ולשלום עד עולם.

בצאתך לדרך אל תשכח לקחת אתך האוצר והמתנה טובה אשר נתן לך ה' ברב רחמיו, הלוא הוא הספר הקטן והישן 'קצור לקוטי מוהר"ן' משנת תקצ"ה, כמנהג הטוב תמיד. הוא בודאי יגן עליך בדרך וימשיך ויאיר עליך אור קדשת האמונה ביחודו ואחדותו יתברך ובהשגחתו הפרטית, שכל זה כלול בכל דבור ודבור הכתוב שם.

אשרינו, אשרי חלקנו הנעים שזכינו לידע קצת מגדלת הצדיק האמת, הוא ינחמנו מעצבון מעשינו, הוא חיותנו הוא נחמתנו ותקותנו. אשרינו, אשרינו אלפים פעמים על כל דבור שאנו זוכים לקבל ממנו.

אוהבך ועבדך הנאמן המשרתך תמיד בכל לב ונפש ומצפה ומתגעגע מתי יגיע העת שאזכה לראותך בכל פעם בשבע שמחות ולתת לך מתנות טובות ונצחיות הנאות באוצר הנחל נובע.

שלחנא ב"ה אהסר

קב.

ב"ה, ערב יום הכפורים תשכ"ח.

לכבוד מחמד עיני ולבי, אשר לגדל וגדלת אצילות נשמתו הגבוהה ועליונה מאד זכה לכם ולמיל בהיכל החכמה והמדע של הנחל נובע שאינו נפסק לעולם, ומגן על ישראל לדור דור לצח, ומאיר עלינו ועל כל באי עולם אור הדעת לדעת ולהפיר את ה'. שנה טובה ומתוקה, מבורכת בחיים טובים וארבים בריאים ורעננים, חיים אמתיים.

בלב שמח ונחת רוח גדול קבלתי את ברכתו הלכבית בצרוף תרומה על סך מאה ל"י מיום כ"ח אלול תשכ"ח. מעמק לבי אביע למעלתך הרם רב תודות וברכות ותשואות חן על חסדך הגדול עלי, ישלם ה' פעלך הטוב ויתן לך ולביתך חיים ושלוש וברכה והצלחה ורפואת הנפש והגוף.

ה' יודע את לבי שאני משתוקק וכוסף ומתגעגע בכלות הנפש לכתב דברי אמת ממקור חיינו רבנו הקדוש ותלמידיו הקדושים זצ"ל, אך לדאבוני תשש כחי ושמים לבי ודעתי מרב צער וכאב שיש לי ממחלתי לא עליך, בפרט עכשיו שגברה עלי ביותר. ה' ירחם עלינו וישלח

דָּבְרוּ וַיִּרְפְּאוּנוּ מִהֶרֶה בְּכַח וְזִכּוֹת הַנֶּחֱל נֹבַע מְקוֹר חַיִּינוּ,
רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ נִגַּח נַחֵם נַחֲמֵן מְאוּמֵן, וַיַּצְלִיחֵךְ בְּכֹל. זִכּוֹת
הַצְדָּקָה תַעֲמֹד לִימִינֶךָ וַיִּמְהַר לְהוֹשִׁיעֶךָ בְּכֹל הַיְּשׁוּעוֹת
וְהַצְלָחוֹת.

הַמִּתְפַּלֵּל עַל שְׁלוֹמוֹ וַיְשׁוּעָתוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה.

שלגאל ב"ה וואסער

קג.

ב"ה, כ"ז אָדָר תשכ"ח.

לְכָבוֹד בַּת עֵינִי וְלִבִּי, אֲשֶׁר שָׁזַר וְדָבַק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת
בְּהַתְרַגְּשׁוֹת יִתְרָה בְּכֹל לֵב וְנַפְשׁוֹ, וְזָכָה לְבִטּוֹל וּלְהַפְקִיר אֶת כְּבוֹדוֹ
הָרִם לְגַבִּי הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶת הַחַי וְקַיִם, וּלְהַשְׁלִיךְ שְׂכָלוֹ וְחַכְמָתוֹ לְגַמְרִי,
לְהֵאֱמִין בְּהָאֵמֶת הַבְּרוּר וְהַצָּח, שֶׁהוּא גּוֹאֲלֵנוּ וּרְפוּאָתֵנוּ בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ
לְדוֹר דּוֹר. בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּמָזֶל טוֹב לְאָרְךָ יָמִים, אָמֵן.

תַּגִּיל נַפְשִׁי וְתַשִּׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' עַל עַצְם נַפְלְאוֹת חֶסֶדוֹ
אֲשֶׁר הִפְלִיא עִמָּנוּ בְּיָמִים הֵלְלוּ יְמֵי אָדָר וְנִסָּיוֹ,
שֶׁבָּהֶם יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל וּמַפְלַת הַמֶּן עַמְּלֶךָ וּמַפְלַת מְצָרִים
בְּכֹל דּוֹר, וְשִׁנְבַּחְרַת בְּאַהֲבָה וּבְהַעֲרָצָה עֲזָה לְהִיּוֹת וְכו'...

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ וּמִבְרֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת בֵּיתְךָ בְּבִרְכַּת מִזֵּל
טוֹב. ה' בִּרְחֻמֵּיו יֹאֲרִיךְ יְמֵיכֶם, יֹאִיר מִזֵּלְךָ לְטוֹבָה בְּשִׁמְשׁ
בְּצִהְרִים וּבְלִבְנָה בְּחֻצֵּי הַחֹדֶשׁ בְּמִלּוּאוֹהָ, וַיְצַלִּיחֶךָ בְּכָל
דְּרָכֶיךָ וּבְכָל מַעֲשֶׂיךָ, וַיִּפְתַּח לְךָ שַׁעֲרֵי חַן וְחֶסֶד מִפְתָּחֵי
הַחַן וְהַחֶסֶד בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וַיְהִיו דְּבָרֶיךָ מְתוּקִים מִדְּבַשׁ
וְנֹפֶת צוּפִים בְּאֲזְנֵי כָּל שׁוֹמֵעַ נְעִימַת מְתִיקַת לְשׁוֹנְךָ הַצָּח,
וְתֹאֲרֶיךָ יָמִים עַל מַמְלַכְתְּךָ. בְּיָמֶיךָ תִּוָּשַׁע יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם
בְּהַתְגַּלוֹת אוֹר הָאֱמֶת לְבָנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וַיְהִיָּה לְךָ חֶלֶק
גָּדוֹל בְּהַצְדִּיק הַגָּנוּז שְׁעוֹסֵק לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב,
לְעוֹרָרָם וּלְהַקְיֵצָם, לְתוֹמָכֶם וּלְסַעְדָם, לְרַפְּאוֹתָם לְהַחְיּוֹתָם
וּלְשִׁמְחָם וּלְהַאֲרִי בָהֶם אוֹר חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַנִּפְלְאוֹה
וְנוֹרָאוֹה, לְהַפִּיר וּלְיַדַּע כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

אוֹהֲבֶךָ הַנָּאֻמָּן, הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ.

שלד ב"א אב"י

קד.

ב"ה, ז' ניסן תשכ"ט.

לְכַבּוֹד לְבִי וּבִשְׂרִי, אֲשֶׁר מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל־מִתְכַּבְּדִים
וּמִתְבָּרְכִים בּוֹ וּמִשְׁבַּחֵינֵי אוֹתוֹ בְּשִׁבְחִים גְּדוֹלִים עַל אֲשֶׁר זָכָה לַשְׁתּוֹת
מִיָּמֵי הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלָם לְדוֹר דוֹר. אֲשֶׁר־
שִׁזְכִּיתָ לָכֶךָ, כִּי בְּגִלְל הַדְּבָר הַזֶּה עָשָׂה ה' עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת
גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּמִלְחָמַת שִׁשִּׁת הַיָּמִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל
הָעַמִּים תַּמְהִיִּם וּמִתְפַּלְאִים וְאוֹמְרִים "אֵצְבַּע אֱלֹקִים הִיא". אֲשֶׁר־
שָׁעַל יָדְךָ נִתְגַּדֵּל וְנִתְיָקָר שֵׁם ה' וְשֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם. חַיִּים
אַרְבָּיִם, חַיִּים טוֹבִים נְעִימִים וְרַעֲנָנִים לָךְ וּלְבִיתְךָ בְּזִכּוֹת הַנֶּחֱל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה.

עֵצֶם אֶהְבֵּתְנוּ הַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה הִיא פְּלֶא גְדוֹל וְחִדּוּשׁ
נִזְרָא, כִּי הִיא רַק אֶמֶת לְבַד בְּלִי שׁוֹם תַּעֲרוּבוֹת
כָּלֵל, אֶהְבֵּת אֶמֶת כְּזֶה אֵין כְּמוֹהָ בָּעוֹלָם. עֵינֵי וְלִבִּי אֶצְלָךְ
תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה כּוֹסֵף וּמִשְׁתּוֹקֵק בְּכָל־לֵיל הַנֶּפֶשׁ טוֹבֶתְךָ
וַיִּשְׁוַעְתְּךָ בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ.

עָתָה אֲחִי חֲבִיבִי, תִּתְעַנֵּג וְתִשְׁעֵשׂ בִּישׁוּעַת ה', וְחֻזַּק וְאַמֵּץ
וּבְטַח בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם,
וּבְכָל עֲנִינֶיךָ יִהְיֶה חֶסֶדוֹ עִמָּךְ תָּמִיד לְתַמְכָּךְ וּלְסַעֲדָךְ

וְלֹא־מִצָּד, וַיְהִי בַעֲזָרָךְ שְׂתוּכָה לְגִלּוֹת וּלְהוֹדִיעַ לְכָל
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְצָא עֲכָשׁוּ בְדוֹר הָעֲנִי הִזֶּה אֹר חֲדָשׁ חֲדוּשׁ
 שְׁבַח־חַדוּשִׁים, פֶּלֶא שֶׁבְכָל הַפְּלָאוֹת שֶׁל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ,
 שֶׁהוּא כָּל חַיּוֹתָנוּ וְתִקּוּתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ, הוּא גּוֹאֲלָנוּ וְיוֹצִיאָנוּ
 מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, וַיִּקְּם בָּךְ וּבְכָל יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוֹ אֶת ה'
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת הַצַּדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֲמֵת הַחַי וְקַיִם מוֹחֵר"ן
 מִבְּרֶסֶלַב ז"ל, הַמַּאִיר אֹר ה' לְכָל הָעוֹלָם. בְּיָמֶיךָ תוֹשַׁע
 יִהְיֶה וִירוּשָׁלַם, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן בְּטַח עַל אֲדָמָתוֹ אֲדָמַת
 קֹדֶשׁ בְּשֶׁקֶט וְשָׁאֲנָן בְּקִדְשֵׁת הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת.

אָחִי חֲבִיבִי, לִבִּי וְנִשְׁמָתִי, חוֹסֶה עָלֶיךָ וְעַל עַם יִשְׂרָאֵל
 וְתַכְנִיטִים בְּלִבְךָ הַטּוֹב וְהַנָּעִים נְעִימַת הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת
 וְהַמַּעֲשִׂיּוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַנּוֹרָאוֹת, אַל יִזְזוּ דַּעְתְּךָ וּמַחֲשַׁבְתְּךָ
 מֵהֶם וּתְחַיֶּה אֶת נַפְשְׁךָ בָּהֶם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְאֶרֶץ יָמִים. תֵּן
 תּוֹדָה וְהִלָּל לַה' אֲשֶׁר חֲנֻנְךָ בְּכֵלִים נָאִים וְנְעִימִים כְּאֵלֶּה,
 שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל נָעִים, אֵל זִים הָאָרֶץ, אֵל זִים לְשׁוֹן צַח וְנָעִים (לֵב
 מֵתָק, לְשׁוֹן מֵתָק צַח וְנָעִים), תִּכְבֵּד לַה' בְּכָל זֶה לַעֲסֹק בָּהֶם
 בְּכָל יוֹם וְאִז טוֹב לָךְ לְנִצָּח בָּזָה וּבְבָא.

עבֶדְךָ וְאוֹהֶבְךָ הַנֶּאֱמָן, מְבָרְכְךָ בְּחַג כִּשּׁוֹר וְשִׁמְחָה, מִצִּפּוֹה לִרְאוֹתְךָ
מִהֲרָה בְּאוֹהֶבָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.

שלזלז ב"ה וואסר

קה.

ב"ה, כ"ה אלול תשכ"ט.

הַחֲשׂוֹק וְהַשׁוֹב מְאֹד בְּעֵינֵי ה' וּבְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שׂוֹר עֲצָמוֹ
בְּכָל לְבוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת מִשִּׁיחַ ה', הַמִּנְחָם וּמִשְׁמַח הַכָּל וּמִהַפְּךָ
כָּל הִירִידוֹת לְעִלְיוֹת בְּפִלְאוֹת חֲכָמָתוֹ הַנּוֹרָא. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת
יַחֲדָשׁ עָלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ שָׁנָה טוֹבָה, חַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים וְשֶׁל
הַפְּעֻלָּה הַנּוֹרָאִים.

חֲזַק וְחֲזַק, אָחִי חֲבִיבִי, וְתַגִּיל וְתַשְׁמֵחַ וְתַשְׁמַח נַפְשְׁךָ
בְּהַמְתָּנָה טוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה' בְּגִדְלֵי אֶהְבָּתוֹ
וְחִמְלָתוֹ עָלֶיךָ, מִה שְׂזָכִיתָ לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר
הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ 'אָבִי הַנָּחַל', אֲשֶׁר כְּמַעַט כָּלוּ הוּא דְבָרֵי
רַבָּנוּ ז"ל שֶׁיְּכֻלֵּל לְהַפְּךָ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁךְ
לְאוֹר. סֵפֶר זֶה כָּבֵד עוֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם וְהוּא
הַמְתָּקָה וַיִּשְׁוֶעָה גְּדוּלָּה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִפְּלֵה גְּדוּלָּה לְכָל
שׁוֹנְאֵינוּ. בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים יִסְפְּרוּ הִרְבֵּה עַל זֶה הַסֵּפֶר.

הַתִּיַצֵּב וַיֵּרָא הַדָּבָר הַגָּדוֹל נֹרָא וְנִשְׁגָּב הָיָה אֲשֶׁר הִפְלִיא
 ה' עִמָּךְ פֶּלֶא פֶּלֶא פִּלְאוֹת וְטַעַם טַעַמַת נְעִימַת דְּבִשׁ הַחֲכֵמָה
 שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת נֶחַל גּוֹבֵעַ שֶׁכֶּל גִּאֲלָתָנוּ תִּלּוּי בֹוֶה.
 הַשְּׁמֹר לָךְ וְשֹׁמֵר גִּפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 רָאוּ עֵינֵי שְׁכֻלְךָ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנוֹךָ מִיּוֹם שִׁזְכִּינוּ לְהִתְקַשֵּׁר
 בְּאַהֲבָה בְּהַצַּדִּיק הָאֱמֶת עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁרִינוּ שִׁזְכִּינוּ
 לִידַע מָעַט דְּמָעַט מִחֲדוּשׁ שְׁבַחְדּוּשִׁים, פֶּלֶא נֹרָא נִשְׁגָּב
 בֹוֶה שְׁלֹא הָיָה לְעוֹלָמִים, שֶׁהוּא נֶחֱמָה וּרְפוּאָה עַל כָּל מָה
 שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ שֶׁהוּא סוֹף הַגְּלוּת. אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֲנַחֲנוּ
 יוֹדְעִים מִהָעוֹסֵק בְּתִקּוּן גִּפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפִשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְדוֹר דּוֹר. ה' יוֹשִׁיעַ לָנוּ לְהִתְחִיל מַעֲתָה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
 לְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְדַבֵּק בְּהַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּלֵב שָׁלֵם עַד שְׁנִזְכֶּה
 לְהִבִּין גְּדֻלָּתוֹ הַנּוֹרָאָה וּלְהַכְנִיסוֹ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ
 בָּלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם.

הִנֵּה כָּל הָעוֹלָם יוֹדֵעַ כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה מֵאֵת ה' לָעַם
 יִשְׂרָאֵל, וּבַתְּחִלָּה הָיְתָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּיָדֵינוּ וּרְשׁוֹתֵנוּ,
 וּבִיָּמֵינוּ אֵלֶּה עָשָׂה ה' תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל וְנָתַן
 לָנוּ אֶת הָאֶרֶץ וְאֶת יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁלֵמָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁשֶּׁת
 יָמִים בְּנָסִים וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים וְנֹרָאִים. וַיֵּךְ אֶת הָאָרֶץ

הַגְּדוֹל רוֹסְיָה מְכָה גְּדוֹלָה, וְאֵת סוּרְיָה וִירֵדֵן וּמִצְרַיִם
וְשָׂאֵר מְדִינֹת עֲרָבִיּוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי מִכָּל צֶדֶד לְכַלּוֹתֵינוּ
וּלְהַשְׁמִידֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם.

וְעַתָּה, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'
עִם יִשְׂרָאֵל, כָּל הַגּוֹיִים וְאֶפְלוּ הָאֲמוֹת שְׁמֵרָאִים עֲצָמָם
כְּאוֹהֲבִים וִידִידִים, מְקַנְטְרִים וּמְקַטְרָגִים עָלֵינוּ וְחוֹשְׁבִים
רַעֲתָנוּ, חָרְקוּ שָׁנָם עָלֵינוּ וְשָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נַחֵשׁ וְאוֹמְרִים
לָנוּ גְּזֻלָּנִים אַתֶּם שְׂכַבְשֶׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וְאֵת עִיר הַקֹּדֶשׁ
יְרוּשָׁלַיִם הַשְּׁלֵמָה עִיר הַבִּירָה שֶׁלָּנוּ, מִיַּד חוֹסֵיין וְנֶאֱצַר,
יִמָּח שְׁמָם, הָרוֹצִים לְהַשְׁמִידֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם. יִשְׁמִידֵם ה'
עַדִּי עַד, וַיְבֹשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשָׁנוּ, יִמָּטֵר עֲלֵיהֶם אִישׁ
מִן הַשָּׁמַיִם עַד כְּלוֹתָם, וַיִּכְרַת מִן הָאָרֶץ זָכָרָם, וַיִּכְרֹו
וַיִּדְעוּ כִּי דָבָר ה' לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֹכִין לְצֹאֵת מִטִּבְעִיּוֹת, וְלִידַע וּלְהֶאֱמִין
שֶׁהַכָּל בְּהַשְׁגָּחָה לְבָד, וְעַל יְדֵי זֶה נִצּוֹלִין מִכָּל הַצָּרוֹת.

אוֹיְרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים, כִּי שָׁם שׁוֹמְעִים אֶת כָּל
הַדְּבָרִים שֶׁל הַצִּדִּיק הַחֲכָם הָאֲמֵת, שֶׁעַל יְדֵי דְבָרָיו

נִתְחַבֵּם הָאָדָם בְּחֻכְמָה אֲמִתִּית לָשׁוּב אֶל ה' וְלִדְעַת
וּלְהַכִּיר אֶת מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, שְׂזָה עֵקֶר הַחֻכְמָה.

אַסִּים בְּכִרְכַּת שָׁנָה טוֹבָה, שְׁנַת שְׁלוֹם יִשׁוּעָה וְנִאֲלָה בְּדִרְיִשֶׁת לְבָבִית.

שלמה בן אברהם

קו.

ב"ה, אור ליום כ"א כסלו תש"ל, טבריא.

לְכָבוֹד הַחֶכֶם וּמִבֵּין מֶה הָעוֹלָם חָסֵר וּמָה תְּקוּנוֹ, לְכֵן חָגַר חֲגוּרָת
גְּבוּרָה וְהִבְעִיר וְהִלָּהִיב לְבֹו כְּאֵשׁ לְהַבָּה לְהַתְקַבֵּץ יַחַד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
אֶל הַמִּנְהִיג הָאֱמֶת נַחֵל הַנוֹבֵּעַ, רְפוּאוֹת חֲדָשׁוֹת נִזְרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת
פְּלִאֵי פְּלָאוֹת שֶׁעֵדִין לֹא נִתְּנָלוּ מִיּוֹם שֶׁפָּרָא ה' עוֹלָמוֹ, שְׁמוּעִילִים
לְכָל, אֶפְלוּ לְחוּלִים אֲבוּדִים כְּמוֹנֵי הַיּוֹם בְּדוּרוֹת הַלָּלוּ, וְהֵם כָּל עֵקֶר
יִסוֹד וְשִׁרְשׁ חַיִּיתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ וְתַקְנֹתָנוּ לְדוֹר דוֹר, אֲשֶׁרִיד שְׂזָכִית לָזֶה.
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים אֵין קֵץ.

אֲנִי כּוֹתֵב אֶת זֶה בְּחֻצוֹת לִילָה אַחֲרֵי הַהִתְבּוֹדָדוֹת
וְהַשִּׁיחָה וְשִׁפִּיכַת לְבִי לִפְנֵי ה' בְּבֵית הַכְּנֶסֶת רַבִּי
מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בּוֹ זָכִינוּ לְהִתְחַבֵּר
וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּאַהֲבָה וְאַחוּוָה בְּאֱמֶת בְּהִנָּחֵל נוֹבֵּעַ, אֲהַבָּה

חֲזָקָה וְנִשְׁגָּבָה וְנוֹרָאָה שְׁאִין כְּמוֹהָ בְּעוֹלָם, וְעֵינֵי יוֹרְדוֹת
דְּמַעּוֹת מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה בְּזִכְרֵי כִי בַּמָּקוֹם קְדוֹשׁ זֶה נִכְתְּבוּ רַב
הָאֲגָרוֹת בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ לִפְנֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. אֲנִי מַעֲלָה
בְּמַחֲשַׁבְתִּי כְּמָה עֲנִינִים פְּלִאִיִּם שְׂכַתְּבָתִי אִזּוּ שֶׁהֵם טוֹבָה
גְּדוֹלָה לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל וְחֶלֶק מֵהֶם כָּבֵד נִדְפָּס בַּסֵּפֶר 'אֲבִי
הַנֶּחֱל' שְׁעוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם בְּיָדוּעַ לְכָל.

אֲנִי מְבַלָּה רַב הַיּוֹם וְהַלֵּילָה בְּהַתְּבוֹדָדוֹת עַל הַהָרִים שְׁעַל
הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, דַּע אָחִי וְהֶאֱמֵן לִי,
שְׂאֵתָה עוֹמֵד לְנֶגֶד עֵינֵי תָמִיד וְאֵינִי שׁוֹכַח אוֹתָךְ לְהַתְּפִיל
בַּעֲדָךְ וּבַעֲדַי בֵּיתְךָ וּבַעֲדַי לְכָל יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּצַעַר גְּדוֹל
וּצְרִיכִים לְרַחֲמִים וַיִּשְׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּמַהֲרָה.

אֲנִי וְחַתְנִי וְרַעֲיָתְךָ הַעֲדִינָה רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ הַיִּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּךְ נוֹרָאוֹת, וְנָתַן לָךְ לֵב חָדָשׁ וְחַיִּים חֲדָשִׁים
בְּדַרְךְ גַּם וּפְלֵא בְּכַח וּזְכוֹת הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, בָּעֵת שֶׁהָיִיתָ בְּבֵית
חוֹלִים וְכָל הַפְּרוֹפְסוֹרִים אָמְרוּ נוֹאֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם, וּמֵאֵד
נִשְׁבַּר לְבִי בְּקֶרְפִּי מְרַב צַעַר, וְאִזּוּ שָׁלַחְתִּי מִכְתָּב לְכַבּוֹדוֹ
וְהִזְכַּרְתִּי שֵׁם בְּתוֹךְ בְּרַכְתִּי וְתַפְלִתִּי זְכוֹת רַבְּנוּ הַנוֹרָא גַּח
נַחֵם נַחֲמָן מֵאוֹמֵן. וְאַחֲרֵי שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי יֵצֵאת מִבֵּית

החולים הביתה בלי רשות הרופאים ונגד דעתם, כי אמרו
שזהו סכנה גדולה, וה' בחסדו הגדול נתן לה רפואה מן
השמים בביתה. בן יוסף ה' חסדו עליך תמיד ויתן לך כח
ובריאות וחיים טובים וארבים ושלום.

עבדך ואהבך הנאמן, המשרתך במסירת נפש.

שלום בך ואהבך

קז.

ב"ה, ר"ח ניסן תש"ל, טבריא.

לכבוד אהוב ונחמד בעיני ה', אשר בו בחר ה' מכל ישראל ונתן
לו מתנה חמודה טמונה וטמונה את הצדיק נחל נובע, ורודף
ורץ ופורח במהירות בזריות לשאב מימי חכמתו עלאה מכל
עלאין להשקות לכל ישראל להשיב נפשם, כי רק הוא לבד יכול
להעלות ולהוציא אותנו משטן מים הזידונים, מים עכורים, מים
סרוחים ומטנפים שנלכדנו בהם. כי עכשו בעצם תגברת ההסתרה
והירידה העמקה, כל ישראל רעבים וצמאים ותאבים ומשתוקקים
בפנימיות לבם בכלות הנפש למצא מנהיג אמתי שיוציאם מחדש
וצלמות הנורא מאד. שלום לך, אל תירא ואל תחת, ה' עמך
ואצלך וקרוב לך.

אֲנִי בְּחִיבוֹתָא תִּלְיָא בְּחַבּוּרָא חָדָא בְּגוּפָא וְנִשְׁמָתָא
 חָדָא, אִין עוֹד אֶהְבֵּה בְּעוֹלָם כְּמוֹ אֶהְבֵּה שְׁלָנוּ, כִּי
 הִיא בְּלֵה רַק אֶמֶת לְבַד, אֶמֶת בְּרוּר צַח וְצָלוּל בְּלִי פִסְלֹת
 וּפְנִיּוֹת עֲצָמִית, רַק לְשֵׁם ה', וְאֶמֶת ה' הִיא לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד לְהִלָּהִיב וּלְחַדֵּשׁ
 אֶת הָאֶהְבֵּה בְּכָל פַּעַם בִּיתֵר שְׂאֵת וִיתֵר עֹז, כִּי הִיא טוֹבֵת
 כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת.

דַּע אַחִי, עֲצָמֵי וְנִשְׁמָתִי, אֲשֶׁר עֵינֵי וְלִבִּי אֶצְלָךְ תָּמִיד כָּל
 הַיָּמִים לְרַבּוֹת הַלֵּילוֹת בָּעֵת הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַשִּׁיחוֹת וְתַחֲנוּת
 וּבִקְשׁוֹת בִּינִי לְבִין קוֹנִי, כִּי מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתָּ אֶת
 לְבָבְךָ לְכֶנֶס בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ מְשִׁיחַ ה' הָחִי וְקִיָּם נַחַל גּוֹבֵעַ, חֲפִץ
 בָּךְ ה' לָתֵת לָךְ אֶת כֶּסֶף מַמְלַכְתְּךָ לְאַרְבַּע יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים
 נְעִימִים וּבְרִיאִים. רַק יִהְיוּ אֲזוּנֶיךָ וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לְלָקֶת
 בְּדַרְכָּיו וּלְקַיֵּם בְּאֶמֶת בְּלִבְּךָ שָׁלֵם אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה
 אוֹתָנוּ בְּסִפְרָיו הַנּוֹרָאִים, לְמַעַן דַּעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.
 וְדַע וְהֵאֱמֵן בְּאַמוּנָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה כִּי רַק בַּעֲבוּר זֶה זָכִינוּ
 לְכָל הַנְּסִים הַנִּפְלְאִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ בְּחִסְדּוֹ
 הַגָּדוֹל לְעֵינֵי כָל הָעַמִּים, עַד שֶׁנִּתְעַלָּה וְנִתְגַּדַּל וְנִתְיָקַר בְּכָל
 הָעוֹלָם כְּבוֹד ה' וּכְבוֹד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עִם הַנִּבְחָר וּכְבוֹד אֶרֶץ

יִשְׂרָאֵל הַנִּבְחָרֶת מִכָּל הָאָרְצוֹת. אֵלּוּ הָיוּ יִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים רַק
מַעֲט מִן הַמַּעֲט מְזֶה, הָיוּ כָּלָם כּוֹרְעִים וּמַשְׁתַּטְּחִים לִפְנֵי
הַדֶּרֶת מִמַּלְכָתוֹ וּמִנְשָׁקִים כַּפּוֹת רַגְלָיו.

בָּרַב עֲנֵג וְשִׁמְחַת לֵב קִבַּלְתִּי מִתַּנַּת פּוֹרִים הַקְדוֹשׁ
הַסֵּף מֵאֵה ל"י, יִשְׁלַם ה' פָּעֻלָּךְ הַטּוֹב אֲשֶׁר תִּשְׁוֹקֶתָךְ
חֲזָק תִּמְדִּי לְתַמְכְּנִי בְּכָל לֶבָי. ה' הַטּוֹב יִלְבִּישֶׁךָ בְּגָדֵי
יֵשַׁע וּמַעִיל צְדָקָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וַיֹּאצִּיל עָלֶיךָ
וְעַל בֵּיתְךָ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבִּים, שְׁתִּזְכֶּה
לְהִתְגַּבֵּר לְהִיּוֹת תִּמְדִּי בְּשִׁמְחָה אִיךָ שֶׁהוּא, בְּגִדְל חֲסִידֵי ה'
וּנְפִלְאוֹתָיו שֶׁנֶּתַן לָךְ מִתַּנַּת חֲנֹם כּוֹזֶת, וּלְהִתְחַזֵּק בְּכַסּוּפִים
וּגְעָגוּעִים וְרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לַחֲזוֹת בְּנֵעַם ה' שֶׁהַמְּשִׁיךְ הַנִּחַל
נוֹבֵעַ בְּפִלְאֵי נְפִלְאוֹתָיו, תּוֹרוֹתָיו, תְּפִלּוֹתָיו, מַעֲשִׂיוֹתָיו,
שִׁיחוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת, הַסְּתוּמוֹת וְנִעְלָמוֹת מִכָּל הָעוֹלָמוֹת
שֶׁלֹּא נִתְּגַלוּ עַדִּין מֵעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁעַל יָדָם תִּפְרָח
וְתִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ הַקְרוּבָה מְאֹד.

אִם אֲמֵנָם הָיָה לִי צֶעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ מִהַכְּבוֹד הַגְּדוֹל אֲשֶׁר
כִּבְדָּנִי בְּפוֹרִים הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּטִבְרִיא, כִּי בְּאֵמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ
בְּנֶפֶשׁ כִּי לִפִּי מַעֲשִׂי וּפִשְׁעֵי וְעוֹנוֹתֵי הָעֲצוּמִים אֵינֶנִּי

רָאוּי לְכָבוֹד כָּלֵל וּכְלָל, וְאֲנִי מְחַיֵּב בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ לְבָרֵךְ
וּלְהַתְרַחֵק מִן הַכָּבוֹד בְּתַכְלִית תַּכְלִית הֶרְחֹק. אוֹלָם
לְמִרוֹת כָּל זֹאת גָּדְלָה שְׂמִיחָתִי בְּלִי שְׁעוֹר בְּרֹאוֹתֵי בָּזָה
גָּדֵל אֶהְבֵּתוּ וְאֶמוּנָתוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת וְאֶנְשֵׁי הַכְּשָׁרִים
וְתַקְףָּ תְּשׁוּקָתוֹ לְשִׁמְעַ סוֹד נִזְרָאוֹת גָּדְלָתוֹ אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ
לוֹ, עַד אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לָךְ רַב טוֹבוֹ הַצָּפוֹן וְטָמוֹן. הַסֵּתֶכֶל
וְהַסֵּתֶכֶל וְשִׁים לְבָךְ הֵיטֵב עַל הָרִמְזִים אֲשֶׁר ה' יִתְבַּרֵּךְ
מִרְמֹז לָךְ בְּכָל פַּעַם לְהִתְקַשֵּׁר עִם הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה
בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֶק כָּל יְמוּט לְעוֹלָם בָּזָה וּבְכָפָא, כִּי הוּא חֵייד
וְאֶרֶךְ יָמִיד, וּבִימִיד תִּשְׁשֶׁעַ יְהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם בְּהַתְגַּלּוֹת אוֹר
הַצְדִּיק הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהִים. אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִצְפָּה
לָהּ יִתְבַּרֵּךְ שִׁיעֲזָרְנִי וְיִזְכֶּנִי לְדַלֵּג עַל כָּל הַמְכָּשׁוּלִים לָבוֹא
בְּכַתּוּבִים מַעֲתָה לְעֵתִים תְּכּוּפּוֹת, כִּי הוּא זְכוּת הָרַבִּים
לְדוֹרוֹת נֶשְׁאִין עוֹד כְּמוֹהוּ.

בְּכִרְפַת חֹג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה, מֵאֵת עֲבֻדָּה הַנֶּאֱמָן וְהַמְסוּר בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ,
הַמַּעֲתִיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ.

שלמה ב"ר אברהם

קח.

ב"ה, ח' ניסן תש"ל, ירושלים עיה"ק.

לכבוד חמדת לבי, אשר בחר בחיים אמתיים הנוראים מאד שגלה הנחל נובע מקור חיים, שהוא שרש חיותינו, הוא ונחמנו ממעשינו ומעצבון לבנו. בכל דבור ודבור שיצא מפיו הקדוש כלול בו כל התקונים והישועות מה שצריך לכל אחד בכל יום ובכל רגע בכל דור. חיים וברכה ושלום וחסד כשר ושמח.

בשמחה וחדוה עצומה קבלתי זה עכשו התרומה לחג הקדוש הבא עלינו על סך מאה ל"י, רב תודות ותשואות חן מעמקי הלב על כל החסד והטוב שגומל עמדי תמיד בכל לב ונפש, ישלם ה' פעלו הטוב ויארץ ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים ובנחת רב ויזכה להכנים ראשו בתורתו של הנחל נובע שהוא עקר רפואתנו וישועתנו ותקותנו בגוף ובנפש לנו ולדורותינו ולכל דורות זרע ישראל לנצח, ויזכה לזרז ולמהר להודיע ולפרסם ולגלות הסוד הנפלא והנורא מי הוא הרועה ישראל האמתי שנמצא עכשו בעולם, שהוא יתקן העולם בשלמות ומלא כל הארץ דעה את ה'.

כל מה שנעשה בתקף חשבת אפלתנו באחרית הימים

הָאֱלֹהִים שֶׁהוּא סוֹף הַגָּלוּת, הוּא רַק בְּשִׁבְלִי שֶׁנִּבְקֶשׁ וְנִחְפָּשׁ
אֶת הַמִּנְהִיג הַחֹכֵם הָאֱמֶת שֶׁהוּא הַחַיּוּת וְהַקִּיּוּם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יַעֲלֶה אֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲלִיָּה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית
הָעֲלִיָּה וַיִּגְלֶה וַיַּכְנִים הָאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל בָּאֵי עוֹלָם.

הַצַּדִּיק הַמִּנְהִיג הָאֱמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ הוּא עוֹסֵק
תָּמִיד, וּבִיּוֹתֵר אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ בְּתַקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
לְעוֹרָרם מִשְׁנֵתָם עַל יְדֵי הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁמוֹצֵא בְּכָל
אֶחָד, וּמֵאִיר בָּלֵב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא
בְּעֶצְמוֹ נִקְדּוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּדִי לְהַתְעוֹרֵר
מִשְׁנֵתוֹ וּנְפִילָתוֹ. וְהַעֲקָר בַּעֲת שְׁכַמְעֻט כַּמְעֻט יִפֹּל לְגַמְרֵי
חַס וְשָׁלוֹם, אִזּוֹ דִּיקָא יֵאִיר בּוֹ בְּחֶסֶדּוֹ לְהַצִּילוֹ וּלְהַחְיּוֹתוֹ.

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת כָּלוּל מִכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהוּא שֶׁרֵשׁ בָּלָם,
וְעַל יְדֵי תוֹרָתוֹ מְגִיעַ הָאֲרָה לְכָל אֶחָד מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, עַד
שֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בְּעַלֵּי תַּשׁוּבָה וְגֵרִים.

עֲבָדוֹ וְאוֹהֲבוֹ הַנֶּאֱמָן לְעַד וּלְנֶצַח, הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ,
כּוֹתֵב מִתּוֹךְ יְסוּרִים וּכְאֲבִים בְּמַעֲיִם לֹא עָלֶיךָ. ה' יִרְחֵם עָלַי וּיְרַפְּאֵנִי
מִהֲרָה בְּזָכוֹת הַצַּדִּיק שֶׁהוּא רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

שלחן ב' אורח

קט.

ב"ה, חול המועד פה-סח תש"ל.

לְכַבֹּד חֲמֻדַּת לְבִי, אֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבִים וְחוֹבְבִים אוֹתוֹ וּמַפְלִיגִים וּמַפְלִיאִים נַעַם עֲדִינּוֹת וְאַצִּילוֹת נַפְשׁוֹ הַנִּהְדָּרָה וְגִבּוֹהָה מְאֹד שֶׁנִּחְצְבָה מִמְקוֹר הָעֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, הַכּוֹאֵב נַפְשׁוֹ עַל עַם יִשְׂרָאֵל וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם לְהַכְנִיסם בְּהִיכָלָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא נַחֵל נּוֹבֵעַ, יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת פְּלִאֵי פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין סוּף, אֲשֶׁר בָּהֶם הוּא רוֹפֵא כָּל הַנִּגָּעִים וְהַצָּרֵת שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, אֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ שְׂזֻכִּית לְכָךְ. ה' יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ לְנֶצַח.

עֲלֵינוּ לְבָרֶךְ בְּרַכַּת שְׁהַחֲיֵנוּ בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְנַעֲיֶמָה בְּלִי שְׁעוֹר, בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה. אֲשֶׁר זָכָה לְהוֹצִיא לְפִוְעַל תְּשׁוּקָתוֹ וְתַאֲוָתוֹ הַגְּדוֹלָה, לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּהַדְפַּסַּת הַסֵּפֶר 'אבִי הַנַּחֵל', שֶׁנּוֹלַד מֵהַאֲהָבָה וְהַחֲבוּר וְהַקָּשֶׁר הָאֱמֵתִי אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ בְּגַם וּפְלֵא נִפְלֵא וְנוֹרָא, בְּהַשְׁנָחָתוֹ וְחֻמְלָתוֹ לְטוֹבָתֵנוּ וּלְטוֹבַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, לְהַצִּילָם מִפֶּחַ מוֹקָשִׁים, מִמַּעַמְקֵי מַיִם, מִמַּצְלוֹת יָם, מִיּוֹן מַצְלָה וְאֵין מַעְמָד.

דַּע, כִּי הַקָּשֶׁר שֶׁלָּנוּ וְהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'אבִי הַנַּחֵל' עוֹשִׂים

פְּעֻלֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם, כִּי עַל יְדֵי זֶה הִרְבָּה נַפְשׁוֹת
נִתְקָרְבוּ לְהִנָּחֵל נוֹבֵעַ וְעָשָׂה אוֹתָם לְאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים
אֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁרֵי לָהֶם.

אוֹהֶבְךָ הַנֶּאֱמָן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ הַמְצַפָּה תָּמִיד לִישׁוּעֶתְךָ
בְּזֶה וּבָבָא.

שלחן ב' 1000

קי.

ב"ה, כ"ז אלול תש"ל.

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לְבִי, הַמוֹשֵׁל בְּגִנּוּי הַמַּדָּע וְהַחֲכָמָה עֲלָאָה דַּעְלָאָה
שְׁגָלָה הַחֲכָם הָאֱמֶת נֶחֱל נוֹבֵעַ, אֲשֶׁר בְּחֲכָמָתוֹ יִכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם
וְיֹצִיאָם מִתַּחֲשׁוֹךְ וְיֹאִיר בְּלָבָם נֵעָם אוֹר ה'. כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה
וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

יְמֵי הַזְקָנָה קָפְצוּ עָלַי בְּחֹזֶק יָד וּכְחֵי וּמְחֵי חֲלָשׁ וְדַל,
וְתַחֲלוּאוֹת וְתַלְאוֹת עַל תַּלְאוֹת וּכְאָבִים וְצָרוֹת
צָרוֹרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר סָבְבוּנִי, לֹא יִתְנוּנִי לָבָא בְּפִתּוּבִים
כְּמוֹ שְׂרָאוּי לָנוּ. וְאִם אֲמָנָם הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲכַל הַנֶּפְשׁוֹת
קְרוֹבִים מְאֹד, כִּי אֲנִיחָנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּשֶׁרֶשׁ

נִשְׁמַת הַמִּנְהִיג הָאֵמֶת נֶחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ יִהְיוּתוֹ
 וְכָל חַיּוּתוֹ נִחְמָתוֹ וְתִקּוּתוֹ וְתִקּוּת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְדוֹר
 דּוֹר לְנֶצַח. הוּא פּוֹדֵינוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ
 לְדוֹר דּוֹר לְנֶצַח.

אִשׁ אֶהְבֵּתוֹ לֹא תִכְבֶּה וְלֹא תִמּוּשׁ לְעוֹלָם וּלְנֶצַח נִצְחִים
 וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. ה' יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי כִּי אִשׁ אֶהְבֵּתִי
 אֵלַיךְ תּוֹקֵד בְּלִבִּי עַד אֵין סוֹף, וַיּוֹם וְלַיְלָה כָּל מַחֲשַׁבּוֹתֵי
 עֲלִיךְ עַל טוֹבְתֶךָ וַיִּשְׁוַעְתֶּךָ בְּגוֹף וּבִנְפֶשׁ, וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד
 שְׂיֵאִיר ה' בְּלִבְךָ אֹר הָאֵמֶת אֹר הַחֲדָשׁ פֶּלֶא הַפְּלָאוֹת
 אֹר הָאוֹרוֹת הַנּוֹרָא מְאֹד נֶחַל נוֹבֵעַ, אֲשֶׁר אֶתָּה חֲפִץ בּוֹ
 וּמִשְׁתַּוְּקֵם וְחוֹמֵד בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׂיִתְגַּלֶּה וַיִּתְּפָרְסֵם בְּכָל
 הָעוֹלָם, כִּי תִקּוֹן הָעוֹלָם תִּלּוּי רַק בְּזֶה.

אֶהְבֶּה הַפְּלִיאָה שֶׁעָשָׂה ה' בִּינֵינוּ נוֹלָדָה בְּטִבְרִיָּה בְּיוֹם
 ט"ו בְּשֶׁבֶט תשי"ז, מֵאֶהְבֶּה וְהִיחֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה נוֹלָד
 לָנוּ בֶּן לְמֹזֶל טוֹב וְקִרְאָת שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל 'אבִּי הַנֶּחַל', עַל
 שֵׁם הַנֶּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה. הֵבֶן הַיָּקָר הַזֶּה הוּא חָשׁוּב
 וְחָבִיב מְאֹד בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וָאָדָם. מִהֵבֶן הַזֶּה נוֹלָד הַמִּתְקוֹת
 וַיִּשְׁוַעוֹת גְּדוּלוֹת לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל, כִּידוּעַ לֶךְ קִצֵּת כַּמָּה

וּכְמָה חָבִיב וְחֲמוּד הֵבֵן שְׁלָנוּ אֶצֶל גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה,
אֲשֶׁר מִשְׁבָּחִים וּמִפְלִיאִים אוֹתוֹ בְּלִי שְׁעוֹר כִּי הוּא מְרַבָּה
וּמְגִדֵּל כְּבוֹד ה' בְּעוֹלָם, וְכֹלָם מִתְּפִלָּאִים עַל עֲנִין הַקָּשֶׁר
שְׁלָנוּ שֶׁעַל יָדוֹ נִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ כְּבוֹד ה' לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה
וְאוֹמְרִים "אֶצְבַּע אֱלֹקִים הוּא".

אָחִי חָבִיבִי, חֲמֻדַּת לִבִּי, הוֹד לִבִּי וְנַפְשִׁי, אֵינֶנִּי יָכוֹל לְהִזְיוֹ
אֶהְבְּתִי וְתִשׁוּקָתִי וְגַעְגּוּעֵי מֵאֲתָךְ אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת, כִּי תִלּוֹי
בְּזֶה דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים נַעֲלָמִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, שֶׁעַל יָדֵי זֶה
נִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ כְּבוֹד ה' וְשֵׁם הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

דַּע, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי רַבֵּנוּ ז"ל עוֹלָם עַד אֵין
סוֹף וְיוֹרְדִים עַד תְּהוֹם רַבָּה, לְהָרִים וּלְהַגְבִּיָּה כָּל הָעוֹלָם
לֵה' יִתְבָּרֵךְ, אֶפְלוּ הָרְחוּקִים שְׁנִיתְרַחֲקוּ מִקִּדְשֵׁי הַתּוֹרָה
לְגִמְרֵי וַיֵּרְדּוּ פְּלָאִים לְתַכְלִית הִירִידָה שְׁאִין יִרִידָה לְמַטָּה
מִמֶּנָּה, גַּם עֲלֵיהֶם הִגִּיעוּ רַחֲמֵי בְּדוּר הָעֲנִי הַזֶּה לְעוֹרָרם
וּלְהַקִּיצָם לְתַמְכָּם וּלְסַעֲדָם, לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאוֹתָם
וּלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה. אֲשֶׁרֵינוּ שׁוֹכְנֵינוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ
אֱלֹה יוֹתֵר מִכָּל הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים שֶׁהָיוּ מֵעַת שֶׁבָּרָא ה'
אֶת עוֹלָמוֹ. אֲשֶׁרִי אֲזַנֵּיךְ וְאֲשֶׁרִי עֵינֶיךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ וְשָׁמַעְתָּ

והבנת את כל זה, ויותר מזה נזכה לידע לעתיד בעת
שאמת מארץ תצמח.

מאת ה' היתה זאת, לכתב לך דבורים קדושים אלו שלא
עלה על דעתי בתחלת הפתיכה לכתבם.

זה עכשו בא אלי מכתבו וברכתו הלכבי ונתוסף לי שמחה
על שמחתי שיש מכתיבת דבורים קדושים באלו שהם
נעלמים ונסתרים כל כך מהעולם. שנה טובה ומאשרה
לו ולביתו, ויזכו לראות התגלות האמת בעולם, ויאריכו
ימים ושנים על ממלכתו ברב טוב.

דברי עבדו ואוהבו הנאמן המשרתו במסירות בכל לב ונפש.

שלמה בן אברהם

קיא.

ב"ה, ח"י אלול תשל"א.

לכבוד מחמד עיני השוכן בלבי תמיד, הנזשא את נפשו אל נתיבי
החכמה של החכם האמת אב לכל החכמים יחיד הדורות, הנחל
נובע, אשר בחכמתו הנוראה מאיר עיני ישראל איך לצאת מהחשך
ומשטף מימי המבול של בפירות ואמונות של שטות ומטעות ושוא

וְשָׁקֶר. בְּעָבוּר זֶה בָּחַר בּוֹ ה' וְסָבַב סָבוֹת רַבּוֹת וּפְלֵאוֹת גְּדוּלוֹת עַד שְׁנֵת־בָּסֶם וְנִתְבָּסֶם הַחֲבוּר וְהַיְחָוֵד הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר מִזֶּה נוֹלַד לָנוּ יֶלֶד פֶּלֶא הַנִּקְרָא 'אֲבִי הַנַּחֲלָה', שֶׁהֵכֵל מִתְפַּלְאִים מִשְׁתָּאִים וּמִשְׁתּוֹמָמִים עָלָיו וּמִקְבָּלִין אוֹתוֹ בְּחֶבֶד וְחֶדְוָה רַבָּה, כִּי הוּא מִשְׁקָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי אֲמֶת הַנוֹבְעִים מִהַנַּחֲלָה נוֹבֵעַ שְׁמֵהֶם תַּצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּקֶרֶב. ה' יִכְתֹּב וַיַּחֲתֵם אוֹתָךְ בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וַיַּחֲבֹדְךָ וַיִּקְשְׁדְךָ וַיַּיְחַדְךָ בְּהַמְנִהִיג הָאֲמֶת נַחֲלָה נוֹבֵעַ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָפִים בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים, אָמֵן.

בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב, בְּרוּךְ הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לָהּ עַל כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שָׁם נִפְשְׁךָ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רְגְלֶיךָ. ה' יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, הוּא יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכָמָה אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרֶךְ, וְאֵת הַתְּפִלּוֹת וְהַבְּכִיּוֹת אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹפֵךְ עָלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים שְׂיַחֲסֵם וַיִּרְחַם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֲךָ וַיְבַרִּיאֲךָ בְּשִׁלְמוֹת לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָפִים, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים שֶׁל אֲמוּנָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּכַח זִכּוּת כָּל הַצְדִּיקִים וּבְרֵאשֵׁם הַמְּנִהִיג הָאֲמֶת שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, הוּא רַבְּנוּ הַנּוֹרָא הַפֶּלֶא הָעֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, נַחֲלָה נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ רַבִּי נַחֲ נַחֲ נַחֲ נַחֲ נַחֲ נַחֲמָ נַחֲמָן מֵאוּמָן.

אֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמַי עַל מִדַּת טוֹבָה וְרַחֲמֵי לִבְךָ הַטּוֹב לְבַקֵּשׁ
חֲנִינָה וּסְלִיחָה עַל שְׁלֹא כָּתַבְתִּי עַד הֵנָּה, כִּי אֲנִי חוֹלָה
וְסוֹבֵל כְּאַבִּים וְיִסּוּרִים עֲצוּמִים וְקָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲנִי
סָגוּר בְּבֵיתִי וְאֵין לִי שׁוּם קָשֶׁר עִם הָעוֹלָם, ה' יִרְחַם
וַיֹּאמֶר לְצִרּוֹתֵינוּ דִּי. גַּם אוֹלֵי עֲשִׁיתִי אֵיזָה דְּכָר שְׁלֹא כְּהֶגֶן
וּפְגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ חֵם וְשָׁלוֹם בְּבִלִי דַּעַת, נָא וְנָא שְׁיִסְלַח
לִי בְּלֵב שָׁלֵם.

צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל הַכּחוֹת לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְלִהְיוֹת אֶךְ
שְׂמִיחַ תָּמִיד בְּזֶה שְׂזָכָה לִידַע מְסוּד גְּדֻלַּת רַבְּנוֹ אֹר הָאֲזוּרוֹת,
הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא הַגָּנוּז וְנִעְלָם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חַכְמָה, שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל מִינֵי חוֹלָאֹת בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ.

אֲנִי מִתְנַעֵנֵעַ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְרֹאוֹת נוּעַם פָּנָיו, וּבִפְרֵט בְּעֶרֶב רֹאשׁ
הַשָּׁנָה כְּמִנְהַגִּי בְּכָל שָׁנָה. דְּבָרֵי עֲבָדְךָ וְאוֹהֲבְךָ בְּכָל לֵב הַמִּתְפַּלֵּל
תָּמִיד עַל שְׁלוֹמְךָ וּבְרִיאוֹתֶיךָ וְטוֹבָתְךָ בְּזֶה וּבְכָא.

שלחן גדל אור

קיב.

ב"ה, כ"ג אלול תשל"א.

לכבוד חמדת לבי ועטרת ראשי, הנושא את נפשו אל החכמה הנוראה הגנוזה של הנחל נובע מקור חכמה אשר הבטיח לנו שעל ידו לא תשתכח התורה מישראל. שנה טובה ומברכה בחיים טובים וארבים.

אהובי אחי, לבי ונשמתי, חזק ואמץ ושמח תשמח בכל עז ושמחה שאין לה קץ בגדלת חסדי ה' אשר גמל עליך, שזכית למתנה טובה כזאת לידע ולהאמין בהמנהיג האמת נחל נובע אשר בזכותו וכחו הנורא מאד בודאי לא יעזב ה' אותך לא בעולם הזה ולא בעלמא דבא, כי הוא הולך לפנינו, כמו שאמר קדם הסתלקותו, אז איך גיי פאר אייך ואם האט איר זו זארגנין (מאחר ואני הולך לפניכם, מה לכם לדאג). אשרינו, מה טוב חלקנו שבאנו לעולם בעת כזאת שנתגלה בו אור האורות צח הצחצחות, פלא פלאות כזה שהוא כל עקר יסוד ושרש חיותנו ותקותנו ונחמתנו כזה ובבא.

חרדה וחלחלה אחזתני עד מאד מרב צער, ומרירות לבי עד לב השמים יגיע, בראותי כי אחרי כל הטובות

וּפְלָאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הִפְלִיא עִמָּנוּ אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת לְהוֹדִיעֵנוּ מֵאוֹר חֹדֶשׁ כָּזֶה, נֶחַל נוֹבֵעַ, שֶׁהוּא
 פֶּלֶא נוֹרָא עֲלֵאָה דְעֲלֵאָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַפְּלָאוֹת שֶׁל כָּל
 הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, אַף עַל פִּי כֵּן אַחֲרֵי
 כָּל זֶה חֲדָר לְתוֹךְ תַּחּוּמֵּנוּ רוּחַ סְעָרָה וְעָנָן גְּדוֹל, שֶׁהוּא
 הוּא הַשָּׁטָן שֶׁר הַטְּבָחִים שְׂחוּתֵר וְאוֹרֵב לְטִבַּח וּלְשַׁחַט
 אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְרוֹצֵה לְהַפְרִיד בְּרִית אֲהֲבָתֵנוּ
 וּלְקַלְקֵל וּלְבַטֵּל חֵם וְשָׁלוֹם קֶשֶׁר חֹזֵק וְנִצְחֵי כָּזֶה, אֲשֶׁר
 שֵׁם ה' בִּינֵינוּ (לְטוֹבָתֵנוּ וּלְטוֹבַת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם).
 כִּי הוּא לוֹמֵשׁ עֵינָיו וְחוֹרֵק שְׁנָיו עַל כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַכְנִים
 בְּהִיכָלָא דְּמַלְכָא מְלִךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ לְדוֹר דוֹר נֶחַל נוֹבֵעַ.
 וְדַע אָחִי, שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁנוֹזְפָה לַעֲמֹד עַל
 נַפְשֵׁינוּ לֶלְחֵם עִם הַשָּׁטָן הַמְּקַטֵּג בְּכַח וּגְבוּרָה גְּדוֹלָה,
 לְהַכְנִיעוֹ לְשִׁבְרוֹ וּלְבַטְלוֹ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל. מִי יִתֵּן עֵינֵי
 מְקוֹר דְּמָעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וּלְיָלָה עַל עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
 הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים שֶׁגִּרְמּוּ הַצָּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת הַנּוֹגֵעַ לָנוּ
 וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיתְּהַפְּכוּ עוֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּיּוֹת בְּכַח רַבָּנוּ
 הַנֶּחַל נוֹבֵעַ, וְנִזְכֶּה לְהַתְחַדֵּשׁ לְהַתְאַחֵז וּלְהַתְאַחֵד יַחַד
 בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבִלְב שָׁלֵם בְּהַמְנִהֵג הָאֱמֶת הַגָּנוּז וְצָפוֹן.

דַּבְּרֵי עֲבָדָיו וְאֹהֲבֵי הַנְּאֻמָּן הַמְּשִׁירָתוֹ בְּמִסִּירֹת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.

שלמה ב"ה אואסר

קיג.

ב"ה, ז' נִיסָן תשל"ב ירושלים.

לְכָבוֹד עֲמֻרַת רֵאשִׁי וְעֲמֻרַת הָאֻמַּת עֹמֵר לְרֵאשׁוֹ, אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר ה' מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְּעִיר אֶת לִבּוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֵרַת לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק לֵב יִשְׂרָאֵל אֶל הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, אֲשֶׁר בְּגִדְל כָּחוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל יִתְקַנּוּ בְּשִׁלְמוֹת וְיִתְהַפְּכוּ כָּלָם לֵה' יִתְבָּרַךְ, אֲפֹלוּ הֶרְחֹקִים לְגַמְרֵי יִדְעוּ אֶת ה' וְיִתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה. בְּרַכְּהָ וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אֵין קֶץ.

כָּל יְמֵי חַיֵּי לֹא יִסְפִּיקוּ לְרַנֵּן בְּרִנּוֹנִים וּלְזַמֵּר לִפְנֵי ה' כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה וּלְהַלֵּל לֵה' עַל גִּדְל נֹרְאוֹת חֲסִדּוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמָּדִי, אֲשֶׁר נָתַן לִי חֵן אֻמַּת וְאַהֲבַת אֻמַּת וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלִבּוֹ הַחֵם וְהַנְּעִים לַעֲמֹד בְּעֲזָרִי וּלְלַחֵם בְּעָדִי בְּחֵרוֹף נֶפֶשׁ מִלְחָמָה חֲזָקָה שְׂיֵהִיָּה לִי מְקוֹם מְקַדָּשׁ לַעֲבֹד בּוֹ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנִי וְכו'. וְעַתָּה אַחֲרֵי כָּל הַטּוֹב וְהַחֲסִד הַנּוֹרָא הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי, אֲשִׁיחָה וְאֶעֱלָצָה לְבִשְׂרָךְ

בְּשׁוּרָה טוֹבָה וּמָזֶל טוֹב מֵהִישׁוּעָה הַחֲדָשָׁה וְהַפְּלִיאָה
מְאֹד שְׁנוּלָדָה לָנוּ בְּמִטְבְּרִיא בְּלֵיל פּוּרִים לִפְנֵי קְרִיאַת
הַמְּגִלָּה, כִּי הָרַב הָרֵאשִׁי מִטְבְּרִיא עָשָׂה בִּקְשָׁתוֹ וּרְצוֹנוֹ
בְּשִׁלְמוֹת וּבִלְבַב שְׂמֵחַ, הוּא הַזְמִין אוֹתִי לְבֵיתוֹ וּכְפַד אוֹתִי
בְּיוֹתֵר וְאָמַר לִי, דַּע שְׂאֲנִי נוֹתֵן לָךְ מִתְּנָה לְכָל יְמֵי חַיֶּיךָ
חֹדֶר הַכִּי נָאָה וַיִּפֶּה בְּקוֹמָה ג' בִּבְנֵי הַחֲדָשׁ שֶׁל הַיְשִׁיבָה
עַל צִיּוֹן הַתְּנַא רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַגֶּם. גַּם מָטָה וּמִזְרֵן חֲדָשׁ
וְכֶסֶף וְאַרְזֵן סִפְרִים. וְהוּא בִּרְךְ אוֹתָךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
וְהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל עַל שְׂזֻכָּה אוֹתוֹ בְּדָבָר גְּדוֹל כְּזֶה, וְאָמַר
בְּרַתְתָּ הַפְּסוּק "אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ", שֵׁשׁ אִישׁ חֶסֶד
כְּזֶה בַּעַל נִשְׁמָה נְעִימָה וְחִסְדָּה כְּזֹאת, וְהוּא מְכֻנֶּה אֶת זֶה
בְּכָל פֶּעַם שֶׁמִּגִּיעַ לַהַפְּסוּק "אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ".

מִי יוֹכַל לְמַלֵּל וּלְבַאֵר גְּדֹל הַפְּלִגָּת עֶרֶךְ מִצְוַה אֲצִילָה
וְנִחְמָדָה זוֹ שֶׁעַל יָדָהּ נִתְגַּדֵּל וְנִתְיָקֵר כְּבוֹד ה', וְנַעֲשֶׂה
מִמֶּנָּה שְׁעִישׁוּעִים נוֹרָאִים וְנַחַת גְּדוֹל לָהּ. יִתְפָּרֵךְ בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת. אֲלֻמָּלָא לֹא בָּאתָ לְעֻלְמָא אֱלָא בְּשִׁבִּיל זֶה לְבַד
- דִּי. מַה טוֹב חֲלָקְךָ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלְךָ כְּזֶה וּבִכְפָּא, אֲשֶׁרִיךְ
שְׂזֻכִּיתָ לְכָךְ. הַדָּבָר הַפְּלֵא הַזֶּה נִתְּוָדַע וְנִתְּפָרְסָם וְעָשָׂה
רַעֲשׁ גְּדוֹל בְּכָל הָעִיר מִטְבְּרִיא וּכְלָם מְהֻלָּלִים וּמְפֻלְאִים

וּמְבָרְכִים אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל לִבָּבָם וּנְפֻשָׁם. תְּשׁוּאָת חַן חַן
הַרְבֵּה וְרַב תּוֹדוֹת וּבִרְכוֹת מְעַמָּקָא דְּלִבָּא עַל הַחֶסֶד הַזֶּה
וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים הָרַבִּים הַגּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל כּחוֹ
בְּכָל פַּעַם בְּכָל יְעַת, יִשְׁלַם ה' פָּעֻלוֹ הַטּוֹב וַיִּמְשִׁיךְ עָלָיו
וְעַל בֵּיתוֹ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים שֶׁל
הַפַּעֲטָלִירִם הַקְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים מְאֹד. אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲט
מִזֵּעִיר כַּמָּה וְכַמָּה הַחֵיִת אוֹתִי עִם הַבָּתִּים הַקְדוֹשִׁים הָאֵלּוּ
אֲשֶׁר יִגְעַת וְטַרְחַת עֲלֵיהֶם כָּל כֶּךָ כְּדִי שְׂאוּכַל לַעֲבֹד ה'
בְּאַמַּת בָּלֵב שָׁלֵם, בּוֹדֵאי הָיִיתָ שָׂמַח וְחֹזֵק לְרוֹץ בְּכָל כַּחַד
אֶל הַמַּנְהִיג הָאֱמֶת נַחַל נוֹבֵעַ, שֶׁהוּא מֹשֶׁה מְשִׁיחַ שְׁעוֹסֵק
גַּם עֲכָשׁוֹ לְהַעֲלוֹתָנוּ אֶפְלוֹ מִשְׁמַד לְרִצּוֹן. וְה' יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן
לָכֶם פֶּסַח בָּשָׂר וְשִׂמְחָה, וְנִגְלִיָּה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ.

עֲבֹדוּ וְאוֹהֲבוּ הַנְּאֻמָּן, הַקָּשׁוֹר בְּלִבּוֹ בְּקִשּׁוֹרָא וַיַּחֲוֵדָא חֲדָא בְּרַחֲמֵימוֹתָא
וְחִבִּיבוֹתָא סְגִי (בְּקִשְׁרָא וְחִבּוֹר אֶחָד בְּאַהֲבָה וְחִבִּיבוֹת רַבָּה) לַעֲד
וְלַעֲוִלָּמִי עוֹלָמִים, הַזּוֹכְרוֹ וּמְזַכֵּירוֹ תָּמִיד לְפָנֵי ה' לְבִרְכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים
אִין קִין.

שלחן ב' אאסר

קיד.

ב"ה, כ"ד סיון תשל"ב.

לאהובי אחי יקירי וחביבי לפי ונשמתי, אשר ה' משתעשע בו ומתפאר בו בכל העולמות. ה' ישמרהו מפל רע, מפל מחלה ובאב, וירפא אותו ואת ביתו מהרה בשלמות לארך ימים ושנים טובים אמתיים, אמן.

נא ונא לדון אותי לכף זכות ולא יהיה לך עלי קפידא וטינא כלל על זה שלא השבתי לך על כל מכתביך היקרים והנעימים לי מאד בלי שעור. והנה אחרי חג הפסח העבר באתי לביתי ומצאתי שני מכתביך היקרים לי מפל הון, וקראתי אותם באהבה ובשמחה רבה ועצומה, ותכף התפללתי עליך ועל ביתך שירחם ה' עליכם וימתיק ויבטל מכם כל הצער והיסורים העוברים עליכם ויתן לכם רפואה וישועה בכל הענינים בגוף ובנפש. ודע אחי חביבי, כי יש לי נחת גדול בכל פעם שאני זוכה לראות כתב ידך כי כל דבוריך יוצאים מלבך באמת, ואני רואה בהם כי ה' יתברך חנן אותך ונתן לך לב מבין דבר מתוך דבר וכלים יפים יקרים מפז, כדי שתוכל לקבל בהם האור הגנוז והצפון שנמצא עכשו בימינו בעולם העולה על כל האורות

הַפְּלֹאוֹת שֶׁהָיוּ מֵעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, הוּא רַבְּנוּ הַנּוֹרָא נֶחֱל
 נוֹבֵעַ שֶׁהוֹדִיעַ לָנוּ כִּי הוּא הַמְּנַהִיג הָאֲמִתִּי בְּדוֹרֵנוּ זֶה וּבְכָל
 הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, וְהוּא יָכוֹל לְהוֹצִיאֵנוּ וּלְהַעֲלוֹת כָּל הָעוֹלָם
 מִכָּל הִירִידוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת וְהַטְּמָאוֹת וְהַזְּהָמוֹת וּלְתַקֵּן כָּל
 הָעוֹלָם וּלְהַחְזִיר בָּלֵם לַה' וּלְתוֹרָתוֹ, אֲפֹלוּ הִרְחוּקִים לְגַמְרֵי
 מִקְדָּשְׁתַּת הַתּוֹרָה וְאֲפֹלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, שִׁידְעוּ בָּלֵם אֶת ה'
 וּלְעַבְדוֹ שָׁכֵם אֶחָד.

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיִּצֵּא מִפִּי רַבְּנוּ הַנּוֹרָא יוֹרְדִים לְמַטָּה
 לְמַטָּה עַד עֲמֻקֵּי תְהוֹם תַּחֲתִית, וּמַעֲלָה הַכֹּל לְמַעֲלָה
 לְמַעֲלָה מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. מִי יַעֲרֹךְ שִׁבְחָם, מִי יִסְפֵּר נִזְרָאוֹת
 גְּדֻלָּתָם, אִין דְּגַמְתָּם.

הַמִּתְפַּלֵּל עַל שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

שלחן א' 100

קטו.

ב"ה, ו' אדר א', תשל"ג.

לְכָבוֹד פֶּת עֵינֵי וְלִפְנֵי, אֲשֶׁר לֵב נָכוֹן נָתַן לוֹ ה' לְהַבִּין סוֹד נִזְרָאוֹת
 גְּדֻלַּת הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ שֶׁגִּלָּה חֲדָשׁוֹת פְּלֹאוֹת גְּדוּלוֹת עַד אִין חֶקֶר, אֲשֶׁר

בָּהֶם יוֹצִיאֵנוּ מִתּוֹךְ עֵמֶק הַיְרִידָה וְהַהֲסָתָרָה וַיִּתְּקֵן הַכֹּל בְּשָׁלֹמוֹת.
יֵשָׁא בִּרְכָה וַיִּשׁוּעָה מֵאֵת ה', אָמֵן.

אִשׁ אֶהְבֹּתִי אֵלֶיךָ הַבּוֹעֵר בְּלִבִּי תָמִיד תּוֹקֵד וְלֹא תִכְבֶּה
לְעוֹלָם. מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹתָהּ חֵם
וְשָׁלוֹם. אֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּיַחַד אֶפְלוּ בְּשָׂאִין אָנוּ
רוֹאִים זֶה אֵת זֶה, כִּי הַגּוֹפִים רְחוּקִים אָבֵל הַנִּפְשׁוֹת קְרוּבִים
מְאֹד, כִּי אֲנַחֲנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּהָאֵמֶת הָאֵמֶתִי הַנֶּחֱל נֹבֵעַ,
שֶׁהוּא כָּל תְּקוּנָתֵנוּ וְחַיּוּתֵנוּ לְדוֹר דּוֹר לְנֶצַח.

מֶה מְאֹד צָר לִי עֲלֶיךָ אַחִי חֲבִיבִי עַל גְּדֹל צַעְרְךָ מִמַּחֲלַת
אֲשֶׁתְּךָ הַיְקָרָה, שֶׁתַּחֲיָה. אֲנִי מְרַגֵּשׁ צַעְרְךָ בְּעִמְקֵי לִבִּי
כִּי צָרְתְּךָ הִיא צָרָתִי. אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּכָל תְּפִלָּה וּבְכָל
עֵת רְצוֹן עַל שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבַתְכֶם בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ, וּבִכְפָּרַט
עֲכָשׁוּ מִיּוֹם שִׁשְׁמַעְתִּי מַחֲלַת אֲשֶׁתְּךָ הַיְקָרָה, אֲנִי מִתְאַמֵּץ
בְּכָל כֹּחִי לְהִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתָהּ בְּמַהֲרָה. בַּעַל הַרְחָמִים
הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וַיִּרְחַם עָלֶיהָ וַיִּשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּא אוֹתָהּ מְהֵרָה וַיּוֹסִיף עֲלֵיכֶם שְׁנוֹת חַיִּים טוֹבִים
וּבְרִיאִים, וַתִּזְכּוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת הַתְּגִלּוֹת אוֹר
הָאֵמֶת אוֹר הַחֲדָדֵשׁ נֶחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, הָעוֹלָה עַל כָּל

הָאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ וְשִׁיְהָיו, וְשֶׁהוּא יִגְמַר לְתַקֵּן הָעוֹלָם
וַיַּחְזִיר כָּלָם לְמוֹטָב.

בְּחֹדֶשׁ חֲשׁוֹן נִכְנַסְתִּי לְבֵית חוֹלִים הֶדְסָה וְעִבְרַתִּי שָׁלַשׁ
נְתוּחִים וְהָיִיתִי בְּסַפְנָה גְּדוֹלָה, וּבְגֹדֶל חֲסָדֵי ה' בָּנָם וּפְלֵא
יִצְאָתִי בְּשָׁלוֹם. שְׁמוֹר בְּלִבִּי כָּל הַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר הִטַּבְתָּ עִמָּדִי
מֵאִזּוֹ וּמִקֵּדָם עַד הַנָּה, וְשְׁמוֹר וְחַתּוֹם בְּאוֹצַר הַמֶּלֶךְ לְנִצָּח
נִצָּחִים. אֲלֹפֵי תוֹדוֹת וּתְשׁוּאוֹת חַן מַעֲמָקֵי לִבִּי, יִשְׁלַם ה'
פְּעָלוֹ הַטּוֹב וַיִּתְּנֵהוּ לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְפָנָיו תָּמִיד, וַיִּמְלֵא
כָּל חִפְצוֹ לְטוֹבָה, וַיִּרְחַם וַיִּתֵּן מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְרַעֲיָתוֹ הַיְקָרָה, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.

הִרְבֵּה עוֹלָמוֹת רוֹעֵשִׁים וּמְזֻדְעָזְעִין מִפְּעֻלָּתוֹ הַפְּלִיאָה
בְּהוֹצָאתוֹ הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ 'אָבִי הַנָּחַל'. גְּדוֹלֵי תוֹרָה מְצִינִים
נִתְקָרְבוּ עַל יָדוֹ וַעֲשָׂה בְּעָלֵי תְשׁוּבָה אֲמִתִּיִּם הִרְבֵּה. יֵשׁ
לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד בָּזֶה, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה שְׂזֻכִּית לְכָף.

אוֹהֶבְךָ הַנֶּאֱמָן הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ בָּזֶה וּבְכָא.

שלמה ב"ר יואב

קטז.

ב"ה, יום א' כ"ו אלול תשל"ג.

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר זָכָה לְהִבִּין וְלִטַּעַם נַעַם סוּד נִזְרָאוֹת גְּדוּלַת אֲדוֹנֵינוּ נֶחֱל נֹבֵעַ הַהוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ לְהַצִּילֵנוּ מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים וְלִתְקֹן וְלִרְפְּאוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁלְמוֹת. שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה מִמָּקוֹר הַבְּרָכָה בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת בְּגוּף וּנְפֶשׁ, לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וְלִשְׁלוֹם אֵין קֵץ.

מִן הַמִּיצַר הַרִימוֹתֵי קוֹלִי וְאֶקְרָא אֵלֶיךָ מַעֲמָקֵי לֵב נִמֹּס וְנִשְׁפָּר, וְכָל עֲצֻמוֹתַי צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ. אָנָּה אָחִי, עוֹרְרָה נָא מִחֲדָשׁ אֶהְבֶּתְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְנִי בְּאַמֶּת בְּכָל חֶבֶה וְאַחֲוָה, וְעֲשִׂיתָ עִמָּדֵי חֲסִדִּים נִפְלְאִים בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ עֲצוּם בְּלִי שְׁעוֹר וּבְלִי גְבוּל. וּבִכֵּן אֲבַקֵּשׁ וְאַתְחַנֵּן מִכְּבוֹד מַעֲלָתוֹ הָרָם שְׂוִיתָנִהֵג עִמִּי גַם עֲכָשׁוּ בְּמִדַּת טוֹבוֹ וְעִנּוּתָנוֹתוֹ לִפְנֵים מִשְׁוֹרַת הַדִּין וְיִדִּין אוֹתִי לְכַף זְכוּת וְיִמְחַל וְיִסְלַח לִי מִחִילָה גְּמוּרָה עַל כָּל אֲשָׁמוֹתַי, וְלֹא יֵרַע בְּעֵינָיו וְלֹא יַחֲרֶה אָפוֹ עָלַי כָּלֵל עַל שׁוֹם דְּבַר אֲשָׁמָה, רַק לָקִים בִּי בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר, כִּי אֵין אָדָם נִתְפָּס עַל צַעְרוֹ, כִּי מַעַת שְׁעַבְרָתִי הִנָּתוּחַ אֲנִי חוֹלָה גְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּכָל גּוּפִי בְּכָל אִיבָרִי, וּמִיָּסֵר בְּיִסּוּרִים וּכְאֵבִים קָשִׁים וּמָרִים בְּלִי שְׁעוֹר, לֹא עָלֶיךָ. אֲנִי שׁוֹכֵב כְּמַעֲט תָּמִיד בְּמַטָּה וְאֵין לִי שׁוֹם קֶשֶׁר עִם הָעוֹלָם,

רק אני שופך את לבי לפני ה' יתברך בהתבודדות
בדבורים חמים שירחם עלינו ויזיענו בתוך כלל ישראל.

נא ונא התגבר בכח חכמתך ושכלך הישר ללחם ולהכניע
השטן המקטרג, שלא יוכל לקטרג ולמשל עלינו, להפריד
בינינו חם ושלווה, כי זה נזק גדול לנו וכו', כי כל תקוננו
ותקונתנו ותקון הרבה נפשות תלוי בזה.

דברי עבדו ואוהבו הנאמן המשרתו במסירות בכל לב ונפש.

שלמה ב"ר אברהם

קיז.

ב"ה, יום ב' פרשת תבוא על ראש השנה אל המקום אשר בחר ה'
לעם סגלתו.

לכבוד בת עיני ולבי, שהשקיע כל מחו ולבו בים החכמה של הצדיק
האמת המנחם ומחזק ומעורר ומקיץ אותנו בקול ה' חוצב להבות
אש, ומגלה ומאיר לנו אור הדעת לידע כי עדין ה' עמנו ואצלנו
וקרוב לנו מאד בכל מקום שהוא. שנה טובה ומברכה בתיים טובים
אמתיים ונצחיים לך ולביתך.

לבי יקירי, חום וחמל על נפשך היקרה ועל רבבות

רַבּוֹת עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר הַתְּלוּיִים בְּנִפְשָׁךְ, וְאַל תִּשְׁמַע
 לְשׁוֹם דְּחִיּוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׂרוּצִים לְהַפְרִידָךְ מֵהַקְּבוֹץ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תַּחֲזוֹק יָדְךָ בְּעֶזְרַת ה' וְתַעֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ
 בְּכָל עֵז וְתִשְׁלִיךְ כָּל כְּבוֹדְךָ וְכָל נִפְשָׁךְ לַגִּמְרִי, וְתֵאָחֵז
 עֲצָמְךָ בְּכָל כַּחֲךָ בְּהַקְּבוֹץ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ,
 כִּי כָּל חַיֶּיךָ תִּלּוֹי בָּזָה, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא תִּמּוּט לְעוֹלָם.

עַקֵּר הַתִּקּוֹן הַנִּפְלָא שְׂזוֹכִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא עַל יְדֵי
 שְׁמַצְטְרִפִּין אֶל הַקְּבוֹץ שֶׁל הַצִּדִּיק, שֶׁהוּא עַקֵּר הַרוּעָה
 הָאֵמֶתִי שֶׁבּוֹ כְּלוּלִים כָּל הַרוּעִים הָאֵמֶתִיִּים שֶׁהֵיוּ
 בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׁעוֹסֵק עֲכָשׁוּ בִּיּוֹתֵר לְקַבֵּץ אֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּעָה עֲדָרוֹ, וְהוּא רַחֲמָן אֵמֶתִי שְׁמַקְבֵּץ כָּל הַנִּדְחִים
 וְהַנִּבְדָּדִים שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים גְּמוּרִים הֶרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד
 מֵה' יִתְבָּרֵךְ, לְהַשִּׁיבָם אֶל הַקִּדְשָׁה. וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא אֵיךְ לָשׁוּב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
 רָעִים שְׂרוּצִים לְדַחּוֹתוֹ לְשֵׁם, וּמַכְנִים בָּהֶם קִיּוֹם הַתּוֹרָה
 כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם בְּכָל מָה שִׁיעֵבֵר עֲלֵיהֶם, שֶׁזֶּהוּ עַקֵּר
 הַרְחֻמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵתִיד הַקָּרוֹב יָבוֹא עֵת שִׁיתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר אוֹר הַצִּדִּיק הָאֵמֶת

גם בכל הגוים והעמים ויקהלו ויתקבצו כלם אל הצדיק
לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה' ויקראו כלם בשם ה'.

מי שרוצה לקרב רשעים ומרחקים ביותר לה' יתברך
יש עליו סכנות גדולות מאוד בלי שעור, וצריך לזה כמה
תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

עבדו הנאמן המסור בכל לב ונפש, העומד בתפלה ותחנונים בעד
שלומו וישועתו תמיד בכל עת. המעתיק,

שלמה ב"ר אברהם

קיח.

מחמד עיני, המתאבק ומתנוגע לרפש החיים הטובים של הצדיק
המעורר מהשנה את כל בני אדם שישנים את ימיהם, על ידי
מעשיות משנים קדמוניות שכל השבועים פנים של תורה נמשכים
משם. אשרי חלקו שזכה לזה. שלום וחיים טובים.

יש צדיק אמתי שזוכה לחיות חיים טובים שאין בהם
שום חסרון, והוא דיקא נראה בחרש מחמת שאינו
שומע כלל שום קול של זה העולם. כי כל הקולות של זה
העולם כלם הם רק מן חסרונות, כי כל אחד ואחד צועק

על חסרוננו, ואפלו כל השמחות שבעולם הוא רק מחמת החסרון שהיה חסר לו ונתמלא לו, ועל כן הוא נקרא חרש כי אצלו אינו עולה זה העולם כלל שישמע החסרון שלהם. וחיים טובים שלו הם לחם ומים, אבל בהלחם ומים שלו יכולים להרגיש כל הטעמים וכל הריחות וכל המראות שבעולם וכל מיני ענג שבעולם, עד שיחיו על ידם חיים טובים באמת בלי שום חסרון.

יש גן כזה שגדלים בו פירות וגדולים נפלאים שיש בהם כל הטעמים וכל הריחות וכל המראות שבעולם, והיה כל העולם יכולים לחיות חיים טובים אמתיים על ידי זה הגן, ועל הגן הזה יש גנני שקורין אנגראדניק, הינו צדיק קדוש ועליון כזה שהוא ממנה עליו ומשתדל תמיד בכל תקוני הגן. ולפעמים בעוון הדור נאבד הגנני, הינו שנעלם ונתכסה אורו של זה הצדיק ואין העולם זוכין לידע ממנו שהוא זה הגנני שעל ידו היו יכולים כלם לחיות חיים טובים אמתיים על ידי הגן. והגנני הזה, אף על פי שהולך ואומר שהוא הגנני, אבל העולם מחזיקים אותו למשגע חס ושלום וזורקין אחריו אבנים ומגרשין אותו וממלא אינו יכול להשתדל בתקוני הגן, ועל ידי זה כל מה שיש

בְּאוֹתוֹ הֵגֵן בְּוֹדָאֵי מְכָרַח לְהוֹיֹת כֹּלָה וְנִפְסֵק מֵאַחַר שְׂאִין
שֵׁם הַמִּמְנָה, הִינּוּ הַגִּנָּי.

וְהִנֵּה, אָף עַל פִּי שְׂבֹדָאֵי יֵשׁ צְדִיקִים מִפְּלָגִים כְּאֵלוֹ שְׂיֵשׁ
לָהֶם עֲשִׁירֹת גָּדוֹל וְאוֹצְרוֹת גָּדוֹלִים בְּרוּחַנִיּוֹת שֶׁהֵם
מִתְפָּאֲרִים גַּם בֵּן שֶׁהֵם חַיִּים טוֹבִים, אָף עַל פִּי בֶן
יְכוּלִים הַקְּלָקוּלִים מִפְּנֵי הָעוֹלָם לְקַלְקֵל גַּם אֶצְלֵם הַטַּעַם
וְהָרִיחַ וְשֶׁאֵר דְּבָרִים הֵנ"ל, וּמִכָּל שֶׁבֶן שְׂאִין לָהֶם כַּח לְתַקֵּן
הָעוֹלָם וּלְהַחְזִיר לָהֶם הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַחְיוֹת
עַל יְדֵי הֵגֵן הַקְּדוּשׁ הֵנ"ל. וְעַל בֶּן כְּשֶׁנִּתְקַלְקֵל גַּם אֶצְלֵם
הַחַיִּים הַטוֹבִים שְׁלָהֶם, אִזּוֹ כָּל תְּקוּנָם עַל יְדֵי הַצְדִּיק הַגָּדוֹל
בִּמְעָלָה שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲרֵשׁ שֶׁהוּא חַי חַיִּים טוֹבִים שְׂאִין
בָּהֶם שׁוֹם חֶסֶד כָּלָל, וְהוּא נוֹתֵן לָהֶם לְטַעַם מִהֲלָחֶם
וּמִזֵּם שֶׁלֹּא וּמִרְגִּישִׁין בָּהֶם כָּל הַטַּעֲמִים וְכו', וְגַם עַל יְדֵי
זֶה נִתְקַן מִה שֶׁנִּתְקַלְקֵל אֶצְלֵם. וְהַצְדִּיק הַזֶּה יְכוּל לְתַקֵּן גַּם
הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְהוּא מוֹדִיעַ שְׁעֵקֶר קְלָקוּל
הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלָהֶם בָּא לָהֶם מִהַמּוֹדוֹת רָעוֹת שֶׁהַכִּנִּים
הַבַּעַל דָּבָר בָּהֶם, דִּהְיָנוּ עַל יְדֵי שְׂאִין בָּהֶם אֱמֶת וּמִטְּוִין
דִּין וְנוֹשְׂאִין פָּנִים וְלוֹקַחִין שׁוֹחַד, עַל יְדֵי זֶה נִתְקַלְקֵל אֶצְלֵם
הַמְרָאָה. וְעַל יְדֵי גְבוּל פֶּה נִתְקַלְקֵל אֶצְלֵם הַטַּעַם, שֶׁכָּל

הַטַּעֲמִים הֵם טַעַם נִבְּלָה. וְעַל יְדֵי גֵּאוּף מִמֶּשׁ חֵם וְשָׁלוֹם,
נִתְקַלְקַל אֶצְלָם הָרִיחַ. וּמִזֵּהִיר אוֹתָם מְאֹד לְטַהֵר עֲצָמָם
מֵאֵלוּ הָעֵבְרוֹת, וְאִזּוּ לֹא דִי שְׁנַתְקֵן אֶצְלָם הַטַּעַם וְהַמְרָאָה
וְהָרִיחַ, אִף גַּם שְׁזוֹכִין עַל יְדֵי זֶה לְמִצָּא הַגִּנְנִי שְׁנֶאֱבָד. וְאִזּוּ
הַצְּדִיקִים הֵנ"ל הֵם מוֹדִים עַל הָאֱמֶת וּמוֹדִיעִים לְהַעֲוֹלָם
שֶׁכָּל הַתְּקוּן שֶׁל הַצְּדִיקִים הֵנ"ל בְּעֲצָמָם, וְכֵן הַתְּקוּן שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בְּהַצְדִּיק הַחֲרִישׁ.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשָׁלוֹמוֹ וְהַצְּלָחָתוֹ בְּאֱמֶת. אוֹהֶבֶד הַנֶּאֱמָן הַדּוֹרֵשׁ
שְׁלוֹמֶךָ וְטוֹבָתְךָ הַמְצִיפָה תָּמִיד לִישׁוּעָתְךָ בְּזֶה וּבְכָא.

שלחן אב"י

ק"ט.

גִּיּוֹר מִיֵּין זָאָד אִיז תְּפִלָּה (כָּל הָעֲנִין שְׁלִי הוּא רַק תְּפִלָּה).

מִחֲמַד עֵינִי, הַחֹדֶר בְּלֶהַב אֵשׁ אֶל עֶמֶק יָם הַחֲכָמָה שֶׁל הַבַּעַל
תְּפִלָּה, הַמַּעֲלָה מִיָּם הַמִּינוֹת וְהַכְפִּירָה אֶל הָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה. ה'
יֹלִיכֶךָ אֶל נִקְדַּת הָאֱמֶת, וְרִגְלֶיךָ יִתְחַזְּקוּ, יִלְכוּ וְלֹא יַעֲפּוּ, יִרְוּצוּ אֶל
הַצְּדִיק הָאֱמֶת שְׂיֻכַּל לְתַקֵּן הַכָּל.

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ בְּחִלְקֶךָ הַטּוֹב שְׁזִכִּיתָ לָמָּה שְׁזִכִּיתָ, שְׁהָאֱמֶת

מִתְנוּצִין קֶצֶת בְּרַעְתָּךְ וּמַחֲשׁבוֹתֶיךָ מִשְׁתּוֹקְקִים לְהַתְדַבֵּק
 אֶל הַבֶּעַל תַּפְלָה, וְאַתָּה בְּכֻלָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ וְנִצְלָת
 מַלְהוּת בְּכֻלָּל הַמִּתְנַגְּדִים עָלָיו. וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ רְצוֹנוֹת
 וְכִסּוּפִים טוֹבִים וְחֻזְקִים מְאֹד, וְאַתָּה פּוֹעֵל בָּהֶם הַרְבֵּה
 לְטוֹבַת עַסְקֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ כָּל הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמֵתִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וְעוֹלָה עַל כָּלם, שְׁגִלָה נִפְלְאוֹת
 חֲדָשׁוֹת שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, שֶׁעַל יָדָם נִמְשָׁךְ קִיּוֹם הַתּוֹרָה
 וְנִתְגַּלָּה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם בְּכָל דּוֹר.

הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנּוֹרָאוֹת - הֵגֶם כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם הַשְׁגָּה וְשׁוּם
 הַתְּנוּצָצוֹת הַדַּעַת בָּהֶם, אַף עַל פִּי כֵן מוֹבֵן וְגִלּוֹי לְעֵין הַכֹּל
 בַּחוּשׁ מִמֶּשׁ כִּי כָלם דְּבָרִים נִפְלְאִים וְנּוֹרָאִים מְאֹד. פֶּקַח
 עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ הַיָּטִב וְהַיָּבֵט בָּהֶם בַּעֲיֵן הָאֲמֵת וּבְתַמִּימוֹת
 לְהַבִּין מִחֲמַדֵּי אוֹצְרוֹתָיו הַגְּנוּזִים בָּהֶם שֶׁהֵם כָּל תְּקוּנָתָנוּ
 וְקִיּוּמָנוּ לְנֶצַח.

וְהִנֵּה הַבֶּעַל תַּפְלָה שֶׁהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בְּתַפְלוֹת וְשִׁירוֹת
 וְתַשְׁבָּחוֹת לָהּ יִתְבָּרַךְ הָיָה יוֹשֵׁב חוּץ לַיָּשׁוּב, רַק שֶׁהָיָה
 רָגִיל לְכַנֵּם לַיָּשׁוּב בְּשִׁבְלֵי לְפָתוֹת בְּגֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת ה'
 יִתְבָּרַךְ לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ הוֹלִיכּוֹ תַּכְף חוּץ

לִישׁוּב, כִּי רַב יֵשׁוּב הָעוֹלָם הֵם רְחוּקִים מְאֹד מֵהַתְּכַלִּית
הָאֲמִת וּנְמֻשָּׁכִים אַחֲרֵי הַבְּלִי עוֹלָם וְתַעֲנוּגָיו וְתַאֲוֹתָיו. וְכָל
הַנְּהֻגוֹתָיו שֶׁל הַבַּעַל תַּפְלָה וְאֲנָשָׁיו הָיָה לְהַפּוֹךְ מִמֶּנֶּה
יֵשׁוּב הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן הָיָה מְכַרְח הַבַּעַל תַּפְלָה עִם אֲנָשָׁיו
לֵישֵׁב חוּץ לִישׁוּב. וְהַבַּעַל תַּפְלָה הָיָה עוֹסֵק בְּעִנְיָן זֶה תָּמִיד
וְהָיָה מְקָרֵב בְּכָל פַּעַם אֲנָשִׁים וּמוֹצִיאֵם מִן הַיֵּשׁוּב, עַד
שֶׁנַּעֲשֶׂה רִשֵּׁם בְּעוֹלָם וְהַתְּחִיל הַדְּבָר לְהַתְּפָרֵס, כִּי פִתְאֹם
נִמְלְטוּ אֵיזָה אֲנָשִׁים מִן הַמְּדִינָה וְלֹא נֹדַע אֵיךְ, וְכֵן נֹדַע מִן
שְׁפִתָּאֹם נֶאֱבַד אֶצֶל אֶחָד בָּנוּ וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְלֹא נֹדַע אִיפֹה
הֵם, וְהָיוּ בְּנֵי הַיֵּשׁוּב אוֹרְבִּים עַל הַבַּעַל תַּפְלָה לְתַפְסוֹ. וְזֶה
מִחֲמַת שֶׁנִּתְפַּלְּבֵל הָעוֹלָם וְנִתְּעוּ בְּדַעוֹת מְשַׁבְּשׁוֹת שֶׁלָּהֶם
כָּל כָּךְ, עַד שֶׁמִּי שֶׁהוּא מְקָרֵב אֶל הַתְּכַלִּית הָאֲמִת וּמְדַבֵּר
בְּגִגַּד סְבֻרוֹתֵיהֶם הַמְּטַעוֹת וְעוֹסֵק לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת
ה' יִתְבָּרֵךְ, מְתַעֲוָרִים עָלָיו כְּנִגְדּוֹ בְּשִׁנְאָה וּמִלְחָמָה גְּדוֹלָה
וְאוֹרְבִּים עָלָיו לְלַכְדּוֹ וּלְתַפְסוֹ, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּנִיחַ בָּזֶה
בְּחֻכְמָה גְּדוֹלָה.

רַב בְּנֵי הַיֵּשׁוּב לְהוֹטִים כָּל כָּךְ אַחֲרֵי הַמָּמוֹן וּמִשְׁקָעִים בָּזֶה
בְּיוֹתֵר עַד שֶׁכָּל הַמַּעֲלָה וְהַחֲשִׁיבוֹת אֶצְלָם רַק כְּפִי הַמָּמוֹן,
וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַק מָמוֹן מְעַט, וּבִפְרֹט מִי שֶׁהוּא עֹנֵי לְגִמְרֵי

אינו כלל בנגדר אדם, כפי נשמות דעתם, ונחשב ביניהם רק כמו חיה ועוף. וכן מי שיש לו ממון הרבה הוא בעיניהם כמו למעלה מנגדר האדם, רק בבחינת פוכב או מזל או מלאך, עד שיש שיש להם כל כך ממון הרבה ביותר עד שנחשבים אצלם כמעט כמו אלקות גמור ועבודה זרה, חס ושלום. וכל כך נכנסו בני העולם בנשמות וטעות הזה של ממון, עד שהעניים וחסרי הממון נפלו בעיני עצמם ובדעתם כל כך נגד העשירים ובעלי הממון, עד שבמעט שמקריבים עצמן לקרבן אליהם, מחמת ההתבטלות שיש להם בפני רבוי הממון שלהם. ובאמת לא כן הוא, כי גם העני בכלל בני אדם יחשב כמו העשיר. וגם העשירים הם רק בני אדם, וכמו חציר ימלוי. ואין מלוין לאדם לא כסף ולא זהב וכו'.

הצדיק האמת שהוא הבעל תפלה, יש לו מאכלים כאלו שבשזוזים לאכל ולטעם מאלו המאכלים, משליכים תכף תאות ממון ומרגישים גדל הסרחון של ממון שהוא מסריח בצואה ממש, עד שמתבישים מאד עם הממון והממון הוא הבושה הגדולה מכל הבושות וכל מי שיש לו יותר ממון הוא מתביש ביותר. וגם הקטנים במעלה

וְחֶסְרֵי הַמָּמוֹן מִתְבַּיְשִׁים בְּעֶצְמָם גַּם בֵּן עַל שְׁהִיּוֹ קְטָנִים
 כָּל כֶּךָ בְּעֵינַי עֶצְמָם מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַמָּמוֹן, כִּי עָתָה נִתְּנָה
 לָהֶם שְׂאֵד־רָבָא הַמָּמוֹן הוּא עָקֵר הַבּוֹשָׁה. וְעַל כֵּן הָעֲשִׂירִים
 מִתְבַּיְשִׁים עוֹד בְּיוֹתֵר וְטוֹמְנִים עֶצְמָם בְּמַחְלוֹת עֶפֶר מִגִּדֹל
 הַבּוֹשָׁה שְׂמֵת־בִּיְשִׁים אֶחָד מִחֲבָרָיו עַד שְׂאִינָם יְכוּלִים
 לְהָרִים פְּגִיָּהֶם כָּלֵל מִפְּנֵי הַבּוֹשָׁה. כִּי מֵאֲכָלִים אֵלֹו שֶׁל
 הַבַּעַל תִּפְלָה יֵשׁ לָהֶם סִגְלָה זֹו שֶׁעַל יָדָם מִמַּאֲסִין בְּמָמוֹן
 בְּתַכְלִית הַמָּאוּס וּמִשְׁלִיכִים אֱלִילִי כִסְפָּם וְאֱלִילִי זְהָבָם,
 כְּמוֹ שֶׁיְהִיָּה לְעֵתִיד!

הַקְּשׁוֹר בְּנִפְשָׁךְ תָּמִיד בְּאַהֲבָה אֲמֵתִית, וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד
 שְׁלוֹמְךָ וּבְרִיאוֹת גּוֹפֶךְ וְנִפְשָׁךְ לְאַרְךָ יָמִים.

שלחן ערוך אורח חיים

הַמְרַגֵּל וּמִפְתָּה אֶל הַתַּכְלִית הָאֲמֵת.

חֶזֶק חֶזֶק וְנִתְחַזֵּק.

תָּם וְנִשְׁלָם חֶלֶק רִאשׁוֹן

הַשְׁמָטָה

צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד
 אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, כִּי
 שִׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל הַחוּלָאֵת, וּבִרְוֵךְ הַשֵּׁם אָנוּ יֵשׁ לָנוּ
 תָּמִיד הַרְבֵּה בָּמָה לְשִׂמְחָה, יֵשׁ וְיֵשׁ בְּכַח רַבְּנוּ הַקְדוּשָׁה
 וְהַנּוֹרָא זי"ע שְׁאֵמֶר דּוֹפֵט אוֹיֵף מִיֵּין כַּח (סִמְכוּ עַל כּוּחִי).
 וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁגָּלָה לָנוּ צָרִיכִין לְרַקֵּד בְּרַחוּבוֹת
 וּבִשְׂוָקִים מִחֲמַת שִׁמְחָה, וּכְדָאִי וּכְדָאִי לְסַבֵּל כָּל הַיְסוּרִים
 וְהַרְפֶּתְקָאוֹת שֶׁאָנוּ סוֹבְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם הַפּוֹרֵחַ כְּצֵל עוֹזֵר
 וּכְעֵנָן כֶּלֶה וּכְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת בְּשִׁבִּיל דְּבוּר אֶחָד שֶׁזִּכְנוּ לְשִׁמְעַ
 וְלִרְאוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים. וְה' יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלֵינוּ שְׁנוֹפֶה
 לְהַרְגִּישׁ בְּלֵב נְעִימָת מְתִיקָת חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ
 אֲשֶׁרֵינוּ, בְּרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שֶׁפָּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים בְּכָל הַבְּחִינוֹת.

חֲזוֹק נָא אָחִי חֲבִיבִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי, חֲזוֹק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה הַיִּשְׁרָה וּבִבְטָחוֹן
 חֲזוֹק שְׁלֹא יַעֲזֹבֶךָ ה' לְעוֹלָם בְּגִשְׁמִי וְרוּחִנִּי בְּזִכּוֹת אוֹר חַיֵּינוּ רַבְּנוּ גַּח
 נַחֵם נַחֲמָן מְאוּמָן ז"ל.

שלחן ערוך

אב"י הנחל ב'

א.

לכבוד ידידי שמחת לפי, שאזר אזור במתניו לחגור את עצמו
בהצדיק שיש לו כח להמשיך כל העולם לה' יתברך.

מאמרות רבנו זצ"ל:

לעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב.

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח.

אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני
צריך לעשות כלל, רק פאתי להעולם לקרב נפשות
ישראל לה' יתברך, להמשיך להאיר אורו של משיח על
ישראל, לקרבם לה' יתברך.

הצדיק האמת יכול לקשר ולהמשיך כל העולם לה'
יתברך אפלו הרחוקים מן הקדושה מאד מאד.

הצדיק האמת גלה דברים המחיין את כל הנפשות מקטן
ועד גדול, מרום כל דרגין עד תכלית מדרגה התחתונה.

הַט אֲזִנְיָךְ וּשְׁמִעַ, פָּקַח עֵינֶי שְׁכָלְךָ וּרְאֵה וְהִבֵּן וְהִבֵּט הָאֲמֶת
לְאֲמָתוֹ. הָסֵר מִמֶּךָ עֲקָשׁוֹת לֵב, וְחִכְמוֹת שֶׁל הָבֵל הִרְחֵק
מִמֶּךָ. חוֹסֶה עַל נַפְשְׁךָ וְהִטָּה דַּעְתְּךָ אֶל הָאֲמֶת הָאֲמִתִּי.

תִּרְגִּיל עֲצֻמָּד לַעֲמֹד אֶצֶל הַחֹכֶם הָאֵמֶת וּשְׁמַע וְהֵאזֵן
דְּבָרָיו.

אֶל תִּתְעַצֵּל לִבְקֹשׁ חֲכָמָה מִהַחֲכָם הָאִמֶּת שְׂבֹדֹרְנוּ
וְשִׁבְכָל הַדּוֹרוֹת, וְשִׁמְעַ וְהָאֶזְנוֹ דְּבִרְיוֹ הַנִּפְלְאִים וְכוּ'. יוֹמָם
וְלַיְלָה זָכְרוּ מִמֶּךָ לֹא יִמוּשׁ וּתְשׁוּהוּ תָּמִיד לְנֶגֶד עֵינֶיךָ, וְאֵל
תִּשְׁמַע דְּבָרִים שְׂאִין בָּהֶם תּוֹעֵלֶת.

אֵל תִּפְרֹד מִהַגִּיזֹן חֲכָמָה וּמוֹסָר, וְהִתְאַבֵּק בְּעֶפֶר רִגְלֵי
חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים וְתִתְחַבֵּם.

אֵל תִּנְיָה דְּרֹדְךָ הָאֵמֶת אַף עַל פִּי שְׂמֵלְעִיגִים עָלֶיךָ, וְאֵל
תִּבּוֹשׁ לְדַבֵּר מִצּוּה.

אֶל תִּתְּרִישׁל בְּמִצּוֹה אִם בָּאָה לְיָדְךָ, וְתַעֲשִׂינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם
בְּלִי אַחֲזֹר.

אֵל תֹּאמַר עַל מִצְוָה אֲעִשֶׂה אוֹתָהּ לְמַחֵר, כֵּן לֹא תִפְּנֶה לַעֲשׂוֹתָהּ.

אֵל תִּתְעַצֵּל לִהְיוֹת חֵבֶר מִיָּד לִירְאֵי ה' הָאֲמִתִּיִּם, הַתְּחַבֵּר
בְּחִבָּרָתָם, וּמַחְבֵּרֵת פּוֹעֲלֵי שָׁקֶר הֶרְחֵק.

אֵל תִּרְפֵּי יָדְךָ לִקְנוֹת לָךְ חֵבֶר נֶאֱמָן, וּשְׁמֹר אוֹתוֹ וְאֵל
תִּאֲבֶדְהוּ.

פֶּלֶם מַעֲגֵל רְגֵלֶיךָ לִישֹׁר אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּמִדֶּרֶךְ שָׁקֶר
תִּבְרַח וְתִרְחֹק.

מִדֶּרֶךְ שָׁקֶר תִּרְחֹק, וּרְדֵף אַחֵר הַשָּׁלוֹם.

שִׁים בֵּין עֵינֶיךָ יוֹם הַמּוֹת תָּמִיד, וּמֵאֲכָלִים קְדוֹשִׁים שֶׁל
הַצַּדִּיק לְדֶרֶךְ הַכֶּן, שִׁיְהִיו מְזֻמָּנִים לָךְ לְיוֹם הַפְּרוּד.

קִבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה קֹדֶם הַשְׁכִּיבָה.

שְׂמַח בְּשִׂמְעָךָ תּוֹכַחַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב.

אֵל תִּסְמַךְ בְּלִבְבְּךָ, וּשְׁמַע עֲצָה וְקִבֵּל מוֹסֵר, וְתִהְיֶה זֶרֶז
לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁמוּטָל עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת.

אֵל תִּעֲזוּ מִצַּח שְׁלֵא לְקִבֵּל עָלֶיךָ עַל הַצַּדִּיק וְחֻכְמָתוֹ.

כָּל מַה שֶׁהַשָּׁקֶר מִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר עַל יְדֵי רַבּוֹי נִכָּלִיו

וְעַרְמִימוֹתוֹ בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפֵּר, עַל יָדֵי כָּל זֶה דִּיקָא נִכְרַ
הָאֲמַת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מִי שְׁחָפִץ בְּאֲמַת רֹאֵה הָאֲמַת
דִּיקָא עַל יָדֵי זֶה. וְיִוְתֵר מְזֵה מִבְּאֵר הָעֵנִין לְהַחֲכֶם הַמִּבִּין
וְהַחֲפִץ בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ.

אָמַת וְשָׁקֵר הֵם בְּחִינַת אֹר וְחֹשֶׁךְ. עָקֵר בִּיאַת הָאָדָם לָזֶה
הָעוֹלָם הוּא לְבָרֵר הָאָמַת מִן הַשָּׁקֵר וַיִּקָּא, כִּי זֶה עָקֵר
שְׁלֵמוֹת הָאָמַת כְּשֶׁמְבַרְרִין אוֹתוֹ מֵתוֹךְ חֲשֻׁכַת הַשָּׁקֵר. סוֹף
כָּל סוֹף יִתְגַּלֶּה הָאָמַת לְעֵין כָּל עַד שְׁכָל חֲלָקַת הַכְּבוֹד
יְהִי אֶצֶל הָאָמַת, כִּי "שֵׁפֶת אָמַת תִּפּוֹן לָעַד", וְאִזּוּ בְּיָדָי
הַכֹּל יִרְוּצוּ לָעֵבֶד אֶת ה' בְּאָמַת וּלְהַתְקַרֵּב לַצַּדִּיק הָאָמַת.

עַקֵּר הַתַּגְלוֹת הָאֵמֶת, שִׁירָאוּ וַיֵּדְעוּ מֵאֹר הָאוֹרוֹת הַחֲדָשׁ
שֶׁגִּלָּה חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים נִזְרָאִים וְנִפְלָאִים עַד אֵין חֶקֶר.

כָּל הַדְּבָרִים הֵם עַל הָאָרֶץ, כִּמּוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהֵבֵל
גָּדֵל מִן הָאָרֶץ, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַפְּרִיֹת הוֹלְכִים וּמוֹנָחִים
עַל הָאָרֶץ, וְאִי אֶפְשָׁר שֶׁיִּפְסְקוּ וַיִּתְּרַחֲקוּ מֵהָאָרֶץ אִם לֹא
עַל יְדֵי כַח הַמַּכְרִיחַ, הֵינּוּ שְׂיֵשׁ מִי שֶׁמַּכְרִיחַ הַדָּבָר וְנוֹטֵל
מִמָּקוֹמוֹ מֵהָאָרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמֶּנָּה, וְכַפִּי כַח הַמַּכְרִיחַ כֵּן
נִתְּרַחֵק הַדָּבָר מֵהָאָרֶץ. וְאַחֵר כִּדּוּ כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמַּכְרִיחַ

- חוֹזֵר הַדָּבָר לְהָאָרֶץ. כְּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דָּבָר לְמַעַלָּה אֲזִי עַל יְדֵי כַחוּ מְכַרִּיחַ הַדָּבָר וּמַפְסִיקוֹ מֵהָאָרֶץ, וּכְפִי כַחוּ כֵּן מְכַרִּיחַ הַדָּבָר וּזוֹרְקוֹ לְמַעַלָּה יוֹתֵר, וְאַחֵר כִּד כְּשֶׁנִּפְסַק כַּחוּ נִשְׁהוּא כַח הַמְכַרִּיחַ, וְחוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאָרֶץ, כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ כַח הַמוֹשֵׁד וּמִמְשַׁכֶּת כָּל הַדְּבָרִים לַעֲצָמָהּ. כִּי אִם לֹא לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַתְקִים עָלֶיהָ, כִּי הָיָה רָאוּי לִפְלֵ מִמֶּנָּה מַחֲמַת נִשְׁהִיָּה כְּדוּרִית וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ בִּידוּעַ, אֲדָּ שֵׁישׁ לָהּ כַח הַמוֹשֵׁד כִּנ"ל. וְעַל כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְכַרִּיחַ חוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְמַטָּה לְהָאָרֶץ, וְכָל מֶה שֶׁמִּתְקָרֵב יוֹתֵר לְמַטָּה הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה בְּמַהֲרֹת יוֹתֵר, וְזֶה מַחֲמַת שֶׁמִּתְקָרֵב לְהַכָּח הַמוֹשֵׁד שֶׁל הָאָרֶץ, עַל כֵּן נוֹפֵל בְּמַהֲרֹת יוֹתֵר לְמַטָּה.

וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת עֶפֶר וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו, וְיֵשׁ לוֹ כַח הַמוֹשֵׁד לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו, כִּי זֶה הַצְדִּיק הוּא רַק יְחִיד בְּעוֹלָם שֶׁהוּא יְסוֹד עוֹלָם שְׁכָל הַדְּבָרִים נִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה הַצְדִּיק הוּא עָנּוּ וְשָׁפֵל וּמִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּעֶפֶר בְּבְחִינַת "וְאֵנֹכִי עֶפֶר וְאֶפֶר" וְעַל כֵּן הוּא יְסוֹד עוֹלָם, הֵינּוּ בְּחִינַת עֶפֶר שְׁכָל הַדְּבָרִים הֵם עָלָיו. וְהִנֵּה הָיָה רָאוּי שֶׁיִּמְשָׁכוּ כָּל בְּנֵי אָדָם לְזֶה הַצְדִּיק

שהוא בחינת עפר שיש לו כח המושך, אך על ידי כח
 המכריח מפסיקין ומרחיקין ממנו, הינו שיש בני אדם
 בעלי מחלקת שעל ידי דבורם ומעשיהם, שהם מרבים
 בדברי חכמות של הכל בכמה מיני לשונות של שקר
 וערמימיות ומתלבשים עצמם במצוות וחסידות כאלו הם
 רוצים בתקנתו, על ידי זה הם מונעים ומפסיקים בכמה
 וכמה מיני מניעות מלהתקרב להצדיק האמת ולהתורה
 ולדרך האמת. ואי אפשר לבאר עצם רבוי דרכי דבריהם
 הרעים אשר באים בשליחות הפעל דבר להכריח ולמנע
 ולהפסיק ולהרחיק לגמרי את ההולך ישר מלהתקרב
 לה' יתברך ותורתו, ומלהיות נמשך אחר הצדיק האמת
 שהוא בחינת עפר. אולם הכח המכריח המפסיק הזה
 בהכרח שיפסק ויתבטל, ואז בסור המכריח, ישוב ויתקרב
 במהירות גדול אל הצדיק האמת שיש לו כח המושך
 להמשיך אלקותו יתברך למטה ולהמשיך כל ישראל וכל
 העולם והעולמות לה' יתברך.

כח המכריח המפסיק הוא בחינת בהמה, העדר הדעת.
 ועקר המתקתו הוא על ידי זה בעצמו, שידע האדם
 על כל פנים שאין לו שום דעת ויעשה עצמו בבהמה.

כִּי עָקַר כָּחֶם שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח
הַמְכָרִים הוּא עַל יְדֵי חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל שֶׁהִכְסִיל רוֹצֶה
לְהִתְחַבֵּם, שְׂנֵדָמִים בְּעֵינֵיהֶם כְּאִלוֹ הֵם חֲכָמִים גְּדוֹלִים
וְיוֹדְעִים דְּרָכִים בַּעֲבוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ וְרוֹצִים בְּחֲכָמוֹת
שֶׁל שָׁקָר לְמַנַּע מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת וּמִדְרֹךְ הָאֱמֶת. וְעַל כֵּן עַל
יְדֵי שְׂנוּזָה לִידַע הָאֱמֶת, שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם דַּעַת - כְּבִהְמָה,
וְנִבְטֵל עֲצָמֵנוּ לְגִמְרֵי וְנִכְיֵר שְׁפִלוּתֵנוּ בָּאֱמֶת, אִזּוּ נִזְכָּה
לְהַכִּיר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו עַל
יְדֵי כַּח הַמוֹשֵׁךְ.

וְכַפִּי כַּח הַמְכָרִים כֵּן מֵרַחֵק מִהַצְדִּיק, וְאַחֵר כֵּךְ כְּשִׁיפְסִיק
כַּח הַמְכָרִים יַחְזוֹר וְיִמְשִׁיךְ עַצְמוֹ הָאָדָם וְיִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק
שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר בְּחִינַת מִשָּׁה שֶׁהוּא עָנָו מְבֹל, כִּי
כְּשִׁיפְסִיק כַּח הַמְכָרִים יָשׁוּב לְהַעֲפֹר, לְהַצְדִּיק שִׁישׁ לוֹ כַּח
הַמוֹשֵׁךְ. וְעַל כֵּן יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מִהַצְדִּיק
מִחֲמַת שֶׁהֵם עֲדִין בְּכַח הַמְכָרִים הַמֵּרַחֵק אוֹתָם, אֲבָל
אַחֵר כֵּךְ כְּשִׁיפְסִיק כַּח הַמְכָרִים, יַחְזְרוּ וְיִתְקַרְבוּ אֵלָיו, אֵל
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁךְ.

הֶבֶל נִבְרָא בְּשִׁבִּיל הַצַּדִּיק, וְכָל הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת

מראש ועד סוף הכל נמשך רק על ידי הצדיק האמת שהוא עקר ושרש הכל.

כל מה שהחשך גדול ביותר צריכים להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו, וגדל התגברות החשך של דורותינו אלה אי אפשר לבטל רק על ידי רבוי החסד הנמשך על ידי מעין החכמה של הצדיק האמת, כי כל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נמשך רק על ידי הצדיק האמת ויקא שהוא עקר ושרש הכל.

הצדיק שהוא למעלה מבח המושך שבעפר, העלה אותו לשמי מרום בדי שיגדיל ויאדיר בקול רעש גדול בכל העולם שם הצדיק הגדול ביותר, החכם האמת הגבור ובעל כח גדול שיכבש כל העולם בלי מלחמה כלל, רק על ידי גדל ים חכמתו הנוראה שמגלה בקולמוס שלו.

עקר התשובה על כל החטאים הוא ענוה ושפלות, לשוב מגדלות ולהשפיל עצמו, שישים עצמו כעפר לדרוש וירגיש שפלותו ורחוקו מה' יתברך וישבר לבו לפני ה' יתברך שעל ידי זה מוחל לו ה' יתברך, כמו שכתוב "לב נשבר וגדפה אלקים לא תבזה". כי על ידי הענוה

וְהַשְׁפִּלוֹת וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאִין וְכֹאֶפֶס, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטְּלִין
כָּל הַדִּינִים שֶׁהֵם בְּחִינַת הַחֲטָאִים.

יִזְרוּ עֲצָמוֹ לְבָרַח וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הַמְּבַחֵר שֵׁישׁ לוֹ
כַּח הַמּוֹשֵׁךְ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם
לֵה' יִתְבָּרֵךְ.

רֵאָה לְקַבֵּל הַכְּבוֹד וּלְהַעֲלוֹתוֹ רַק לְמַלְךְ הַכְּבוֹד, לֵה'
צְבָאוֹת שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְכַבִּית לוֹ וְהַנִּלְוִים אֵלָיו, וּבִרְכַּת בְּרִיאוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ.

שלמה ב"ר אברהם

ב.

לְבִי יְקִירִי, הַחֵם עַל הוֹד נִפְשׁוֹ הִיקָרָה וְהַגְבוּהָה מְאֹד בְּשִׁרְשָׁהּ הָעֲלִיזוֹן,
לְנִקּוּתָהּ וּלְצִחְצִיחָהּ לְקִשְׁטָהּ וּלְיִפּוּתָהּ, וְהָעֵמִיק מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִלָּהִיב אֶת
לְבוֹ וְשָׁכְלוֹ וְחִכְמָתוֹ לְהִיטִיב אַחֲרִיתוֹ, וּפְנִימִיּוֹת לְבוֹ בּוֹעֵר וְלוֹהֵט
כְּלָהֵב אֵשׁ לְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְדַבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת שְׂמֻחִיק וּמְעוֹרָר לְבָנוֹ,
וּמְאִיר בְּלִבָּנוֹ הָאֲרָה נִפְלָאָה כִּי עֲדִין ה' אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאַצִּילֵנוּ וְקְרוֹב מְאֹד
וְאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל בְּשׁוּם אַפֵּן אֶפְלוֹ אֵידִךְ שְׁאַנְחֵנוּ, וּמְקִיץ
וּמְעוֹרָר אוֹתָנוּ בְּכָל פֶּעַם שֶׁלֹא נִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוֹלָם כָּלֵל.

כל זמן שמקרב עצמו להצדיק, אזי הצדיק אוהו בידו ומודיעו בכל פעם כי עדין ה' אתו ואצלו וכו' ומקין ומעורר אותו בכל פעם שלא יתיאש בשום אופן בעולם, בבחינת "הקיצו ורגנו שוכני עפר" וכו'. וכל אחד ואחד כפי קרובו להצדיק, כן מקבל על עצמו ההארה הזאת שלא יפל ולא יתרחק לעולם, אפלו אם יעבר עליו מה.

עתה בגלות, בחשך המר הזה, כל תקותנו וכל גאולתנו ופדות נפשנו שאנו מקוים ועוסקים להמשיך עלינו בכל יום, הכל הוא בכח הצדיק האמת הזה שהוא בחינת משה משיח, והוא גם עתה בגלותנו עמנו בכל דור ודור ומאיר בנו כי עדין ה' עמנו, עם כל אחד ואחד בפרטיות איך שהוא. אבל אסור לכנוס בקשיות ותרוצים, בפרט כל אחד ואחד בתחלת התקרבותו וכו', וכל זמן שהוא אצלו בחינת התחלה, כי אחר שחזר וקלקל כפי מה שיודע בנפשו, על כן בודאי הוא צריך עתה לחזר ולהתחיל מחדש וכו', כמבאר בדברינו הרבה בזה. על כן כפי מדרגתו השפלה בודאי אי אפשר לו לידע כל זה, רק שמאירין לו באופן שיוכל להתחזק באמונה כי עדין ה' אתו. אבל חלילה שיכנס בקשיות ותרוצים שהם לפי

בְּחִינָתוֹ לְמַעַלָּה מִהַזְמַן שְׁאִין הַזְמַן מִסְפִּיק לְבֹאֵר הַקְּשִׁוֹת
וְהַתְּרוּצִים שֶׁישׁ שָׁם.

דַּע אָחִי, כִּי בְּאֵמֶת עַל פִּי חֲכָמוֹת בְּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג
אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ וְלִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי יוּכַל לְתַעֲוֹת
בְּחֲכָמָתוֹ מְאֹד כִּמּוֹ שֶׁתַּעֲוֶה וְנִבְּוֹכוּ הַמַּחֲקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
עַד שֶׁבָּאוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת גָּמוּר עַל יְדֵי טַעוֹת חֲכָמָתָם
הַנִּבְּוָכָה, וְעַל כֵּן הָעֵקֶר הִיא הָאֱמוּנָה, לְצַמְצֵם אֶת הַמַּח
לְבָלִי לְהַתְנַאֲוֹת לַהֲיוֹת אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו שִׁירְצָה לְהַשִּׁיג
יֹתֵר מִשְׁכָּלוֹ, רַק יִצְמָצֵם מִחוּ וַיִּשְׁפִּיל עֲצָמוֹ כְּאִזּוֹב וְתוֹלַעַת
וַיִּסְמַךְ עֲצָמוֹ עַל אֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא הַפֶּתַח וְהַשַּׁעַר
לְכַנֵּס עַל יָדָהּ בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ.

אֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת כְּלִי לְקַבֵּל אֶת אוֹר הַחֲכָמָה בְּתוֹכָהּ,
כִּי אוֹר ה' יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִחֲמַת
רַבּוֹי אוֹר, וְאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּלוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי כֶּמֶה וְכֶמֶה
כְּלִים, וְעֵקֶר כָּלֵל כָּל הַכְּלִים שֶׁל הַקִּדְשָׁה נַעֲשִׂין רַק עַל
יְדֵי אֱמוּנָה. כִּי עַל יְדֵי אֱמוּנָה, שְׂמֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּלִי
שׁוֹם חֲכָמָה וְשִׁכְלִי, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי. וְכִשְׁזוֹכָה לַהֲיוֹת
חֲזָק וְתִקְיָה בְּאֱמוּנָתוֹ אִזּוֹ זוֹכָה אַחֵר כִּךְ שִׁיתְהוּהָ מִבְּחִינַת

הַאֲמוּנָה כְּלִי עַד שִׁקְבָּל בְּתוֹכוֹ בְּחִינַת הָאוֹר עַד שְׂיִזְכָּה
 לְאַיִזָּה הַשְּׁגָה, וְהַכֹּל כְּפִי תַקְרָה הַאֲמוּנָה שֶׁהִי לֹא, וְהַעֲקָר
 הוּא אֲמוּנַת חֲכָמִים. כִּי מַעֲצָם גִּדְּלָתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אִי
 אֶפְשָׁר לְזֻכּוֹת אֶפְלוֹ לְבַחֲיַת אֲמוּנָה כִּי אִם עַל יְדֵי הַחֲכָם
 וְהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי שֹׁכֵה עַל יְדֵי יְגִיעָתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ
 הַשְּׁלֵמָה לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְגַם מֵהַצְדִּיקִים
 הָאֱמֵתִיִּים אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל יְדֵי אֲמוּנָה, דִּהְיֵנו
 אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂצָרִיכִין לְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאֲמוּנָה לְבָד, כִּי
 גַם אוֹר הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים רְחוֹק וְגִבּוֹהַּ מֵאֲתָנוּ מְאֹד מְאֹד
 וְאֵין לָנוּ שׁוֹם הַשְּׁגָה וְתַפְיֶסָה בָּהֶם, וְהֵם יְכוּלִּים לְהַמְשִׁיךְ
 לָנוּ מֵאוּרוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרֵךְ לְהַכְנִים בָּנוּ אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרֵךְ כִּי אִם עַל יְדֵי אֲמוּנָה
 לְבָד, כִּי צָרִיכִין בָּמָה וּבְמָה בָּלִים דְּקֻדְשָׁה לְקַבֵּל בְּתוֹכָם
 אֶת אוֹר הַקְדוּשָׁה, וְעַקֵּר הַבָּלִים נַעֲשִׂין עַל יְדֵי אֲמוּנַת
 חֲכָמִים בְּבַחֲיַת "וַיֵּאֱמִינוּ בָהּ" וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ, כִּי אִי
 אֶפְשָׁר לְהֶאֱמִין בַּה' כִּי אִם בְּשִׂמְאַמִּינִים בְּמִשָּׁה עֲבָדוֹ,
 דִּהְיֵנוּ בַּחֲיַת אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְזֶה עֵקֶר הַחֲלוּק וְהַהֲבִדֵל
 שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל לָעֶבְרִיִּים, כִּי גַם חֲכָמֵי הָעֶבְרִיִּים מֵאֱמִינִים בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל וְכו' בַּנ"ל.

התם אפלו בעת דחקו ושפלותו היה מלא שמחה וחדוה תמיד, והיה מסתפק במה שהיה לו ולא היה חסר לו כלום לעולם, ולבסוף זכה על ידי תמימותו וצדקתו לעלות במעלות גדולות ורמות מאד עד שעשאו המלך מיניסטער על כל המיניסטארין, וגם נעשה חכם גדול ומחכם מאד, ואף על פי כן גם אז לא עזב דרכי התמימות שלו, אבל אצל החכם היה כל זה להפך וכו'.

כל עקר תקון העולם תלוי בזה שיתבטלו כל דרכי החכמות הרעות והמשבשות שמהם נמשכים גם כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת, שעקר שלמות קדשת היהדות תלוי בזה.

צריך האדם להסתפל באמת ולהבין היטב שבזה העולם אין שום תענוג שלם כלל, כי כל תענוגי זה העולם הם בבחינת "ואחרית שמה תונה", כי אי אפשר שיתנהג להאדם הכל כרצונו, על כן אי אפשר לחיות בזה העולם חיים שיהיו נקראים חיים כי אם כשסתפק במה שיש לו ושמח בחלקו אפלו אם אין לו רק לחם ומים ברחק ויודע כי אין שום צער ויסורים בעולם כי אם עוונות

שֶׁהֵם הַמַּשְׁאוּי הַכָּבֵד מְכַל הַמַּשְׁאוּת שֶׁל כָּל מִינֵי יִסּוּרִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן הוּא מְרַצֶּה וְשֹׂמֵחַ גַּם בְּחַיֵּי צַעַר וְכָל
מַגְמָתוֹ רַק לַעֲמֹל בְּדַבְּרֵי תוֹרָה וְלִכְסֹף וְלִהְיוֹת שְׂתוּקָק לַה'
יִתְבָּרֵךְ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלִהְיוֹת לֵב בּוֹ, וְזֶה הָאִישׁ יֵשׁ לוֹ חַיִּים
אַמִּתִּיִּים וְאַשְׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אִם הַצַּדִּיק גָּדוֹל מְאֹד אֲלֹפֵי אֲלֹפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת פְּעָמִים
בְּלִי שַׁעֲוֹר כִּנְגֵד הָעוֹלָם, וּמִהָרָאוּי הִיָּה שְׂלֵא יוֹכַל הָעוֹלָם
לְהַעֲלִים וְלִהְיוֹת תִּיר אִם הַגָּדוֹל הַזֶּה מֵאַחֵר שֶׁהָעוֹלָם קָטָן
מְאֹד מְאֹד כִּנְגֵד הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה, אֲדָּה מִחֲמַת שֶׁהָעוֹלָם
עוֹמֵד בְּסִמּוּךְ, לִפְנֵי הָעֵינַיִם, עַל יְדֵי זֶה הָעוֹלָם חוֹצֵץ
וְסוֹתֵם בְּפִנֵּי הָעֵינַיִם מִלִּרְאוֹת אִם הַגָּדוֹל שֶׁל הַצַּדִּיק. אֲבָל
מִי שֶׁהוּא חָכֵם מְעַט וּמְטָה עֵינָיו קָצַת מִן הָעוֹלָם, תִּכְרַף
יֹכַל לְהֵאִיר לוֹ אִם הַנִּפְלָא שֶׁל הַצַּדִּיק וְיִרְאֶה שְׂכָל הָעוֹלָם
בְּאָפֶס וְאִין כִּנְגֵד אִם הַנִּפְלָא הַזֶּה, כִּי אִין כַּח בְּהָעוֹלָם
הַקָּטָן הַזֶּה לְחַצֵּץ בְּפִנֵּי הָאוֹר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, כִּי אִם
מִחֲמַת שֶׁעוֹמֵד בְּסִמּוּךְ לִפְנֵי הָעֵינַיִם.

הַמִּתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד בְּכָל לַב וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ בְּזֶה וּבַבָּא.

שלחן ערוך

ג.

לבי ובשרי וכל חיותי, הכוסף ושוקק לשמע דבר ה' מהמנהיג החכם האמת המבחר היחיד שבכל המנהיגים האמתיים שהיו בעולם, מנהיג דורנו וכל הדורות הבאים. די לנו מנהיג נאמן ורחמן שיכול להנהיג ולתקן אותנו וכל הרחוקים לגמרי, הנדחים והאבודים וכל הגויים, לתכלית תכלית המעלה העליונה. אשרינו שאנחנו חיים בזמן הזה שנמצא בעולם אור אמת חדש נורא ונפלא כזה שעדין לא היה מיום בריאת העולם.

ברודער הרציגער, שרעק זיך ניט (אחי לבבי, אל תתבהל).
 לא יתבהל ולא יתבלבל משום דבר שבעולם,
 יש כבר עכשו בעולם רבי אמת כזה שיש אצלו חסדים
 געלמים עד אין קץ ותכלית שאינם כלים לעולם ושלא
 נתגלו מימות עולם, כי עדין לא עזב חסדו מאתנו, ושהוא
 יכול לתקן הכל ועל ידו נתהפך הכל לטובה ואפלו עוונות
 נתהפכין לזכויות, והוא קורא וצועק אלינו "גיוואלד, זייט
 אייך ניט מיאש" (אהה, אל תיאשו עצמכם), אין שום יאוש
 בעולם כלל, "גאט איז מיט דיר, בייא דיר, לייעבין דיר"
 (ה' אתך, אצלך, לידך). והוא יכול להעלות ולגדל את
 האמונה הקדושה בעולם עד שאפלו מי שהוא מלכלך

מאד ומטבֿל בְּשַׁחַת ומטבֿע בְּיוֹן מְצֵלָה ומִלְכָּשׁ בְּבִגְדִים צוֹאִים חֵם וְשָׁלוֹם, גַּם הוּא יָכוֹל לִנְקוֹת עֲצָמוֹ וְלִרְחֹץ וּלְמַהֵר עֲצָמוֹ בְּמַעֲיֵנוֹת עֲצוֹתָיו וּתְקוּנָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיק, שְׁמִטָּה־רֵין וּמִנְקִין מִכָּל הַלְכָּלוּכִים שֶׁנִּכְשְׁלָנוּ בָּהֶם עַד הַנָּה, בְּדִי שְׂיוּכָלוּ לָבוֹא נְקִיִּים וְטַהוּרִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּלְקַבֵּל רֵב טוֹב הַצָּפוֹן שֶׁהֵם כָּל הָאוֹצְרוֹת מִתַּנַּת חֲנָם אֲשֶׁר הֵכִין לָהֶם הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לָהֶם.

אֵלֹו הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שְׂיִישׁ לְכָל אָדָם כָּל זְמַן שֶׁלֹא תִקֵּן חֲטָאֵיו וּבִפְרֹט מִי שֶׁנִּתְלַכְּלַךְ כָּמוֹ שֶׁנִּתְלַכְּלַךְ רַחֲמָנָא לְצֵלָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְעוֹדְרִין וּמִתְגַּבְּרִין עָלָיו הַמַּנְיָעוֹת וְהַמַּסְכִּים בְּכָל פַּעַם וְהֵם מְשַׁתְּטִיחִים לִפְנֵיו וּמַפְסִיקִין מְאֹד מְאֹד כָּמוֹ נִהָר מִמָּשׁ, וּמִשֵּׁם בָּאִים כָּל הַנְּפִילוֹת וְהַתַּרְחָקוֹת שֶׁל הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם מֵה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֶפְלוּ אִם מִתְעוֹדֵר לַפְּעָמִים לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ, תִּכַּף מְשַׁתְּטִיחִים כְּנִגְדּוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְאִינֶם מְנִיחִים אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב, וְכֵן בְּכָל פַּעַם. וְעַל זֶה צָעַק דָּוִד: "טִבַּעְתִּי בְּיוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֹד" וְכו', "הַצִּילֵנִי מִטִּישׁ וְאֵל אֲטַבֵּעָה" וְכו'. וְצָרִיד כָּל אֶחָד לִסְבֹּל יָגִיעוֹת גְּדוּלוֹת עַד שִׁיפְשִׁיט מֵעֲצָמוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וּלְהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּבִגְדִים נְקִיִּים. וּכְשֶׁהִרְחוּקִים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֲזִי הֵם

מפשיטים מעצמם בגדים הצואים ומלבישים את עצמם בכסות נקיה, ועל ידי זה נתגדל כבוד ה' מאד.

הצדיק האמת בגדל קדשתו מוריד את עצמו לעמק הנפילות של כל ישראל בכל דור ומאיר בלב כל אחד שאפלו בתכלית החשך הגמור יתחזק גם בן ברצונות חזקים וכסופים גדולים לשוב לה' יתברך, ואפלו התעוררות כל שהוא כחוט השערה אינו נאכזר לעולם, כי הצדיק האמת משגיח על זה ומלקט ומקבץ ומאסף כל הרצונות הטובים והנקודות טובות שיש בהם ובונה מהם בנינים נפלאים.

הצדיק משתדל למצא בכל הרחוקים מאד מאד איזה נקודות טובות להמשיך להם אור קדשת התורה למקומם, ועל ידי עצם ענותנותו וחכמתו העמקה פשרוהא בהם איזה נקודה טובה כל שהיא - אף על פי שהם רחוקים מקדשת התורה מאד, הוא מוריד ומשפיל עצמו אליהם למקומם שהם שם, לעוררם ולקרבה לה' יתברך. ועל ידי זה הוא מקרב כל הרחוקים מאד לה' יתברך.

הצדיק מעורר רחמי ה' יתברך שישתכל רק על הנקודות

טובות שבישראל ולא יסתכל על הרע שלנו כלל, עד שיקנום בלבנו רחמיו העצומים עד שיהיה נמשך שמחה עלינו שעל ידי זה עקר תקון התשובה.

אפלו כשהאדם נתרחק מה' יתברך כמו שנתרחק, צריך אז דיקא לזכר את עצמו את כל הטובות הנפלאות שעשה ה' יתברך עמו וכו'. גם אם נעשה עמנו מה שנעשה בדורות אלו האחרונים, אף על פי כן אשרינו אשר פקח עינינו לראות אמתת נקדת האמת.

המזכירך תמיד לטובה.

שלמה ב"ר אברהם

ד.

לבי יקירי, החם על הוד נפשו העדינה שנמשכה ממקום קדוש גבוה ועליון מאד, לקשטה וליפותה ולצחצחה מצחצחות העליונות ורמות וגשגבות מאד של הצדיק האמת שעל ידו תבוא הגאולה לנו לכל ישראל ולכל העולם כלו, זכאה חולקך בזה ובבא. שלום וחיים וכל טוב.

דע אחי, כי לא על חנם בחר בך רבנו הקדוש הנחל נובע

לְקַרְבָּךְ לֵה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי גָדַל מַעֲלַת נִשְׁמָתְךָ גְּבוּהָה מְאֹד.
וְלִבְנֵי חֲזַק וְאִמָּץ לִבְבְּךָ אָפְלוּ אִיךָ שֶׁהוּא, אָפְלוּ אִיךָ שֶׁנִּפְלְנוּ
וְנִתְרַחֲקֵנוּ כָּל כֶּךָ מִה' יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁמְחַת תִּשְׁמַח בְּחֻלְקֶךָ
שְׂזָכִיתָ לִהְיוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחֲל נֹבֵעַ.

צָרִיךְ לִזְכֹּר הַיָּטִב גָּדַל מַעֲלַת אֲצִילוֹת נִפְשׁוֹ הַיְקָרָה
וְלֵהֲאִמֵּין שֶׁנִּפְשׁוֹ בְּשִׁרְשָׁהּ הִיא גְּדוּלָּה וַיְקָרָה וּגְבוּהָה מְאֹד
מְאֹד וְאֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבִּי רַבְבוֹת עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּיִים
בָּהּ, וְצָרִיךְ לְהִתְנַבֵּר בְּכָל עֵז לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ לְבַל יֵאָבֵד
אוֹצְרוֹת יְקָרוֹת וַחֲמוּדוֹת שֶׁנִּפְשׁוֹ, וְלִהְצִילָהּ מִן הָעוֹשֶׁק
וְהִיכָלִי הַתְּמוּרוֹת שֶׁמַּחֲלִיפִים וּמְקַלְקָלִים, וְלִהְתְּנֶהָ
בְּנִימוֹם הַמַּלְכוּת דִּקְדָּשָׁה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת שֶׁנִּחְלַף
שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

טוֹב לְהוֹדוֹת לֵה' אֲשֶׁר תִּשְׁוֹקְתָּךְ וְנִחְמָתְךָ הוּא אוֹר הָאֱמֶת
הַמְּאִיר לְכָל וְהוּא הַנַּחֲמָה שֶׁל הַכֹּל, וְעַל כָּל אֵלֶּה הָעֵקֶר
דְּעֵקֶר הוּא גָדַל כַּח שֶׁל זֶקֶן דִּקְדָּשָׁה סָבָא דְסָבִין שֶׁאֵנוּ
נִשְׁעָנִים עָלָיו. תִּהְיֶה לָאֵל יֵשׁ לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ, חֲזַק וְחֲזָק,
כִּי ה' אִתָּךְ וְעִמָּךְ אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, לֵה' הַתְּקוּהָ שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, ה' יוֹלִיכֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת תָּמִיד.

צָרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ הָרַבָּה אַחֲרֵי אֲבֹדֹתָיו וְהָאֲבֹדֹת עַל פִּי רֹב בְּמָקוֹם מְדַבֵּר שְׁמָמָה, בְּמָקוֹם תּוֹהוּ וּבֹהוּ, וְצָרִיכִין לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד כְּשֶׁצָּרִיכִין לָעֵבֶר בְּמָקוֹמוֹת כְּאִלּוּ לְבַקֵּשׁ אֲבֹדֹת שֶׁנֶּאֱבְדוּ מִכֶּמֶה וּכְמָה שָׁנִים, וְקָשָׁה לְהַמְלִיט שְׁבִתוֹךְ הַחֲפוּשׁ לֹא יֵאבֵד עוֹד יוֹתֵר. עַל כֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לָחוּם עַל נַפְשׁוֹ, כֶּמֶה וּכְמָה הִתְחַזְּקוֹת הוּא צָרִיךְ לְבָלִי לֵיאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ לְעוֹלָם יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, אֲפִלּוּ אִם נִדְמָה לוֹ שְׂאוּבֵד חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר, אַף עַל פִּי כֵן הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיַּחֲפֹשׂ יוֹתֵר עִם רָצוֹן וּתְשׁוּקָה וְנִגְעָנוּגִיעִים, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מוֹצֵא כָּלֵל - צָרִיךְ לְהֶאֱמִין שְׁבוּדָאֵי מוֹצֵא הָרַבָּה עַל יְדֵי הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד, כִּי הִיגִיעָה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד אֲפִלּוּ כָּל זְמַן שְׂאִין מוֹצֵאִין הוּא רוּחַ בְּלִי שְׁעוֹר יוֹתֵר מְכַל הוֹן דְּעֵלְמָא, מְכַל שְׂכָן שְׂאֵנוּ בְּטוּחִים שְׁבוּדָאֵי נֹזֶכֶה לְמִצָּא הַכֵּל סוּף כָּל סוּף אִם נֹזֶכֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ תָּמִיד.

צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲבֹדֹתָיו, הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנֶּאֱבְדוּ וְנִדְחוּ לְמָקוֹם שֶׁנֶּאֱבְדוּ וְנִדְחוּ עַל יְדֵי הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וְה' יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו מְסַבֵּב סְבוֹת בְּתַחֲבוּלוֹתָיו שֶׁעַל יְדֵי כַח הַצִּדִּיק הָאֱמֶת וְהַכְּשָׁרִים הַגְּלוּיִם

אליו שפכל דור, שעל ידיהם נתבררים ונמצאים בכל עת
אבדות הרבה מהאבדות הנ"ל.

רבנו ז"ל צעק בקול עמק וחזק: "אלט טאהר מען ניש זיין"
אסור להיות זקן, רק להתחיל בכל פעם מחדש באלו היום
נולד, כי אין קץ להתגרות הפעל דבר שרוצה להאבד
ולעקר את האדם לגמרי.

בבחי הצדיק יש תקוה לכל הנופלים ואין שום יאוש
בעולם כלל, כי אף על פי שנדמה לו שמירידה כזאת
אי אפשר לעלות חס וחלילה, אף על פי כן יש חסד כזה
אצל ה' יתברך שגם משם יכולים לעלות. וכן אפלו אם
חס ושלום נפל עוד כמה וכמה פעמים בלי שעור, אף על
פי כן כל תנועה שהוא רוצה לגשאות עצמו בכל פעם
לעלות מגפילתו אינו נאבד לעולם יהיה איד שיהיה, כי ה'
יתברך ותורתו הוא אין סוף ואין תכלית. ועקר ההתחזקות
הוא בבחי הצדיק הזה שהשיג שכמו שאין עליה לעולם
לפי גרלתו יתברך "כי גבוה מעל גבוה" וכו' "וגבוהים
מעליהם" וכו', כמו כן אין ירידה שלא יוכלו לעלות משם,
כי כל מה שהצדיק עולה למדרגה גבוהה יותר הוא משיג

יותר חסדי ה' שְׁזָה עֵקֶר גְּדֻלַּת ה' יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן הַצַּדִּיק שְׂאִינוּ עוֹמֵד לְעוֹלָם, וְעוֹלָה בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּמִשְׁנֵי בְּכָל פֶּעַם בְּיוֹתֵר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ גְדֹל חֲסָדָיו, עַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְהַשְׁיֵיג שְׂאִין שׁוֹם יְרִידָה וּנְפִילָה בְּעוֹלָם וְאִין שׁוֹם יֹאִוֵּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, כִּי מִשְׁנֵי בְּכָל פֶּעַם חֲסָדִים כָּאֵלוֹ שֶׁהֵם עֵקֶר גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא שְׁעַל יְדֵי זֶה הַכֹּל יְכוּלִין לַעֲלוֹת. עַל כֵּן צְרִיכִים דִּיקָא צַדִּיק הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מָה שֶׁהַחוֹלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא צָרִיךְ רֹפֵא גָדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מָה שֶׁהַצַּדִּיק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא יְכוּל לְהַגְבִּיֵה בְּיוֹתֵר אֲפֹלוֹ הַנוֹפְלִים מְאֹד, עַד שֶׁבִּכְחַ הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל אֵין שׁוֹם נְפִילָה וְיְרִידָה שְׁלֵא יוּכְלוּ לַעֲלוֹת מִשָּׁם בְּכַחוֹ אִם יוֹכֵה לְהַאֲמִין וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וּלְהַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים הָעוֹלָה עַד רוֹם גְּבִהֵי מְרוֹמִים לְעִילָא לְעִילָא, בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד מְאֹד הַנִּקְרָא רַעְיָא מְהִימָנָא.

ה' יִתְבָּרֵךְ יִגְמַר אֶת שְׁלוֹ בּוֹדָאֵי וּלְעוֹלָם יֵדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה, וְכָל אֵלוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה שֶׁבָּאוּ לְאָדָם בִּימֵי חַיָּיו אֵינוּ נֶאֱבָד שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם אֵף עַל פִּי שְׂאִין זוֹכָה עֲדִין לְתְּשׁוּבָה כְּרָאוֹי, וְאֲפֹלוֹ אִם הִפְעֵל דְּבָר מִתְּגַבֵּר עָלָיו אַחֵר כִּךְ בְּיוֹתֵר וְנוֹפֵל לְמַטָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, אֵף עַל פִּי כֵּן כָּל מָה

שְׁנַת־עוֹרֵר לַפְעָמִים בְּאַיִזָּה הַתְּעוֹרוֹרוֹת מְעַט דְּמַעַט כְּחוֹט
הַשְּׁעָרָה - אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם וְסוֹף כָּל סוֹף יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן
עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי הַתְּקַבְּצוֹת הַהִרְהוּרִי תִּשׁוּבָה שֶׁהִיָּה לוֹ
לַפְעָמִים בִּימֵי חַיָּיו בְּכַח הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁמְחַזֵּק וּמַחֲיֶה אֶת
הַכֹּל, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וּמַחֲיֶה כָּל אֵלּוֹ שֶׁיִּרְדּוּ לַמַּטָּה
מָאֵד וּמוֹדִיעֵם כִּי "מְלֹאָ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" שֶׁזֶה בְּחִינַת
"הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָא".

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה שֶׁזָּכָה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית
בְּתַכְלִית הַקִּדְוָשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה מָאֵד וְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרוֹ וְעָמַד
בְּנִסְיוֹנוֹת רַבִּים וְזָכָה לַהֲיוֹת נָקִי מִן הַחֲטָא לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת עַד שֶׁאֵין בּוֹ שׁוּם גְּדֻד פָּגָם כָּל שֶׁהוּא דָק מִן
הַדֶּק אֲפִלּוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, כִּי זָכָה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל אֶת
הָרַע לְגַמְרֵי, הוּא יָכוֹל לְגַלוֹת הַחֶסֶד חֲנֻם הַנַּעֲלָם בְּכָל
מָקוֹם וְאֲפִלּוּ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מִקִּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
מִן הַתּוֹרָה.

הַבֶּעַל דִּבֶּר אוֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ
שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחֲרִית הַיָּמִים, בְּשִׁבְלֵי זֶה מִתְגַּבֵּר עַצְמוֹ
הַבֶּעַל דִּבֶּר בְּכָל אֶחָד מְאֹד בְּתַאווּת וּבְכִפּוּרֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת

המתפשט עכשו בעולם מה שלא נשמע כזאת מימי קדם, וגם האנשים הכשרים קצת נפלו מאד, וכל זה מחמת שכבר סמוך אל הסוף ואל גמר תקון העולם בתכלית השלמות על ידי משיח צדקנו שביבוא במהרה בימינו ויגאלנו גאלת עולם שאין אחריה גלות, על כן מניח עצמו הבעל דבר לארכו ולרחבו על ידי המחלקת הגדול שעל הצדיק האמת, וצריך כל אחד להתחזק מאד עד אין תכלית, ואיך שהוא איך שהוא - יתגבר על כל פנים ברצונות טובים וחזקים אליו יתברך, כי מכל המקומות יכולים לשוב אליו יתברך. וכן יאמר לעצמו כי אף על פי כן אני רוצה האמת, כי הרצון חפשי תמיד ועל ידו עקר התגברות המלחמה.

המצפה לראותו בשמחה, יוסף ה' עליך הרבה שנות חיים ושלום וירום קרנד למעלה מעלה בהתקרבות אל הנחל נובע.

שלום ב' אהרן

ה.

חֲמֻדַּת לְבִי, אֲשֶׁר לְגִדֹּל גִּדְּלַת אֲצִילוֹת נִשְׁמָתוֹ הַגְּבוּהָה מְאֹד זָכָה לְכַנּוּם בְּהִיכַל הַחֲכָמָה וְהַמְּדָע שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ שְׁאִינוֹ נִפְסֵק לְדוֹר דוֹר לְנִצָּח, לְהַשְׁקוֹת לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת מִימֵי חֲכָמָתוֹ הַמְּמַהֲרִים מִכָּל הַטָּמְאוֹת וּמַעֲלִים הַכֹּל מִכָּל הַיִּרְדּוֹת וְהַכְּפִירוֹת – לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה, לְתַכְלִית הָאֱמוּנָה בַּשְּׁלֻמוֹת, וּמֵאִיר וּמְגִלָּה לְכָל הָעוֹלָם אוֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, לְדַעַת וּלְהַבִּיר אֶת ה', שְׁזֶה עֵקֶר הַנֶּאֱלָה הַשְּׁלֵמָה שְׁאֵנוּ מַחֲכִים לָהּ. שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

הַצַּדִּיק הָאֱמֵת מְגִלָּה וּמֵאִיר עֲצוֹת עֲמָקוֹת גַּם בְּתוֹךְ עֲמֵק הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינוֹת הַכְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת כִּדִּי שְׁנוּכַל לְהַתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרֵּךְ, וּבֹנֶה קוֹמָתָהּ שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִפְּירוּ וַיֵּדְעוּ כִּי ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְנַהִיג הַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ.

עֵקֶר הַנֶּאֱלָה הָאֲחֵרֻנָּה שְׁאֵנוּ מְצַפִּים אֵלֶיהָ הוּא רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שְׁמִמְשִׁיךְ אוֹר הַדַּעַת לְכָל אָדָם אֲפֹלוּ אִם עֶבֶר כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה אֱלֹפִים פְּעָמִים חֹם וְשָׁלוֹם, לִידַע וּלְהַבִּיר וּלְהַאֲמִין בָּהּ יִתְבַּרֵּךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו וּלְתַקֵּן פָּנָם כָּל הָעוֹנוֹת בַּשְּׁלֻמוֹת, אֲבָל הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר מְאֹד בְּכַמָּה הַסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרוֹת.

מִלֶּדֶת הַמִּשְׁיָח וַיִּגְלֶה בְּכָל הָעוֹלָם אֹרֶת הַדַּעַת שֶׁל
הַצִּדִּיק הָאֱמֶת בְּהַתְנַלּוֹת נִפְלָא וּבִשְׁכָּל נִפְלָא וְאֱמֶת
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵלְכוּ כָּל בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה
וַיֵּשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ כָּל הַמִּינִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים
שֶׁיֵּצְאוּ מִכָּלל קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי יַחֲזִירוּ לַה' יִתְבָּרֵךְ וַיֵּלְכוּ
בַּחֲקוֹתָיו לְנִצָּחַת.

כָּל תְּקוּנָנוּ הוּא רַק עַל יְדֵי הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל הַפֶּלֶא הַיְחִידִי
שֶׁיִּכּוֹל לַיִּרֵד לְעֵמֶק הַנִּפְּיֻלָּה וְהַיִּרִידָה שֶׁל כָּל אֶחָד
וְלַהֲעֵלוֹתוֹ בַּחֲכָמָתוֹ הַנִּפְּלְאָה לְתַכְלִית תַּכְלִית הָעֲלִיָּה,
וְאִם הָיוּ כָּל הָעוֹלָם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו בְּשְׁלֵמוֹת אַזִּי כָּבֵד הָיָה
הַכֹּל מִתְקַן לְגַמְרֵי. אֲבָל לְדַאֲבוּנָנוּ לֹא דִי שְׂאִינָם מִתְבַּטְּלִים
אֵלָיו רַק אֲדַרְבָּא הֵם חוֹלְקִים עַל הַצִּדִּיק וּמַדְבְּרִים חֲרוּפִים
וְגִדּוּפִים וְלִיִּצְנוּת וְלִשְׁוֹן הָרַע וּשְׁקָרִים עַל הַצִּדִּיק וּכְשִׁרֵי
אֱמֶת עַד אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ הָאֱמֶת אֶרְצָה וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים כָּל
הַקְּלָקוּלִים שֶׁל הָעוֹלָם וּמִזָּה עָקֵר אַרְיֶכֶת הַגָּלוּת. וְעַתָּה
כָּל תְּקוּנוֹתָנוּ הוּא שִׁיתְקַן הַכֹּל עַל יְדֵי מִשְׁיַח צִדְקָנוּ שֶׁיִּגְלֶה
אֹרֶת הַצִּדִּיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם וְעַל יְדֵי זֶה יִתְקַן הַכֹּל וְיִתְבַּטֵּל
הַמַּחֲלָקֶת וַיְהִיָּה שְׁלוֹם נִפְלָא בְּעוֹלָם.

אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֻמַּת כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁמִכּוּט
עֲצָמוֹ וּכְבוֹדוֹ וְשִׁמּוֹ נֶגֶד שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל, וְאִזּוֹכָה לְהַכְלִיל בְּשֵׁם הַצְדִּיק שְׂיִכּוּל לְקַרְבוֹ לַה'
יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ. וּכְפִי מַה נְּשׁוֹכָה הָאָדָם לְשִׁפְלוּת וְעֲנוּה
אֻמָּתִית, כִּמוֹ כֵּן הוּא זֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וּלְחַיּוֹת חַיִּים
טוֹבִים אֻמָּתִיִּים וְאַרְכִּים.

כָּל מִי שְׁרוּצָה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֻמַּת וְחָס עַל חַיּוֹ הָאֻמָּתִיִּים
בְּאֻמַּת, אִזִּי הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָזָק וְגִבּוֹר חֵיל מְאֹד לְעִמּוּד
כְּעִמּוּד בְּרוֹזל כְּנֶגֶד הַמוֹנְעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק הַגָּדוֹל,
הַרוֹצִים לְהַרְחִיקוֹ מִהַצְדִּיק הָאֻמַּת שְׂיִכּוּל לִירֵד לְעֵמֶק
הַנִּפְּלָה וְהִירִידָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְלַהֲעֵלוֹתוֹ מִשָּׁם בְּחִכְמָתוֹ
הַנִּפְּלָאָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

יֵשׁא בְּרַכָּה מֵאֵת ה' לְכַתְּבָהּ בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים לְחַיִּים טוֹבִים
וְאַרְכִּים.

שלמה ב"ר יואסף

ו.

בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, שֶׁהִשְׁקִיעַ כָּל כַּחוֹ מִחוּ וְלִבּוֹ וְזָכָה לְדַבֵּק
 עֲצָמוֹ בְּהִצְדִּיק הָאֱמֶת שִׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמַטָּה
 לְמַטָּה לְעַמְקֵי עַמְקִים, לְמָקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהָרְחוֹקִים
 בְּיוֹתֵר, וְלִשְׁבֹּר וּלְבַטֵּל כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָזוֹ אֶפְלוֹ בְּהַפְיָנִים
 וְכוּפְרִים גְּמוּרִים שִׁיִּצְאוּ מִכֻּלָּל קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל לְגִמְרִי,
 וּמִחֲפֵשׁ וּמִלֻּקָּט וּמִקֶּבֶץ וּמֵאֶסֶף כָּל הַנִּקְדּוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ
 בָּהֶם וּמִחִזָּק וּמַעֲזִיר אוֹתָם שְׂאִיד שֶׁהֵם וּבְמָקוֹם שֶׁהֵם, אֵף
 עַל פִּי בֶן עֲדִין יִחַפְּשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה', עַד אֲשֶׁר בָּכַח זֶה
 מַעֲלָה אוֹתָם מִשְׁמַד לְרָצוֹן אֶל הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה וּמִהַפֵּךְ
 לָהֶם עֵצָם הַיְרִידָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה. אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב
 חֲלָקֵנוּ, יִבְקַע פֶּשַׁח אֹרֶךְ וְאֶרֻכָּתָךְ מִהֲרָה תִצְמַח", בִּרְכָּה
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַד הָעוֹלָם, בְּנִחַת רוּחַ וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד
 בְּלִי קֵץ.

שִׁשׁ אֲנֹכִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֵץ בְּכָל הַיְדְּבוּרִים
 הַקְדוּשִׁים שֶׁכָּתַבְתָּ, בְּרָאוֹתִי כְּתַב יְדֶךָ הַיָּקָר לִי מִזֶּהָב וּמִפָּז
 וְאֶת עֵצָם תִּבְעֵרֶת לְבָד אֶל הָאֱמֶת, אֲשֶׁרִיד שְׂזֻכִּית לְשִׁבֹּר
 הַמְּנִיעוֹת וְעֹפּוֹבִים וְכָתַבְתָּ לִּי.

אֶהוּבִי אֶחֱי נַפְשִׁי וּלְבָבִי, אֲנַחֲנוּ מְחִיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
 לָהּ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד עַל גְּדֹל הַחֶסֶד וְהַיְשׁוּעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 עִמָּנוּ, שֶׁסָּבַב בְּנִפְלְאוֹתָיו שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחֵל
 נוֹבֵעַ רַבֵּנוּ אוֹר הַחֲדָשׁ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב וְכו' וְכו'
 שֶׁעַל יְדוֹ יִתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת. וְצָרִיכִים אֲנַחֲנוּ
 לְהַרְגִּיל עֲצִמָּנוּ בְּכָל יוֹם לְהַעֲמִיק מַחֲשַׁבְתָּנוּ בְּאַמֶּת בְּעֵצָם
 הַחֶסֶד וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִפְלִיא ה'
 יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, וּלְהַרְחִיב לִפְנֵינוּ
 לַפֶּתַח פִּינוּ וּלְפָרֵשׁ לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבֵנוּ כִּבֵּן
 הַמַּתְחַטֵּא לִפְנֵי אָבִיו מִמָּוֶשׁ, כִּי אָנוּ רוֹאִים בְּעֵינֵינוּ בְּכָל יֵת
 שְׁאֵנוּ בָּנִים לָהּ אֱלֹקֵינוּ מִמָּוֶשׁ כִּי הוּא גּוֹמֵל עִמָּנוּ חֲסִדִּים
 תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים.
 אֲשֶׁרִי אֲזִינֵנוּ שְׂזָכִינוּ לְשִׁמְעַ נּוֹרָאוֹת כְּאֵלָה, וְאִם הָיִינוּ רוֹצִים
 לְהִבְיֵא תוֹדָה עַל דְּבוּר אֶחָד לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יָמֵינוּ לְהוֹדוֹת
 וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם וּלְהַדִּיר וּלְנִצֵּחַ לְבָרֵךְ לְעֵלָה
 וּלְקַלֵּם לְמִי שֶׁעָשָׂה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלּוּ,
 שְׂזָכִינוּ בְּדוֹרוֹת הָלָלוּ לְשִׁמְעַ הַתְּגִלּוֹת נִסְתָּרוֹת כְּאֵלָה אֲשֶׁר
 אֵין לָנוּ פֶה וְכָלִים לְסַפֵּר שְׁבַח נּוֹרָאוֹת גְּדוּלַת כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר מִתּוֹרָה אַחַת, מִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן שְׂזָכִינוּ גַּם זָכִינוּ

לְשִׁמְעַ כִּמָּה וְכִמָּה תּוֹרוֹת שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת. כִּמָּה
מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, אֲלֵמָּלָא לֹא אֶתִינָא לְהָא
לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע דָּא דִּינֵנו.

דַּע, שְׁהָעִיז פָּנִים שְׂבִדּוֹר הַחוֹלְקִים עַל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הֵם
נִקְרָאִים כְּלָבִים מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת "וְהַכְּלָבִים עִיז נֶפֶשׁ", וְהֵם
עוֹקְרִים אֶת נֶפֶשׁ מִן הַקִּדְשָׁה וּמִכְנִיסִים עֲצָמָם לְהִיּוֹת
נִקְרָאִים בְּשֵׁם כְּלָבִים מִמֶּשׁ וְגָדוֹל עוֹנָם מִנְשׂוֹא.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הוּא כְּלָלִיּוֹת שֶׁל שְׂבָעָה רוּעִים וְנִקְרָא רַעֲיָא
מְהִימָנָא וְהוּא רוּעָה הָאֵמוּנָה לְתַקְנָהּ וּלְהַשְׁלִימָהּ, וְעַקֵּר
אֵמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁיָד הוּא לְהַדּוֹר. וְאִי אֶפְשָׁר לְבּוֹא לְזוֹה
הַצִּדִּיק אֱלָא עַל יְדֵי עֲזוֹת כְּמֵאמֶר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "הָיִי עוֹ
כְּנִמּוֹר", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נִהְיֶתָּ בְּעֶזְךָ אֶל גּוֹה קִדְשֶׁךָ", הֵינּוּ עַל
יְדֵי עֲזוֹת נִכְנָסִין לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה. כִּי יֵשׁ רוּעִים שֶׁל הַסְטֵרָא
אַחֲרָא וְהֵם מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר שֶׁל שֶׁקֶר וְקוֹפִים, וְעַקֵּר מַלְכוּתָם
הוּא עַל יְדֵי עֲזוֹת וְהֵם כְּכָלְבִים בְּעֲזוֹתָם בְּבַחֲיִנַת "וְהַכְּלָבִים
עִיז נֶפֶשׁ הֵמָּה רוּעִים" וְהֵן "פָּנֵי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכֶּלֶב", וְעַל כֵּן
כִּדִּי לְהַנְצִיל מֵהֶם מִתַּחַת מְמִשְׁלָתָם אִי אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי
עֲזוֹת, לַעֲמֹד נֶגֶד עֲזוֹתָם וְאִז נִכְנָס לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה.

עֵקֶר הַנֶּאֱלָה הוּא עַל יְדֵי בְטוּל יְדֵעוֹת חֲכָמֵי הַטֶּבַע,
וְהַתְגַּלּוֹת אוֹר הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

בַּחֲשָׁד הַגָּדוֹל הַמֵּר הַזֶּה אֲשֶׁר בּוֹמַנְנוּ אֵלָה שֶׁהוּא סוֹף
הַגָּלוֹת הָאֲחֵרוֹן שֶׁהַתְגַּבְּרָה הַסְטֵרָא אֲחֵרָא וְהַבֶּעַל דְּבַר
מָאֵר, עֵקֶר הַגָּלוֹת הוּא רַק מַחֲמַת שְׁתוּלִין בְּטֶבַע חֵם
וְשָׁלוֹם וְאִזּוּ הוּא בְּחִינַת לֵילָה וְחֲשָׁד, בְּחִינַת הַסְתַּלְקוֹת
הָאוֹר, כִּי עֵקֶר הָאוֹר הוּא אוֹר ה' יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ כְּשִׂיּוּדֵי
שֶׁהֵכַל מִתְנַהֵג בְּהַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה עֵקֶר הָאוֹר.

אֵלּוּ הַנֶּפְשׁוֹת הַקְדוֹשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְהַטְעִיּוֹת וְהַמְּבוּכוֹת שֶׁל
חֲכָמַת הַטֶּבַע, עֵקֶר גָּמַר הַתְקוּן וְהַעֲלִיָּה שֶׁל אֵלּוּ הַנֶּפְשׁוֹת
הַקְדוֹשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי הַצַּדִּיק.

נִתְחַזַּק וְנִתְאַזַּר בְּזִרְיוֹת גָּדוֹל לְבָרַח וּלְנוֹם אֶל הַצַּדִּיק שֶׁבּוֹ
תָּלוּי שְׁלָמוֹת תְּקוּן נַפְשֵׁינוּ וְכָל תְּקוּנַת יִשְׂרָאֵל. הַמַּאִיר
בְּנוּ הָאֶרֶת הָרָצוֹן בְּתַקְּףָהּ גָּדוֹל כָּל כֶּךָ עַד שִׁיאִיר לְעוֹלָם
וְלֹא יִפְסַק בְּכָל מִינֵי חֲשָׁד שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם כְּפִי מַה
שֶׁהוּא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מַעֲלָה מִבְּחִינַת שְׂמֵד לְרָצוֹן.

עקר התגלות הרצון והכנעת מצח הנחש שהוא שרש חכמת הטבע, הוא על ידי הצדיק.

כשמתחברים יחד נפשות ישראל באחדות ושלום ואהבה באיש אחד בלי שום פירוד על ידי איזה שנאה ומחלוקת חס ושלום, על ידי זה יש להם כח ביותר לקבל אור השגת אלקותו יתברך ונכללים בדעה אחת ורצון חזק לעשות רצון ה' יתברך.

עקר שלמות התקון הוא על ידי הצדיק האמת שיכול לירד לשרש נפשנו, לעמקי עמקים, ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד ולהעלותם אל הקדשה העליונה.

הצדיק האמת בחינת משה משיח - אדון כל הנביאים והחכמים, שכל קיומנו עתה על ידו, מתקן כל העולם וממשיך האמונה הקדושה ומחזיר ומעלה הכל לשרשו ששם כל אמת. כי הוא יורד עד תהום להעלות הכל למעלה, מבטן האדמה, מתהומות תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות - עד למעלה למעלה מהמקום, עד למעלה למעלה מכל

הַרוּחָנִיּוֹת, שֶׁבְּשִׁבִּיל זֶה נִבְרָא הָאָדָם, עַד שִׁידְעוּ אֶת ה' וַיִּתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר הַמְּלוּכָה.

מִי שֶׁפָּוְנָתוֹ אֶל הָאֱמֶת וְחוּגֵר עֲצָמוֹ לְמַלְחָמָה בְּשִׁבִּיל הָאֱמֶת הוּא מְנַצֵּחַ תָּמִיד.

אֲסוּר לֵיאֹשׁ עֲצָמוֹ, רַק לַחֲפֹשׂ אַחֵר הַפְּלִטִין שֶׁל הָאֱמֶת הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵת, וְאַפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁכָּפִי מִה שִׁיּוּדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ נִגְעִי לָבָבוֹ וּמִכְאוּבֵי רְחוּק מְאֹד שִׁישִׁיג אֶת הַקְּדוּשָׁה, אָף עַל פִּי בֵּן יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיַּחֲפֹשׂ אַחֲרֶיהָ בְּכָל כַּחוֹ. וְאַפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁגַּם אַחֵר הַחֲפוּשׁ זֶה כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם לֹא מֵצָא עֲדִין וְלֹא הִשִּׁיג עֲדִין שׁוּם מִדְּרַגַּת קְדוּשָׁה בְּכָלל, אָף עַל פִּי בֵּן יַחֲפֹשׂ עוֹד וְלֹא יִיעַף וְלֹא יִגַּע לְעוֹלָם וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, עַד שֶׁאִם הָאָדָם חֲזָק בְּזֶה בְּאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיָּו, וְאִינוֹ שָׁב לְאַחֹר וְאִינוֹ זֶז מִמְּקוֹמוֹ בְּשׁוּם אִפֶּן, ה' יִתְבַּרֵּךְ מְרַחֵם עָלָיו וְעוֹזֵר לוֹ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וּלְהוֹצִיא הַקְּדוּשָׁה מִהַקְּלָפוֹת וּלְגַמֵּר הַדְּבָר בְּשָׁלְמוֹת.

בַּדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים הָאֵלֶּה שֶׁנִּבְרָה הַהִסְתָּרָה שֶׁפָּתוּךְ הִסְתָּרָה עַד אֵין קֶץ, עָקֵר הַתְּקוּן הוּא עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁיָּכוֹל לְעוֹרֵר הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׁבִישְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ

בהגרועים המלאים עברות - גם בהם מחפש הצדיק ומוציא בהם נקודות טובות עד שמכניס בהם שגם הם ישמחו נפשותיהם, ועל ידי זה הוא מוציא אותם מעברות ומפגמים ומחזיר אותם בתשובה.

הצדיק האמת כל עסקו לקרב כל העולם אפלו הרחוקים מאוד לה' יתברך על ידי שהוא זוכה להפיר דרכי רחמיו וטובו יתברך, והוא מודיע זאת לכל שיש לכלם תקנה להתקרב אליו יתברך כי עדין רחמיו וטובו עליהם. ומי שזוכה להתקרב לצדיק הזה שיש לו זה הכח - בודאי יזכה לכל טוב לנצח, אשרי לו, ואפלו אם קלקל ונתרחק מאוד מאוד, אף על פי כן הכל יתקן בודאי על ידי הצדיק האמת, כי יש לו כח לתקן כל מיני קלקולים שבעולם ולהחזיר הכל בתשובה ולכפר כל העוונות ולהפך כל העוונות לזכויות, כי הוא ממשיך אורות עליונים כאלו שעל ידי זה נתקן הכל.

הנחל גובע הצדיק הגדול במעלה מאוד שהוא חדוש שבחדושים, חדוש גפלא ונורא מאוד מאוד, בעצם עמקות חכמתו הרמה מאוד בעץ החיים העולה עד רום גבהי

מְרוּמִים לְעִילָא לְעִילָא, יָכוֹל לְהָאִיר אֶפְלוּ בְּהֶרְחוֹק וְהַגְרוּעַ
מְאֹד הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹתוֹ, אֶפְלוּ אִם נָפַל לְמָקוֹם שְׁנָפַל.

הַמַּעֲתִיק, הַמַּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ הַנִּצָּחִי.

שלמה ב"ר יואסף

ז.

לִידִיד לְבִי, שְׁזָכָה לְהַבְחִין וּלְהַבִּין אֶת הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַיְחִידִי
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא עֶקֶר חַיּוֹת וְקִיּוּם כָּל הַבְּרִיאָה וּמִמֶּנּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה
לְעַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם.

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּגִבּוֹרוֹת ה' וְנִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים, שְׁזָכִיתָ
לְרֹאוֹת וּלְהַבִּיר וּלְהַתְדַבֵּק בְּהַצַּדִּיק הָאֱמֶת אוֹר
הַחֲדָשׁ שֶׁנֶּגְזָה אוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין
חֶקֶר, לְלַמֵּד דַּעַת אֱמֶתִי לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. בֶּן יוֹסֵף ה'
חֲסִדוֹ לְהוֹשִׁיעַךְ לְנִצָּח.

דַּע אָחִי, שְׁמִי שֶׁחֹשֶׁק בָּאֱמֶת אֶל הָאֱמֶת בְּוֹדָאִי יִזְכֶּה לְהַבִּין
הָאֱמֶת, אֵף עַל פִּי שִׁישׁ לוֹ הִרְבֵּה קִשּׁוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת וְכו'.

עֶקֶר מִצּוֹת גֵּר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְלִיק וּלְהָאִיר אוֹר הָאֱמֶת

בְּעוֹלָם, שְׂיִזְכוּ הַכֹּל לִידַע הַיָּכֵן הָאֲמֵת, וְעַל כֵּן צָרִיכִין
לְכוֹן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שְׁנוֹזָה עַל יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ
הָאֵרֶת הָאֲמֵת וְנוֹזָה לְהַתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא
מִבְּחַר הָאֲמֵת שְׁבִין הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַמְּבַחֲרִים יְחִידֵי
הַדּוֹרוֹת, שְׁמִדְלִיק וּמֵאִיר וּמְבַטֵּל כָּל הַחֲשָׁכוֹת וְכָל אֲהָבוֹת
הַנְּפִילִין וּמְקַשֵּׁר לֵב כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל לַה' יִתְבָּרֵךְ בָּאוֹר
גָּדוֹל בְּכָל מִינֵי חֲשָׁךְ וְאַפְלָה וּמִצִּילֵם מִשְׁטָף מִיָּם רַבִּים
הַמַּתְגַּבְּרִים בְּכָל פֶּעַם לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם,
וּמִהֶהָאֲרָה הַזֹּאת נִדְלָק וּמֵאִיר נֵר חֲנֻכָּה הַקָּדוֹשׁ.

בַּחֲנֻכָּה מִמְּשִׁיךְ כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ קִדְשֵׁת גִּירוֹת הַמְּנוֹרָה שֶׁהֵם
בְּחִינַת אוֹר הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שְׁמִדְלִיק
וּמֵאִיר כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל בָּאוֹר גָּדוֹל גַּם בְּכָל מִינֵי חֲשָׁךְ
וְאַפְלָה, וּמִצִּילֵם מִשְׁטָף מִיָּמֵי הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת
שֶׁל שָׁקֶר שֶׁמְבִיאִים הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבוֹהוֹ חֵם וְשָׁלוֹם.

אֲנוּ צָרִיכִין לְכוֹן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה שְׁנוֹזָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
אוֹרוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁלָמוֹת
הַנֶּאֱלָה שֶׁתְּהִיָּה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

ה' יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו נוֹהֵג בְּחֶסֶדּוֹ בְּכָל דּוֹר עַל יְדֵי הַצְדִּיק

הָאָמֶת הַגָּדוֹל הַמְּבָחָר וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים שְׂבָכָל דּוֹר, שֵׁשׁ
לַפְעָמִים שְׁחוּטִפִּין אֲנָשִׁים וּמוֹצִיאִים אוֹתָם מִמְּקוֹמוֹת
רְחוּקִים וּמִלְכָּלָכִים מְאֹד וּמֵאִירִין בָּהֶם אוֹרוֹת גְּדוֹלִים
בְּהָאָרֶה גְּדוֹלָה לְטַהֵר אוֹתָם וּלְקַרְבָּם לַה' יִתְבָּרֵךְ, וְאִם
עַל פִּי שֵׁשׁ הֶרְבֵּה שְׁנוּפְלִים אַחֵר כִּד מִמְּדֻרְגָּתָם רַחֲמָנָא
לִיצֵלָן, אִם עַל פִּי כֵן הֵם מִשְׁתַּדְּלִין לְקָרֵב בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר,
כִּי אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה' וּלְעוֹלָם יִדְדָךְ עַל הָעֲלִיזָנָה, עַד
אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף יִתְקַן הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת.

ה' יִתְבָּרֵךְ יִרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל כַּחַ
לְשֹׁמֵר עֲצֻמּוֹ מְאֹד מִהַנְשָׁקֵר וְהַזְהָמָא הַמְּשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם,
שֶׁל אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וְאִפְּלוּ מִהַטְּעוּתִים הַמְּשׁוּטָטִים בֵּין
הַיִּרְאִים וְהַמְּאֻמִּינִים הָרְחוּקִים מִהַצְדִּיק הָאָמֶת - מִהָאָמֶת
הָאֲמִתִּי, צְרִיכִים גַּם כֵּן לְשֹׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד, וּבִזְוָה יֵשׁ הֶרְבֵּה
לְדַבֵּר וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר מַחֲמַת כִּמָּה טְעָמִים.

הַצְדִּיק מִמְּשִׁיד עַל כָּל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הָאָרֶה
מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שְׁבִתּוֹרָה לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטֵב וּלְהוֹרֹת לוֹ
דֶּרֶךְ וְהַלּוּךְ אִיד שִׁיזְכֶּה לְצֵאת מִהָרַע שֶׁלּוֹ וּלְהִתְקָרֵב לַה'
יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַצְדִּיק עוֹשֶׂה פְּתָחִים וּשְׁעָרִים חֲדָשִׁים וּפּוֹתַח

הַשְׁעָרִים הַיְשָׁנִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים הַקּוֹדָמִים
לְהִתְקָרֵב עַל יָדָם לַה' יִתְבָּרַךְ וּלְהַשְׁיֵג אֱלָקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ עַד
שָׁגָם כָּל הָרְחוּקִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים יִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַל יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת זֻכִּים לְרֹאוֹת הַפִּתְחִים
אֵיךְ לֵצֵאת מִכָּל מִינֵי חֲשָׁד, וְעַל יְדֵי זֶה חוֹזְרִים לְמוֹטָב.

הַהִתְקַרְבוֹת לְהַצַּדִּיק הוּא תְּקוּן גָּדוֹל בְּיוֹתֵר מִכָּל תְּקוּנֵי
הַתְּשׁוּבָה, כִּי עַל יְדֵי הַצַּדִּיק נִתְקָנִים כָּל מִינֵי חַטָּאִים
שֶׁבַעֲוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מֵהֶם זְכוִיּוֹת.

אֲשֶׁרִי אֲזַנֶּיךָ וְעֵינֶיךָ וְלִבֶּךָ הַשּׁוֹמְעִים וְהָרֹאִים אֶת אֹר הָאֲמֵת אֹר
הַחֲדָשׁ. הַמִּתְנַעֲנֵעַ לְהִתְרֹאוֹת בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּלֵב אֲמֵת

שְׂמִינָה בִּבְּ אֲוֶסֶר

ח.

לְכָבוֹד עֵינֵי וְלֵב, הַשּׁוֹאֵב מִמֵּי הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֲמֵת
לְרוֹוֹת צִמְאוֹן נֶפֶשׁ הַיִּקְרָה וּלְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיִּקְרִים
הַמְּשֻׁלָּכִים וּמִתְגֹּלְלִים בְּזִהְמַת הָרוּחַ שְׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁל הַמִּינוֹת
וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל הַמִּתְנַבְּרִים לְהַחֲרִיב אֶת

הָעוֹלָם, וְהַצִּדִּיק הוּא עֶקֶר הָרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִזֶּה־מָתָם וּמִמָּאָתָם.
שָׁלוֹם וְחַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נִצְחִיִּים.

בְּנֵי יִקְרִי, זָכֹר הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַנִּפְלְאוֹת
שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ ה' יִתְבָּרֵךְ, בֶּן יוֹסִיף ה' עִמָּךְ אֶלֶף פְּעָמִים.

כָּל יִשְׁעוֹ וְכָל חֲפָצוֹ וְכָל מְנַמְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ זצ"ל,
שֶׁנִּזְכָּה לֵילֵךְ עִם דְּבָרָיו, הֵינּוּ לְקִיָּמָם כְּפִשּׁוּטָם וּלְהַבִּין
דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְלִמְצֹא לְעֵצְמוֹ עֲצוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תָּמִיד
בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת וּזְמַן, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה,
בְּשֹׁכְבוֹ וּבִקְוֻמוֹ וּבִלְבָּתוֹ בַּדֶּרֶךְ, בַּיּוֹם נְעוּרָיו וּבַיּוֹם בְּחָרוּתוֹ
וּבַיּוֹם זְקֵנוֹתוֹ מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סוּפוֹ, הֵן בֵּינוּ לְבֵין עֲצְמוֹ הֵן
בְּהִנָּהֲגָתוֹ עִם בֵּיתוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

בַּיּוֹם חֲנֻכָּה וּפּוּרִים מֵאִיר הָאָרֶז נִפְלְאָה שֶׁהוּא הָאֶרֶץ
הַצִּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁיְכוּל לְהֵאִיר גַּם בְּהַנוֹפְלִים מְאֹד וְהַחוּלִים
בְּיוֹתֵר.

בְּחֻנְכָּה מִמָּשִׁיךְ כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ בְּחֵינַת קִדְשָׁת גִּרוֹת
הַמְּגוּרָה שֶׁהֵם בְּחֵינַת הָאֶרֶץ תִּקְוָה הָרָצוֹן דְּקִדְשָׁה, שֶׁנִּמְשָׁךְ
עַל יְדֵי הַצִּדִּיק הָאֱמֵת בְּחֵינַת מִשָּׁה שֶׁמְדַלֵּק וּמֵאִיר כָּל
נִפְשוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאוֹר גָּדוֹל בְּכָל מִינֵי חֲשָׁךְ וְאִפְלָה, וּמַצִּילָם

מִשְׁטָף מִים רַבִּים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁהֵם
בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל הַמַּתְנַבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם.

עֵקֶר הָאֹר שֶׁל כָּל הָאֹרוֹת שֶׁבָּעוֹלָם נִמְשָׁךְ מֵהַצַּדִּיק הַגָּדוֹל
שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּכָל דּוֹר לְהַעֲלוֹת נַפְשוֹת
יִשְׂרָאֵל מֵהִיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת וְהַקְּלָפוֹת, שֶׁעֵקֶר הַתְּנַבְּרוֹתָם
עַל יְדֵי עֲצָבוֹת. וְהַצַּדִּיק הַזֶּה מִמְּשִׁיךְ הַשְּׂמֻחָה מִמְּקוֹר
הַשְּׂמֻחָה גַּם עַל הַנַּפְשׁוֹת הַחֲלוּשׁוֹת וְהִירֻדוֹת בְּיוֹתֵר, שֶׁזֶּה
בְּחִינַת הַדִּלְקַת נֵר חֲנֻכָּה לְמַטָּה מֵעֶשְׂרֵה מַפָּחִים.

יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, בְּחִינַת שַׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, וְאִז
מִמְּשִׁיכֵין הַשְּׂמֻחָה מִקֵּץ הָאַחֲרוֹן, מִבְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַגְּאֻלָּה
שֶׁתִּהְיֶה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

זָכַר הַיָּטִב הַיָּטִב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה
ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעֵצָם שֶׁפְּלוֹתָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְאַחֲזוֹ
עִצְמָנוּ בְּקִשְׁרֵי אֱהָבָה בְּהַצַּדִּיק הָאֱמֵת אֲשֶׁר בָּאֵשׁ הַתּוֹרָה
וְהַדַּעַת שְׂמֻנָּלָה בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ, בְּבְחִינַת "הֲלֹא כֹה דִּבְרִי
בָּאֵשׁ", הוּא שׂוֹרֵף וּמַכְלֶה כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת
שֶׁל נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר וְכָל הַכְּפִירוֹת וְהַקְשְׁיוֹת וְהַמְּבוֹכוֹת

שְׁמֹכְנִיסִים הַכּוֹפְרִים עַל ה' יִתְבָּרַךְ וְעַל תּוֹרָתוֹ וְצַדִּיקוֹ
הָאֲמֵתִיִּים שְׁמֹשֶׁם עֶקֶר אַרְיֵכַת הַגָּלוּת.

עֶקֶר אַרְיֵכַת הַגָּלוּת עַל יְדֵי הַמַּחְלָקָת וְשִׁנְאָת חָנָם, כִּי
הַמַּחְלָקָת שְׁחוּלָקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת זֹאת הָיְתָה בְּעֶכְרָנוּ
יֹתֵר מִכָּל הָעוֹנוֹת. כִּי אֵף עַל פִּי שֵׁישׁ הֶרְבֵּה עוֹנוֹת,
בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ כָמוֹ שְׁמֹצִי בִימִינוֹ אֵלֶּה בְּיֹתֵר, ה' יִתְבָּרַךְ
יִצִּיל לְהֵבֵא, אֵף עַל פִּי בֵּן הַכֹּל הָיָה נִתְקֵן עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֲמֵת שְׁמֵאִיר בְּיִשְׂרָאֵל דְּרָכִים קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים לְגַמְרִי,
לְהַשִּׁיבָם מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים וּלְתַקֵּנָם כָּלָם. אֵךְ הַבֶּעַל דָּבָר
מִתְפָּשֵׁט לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ לְהַרְחִיק מְאֹד מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת
שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַזֶּה, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַחבּוּלוֹתָיו לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב
לְצַדִּיק הָאֲמֵת שָׁבוּ תָלוּי עֶקֶר שְׁלֵמוֹת תִּקּוֹן נִפְשׁוֹ וְכָל
תִּקְנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכָל מֶה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּמַעֲלָה בְּיֹתֵר וַיֵּשׁ
בּוֹ מִדְּרָגָה וּבְחִינָה גְבוּהָהּ יֹתֵר, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיֹתֵר לְמוֹנְעוֹ
מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק, כִּי אִם הָיָה הוּא מִתְקַרֵּב מִי יוֹדֵעַ מֶה
הָיָה נִצְמַח מִזֶּה טוֹבָה וְתִקּוֹן לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת.

בְּאַהֲבָה וּנְעֻמָּה וְכִרְפָּת שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמֵתִיִּים.

טלמור ב"ב אורסר

ט.

לְכָבוֹד בַּת עֵינִי וְלִבִּי, שְׁנַתֵּן כָּל חַיּוּתוֹ וּמָחוּ וְלִבּוֹ לְהַבִּין וּלְהַכִּיר
הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי, וְלִקְשֹׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת הַגָּנוּז
וְצֶפוֹן מַעֲיִן כָּל, שְׁמַעְלָה כָּל הַנִּפְשוֹת מִתְּכֵלִית תְּכֵלִית גְּשָׁמִיּוֹת
דְּגִשְׁמִיּוֹת, מִבְּטָן שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, לְעִילָא וּלְעִילָא מְכַל הָרוּחָנִיּוֹת,
וּבְחֻכְמָתוֹ מְכַנִּים הַכֹּל אֶל הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּמִגֵּן עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְדוֹר דּוֹר לְנִצָּחַת.

אָחִי חֲבִיבִי, זָכַר הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת
שָׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעֵצָם שְׁפָלוּתָנוּ,
שֶׁגַם אָנַחְנוּ וְזָכִינוּ לְהַמְנוֹת עִם הַנִּפְשוֹת הָאוֹחֲזִים עֲצָמָם
בְּצַדִּיק הָאֱמֶת שֶׁעַל יָדוֹ נִתְבַּטַּל הַשִּׁקָּר שֶׁל הַחֲלוּף, וְתַחֲזוֹר
הַמְּלוּכָה לְמִקְוֵמָה בַּחֲנִינָת "וְהִי־תָה לָהּ" הַמְּלוּכָה."

הַדִּלְקַת גֵּר חֲנֻכָּה הוּא בַּחֲנִינָת הַמְּשַׁכֵּת הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹת
עַל יְדֵי צִמְצוּם שְׁמֵשׁ עֶקֶר הַדִּלְקַת כָּל הָאוֹרוֹת וְהַנֵּרוֹת
דְּקֻדְשָׁה, וְזֶה שְׂאָנוּ מִדְּלִיקִין גֵּר חֲנֻכָּה כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ
לְמַטָּה מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים, כִּי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל מִמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים
נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה עַד שְׂמֵאִיר בַּחֲנִינָת הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹת עַל יְדֵי
הַצִּמְצוּמִים גַּם לְמַטָּה בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד שֶׁהוּא
בַּחֲנִינָת לְמַטָּה מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים שְׁמַעוּלָם לֹא יִרְדָּה

השכינה לשם, כי בגדל כחו יכול להאיר אפלו בהרחוקים
והגורעים מאד - אם הם רוצים לקבל, בבחינת "כי אשב
בחשך ה' אור לי".

עקר מצות גר חנפה הוא להדליק ולהאיר את אור
האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן האמת בחינת
"שלח אורך ואמתך", ולברר נשמותינו מבחינת השקר
של היכלי התמורות שמשם כל הכלבולים של האדם,
מה שמספק על פי רב ואינו יודע היכן האמת מחמת
גדל התנברות החלופים והתמורות האומרים לרע טוב
ולטוב רע, עד שחולקין על הצדיק האמת שהוא מבחר
נקדת האמת שבין הצדיקים. עקר הנס של חנפה שגכנע
מלכות הרשעה שהוא בחינת עבד, זהמת הנחש, ונתגבר
ונתעלה מלכות דקדשה של ישראל שהם בחינת בן
המלך בחינת אמת.

אם אתה קטן בעיניך ונדמה לך שאתה רחוק מאד מה'
יתברך על ידי מעשיך, אדרבא, ראוי לך לשמח עוד יותר
ויותר, שאף על פי כן זכני ה' יתברך להשען על צדיק
קדוש כזה אשר גלה נוראות באלה.

הַסְטָרָא אַחֲרָא מִתְקַנָּאת מְאֹד בְּהִתְפָּאָרוֹת שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ
 מִתְפָּאֵר בָּנוּ עַל יְדֵי קִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, וְעַל כֵּן מִתְנַבְּרִים
 בְּכָל דּוֹר לְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ,
 בְּכִדְי שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִתְבַּטֵּל הַהִתְפָּאָרוֹת הַנִּלְל, רַק
 הַצִּדִּיק הָאֲמֵת הָעוֹסֵק בְּכָל דּוֹר לְקָרֵב אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם
 שְׁשֻׁמִּים וְלַהֲגִדִּיל וְלַהּוֹסִיף בְּכָל פֶּעַם אֹר הַהִתְפָּאָרוֹת
 הַזֹּאת, הוּא עוֹמֵד כְּנֶגֶד הַסְטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ,
 וְעַל יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַהִתְפָּאָרוֹת נִדְלָקִין וּמְאִירִין כָּל הַנֵּרוֹת
 וְהָאוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וּמִשָּׁם אָנוּ מְמַשִּׁיכִין אֹר הַנֵּר שֶׁל
 חֲנֻכָּה. וּמִחֲמַת שֶׁעָקַר הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁל ה' יִתְבָּרֵךְ הוּא עַל
 יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת הָרְחוּקִים, שְׁמַתְחִילִים לְהַתְחַנֵּךְ בַּעֲבוּדַת
 ה', עַל כֵּן נִקְרָא חֲנֻכָּה דִּיקָא, מְלִשׁוֹן חֲנוּךְ.

אֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַזְקָנָה צְרִיכִים לִהְיוֹת עֲדִין יֵנִיק לְגִמְרֵי
 כָּאֵלוּ לֹא הִתְחִיל עֲדִין לַחֲיוֹת כָּלָל.

אֶפְלוּ אִם עָבַר הָאָדָם מֶה שֶׁעָבַר, אֶפְלוּ אִם עָבַר עַל כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים פְּעָמִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אַף עַל פִּי כֵן אֵין
 שׁוּם יָאוֹשׁ בָּעוֹלָם כָּלָל, וְצָרִיךְ לְהַתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ
 לְהַתְחִיךְ לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ וּלְשִׁמּוֹחַ, כִּי זֶהוּ עָקַר גְּדֻלָּתוֹ

יִתְּבַרְךָ בְּשֶׁהֲרַחוּקִים מְאֹד מִתְקַרְבִּים אֵלָיו וּמוֹדִים בּוֹ יִתְּבַרְךָ וּמִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנָה. וְעַקֵּר בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָיוּ רַק בְּשִׁבְלִי זֶה, שִׁיתְחִיל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם מֵרֵאשִׁית כְּאֵלוֹ נוֹלָד הַיּוֹם וּכְאֵלוֹ הַיּוֹם הוּא רֵאשִׁית הַתְּחַלָּתוֹ, שְׂזֵה בְּחִינַת "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים וְכוּ'", בְּרֵאשִׁית דִּיקָא, בְּשִׁבְלִי רֵאשִׁית הַנ"ל. וְכֵן עַד עֵתָה ה' יִתְּבַרְךָ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְהַכֹּל רַק בְּשִׁבְלִי זֶה, בְּשִׁבְלִי הַהִתְחַדְּשׁוֹת הַנ"ל, שֶׁכָּל אֶחָד כְּפִי מִדְּרָגָתוֹ יִתְחִיל בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ לְכַנוּם בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְּבַרְךָ, וְהוּא דִּיקָא צְרִיךְ לְשַׁמַּח בְּמַעַט דְּמַעַט הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ עֲדִין.

הַכֹּלל וְהַעֲקָר הוּא הַהִתְחַזְּקוֹת. לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אַף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁאֵין שׁוּם יְרִידָה שְׁפָעוּלָם כִּי בְּכָל מְקוֹם אֶפְלוּ בְּתַכְלִית תַּכְלִית הִירִידָה וְהַנְפִּילָה שֶׁאֵין לְמַטָּה מְנַפָּה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת ה' יִתְּבַרְךָ. וְאֶפְלוּ בְּשִׁנּוּפֵל לְשֹׁאֵל תַּחֲתִיּוֹת, אַף עַל פִּי בֵּן צְרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד וּלְבָלִי לֵיֵאשׁ עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם ה' יִתְּבַרְךָ נִמְצָא, בְּחִינַת "וְאֶצִּיעָה שֹׁאֵל הַנֶּדֶךְ". וְזֶה עַקֵּר הַכֹּלל וְהַיְסוּד בְּעִבּוּדָת ה' שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בּוֹ, לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם אַף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה שֶׁיַּעֲבֹר.

בְּשֶׁהָאָדָם בְּבַחֲיַנַּת יְרִידָה בְּבַחֲיַנַּת נָפִיק, שִׁיָּצָא מִגְּבוּל
הַקִּדְשָׁה לַגִּמְרִי, אִזּוּ דִּיקָא נַעְלָם וְנִסְתָּר שֵׁם קִדְשָׁה גְבוּהָה
מָאד, וּבְשִׁזּוּכָהּ אִזּוּ לְבַקֵּשׁ אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וּלְמוֹצֵאוֹ שֵׁם, אִזּוּ
זוּכָה אִזּוּ דִּיקָא לְבַחֲיַנַּת קִדְשָׁה גְבוּהָה מָאד שִׁשׁוּמֵר וּמִגֵּן
תָּמִיד עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת סַכָּנָה שְׁצָרִיכִים שְׁמִירָה.

בְּשֶׁהוֹלָכִים בַּמִּדְבָּר בְּמִקְוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וּמִחֲפָשִׁים
וּמוֹצֵאִים שֵׁם אֶת ה' יִתְבָּרַךְ, אִזּוּ דִּיקָא ה' יִתְבָּרַךְ חוּפֵף
וְסוֹכֵךְ עַל הָאָדָם לְשָׁמְרוֹ וּלְהַצִּילוֹ לְבָל יִפֹּל שֵׁם חֵם
וְשָׁלוֹם, וְעוֹזֵר אוֹתוֹ שְׂיוֹכֵל לְהַכְנִיעַ שֵׁם הַסְטֵרָא אַחֲרָא
וּלְבָרֵר מִשֵּׁם דִּיקָא אֶת הַקִּדְשָׁה וְזוּכָה לְעֵלְיָה גְדוּלָה מָאד,
בְּחִינַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת יָכוֹל לְהַחֲזִיר לְמוֹטָב אֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
שָׂאִין בָּהֶם לֹא תוֹרָה וְלֹא מִצְוֹת, וְלִהְיוֹת וּלְהַעֲלוֹת כָּלֵם
מִנְּפִילָתָם אֶל הַקִּדְשָׁה וּלְקַשֵּׁר אוֹתָם אֶל ה' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ.

הַזּוֹכֵר תָּמִיד בְּלִי שׁוֹם הַפֶּסֶק, הַפּוֹסֵף וּמִתְגַּעְגַּע לְהִתְרָאוֹת בְּאַהֲבָה
וְשִׂמְחָה בְּלֵב אֵמֶת, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וּמַעֲתִיר בְּעֵד שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ
וְהַצִּלָּתוֹ לְנֶצַח.

שלמה בן אברהם

י.

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינִי, שֶׁהִתְנוּצִץ בְּלִבּוֹ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה לְהַבִּין הָאֱמֶת
הַקָּיָם לְנֶצַח לְהַחְזִיר הַכֹּל לְמוֹטָב, וְכָל תִּקּוּן הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹמוֹת תְּלוּי
בוֹ. חֲתִימָה טוֹבָה לְחַיִּים וְלִבְרָכָה וּלְשָׁלוֹם עַד אֵין קֵץ.

הַתְּרוּמָה שֶׁשָּׁלַחְתָּ לִּי קִבְּלָתִי בְּמוֹעֶדּוֹ וּבִזְמַנּוֹ וְנָתַתִּי
לְצֹדֵקָה עֲבוּרָךְ וְהַתְּפַלְּלָתִי לָהּ יִתְפָּרֵךְ
שֶׁיֵּצְלִיחַ דְּרָכְךָ שֶׁהִלַּכְתָּ בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ עֲבוּר טוֹבַת יִשְׂרָאֵל.
יְשָׁלֵם ה' פָּעֻלְךָ הַטוֹב חַיִּים בְּרִיאִים חַיִּים חֲדָשִׁים עַד
הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמֵּיטִיב
בְּרוּךְ רוֹפֵא חוֹלִים, אֲבָרְךָ אֵת ה' אֲשֶׁר שָׁם נִפְשָׁךְ בַּחַיִּים
וְלֹא נָתַן לְמוֹט רְגֵלֶיךָ. ה' יִתְפָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁכָל כּוֹנֵנִי וְגַם
כּוֹנֵנְךָ בְּעֵינֵי הַקָּשֶׁר וְהַעֲסֵק שְׁלָנוּ הוּא רַק לְנֶשֶׁם ה' בְּאֵמֶת,
שְׁנוֹזְכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּכֵלִית הַטוֹב שְׁרוּצָה רַבָּנוּ ז"ל
לְהַבִּיאֵנוּ אֵלָיו עַד שְׁנוֹזְכָה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּגִיעוֹת לַחֲזוֹת
בְּנֶעֱם ה'.

הֲרִינִי בְּזֶה מוֹכֵן לְמִלֵּאת עֵצִים תְּשׁוּקָתְךָ לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי אֱמֶת
הַנוֹבְעִים מִהַנֶּחֱל נוֹבֵעַ שְׁמַכִּיא לִידֵי מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר אֵין
לְמַעֲלָה הַיִּמָּנוּ.

על ידי צדקה וחסד מכניעין חכמות חיצוניות וזוכין להשגת אלקות.

על ידי צדקה זוכה להכניע הגוף לגבי הנפש, החמר לגבי הצורה, הסכלות לגבי השכל, ויוצא מחשך לאור, ממות לחיים, מבהמה לאדם, ונתבטלין חכמות חיצוניות וכל החכמות של הכל ושקר לגבי חכמות התורה שהיא החכמה האמתית, ונתבטל השכחה וזוכה לזכרון ומבטל הדין והחשך, וממשיך חסדים בעולם.

הצדקה שנותנים לתלמידי חכמים גדולה ויקרה מאד, ואין עברה יכולה לכבותה.

צדקה מצילה מהרהורי נאוף בחינת סטרא דמותא.

צדקה היא תקון לפגם הברית.

צדקה לעניים הגונים הוא תקון גדול מאד לפגם הברית.

צדקה מציל מעברות.

על ידי צדקה נמשך דעת.

צריך שיהיה לו רחמנות הרבה לעשות חסד, ועל ידי

זה מעורר למעלה כל הי"ג מדות של רחמים, ועל ידי זה מכניע ומבטל המחבלים שנעשו על ידי עוונותיו, כי הקדוש ברוך הוא מוחל עוונותיו על ידי זה ומעבירם ראשון ראשון.

על ידי צדקה לצדיקים אמתיים ולעניים הגונים, על ידי זה נעשין גרים ובעלי תשובה, ועל ידי זה משלימין השכל וזוכין לראות אור הצדיק, ועל ידי זה זוכין ליראה ואהבה. על ידי צדקה נתרומם המוחין.

האמת עד לעצמו, ובדאי החפץ באמת לאמתו ומבטל כבוד עצמו לגמרי ואינו רוצה להטעות את עצמו אז יכול לידע ולהבין האמת היטב.

החפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת ואז זוכה לידע האמת.

ישראל עם קדוש, צריכין מנהיג אמת שיהיה לו רחמנות גדול עליהם, ועקר הרחמנות הוא להאיר בהם הדעת ולהוציאם מעוונות הבאים על ידי הרוח שטות, כי זה עקר הרחמנות. ואפלו כשהנשמה מסתלקת למעלה

למעלה עקר שלמותה שתהיה למטה גם כן, ועל כן צריך להשתדל להשאיר דעתו אחריו בעולם הזה שיאיר בהם דעתו, וצריך שיהיה לו בחינת כל, שיוכל להאיר הארת הדעת בדרי מעלה ודרי מטה. כי צריך להראות להגדולים, בחינת דרי מעלה, שעדין אינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, בחינת 'איה מקום כבודו', ולהפך, לדרי מטה שהם בחינת בני אדם השוכנים בשפל המדרגה התחתונה, בתכלית ההסתרה מאד חס ושלום, צריכין לעוררם ולהקיצם שלא יתיאשו חס ושלום ולגלות להם כי ה' יתברך בכל מקום עמם ואצלם וקרוב להם מאד, כי גם שם נמצא ה' יתברך כי מלא כל הארץ כבודו.

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך, כשמצוירין בתשובה את הרחוקים מאד, והצדיק האמת עוסק בזה תמיד לעורר בני אדם משנתם ולהחזירם בתשובה. וביותר עוסק בתקון זה לאחר הסתלקותו, להמשיך עלינו השכל העליון העמק והגבוה מאד של הצדיק האמת שיכול לרפאות החולה והרחוק ביותר.

ה' יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה שלח אלקים

לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד שעל ידו
כל החיות והקיום של ישראל עכשו.

דע אחי, שכל דברי רבנו ז"ל הם מעיני הישועה, כמו
מעין שאינו נפסק לעולם, בן דבריו חיים וקיימים נחמדים
ונאמנים לעד ולעולמי עולמים ועצותיו וישועותיו אינם
כלים לעולם, ותמיד תוכל לחזק עצמך בדבריו הנוראים
איך שהוא, כי הוא מאיר בנו גדלת הבורא יתברך וחסדיו
ורחמיו הגדולים והמרבים אשר בהם נגילה ונשמחה
מכל המקומות שאנחנו נשם. ואדרבה, כל מה שאני יודע
מגריעותי יותר, גדלה ושובה השמחה ביותר ויותר,
שגרוע כזה ידע מקדשה כזאת מנעימות כזה מנפלאות
כאלה, כי לא דבר ריק הוא מה שה' יתברך הפליא עמנו
בדורותינו אלה על ידי הצדיק האמת, מה שאי אפשר
לשער ולבאר, כי מאד עמק עמק העסק הזה, ובה אני
רואה חסדו וישועתו גם עלי בעצם פחיתותי, כי הלא היה
יכול להיות לפי גריעותי שגם אנכי הייתי חס ושלוש עוסק
לקרע ולבזות ספריו הקדושים, ועתה אני עוסק ללמוד
אותם ולידע מנעימות כזאת המחיה גם אותי בכל מקום

אֲשֶׁר אָנִי שָׁם. וּבִדְרֹךְ זֶה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ וּלְשַׁמַּח
אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עֵת אַפְלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה חֵם וְשָׁלוֹם.

ה' יתברך יעלה וירומם מזלך והצלחתך למעלה למעלה בזה ובבא.
המזכירך תמיד לטובה.

שלח ב' אפר

יא.

בת עיני ולבי, החפץ באמת לאמתו וחכם ומבין האמת האמתית היכן
שורה, ונשא את לבו ומחו אל הצדיק האמת הברור וזך וצח, וסלק
מעצמו כל חכמתו ושכלו נגד אור הצדיק החכם האמת אשר לפניו
ואחריו לא קם כמוהו, שעוסק לתקן כל העולם בשלמות, ובעצם
גדלת חכמתו מבער ומבטל לגמרי כל מיני טעויות ומבוכות וכפירות
ואמונות של שקר ומאיר ומכניס אור האמת בעולם, ומהפך רשעים
גמורים לצדיקים גמורים.

היום השגתי ברבת לבבך החם בצרוף צ'ק על סך
מאה ל"י, רב תודות ותשואות חן חן לך מקרב
לב עמק. ישמח לבי ותגל נפשי בישועת ה' שעשה עם
נפשי פלאי פלאות כאלה, שנתקשרת בקשרי קשרים
באהבה עזה ועצומה בלי קץ וגבול אל הצדיק האמת

וְאֲנָשָׁיו הַכָּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂבֻדּוֹר, שְׂזֵהוּ עֵקֶר חַיּוֹתֵנוּ
וְתִקּוּתֵנוּ בְּדוֹר הַזֶּה.

הַצִּדְקָה הִיא מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְהִיא שְׂקוּלָה בְּכָל
הַתּוֹרָה וְכָל הַמִּצְוּוֹת, וְעַל יָדָהּ כָּל נְהִירוֹ וְכָל שְׁלִימוֹ וְכָל
חִידוֹ אֲשֶׁתִּכַּח [וְעַל יָדָהּ נְשָׁלְמִים כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַשְּׁלֵמוֹת וְכָל
הַשְּׂמֻחָה], וְנִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים וְנִתְּבַטְּלִין וְנִמְשָׁכִין חֲסָדִים
גְּדוֹלִים בְּחִינַת צִדְקָה וְחֶסֶד.

הַצִּדִּיק וְהַצִּדְקָה יִפְרְשׁוּ בְּנִפְיָהֶם עָלֶיךָ לְהַצִּילְךָ מִכָּל רַע, חֵן
חֵן וְרַב תּוֹדוֹת וּבִרְכּוֹת.

כִּמָּה וְכִמָּה צָרִיךְ זֶה הָאָדָם הָעֶלְוִיב לְסַבֵּל בּוֹזָה הָעוֹלָם כָּל
יְמֵי חַיָּיו, אֵין רָגַע בְּלִי פָגַע. כִּמָּה וְכִמָּה מִיָּנִי יְסוּרִים וְדַחְקוֹת
וְדֹאגוֹת רַבּוֹת שׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד בְּכָל
יוֹם, וְכֵן מִתְּנַהֵג מֵעוֹלָם, כִּי אָדָם לָעָמָל יוֹלֵד קָצֵר יָמִים
וְשׁוֹבֵעַ רָגֹז. אֵךְ צָרִיכִין לְהֶאֱמִין וּמַעֲט יְכוּלִּים לִרְאוֹת כִּי
מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה, כִּי אֵין שְׁעוֹר לְהַשְׁנוּיִים הַנֶּעֱשִׂים בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל חֹדֶשׁ וּבְכָל עֵת, וְה' יִתְּבַרֵךְ עוֹשֵׂה
גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עֲצוּמוֹת עַד אֵין מִסְפָּר בְּכָל
יוֹם וְיוֹם בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ.

כָּל אָדָם אָפְלוּ אִם עָבַר כָּל עֲבֻרוֹת שְׁבִתוֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם,
הוא גַּם כֵּן יָכוֹל לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְּשַׁת אוֹר הַדַּעַת
לִידַע וּלְהַכִּיר וּלְהֶאֱמִין בִּה' יִתְבָּרֵךְ וּלְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ
וּלְתַקֵּן פָּגַם כָּל הָעוֹנוֹת בְּשִׁלְמוֹת, כִּי הַצִּדִּיק הָאֱמֶת מִגֵּן
גַּם עָתָה עַל כָּל חוֹטֵא חֵם וְשָׁלוֹם.

תֵּאֱמִין וְתִדַּע בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם, שֶׁיֵּשׁ לְנוֹכַח עֲדִין
אֵיךְ שֶׁהוא לְהַתְגַּבֵּר עַל מָה שֶׁצָּרִיךְ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַמָּקוֹם
דִּיקָא. יֵשׁ יָמֵי הַיְלָדוֹת וְהַבְּחָרוֹת, יָמֵי עֲלִיָּה וְיָמֵי עֲמִידָה שֶׁהֵם
יָמֵי הַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהַכְרַח שֶׁיַּעֲבֹר עַל הָאָדָם בְּכָל יָמֵי חַיָּיו
הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִיָּנִי עֵתִים שׁוֹנִים, עֵתִים לְמִזְבֵּחַ עֵתִים לְרָעָה,
פְּעָמִים הוּא בְּבַחֲיַנֵּת עֲלֶיהָ וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲיַנֵּת יְרִידָה,
וְהַצִּדִּיק הָאֱמֶת מִמְּשִׁיךְ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עַל יִשְׂרָאֵל וּמֵאִיר
בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׂיוֹכֵל לְהַתְחַזֵּק וּלְשָׂאֵר עַל עָמְדוֹ בְּכָל
הַזְמָנִים וְהָעֵתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק
מִה' יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם. וְכִי שֶׁאוֹחֲזוּ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח הַצִּדִּיק - אֵין
שׁוֹם מֵיִצֵּר שֶׁיִּרְחִיקוּ מִה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי מִכֶּלֶם יֵשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמַּעֲתִיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּתוֹ

שְׁלֵמוֹ בִּבְּ אֱלֹהִים

יב.

לבי ובשרי, שזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק האמת שמגלה אלקותו עין בעין לכל באי עולם, ושוב מימי חכמתו לרוות צמאוננו ולבו כוסם ובווער כנחלי אש להשקות בהם נפשות ישראל המתגוללים בראש כל חוצות ואין איש מאסף אותם הביתה, כי הצדיק האמת הוא עקר הרפואה וההצלה מכל מיני החצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְהִרְאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁגָה שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת, שֶׁהַגּוֹף גַּם כֵּן יָדַע מִזֹּאת הַהֲשָׁגָה, בְּבַחֲיַנֵּת "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", מִבְּשָׂרְךָ דִּיקָא, שֶׁלֹּא תַעֲלִים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בְּשָׂרְךָ, הֵינוּ בֶּשֶׁר גּוֹפֵף, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף לְרַאוֹת לְזַכְּכוֹ כִּדִּי שְׂיוּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הָהָאָרוֹת וְהַהֲשָׁגוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת, כִּי הַנֶּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוֹאָה וּמְשַׁנֶּת תָּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אָבָל הַגּוֹף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְרַאוֹת לְזַכְּכוֹ הַגּוֹף, עַד שֶׁתּוּכַל הַנֶּשְׁמָה לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל מַה שֶׁהִיא רוֹאָה וּמְשַׁנֶּת תָּמִיד עַד שֶׁגּוֹפוֹ יִרְאֶה וַיַּחֲזֶה הַשָּׁגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מְשַׁנֶּת תָּמִיד. וְזֶה בְּחִינַת "מִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלֹקִים",

מִבְּשָׂרִי דִּיקָא, הִינוּ עַל יְדֵי בֶּשֶׁר הַגּוֹף, אֲחִיזָה אֱלֹוֹק, הִינוּ
הַשְּׁגוֹת אֱלֹוֹת, הִינוּ שֶׁהָאָדָם בְּגוֹפוֹ יִרְאֶה וַיִּחְזֶה הַשְּׁגוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מִשְׁגָּת תָּמִיד. אֲבָל כְּשֵׁישׁ לְגוֹף עֲזוֹת,
בְּחִינַת "וְהַכְּלָבִים עָזִי נָפֵשׁ" שֶׁהוּא עֵז וְחֶזֶק בְּהִתְאַוּוֹת, אֵין
הַנֶּשְׁמָה יְכוּלָה לְסַמֵּךְ עֲצָמָה וּלְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף לְהוֹדִיעַ לוֹ
מִהַשְּׁגוֹת שָׁלָה. וְצָרִיךְ לָזֶה עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, הִינוּ קוֹלוֹת
דְּקִדְשָׁה. וְכָל הַקּוֹלוֹת, הֵן שֶׁל צַעֲקָה הֵן שֶׁל אֲנַחָה הֵן קוֹל
שׁוֹפָר הֵן קוֹל זְמֶרָה, הֵם בְּחִינַת עֲזוֹת, בְּבְחִינַת "הֵן יִתֵּן
בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז". וְזֶה בְּחִינַת "מְקוֹל אֲנַחְתִּי דְּבִקָּה עֲצָמִי
לְבִשָּׂרִי", עֲצָמִי הִיא הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִיא עֵצֶם הָאָדָם, כִּי עָקֵר
עֲצָמִיּוֹת הָאָדָם מֶה שֶׁנִּקְרָא אֶצֶל הָאָדָם 'אֲנִי', הוּא הַנֶּשְׁמָה
שֶׁהוּא עֵצֶם הַקָּיָם לָעַד, אֲבָל מִחֲמַת עֲזוֹת הַגּוֹף בְּתַאוּוֹתָיו
אֲזִי הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִיא עֵצֶם הָאָדָם רְחוּקָה מִבְּשָׂרוֹ וְגוֹפוֹ, וְעַל
יְדֵי קוֹל אֲנַחָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁכַּר
עֲזוֹת גּוֹפוֹ וְאֵז מִתְקַרְבֶּת וּמִתְדַבֶּקֶת הָעֵצֶם לְהַבְּשָׁר, הִינוּ
הַנֶּשְׁמָה לְהַגּוֹף, וְזֶה "מְקוֹל אֲנַחְתִּי דְּבִקָּה עֲצָמִי לְבִשָּׂרִי".

וְכֵן בְּכָל־לִיּוֹת בְּנֵי אָדָם יֵשׁ בְּחִינַת עֵצֶם וּבִשָּׂר, הִינוּ שֶׁהַחֶכֶם
הָאֱמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנֶּשְׁמָה לְהָעֵם שֶׁהֵם לְמַטָּה מִמּוֹנוֹ,
וְהָעֵם הֵם נִגְדוּ בְּחִינַת בֶּשֶׁר. וּכְשֶׁהֵם בֶּשֶׁר כְּמוֹ בֶּשֶׁר

הגוף בעצם האדם, הם שומעים הקול אנחה, הינו קולו של החכם, ושוכרת גופם בבחינת "אנחה שוכרת גופו של אדם", ועל ידי זה יוכל לסמך להתקרב אליהם שהם בחינת בשר, בבחינת "מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי". אך כשאנחנו בבחינת בשר, אינם שומעים כלל קול האנחה הנזכר לעיל, ואפלו אם שומעים קולו, אינם שומעים הקול בעצמו כי אם קול הברה. כי כשנתעורר קול דקדשה נתעורר כנגדו קול דסטרא אחרא והוא קול הברה שנתעוררים העוונות וצוועקים בקטרוגם, חס ושלום. כי מגדל רחוקו אינו שומע רק קול הברה ואינו זוכה לשפר עזות גופו על ידי זה, וכן אין נשפר עזות העם על ידי קול אנחה ותוכחה של החכם האמת כי אין שומעין כי אם קול הברה.

ולבוא לבחינת בשר הוא על ידי השמוש, על ידי שמשמש את החכם נעשה בחינת בשר להחכם, וכן על ידי שמשמש הגוף להנשמה בעשית מצוות מעשיות נעשה הגוף בחינת בשר להנשמה, וכשהבשר בבחינה הזאת אזי זוכין לבוא לאמונה שהוא כלליות הקדשה שמקבלין מהצדיק האמת, שאי אפשר להתקרב אליו כי אם על ידי עזות דקדשה שהיא

בְּחִינַת כָּל הַקּוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁעַל יְדֵי זֶה מְשַׁבְּרִים עֲזוֹת
דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲזוֹת הַגּוֹף בְּתַאוּתָיו, וְזוֹכִין
לְהִתְקַרֵּב וּלְהִדְבֵּק אֵלָיו וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה.

בְּזִכּוֹת שְׁמוֹשׁ הַצַּדִּיק אָדָם נִצּוֹל מִמּוֹתָהּ.

קִרְבַּת הַצַּדִּיק טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כְּשֶׁהַצַּדִּיק אוֹמֵר אֵיזָה דְּבּוּר, כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבּוּר לֹא נִתְקַן,
שְׁעֵדִין לֹא בָּא זְמַנו, הַדְּבּוּר חָקוּק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אָבֵל
אֵין מֵאִיר בְּבִהֲירוֹת, וְכִשְׁמֹנֶיֶע הַזְּמַן שְׁמִתְקַן אָזִי הַדְּבּוּר
מִתְחִיל לְהֵאִיר בְּבִהֲירוֹת.

טוֹב לְבָלוֹת זְמַן רַב בְּשִׁבְלִי שְׁעָה אַחַת שְׁיִתְקַרֵּב לַצַּדִּיק.

דְּבָרֵי הַצַּדִּיק הַחֲכָם חֲבִיבִים מְדַבְּרֵי תוֹרָה וּמְדַבְּרֵי נְבִיאִים
וְצָרִיד לְשִׁמְעַ וּלְצִיַּת אוֹתוֹ אַף עַל פִּי שְׂאִין מְרָאָה לְךָ שׁוּם
מוֹפֵת.

מֵהוּת הָאָדָם נִפְרַע עַל יְדֵי הִתְקַרְבוֹתוֹ, כְּשֶׁרוֹאִין לְמִי הוּא
מְקַרֵּב.

לְפַעֲמִים עַל יְדֵי נַחַת רוּחַ אֶחָד וּמַעֲט שְׁעוֹשִׂים לְהַצַּדִּיק עַל
יְדֵי זֶה זוֹכִין לְעוֹלָם הַבָּא.

מי שרוצה לעשות טובה להצדיק הקדוש ברוך הוא נותן
לו כח לזה.

כל הגביות שאמות העולם גובין מִיִּשְׂרָאֵל אין זה אלא
בשביל הפגם שפגמו בכבוד הצדיק.

מה שדוברים וחולקים על הצדיק הוא כבוד גדול להצדיק.
הצדיק הוא מלמד את הקדוש ברוך הוא בתורתו איך
יתנהג עמו.

השבח שמשבחין את הצדיק, באלו משבחין את הקדוש
ברוך הוא.

ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיק.

על ידי שבח שמשבחין את הצדיק מפילים את החולקים
נפילה גדולה.

מי שמביא דורון להצדיק הקדוש ברוך הוא עושה לו נחת
רוח ומבטל את הרוח רעה ששורה על האדם.

הדורש שלזמו וישועתו בכל עת בכל לב באמת.

שלח ב' ו אהסר

יג.

לִיקָרִי וְחִבִּיבִי, הַחוּשֶׁק וְחוּמֵד וְכוֹסֶף לְדָרֵשׁ לַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ, לְתוֹר
וְלַחֲתוֹר וְלִמְצֹא תַעֲלוּמַת וְהַחֲתָרַת הַמַּיִם עִמָּקִים הַמַּחֲיִים וּמִקְשָׁרִים
נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֻשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לְשִׁרְשָׁם, וּמִרְפָּאִים כָּל תַּחֲלוּאֵי הָרַעוֹת
וְהַמְּרוֹת שֶׁלָּנוּ וְשֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה וְשֶׁל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים לְנִצָּח, שְׂאִין לָהֶם
רְפוּאָה רַק עַל יְדֵי הַמַּיִם חַיִּים אֵלֹו שֶׁנִּתְגַּלּוּ מִחֲדָשׁ בְּעוֹלָם שֶׁהֵם כָּל
נַחֲמָתֵנוּ וְתַקּוּתֵנוּ וְכָל חַיֵּיתֵנוּ לְדוֹר דּוֹר לְנִצָּח.

יֵשׁ שְׂמִשְׁקָעִים כָּל כָּךְ בְּתַאווּתֵיהֶם עַד שֶׁעוֹשִׂין מַעֲשֵׂה
בְּהֶמָּה מִמָּוֶשׁ, וְאָף עַל פִּי בֶן הֵם רוֹצִים לְהִתְחַכֵּם וְהֵם
חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנֵיהֶם גְּבוּרִים, וְרוֹצִים לַחֲקֹר חֲקִירוֹת
בִּידֵיעַת אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרֵךְ עַל פִּי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת חֵם
וְשִׁלּוֹם. גַּם בֵּין הַכְּשָׁרִים קָצֵת שְׁעָדִין לֹא יֵצְאוּ בְּשִׁלְמוֹת
מִמַּעֲשֵׂה בְּהֶמָּה נִמְשָׁךְ וְנִשְׁתַּלְשַׁל פָּגָם וְטָעוֹת זֶה, עַד אֲשֶׁר
בְּרַבּוּי זְהֻמַּת תַּאווּתֵיהֶם רוֹצִים לְהִמְצִיא חֲדָשׁוֹת וְאוֹמְרִים
דְּעוֹת זָרוֹת וְחֲכָמוֹת שֶׁל שֶׁקֶר בְּדַרְכֵי עֲבוּדַת ה'.

צָרִיכִים יִגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת לְבָרֵר וּלְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִזְהֻמַּת
הַנֶּחֱשׁ, מַעֲצַת רִשְׁעִים הַמַּסְתִּירִים הָאֱמֶת בְּחֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטָּבַע, וּלְזָכוֹת לְתַכְלִית

הָאֲרֵת הָאֲמֵת וְהָאֲמוּנָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְדַעַת אֲמֵת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְזוֹהְרִים מִלְּקַבֵּל עֲצוֹת מִהַמְּנַהֲיָגִים
מִפְּרָסְמִים שֶׁל שָׁקֵר שֶׁהֵם בְּחִינַת מְנַחֲשִׁים וְקוֹסְמִים
שֶׁמְסַרִּיחִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמֶּחֶ, וְשֶׁעַל יָדָם נִפְגְּמֵת כָּל
הַתּוֹרָה, רַק לְהִיּוֹת תָּמִים עִם ה' וּלְקַבֵּל כָּל הָעֲצוֹת מִהַחֲכָם
הָאֲמֵת וְתִלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה הוּא
עַל יְדֵי הַחֲכָם הָאֲמֵת.

זֶה צְרִיכִין לִידַע, שֶׁבְּשִׁבִּיל לְזֻכּוֹת לַעֲצָה אֲמֵתִית שֶׁעַל יָדָהּ
יִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ לְנִצָּחַ, צְרִיכִין לֵישֵׁב עֲצָמוֹ הַרְבֵּה וּלְבַקֵּשׁ
וְלִהְיוֹת חֲנִן הַרְבֵּה הַרְבֵּה לֵה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְכֶּה לַעֲצוֹת שְׁלֵמוֹת
שִׁיזְכֶּה עַל יָדָם לְאַחֲרִית טוֹב.

עֵקֶר תְּקוּן הָעֲצָה הוּא כְּשֶׁגּוֹמְרִין עִם הָעֲצָה מֶה שֶׁצְּרִיכִין.
כִּי מֶה שֶׁבָּא עַל עֲצָה בְּמִלְחָמָה וּמִצְלִיחַ עַל יָדָהּ לְפִי שְׁעָה
וְאַחֵר כִּדְּ נִתְּהַפֵּךְ הַגְּלָגֶל וְנוֹפֵל, עַל יְדֵי זֶה בּוֹדָאִי אֵין זֶה
עֲצָה טוֹבָה. וְעֵקֶר הָעֲצָה הַטּוֹבָה הִיא כְּשִׁיזְכֶּה עַל יָדָהּ
לְאַחֲרִית טוֹב. וְעַל כֵּן כָּל עֲצוֹת הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת
הֵם עֲצוֹת נִבְעָרוֹת עֲצוֹת הַפּוֹכוֹת מִן הָאֲמֵת, כִּי אֵף עַל פִּי

שְׁמַצְלִיחִים עַל יְדֵה לְפִי שָׁעָה וּמוֹשְׁלִים עַל יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אַחֲרֵיתָם עָדִי אוֹבֵד וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר "ה' הַפִּיר עֲצַת גִּוִּיִּים הַנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים", בְּחִינַת "עוֹצֵצוּ עֲצָה וְתוֹפֵר" וְכו'. כִּי הֵם מְתִיעִצִים בְּכָל פַּעַם לְכָלוֹת יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "עַל עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְּעֲצוּ עַל צְפוֹנִיךָ, אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד", אֲבָל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם וְלֹא יִנִּיחֵם לְגַמֹּר עֲצָתָם.

עֵקֶר הַיְשׁוּעָה הוּא שְׁלֵמוֹת הָעֲצָה, כְּשֶׁה' יִתְבָּרֵךְ מֵאִיר עֵינֵי הָאָדָם וְנוֹתֵן לוֹ עֲצָה אֵיךְ לְהַנְצִיל מִמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהַנְצִיל בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְתִשׁוּעָה בָּרַב יוֹעֵץ", וְכֵן בְּסִפְרֵי קַבָּלָה נִקְרָאִים הָעֲצוֹת יְשׁוּעוֹת.

דַּע, כִּי כָּל עֵקֶר הַנֶּאֱלָה תְּלוּיָה רַק בְּזֶה שְׂתִתְּנָלָה וַיִּזְרַח אוֹר רַבְּנוֹ וּלְהָרִים אֶת דָּגַל רַבְּנוֹ בַּעוֹלָם, שְׂתִתְּוֹדַע לְכָל שֶׁבִּהְתְּקָרְבוֹת אֱלֹוֵי ז"ל מֵאִירִים כָּל הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר צָרִיכִים לְהָאִיר עַל יְדֵי מְנִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ.

עַל יְדֵי הַסִּפְרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיק זוֹכִין לְעֲצוֹת שְׁלֵמוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד יָכוֹל לָתֵת עֲצָה לְנַפְשׁוֹ בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם.

כָּבֵר דְּבִרְתִּי עִמָּךְ הִרְבָּה בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ מִהֲנַחַל נוֹבֵעַ
 וְכֵן כָּל סִפְרָיו הַקְדוּשִׁים לְפָנֶיךָ, מִי יִתֵּן שְׁתַּעֲסֶק בָּהֶם תָּמִיד
 וְתִלְךְ בְּדַרְכֵּי הַקְדוּשִׁים בְּכָל יְעַת, וְאָנוּ צְרִיכִים לִזְמַר אֲלָפִים
 אֲלָפִים פְּעָמִים אֲשֶׁרֵינוּ עַל כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְעַל כָּל חֲדוּשׁ
 וְחֲדוּשׁ שֶׁזָּכִינוּ לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, לִיֵּלֵא תוֹרָתוֹ שֶׁשְׁשׁוּעֵינוּ - לֹא
 הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עִתָּהּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּצוּק
 הָעֵתִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בָּאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ לְכָל אֶחָד, וְתִהְיֶה
 לֵאל בְּחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל הַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ לְגַלּוֹת תּוֹרוֹת
 כְּאֵלֶּה וְעֵצוֹת עֲמָקוֹת כְּאֵלֶּה עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר בְּדַרְכִּים
 נִפְלְאִים מְאֹד, בְּדֶרֶךְ תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר הַשְּׁוִיִּם לְכָל
 נֶפֶשׁ, וְאֵף עַל פִּי בֶן הַכֹּל גִּמְשֵׁךְ מִמֶּעֵינֵי הַיְשׁוּעָה מִמֶּיִם
 עֲמָקִים עֲצָה וְכו', עֲמָקִים עֲמָקִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֶפְלוּ מִי
 שָׁבָא בְּמַעֲמָקֵי מִיִּם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּהּ יְכוּל לְמַצֵּא גַם שֵׁם
 אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ וְלִהְתְּקָרֵב אֵלָיו מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, וְלִמְעַן
 ה' לְבַל יִתְיַשְּׁנוּ בְּעֵינֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם חֵם וְשָׁלוֹם דְּבָרֵינוּ, כִּי
 הֵם מִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם. אֲשֶׁרֵי הַמְּשִׁים לֵב לָהֶם "מִיר
 הָאֲבִין זִיד מְעַר גִּיט מְחִיָּה צוֹזִיין נָאר מִיט דָּעם וּוּאָס מִיר
 ווייסִין פֿון אַזוֹי אַ אָמֶתֶען רַבִּי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ" (אִין לָנוּ
 עוֹד בְּמָה לְהַחְיֹת אֶת עַצְמָנוּ כִּי אִם בְּמָה שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי כּוֹה

אֲמַתִּי זָכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ) וְעַל כֹּחוֹ אָנוּ נִשְׁעָנִים כִּי לְעוֹלָם לֹא
 נִבְּוֵשׁ. וְתִדַּע מִחֲדָשׁ כִּי זָכִינוּ לַהֲיוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וּבְחֶסְדּוֹ
 הַנִּפְלָא נִפְשֵׁינוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּח יוֹקָשִׁים מִהַעֲלָמַת
 וְהַסְתַּרְת נִקְדַּת הָאֲמַת הַמַּאִיר עֲתָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, מְכַל
 שָׁכֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי מַעֲצָם חֲשִׁכַת הַמַּעֲשִׂים וּכְסִילוֹת
 הַשֶּׁכֶל נִחַשְׁךְ הָאֹזֶר וְנַעֲלָם מְאֹד עַד שֶׁרַבִּים לֹא דִי שְׂאִינָם
 נִהְיִים מְאֹרֹו הַגָּדוֹל אִף גַּם הֵם חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עָלָיו
 מְאֹד, וְאֲנִי מִזְהִירְךָ וּמְזֻרָךְ שֶׁתִּזְכֹּר זֹאת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הַיָּטֵב
 הַיָּטֵב בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר עֲזָרוּנוּ עַד הַנָּה
 רַחֲמָיו לַהֲיוֹת נִקְרָא עַל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כֵּן יוֹסִיף חֶסְדּוֹ עִמָּנוּ
 בָּזֶה וּבְכָא לַהֲיוֹת נִכְלָל עִמּוֹ וְנִפְשָׁנוּ תִהְיֶה נִכְלָלָת לְנִצָּח
 בְּתוֹךְ כָּלֵל כָּל הַנִּפְשוֹת הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ ז"ל.

אוֹהֲבֶךָ הַנָּאֶמֶן, הַמַּעֲתִיר בַּעֲדֶךָ תָּמִיד.

שלמה בן אברהם

יד.

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לְבִי הַשּׁוֹמֵעַ לַעֲצַת הַצַּדִּיק הַחֲבִיב עָלָיו הַמְּזֻרָה לוֹ דֶּרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל, וְהַמָּה כָּל רְצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם בְּכָל אֲשֶׁר יִגִּיד לוֹ. שְׁלוֹם רַב.

עקר קץ הנאִלָה תְּלוּי בְּעֻצּוֹת עֲמָקוֹת וּגְדוּלוֹת בְּיוֹתֵר שֶׁל
הַחֲכָם הָאֱמֶת, שֶׁהֵן עֲמָקוֹת מְאֹד מְאֹד וְאִי אֶפְשָׁר
לְעֵמֵד עָלֵיהֶן שׁוֹם נָבִיא וְחוֹזֶה, רַק הַצִּדִּיק הָאֱמֶת.

עַקֵּר הָעֵצָה צְרִיכִין בְּעֵת הַחֲשָׁךְ בְּעֵת שֶׁאֵין יוֹדְעִין לָתֵת
עֵצָה לְנַפְשׁוֹ, אִזְ צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵה' יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתְקַנְּהוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו, דְּהֵינּוּ שְׁלֹא תִהְיֶה עֲצָתוֹ חֲלוּקָה
לְשִׁתִּים, אִם לַעֲשׂוֹת כֶּךָ אוֹ לְהִפָּךְ, רַק יִזְכֶּה לְאֱמֶתִיּוֹת
הָעֵצָה אִיךָ יִתְנַהֵג. שְׂיִזְכֶּה לְדַחוֹת חֲשֻׁכַת הָעֵצָה, חֲלוּקַת
הָעֵצָה, דְּהֵינּוּ הַחֲלָק שֶׁל הָעֵצָה שֶׁאֵינוֹ אֱמֶת שֶׁהוּא מִחֲשִׁיד
הָעֵצָה הָאֱמֶתִית, וְיִתְנַלֵּה וְיֵאִיר לוֹ הָאֱמֶת (שְׂיִהְיֶה נִדְחָה צַד
הָעֵצָה שֶׁל שָׁקֵר, וְיֵדַע הַצַּד הָאֱמֶת שֶׁל הָעֵצָה אִיךָ יִתְנַהֵג).

חֲשֻׁכַת לֵילָה הוּא בְּחִינַת חֲשֻׁכַת הָעֵצָה, וְאוֹר יוֹם זֶה
בְּחִינַת מְגִלָּה עֲמָקוֹת מִיְּנֵי חֲשָׁךְ, בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת עֲמָקוֹת
הָעֵצָה, כִּי עַקֵּר הָעֵצָה צְרִיכִין בְּעֵת הַחֲשָׁךְ בְּעֵת שֶׁאֵין
יוֹדְעִים לָתֵת עֵצָה לְנַפְשׁוֹ, אִזְ צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵה'
יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתְקַנְּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו.

כָּל מָה שֶׁהַמְּדַרְגָּה נְמוּכָה בְּיוֹתֵר וְכָל מָה שֶׁנּוֹפְלִים
בְּמִקְוֹמוֹת רְחוּקִים יוֹתֵר, שָׁם צְרִיכִים עֲצוֹת עֲמָקוֹת

יותר וגדולות יותר לצאת משם, כדי שישוּבוּ מִמְקוֹמוֹת מַגְנִים כְּאַלֶּה.

מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאד בתחנונים רבים את ה' יתברך ואת הצדיק האמת שישומו לבם היטב על מה שנעשה עמו באפן שיתנו לו עצה אמתית ונצחית שיצליח על ידה לנצח באמת, עד שיזכה בכל פעם לעצה שלמה הנמשכת מהצדיק האמת, שיוכל לעמד על ידה כנגד כל מיני עצות מקלקלות שהבעל דבר מסבב בלבבו בכל יום ובכל עת.

זה עקר תקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' יתברך מכל מקום אשר הוא שם אפלו אם נדמה לו שנתעה מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקנה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על ידי קלקוליו הרבים, אבל על ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם.

העקר הוא תקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת מים עמקים עצה בלב איש, שאי אפשר לקלקל אותם בשום אפן כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של

כל אחד, כי מאד עמקו מחשבותיו, כי עצתו של הצדיק היא עצת ה' אשר לעולם תעמד "כי אתה מרום לעולם ה'".

דע אחי, זה עקר נפלאות מעשה הצדיק, כי נזרא הוא, כי יודע ומחזק כל אדם בפי מה שהוא בכל מקום שהוא בכל יום ויום בעצות עמקות אמתיות שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן שבְּעוֹלָם, שהם מְבֹנִים ממש בפי קלקול העצה שרוצה השטן להתגבר עליו בתחבולותיו וערמימיותו.

העקר הוא לקבל עצות מהצדיק האמת באופן שיוכל לעמד על ידם בכל פעם כנגד קלקול ובִּלְבּוֹל העצות של הסטרא אחרא שמתגבר בערמימיותו, ולשוב ולהתחזק לשאר על עמודו, לחזק עצמו בהצדיק שעל ידו עקר העצה השלמה.

הצדיק האמת ממשיך עצות עמקות באלה לכל המדרגות התחתונות מאד בעולם, עד שיחזיר הכל בתשובה על ידם. עקר ההתגרות של הבעל דבר הוא להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת, ואין לנו שום עצה ותחבולה - רק

שֶׁנִּתְגַּבֵּר וְנִתְאַמֵּץ בְּכָל כַּחֲנוּ לָנוּס וּלְפָרֹחַ לְהִצְדִּיק שְׂדוּלָה
וּמִגִּלָּה הָעֲצוֹת הָעֲמֻקּוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם גִּדְּלָה הָאֱמוּנָה.

אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְזֻהָרִים מִלְקַבֵּל עֲצוֹת מִהַמְּנַחֲשִׁים
וְהַקּוֹסְמִים שֶׁהֵם הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, רַק לְהִיּוֹת תָּמִים
עִם ה' וּלְקַבֵּל כָּל הָעֲצוֹת מִהַחֲכָם הָאֱמֶת נָחַל נוֹבֵעַ.

עַל יְדֵי שֶׁאַתָּה נוֹטֵל עֲצָה מִהִצְדִּיק עַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה
לְתִשׁוּעָה.

כְּשֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹעִיל לָךְ עֲצָה.

הַהוּלָךְ אַחֵר עֲצַת אִשְׁתּוֹ נוֹפֵל בְּגִיהֶנָּם.

כְּשֶׁרֹּאִים שֶׁהָעוֹלָם מְעִיז פְּנִיָּהם כְּנֶגֶד הַצְדִּיק יִדְּעוּ
שֶׁבּוֹדָאֵי מַלְחָמוֹת גְּדוּלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל מְדִינָה זֹאת.

עֵקֶר הַתְּקוּן וְהָעֲצָה הוּא אֱמֶת.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ וְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, שֵׁם
עֵקֶר תְּקוּן הָעֲצָה.

עֵקֶר הַתְּקוּן שֶׁל הָעֲצָה הוּא עַל יְדֵי הַהִתְחַכְּרוֹת וְהַשְּׁלוֹם
וְהָאֱהָבָה, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשִׁלְמוֹת הָעֲצָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה

נתגלה עצות עמקות של הצדיק שנמשכים עד הרגלין
לכל המדרגות התחתונות מאד, ועל ידי זה ישובו ישראל
לה' יתברך.

עקר התקון הוא על ידי השלום שהוא תקון המחלקת
שהוא בחינת תקון פגם אמונת חכמים.

מי שרוצה באמת לחשב על תכליתו הנצחי שלא יאבד
בחטאיו וכו', כמו שיודע בנפשו מה שנעשה עמו, אין
לו תחבולה ועצה - רק על ידי חכם האמת שיודע עצות
עמקות להוציאו.

עקר קץ הגאולה האחרונה שאין אחריה גלות תלוי בעצות
עמקות של הנחל נובע שהם עמקים מאד מאד, שיתגלו
על ידי משיח שנקרא פלא יועץ, שעליהם נאמר "ה'
צבאות יעץ ומי יפר", שעל ידו יבוא הקץ.

בודאי מי שאינו חפץ כלל לשוב לה' ואינו מתעורר כלל
לחשב על אחריתו ותכליתו הנצחי, בודאי לא יועילו לו
שום עצה ותחבולה. אבל מי שיש לו מוח בקדקדו ומשים
אל לבו קצת מה שעשה ונעשה בעולם ואיך הוא חולף

ועובר בִּיגוֹן וְאַנְחָה וְצַעַר וְכַעַס וּמִכְאוּבוֹת וְכוּ' וְסוֹפוֹ
לְעַפְּר יָשׁוּב, וְמָה יַעֲשֶׂה לַיּוֹם פְּקֻדָּה וְכוּ', רַק שְׁנִדְמָה
לוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לָשׁוּב כִּי יֵצְרוּ תִקְפוֹ וְהַמְּנִיעוֹת
מֵהַפְּרָנְסָה וּמֵהַחוּלָקִים וְהַמְּלָעִיגִים וּמֵאֲשֵׁתוֹ וּבְנָיו וְכוּ' רַבּוֹ
מְאֹד מְאֹד - אֲלֵיהֶם תִּטּוֹף מְלֹתִי, אֲלֵיהֶם דְּבָרֵינוּ, וְעִמָּהֶם
אֲנִי עוֹסְקִים לְדַבֵּר בְּאַמֶּת וּבִתְמִים, שְׁעָקֵר הָעֵצָה הִיא
שְׂיִאֲמִין שֶׁהַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ בְּעֵצְמוֹ יָקָר מְאֹד מְאֹד אֲצֵל
ה' יִתְבָּרֵךְ, דִּהְיֵנוּ מֵה שְׁרוּאָה בְּעֵצְמוֹ גָּדֹל רְחוּקוֹ שְׁנִתְרַחַק
כָּל כָּךְ מִקִּדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֹמוֹת הָרְחוּקִים הַנִּקְרָאִים
מִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, שִׁשָּׁם כְּבִיכּוֹל אִי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא כְבוֹדוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲיִנַת "וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן", אֲבָל אֵף עַל פִּי
כֵּן הוּא שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ וּמִחֲפֵשׁ אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְעַל יְדֵי
זֶה הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

זֶה עָקֵר הָעֵצָה הָאֲמִתִּית, שְׂיֻדָּה עַל חֲטָאוֹ וְלֹא יָבוֹשׁ
וּיִבְקֵשׁ תָּמִיד מֵה' יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שְׂיִמְחַל לוֹ
וְיִתְקַנְהוּ בְּעֵצָה טוֹבָה אֵיךְ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

ה' יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִכְנָסוּ דְבָרֵי הַצַּדִּיק בְּאַזְנוֹךְ וּבִלְבָב הַיָּטִב
הַיָּטִב כִּי שְׂמִיעָה בְּלִבָּא תִלָּא (הַשְּׂמִיעָה תִּלְוִיהָ בְּלֵב), וְתִשִּׁים

לכָּבֹד הַיָּטִב הַיָּטִב מֵהַ שְׁנַעֲשָׂה עִמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיִּתֵּן לָנוּ
עֲצָה כָּרְאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִפֶּן שְׁנוּכָל לְהַצִּיל עַצְמָנוּ
מִמָּה שֶׁצָּרִיד לְהַנְצִיל שְׁלֵא תֵאבֵד תְּקוּנָתָנוּ חֲלִילָה.

הַמַּעֲתִיר לְשִׁלּוּמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאַמֶּת

שלחן ב' אורח

טו.

לְכָבוֹד עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, אֲשֶׁר חָנַן אוֹתוֹ ה' וְנָתַן לוֹ לֵב חָכֵם וּמִבֵּין לְהִבִּין
וּלְהַכִּיר הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַיְחִידִי בְּעוֹלָם הַגִּנוּז וְצִפּוֹן וְנִעְלָם מֵעֵין
כָּל, שְׁמוּרִיד עֲצָמוֹ לְמַטָּה לְמַטָּה עַד הַתְּהוֹם וּמַעֲלָה כָּל הָעוֹלָם,
כָּל הַנִּפְשׁוֹת. מַעֲמָקֵי תְהוֹמוֹת תַּחְתִּיּוֹת, מִתְּכָלִית תְּכָלִית הָרְחוֹק,
מִתְּכָלִית הַגִּשְׁמִיּוֹת דְּגִשְׁמִיּוֹת, עַד לְמַעֲלָה מִן הַמָּקוֹם. מִכַּטָּן שְׁאוּל
תַּחְתִּיּוֹת - לְמַעֲלָה מִכָּל הָרוֹחַנִיּוֹת.

אם אָמְנָם כָּעֵת אֵין דַּעְתִּי צְלוּלָה וְאֵין עִמִּי דְּבָרִים מִחֲמַת
הַיִּסּוּרִים הָעֲצוּמִים הַקָּשִׁים הָעוֹבְרִים עָלַי, לֹא עָלִיד,
אֵד מַעֲצָם תִּשׁוּקָתְךָ וְכִסּוּפִיךָ הַטּוֹבִים לְהַתְּקָרֵב וּלְהַתְּקַשֵּׁר
לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּשִׁבְלִי שִׁיקָרֵב אוֹתְךָ לֵה' יִתְפָּרֵךְ וּלְתוֹרָתוֹ,
כִּי הוּא עֲנִין גָּדוֹל וְעֲצוּם וְנִשְׁגָּב, אֲנִי נִכְסֵף וּמִשְׁתַּקֵּק מְאֹד

מֵאֵד לְמִלְאוֹת רְצוֹנָךְ לְכַתֵּב לָךְ דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים, עַל כֵּן
זִרְזִיתִי עֲצָמִי לְמִלְאוֹת רְצוֹנָךְ וּלְכַתֵּב לָךְ דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים,
דְּבַרִי אֱמֶת נִפְלְאִים וְתַמִּימִים.

לֹא דָבַר קִטָּן הוּא מֵה שֶׁפִּתְּבִיתִי עִתָּה כִּי הוּא נִפְלְאוֹת
נוֹרָאוֹת, עֵינַי מִצְּפוֹת בְּכָל עֵת לְהִתְקַשֵּׁר אֵתְךָ, בְּטַח בִּה' ^א
כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. יְהִי ה' עִמָּךְ וַיַּחֲזֹק אֶת לִבְךָ שְׁתוּסִיף
בְּכָל יוֹם לַחֲקֹק בְּלִבְךָ אוֹר הַחֶסֶד חֲנֻם שְׂמֵאִיר עֲכָשׁוּ
בְּעוֹלָם, כִּי חוּץ מִזֶּה הַכָּל הַכָּל. הִזְהַר לִזְכֹּר בְּכָל עֵת שֵׁשׁ
לָנוּ כְּתָפִים רַחֲבִים לְסִמָּךְ עֲלֵיהֶם, כִּי מֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם
לֹא הִיָּה לָנוּ כַּח בִּזְה וְעֲצוֹת כְּאֵלוֹ, הִיָּה בְּלִיתִי אֶפְשָׁרִי לְסַבֵּל
מְרִירוֹתָא דְּעֵלְמָא מֵר מִמּוֹת שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִמָּתִיקוֹ כִּי אִם
עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. מֵה נָשִׁיב לֵה' אֲשֶׁר אָנוּ זֹכִים לִידַע
מֵהַצַּדִּיק הָאֱמֶת יְסוֹד הָעוֹלָם שֶׁהוּא מִמָּתִיק הַמְּרִירוֹת שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִדְאֵי הַחוּסִים בְּצִלּוֹ וּמִתְקַרְבִּים אֵלָיו -
נִמְתָּק מֵהֶם הַמְּרִירוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר. אֲשֶׁרִּינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ
שֶׁזָּכִינוּ לָזֶה, וּבִזְה תִּגִּיל וְתִשְׁשֵׁשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

מֵה מֵאֵד עֲצָמוּ נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׂדֵיקָא עִתָּה, בְּרַבּוּי
חֲשִׁבַת אֶפְלָתָנוּ, אָנוּ רוֹאִים צְמִיחַת קֶרֶן יְשׁוּעָה, וְהִיָּה

כִּי יִבְצַע ה' אֶת כָּל מַעֲשָׂהוּ, נִסְפָּר תְּהִלּוֹת ה' וְעֻזּוֹ
וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתֵנוּ לְנִצָּחַת. אֲנִי מִצָּפָה
בְּכָל עֵת לִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבִהְכָּרַח שִׁיעָבֹר כָּמָה מִיָּנִי
מִנִּיעוֹת וַיִּסּוּרִים עַל כָּל מִי שְׂרוּצָה לִיגַע וּלְהָרִיחַ בְּרִיחַ
דְּבָרֵי סִפְרֵי הַצְּדִיק.

צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ מֵהַצְּדִיק חֲכָמָה וְהִתְבּוֹנְנוֹת גְּדוֹל עַד
שְׂיוֹכָה לְשֹׂאֵר עַל עֲמֻדוֹ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו וְלֹא יִנָּיֵחַ לְהַפִּיל
אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁהָעֶקֶר הוּא תְּמִימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, אֵף עַל פִּי כֵּן זֶה הַתְּמִימוֹת הָאֲמִתִּי אִי
אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל יְדֵי שִׁישְׁקוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל דִּלְתִּי
הַבֵּית מִדְרָשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא חָכָם וְנָבוֹן גְּדוֹל.

כְּשֶׁרֹאָה אָדָם שֵׁשׁ לוֹ עֲקֻמוּמִיּוֹת בְּלָבוֹ, בְּפָרֵט כְּשֵׁשׁ
לוֹ עֲקֻמוּמִיּוֹת הַרְבֵּה בְּלָבוֹ, אֲזִי הוּא צָרִיךְ לָשִׁים עֲצָמוֹ
בְּכִהָמָה לְסַלֵּק דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלּוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם דַּעַת
כָּלֹל וַיִּסְמָךְ רַק עַל אֱמוּנָה וַיִּלָּךְ רַק בְּתְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת
לְבַד, וְאֲזִי זֹכָה אַחֵר כִּף לַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד וּלְפֶשֶׁט
עֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלָבוֹ.

ה' יִשְׁמַח נַפְשְׁךָ וַיַּחֲזֹק רִגְלְךָ שִׁילְכוּ בְּדַרְכֵי הַצְדִּיק הָאֲמֵת, יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ יָרוּצוּ לַעֲבוֹדַת ה' וְלֹא יִגְעוּ. הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשִׁלוֹמוֹ וְהַצִּלְחָתוֹ בָּזָה וּבָבָא.

שלחן בצ אאסר

טז.

לְכָבוֹד לְבִי וּבִשְׂרִי, אֲשֶׁר תַּפְאֲרָתוֹ וְשִׁבְחוֹ הוֹלֵךְ וְגָדֵל מִיּוֹם לְיוֹם וְאוֹמְרִים "אֵין נִבּוֹן וְחָכָם כְּמוֹהוּ", עַל אֲשֶׁר שָׁם אֶת לְבוֹ וְכָל חַיּוּתוֹ לְבֹא לְמַטְמוֹן הָאֲמֵת, וְכָל תַּאֲוָתוֹ וּתְשׁוּקָתוֹ לְהִכָּנִים הָאֲמֵת הַזֶּה בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַגְּאֻלָּה. מִמָּד תֹּאִיר אֹר הָאֲמֵת לְכָל הָאָרֶץ וּתְשַׁלֵּם נְדָרֶיךָ לַה' בְּחַיִּיד. בְּרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.

אֲחִי יְקִירִי, כְּתִבְתִּי כָּבֵד כְּמָה פְּעָמִים מְגִדֵּל הַהִתְקַשְּׁרוֹת וְהַאֲהָבָה הָאֲמִתִּית אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינִי וּבֵינְךָ, לְבִי קְרוֹב אֵלֶיךָ מְאֹד וְנִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ בְּתִשׁוּקָה גְּדוֹלָה וְגַעְגּוּעִים נִמְרָצִים עַד שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תָּמִיד, כִּי מַחֲמַת הַאֲהָבָה הַחֲזָקָה הַנִּפְלְאָה אֵינִי יָכוֹל לְנָתֵק עֲצָמֵי מִמָּד וּלְפָרֵד מִחֲשַׁבְתִּי מֵאוֹתְךָ, כִּי בָּאֲמֵת לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים אֲחִים אוֹהֲבִים נְאֻמָּנִים אֲמִתִּיִּים כְּמוֹתֵנוּ. מֵאֵת ה' הִיָּתָה זֹאת מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֶנְחֵנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עֲצָמֵנוּ מְאֹד שֶׁלֹּא תִפְגַּם

הַאֲהָבָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֶפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, כִּי רָאוּ לָנוּ לֵאמֹר
עֲצָמָנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וַיֵּתֶר עֹז, מִחֲמַת שְׂזָכִינוּ לִידַע מֵאוֹר אֱמֶת
נֹרָא כְּזֶה יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לָנוּ חֵלֶק בְּפָרְסוֹם וְהַתְּגָלוֹת
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וַיִּתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה.

אֲנִי מִחֲבֵק אוֹתָךְ תָּמִיד בְּאֲמִרִי פִי בַתְּפִלוֹת וּתְחִנוֹת חֲמוֹת
מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת וְעִמְקוֹת נִשְׁמָתִי שְׂיִתֵּן לָךְ ה' חַיִּים טוֹבִים
וְאַרְבִּים וַיַּעֲלֶה גֵר הַצִּלְחָתְךָ לְעִילָא וּלְעִילָא בְּכָל אִשְׁר
תִּפְּנֶה, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּקְשֹׁר עֲצָמְךָ בְּאֱמֶת לְרֹאשׁ מִבְּחַר הָאֱמֶת.

הַצַּדִּיק בְּחִינַת מֹשֶׁה מֵאִיר בְּכָל יִשְׂרָאֵל וְאֶפְלוּ בְּהִירוּדִים
וְהִרְחֻקִּים מָאֹד כִּי "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְכו', וּמִחֻזְקָם
תָּמִיד עַד שְׁמוֹזָכֶם. אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֻזוּ בּוֹ בְּאֱמֶת.

אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הוּא פּוֹרֵחַ וְצוֹמֵחַ וְגָדֵל תָּמִיד בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְאִינוּ עוֹמֵד כָּלָל עַל מִדְרָגָה אַחַת, רַק
הוּא צִץ וּפּוֹרֵחַ וְעוֹלָה מִדְרָגָה לְדְרָגָה, וַיֵּצֵא פָּרַח וַיִּצֶץ צִיץ
וְכו', עַד שֶׁסּוּף סוּף יִגְמֹר אֶת שְׁלוֹ וַיִּתְּנֶלָה הָאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת
לְעֵינֵי כָּל בָּאֵי עוֹלָם עַד שֶׁכָּלֶם יֵדְעוּ אֶת ה', וַיִּקְרָא "וַיֵּדַע כָּל
פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּו". עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּגָלוֹת אוֹר הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת יִהְיֶה נִגְמָר עַל יְדֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂיֵוֹצִיא אֶת כָּלֶם

מַעֲוֹנוֹת הַנִּמְשָׁכִים מִהַשָּׁקֶר וַיִּבְטֹל כַּח יֵצֵר הָרַע שְׁיִנְיָקָתוֹ
 מִהַשָּׁקֶר, וַיּוֹצִיא אֶת כָּל־מַשְׁטוֹת וּמַעֲוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וּכְפִירוֹת הַנִּמְשָׁכִים וַיּוֹנְקִים מֵאֲמוֹנוֹת שֶׁל שָׁקֶר
 וְהַבֵּל, וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל לַה' יִתְפָּרֵךְ וְתִבּוֹא הַנְּאֻלָּה
 הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלֵמָה שְׁאִין אַחֲרֶיהָ גָלוּת.

אוֹהֶבֶךָ, הַמְצַפֶּה תָּמִיד לִישׁוּעָתְךָ בָּזֶה וּבְכָא.

שְׁמַחְךָ בְּכָּא אֲשֶׁר

יז.

יְקִירִי חֲבִיבִי, הַחֲשׁוֹב וְחֹכֵם בְּעֵינֵי ה' כִּכְּן יַחֲדִיד בֶּן יָקִיר, עַל שְׁנֵתָן
 דַּעְתּוֹ וְלָבוֹ לְהַבִּין וּלְהַכִּיר הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַיַּחֲדִיד בְּעוֹלָם הַקָּיִים
 לְנֶצַח וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר, הַמַּעֲלָה כָּל הַנִּפְשׁוֹת מַעֲמָקֵי עֲמָקֵי
 הַיְרִידָה מִבְּטָן שְׁאוֹל, וּמִמָּלָא כָּל הָעוֹלָם אוֹר הַדַּעַת וּבּוֹנֶה בְּגִינִים
 נִפְלְאִים לְהַכְנִים בָּהֶם כָּל הַנִּדְחִים וְהַאֲוִבִּים הַמִּתְגַּלְגְּלִים בַּחוּצוֹת
 בְּתוֹךְ שְׂטֵף הַמּוֹסֵד הַזֶּה, וּמַחְזִירֵם לַה' יִתְפָּרֵךְ, שְׂכָלָם יִדְעוּ אֵת ה'
 וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ בְּלֵב שָׁלֵם. בַּעַל הַרְחָמִים יַחֲזֵק בְּחֶדְךָ וּבְרִיאֻתְךָ וַיּוֹסִיף
 לָךְ וּבִיתְךָ חַיִּים וְאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

יְקִירִי חֲבִיבִי, אֵין אַתָּה יוֹצֵא מִמַּחְשַׁבְתִּי וְתָמִיד אֲנִי
 מִתְנַעֵנֵעַ לִישׁוּעָתְךָ וְהַצְלַחְתְּךָ הָאֱמֶתִית, וְתָמִיד

אֲנִי מְעוֹרֵר רַחֲמִים מִבַּעַל הָרַחֲמִים שְׂיָחוּם עָלַיָּךְ וַיִּשְׁמַח
נִפְשְׁךָ בִּישׁוּעָתוֹ עַד שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא אָחִי, זְכוֹר אֶל תְּשׁוּבָה בְּכָל עֵת עֲצֵם הַחֲסָדִים וְהָרַחֲמִים
הַנִּפְלְאִים שֶׁחָמַל עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל
יָמֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל עַל זֶה שֶׁכָּל תְּשׁוּקָתֵנוּ וְנִחְמָתֵנוּ הוּא
אוֹר הַצַּדִּיק הַמְּאִיר לְכָל וְהַנְחָמָה שֶׁל הַכֹּל.

אֲנִי רוֹאֶה שְׂדֵכְרֵינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל מוֹעִילִים לָךְ הַרְבֵּה וּמְחִיִּין
וּמְשִׁיבִין נִפְשְׁךָ מְאֹד, עַל כֵּן אֲזוֹר נָא כְּגִבּוֹר חֲלָצִיךָ אָחִי
חֲבִיבִי, וְחֹגֵר בְּעִזּוֹ מִתְנַיֶּךְ וּבִטָּח בְּכַחוֹ שֶׁל זָקֵן דִּקְדָּשָׁה, זָקֵן
שְׁבֻזָּקִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ בְּכָל עֵת בָּזָה וּבִבְּא. לְמַעַן
ה' בְּרוּדְעֵר הָאֵלֶּט זֵיךְ, לָאז דִּיךְ גֵּיט אָפּ (אָחִי, אָחוּ עֲצָמְךָ, אֵל
תִּתֵּן לְעֲצָמְךָ לִפְלִי) תִּתְהַלֵּךְ לֵאלֹהֵי יֵשׁ לָךְ עַל מִי לְהִשְׁעֵן בְּחֲסִדּוֹ
הַגָּדוֹל יִתְבָּרֵךְ.

אֲפֹלוּ בְּתוֹךְ מְעוֹף צוּקָה וְצָרָה אֲנִי מְחִיָּה עֲצָמִי רַק בָּזָה,
בְּהַחֲסֵד הַנִּפְלְאָ שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִמָּךְ שְׂאִינֶךָ מִתְנַגֵּד
חֵם וְשָׁלוֹם, וְהַקְדִּים לָךְ וּלְכָלֵנוּ לְנִפְשֵׁנוּ הָאֲנוּשָׁה מְאֹד
רְפוּאָה גְּדוּלָּה לְנִצָּחַת, מֶה שְׂזַכֵּינוּ לַיָּדַע מְאֹר בָּזָה וּמִתּוֹרוֹת
וְשִׂיחוֹת קְדוּשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה. וְאָף עַל פִּי שְׂאֵנִי כְּמוֹ

שְׁאֲנִי, אֶף עַל פִּי בֶן חֶסֶדוֹ גָּבַר עָלַי כֹּךְ שְׁאֲנִי יוֹדַע מִמֶּנּוּ
 ז"ל וְאִינִי מִתְנַגֵּד עָלָיו וְגַם אֲנִי זֹכֶה לְהִיּוֹת נִכְלָל וְנִמְנָה בֵּין
 אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים בְּפָרִט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הַקְּבוֹץ שְׁלָנוּ יָקָר
 מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי עִם כָּלֵם ה' יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר
 הַרְבֵּה, וְגַם עִמָּךְ בּוֹדָאי ה' יִתְבָּרֵךְ מִתְפָּאֵר הַרְבֵּה, בְּתוֹךְ
 כָּלִיּוֹת הַקְּבוֹץ הַקְּדוֹשׁ.

אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתָךְ בְּכָל כּוֹחַ בְּדִבְרֵי אֱמֶת
 בְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִים רֹאשְׁךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוֹץ
 הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצִּדִּיק.

עֵקֶר הַתְּקוּן שְׁזֹכִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא עַל יְדֵי שְׂמִצְטְרָפִין
 אֶל הַקְּבוֹץ שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת הַנִּפְלָא שֶׁהוּא עֵקֶר הַרְוּעָה
 הָאֱמֶתִּי שֶׁבּוֹ כָּלִילִים כָּל הַרְוּעִים הָאֱמֶתִּיִּם שֶׁהֵיוּ בְּכָל
 הַדּוֹרוֹת, הָעוֹסֵק תָּמִיד לְקַבֵּץ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּרוּעָה עֲדָרוֹ
 וְהוּא רַחֲמָן אֱמֶתִּי שְׂמִקְבֵּץ אֶת גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם
 הַרְשָׁעִים גְּמוּרִים הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מֵה' יִתְבָּרֵךְ,
 לְהַשִּׁיבֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאִיר בָּלֵב כָּל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם
 שֶׁהוּא שִׁיתְחַזֵּק אֵיךְ שֶׁהוּא לָשׁוּב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת רָעִים
 שְׂרוּצִים לְדַחוֹתוֹ לְשֵׁם וּלְהַצִּילוֹ מֵעוֹנוֹת, וּלְהַכְנִים בּוֹ

קיום התורה כל ימי חייו בכל מה שיעבר עליו, שזהו עקר הרחמנות על ישראל.

כל הנלויים להצדיק האמת היושב על המשפט בראש השנה, בודאי יעלה אותם הצדיק אל הדעת דקדושה לחיי עולם, אפלו אם יש בהם פגמים וקלקולים רבים חס ושלום, עם כל זה מאחר שמתגעגעים וחותרים לשוב אל ה' יתברך ולהתקרב אל האמת ודבקים ומתקרבים לצדיק האמת, על כן גם הם בכלל צדיקים, כי הדבוק לטהור מטהור. כי עקר עסק הצדיק האמת הוא לקרב הרחוקים ורשעים גמורים בפרט בראש השנה הקדוש, על כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסוק בזה פראוי.

עקר זמן האספה והקבוץ של הצדיק האמת הוא בראש השנה, שמתקבצים ובאים אצלו בכדי להכלל בכלל הקבוץ הקדוש שעוסקין בהלמוד הקדוש של אמונה, שזה עקר יסוד קיום כל התורה בלה.

צריכים להכין עצמנו על ראש השנה הקדוש האים והנורא מאד. ימי אלול כבר התחילו, הימים הנוראים הקדושים ממשמשים לבוא, וצריכים לפשפש במעשיו

וְלִדְרֹשׁ וּלְחַתֹּר דֶּרֶךְ לְתַשׁוּבָה כָּל אֶחָד מִמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם. וְהַעֲקֹר, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּרָצוֹנוֹת וּכְסוּפִים טוֹבִים בְּהִתְחַזְּקוֹת גָּדוֹל וּבְעֻקְשָׁנוֹת גָּדוֹל בְּהִרְצוֹן וּלְהֶאֱמִין בְּעֻצְמוֹ שְׁעֵדִין הַטּוֹב שֶׁבּוֹ חֶזֶק מְאֹד מְאֹד, וְאֵף עַל פִּי שְׁפָגְמָנוּ כְּמוֹ שְׁפָגְמָנוּ, אֵף עַל פִּי כֵּן מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְשַׁטֵּף אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁזָּכִינוּ לְחַטֵּף בָּזָה הֵצֵל עוֹבֵר, כִּי הַכֹּל גִּנּוּ וְצָפוֹן חֲתוּם וּמִשְׁמֵר אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וּבִכְחוֹ הַגָּדוֹל עֵדִין יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה לְכָל טוֹב אֱמֶתִי.

צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לֵילֵךְ וּלְבֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוֹיִן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל כְּשֵׁרִים וִירָאִים אֱמֶתִיִּים הַמְּקַשְׂרִים אֶל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֱמֶתִי שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ שֶׁבּוֹ תִּלְוִי הַגָּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, שֵׁשׁ בַּח בְּקוֹלוֹ לְעוֹרֵר וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטֵב בְּתַשׁוּבָה.

כָּל יָמֵי חַיָּו צָרִיךְ לָשִׁים לְבוֹ הַיָּטֵב לְהִרְמְזִים שְׂתִיתְחַזֵּק לְשֹׂאֵר קְבוּעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוֹיִן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק וְלֹא יִפְרִיד עֲצָמוֹ מֵהֶם לְעוֹלָם כָּל יָמֵי חַיָּו, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ כָּלֵל הַקְּבוֹיִן שֶׁמְקַבֵּץ הָרוּעָה הָאֱמֶתִי - יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְעוֹלָם.

אָחִי חֲבִיבִי, יְקִירִי אֱהוּבִי, לְבִי וּבִשְׁרִי, אֵל תִּשְׁמַע לְשׁוֹם
 דְּחִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם שְׂרוּצִים לְהַפְרִידָךְ מִהֶקְבוּץ הַקְדוּשׁ בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, רַק תַּחֲזֹק יָדְךָ בַּה' וְתַעֲמֹד עַל רִגְלֶיךָ בְּכָל עֵז וְתֹאחֲזוּ
 עֲצָמֶיךָ בְּכָל כֹּחַךְ וְתִשְׁלִיךְ נַפְשְׁךָ מִנֶּגֶד בְּהֶקְבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל
 הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וְהַעֲקֹר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּל חַיִּיךָ תִּלְוִי בָּזֶה
 וְעַל יְדֵי זֶה לֹא תִּמּוּט לְעוֹלָם.

רַב בְּנֵי הָאָדָם שְׂאִינָם גְּבוּרֵי כַח בְּרֹאוֹי קָשָׁה לָהֶם מְאֹד
 לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מֵאַחֵר שֶׁכָּבַר הַתְּנַבֵּר עֲלֵיהֶם יֵצֵרֻם
 וְלֹא הַתְּנַבֵּרוּ לְכַבֵּשׁ אוֹתוֹ, עַל כֵּן מֵאַחֵר שֶׁכָּבַר גִּלְדּוֹ
 בָּמָה שֶׁנִּלְכְּדוּ, בּוֹדְאֵי קָשָׁה לָהֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּבִפְרֹט
 שִׁישׁ שִׁירָדוֹ וְנִפְּלוּ וְנִתְרַחֲקוּ מְאֹד עַד שֶׁלָּבָם בִּבְחִינַת "לְבִי
 סָחָרְחָר", שֶׁהִקְלִפָּה שֶׁנִּדְּבַק בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם מְעַקְמָת
 וּמִסַּבֶּכַת הַלֵּב בְּעֻקְמוּמִים וְסִבּוּבִים וּבִלְבוּלִים הִרְבָּה. עַל כֵּן
 עֲצָתָם וְתַקוּנָם לְבָלוֹת יָמָיו לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחֵר
 הֶרְבֵּי הָאֱמֵתִי וְחֵבֵר אֱמֵתִי שִׁיזְרְחוּ וְיִלְמְדוּהוּ מִכָּל מְקוֹם
 שֶׁהוּא דִּרְכִים וְעֻצּוֹת אֱמֵתִיּוֹת עֻצּוֹת עֲמֻקּוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב
 לָהּ יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים
 שֶׁנִּפְּלוּ. וְהַעֲקֹר דֶּרֶךְ הַתִּשְׁוּבָה, שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁנִּפְּלוּ
 לְמְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים שֶׁשֵּׁם נֶעְלַם כְּבוֹדוֹ מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵּן

יִחַפְּשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד וַיִּשְׁאַלּוּ וַיִּדְרְשׁוּ בְּכָל
 עֵת "אֵיהָ מָקוֹם כְּבוֹדוֹ" וְכו', בְּבַחֲיִנַת "וַיִּבְקְשׁוּתֶם מִשֶּׁם אֶת
 ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִצָּאתָ" וְכו', מִשֶּׁם דִּיקָא, מִכָּל מָקוֹם שִׁירֵד
 וְנָפַל לְשֵׁם, אֶפְלוּ לְבַחֲיִנַת מְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים, מִשֶּׁם דִּיקָא
 צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ בְּכָל לֵבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ אֶת ה' יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל יְדֵי
 זֶה בּוֹדָאי סוֹף כָּל סוֹף יִזְכּוּ לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְתִתְהַפֵּךְ
 הַיְרִידָה הַגְּדוֹלָה לַעֲלִיָּה, בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

חֲזוֹק וְחֲזוֹק וְשִׁמּוּחַ נִפְשָׁךְ בְּכָל עֵת בְּמַה שְּׁאֲתָה חֲפִיץ לִהְיוֹת נִמְנָה עִמָּנוּ
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאִים וְהַנּוֹרָא מְאֹד, הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. גָּמַר חֲתִימָה
 טוֹבָה וְחַיִּים אֲרָכִים בְּבִרְיאוֹת וּבְרָכָה וְכָל טוֹב.

שלח ב' א' א' א'

[תפלה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְּנוּ לִהְיוֹת בְּכָלֵל הַקְּבוּיִן הַקְּדוּשׁ
 שְׁמֵתִקְבָּצִין בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת עַל רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה שְׁאֵז עָקֵר זְמַן הַקְּבוּיִן, וְנוֹכַח עַל יְדֵי זֶה לְהִתְחִיל
 לְשׁוּב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה וּלְשַׁבֵּר אֶת לִבָּנוּ וּלְהַכְנִיעַ אֶת
 עַצְמָנוּ בְּאֲמֵת לִפְנֵי ה' יִתְבַּרֵּךְ וּלְשׁוּב עַל כָּל הַחַטָּאִים

והעוונות והפשעים שחטאנו לפניך בשונג ובמזיד. רבונו של עולם, אתה יודע הרחמנות שעלי אשר באתי בימים ועדין לא התחלתי לעשות רצונך באמת אפלו בימים נוראים ימי התשובה.

[תפלה]

מתוך השמטות לספר 'לקוטי תפלות', שנמצאו בכתב ידו של רב מענדיל ממשערונוביץ זצ"ל.

רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו לשמע קול שופר בראש השנה הקדוש מתוקעים הגונים ויראים וחרדים לדבר ה'. וקול השופר הקדוש יפגע בהמוחין שלנו, והקול הזה יהיה בחינת רעים, עד שעל ידי זה תפל עלינו אימה ופחד גדול מפחד ה' ומהדר גאוונו, ונזכה שיתפשט על ידי זה כל מיני עקמומיות שבלבנו, ונזכה לישרות לב ולשמחה גדולה דקדושה, כמו שנאמר "ולישרי לב שמחה", וקנים בנו מקרא שכתוב "אשרי העם יודעי תרועה, ה' באור פניך יהלכון, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו". ועל ידי שמיעת קול שופר בראש השנה מאיש ירא וחרד

תִּשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינֵנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי פְחָדִים וּמִכָּל מִינֵי
הַזְּקוּת הַבָּאִים לְפַעֲמִים עַל יְדֵי בְּרָקִים וְרַעְמִים חֹם וְשָׁלוֹם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עָלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עָלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ".

יח.

לְכָבוֹד בֵּת עֵינֵי וְלִבִּי, שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת כָּל כּחוֹ וְכָל נַפְשׁוֹ לַפֶּרֶחַ וְלָשׁוּט
וְלַעֲוֹפָף בְּתוֹךְ מִימֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ כְּאִשֶּׁר
יֵשׁא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, וּמִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַחֲצִים שֶׁהֵם הַפְּטוּתִים
וְהַמְּבֻכּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וּמַגֵּלָה וּמַאִיר עָלֵינוּ
הָאִמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּדַעַת גָּדוֹל וְנִפְלָא וּמַגֵּלָה לָנוּ הַשְּׁגוּת
אֱלֻקוֹת וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים גַּם הַרְחֻקִּים מְאֹד מְאֹד וּמִתְקַרְבִּים לָהּ.

**גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִּים לְהִתְפַּשֵּׁט, וַיִּמָּתַח וַיִּתְּרַחַב
וַיִּתְגַּדֵּל הָרֶבֶה מְאֹד עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.**

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהִרְחִיב וּלְגַדֵּל גְּבוּלֵי אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו נִמְתָּחִין וְנִתְרַחֲבִים לְאֶרֶץ וּלְרֶחֶב הָרֶבֶה
מְאֹד בְּבַחֲיִנַת "הִרְחִיבִי מְקוֹם אֱהֱלֶךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ
יִטּוּ אֶל תַּחֲשֻׁכִּי", "כִּי יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי", "וּפְרֻצַּת יָמָה
וְקֻדְמָה וְצָפוֹנָה וְנִגְבָּה", בַּחֲיִנַת נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים וּגְבוּלִים,

כִּי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת מִמֵּשְׁלָתוֹ וְהַכֹּל שָׁלָנוּ, כִּי הַצַּדִּיק מֵהַפֶּךְ
כָּל מְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וְהָרְחוֹקִים מְאֹד אֶל הַקִּדְשָׁה.

הָרַבִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מִסִּתְּפֵל בְּכָל עֵת בְּצַעַר גָּדוֹל בְּכָל
מְקוֹם שֶׁנִּפְלָנוּ לְשֵׁם כְּדִי לְהַעֲלוֹתָנוּ מִשָּׁם וּלְתַקְנָנוּ.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, אֹר הָאִוְרוֹת הַחֲדָשׁ, צַח הַצַּחְצָחוֹת, פּוֹתַח
שְׁעָרִים שֶׁל הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּלָּה אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ
יִתְבָּרֵךְ לְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם אֲפֹלוּ לְהָרְחוֹקִים מְאֹד מְאֹד, שְׂזָה
עֶקֶר גִּדְּלָתוֹ שֶׁל הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁגַם הָרְחוֹקִים מְאֹד
מְאֹד וְאֲפֹלוּ הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזֹּלוֹת יִדְעוּ שֶׁיֵּשׁ אֱלֻקִּים
שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד יֵשׁ לוֹ כַּחַ
לְרִפְאוֹת חוֹלִים מְדַכָּאִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ,
וְצָרִיכִים לְהַכְנִיעַ אֶת עַצְמָנוּ כְּאֶסְקוּפָה הַנִּדְרָסֶת וְנִרְפָּסֶת
לְבַקֵּשׁ בְּכָל תְּמֻצִית כַּחוֹ אֶת הַצַּדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת, וּלְגַדֵּד
שִׁנָּה מַעֲיָנִיו וּמַעֲפָעָיו תְּנוּמָה, לְשׁוּטֵט לְבַקֵּשׁ וּלְהַרְבוֹת
בְּתַפְלָה וּתְחִנּוּנִים שְׂיִזְכָּה לְמִצָּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה
שֶׁיִּכּוֹל לְרַפְּאוֹתוֹ וּלְהַכְנִים בּוֹ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת כְּדִי לְהַצִּיל
אֶת נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת.

כָּל מִי שֶׁחָם עַל נַפְשׁוֹ צָרִיךְ לַצֶּעֶק מְאֹד שְׂיוּכָה גַם עֵתָה לְמִצָּא רַבִּי וּמִנְהִיג אֲמָתִי שְׂיוּכָל לְהַכְנִים בּוֹ יָדִיעַת אֱלֻקוֹת וַיִּתְּבַרֵךְ, שֶׁעַל יָדֵי זֶה יִתְמַלְאוּ כָּל הַחֲסִירוֹנוֹת וַיִּתְּבַטְּלוּ כָּל הַצָּרוֹת וַיִּתְקַן הַכֹּל.

הַצָּדִיק הָאֲמֵת מְחִיָּה אוֹתָנוּ וּמַעֲוֵר אוֹתָנוּ לְתִשׁוּבָה, וּמַגְלֶה וּמְאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹת וַיִּתְּבַרֵךְ גַּם בְּתִקְוַת הַתְּגַבְּרוֹת הַחֹשֶׁךְ הַמֵּר שֶׁל עֲכָשׁוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר "אֵיךְ הָאֵב אוֹיִם גִּיפִירֵט אוֹן וְעַל אוֹיִם פִּירֵן" (כָּבֵר גְּמַרְתִּי וְאָגַמְרִי).

הָעֶקֶר שֶׁתִּחְזֹק עֲצָמָךְ בְּאַמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה וּבִטְחוֹן בֹּה' יִתְּבַרֵךְ בְּכָל הָעֲנִינִים, וּלְהַסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַהִרְחָבוֹת וְהַטּוֹבוֹת שֶׁעוֹשֶׂה ה' עִמָּכֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וּלְהִרְחִיק מִגְּבוּלָךְ הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת בְּכָל מִינֵי הִרְחָקוֹת לְבָלִי לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחֲסִירוֹנוֹת, כִּי חֲסִירוֹנוֹת וּמִרְרוֹת עוֹבְרִים עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם וְאִינָם יוֹדְעִים בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָם וְחַיֵּיהֶם אִינָם חַיִּים כָּלֵל, כִּי הָעֲשִׁירוֹת וְהַתְּאוּוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם הֵם מְרִים מְאֹד, מְרִים מִמּוֹת וּמִמְרָרִים חַיִּי בְּעֲלֵיהֶם, אֲבָל אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן אֲמָתִי הֵם מְבַטְּלִים אֶת הַמִּרְרוֹת וּמִמְשִׁיכִים חַיִּי מְנוּחָה וְחַיִּי שְׁלוֹהַ תָּמִיד.

הָעוֹלָם מְלֵא צַעֲקוֹת וּגְנִיחוֹת וּאֲנָחוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְרוֹת
 בְּלִי שְׁעוֹר וְכֻלָּם צוֹעֲקִים "מִמּוֹן", וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק
 בְּקוֹלוֹת מִשְׁנוֹת בָּאֵלוֹ לוֹ חֶסֶר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, עַד
 שְׂכַמְעַט יוֹצֵאת נַפְשָׁם מֵעִמָּק מְרִירוֹתָם, וְאִין לָהֶם בְּמָה
 לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם. וְעַקֵּר הַחַיּוֹת וְהַהֲמָתָקָה הוּא הַצַּדִּיק
 יְסוֹד עוֹלָם הַמְּמָתֵק בְּכָל יֵת בְּכָל דּוֹר מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא,
 וּבְיָדָיו כָּל אֶחָד בְּפִי קְרוֹבוֹ לְהַצַּדִּיק וּבְפִי אֱמוּנָתוֹ בּוֹ - כְּמוֹ
 כֵּן נִמְתָּק מְרִירוֹתוֹ יוֹתֵר.

אִם הָיוּ לוֹקָחִים בַּעַל תַּאֲוֹת מִמּוֹן שְׂמִמּוֹנוֹ חָבִיב עָלָיו
 וְחָם עָלָיו יוֹתֵר מְגוּפּוֹ וְהָיוּ מֵרָאִין לְפָנָיו הַנִּגּוֹן שֶׁל הַצַּדִּיק
 הָאֱמֵת, הִיָּה נִתְבַּטֵּל אֶצְלוֹ כָּל תַּאֲוֹתוֹ אֶל הַמִּמּוֹן.

עַל יְדֵי הָרוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת זוֹכִין לְאֱמוּנָת
 חֲדוּשׁ הָעוֹלָם.

עַקֵּר קִיּוּם הָעוֹלָם שְׁלֵא יִתְמוּגַג וְלֹא יִחָרֵב וְלֹא יִהְיֶה תוֹהוֹ
 וְבוֹהוֹ שֶׁהֵם בְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת בְּזִבּוֹת, זֶה תְּלִוֵּי רַק בְּרוּחַ
 נְבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁעַל יָדוֹ נִתְבַּרֵּר
 הַמִּדְבָּרָה וְזוֹכִין לְאֱמוּנָת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי הוּא עַקֵּר יְסוֹד
 הָעוֹלָם וְקִיּוּמוֹ.

צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ מְאֹד וּלְהַתְּפַלֵּל לַה' יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה מְאֹד שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקָרֵב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁיֵּשׁ לוֹ רוּחַ נְבוּאָה כְּדִי שְׂיִתְּבַרֵּר הַמִּדְּמָה שֶׁלּוֹ כְּדִי שְׂיִזְכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוֹכִין לְאֱמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, לְהֶאֱמִין שֶׁה' יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאִין הַמַּחְלֹט שְׁזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשׁוּם שִׁכָּל כִּי אִם עַל יְדֵי אֱמוּנָה לְבַד.

הַחֲדוּשׁ שֶׁלּוֹמוֹ וּמִכְרָכּוֹ בְּחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שֶׁל אֱמֶת וְאֱמוּנָה בְּרוּרָה מְהוּרָה וְקִדּוּשָׁה, חַיִּים שֶׁל שְׂמִיחָה אֱמֶתִית. בְּיָמֶיךָ תִּשְׁשֶׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְעִיר הָאֱלֹקִים עַל תִּלְהָה בְּגוּיָה.

שְׁמַחְוֵנוּ בְּזֶה אֱלֹהֵינוּ

יט.

לְכַבֹּד מַחְמַד עֵינֵי עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי הַמּוֹשֵׁךְ עֲצָמוֹ אֶל הַצְדִּיק שֶׁהוּא הַלֵּב שֶׁל הָעוֹלָם, וְשֶׁחֲדָד אֶת אֲזִנּוֹ לְשִׁמְעַנְּךָ נִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה מִכָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁעַל יָדוֹ שׁוֹרֵף וּמִכְבֵּר וּמִכְלָה שְׂרֵשׁ זֶה־מַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה רּוֹפֵא אֶת הַבֵּת מִלִּפְנֵי שְׁהִיא כְּלָלִיּוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. לְעֵתִיד בָּעֵת קֵץ הָאֲחֵרוֹן יָבוֹא הַמָּשִׁיחַ לְגָאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וְעוֹרֵר וַיַּנְּגֵן אֶת זֶה הַנְּגִינָה הַנּוֹרָא בְּעוֹלָם וְעַל יָדוֹ יִגְלֶה לְעֵין כָּל אֱלֹקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשָׁלְתּוֹ, וַיַּגָּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּקֶן כָּל הָעוֹלָם וַיִּקְרַב כָּלָם לַה' יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ.

אָחִי יָקִירִי, יָדַעְתִּי כִּי אֶהְבֶּתְךָ שְׁלָמָה עָמִי, וְכֵן אָנֹכִי אֵינִי
זוֹ מַחְבֵּבוֹ וְנִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם
וּבְכָל שָׁעָה וּבְרִית אֶהְבֶּתְנוּ וְשְׁלוֹמֵנוּ לֹא תוֹפֵר לְעוֹלָם.

יָדַעְתִּי כִּי נִפְשֶׁךָ כָּלְתָה לְדַבְרִי, עַל כֵּן שִׁים לְפָךְ וּזְכֹר
הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת וְהַדְּבוּרִים שֶׁנִּדְּבַרְנוּ בֵּינֵינוּ מִסּוּד
גְּדֻלַּת נֹרְאוֹת הַצַּדִּיק הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁהוּא חַיֵּינוּ וְתַקְנוֹתֵנוּ.
אֲשֶׁרִיךְ שְׁזָכִיתָ לָמָּה שְׁזָכִיתָ, לִידַע מִנִּפְלְאוֹת נֹרְאוֹת
הַצַּדִּיק הַנִּשְׁגָּב מְאֹד הַמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וְהַעֲקָר,
שֶׁתַּתְּחִיז בְּכָל עוֹ לָקִים מֶה שֶׁכָּבֵר דִּבְרָנוּ בְּאִרְיכוֹת.

בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, שֶׁנִּפְלָנוּ לְמַטָּה נִפְּלָה עִמָּקָה מְאֹד מְאֹד עַד
עִמְקֵי תְהוֹמוֹת עִמְקִים מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהִגַּעְנוּ שְׂתֵּי עַר
הַשִּׁיר שֶׁל חֶסֶד שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא מְקוֹר הַחַיּוֹת
וְהַחַיִּים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם וְיִשְׂרָאֵל.

ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר יִהְיֶה מְעֻזָּךְ וַיַּחֲזֵק לְבָבְךָ בְּכָל עוֹ
וְתַעֲצוּמוֹת לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַכֹּל, בְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עַל
רֹאשְׁךָ הָאֶרֶץ מִהַנִּגּוֹן וְהַשִּׁיר שֶׁל פְּלָאוֹת לְמַעְלָה מִן
הַטֶּבַע שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׂתֵּי עַר לְעֵתִיד עַל יְדֵי מוֹשִׁיחַ
צִדְקָנוּ בְּעֵת הַקֵּץ הָאַחֲרוֹן, שֶׁעַל יָדוֹ יוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל

מעוונות ויביאם להשגות אלקות שזה עקר התכלית,
עקר שעשוע עולם הבא.

זהמת קלפת הזמן עמלק, שהוא מדת הגאות, ומשם
נמשך מדת הגאות שבעולם, הוא מתגבר ביותר להרחיק
מהצדיק האמת ורוצה להפריד בין נפשות ישראל ובין
הצדיק האמת.

הצדיק האמת מכניע ומבטל בתכלית הבטול שרש הרע
והקלפה החזקה וקשה מאד בחינת הזמן עמלק שהוא
הכפירות ואמונות כזביות, שמביאים את העולם לתוהו
ובהו, חס וחלילה, חס ושלום.

אנן יתמי דיתמי, אנו צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש
על הארץ בין נחשים ועקרבים עד שנזכה לשאב מרוח
הקדש של הצדיק המגלה ומגידל האמונה הקדושה בעולם.

ה' הטוב יפדה אותך מכל רע וימשיך עליך ברכה וחסד ושלום רב,
יפקע כשחר שלומי, וארוכתו מהרה תצמח, ובודאי הכל לטובה
אפלו כל מה שנעשה בדורות הללו באחרית הימים האלה שישאל
נתונים בצרה גדולה בכלליות ובפרטיות, וכל חיותנו הוא על חסדיו
המרבים "חסדי ה' כי לא תמנו" וכו'. כי בחינת עמלק התגבר בתקף

גָּדוֹל לְכָלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲמֹד בְּגִגְדוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שֶׁכָּל עֶסְקוֹ לְהַעֲלוֹת מִשְׁמַד לְרָצוֹן, הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
הַדְּעוֹת הָרָעוֹת וְהַכְּפִירוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֹּבֵעַ שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׂמַד מִמֶּשֶׁה,
וּלְהַאֲדִיר אֱמוּנַת הָרָצוֹן בְּעוֹלָם, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי
חַיִּיב הַטֹּבֵעַ בְּלָל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ בָּזֶה וּבְכָא לְנִצָּחַת.

שלמה ב"ר אברהם

כ.

לְבִי יְקִירִי, הַחֵם עַל אֲצִילוֹת נַפְשׁוֹ הָעֵדִינָה שֶׁנִּחְצְבָה וְנִמְשָׁכָה
מִמָּקוֹם קָדוֹשׁ וְעֵלְיוֹן מְאֹד, לְקִשְׁטָהּ וּלְיִפּוּתָהּ וּלְצַחְצֻחָהּ בְּהַצְחָצְחוֹת
הָעֵלְיוֹנוֹת וְרָמוֹת וּגְבוּהוֹת מְאֹד, וְהִלָּהִיב אֶת לְבָבוֹ בְּהִתְלַהֲבוֹת גָּדוֹל
בְּלֶהֱבֵי אִשׁ לְקִשָּׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעַל יָדוֹ תָּבוֹא
הַנֶּאֱלֶה לְיִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כָּלּוֹ. זָכָאָה חוֹלְקָךְ בָּזֶה וּבְכָא.

כָּל עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם וּמִתֵּן תּוֹרָה וְכָל הָאוֹתוֹת
וְהַמוֹפְתִּים הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִם
אֲבוֹתֵינוּ וְעָמְנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר, הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי לְפָרֶסֶם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא הַשְּׁלִיט, הוּא הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ

וַיַּתְּעֵלָה שְׁמוֹ לְנִצָּחַת, שְׁנוּכָה לְאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת
בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶרֶן שֶׁל כָּל הַצְדִּיקֵי אֵמֶת.

שָׁרֵשׁ כָּל הַבְּרִיאָה הוּא הַכְּבוֹד, כִּי כָּל מֶה שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָא אֱלֹא לְכְבוֹדוֹ, וְעַל כֵּן כִּשְׁפָא
כְּבוֹד חֲדָשׁ לָאָדָם צָרִיךְ לְהִזְהָר וּלְהַעֲלוֹתוֹ לַה' צְבָאוֹת שֶׁהוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וּלְמַעַן הַצְדִּיק הָאֵמֶת שְׁיִהְיֶה לוֹ כָּל הַכְּבוֹד
וְהַגְדָּלָה, שְׂיָבוֹאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְכַבְּדוֹ וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו בְּדִי
שְׂיוֹכֵל לְהַדְרִיף אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ הַקְדוּשָׁה וּלְהֵאִיר הַדַּעַת
בְּעוֹלָם, שְׂיִדְעוּ כָּלֶם אֶת ה', וְזֶה עֶקֶר שְׁלֵמוֹת וְתִקּוֹן הַכְּבוֹד,
וּבִזָּה תִּלּוּי עֶקֶר הַגָּאֻלָּה - לְעוֹרְרֵם וּלְהַמְשִׁיכֵם לַה' יִתְבָּרַךְ.

עֶקֶר עֲלִית הַכְּבוֹד הוּא עַל יְדֵי שְׂמֻקְרָבִין גָּרִים וּבַעֲלֵי
תְּשׁוּבָה, אֶת מִי שֶׁרְאוּי לְקָרֵב.

לְפִי הַכְּבוֹד שְׂמֻכְבֵּד אֶת הַצְדִּיק בֵּין עוֹלָה הַכְּבוֹד לְשָׁרֵשׁוֹ,
וְעֶקֶר הַדִּבְרֵי שְׂיִכְבֵּד יֵרָאִי ה' בְּלֵב שָׁלֵם.

צָרִיךְ לְהִתְיַרֵּא וּלְפַחַד מִן הַכְּבוֹד כִּי כְּבוֹד הוּא סִפְּנָה
גְּדוֹלָה סִפְּנַת נִפְשׁוֹת, עַל כֵּן כִּשְׂמֻגִיעַ כְּבוֹד לְהָאָדָם צָרִיךְ
לְהִזְהָר מְאֹד לְקַבֵּלוֹ בְּרְאוּי בְּשִׁבִּיל ה' יִתְבָּרַךְ לְבַד, כִּי אִם

חם ושלום יפגם בהכבוד כחוט השערה ולא יקבלו פראוי
 יוכל להסתלק חם ושלום על ידי זה.

צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרפות בכבוד
 המקום, ולא יהיה רודף אחר הכבוד רק יברח מן הכבוד,
 ואזי הוא זוכה לכבוד אלקי.

כשאחד מישראל בא לו כבוד חדש אזי צריך להתאזר
 בעז בכח וגבורה בגבור חיל חזק ואמץ לעמוד בזה, לבלי
 להשתמש עם הכבוד לצרכו ולהנאת עצמו, שלא יהיה
 הכבוד אצלו כעבד למלאות תאוותו, ולא יקח לעצמו כלל
 מן הכבוד, רק להעלות כל הכבוד בלוי שיש לו לשמשו,
 לה' יתברך בבחינת "והיתה לה' המלוכה", ולהצדיק
 האמת שמקרב כל הרחוקים ביותר לה' יתברך, כדי שעל
 ידי זה הכבוד שיש לו יתגדל ויתעלה כבוד ה' יתברך
 וכבוד הצדיק האמת.

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וַחֲסִדָּיו הָעֲצוּמִים שְׁנַתַּת אֶת
 נַפְשׁוֹ לְקִשְׁר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹר הַצְּדִיק הָאֱמֶת, אוֹר
 הַחֵדֶשׁ שֶׁגִּלָּה חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר שֶׁלֹּא
 נִתְגַּלּוּ מֵעוֹלָם, לְהַחְיֹתֵנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה בְּתַכְלִית הַחֲשָׁד

הגמור, בתכלית תכלית שפלותנו אשר ירדנו פלאים,
בסוף הגלות האחרון של כל הנסוגים אחר מה' יתברך
ותורתו על ידי כפירות ואמונות כזביות. כי אורו של
הצדיק האמת מאיר מקצה ועד קצה בלי גבול כלל, כי
בכל מקום אפלו באויר הטמא מאד מאיר האמת שלו
לצאת משם.

עתה, עתה הגיע העת שתחזק לזכך החם ותחדד
ותעמיק דעתך ומחשבתך לחשב ולחשק לרחם על עם
ישראל ברחמנות האמת, להודיע ולפרסם בכל העולמות
שם הצדיק האמת הנמצא עכשו בעולם, שבוה תלוי כל
עקר גאיתנו, כי הוא עוסק להחזיר כל העולם למוטב
וממשיך שלום נפלא אפלו עם אמות העולם עד שעל ידי
רבי השלום יתהפכו כלם לאמונת ישראל ויכניעו עצמם
אלינו מרצונם.

שים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברי הצדיק שכל
התורה וכל תקון העולמות תלוי בו. מלך המשיח ימשיך
בעולם הדעת של הצדיק האמת בהתגלות נפלא ובשכל
נפלא ואמת בתכלית השלמות, שעל ידי זה ילכו כלם

בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וַיָּשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲפֹלוּ הַרְחֻקִּים
בְּתַכְלִית הַרְחֻק.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשִׁלּוּמוֹ וְהַצִּלָּחָתוֹ לְאַרְבָּע יָמִים.

שלחן ערוך אורח חיים

כא.

לְכָבוֹד עֲמֻרַת רֹאשִׁי, הַחֲכִיב בְּעֵינַי ה' פֹּאשָׁה לְבַעֲלָהּ, בְּגִלְל גָּדֹל
הַקָּף תִּנְאוֹתוֹ שְׁמִתְאוּהָ בְּכָל לְבֹו אֶל הַמְּנַהִיג הַחֲכָם הָאֵמֶת הַמְּשֻׁפֵּל
גִּאִים וּמִגְבִּיָּה שְׁפָלִים וּמֵאֶסְףּ וּמִקְבֵּץ כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים וּמַחְזִירֵם
לַה' וּלְתוֹרָתוֹ, שְׁפֹלֶם יִפְּרוּ וַיִּדְּעוּ אֵת ה' וַיִּתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה. יְהִי
ה' מְגִן בַּעֲדָךְ בְּגִין הַצַּדִּיק שְׁמִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֲסִדִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים
חֲדָשִׁים לְגִמְרִי, לְהַאֲרִיךְ יָמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ בְּלִי שׁוּם מַחְסוֹר.

בְּגִדְל עֲנוֹתְנוֹתֶיךָ בְּמַחְתִּי לְבֹוא וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ אֵת אֲשֶׁר
יַעֲשִׂים ה' תַּחַת הַקּוֹלָמוֹם.

עַל יְדֵי שְׁנוּזָהר וְשׁוּמֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ שְׁיִהְיֶה בְּשִׁלְמוֹת,
שֶׁהוּא "נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָם", וּכְבוֹדוֹ לְאִין נֶגֶד כְּבוֹד ה'
יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה זֻכָּה לְדַבּוּרִים שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהֵם מְאִירִים לוֹ
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל יְדֵי זֶה זֻכָּה לְתִבְנוּת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ.

בְּעֵינֵי הָעֲנוּהַ יֵשׁ מִשְׁקַל גָּדוֹל וְדָק מְאֹד, כִּי צְרִיכִין
 לִהְיוֹת עֵנוּ בְּתַכְלִית הָעֲנוּהַ, לִהְיוֹת אֵין מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם
 טְעוֹת וּפְגִמָּה כָּלֵל, וְאַף עַל פִּי כֵן יִהְיֶה גְבוּר חֲזָק וְאַמִּיץ
 מְאֹד וְלִבְלִי לִהְיוֹת לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוּם דָּבָר וְכו',
 וְצְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לַה' יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא בִּרְחֻמּוֹ
 יוֹרֵהוּ הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ.

אֵין זֶה דֶּרֶךְ הָעֲנוּהַ הָאֲמֶתִית לְהַחֲזִיק עַצְמוֹ לְרָשָׁע גָּמֹר
 חֹס וְשָׁלוֹם וְלִהְיוֹת מְעֻלָּת נַפְשׁוֹ הַקְדוּשָׁה, רַק אֲדַרְבָּה,
 צְרִיךְ לְהִגְבִּיחַ לְבֹו וְדַעַתוֹ בְּדַרְכֵי ה', לֹאמַר בְּנַפְשׁוֹ שֶׁאֵין
 נֶאֱמָר לוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, מַעֲשִׂי בְּהִמָּה, כִּי נַפְשׁוֹ
 גְּבוּהָה מְאֹד.

צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל זְכוֹת וְטוֹב.

מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטֵּל מִמְּנוֹ רַבּוֹת
 רַעוֹת שֶׁהֵיוּ רְאוּיִין לָבוֹא עָלָיו.

כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נִסְיוֹן יֵדַע כְּשֶׁיַּעֲמֹד בְּזֶה הַנִּסְיוֹן הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ גַּם.

לְפַעֲמִים עַל יְדֵי שְׂפָלוֹת שֶׁאָדָם מִשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ אוֹ

אַחֲרִים מִשְׁפִּילִין אוֹתוֹ, עַל יְדֵי זֶה מְבַטְלִין מַעֲלִיו גְּזֵרַת מִיתָה.

עַל יְדֵי עֲנוּה לֹא יִהְיֶה לָךְ פֶּחַד.

עַל יְדֵי אֶמֶת יִזְכֶּה לַעֲנוּה.

עַל יְדֵי עֲנוּה תִּפְלָתְךָ נִשְׁמַעַת וְכֻמוֹ הַקָּרִיב כָּל הַקִּרְבָּנוֹת.

עַל יְדֵי עֲנוּה מוֹסִיפִין לוֹ גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ.

עַל יְדֵי עֲנוּה בָּא כְבוֹד.

עַל יְדֵי עֲנוּה מֵאֲרִיךְ יָמִים.

עַל יְדֵי עֲנוּה אֵין מְדַקְדְּקִין אַחֵר מַעֲשָׂיו.

עַל יְדֵי עֲנוּה נִתְבַטֵּל פֶּחַד הָאוֹיְבִים.

עַל יְדֵי עֲנוּה נִתְבַטֵּל הַמַּחֲלָקַת וְהִיסוּרִין.

עַל יְדֵי עֲנוּה הַכֹּל עֵמוֹ בְּשָׁלוֹם.

עַל יְדֵי עֲנוּה בָּא חַן.

עַל יְדֵי עֲנוּה נִתְגַּדֵּל, גַּם אֵינוֹ נוֹפֵל מִמְדְּרָגָתוֹ.

על ידי עֲנוּהַ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵר אוֹתוֹ.

על ידי עֲנוּהַ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ תַּאוֹתוֹ.

אֵין הָעוֹלָם מִתְקִים אֶלָּא עַל מִי שְׁמִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּאֵין.

תְּהִלִּים פְּרָקִים: עז', צה', קה'.

קוֹלוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
עַל שְׁזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת ה' לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכָל פֶּעַם בְּכָל
נְסִיעוֹתָיו וּפְגִישׁוֹתָיו. וְדַע וְהֶאֱמֵן, כִּי בִיאַת נִשְׁמַתְךָ לְזֶה
הָעוֹלָם הִיְתָה רַק בְּדִי לְפָאֵר וּלְפָרֶסֶם בְּעוֹלָם אֶת הַצַּדִּיק
הָאֱמֵת שֶׁבּוֹ תִּלּוֹי הַגָּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׁמִכְנִיעַ וּמִבְטֵל
הַדַּעַת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֶּבַע שְׁמִשֵּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַכְּפִירוֹת
וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת, וּמִגָּלָה וּמֵאִיר הַדַּעַת הַקְדוֹשׁ שֶׁל אֱמוּנָת
הַהִשְׁתַּחֲוָה לְמַעַלָּה מִן הַטֶּבַע וּבּוֹנֶה קוֹמָתָהּ שֶׁל הָאֱמוּנָה
עַד שִׁישְׁלִים שְׁעוֹר קוֹמָתָהּ בְּשִׁלְמוֹת, שְׁכָל בְּאֵי עוֹלָם יֵרָאוּ
וְיִדְעוּ אֶת ה', כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל וּמְנַהִיג
הַכָּל בְּרָצוֹנוֹ, שֶׁהַכָּל בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ לְבָד.

גַּם הָעֶקֶר מֶה שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת וְכו'... הוּא רַק לְטוֹבַת הָעוֹלָם,
בְּדִי שִׁיְהִיָּה לָךְ כַּח בְּיוֹתֵר לְשִׁמְשׁ אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר וָדוֹר הַחַי וְקַיִם לְנִצָּחַת, לְגִלּוֹת וּלְהוֹדִיעַ
גְּדֹל נִפְלְאוֹת כַּחוֹ הַנּוֹרָא וְחֻכְמָתוֹ הַנּוֹרָאָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה
יָבוֹא הָעוֹלָם לְיַדֵּי תְקוּנָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

אָחִי יְקִירִי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצֻמָּנוּ מְאֹד מִקְלָקוּל
הָאֲהָבָה וּמִפְּרוּד לְכַבּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק לְהוֹסִיף וּלְהַרְבּוֹת
אֲהָבָה וְאַחֲדוּת זֶה לָזֶה כְּגוֹף אֶחָד, שְׂנוּכָל לְהִתְחַבֵּר
וּלְהִצְטָרֵף יַחַד תָּמִיד כִּדֵּי שֶׁעַל יְדֵינוּ יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֶּה מְאֹד
מְאֹד עַד אֵין מִסְפָּר בְּנֵי הַבָּתִּים הַנִּפְלְאִים שֶׁל הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת, עַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד לְכֶנֶס
בָּהֶם, וְאֶפְלוּ הַשּׁוֹכְבִּים בַּחוּץ יִתְקַבְּצוּ, וְאֶפְלוּ אֲמוֹת
הָעוֹלָם יִתְקַבְּצוּ וְיִכְנָסוּ לְתוֹךְ הַבָּתִּים שָׁלוֹ, שְׂבֻזָּה תִּלּוּי כָּל
הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שֶׁאֵין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת.

כָּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב כָּרוּךְ רוּפֵא חוֹלִים, אוֹדָה ה' בְּכָל
לְבִי, אֲנַחְנוּ חִיָּבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַה' עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר
גָּמַל עִמָּךְ אֲשֶׁר שָׁם נִפְשֶׁךָ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלֶיךָ.

לְבִי יְקִירִי, עֵינֵי וְלְבִי פְּרוּשׁוֹת לַה' בְּכָל עֵת בַּתְּפִלָּה
וּתְחִנּוּנִים שִׁיחֲנֶנְךָ בַּחֵן וּבַחֶסֶד וּתְשַׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ בְּכָל דֶּרֶךְ
בְּזֶה וּבְכָא, וַיִּמָּהֵר וַיַּחֲיֵשׁ יְשׁוּעָתְךָ וּרְפוּאָתְךָ בְּשִׁלְמוֹת,

וַיֵּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ וַיַּגְדִּיל שְׁלוֹמְךָ וּשְׁלוֹם בֵּיתְךָ לְחַיִּים טוֹבִים
אַרְכִּים בְּרִיאִים וְרַעְנָנִים.

אוֹהֶבְךָ הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל בְּרִיאוֹתְךָ
וְהַצְלַחְתְּךָ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

שלחן גד אאסר

כב.

יְקִירֵי חֲבִיבֵי גַעְגּוּעִי, הַמִּתְאַפֵּק בְּעַפְר רִגְלֵי הַצַּדִּיק לְהַנּוֹת מִנַּעַם זִיוו,
וּלְדַשֵּׁן נַפְשׁוֹ בְּצַחְצָחוֹת אֹר תּוֹרָתוֹ לְשֹׁאֵב מִשָּׁם חַיִּים נְצַחִיִּים. ה'
יֵאָרִיךְ שְׁנוֹתָיו בְּרַב טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

דַּע אָחִי, כִּי לֹא עַל חֲנָם בָּחַר בְּךָ ה' לְקָרְבְּךָ מִקֶּדֶם לְרַבְּנוּ
הַנּוֹרָא גַּחַל נוֹבֵעַ, וּלְהוֹדִיעַךָ מִסּוֹד נּוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתוֹ
הַסְתּוֹם וְחִתּוֹם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת מַעֲיִן כָּל, אֲלֹא לְגִדּוֹל מַעֲלָת
נִשְׁמַתְךָ הַגְּבוּהָה מְאֹד. וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ לִבְּךָ וְשִׂמַּח
תִּשְׂמַח תָּמִיד בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֵץ שְׁזִכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ.
הַזֹּהָר לְשִׂמְחַ נַפְשְׁךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה יוֹדַע שְׂמֵאִיר אֹר בְּזֶה
בְּעוֹלָם שְׂמִמְתִּיק וּמִתְקֵן הַכָּל וְעַל יָדוֹ יֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרִיתָנוּ,
כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ ז"ל קֶדֶם הַסִּתְּלָקוֹתָיו: "אִזְ אִיךְ

גִּיִּיע פֿאַר אײַך וואס האט איהר צו זארג'ן" (היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג).

תראה לשמח נפשך מאד בכל יום במה שזכית לידע מאור האמת בזה, אלמלא לא אתינא לעלמא אלא לשמע דבור אחד - דיינו, מכל שפן כל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה אשר על ידו יגמר ה' יתברך עמנו כרצונו, כמו שאמר: "גמרתיו ואגמר נצחתי ואנצח", עד אשר נשוב כלנו אל ה' יתברך באמת כי הכל יתהפך לטובה כי גדול ה' ולגדלתו אין חקר.

תזכר היטב היטב בכל יום ויום מה שנעשה עמנו בזה העולם, שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיתגלה בו חדוש שבחודשים בזה שלא היה מעולם, ואנחנו נקראים על שמו ז"ל, נבזים ודוויים בין ישראל עם קדוש בעצמן כל כך כל כך.

כבר דברתי עמך דברי אמת הרבה בעזרת ה' יתברך, ומהם תוכל להבין דברים הרבה בפרוש וברמז, וכן כבר שמעת וראית בספריו הקדושים ובמה שחדשנו בהם הרבה, אך התגרות הפעל דבר אין לשער. אבל

כָּל תְּקוּנָתוֹ עַל כַּחוֹ שֶׁל זָקֵן וְקִדְּשָׁה שְׁעוֹלָה עַל הַכֹּל
וְאִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר בְּזֶה וְכו', חֶזֶק וְאַמִּץ וְשִׂמְחַ נִפְשָׁךְ בְּכָל
יוֹם מִחֻדָּשׁ עִם מָה שְׁזָכִינוּ, שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים בְּכָל הַבְּחִינוֹת, כִּי מִגְדֵּל הָרַעַשׁ וְהַמְּנִיעוֹת
לָגַע בָּנוּ מִבֵּינִים בָּמָה וּבָמָה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלִינוּ
שֶׁנִּצְלָנוּ מִהַתְּנַגְּדוֹת וְלִיצְנוֹת שְׁלָהֶם. אֱלֹו קָרַבְנוּ אֱלֹו וְלִבִּי
לְהַתְּנַגֵּד עַל אוֹר בְּזֶה וְכו' וְלֹא קִבְּלָנוּ שׁוֹם חֲדוּשׁ מִמֶּנּוּ -
דִּיִּינוּ. וְעַל כָּל חֲדוּשׁ וְדַבּוּר וְשִׁיחָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמֶּנּוּ צְרִיכִים
לֵאמֹר אֶלְמָלֵא לֹא אֲתִינֵן לְעֶלְמָא אֱלֹא לְשִׁמְעֵ דָא - דִּיִּינוּ.
עַל אַחַת בָּמָה וּבָמָה וְכו' וְכו'. הַזֶּהר לְשִׂמְחַ נִפְשָׁךְ בָּמָה
שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ שְׂמֵאִיר אוֹר בְּזֶה בְּעוֹלָם וְהוּא נִעְלָם וְנִסְתָּר
כָּל כֶּךָ מִכֻּלָּם וְלָנוּ מִתְּנוּצֵץ בְּחֶסֶדּוֹ, וְעַל כָּל פָּנִים אֵין אָנוּ
מִתְּנַגְּדִים וְכו'.

אֲשֶׁרִינוּ אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים עַד אֵין מִסְפָּר שְׁזָכִינוּ לִידַע
מֵאוֹר קִדּוּשׁ נוֹרָא בְּזֶה, מִתּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת
הַמְּחִיין וְהַמְּשִׁיבִין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם,
וּבְנוֹדָאֵי תוֹכֵל לְהַחֲיוֹת עֲצָמָךְ בָּהֶם תָּמִיד אֶפְלוּ בְּכָל מִינֵי
צָרוֹת הַנִּפְשׁ.

דע, כּי כָּל עֶקֶר גִּאֲלַת נַפְשֵׁנוּ בַּפְּרָטִיּוֹת וּגְאֻלַּת כָּלְלִיּוֹת
נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל, תָּלוּי אֶדְּ וְרַק בְּזֶה שִׁיתַּגִּלָּה וַיִּזְרַח אֹר
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּכָל הָאָרֶץ, וּלְהָרִים אֶת דָּגַל הַצַּדִּיק
בְּעוֹלָם, עַד שִׁיתוּדַע לְכֻלָּם שֶׁעַל יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בָּאֱמֶת מֵאִירִים עַל הָאָדָם כָּל הָאוֹרוֹת
הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עֲתִידִים לְהֵאִיר עַל יְדֵי מוֹשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

עֲכָשׁוּ, בְּסוֹף הַגָּלוּת, שְׂאֵנוּ נָעִים וְנָדִים וּמְטַלְטְלִים
בְּחֻשְׁבַּת אַפְלָתָנוּ, עֶקֶר חַיּוּתָנוּ וְתַקּוּתָנוּ וְעֶקֶר קִיּוּמָנוּ הוּא
רַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַרוּעָה שְׁלָנוּ הָאֱמֶתִי שְׂמַחִיהָ
וּמִתְקֵן וּמִקְרֵב כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים שְׂבַעְעוֹלָם, שְׂכָלָם
יֵשׁוּבוּ לָהּ יִתְבַּרֵּךְ בָּאֱמֶת וַיַּעֲמֵדוּ עַל עַמָּדָם, שְׂלֹא יִפְּלוּ
בִּדְעָתָם מִכָּל מָה שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, רַק
יִתְחִילוּ בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ וַיַּחֲיוּ אֶת עַצְמָם בְּהַחֲסֵד חֲנּוּם
שֶׁהַמֹּשִׁיחַ הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם.

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת מוֹדִיעַ וּמַגִּילָה אֱלֻקּוֹתָו וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְכָל
בָּאֵי עוֹלָם, אֲפֹלוּ לְהַרְחוּקִים וְהָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת,
שִׁידְעוּ כָּלָם גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ, שִׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיִּם
וּמוֹשֵׁל וַיִּתְקַרְבוּ אֵלָיו.

עָקַר תְּקוּן הַתְּשׁוּבָה, שִׁיתַּגִּבֵּר לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ מְכַל
מָקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם אֲפָלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁנִּתְעָה מְאֹד
מְאֹד בְּעוֹנוֹתָיו הָרַבִּים, כִּי אֵין מָקוֹם בְּעוֹלָם שְׂאִין שֵׁם
עֵצָה וְתִקּוּהָ לְצֵאת מִשָּׁם, רַק שְׁנַעְלֵם מִמֶּנּוּ הָעֵצָה עַל
יְדֵי קִלְקוּלָיו הָרַבִּים, אָבָל עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּהַצְדִּיק
הַגָּדוֹל יֵשׁ עֵצָה בְּכָל מָקוֹם שֶׁבְּעוֹלָם. גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי ה',
גְּדוֹלִים חֲסִדֵי ה' מֵה שֶׁהַפְּלִיא עָמְנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ, לוֹלֵא ה'
שֶׁהָיָה לָנוּ שִׁשְׁלָח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב אֱמֶת כָּזֶה - כִּבֵּר אֲבִדְנוּ
בְּעָנְיֵנוּ. חֲסִדְךָ גָּדוֹל עָלֵינוּ וְהִצַּלְתָּ נַפְשֵׁנוּ מִשְׁאוּל וְכו'.

חֲשַׁב דְּרַכִּיךְ וְתִשׁוּב רַגְלִיךָ אֶל דְּבָרֵי הַצְדִּיק הַנִּלְקָחִים
מִמָּקוֹם שֶׁנִּלְקָחִים דְּלִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא תַּמָּן, הַמְחִזֵּק
וּמְקַיֵּם וּמַשִּׁיב אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת אֲפָלוּ הִירוּדִים מְאֹד מְאֹד
בְּתַכְלִית הִירִידָה בְּכַמָּה מֵיָנִי לְשׁוֹנוֹת עֲמָקִים וְתַמִּימִים,
הַפֶּךְ בָּהֶם וְהַפֶּךְ בָּהֶם וְסִיב וּבִלָּה בָּהֶם וּמָהֶם לֹא תִזְוַע,
שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה מֵהֶם.

מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת בְּוֹדָאֵי צְרִיךְ לְשַׁמֵּחַ
מְאֹד כָּל יָמָיו לְעוֹלָם, כִּי בִכְחוֹ עֲדִין יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה לְכָל
הַטּוֹבוֹת וּלְכָל הַיְשׁוּעוֹת וּלְמַחִילַת עוֹנוֹת.

רצונך החזק ותשוקתך הגדולה, הכל גרשם למעלה
 לטובה, ולית רעותא טבא דאיתאביד (ואין רצון טוב
 נאכד). בזה יגיל וישיש לבן, כי אני רואה שיש עוד תקנה
 להשיג דרך החיים, דרך האמת האמתית, וה' יצליח דרכנו
 בהצלחה האמתית והנצחית בזה ובבא לנצח.

בדרישת שלום לבני מעמקא דלבא ובתודות וברכות רבות.

שלחנא ב"ה 11/10/87

[תפלה]

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה
 ובלב כל הצדיקים האמתיים לבל יסתירו פניהם ממני,
 ויעמדו בעדי למליצי ישר להפך בזכותי ולבקש ולמצא
 בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך
 ברחמים. ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי,
 שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת
 ובלב שלם. אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים
 וחמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע
 ביון מצולה ואין מעמד כמוני.

כג.

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לְבִי וְעֹמֶרֶת רֹאשִׁי, הַנּוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ אֶל הַחֲכָמָה
הַנּוֹרָאָה, אֶל הַמַּעֲשִׂיּוֹת וְהַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁל הַנַּחֲל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה שֶׁהַבְּמִיחַ לָנוּ שֶׁעַל יָדוֹ לֹא תִשָּׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. יְבָרְכֵךָ
ה' מִצִּיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְבָרְכָה בְּחַיִּים טוֹבִים, אֲרָכִים, בְּרִיאִים
וְנָעִימִים.

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, אֲנִי
כוֹתֵב וְעֵינַי זּוֹלָגוֹת דְּמָעוֹת מֵתוֹךְ רֵב שִׁמְחָה שְׂזָכִינוּ
לְהַתְּחַבֵּר וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּהַנַּחֲל נוֹבֵעַ. בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ זֶה נִכְתְּבוּ
רַב הַמְּכַתְּבִים וַיִּשְׁנֶם כַּמָּה עֲנִינִים נִפְלְאִים שֶׁכְּתַבְתִּי שֶׁהֵם
טוֹבָה גְּדוֹלָה לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל.

אֲרֵדָה כָּל שְׁנוֹתַי עַל מְרִירַת נַפְשִׁי שֶׁאֲנִי מְקַלְקֵל כָּל כָּךְ
וְרֹחוֹק מְקַדְּשֵׁת הַתּוֹרָה כָּל כָּךְ וְנִפְלְתִי לְמִקְוֹמוֹת מְגֻנִים
וּסְרוּחִים כָּל כָּךְ, וְאֶף עַל פִּי כֵן נַפְשִׁי תִּגִּיל בַּה' תַּעֲשִׂישׁ
בִּישׁוּעָתוֹ וְחִסְדּוֹ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר נַפְשִׁנוּ כְּצֹפּוֹר נִמְלָטָה
מִמַּחְלֻקוֹת וְהַתְּנַגְּדוֹת עַל הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי, הַצִּדִּיק הָאֱמֶת
נַחֲל נוֹבֵעַ אֲשֶׁר עַל יָדוֹ יֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרִיתֵנוּ וּבִכְחוֹ הַגָּדוֹל
הוּא מְמַתֵּק כָּל הַמְּרִירוֹת וּמְתַקֵּן הַכֵּל, וַיְכֻלִּים לְדַלֵּג
וּלְקַפֵּץ עַל הַכֵּל וּלְרַקֵּד בְּשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם, מִלְּאֲכִי צְבָאוֹת

ידדון ידדון. ורבנו ז"ל אמר לפני הסתלקותו הנוראה:
 "כשאני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג".

חיל וחלחלה ורעדה אחזתני ונדפיתי עד מאד מרב צער
 וכאב לבי המר והמרור ביסורים קשים ועצומים, בראותי
 כי אחרי כל הטובות והנפלאות הנוראות אשר עשה ה'
 עמנו בגדל חסדו וחמלתו עלינו, חדר לתוך תחומנו רוח
 סערה וענן גדול שהוא הוא השטן המקטרג שר הטבחים,
 שחותר ואורב למבח ולשחט את האדם משני העולמות
 חס ושלום, ורוצה להפריד בין הדבקים בהאמת האמתית,
 בהמנהיג האמת נחל גובע, ולקלקל ולבטל חס ושלום
 קשר חזק ונצחי בזה שאין כמוהו בעולם, שכלם משתאים
 ומשתוממים על דבר פלא בזה. ואנחנו צריכים רחמים
 רבים והתעוררות גדול שנוכח להנצל ממנו ולעמוד על
 נפשנו וללחם עם השטן בכל כחנו להכניעו לשברו
 ולבטלו ולחדש ולחזק הקשר הברית שפינינו ביתר שאת
 ויתר עז. מי יתן עיני מקור דמעה ואבכה תמיד בקול יללה
 על עוונותינו ופשעינו הרבים שגרמו גדל הצרה המרה
 הזאת הנוגע לנו ולכל ישראל עד שיתהפכו עוונותינו
 לזכיות וההתרחקות יהיה תכלית ההתקרבות והחשך

יְהִי סֶבֶת הָאוֹר, וְה' יִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁנוּכָה מִחֲדָשׁ לְהִתְאַחֵז
וּלְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה בְּלֵב שָׁלֵם בְּהַמְנִיחַ הָאֵמֶת נַחֵל
נוֹבֵעַ.

עֲבֹדְךָ וְאוֹהֲבֶךָ אֶהְבֵּת אֵמֶת, הַמִּתְפַּלֵּל בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבֶתְךָ תָּמִיד
בְּזֶה וּבִבְּא, בְּכִרְפֵּת שְׁנֵה טוֹבָה וּמֵאֲשָׁרָה.

שלחן ב' אופסר

כד.

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לְבִי, שְׁנוּכָה לְקִישׁר עֲצֻמוֹ אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שִׁישׁ לוֹ
כַּח לִירֵד לְמִטָּה לְמִטָּה לְעַמְקֵי עַמְקִים לְמִקְוֹת הַנְּמוּכִים וְהִרְחוּקִים
בְּיֹתֵר, וּלְשִׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז אֶפְלוּ בְּהַמִּינִים וְכוֹפְרִים
גְּמוּרִים שֶׁנִּפְלוּ לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַתְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת, וּלְהוֹצִיאָם מִשָּׁם
וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה וּלְהַפְּךָ לָהֶם כָּל הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיּוֹת.
וְכֵן הוּא מְכַרֵּר וּמְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שִׁישׁ בָּהֶם וּמְכַנִּים
בָּהֶם הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה וּמִחֻזֵּק וּמַעֲזוּר אוֹתָם שְׂאִיד שֶׁהֵם וּבְמִקְוֹם
שֶׁהֵם, אֵף עַל פִּי כֵן עֲדִין יִחַפְּשׂוּ וַיִּבְקְשׂוּ אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ עַד אֲשֶׁר בָּכַח
זֶה יִהְפֹּךְ לָהֶם כָּל הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

בַּעַל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ, וְהַיּוֹם קָצָר וְהַמְּלָאכָה מְרַבָּה וְאִם
לֹא עֲבָשׂוּ אִימָתִי.

צָרִיד הָאָדָם כָּל יָמֵי חַיָּו לַחֲשֹׁב עַל עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּלְזָכֹר
הַיֵּטֵב בְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׂיָמִיו מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְקְצוּבִים בְּמִסְפָּר
וּבְחֻשְׁבוֹן כְּדִי שְׂיִזְדְּרוּ וַיִּמָּהֵר מְאֹד לְהַמְלִיט עַל גַּפְשׁוֹ, אָבֵל
הַבֶּעַל דָּבָר מִתְגַּבֵּר כְּנִגְדּוֹ וְרוֹצֶה לְסַתֵּר יָמֵי סְפִירָתוֹ, לֹאמֹר
לוֹ, מָה לָּךְ וּמָה בָּצַע שְׁתִּסְפֹּר אֶת יָמֶיךָ בְּכָל עֵת וְתַחֲשֹׁב
עַל אַחֲרִיתֶךָ בְּכָל יוֹם מֵאַחֵר שְׁאַתָּה רוֹאֶה שְׁעָם כָּל זֶה
אֵינִי עוֹלָה בִּידֶךָ לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹן ה' יִתְפָּרֵךְ בְּאַמֶּת. אָבֵל אִם
מִשְׁכִּיל עַל הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, יֹאמֶר וַיָּשִׁיב אֶל לְבוֹ, וְכִי מִשּׁוּם
הָאֶחָדֵל לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם לְסִפּוֹר אֶת יָמָיו, הֲלֹא אָף עַל
פִּי כֵן יָבוֹא קִצִּי וְאַהֲיָה מְכָרָח לְתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם
וְיוֹם, עַל כֵּן אָף אִם יַעֲבֹר עָלַי מָה, אֲנִי עַל מִשְׁמֶרְתִּי אֶעֱמֹד
לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלַצָּפוֹת וְלַהֲמַתִּין לִישׁוּעַת ה' וּבְתוֹךְ כָּךְ
אֶחְטָף טוֹב כָּל מָה שְּׁאוּכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְעַט אוֹ הֶרְבֵּה.
וּבְשִׁיחִיָּה חֹזֵק וְאַמִּיץ בְּדֶרֶךְ זֶה, שְׂיִמְנֶה וַיִּסְפֹּר אֶת יָמָיו
אָף עַל פִּי שְׁנִדְמָה לוֹ שְׂאִינוֹ יוֹצֵא חוֹבַת הַיּוֹם, וְאַפְלוֹ אִם
הָאֱמֶת הוּא כָךְ, אָף עַל פִּי כֵן לֹא יִסְתֵּר סְפִירָתוֹ בְּשִׁבִּיל
זֶה, כִּי אָף עַל פִּי כֵן יֹאמֶר יָמֵי מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְעַל כֵּן
אֲנִי מְחַיֵּב לְשׁוּם כָּל לְבִי וּמְגַמְתִּי וְתַקּוֹתִי לְהַמַּתִּין וְלַצָּפוֹת
לִישׁוּעַת ה', כִּי מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר וְנוֹצֵר וּמְמַתִּין לִישׁוּעַת ה'

בִּוְדָאֵי יֵשׁ לוֹ יוֹם, כִּי סוֹף כָּל סוֹף יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁהוּא מְצֻפָּה
שִׁיזִכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

הָאָדָם צָרִיךְ לָשׁוּם אֶל לְבוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁהַיּוֹם יִפְנֶה וְהַשָּׁמַשׁ
יָבוֹא וְיִפְנֶה, וְכֵן כָּל יָמָיו הֵם כִּצֵּל עוֹבֵר, וּבִפְּרִט כְּשֶׁרוֹאֶה
וּמִבֵּין בְּעֵצְמוֹ מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמּוֹ וְרוֹאֶה שֶׁהִדְעַת שֶׁהוּא
בְּחִינַת אוֹר הַשָּׁמַשׁ מְסַתְּלֵק מִמֶּנּוּ עַל יְדֵי רַבּוֹי עוֹנוֹתָיו
וְכו', בְּטָרֵם יִפְנֶה הַיּוֹם עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵּׁךְ הַשָּׁמַשׁ
כְּשֶׁהַיּוֹם מִתְחִיל לָעֶרֶב וְלִהְיוֹת מְסַתְּלֵק, צָרִיךְ לְמַהֵר וּלְזַרְזֵם עֵצְמוֹ
בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ.

צָרִיכִים לְקַבֵּעַ בַּלֵּב הַיֵּטֵב זְכוֹן יוֹם הַמִּיתָה וְיוֹם הַקְּבוּרָה
שְׂמוּכָנִים וְעוֹמְדִים לָזֶה בְּכָל עֵת וְרִגַע, וְכָל הַיָּמִים שֶׁל
הָאָדָם מְנוּיִים וְסִפּוּרִים וְקִצּוּבִים בְּמִסְפָּר אֲצֵל ה' יִתְבָּרֵךְ,
וְכָל שָׁעָה שֶׁיִּתְבַּטֵּל בְּקִנְיַת הַסְּחוּרָה הַטּוֹבָה הִיא אֲבֵדָה
הַנִּצְחִית, אֲבֵדָה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת, אֲבֵדָה וְהַפְסַד רוּחַ נִפְלָא
וְנוֹרָא "עֵין לֹא רָאֶתָה" וְכו' שֶׁהִיא מְרוֹיַח בְּהַשְׁעוֹת הָאֵלֶּה.

כָּל מִי שֶׁחָסַם עַל נַפְשׁוֹ וְרוֹצֵה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, צָרִיךְ שִׁיזְרֹזֵם
עֵצְמוֹ לְבָרֵךְ אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁיְּכֻל לְתַקְּנוֹ וּלְהַשִּׁיבוֹ.

אֵף עַל פִּי שֶׁבִּאֲמַת צָרִיד אָדָם לָזוּז וּלְמַהֵר מְאֹד מְאֹד
 לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ, כִּי צָרִיד לִידַע שְׂכָל יָמָיו מְנוּיִים וּסְפוּרִים
 וְקָצוּבִים בְּמִסְפָּר וּבְחֶשְׁבוֹן וַיִּצְטָרֵד לִיתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִכָּל
 יוֹם וּמִכָּל שָׁעָה. וְעַל כֵּן בּוֹדֵאֵי צָרִיד הָאָדָם לְהִיּוֹת זָרִיז
 גָּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהִתְגַּבֵּר לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, לָשׁוּב
 לַה' יִתְבָּרַךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדוֹ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, וּבִפְרֹט מִי
 שֶׁכָּבֵר נִכְשֵׁל וְנִלְכָּד בְּמָה שֶׁנִּלְכָּד רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן, אֵף עַל פִּי
 כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה וְצָרִיד לָזַהֵר בְּנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא
 יִגָּרֵם לוֹ הַזְרִיזוֹת חוּץ מִהַמְּדָה הַרִיסָה לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם,
 וְצָרִיכִין לְהִמָּתִין וּלְהִמָּתִין הַרְבֵּה לִישׁוּעַת ה' בְּשָׁלְמוֹת עַד
 יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשְׁמַיִם אֵף אִם עוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר.
 אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵּן גַּם בְּתוֹךְ זְמַן הַהִמָּתְנָה וְהַשְׁהִיָּה אֲסוּר
 לְשַׁכַּח וּלְהִסִּיחַ הַדַּעַת מִזֶּה, רַק לִיחַל וּלְקוֹוֹת וּלְצַפּוֹת
 וּלְסַפֵּר הַיָּמִים, וּלְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק בְּכָל עֵת מְתִי יוֹכָה לַיּוֹם
 יִשׁוּעַת נַפְשׁוֹ בְּשָׁלְמוֹת, כְּמוֹ מִי שֶׁמִּתְנַעֵנֵעַ וְחוֹשֵׁק לְאַיִהָה
 דְּבַר אֲזִי הַדֶּרֶךְ שֶׁסּוּפֵר הַיָּמִים עַד שֶׁיִּשְׁיֵג תִּשְׁוֹקְתּוֹ, עַד
 שֶׁיִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּחִינַת קִדְשַׁת הַתּוֹרָה. אֲבָל לֹא
 כָּל אָדָם זוֹכֶה לָזֶה, לְהִיּוֹת חָזָק בְּדַעְתּוֹ כָּל כֵּךְ וּלְהִמָּתִין
 וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַת ה'.

אי אפֿשֿר לִקְפֿיץ בִּפְעֵם אֶחָד אֶל הַקִּדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי צָרִיךְ לְהַמְתִּין הֶרְבֵּה כָּל אֶחָד כִּפִּי עֲנִינִי עַד שְׁיִזְכֶּה לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ כָּרְאוֹי. אָבֵל מִי שֶׁחָפֵץ לָחוּם עַל חַיֵּי הָאֲמִתִּיִּים בְּאֲמֵת, צָרִיךְ לְקוּזוֹת וּלְשֹׁמֵר וּלְצַפּוֹת לֵה' תָּמִיד בְּקוּזֵי אַחֵר קוּזֵי בְּלִי שְׁעוֹר "כִּי עִם ה' הַחֶסֶד וְהֶרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת", כִּי יֵשׁ עֲמוּ יִתְבָּרֵךְ כִּמָּה מִינֵי פְדוּת שֶׁבּוֹדָאֵי יִפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל עוֹנוֹתֵינוּ, רַק שְׁצַרִּיכִין לְקוּזוֹת וּלְשֹׁמֵר וּלְצַפּוֹת קוּזֵי אַחֵר קוּזֵי בְּלִי שְׁעוֹר עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשָּׁמַיִם.

אָף עַל פִּי שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לָזַהֵר מְאֹד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְצִאת חוֹבַת הַיּוֹם בְּכָל מָה דְּאֶפְשֶׁר, כִּי צָרִיךְ לִידַע שְׁכָּל יָמָיו מְגוּיִים וּסְפוּרִים וַיִּצְטָרֵךְ לִתֵּן דִּין וַחֲשַׁבּוֹן מִכָּל יוֹם וּמִכָּל שָׁעָה וַאֲיֵין לוֹ בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה, וְעַל כֵּן בּוֹדָאֵי צָרִיךְ הָאָדָם לִהְיוֹת זָרִיז גְּדוֹל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהִתְחַזֵּק לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, אָף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לָזַהֵר בְּנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִגְרֵם לוֹ הֶזְרִיזוֹת חוּץ מִהַמִּדָּה הַרִּיסָה לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי זֶה כָּלָל גְּדוֹל, שֶׁבְּכָל דָּבָר וּבְכָל מִדָּה יֵשׁ בּוֹ טוֹב וָרַע, וְהַבֶּעַל דָּבָר אוֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד לְלוֹכְדוֹ בְּמַצּוֹדָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם בְּכָל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת וְעַרְמִימִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מָה שְׁאִין הִפָּה יָכוֹל

לדבר והלב לחשב. על בן צריך האדם להסתכל היטב על דרכיו בכל עת בכדי שלא ילכד ברשת הפעל דבר חס ושלוש, הינו, כי בודאי בתחלה מתגבר הפעל דבר למגע את האדם לגמרי מדרך החיים ולהטותו אל דרכי מות לגמרי חס ושלוש, אך בשרואה שהאדם מתעורר קצת ורוצה לשוב אל ה' וכו', אז הוא מתפשט כנגדו ומונעו בכמה מניעות וחלישות ובלבולים בלי שעור.

קדם קבלת התורה הזהירו את ישראל "פן יהרסו לעלות אל ה'", כי צריכין לתקן הצמצום של המחין שלא יצא המוח חוץ לגבול הקדשה, שלא יחשב מחשבות רעות וחכמות חיצוניות של הכל וכל מיני מחשבות שהם חוץ לגבול הקדשה, וגם בקדשה לא יצא המוח חוץ לגבול, בחינת "במפלא ממוך אל תדרש".

עקר נצחון המלחמה הארבה שצריך כל אדם ללחם בזה העולם הוא על ידי הדעת הקדוש שמאיר הצדיק האמת גם אחר הסתלקותו בכל הדורות, שעל ידי זה הוא מציל את ישראל מעוונות, ועקר הדעת הזה אי אפשר להאיר בהם כי אם על ידי רמזים.

צָרִיכִין לְשָׁמֵר אֶת הַזְּכָרוֹן בְּכָל יוֹם דִּיקָא וְלֹא לְדַחוּת מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַזְּכָרוֹן לַהֲזָכִיר עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם דִּיקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, כִּי בְּכָל יוֹם יֵשׁ בּוֹ רְמִזִּים מִיַּחָדִים לַהֲתַקְרֵב לַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, רְמִזִּים הַמְּלַבְּשִׁים בְּמַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׂבָאוֹתוֹ הַיּוֹם דִּיקָא.

אִין יוֹם דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ וּבְכָל יוֹם יֵצְרוּ שָׁל אָדָם מִתְּחַדֵּשׁ עָלָיו, אָבֵל מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה כִּי "חֲסִדֵּי ה'" כִּי לֹא תִמְנֹו "וְכו' וְהֵם מִתְּחַדָּשִׁים בְּכָל בִּקְרָה, וְעַל יְדֵי זֶה ה' יִתְבָּרַךְ לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בִּידּוֹ. עַל כֵּן צָרִיכִין בְּכָל יוֹם מִחְדָּשׁ לַהֲתַחֲזֹק וּלְקוּוֹת וּלְחַכּוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ שִׁיעֲזֹרוּ וְיִשְׁעִיעוּ מִחְדָּשׁ מִמָּשׁ בְּכָל עֲנִינֵי הַתְּלָאוֹת וְהַמְּצוּקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְכו' הָעוֹבְרִין עַל כָּל הָאָדָם, אַף שְׁנֵדָמָה לוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת שְׁעֵת כְּזֶה עוֹד לֹא עָבַר עָלָיו, וּלְפַעֲמִים הוּא אֵמֶת קִצָּת אָבֵל אִין לוֹ דַּעַת לְהַבִּין שֶׁהַחֲסִדִּים הַמִּתְּחַדָּשִׁים עֲתָה הֵם מְרַבִּים יוֹתֵר, "אִם אִמְרָתִי מָטָה רַגְלֵי חֲסִידָךְ ה' יִסְעֲדֵנִי".

אַף עַל פִּי שֶׁצָּרִיכִין לְבָכּוֹת הַרְבֵּה לַפְּנֵי ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל נַפְשׁוֹ שִׁיגְאָלָנָה מִהֲרָה מִתְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלָיו, אַף עַל פִּי כֵּן כְּשֶׁרוֹאֶה שְׂמִתְמַהֲמָה הַדְּבָר הַרְבֵּה צָרִיךְ לְהַמְתִּין

וְלֹהוֹחִיל הֶרְבֵּה זְמַנִּים אַחֵר זְמַנִּים לִישׁוּעַת ה', אוֹלִי יֵרָא ה' בְּעֵינָיו. וְאִם עַל פִּי שִׁבְעָמֶת הַמְּנִיעָה מִצְדָּנוּ, מַחֲמַת שְׁאִין אָנוּ הַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂינוּ כְּרָאוּי, וְאַפְּלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אִם עַל פִּי כֵן כָּל זְמַן שֶׁתּוֹלָה עֵינָיו לְמָרוֹם וְשׁוֹמֵר וּמַמְתִּין וּמִצְפֶּה לִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ שֶׁעַל יְדֵי זֶה בְּעֵצְמוֹ יָחוּס וְיִחַמַּל עָלָיו ה' יִתְבָּרֵךְ וְיִקְרֶבְהוּ לַעֲבוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיק יְסוֹד עוֹלָם שָׁבוּ תְּלֹוֵי הַכֹּל וְעַל יָדוֹ עָקֵר קִיּוֹם הָאָרֶץ.

'לְקוֹמֵי תַּפְלוּת', רָצוֹן וְכַסּוּפִים: לֹא, סו, ק, קג, חֶלֶק ב': ד, ז.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַטּוֹת לְבוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל ה' הַקּוֹרֵא בְּקוֹל גְּדוֹל בְּלֵב הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל עֵת שֶׁיָּשׁוּב אֵלָיו, וְעַל כָּל פְּנִים יִהְיוּ לוֹ רָצוֹנוֹת חֲזָקִים וְכַסּוּפִים גְּדוֹלִים לַה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁזֶה יָקָר מְאֹד.

צָרִיכִים לִהְיוֹת עֹקְשֵׁן גְּדוֹל בְּהֶרְצוֹן וְהַשְׁתַּוְּקוּת וְהַכַּסּוּפִים, לְחַפֵּץ וְלִהְשִׁתַּוְּקָה בְּרָצוֹן חֲזָק תָּמִיד לַה' יִתְבָּרֵךְ וּלְתוֹרָתוֹ, יִהְיֶה אִיד שִׁיחִיָּה וְיַעֲבֹר עָלֵי מָה, אִם עַל פִּי כֵן אֲנִי חַפֵּץ

בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ שֶׁהוּא ה' יִתְבָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ שֶׁהוּא עֲצָם
הָאֵמֶת.

אֲפֹלוּ מִי שֶׁהוּא רָחוּק לְגִמְרֵי מַה' יִתְבָּרֵךְ, אַף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ
לְהִתְחַזֵּק וּלְהִמָּתִין וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעָתוֹ וּלְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ
כֶּךָ בְּכָל מַה שְּׂיֻכַּל, בְּפֶרֶט בְּרָצוֹן וְכַסּוּפִין וְהַשְׁתַּוְּקָקוֹת לַה'
יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה הָעֵקֶר.

תִּזְכֹּר הַיָּטִב הַיָּטִב חֲסִדֵּי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ כִּי
אִין אָנוּ יוֹדְעִים עַד הֵיכָן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק, כִּמּוֹ שְׂצַעֲק רִבְנוּ
ז"ל בְּקוֹל עֵמֶק וְחֹזֶק מְאֹד "גִּיּוּאֵלֶד זֵיט אֵייד נִיט מִיֵּאשׁ,
קִיין יֵאוּשׁ אִיז גָּאָהֶר נִיט פֶּאָר הָאָנְדִין" (אָהֶה, אַל תִּתְיָאֲשׁוּ,
אִין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל).

הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה מֵהַכֹּל הִיא מַה שְּׂיֵישׁ שֶׁנִּפְלֹו בְּדַעְתָּם
מְאֹד בְּיֵאוּשׁ גָּמוּר עַד שְׂאִי אֶפְשָׁר לָהֶם עוֹד לַחֲשֹׁב עַל
הַתְּכָלִית, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגְבִּיהֶם מִכַּמָּה טַעָמִים, וְהָעֵקֶר
מִחֲמַת הַמַּחֲלָקֶת הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָלִינוּ וְכו', שְׂמִיחַמַת זֶה
אִינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל וּלְיַגֵּן מִצּוּף דְּבִשׁ תּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה שֶׁל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׂמִיחָהּ וּמַשִּׁיב כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוֹת.

דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל יוֹרְדִים עַד עֲמָקֵי תְּהוֹם לְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹת
מִבְּאֵר שַׁחַת, וְעוֹלָה מֵעֹלָה מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. מִי יַעֲרֹךְ שִׁבְחָם
מִי יִסְפֹּר נִזְרָאוֹת גְּדֻלָּתָם, אֵין דְּגֻמָּתָם.

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת מְכַנִּים אֶל הַקְּדוֹשָׁה גַּם אֶת כָּל הַנַּפְשׁוֹת
הָרְחוּקִים לְגִמְרֵי, שֶׁהֵיוּ מְשַׁלְכִים בַּחוּץ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת.

יֵשׁ הֶרְבֵּה רְחוּקִים שְׂזוּכִים עַל יְדֵי כַח הַצַּדִּיק לְהַתְּעוֹרֵר
בְּאִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת עַד שְׁמַתְחִילִין לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו, וְאִזִּי
הַצַּדִּיק מֵאִיר בְּהֶרְחוּקִים שְׂאִיד שֶׁהֵם עֲדִין - יַחֲפֹשׂוּ וַיִּבְקְשׁוּ
אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מֵעֹלָה אוֹתָם מֵעֲמָקֵי עֲמָקֵי
הַקְּלָפוֹת בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה, וְהַכֹּל בְּכַחוֹ וּבְכַח
תּוֹרָתוֹ וְעֲצוּתוֹ וּרְמָזוֹ הַקְּדוֹשִׁים הָעֲמֻקִּים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד
מְאֹד עַד אֵין סוּף וְתְּכֵלִית, וְאֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִזוּ בּוֹ.

הַמַּחְלֶקֶת שֶׁיֵּשׁ עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת זֶה עֶקֶר בַּחֲיִנַת מְלַחֶמֶת
עֲמָלֶק, וְעֶקֶר הַתְּקוּן לָזֶה לְהַתְּנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
וּבְאֱמֶת, וְלִזְעַק מְאֹד לַה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיּוֹרְהוּ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ
וְכו'. וְהַחֲפִץ בְּאֱמֶת מוֹסְרִין לוֹ מְלֶאכֶד שֶׁל אֱמֶת וְאִזִּי זֹכֶה
לִידַע הָאֱמֶת.

הַצִּדִּיק מִפִּיל וּמִבָּטֵל אֶת הַנְּאוֹת שֶׁל הַשְּׁקֵרָנִים הַחוֹלְקִים,
שֶׁהוּא הוּא בְּחִינַת קְלַפַּת הַזֶּמן עֲמָלָק.

עֵקֶר הַתִּרְחָקוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים וְעֵקֶר כָּלֵל
כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַחֲרָפָנוֹת וְאִרְיַכַּת הַגָּלוּת, הַכֹּל עַל יְדֵי
הַהֶעֱלָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנֶּתְעַלֵּם אוֹר הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא
בְּחִינַת הָרֹאשׁ בֵּית שְׁבַשְׁבִּילוֹ הִיְתָה כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה
וְעַל יְדֹו קִיּוֹם כָּל הַבְּרִיאָה, וְעַל יְדֹו יִהְיֶה עֵקֶר גִּמְרַת הַתְּקוּן
וְהַגָּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה בְּשִׁלְמוֹת.

הַמִּצְפָּה לְרֹאוֹת בְּטוֹבֶתָּךְ הָאֵמֶת.

שלמה בן אברהם

[תפלה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הָרַחֲמִים בְּעַל הַחֲמֻלָּה וְהַחֲנִינָה, רַחֵם
עָלַי וְתֵן לִי עֲצָה שְׁלֵמָה שְׁאֻזָּכָה לְקִיָּמָה בְּאִפְּן שְׁאֵתְחִיל
מַעֲתָה לְהַכִּין עֲצָמַי עַל הַדֶּרֶךְ הַרְחוֹק שְׁאֵנִי צָרִיךְ לֵילֵךְ בּוֹ
בְּלִי סֶפֶק שֶׁהוּא דֶּרֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵין אִישׁ גִּמְלֵט מִפָּנָיו
וְהַדֶּרֶךְ רְחוֹק וּמִסְכָּן מְאֹד וְעַדִּין לֹא הִתְחַלֵּתִי לְהַכִּין אֶת

עֲצָמִי. אוֹי מָה אַעֲשֶׂה, לֹא דִי שְׂאִין לִי צָדָה לְדֶרֶךְ רַחוּק
וְנוֹרָא וּמֵאִים כְּזֶה, אַף גַּם אֲנִי בַעַל חוֹב גָּדוֹל בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ,
חוֹבוֹת רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד, וְהַנוֹגְשִׁים אֲצִים שֵׁם וְעוֹמְדִים
מוֹכְנִים בְּכָל עֵת לְתַבַּעַ וְלַנֶּגֶשׁ אוֹתִי, וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שֵׁם
אֶצְטָרֵךְ לְתֵן דִּין וְחִשְׁבוֹן, עַל כָּל עֵת וְרַגַע, עַל כָּל דְּבַר קָטָן
וְגָדוֹל, עַל כָּל מַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה. אוֹי מָה אַעֲשֶׂה, מִי
יַעֲמֹד בַּעֲדִי וּמִי יָקוּם בְּפָנַי, אוֹי אוֹי, מָה אֶמַר וּמָה אֶדְבֵּר
מָה אַעֲשֶׂה כִּי יָקָם אֵל מָה אֲשִׁיבֶנּוּ. וּבִכֵּן יִהְיֶה רְצוֹן מִלִּפְנֵיךְ
מָלֵא רַחֲמִים שְׁתַּהֲיָה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֲנִי שְׁאֲזֹכָה מַעֲתָה עַל
כָּל פָּנִים לְהִיטִיב אֶת מַעֲשֵׂי וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךְ
בְּאַמֶּת וְלִהְתַּקְרֹב אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גָּדוֹל בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ
עַד שְׁאֲזֹכָה בְּעֵת שִׁינְיָע קִצִּי וּזְמַנִּי לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם
לְהָשִׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי אֵלֶיךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה
בְּלִי שׁוּם סִיג וּפְגָם, וְאַתָּקֵן בְּחַיִּי כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי וְשַׁחַתְתִּי
בְּעוֹזְנוֹתִי הָרַבִּים וּבַפְּשָׁעֵי הָעֲצוּמִים. יִהְיֶה לְרְצוֹן אֲמִרִי פִי
וְהִגְיוֹן לְבִי לִפְנֵיךְ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כה.

עֲצָמִי וּבִשְׁרִי, שִׁישׁ לוֹ כְּנָפִים חֲזָקִים לִפְרוֹחַ וְלָשׁוּט בְּתוֹךְ מִימֵי הַדַּעַת
שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת, וְחָדַד אֶת אֲזִנָּיו לְשִׁמְעַנְּךָ נִפְלְאוֹת נִרְאוֹת הַשִּׁיר
וְהַנְּגִינָה שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעַל יָדוֹ הוּא רוֹפֵא אֶת הַבֵּת מְלָכָה, הֵינוּ
כְּלָלִיּוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִגֵּן וּמִצִּיל מִכָּל הַחַצִּים דְּסַטְרָא אַחֲרָא שֶׁל
הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת כְּשִׁרְיוֹן, וּמִגִּלָּה לְכָל אֶחָד דַּעַת גָּדוֹל וְנִפְלָא
בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ.

כְּשֶׁהָאָדָם רוֹאֶה גָּדֹל רַחוּקוֹ, שֶׁרְחוּק מְאֹד מְאֹד מֵה'
יִתְבָּרֵךְ וּמַעֲשָׂיו מְכַעְרִין מְאֹד, אֲזִי הַבֶּעַל
דְּבַר רוֹצֶה לְהַפִּילוֹ בְּדַעְתּוֹ לְגַמְרִי, שֶׁמְזַכֵּיר אוֹתוֹ מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא רַבּוּי עֲוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו הָעֲצוּמִים וְאִיךְ הוּא
מֵלֵא פְגָמִים וּקְלָקוּלִים בְּכָל יַעַת וְאִיךְ שֶׁנִּתְרַחַק כָּל כֶּךָ מֵה'
יִתְבָּרֵךְ עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁאֵפֶס תִּקְוָה, וּמִרְאָה לוֹ בְּכָל פַּעַם
כְּאִלוּ אֵפֶס תִּקְוָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל כֵּן מוֹנֵעַ אֶת עֲצָמוֹ
מִלְּחַתּוֹר עוֹד חֲתִירוֹת לָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ חֵם וְשָׁלוֹם. וְכָל זֶה
מַעֲשֵׂה הַבֶּעַל דְּבַר, כִּי אֵין זֶה דֶּרֶךְ עֲנוּהַ כָּלָל, רַק הַבֶּעַל
דְּבַר שֶׁמִּתְנַפֵּל עָלָיו לְהַפִּילוֹ לְגַמְרִי חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִגִּדֵּל
הַחֲשָׁד קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבוֹ
לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, וְעַל כֵּן צָרִיכִין יְגִיעָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה לְבָרֵר

הטוב, דְּהִינּוּ לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׁמוּצֵא בְּעֲצֻמוֹ מִקְדָּשֵׁת יִשְׂרָאֵל, בְּפָרֵט לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ הֲלֹא אַף עַל פִּי בֶן אֲנִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא עֲשִׂנִי גּוֹי וְכוּ', וְאֲנִי עוֹשֶׂה לְפַעֲמִים אֵיזָה מִצְוָה, וְאִם הִיא כָמוֹ שֶׁהִיא, הֲלֹא עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ בָּהּ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, אֲשֶׁר נִקְדָּה אַחַת שֶׁל מִצְוָה קִלָּה שֶׁל הַקֵּל שֶׁבִּקְלִים אֵין כָּל הָעוֹלָם כְּדֹאֵי לָהּ, וְאִזּוֹ זֹכָה לְשִׁמּוֹחַ תָּמִיד וּמִתְקָרֵב לָהּ יִתְבָּרֵךְ.

הטוב שֶׁלָּנוּ עֲתָה בְּעֵתִים הֵלֵלּוּ בַּחֲשָׁךְ הַזֶּה הוּא מִמֶּשׁ כְּתִרְנַגּוּל הַמִּנְקָר בְּאַשְׁפָּה, שְׁמִתוֹךְ הָאֲשָׁפָה הוּא מוֹצִיא אֵיזָה חֲצִי גִרְעִין שֶׁל שְׁעוּרִים אוֹ חֲטִים וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה, וְחוֹזֵר וּמַחֲפֵשׁ כָּל הַיּוֹם עַד שְׁמוּצֵא בְּכָל פֶּעַם אֵיזָה חֵלֶק מִפְּרוּר לָחֶם הַמוּטָל בְּאַשְׁפָּה וּבָזֶה מְחִיָּה עֲצֻמוֹ. וְה' יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים מְבַקֵּשׁ מִיִּשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ שְׁעַל כָּל פָּנִים יְחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּמַעַט הַטוֹב שֶׁהוּא, רַק כְּתִרְנַגּוּל הַמִּנְקָר בְּאַשְׁפָּה, שֶׁגַּם זֶה יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ וְהוּא מְצַרְפוֹ לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל.

הַיֵּצֵר הָרַע מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם בְּכָל פֶּעַם לְשִׁטּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ כְּאֵלוֹ הֵם חֲדָשִׁים עֲכָשׁוּ, וְעֲצוֹת הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאִים הוּא רוֹצֵה שִׁיתִּישְׁנוּ כְּאֵלוֹ הֵם יִשְׁנִים חֵם וְשִׁלּוּם, וּבִאֲמַת הוּא

לְהַפְּדוֹ, כִּי הַתְּאוּוֹת וְהַשְׁטוּתִים וְהַבְּלִבּוּלִים הֵם יוֹשְׁנִים מִכְּבָּר, כִּי אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, אֲבָל לְמַעַלָּה מִהַשָּׁמֶשׁ שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, שֶׁם יֵשׁ חֲדָשׁוֹת לִגְמָרִי בְּכָל עֵת, כִּי יַעֲזוֹת הַתּוֹרָה עִמָּקִים מְאֹד וְהֵם מִתְּחַדָּשִׁים בְּכָל פַּעַם. וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מִחֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ בְּעִינֵיךָ בְּחֲדָשִׁים, וְכָל זֶה זֹכִין עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת.

הַרְיֵנִי מִסִּיתוֹ וּמִזִּירוֹ וּמִחֲזָקוֹ לְהִתְנַבֵּר וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְקַשֵּׁר לְאוֹר הַצַּדִּיק וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו הַחַיִּים וְקַיָּמִים לְעַד טָרַם שִׁיפָּרַח הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלָּלִים.

כַּמָּה וְכַמָּה מִרְחִיק גַּשְׁמִיּוֹת הָאָדָם וְהָעוֹלָם מִקְדָּשׁוֹת נוֹרָאוֹת כָּאֵלוֹ, אוֹלָם עִם כָּל זֶה עָלֵינוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְרִקְדָּה בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׂמְחָה רַבָּה שְׂזָכֵינוּ לַיָּדַע מִזֶּה שֶׁאֵינוֹ זֹכֵר כָּלוּם וְהוּא זָקֵן וַיָּנִיק.

מִה גָּדְלוֹ חֲסֵדֵי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת אֵלֶּה עַל יְדֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ, שֶׁמִּמִּשְׁיָד תְּקוּנִים נִזְרָאִים כָּאֵלֶּה לְרַפָּאוֹת אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת, כִּי הוּא עוֹסֵק בְּתִקּוּן כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. בּוֹדְאֵי רְאוּי לֹא לְשִׁמּוֹחַ כָּל יָמָיו בְּכָל עֵת וּרְגַע בְּשִׁזְיוֹנִי אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבָּרֵךְ עִמּוֹ עַל יְדֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ.

תזכר ותדע ותאמין בגדל כחו של הזקן דקדושה סבא
דסבין עתיק דעתיקין שממשיך חסדים נפלאים חדשים
בכל עת.

זכר היטב כל מה שדברנו, שצריכים להחיות את עצמו
בכל נקודה ונקודה טובה, וביותר במה שזכינו להתקרב
להצדיק האמת והצילנו מהתנגדות על עצם האמת וכו',
כי הכל אינם דברים בעלמא. ותאמין ותבטח שפמו שהחל
ה' יתברך להראות חסדו עמו, בן יגמר בעדה, ובנימין
תושע יהודה וירושלים ויאיר אור הצדיק בכל העולם.

חוב מוטל עליך להרגיל עצמך להרבות בשמחה בכל
מקום שהוא. אתה צריך להרגיל עצמך להרבות בשמחה
מאד בכל הנקודות טובות שלך, וכלם יקרים מאד מאד
אצל ה' יתברך ואתה יכול להחיות עצמך בהם תמיד.

העקר הוא שצריך להתגבר מאד להמשיך שמחה על
עצמו לשמח כל ימיו בכל עת ורגע וכו', כי ראוי לנו לגיל
ולשוש בחסדו יתברך.

העקר להתחזק בתפלה ושיחה בינו לבין קונו, ולבלי

לפל מַשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, רַק לְהַתְחַזֵּק
וּלְהַתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת תָּמִיד, כִּי בְכַח הַנַּחֵל נוֹבֵעַ יִתְהַפֵּךְ
הַכָּל לְטוֹבָה וְזִדּוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזָכוֹת. וְהִזְהָר וְהִזְהָר לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְאֵל תַּנִּיחַ הָעֲצָבוֹת לְתוֹךְ לִבְךָ בְּשׁוּם אַפֶּן,
וְהַעֲקֹר עַל יְדֵי שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי.

עֲקֹר הָרְפוּאָה הוּא עַל יְדֵי הַשְׁמָחָה, כִּי שִׁמְחָה צָרִיכִין
מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. שְׁתַּכַּף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לָשׁוּב הוּא עֹבֵרָה
גְּדוּלָּה כְּשֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְצָרִיךְ
לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּמָה שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי
וְכוֹ', וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחֵר הָרַבִּי הָאֲמִתִּי וְחֵבֶר אֲמִתִּי
שְׂיִוְרֵהוּ וְיִלְמְדֵהוּ דְרָכִים וְעֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת
דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה אִיךְ לְהַתְקַרֵּב לָהּ 'יִתְפַּרֵּךְ, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה
לְאַחֲרִית טוֹב.

הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה גְּדוּלָּה לְכָל מִינֵי חוֹלָאֵת בְּגוּף וּבְנַפְשׁ.

עַל יְדֵי עֲצָבוֹת אָדָם נַחֲלָשׁ.

מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת יִתֵּן מַתָּנָה לְצַדִּיק תְּדִיר.

עַל יְדֵי עֲצָבוֹת נִתְפָּזָה.

מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה בְּיָדָיו יִתְנַשֵּׂא.

עַל יְדֵי עֲצָבוֹת בָּא בְּיוֹן.

קִרְבַּת הַצַּדִּיק מְשַׂמַּח אֶת הַלֵּב.

בְּשֹׂאדָם מִתְאַוֶּה לְדִבְרִים שֶׁהֵם נִגְדִּיִּים לְהַקְדֹּשׁ פְּרוּךְ הוּא
עַל יְדֵי זֶה בָּא לוֹ אֲנָחָה.

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲצָבוֹת מֵבִיא עַל עַצְמוֹ יְסוּרִין.

עַל יְדֵי קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה בָּא חֲלָאִים עָלָיו.

אֲשֶׁרִיד אָחִי יְקִירִי, שֶׁבִּתְוֹךְ מְרִירוֹת צַעֲקָתְךָ אֶתָּה מְזִכִּיר
עֲצָמְךָ בְּנוֹרָאוֹת שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם, וּבְמָה שֶׁאַתָּה מְחִיָּה
עֲצָמְךָ בְּהַפְחֵךְ שֶׁל הַזֶּקֶן שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא כָּל הַחַצִּים אֲפִלּוּ
לְאַחֵר שֶׁנִּזְרָקוּ וְכו', וּבִכְחַשׁ שֶׁל הָעֲשָׂרָה מֵיָי נִגִּינָה וְכו', הֵן
בְּאֵלֶּה חִפְצָתִי, כִּי זֶה כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל חִפְצוֹ שֶׁדִּבְרָיו הַקְדוּשִׁים
יִכְנסוּ אֶל הַלֵּב כְּחַצִּים בְּיַד גְּבוּר, לְהַחְיֹת עַצְמוֹ בָּהֶם מִתְוֹךְ
עֵמֶק הַחֲשָׁךְ וְאֲפֹלָה, לְהַפְּךָ הִיגוֹן וְאֲנָחָה לְשִׂשׂוֹן וְלִשְׂמִינָה.
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל מִי לְסִמְךָ יְהִיָּה אֵיךְ שֶׁיְהִיָּה כִּי
חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ מְאֹד, מֵה שֶׁזָּכִינוּ לְהַנְצִל מִלְחָלֶק עָלָיו חֵם
וְשָׁלוֹם. מֵעַתָּה תְּהִיָּה רָגִיל לְשִׁקֹּד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהַעֲבַרְתִּי

לָךְ וּבִפְרֹט בְּסִפְרֵי 'לְקוּמֵי הַלְכוֹת', וְתִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עֵת, וְלֹא' הַתְקוּהָ שִׁיּוּעִילוּ לָךְ הַרְבֵּה. כָּבֹר דְּבָרֵנוּ
 וּסְפָרֵנוּ הַרְבֵּה מִגְדֵּל כַּחוֹ שֶׁל הַזֶּקֶן דִּקְדָּשָׁה שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ
 אָמַר שֶׁאֲפֹלוּ אִם הָיָה עוֹבֵר עֲבָרָה הַגְדוֹלָה שֶׁבַּתּוֹרָה לֹא
 הָיָה נוֹפֵל כָּלָל וְהָיָה אַחֵר כֶּךָ אִישׁ כָּשִׁיר כִּבְתַּחֲלָה, רַק
 אַחֵר כֶּךָ הָיָה עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה. מֶה יָקָר חֲסִדְךָ ה' שֶׁשִּׁמְעֵנוּ
 הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל זֶה שִׁישׁ לוֹ כַּח בִּידָיו לְרַפָּאוֹת הַבַּת מַלְכָּה
 וְלַהּוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הַחֲצִים וְכו' וְכָל רְפוּאָתָהּ הוּא שֶׁמַּחֲהָ
 שָׂבָא עַל יְדוֹ, עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה, אֲשֶׁרִיד שְׂאִין אֶתָּה
 מִתְנַגֵּד עַל פֶּלֶא כְּזֶה וְכו'.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ כַּח בִּידָיו לַהּוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מֵינֵי
 חֲצִים שֶׁנִּזְרְקוּ מֵעֶשֶׂר כְּתָרִין דְּמִסְאָבוֹתָא שֶׁהֵם שְׁמוֹת
 הַכְּפִירוֹת וְאִמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל שָׁקָר, וְלִרְפֹּא בְּשָׁלְמוֹת
 בְּעֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה.

אִם תַּעֲיִן בְּעֵין הַשֶּׁכֶּל הָאֵמֶת בְּנִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת גְּדוֹלוֹת
 הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַקְדוֹשׁוֹת, תַּעֲמֹד מְרַעִיד וּמִשְׁתוֹמֵם מִגְדֵּלֶת
 הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ וּמִגְדֵּלֶת הַצִּדִּיק הָאֵמֶתִי הַזֶּקֶן שֶׁבְּזֻקְנָיִם
 הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה עֲלִיוֹנָה עַל כָּל בְּחִירֵי הַצִּדִּיקִים, שֶׁהַתְּפָאָר

שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד וְעַדִּין הוּא יָנִיק מְאֹד וְלֹא הִתְחִיל עַדִּין
לְחַיּוֹת כָּלָל וְכו'.

אָחִי יְקִירִי, תִּתְחַזֵּק הַרְבֵּה לְשִׁמְחַנּוּ נַפְשְׁךָ בְּכָל עֵת בְּבִטְחוֹן
חֶזֶק בַּה' יִתְבָּרֵךְ כִּי עִם ה' הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת. נָא
וְנָא לְבָלִי לְשִׁכַּח אֶת הַנִּפְלְאוֹת הַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה'
עִמָּנוּ בְּיָמֵינוּ אֱלֹה שְׁזַכֵּינוּ לִידַע מְסוֹד גְּדֻלַּת רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא הָעוֹסֵק בְּתַקּוּנֵנוּ וְתַקּוֹן כָּל הָעוֹלָם, אֹר הַחֲדָשׁ
הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׂכִיכּוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי חַצִּים
וּלְרַפָּאוֹת הַכֹּל.

אֲשֶׁרִיךְ אָחִי, שְׁזַכֵּיתָ לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו
וְדַרְכָּיו הִתְמַיִמִּים וְהָעֲמֻקִּים כָּלֵם נִפְלְאִים פְּלִאִי פְלְאוֹת עַד
אֵין חֶקֶר, הַמְּחִיִּים אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם לְדוֹר
דוֹר.

ה' יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וּבְרִיאִים, וְיִרִיק
לְךָ בְּרָכָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת, וְחֻכְמָה וּבִינָה מִמְּקוֹר הַחֻכְמָה
וְהַבְּרָכָה. בִּידִידוֹת וְאַהֲבָה נִאֻמָּנָה לְנִצָּח מִמְּקוֹר הַחֻכְמָה.

שלחנא ב"ה אאסר

כו.

עֲצָמֵי וּבָשָׂרִי, שֶׁהִקְדִּישׁ אֶת כָּל חַיָּיו וְאֶת לִבּוֹ הָרָחֵב וּבְשִׁרְוֹנוֹתָיו
הַבְּרוּכִים, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עֲמָקוֹת וְתַחֲבֹלוֹת עֲצוּמוֹת לִגְדֹל וּלְהֵדָר
וּלְפָרֶסֶם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַיָּחִיד בְּעוֹלָם הָעוֹלָה לְעִילָא וּלְעִילָא
עַל כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא מְחַסֵּה
וּמְגִן לָנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְדּוֹרוֹת עוֹלָם לְנֶצַח, אֲפֹלוּ בְּתוֹךְ כָּל מִינֵי
חֲשָׁד חֲשָׁבוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת הָעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הָאַחֲרוֹנִים. אֲשֶׁרִּיךְ אָחִי, אֲשֶׁרִּיךְ אֱלֹפִים פְּעָמִים
שְׁפָנִימוֹת לְבָבְךָ מִבֵּין וּמִרְגִּישׁ הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם.

יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְבֵּה לְכַתֵּב לָךְ, רַק מִחֲמַת רַב עֵיפוֹת וְחִלְיִישׁת
נַפְשִׁי מֵהַתְּלָאוֹת הַמְּרוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי מִכָּל הַצַּדָּדִים
לֹא עָלִיד, אֵין לִי דַעַת וְאֵין לִי דְבוּרִים וְלֹא אוֹכֵל לְכַתֵּב
בְּלִבִּי, אֵךְ לְמַעַן נַעֵם אֶהְבְּתְךָ הַתְּקוּעַ בְּעַמֶּק לְבָבִי לֹא
יִכְלָתִי לְהַתְּאַפֵּק מִלְּכַתֵּב, וְכַתְּבָתִי עַל כָּל פָּנִים בְּכָל כּוֹחִי.
כִּי ה' יוֹדֵעַ וְיֹדֵעַ, וְגַם לְבָבְךָ יוֹדֵעַ וּמִרְגִּישׁ הַיֵּטֵב שֶׁנִּפְשָׁךְ
קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי תָמִיד, וְאֵינִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמֶּךָ בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת תָּמִיד.

ה' יִתְבָּרֵךְ וְאֵנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימוֹת שְׂאִיפּוֹת נַפְשָׁךְ
וַיִּשְׁרוֹת לְבָבְךָ הַטּוֹב הַכּוֹסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע בְּכָלוֹת

הַנֶּפֶשׁ לִבְטֹל וּלְסַלֵּק מִחֶד וְדַעַת עֲצֻמָּה לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל, וְלִהְיוֹת עָלֶיךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֹר הַדַּעַת שֶׁל
הַצִּדִּיק הָאֵמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ הָעוֹסֵק לְתַקֵּן נַפְשׁוֹ
וּמַגְלֶה אֱלֻקוֹתוֹ וְאַחֲדוּתוֹ וּמְמַשְׁלֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְעֵין כָּל.
וּבַעֲבוּר זֶה גִּבְרָה אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ אֶהְבְּת אֵמֶת בְּלִי גְבוּל,
אֶהְבֶּה אֱמֶתִית כְּזֹאת שְׂאִין דְּגִמְתָּהּ בְּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמֶת
אֵינְךָ זֶה מַלְכִּי וּמִמְחֻשְׁבְּתִי אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, וְתָמִיד בְּכָל
עֵת אֲנִי מִתְנַעֵגֵעַ בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ לִישׁוּעַת נַפְשְׁךָ בְּזִכּוֹת וְכַח
הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר הַגְּאֻלָּה וְהִישׁוּעָה.

פְּנִימִיּוֹת לְבַבְךָ וּלְבָבִי יוֹדְעִים וּמְרַגִּישִׁים הַזִּכְיָה אֲשֶׁר זָכִינוּ
לְהִתְקַשֵּׁר לְאֹר הָאֲוֵרוֹת צַח הַצַּחְצָחוֹת בְּחִיר מִבְּחִירֵי
צִדִּיקֵי נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁר בְּמַעֲיֵנוֹת חֲכָמָה
תּוֹרָתוֹ מֵאִיר בָּנוּ אֱמוּנָה אֱמֶתִית דְּאֱמֶתִית קְדוּשָׁה וַיִּשְׁרֶה
שֶׁהוּא מְקוֹר הַחֲכָמָה שֶׁעַל יְדֵה בָּאִים לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת.
לָכֵן הִנֵּנִי מְסִיתוֹ לְטוֹב, וְלִחְשֹׁב מִחֻשְׁבוֹת עֲמָקוֹת בְּרָצוֹן
חֶזֶק לְהִתְגַּבֵּר לְהִגּוֹת בְּסִפְרֵיו תָּמִיד בְּכָל יוֹם, לְרֹאוֹת
וְלִשְׁמַע הָאֲוֵרוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁבָּהֶם עַד שֶׁיִּכְנֹס הַרְיָחוֹת
הַקְדוּשׁוֹת מִהַדְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּלִבֵּנוּ לְקִיּוֹם וּלְמַעֲשֶׂה,
כִּי הַפֶּעַל דְּכָר אֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ

בפֿרט עֵתָה בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַגִּיהֶנֶם שֶׁהוּא זֶה הָעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי כַח הַצִּדִּיק הָאֵמֶת וְעֲצוֹתָיו הַקְדוֹשׁוֹת הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת מְאֹד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה.

יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן, זָקֵן שְׂבֻזְקָנִים, אֲשֶׁר כָּחוּ גְדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלֶית, וְאִיךְ שִׁיְהִיָּה, וְאִיךְ שִׁיְהִיָּה יִתְקַן אוֹתָךְ רַבֵּנוּ ז"ל בְּתִקּוֹן נִפְלָא, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְקַיֵּם דְּבָרָיו וּתְכַרִּיחַ עֲצֻמָּה הַרְבֵּה לְלַמֵּד סִפְרָיו בְּכָל יוֹם מֵעַט אוֹ הַרְבֵּה, עַל כָּל פְּנִים לֹא יַעֲבֹר עָלֶיךָ שׁוֹם יוֹם בְּלִי לְמוֹד סִפְרָיו וְאִנִּי מְקוֹה שְׁאַחֲרִיתֶךָ יִשְׁגֶּה מְאֹד, וְהָעֵקֶר - שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַתְּכֵלֶית הַקְּרִיאָה לְבַד.

עֵינַי עַל גִּפְשֶׁךָ וְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל כּוֹחַ לְרַדֵּף אַחֲרֵי דַעַת הַצִּדִּיק וּלְהַשִּׁיגוֹ, בּוֹדְאִי יִהְיֶה לְטוֹבָה אֱמֶתִית וְנִצָּחִית כָּל רִנֵּעַ וְרִנֵּעַ שֶׁתִּלְמַד בְּסִפְרָיו הַקְדוֹשִׁים. ה' יֹאִיר עֵינֵינוּ וְעֵינֶיךָ כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּכְנָסוּ דְּבָרֵי הַצִּדִּיק בְּלִבָּנוּ, כִּי הֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעֵר.

עֵקֶר יְסוֹד תִּקּוֹן הָעֲצָה שֶׁעַל יָדוֹ יָבוֹא הַקָּץ הוּא אַחֲדוּת וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְּקַבְּצוּ בְּחִיבוּתָא יַחַד

אֶל הַנֶּחֱל נֹובֵעַ, וּכְפִי הַשְׁלוֹם וְהָאֲחָדוּת - כָּמוֹ כֵּן יִזְכּוּ
לְשִׁלְמוֹת הָעֵצָה.

כְּשִׁישְׂרָאֵל בְּאַחָדוֹת הָאֲמוֹת מִתְפַּחֲדִים מֵהֶם.

פֶּחֶד בָּא עַל יְדֵי חֲנֻפָּה.

כְּשִׁשׁוּכָחִים אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו עַל יְדֵי זֶה
מִתְפַּחֲדִים מֵאֲמוֹת.

בְּלִילָה שֵׁישׁ לֶךְ פֶּחֶד בְּשַׁעַת שְׁנָה אֶל תֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בַּיּוֹם.

עַל יְדֵי אֲהֶבָה שֵׁישׁ בֵּין נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד אוֹהֵב
אֶת חֲבֵרוֹ כְּנַפְשׁוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִכְלָלִים יַחַד בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת
שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶּל הַכּוֹלֵל, חֲכָמָה עֲלֵאָה, שֶׁעַל יָדוֹ שָׂרֵשׁ
הַמִּתְקַת כָּל הַצְמָצוּמִים וְהַדִּינִים.

אֲבִקֵּשׁ סְלִיחָתְךָ עַל שֶׁלֹּא כָּתַבְתִּי לְךָ כָּךְ זְמַן כִּי הָיִיתִי
חוֹלָה עַל שִׁפְעַת חֲזָקָה וְסִבְלָתִי כְּאֲבִים גְּדוֹלִים בְּלִפְנֵי
וּבִקְיָהּ וּבְכָל הַגּוֹף. אֲנִי חָלוּשׁ כַּח וְסוֹבֵל מִכְּמָה מַחֲלוֹת
לֹא עָלֵיכֶם, וְה' יִתְבָּרַךְ בְּעֶזְרִי וְנָתַן לִיעָף כַּח לְעִבְדּוֹ בְּכָל
לִבִּי וּבְכָל נַפְשִׁי שֶׁזָּהוּ כָּל חַיּוּתִי וּמִגִּמְתִּי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר
אֲנִי חַי.

הַגּוֹפִים רְחוּקִים וְהַנֶּפְשׁוֹת קְרוֹבִים וְאַנְחֵנוּ קְשׁוּרִים יַחַד
 בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשֵׁינוּ בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת, וְזֶה כָּל תְּקוּנָתֵנוּ לְנִצָּחַת. יְהִי
 ה' עִמָּנוּ שְׁנוֹזֶכֶה מֵעַתָּה לְהַתְאִיחַ וּלְהַתְאִיחַ יַחַד בְּאֲמֵת
 בְּאַהֲבָה כָּל חַיֵּינוּ וְלֹא עַד וּלְנִצָּחַת נִצָּחִים, וּלְהַכְנִים בְּלִבֵּנוּ
 תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַנַּחֵל נוֹבֵעַ שָׁזֶה כָּל עֵקֶר תְּקוּנָתֵנוּ וְתִקּוֹן נַפְשֵׁנוּ
 וְתִקּוֹן כָּל הָעוֹלָם.

שלחן ב' אורח

כז.

אֶהוּבֵי יְקִירִי, הַזֵּכֶר גְּדֹלַת מַעֲלַת נַפְשׁוֹ, שֶׁבְּעֵצָם שָׂרֵשׁ הוּא בָּא
 מִמָּקוֹם קָדוֹשׁ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, וּמִחֲמַת זֶה הַכֵּנִים כָּל מוֹחוֹ וְלִבּוֹ בְּתוֹךְ
 מַעֲיֵן הַחֲכָמָה, בַּיּוֹם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, לְהַכִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 נִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת הַתְּגִלּוֹת חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ הַגְּנוּזָה, וְשֶׁעַל יָדוֹ נִכְנָסִין
 לָהּ יִתְבָּרֵךְ וּמִכִּירִין אוֹתוֹ.

יְהִי קוֹל הַסֵּפֶר הַיָּקָר 'אֲבִי הַנַּחֵל' בּוֹקֵעַ רְקִיעִים וְנִשְׁמָע
 בָּעוֹלָם כְּמוֹ קוֹל רַעְמִים. הוּא רָשׁוּם עִמָּךְ עִמָּךְ בְּלִב
 אֲלֹפֵי בְּחִירֵי חֲמֹד יְקָרִים מְפֻלְגִים בְּתוֹרָה וּיְרֵאֵת שָׁמַיִם, הֵם
 קוֹרְאִים בּוֹ בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת כְּלֵהב אֵשׁ, וְאַפְלוּ

קנאים גדולים מפארים ומפליאים אותו מאד בלי שעור
 והם ששים ושמחים ואומרים אשרינו אשרינו שיש לנו
 אוהב נאמן ורחמן כזה הפוסף וחומד ורוצה לשדך את
 ישראל עם הצדיק האמת הנחל נובע שיש לו כח להחזיר
 כל באי עולם לה' יתברך ולתקן כלם בשלמות איך שהם
 איך שהם. השדכן הזה בשלמות יהיה המלך המשיח
 שהוא ישדך ויקשר את עם ישראל עם ה' יתברך בקשר
 חזק ואמין כל ימוט לעולם, ובכח זה ימלא כל הארץ, כל
 יושבי תבל, דעה את ה'. בדורות הבאים, גם אחרי ביאת
 המשיח, ידברו הרבה מספר זה ויספרו על הקשר הנשגב
 אשר שם ה' בינינו שהוא זכות הרבים לדורות עולם.

נא בני חביבי בנפשי, זכר היטב את כל הדברים והסבות
 והחסדים שראית בעיניך בענין התגלות גדלת הצדיק
 אור החדש. חזק ואמין בכל כחותיך לבחר לך איזה עת
 בכל יום לעין היטב בכל פעם בדברי רבנו הנזיר ז"ל
 ולהשתדל לעסק בכל עז בעניניו הקדושים, ואם לא
 עכשו אימתי, כי הזמן הולך והומה וימינו כצל עובר ולא
 ישאר לך רק מה שתחטף אמת בלבך. ואם אמנם האמת
 משלך ארצה, אל תפל בדעתך משום דבר שבעולם. חזק

וְאִמִּין לְשִׁמְחַ נַפְשֶׁךָ בְּכָל מָה דְּאַפְשָׁר וּבְטַח בְּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וּרְחֹמֵי ה' יִתְּכֶרֶךְ מִגִּיעִים גַּם עָלֶיךָ בְּכָל עֵת. ה' יִתְּכֶרֶךְ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת, פְּלִאֵי פְלִאוֹת בְּכָל עֵת, וַיֵּשׁ צִדִּיק נוֹרָא שֶׁעַל יָדוֹ נִתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה. וְאִם אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְהִבִּין זֹאת עַל כָּל פְּגִים תְּאֻמִּין בְּזֶה, וּמַעַט אֶתָּה יוֹדֵעַ וְהַשְׁאָר תְּאֻמִּין בְּאֻמוֹנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא לָנוּ זְכוֹת וַיִּשְׁעָה רַבָּה לְנִצָּח מַה שְּׁזָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ הַנוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב מְאֹד מְאֹד וְכו'. וּבִרְוֵךְ אֱלֻקֵּינוּ שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים הַחוֹלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֱמֶת בְּזֶה, זֹאת נַחֲמָתֵנוּ בְּעֵינֵינוּ, זֹאת שְׂמֻחָתֵנוּ, וּבְזֶה יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְשִׁמְחַ נַפְשֶׁךָ בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיךָ. וּבְכֵךְ הִבְטִיחָנוּ בְּלִילָה קֹדֶם הַסְתַּלְקוֹתוֹ הַנוֹרָא שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ וְאֵין לָנוּ לְדַאֵג. שִׁים לְבָבְךָ הַיָּטִב וְתַסְתַּכֵּל וְתִתְּבוֹנֵן הַיָּטִב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל כִּי הֵם כְּמוֹ אֲנֶרֶת הַנִּכְתָּב לַחֲבֵרֹו וְתִלְמִידוֹ. אֲנִי מְקוּהָ לְכַתֵּב לָךְ בְּכָל פַּעַם דְּבָרֵי אֱמֶת, מַה שְּׁיִזְמִין ה' בְּיָדִי, כִּי כָּל דְּבָרֵי נּוֹבְעִים מִרַבֵּנוּ ז"ל הַקְדוֹשׁ.

דַּע אַחֵי, שְׂאֵנָחֵנוּ רוּאִים בְּעֵינֵינוּ שֶׁכְּכֵךְ הִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁקֶצֶף גְּדוֹל יִקְצֹף ה' עַל שׁוֹנְאֵינוּ הָרוֹצִים לְהַשְׁמִידֵנוּ וְעוֹמְדִים

עלינו לבלותנו, ויעשה בהם נקמות גדולות לאבד זכרם
מן הארץ.

בכח הצדיק עתידים ישראל להיות למעלה מכל האמות
ולהכניע כלם תחת רגלינו ויתנו הדין והמשפט על כל
האמות כפי מה שאנו רוצים, ולשפט אותם ולדון אותם
כרצוננו.

יבוא עת שיתגלה ויאיר אור הדעת האמתית של הצדיק
האמת גם בכל הגוים והעמים, ויקהלו ויתקבצו כלם
אל הצדיק האמת לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה'
ויקראו כלם בשם ה'.

עטרת חן וכבוד וגדלה ונצחון יתן ה' לציה"ל ההולכים
בתמים בכל לב באיש ובמים ומוסרים את נפשם ואת
ביתם על עם ישראל וארץ ישראל, אשר ה' יתברך
מתפאר בהם ואוהב אותם בכל איבר ואיבר שלהם
ומצילם ועושה בשבילם נסים. הראם ה' חסדך וישעך
תתן להם להצילם מיד אויביהם.

כל הנסים והמופתים הנוראים שעשה ה' עמנו בששית

הַיָּמִים בְּמִצְרַיִם וַיִּרְדֵּן וְסוּרְיָה וְרוּסְיָא וְכוּ', הַכֹּל הָיָה
בְּזָכוֹתָו וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים.

אַסִּים בְּכַרְפַּת שָׁנָה טוֹבָה, שְׁנַת שָׁלוֹם יְשׁוּעָה וּנְאֻלָּה בְּדְרִישַׁת שָׁלוֹם
לְבָבִית.

שְׁמִי בִּי אֲפִסֵּר

כִּי הִנֵּה אוֹיְבֵינוּ יִהְיֶינָה וְשׂוֹנְאֵינוּ נִשְׂאוּ רֹאשׁ, נֹעֲצוּ לֵב
יַחַדָּו עַל עַמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְּעֲצְמוּ עָלֵינוּ לְהַשְׁמִידֵנוּ,
אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֶם מִן הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.
לָמָּה ה' תִּזְנַח נַפְשֵׁנוּ תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, סְבוּגֵי כַּמִּים,
הַקִּיפוּ עָלַי יַחַד, עַמָּךְ ה' יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ, לֹא יִשֹּׁשׁ ה'
עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב, יְהִי ה' לָנוּ לְמִשְׁגָּב וְכוּ', אֵל תִּרְחַק
מִמֶּנּוּ לְעֹזְרֵתָנוּ חוֹשָׁה, יִבּוֹשׁוּ יִכְלוּ שׂוֹמְנֵי נַפְשֵׁנוּ יַעֲטוּ
חֶרֶף וּכְלִימָה מִבִּקְשֵׁי רַעֲתָנוּ וְכוּ'. עֲשֵׂה לָהֶם כְּקֶשׁ לִפְנֵי
רוּחַ, כְּלָהֶבָה תִּלְהַט הָרִים, כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרְךָ וּבִגְבוּרַתְךָ
תִּבְהַלֵּם, מָלֵא פְּנֵיהֶם קִלּוֹן וַיִּבּוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ וַיֵּאָבְדוּ מִהֲרָה
עַדִּי עַד, וַיִּפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִים כִּי אַתָּה ה' לְבִדְךָ עֲלִיוֹן
עַל כָּל הָאָרֶץ.

עַד מָתִי ה' יַחֲרִפוּ לָנוּ צָרֵינוּ וּמִנְאָצֵינוּ אוֹיְבֵינוּ, לָמָּה ה'

וְנָחַת צֵאן מִרְעִיתְךָ, קוֹמָה ה' רִיבָה רִיבָנוּ וְכָל קֶרְנִי שׁוֹנְאִי
 יִשְׂרָאֵל הַרוֹצִים לְכַלּוֹתֵנוּ וּלְהַשְׁמִדֵנוּ תִגְדַּע, וּתְרוֹמִם
 קֶרְנִי יִשְׂרָאֵל. תִּשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפָּךְ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה
 וְכו' תֵּאבֵד מִפְּנֵינוּ צָרֵינוּ, יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ לְעוֹלָם, הָשֵׁב
 לְשִׁכְנֵינוּ חֲרָפְתָּם אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹתָנוּ, חֲרַפְתָּ עוֹלָם תִּתֵּן
 לָהֶם, שֶׁפֶךְ חֲמַתְךָ עַל הַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ עַל מַמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִהֵרָה
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, הָשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ
 אֶל חִיקֶם חֲרָפְתָּם אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹתָנוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ אֲשֶׁר
 בְּחִרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ. ה', אֵל דִּמִּי
 לָךְ, אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט, עוֹרְרָה לְפָנֵינוּ אֶת גְּבוּרָתְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים וּבִפְרֹט לְמַעַן
 אוֹהֲבֶיךָ הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ, הָאֵל לָנוּ פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה מִהֵרָה. הִפְטָנוּ
 מִשָּׁמַיִם וּרְאָה וּפְקוּדֵי אוֹתָנוּ, וְנוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
 נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. דּוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים יִסְפְּרוּ תְּהִלּוֹת ה' וְעֵזוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְעֵינֵי כָּל הָעַמִּים.

כח.

עֲטַרְתָּ רֹאשִׁי שְׁעֵטֶרֶת הָאֵמֶת עָטַר לְרֹאשׁוֹ וְכָרַת עִמּוֹ כְּרִית עוֹלָם בַּל יִנָּתֵק. אֲשֶׁר נִפְשׁוֹ בּוֹעֶרֶת וְלוֹהֶטֶת כְּשִׁלְהֶבֶת לְשִׁתּוֹת מִימֵי הַחֲכֵמָה שֶׁל הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, שֶׁהוּא חַיּוּתֵנוּ וְתִקּוּנֵנוּ לְדוֹר דּוֹר, נַחַל נוֹבֵעַ, לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִימֵי חֲכָמָתוֹ שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה תִּקּוּן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, וּבְיֹדָאֵי יָבוֹא הַיּוֹם אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ הַגָּנוּז עַל כָּל הָעוֹלָם וְאֶפְלוּ כָּל הָאֲמוֹת יִתְקַנּוּ עַל יָדוֹ וְיִדְעוּ אֶת ה' וְיִקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם וְיֹאמְרוּ ה' מֶלֶךְ הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ לֵה' בְּתוֹדָה וְזִמְרָה, בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְחִדּוּהַ רַבָּה וְעֲצוּמָה, עַל גְּדֹל נֹרְאוֹת חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים שֶׁהִפְלִיא וְשִׁעֲשָׂה עִמָּדִי, אֲשֶׁר נָתַן לִי עֲטַרְתָּ חֵן שֶׁל אֵמֶת וְאַהֲבַת אֵמֶת וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלָבוֹ הַחֵם, וְנָתַן נִפְשׁוֹ בְּעַדִּי לַעֲמֹד בְּעֲזָרִי וּלְלַחֵם בְּחֶרֶף נִפְשׁ מִלְחָמָה חֲזָקָה וְקִשָּׁה, שִׁיְהִיָּה לִי בֵּית מִקְדָּשׁ לַעֲבֹד בּוֹ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיְחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנִי. בְּיֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ חֵלֶק גְּדוֹל בְּכָל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁאֲנִי זוֹכֶה לַעֲסֹק בְּבֵית הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. אֲלוּלָא לֹא בָּאתָ לַעֲלֹמָא אֲלֵא בְּשִׁבְלִי זֶה - דִּי מִי יוֹכֵל לְמַלְל וּלְבָאֵר גְּדֹל הַפְּלָגַת עֶרֶךְ מִצְוָה נְעִימָה וְנִחְמָדָה כְּזֹאת הָעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר

וְעַרְךָ, וְמִי יוֹכֵל לְשַׁעַר מֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה מִזֶּה שֶׁעֲשׂוּעִים נוֹרָאִים
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲנִי מוֹדֶה לְכָבוֹד מַעֲלָתוֹ הָרֶם מֵעַמָּקָא
דְּלִיבָאֵי עַל זֶה, וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁגּוֹמֵל עִמִּי
בְּכָל כַּחוֹ בְּכָל פַּעַם וּבְכָל עֵת. יִשְׁלַם ה' פָּעֻלוֹ הַטּוֹב, וְכֵן
יוֹסִיף וַיּוֹסִיף לְהַגְדִּיל טוֹבָתוֹ עִמִּי וְעִם כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְהוֹדִיעֵן מִסּוּד גְּדֻלַּת נוֹרָאוֹת הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ
שֶׁהוּא כָּל עֶקֶר חַיּוֹתָם וְתַקּוּתָם וְתַקּוּנָם, וְרַק הוּא יָכוֹל
לְתַקְנָם וּלְהַעֲלוֹתָם בָּלָם מִכָּל הִירִידוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת שֶׁפְּעוּלָם
וּלְתַקְנָם בְּשָׁלְמוֹת, שִׁידְעוּ בָּלָם אֵת ה', אֲפֹלוֹ אֲמוֹת
הָעוֹלָם, וּלְעַבְדּוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם.

אוֹהֲבוֹ הַנְּאֻמָּן, הַזּוֹכְרוֹ וּמִזְכִּירוֹ תָּמִיד לִפְנֵי ה' לְבָרְכָהּ וְשָׁלוֹם וְחַיִּים
אֵין קֵץ.

שלמה ב"ר אברהם

כט.

לְכָבוֹד יְקִירִי וְחֻבִּיכִי כְּנַפְשִׁי, ה' יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ חַיִּים אֲרָכִים בְּכָל
טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

עֶקֶר הַתַּקּוּן הוּא עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שִׁידְעַ שְׂרָשֵׁי כָּל

הַנִּפְשׁוֹת וַיִּוְדַע אִיד לַעֲסֹק עִם כָּל אֶחָד בְּחַיֵּיו וּבְמוֹתוֹ, אִיד לַתְּקֵנוֹ וּלְהַבִּיאוֹ לְהַשְׁגָּוֹת אֱלֻקוֹת נְשׂוּהָ עֵקֶר הַתְּכֵלִית עֵקֶר שְׁעֵשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, עַל כֵּן הָעֵקֶר כְּשֶׁזּוֹכִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ.

עֵקֶר תְּקוֹן הָאָדָם בְּחַיֵּיו וּלְאַחֵר מִיתָתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי נְשׂאוֹחֻז עֲצֻמוֹ בְּהַצְדִּיק, וּלְעֵתִיד יֵשְׁבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְלֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו הָאֵמֶתִּים וַיִּתְקַרְבוּ אֵלֵיהֶם, נְשׂוּהָ עֵקֶר תְּקוֹן הָאָדָם.

אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ אֱלֻפִּים וְרַבּוֹת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שְׁבָאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אוֹר חֹדֶשׁ כְּזֶה, אוֹר הָאוֹרוֹת חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים כְּזֶה וְכו', שְׁגָלָה תּוֹרוֹת שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵין דְּגֻמָּתָם. אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּתוֹרוֹתָיו וּתְפִלוֹתָיו.

ה' יִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ לְבָלוֹת יָמֵינוּ בְּאֵלּוֹ הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת הַנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר כְּמוֹהֶם לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, שִׁיכּוּלִים לְהַחְיּוֹת כָּל הַחוּלִים וְהַחֲלוּשִׁים בְּחֻלֵּי הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וּלְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲוֹנוֹת, שְׁזָהוּ עֵקֶר הֶרְחֻמְנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

אין נאָה לָהֶם שׁוּם עװן כָּלֵל לָפִי רוּחַ־נְיֻתָם וְדַקּוּתָם.
בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר תָּמִיד בְּעַד יְשׁוּעָתוֹ וְהַצִּלָּתוֹ בָּזָה וּבָבֵא.

שלחן של ארסר

ל.

נִפְשֵׁי וְלִבֵּי הַנָּעִים, הַשּׁוֹאֵב מִיָּם חַיִּים מִהֶנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שֶׁהוּא
עֶקֶר הָרִפּוּאָה וְהַהֲצִלָּה לְהַנְפְּשׁוֹת מִכָּל הַחַצִּים וְסַמִּים אֲרֻסִּים שֶׁל
מִינּוֹת וְאַמּוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְכֹזֵב, וְלִבּוֹ בּוֹעֵר בְּקֶרְבוֹ וְנִכְסֵף וּמִשְׁתּוֹקֵק
לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׁמִים וְנִתְבַּטַּל הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוּרְסוֹת מִלֵּב יִשְׂרָאֵל.

רְאֵנוּ לָנוּ לְהַבִּין כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מֶה שֶׁזָּכִינוּ בְּדוֹר
הַזֶּה לְאוֹר בָּזָה.

עָלִינוּ לְהַזְכִּיר עֲצָמֵנוּ בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת
הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר הִפְלִיא ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, וְחַיִּבִּים אָנֹחֵנוּ
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לֵה' תָּמִיד שֶׁזָּכִינוּ לִישָׂא וּלְתַן בְּדַבָּרִים
כְּאֵלֶּה הָעוֹמְדִים בְּרוֹם רוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם עַד אֵין סוֹף הַמַּחֲיִים

את נפשונו בדור החשך הזה, בדור היתום הזה, בשפל מצבנו כזה.

כל הערבוביָא שעוֹלָם שאין יודעים היכן הצדיק האמת, הוא מחמת שמתרבה ומתגדל השקר בעולם עד שמכנים דעות זרות וכפירות הרבה בעולם, ומקים מהם אנשים שאומרים שרוצים בתקנת ישראל.

עקר התקון למחלקת שיש על הצדיק האמת ואנשיו בכל דור ודור שזה עקר בחינת מלחמת עמלק, עקר התקון לזה הוא להתנהג בתמימות ובפשיות ובאמת, ולזעק מאד לה' יתברך שיורהו האמת לאמתו. והחפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת עם הצדיק שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות שגלה אמת כזה בעולם שאי אפשר לקלקלו בשום אופן.

העקר הוא לעורר העם שישוּבו על פגם המחלקת שעל הצדיק האמת נחל נובע, שעל ידי זה נתרחקים מכל התורה ונפגמת כל התורה.

עקר שלמות קיום התורה הוא על ידי הנחל נובע.

אין לנו שום נחמה על הגלות והחשך שעובר עלינו כי אם בזכות וכח תורתו ושיחתו הקדושה של רבנו הקדוש והנורא זכר צדיק לברכה, "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו וכו'". גדולים מעשי ה' אשר עשה עמנו בדור הזה, שזכינו להיות בחלקו הקדוש, לבלי להתנגד עליו חס ושלום. חלילה לנו מלשכח חסדיו הנאמנים שעשה עמנו, עצות עמקות ונפלאות כאלה, התגלות התורה כזה, אשרי האזנים השומעות מזה, כי לא נשמע כזאת מעולם וכו'.

כל המחלקת שחולקים על הצדיק האמת, הכל הוא על ידי גאות של המנהיגים המפרסמים של שקר, ועל ידי זה הם מרחיקים נפשות ישראל מלהתקרב לצדיק האמת, שעל ידי זה נמלה המלכות והמשלה מִיִּשְׂרָאֵל ונתנה לעבדו"ם והרשעים שמקבלים המלכות ומושלים עלינו חס ושלום. כל זה נמשך על ידי המחלקת על הצדיק האמת שעל ידי זה פוגמים בכבודו שעל ידי זה עקר הגלות. אבל ה' לא יעזבנו בידם, אדרבא על ידי זה דיקא מכניע אותם לגמרי ומוציא את ישראל מרשותם, כי כל מה שהקלפה קשה וחזקה ביותר - בהכרח שתירד הקדושה הגבוהה

לשם יותר ויותר ותהיה שם בגלות יותר, עד שתתגבר בגדל כחה על ידי זה דיקא ותכניע אותה ותשפילה, כמו שהפילה אסתר את המן הרשע וסיעתו דיקא על ידי זה שגלקחה לבית אחשוורוש, נזה בחינת "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו".

עקר התגברות היצר הרע הוא על ידי מחלקת, וזה עקר עסקם והשתדלותם של השדין יהודאין, לבבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת, ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם, שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו ועל כן מצוה גדולה להדפו ולרדפו עד הנפש, וכיוצא באלו הטעיות והסברות המזיפות שלהם. והעקר מתגברין עצמן השדין יהודאין, הלומדים ותלמידי חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הכשרים האמתיים ומתירים ומצוים להדפם ולרדפם, כי חותרים למצא בהם חסרונות ופגמים וכו' עד שנעשה אצלם מצוה לרדפם חנם, וזה "למי מדנים למי שי"ח", ראשי תבות חכם שד יהודי, שממנו כל המדנים והריב והמחלקת.

בְּשֹׂאדָם נוֹפֵל לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל, אֲפֹלוּ אִם נוֹפֵל לְדָבָרִים
מִגִּנִּים מְאֹד נֶשֶׁהם בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמִּטְנָפִים, וְאֲפֹלוּ מִי
שְׁנוּפֵל חֵם וְשָׁלוֹם לְסַפְּקוֹת וְהִרְהוּרִים וּמִהֲרֵהר אַחֵר ה'
יִתְבָּרֵךְ, אָף עַל פִּי כֵּן אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. אָף עַל
פִּי שְׁנִדְמָה לוֹ שְׁבִמְקוֹמוֹ אֵין נִמְצָא שֵׁם ה' יִתְבָּרֵךְ כָּלָל
חֵם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת שְׁנִפֵּל לְמְקוֹמוֹת מִטְנָפִים כְּאֵלוּ רַחֲמָנָא
לִיצֵלָן, אָף עַל פִּי כֵּן יִחֹק וְיִתְאַמֵּץ וְיִתְגַּבֵּר מְאֹד לְדָרֵשׁ
וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ. וּכְשִׁשׂוּאֵל וְדוּרֵשׁ
וּמִבְקֵשׁ אַחֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ, וּמִצְטַעֵר וּמִתְנַעֵנֵעַ וְצוֹעֵק
לֵה' יִתְבָּרֵךְ וְנִכְסֵף לְחֹזֵר אֵלָיו, אָף עַל פִּי שְׁאִינוּ יוֹדַע שׁוּם
דְּרֵךְ וְנִתִּיב וְעֵצָה וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ אֶפְשָׁר לַעֲלוֹת וּלְחֹזֵר
מִמְקוֹמוֹת כְּאֵלוּ הִרְחֻקִּים מֵה' יִתְבָּרֵךְ כָּל כָּךְ, אָף עַל
פִּי כֵּן עַל יְדֵי הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ בְּעֵצְמוֹ שְׁמַחֲפֵשׁ וּמִבְקֵשׁ
אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, עַל יְדֵי זֶה בְּעֵצְמוֹ עוֹלָה
בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בְּבִחִינַת יְרִידָה תַכְלִית הָעֲלִיָּה, וְזֶהוּ
בְּעֵצְמוֹ תְּשׁוּבָתוֹ וְתַקְנֻוֹ. כִּי עַל יְדֵי הִירִידָה שֵׁיִשׁ לוֹ, עַל
יְדֵי זֶה הוּא מְחַפֵּשׁ וּמִבְקֵשׁ אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה
כְּשׁוֹזָכָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ הַיֵּטֵב, אִזּוֹ זוֹכָה לַעֲלוֹת בְּתַכְלִית
הָעֲלִיָּה לְבִחִינַת 'אֵיִה', שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ הַכֹּל וּמִמֶּשִׁיךְ מִשָּׁם

חיות חדש. וכל זה בכחו של הצדיק האמת, כי לולא כחו הגדול לא היה לנו כח אפלו לחפש ולבקש כלל, וחס ושלום היינו נטבעין.

בבר הודיע הצדיק שאין שום יאוש בעולם, כי ה' יתברך מלא רחמים וחפץ בתשובתן של כל הרשעים תמיד והוא חושב מחשבות לבל ידח מפנינו נדח, ועל כן כל אחד ואחד לפי מעשיו שעשה וירד ונתעה למקום שירד ונתעה, אזי ה' יתברך מצמצם עצמו ומרמז לו רמזים כפי הראוי לו עכשו במקומו ונשעתו, ומי שאין לו שכל להעמיק בזה בדעתו צריך על כל פנים להאמין בזה באמונה שלמה ואזי יוכל לזכר את ה' בכל מקום ובכל זמן ובכל המדרגות שבעולם, למעלה או למטה חס ושלום, כי ה' יתברך מצמצם עצמו בכל יום בכל מקום ומרמז רמזים וכו'.

הצדיק הכובש את יצרו ואפלו במה שהותר לו הוא אוהב את תאוותו בידו. בודאי זה אין מת, אלא תמיד חי אפלו לאחר מיתה, ואין חלוק אצלו בין מיתה לחיים, כי תמיד הוא עובר ה'.

כל אחד על ידי חטאיו גורם להסתלקות אור אלקותו

יִתְּבַרְךָ שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִים לִידַע מַה יִּתְּבַרְךָ חַם וְשָׁלוֹם, וְעַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ וְשֶׁל חֲטָאֵי כָּל הַדּוֹרוֹת הוּא עַל יְדֵי הַצִּדִּיק הָאֱמֶת אֲשֶׁר הוּא סוֹתֵם עֵינָיו מִחִיזוֹ דְּהֵאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי וְאֵין לוֹ שׁוּם הַסְתַּכְלוּת כָּלָל בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא שֶׁהוּא גַם מְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ כָּל הָעֲנוּיִים וְכָל הַיִּסּוּרִים קָשִׁים בְּשִׁבִּיל ה' יִתְּבַרְךָ וּבְשִׁבִּיל תְּקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַד שְׁזוּכָה לְבַטֵּל עֲצֻמוֹ אֶל הַתְּכָלִית בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ תְּקוּנִים מִשָּׁם לְגִלּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְּבַרְךָ לְעֵין כָּל, עַד שִׁיעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה גַם אֶת כָּל הָרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד. וְעַקֵּר נִפְלְאוֹת עֲבוֹדָתוֹ הַקְדָּשָׁה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד שֶׁל רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקְדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁכָּל עֲנִינוֹ וְעֶסְקוֹ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

עַקֵּר כְּבוֹד ה' יִתְּבַרְךָ הוּא כְּשֶׁהִרְחוּקִים בְּיוֹתֵר מִקְרָבִים אֶת עֲצָמָם לֵה' יִתְּבַרְךָ כִּי אִזּוֹ נִתְיָקֵר וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְּבַרְךָ מְאֹד. גַּם אֵין לְאָדָם לוֹמַר אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְּבַרְךָ וְאֲנִי רְחוֹק כָּל כָּךְ עַל יְדֵי רַבּוֹי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, כִּי אֲדִרְבָּא, כָּל מַה שֶׁהוּא רְחוֹק בְּיוֹתֵר יִתְגַּדֵּל עַל יְדוֹ כְּבוֹד

ה' יתברך בְּיוֹתֵר כְּשִׁישְׁתָּדֵל לָשׁוּב וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
כִּי זֶה עָקֵר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עָקֵר שְׂמִיחָתוֹ וְתַעֲנוּגָיו יִתְבָּרֵךְ כְּשִׂמְחֵיזִירִים בְּתִשׁוּבָה אֶת
הָרְחוּקִים מְאֹד, וְעָקֵר הַתְּקַרְבוֹת הָרְחוּקִים הוּא עַל יְדֵי
הַצִּדִּיק הָאֱמֶת וְתִלְמִידָיו שְׁעוֹסְקִים בָּזָה תָּמִיד, לְעוֹרֵר בְּנֵי
אָדָם מִשְׁנָתָם וּלְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה. וּבְיוֹתֵר עוֹסֵק בְּתַקּוֹן זֶה
לְאַחֵר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ.

הַצִּדִּיק הָאֱמֶת בְּרַחֲמָיו הוּא מְקָרֵב כָּל הָרְחוּקִים, גַּם
מְרַחֲקִים כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, לְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה לַה' יִתְבָּרֵךְ
וּמַגְלֶה אֱלֻקּוֹתוֹ עֵין בְּעֵין לְכָל בָּאֵי עוֹלָם.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּכָל יוֹם בְּעֵד שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּכָל לֵב בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁוֹ,
דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

שלמה ב"ר אברהם

לא.

לְכָבוֹד עֵינֵי וְלִבִּי, הַמַּעֲדֵן וּמַעֲנֵג אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹרוֹת הַחֲצִצְחוֹת
הַחֲדָשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד בְּמַעֲלָה שְׁאִין לְמַעֲלָה מֵהֶם,
הַמְּחִים וּמְרַפָּאִים אֶת גּוּפוֹ וְנַפְשׁוֹ וּמְטַהְרִים מֵאֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה

שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמוּנוֹת כּוֹבִיּוֹת שֶׁל הַשְּׁקֵרָנִים בְּעֲלֵי כְבוֹד וְגִאּוֹהַ, וְרוֹדְפִים אַחֵר כְּבוֹד עֲצָמָן, וְלוֹחָמִים בְּעֻזּוֹת מִצַּח לְהִרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהַצַּדִּיק הָאֱמֵת הַרוֹעֶה הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא עָקֵר מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוּתָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצָּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מַעֲבִיבִים וְגוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת וְהַחֲרָפָנוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל, אָבֵל סוֹף כָּל סוֹף יִגְמֹר הַצַּדִּיק אֶת שְׁלוֹ מֶה שֶׁהִתְחִיל לְתַקֵּן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "הֲאֵנִי לֹא גִמַּרְתִּי? גִּמַּרְתִּי וְאִגְמֹר נִצָּחִתִּי וְאִנִּיצָח".

דְּבִוְרֵי לְשׁוֹן הָרַע שֶׁעַל יָדָם נִתְרַבָּה מַחֲלַקַּת וְשִׁנְאוֹה וְקִנְיָנוֹ בָּעוֹלָם, הֵם בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְבַּלְבַּל הָאֵוִיר וְאִי אֶפְשָׁר לְהִשְׁמִיעַ קוֹל דְּבַר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת הַהוּלֵךְ לְפָנֵינוּ לְתוֹר לָנוּ דֶּרֶךְ כְּבוֹשָׁה לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הִרְחֻקִּים מְאֹד מִהִתְוֹרָה. וְשִׁלּוֹם הוּא בְּחִינַת אֵוִיר הַנָּח וְהַזָּךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁמָע דְּבַר הַצַּדִּיק לְמִרְחוֹק בְּכָל הָעוֹלָם עַד שִׁיפְרַח הַדְּבִיר הַקְּדוֹשׁ לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּין הַסֵּטְרָא אַחֲרָא כְּמוֹ חֵץ מִהִקְשֵׁת, עַד שִׁישְׁמָע הַטּוֹב וַיִּפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ שֶׁל הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וַיֵּצֵא הַטּוֹב מִשָּׁם בְּשִׁלּוֹם.

אֲנִשִּׁי ה' אֲנִשִּׁי הַכְּבוֹד, כָּלָם גְּדוֹלִים, כָּלָם בְּרוּרִים, כָּלָם

קדושים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רִצּוֹן קוֹנָם בְּקִדְשָׁה וּמִתְהַרָה, וְכֻלָּם עֲנוּיִם כַּעֲפָר וְאַפָּר מִמֶּשׁ.

"אַמֶּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח", מֵאוֹתָם הַנְּשָׂרִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁמוֹנָנְחִים עַד הָאֶרֶץ, מֵהֶם דִּיקָא יִצְמַח הָאֲמֶת לְכָל בְּאִי עוֹלָם.

הַנְּשָׂרִים הָאֲמִתִּיִּים נִשְׁבָּדוּר הַמְּקַרְבִּים לַצַּדִּיק הָאֲמֶת וְהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, הֵם שְׁפִלִּים קְטַנִּים וְנִבְזִים בְּעֵינֵי עַצְמָם כְּתוֹלַעַת מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת "וְאִנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֶרֶפֶת אָדָם וּבִזּוּי עִם", בְּחִינַת "כָּל רוֹאֵי יִלְעִיגוּ לִי" וְכוּ', וְאַף עַל פִּי כֵן הֵן עוֹיִם וְחֻזְקִים בְּדַעְתָּם מְאֹד מְאֹד כַּעֲמֹד בְּרוֹזל וּכְחוֹמַת נְחֹשֶׁת כְּנֶגֶד הַחוֹלְקִים הַשִּׁקְרָנִים וְעוֹי פָּנִים הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֲמֶת וְאַנְשֵׁיו בְּגִאָוָה וְכוּ', הַרוֹצִים לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אוֹר הַצַּדִּיק הָאֲמֶת מֵעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וְרוֹצִים לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הָאֲמֶת. כִּי צָרִיכִים שְׁלֹא לְשִׁמֵּעַ כָּלֵל לְשׁוֹם בְּלִבּוֹל וּלְיִצְנוּת שְׁלָהֶם וּלְבָלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵהֶם כָּלֵל, וְכִי נִשְׁפּוּגִם בָּזָה וְאִין לוֹ עֲזוּת דְּקִדְשָׁה וְאִינוּ עוֹז כְּנֶגֶד הַחוֹלְקִים הַמְּלַעֲיָגִים וּמוֹנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הָאֲמֶת, שֶׁעָקַר הַתְּקִיפּוֹת שְׁלָהֶם הוּא עַל יְדֵי עֲזוּת וְשִׁקָּר, עַל יְדֵי זֶה אִינוּ זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב לְמִנְהִיג הָאֲמֶת וְאִינוּ זוֹכֶה

לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, וְנִפְגְּמָה אֲצִלוֹ הָאֱמוּנָה עַד
שֶׁבָּא לְיָדֵי כְּפִידָה גְּמוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם.

כְּשֶׁמַּדְבְּרִין לְשׁוֹן הָרַע עַל הַצַּדִּיק וְהַנָּלוֹים אֵלָיו חֵם וְשָׁלוֹם,
עַל יְדֵי זֶה מִפְּרִידִין בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת נִקְדָּה
הַתַּחְתּוֹנָה, וּבֵין הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה,
שֶׁיִּכּוֹל לְקָרֵב הַכֹּל לָהּ יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוֹ אֶת הָרְחוּקִים בְּיוֹתֵר,
וְזֶה בְּחִינַת "נִרְגָּן מִפְּרִיד אֱלוֹף" וְעָנְשׁוֹ גָּדוֹל מְאֹד.

לְפַעֲמִים יִכּוֹל הָאָדָם לִפְלֹחַ חֵם וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי הָאֱמֶת דִּיקָא,
כִּי יוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ שֶׁבְּאֱמֶת קִלְקַל וּפָגַם הִרְבֵּה וְגַם עָתִיד
הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְעַל כֵּן מְסִיתוֹ הַפֶּעַל דְּבָר בְּהָאֱמֶת שֶׁלֹּא
לְדַחוּתוֹ לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם. אֲבָל כְּבָר גָּלָה לָנוּ הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת שֶׁהָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ אֵינוֹ כֵּן, כִּי אֲפֹלוֹ בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת
סְמוּכִין לָהּ יִתְבָּרֵךְ וְאֵין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְאֵף עַל פִּי
שְׁבוּדָאֵי צְרִיכִין לְשֹׁמֵר עֲצֻמוֹ מִן הַחֲטָא וְאֲפֹלוֹ מִפְּנֵם כָּל
שֶׁהוּא, אֵף עַל פִּי כֵן אֲפֹלוֹ אִם נִכְשֵׁל כְּמוֹ שֶׁנִּכְשֵׁל אֲפֹלוֹ
אֲלָפִים וּרְבָבוֹת פְּעֻמִּים, אֵף עַל פִּי כֵן בְּכָל עֵת וְרַגַע חֲסָדִי
ה' לֹא תִמְנֶנּוּ וְכו' וַיְכּוּלִים בְּכָל עֵת לְקָרֵב עֲצֻמוֹ לָהּ יִתְבָּרֵךְ
מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא "כִּי גָדוֹל ה' מְאֹד וְלֹגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר"

וַיֵּשׁ עֲנָן שִׁית־הַפֶּדָּה הַכֹּל לְמוֹכָה, וְזֶה עֵקֶר הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. גַּם כָּל הַמַּחְלָקֶת עַל הַצַּדִּיק, הֵן הַמַּחְלָקֶת שֶׁל הַנִּקְרָאִים חֲסִידִים וּכְשָׁרִים, וּבִפְרֹט הַמַּחְלָקֶת שֶׁל כֶּתוּת הַמַּחְקָרִים הַנוֹטִים לְדַרְכֵי הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת, הַכֹּל הוּא עַל יְדֵי הָאֱמֶת שֶׁלָּהֶם, כִּי הָאֱמֶת נַעֲשֶׂה עֲדָרִים עֲדָרִים וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שֶׁאֶצְלוֹ הָאֱמֶת, וְעַל כֵּן מִי שֶׁמְבִיט לַפְּעָמִים בְּסַפְרֵיהֶם שֶׁל הַמַּחְקָרִים יֵרָאֶה שֶׁהַדְּבֹר "אֱמֶת" אֵינוֹ זֶה מִפְּיָהֶם וְצוּעָקִים רַק "אֱמֶת". אוֹי לָהֶם וּלְהָאֱמֶת הַמְּזִיף שֶׁלָּהֶם! וְעַל כֵּן צָרִיד הָאֱמֶת בַּעֲצָמוֹ שְׁמִירָה, וְהַכֹּל בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וְתַלְמִידָיו שֶׁהֵם בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ שֶׁעַל יָדָם עֵקֶר הַכִּנְסֶת קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעַל יָדָם הַמְּשַׁכֶּת דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה.

כָּל עֵקֶר הַגָּלוּת שֶׁנִּמְשָׁךְ וְנִתְאַרְךָ הוּא רַק מַחְמַת הַמַּחְלָקֶת וְשִׁנְאוֹת חֲנָם שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וְאִנְשָׁיו, שִׁזְזָה גְרוּעַ מִכָּל הָעֵבְרוֹת. וְעַצֵּם וְתַקְפָּה הַהִתְגַּבְּרוֹת הַזֶּה גָּדוֹל וְנִשְׁגָּב כָּל כָּךְ בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ, עַד שֶׁגַּם הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲשֶׁר הָיוּ שִׁכְמָם לְסֹבֵל עַל תּוֹרָה וְשִׁבְרֵת תַּאֲוֹת, גַּם בָּהֶם נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת הַקִּנְאָה וְהַמַּחְלָקֶת וְקִבְּלַת לְשׁוֹן הָרַע וְשִׁנְאוֹת חֲנָם. וְזֶה הַדְּבָר הִיָּה בַּעֲכָרְנוּ לְהַרְחִיק מִהָאֱמֶת יוֹתֵר

מהכל, ועדין השטן מרקד בינן להגדיל המחלקת והפרוד. ונלכדו כל כך, עד שלא יוכלו המון יריעות לבאר ענין זה.

כל עקר המחלקת והקטגוריא הגדולה שעל הצדיק האמת הוא מחמת זה שרפנו הגדול וצ"ל עוסק להחיות מתים ופגרים ממש שנפלו בדעתם מרבו עוונותיהם העצומים, ובכחו הגדול הוא עוסק בתקונם ובהצלתם. אבל מה לנו בזה, ילך כל אחד בדרכו, ואנחנו בחסדו הגדול והנפלא נקים "אחזתיו ולא ארפנו" עד וכו'.

על ידי כל מיני פגם הברית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות, כי מי שפוגם בחטא זה, על ידי זה נפגם דעתו, ונשבר ונתקלקל האמונה מחמת פגם הברית, פגם טיפי המוח והדעת, ומחמת זה באים לידי כפירות בה' יתברך ובהצדיק האמת ונרמה להם שהם חכמים גדולים ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום המלכלך בזהמת תאות נאוף, ומקשים חס ושלוש על ה' יתברך או על הצדיק האמת והכשרים האמתיים, וכל זה מחמת פגם הברית, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכן כל החולקים על הצדיק האמת, וכל מי שרוצה לחוס על

נִפְשׁוֹ לְהַצִּיל נִפְשׁוֹ מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵי עֵקֶר
תְּקוּנוֹ שִׁישְׁלִיד וְיִסְלַק שְׂכָלוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל
וְדַעַת כָּלֵל וְיִתְחַזֵּק בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בַּה' יִתְבָּרֵךְ וּבְצַדִּיק
הָאֱמֶת בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְאִזּוּ בּוֹדֵאֵי
יִזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל פְּגָמָיו וְיִזְכֶּה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

יֵשׁ כִּמָּה בְּנֵי אָדָם שֶׁמְשַׁקְעִים כָּל כֹּךְ בְּתַאוּוֹתֵיהֶם כְּאֲשֶׁר
הֵם יוֹדְעִים בְּעֶצְמוֹן, אֲשֶׁר בְּרַבּוּי זְהֻמַּת תַּאוּוֹתֵיהֶם הֵם
גְּרוּעִים מִבְּהֻמוֹת וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּהֻמָּה מְמֹשׁ, וְאָף עַל פִּי
כֵּן הֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדִּי פְּנִיָּהֶם גְּבוּרִים וְכו', וְרוֹצִים
לְחַקֵּר חֲקִירוֹת בִּידִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל פִּי חֲכָמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת. גַּם בֵּין הַכְּשָׁרִים קָצֵת יֵשׁ מְפָרְסָמִים שֶׁל נֶשֶׁקֶר
שֶׁעֵדִין לֹא יֵצְאוּ לְגַמְרֵי כָּלֵל מִמַּעֲשֵׂה בְּהֻמָּה וְאָף עַל פִּי
כֵּן הֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְרוֹצִים לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם וְאֶת
יִשְׂרָאֵל בְּדַעוֹת זֵרוֹת וְחֲכָמוֹת שֶׁל שְׂטוֹת הֶבֶל וְשֶׁקֶר,
וּמִתְלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּמִצּוֹת וּמַעֲקָמִים לֵב הַרְבֵּה מִיִּשְׂרָאֵל
וּמִרַחֲקִים אוֹתָם מִהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, וְקוֹרִין אֶת הַכְּשָׁרִים
וְהַיִּרְאִים אֱמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר בָּשָׂם כְּסִילִים וּפְתָאִים וְכו'.
וּבְאֱמֶת כָּלֵם הָמָּה מִהֶבֶל יָחַד מַחֲמַת שְׂמֵה־פֶכֶן הָאֱמֶת
וְעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה בְּהֻמָּה וְאָף עַל פִּי כֵּן רוֹצִים לִידַע חֲכָמוֹת

והמצאות, ועל ידי זה אין יכולים לקבל המוח והדעת האמתית עד שנתעים ונבוכים בחכמות של שטות והבל.

על ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.

אשריה ואזמרה לה' על שאתה עומד בעזרי, שזכית גם הפעם להצילני מיד המופתי הירושלמי חוסייני הזמן עמלק, רוצח אכזרי, שפל שבשפלים בתכלית השפלות, הידוע ומפרסם בשם... שעמד עלי לרצחני ולהשמידני, וה' לא עזבני בידו, ונתן בלבך רחמים לרחם עלי, להצילני מתחת ידו הטמאה והמזהמה.

שנה רעה וארורה בכל הקללות והחרמות ומכות ומחלות רעות ומרות לכל הרשעים הגרועים מכל הרשעים הגמורים הנמצאים בעולם ורוצחים השפלים וארורים, שחולקים וחוטאים ומחטיאים, שמבזים ומחרפים ומבישים ברבים ומחללים שם ה' יתברך והצדיק האמת ואנשיו האמתיים, ומדברים לשון הרע ושם רע של שקר גמור על צדיקים יראים וכשרים אמתיים. והעקר הרשע הגדול שבהם שהוא... שאין עוד רשע טמא מתעב ושפל כמוהו, איש דמים ומרמה, שקרן רמאי וצבוע, חונף

וּגְנוּב דַּעַת, מְנַאֵף וְכוּפֵר וְכוּ', וְרוֹצֵחַ לְהַתְגַּדֵּל וּלְהַשְׁתַּרֵּר
 וְלִמְלֹךְ כְּמוֹ הַמֶּן הָרָשָׁע. וְהָרָשָׁע הַמְטַנֵּף הַזֶּה הוּא אָבִי
 אֲבוֹת הַטְּמָאָה, וְכָל מִי שֶׁנִּזְנֶה בּוֹ הוּא גַם כֵּן אָבִי אֲבוֹת
 הַטְּמָאָה, וּבִדְאִי לֹא יִקְוֶמוּ בְּתַחֲתֵית הַמִּיתִים. יְכַרֵּת ה'
 מִהֲרָה כָּל שִׁפְתֵי שָׁקֶר שֶׁל הָרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים, מִחֲלָלֵי שֵׁם
 ה' הַחוּטְאִים וּמִחֲטִיאִים הָאֵלֶּה, יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וַיִּמַּח
 שְׁמֵם וְזָכָרָם מִן הָעוֹלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

הַחוּטְאִים הָאֵלֶּה הָרָשָׁעִים אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה יִמַּח שְׁמֵם
 וְזָכָרָם מִהֲרָה, בִּדְאִי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא
 מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם תְּשׁוּבָה וְאֵין לָהֶם כִּפָּרָה עוֹלָמִית. כִּפָּה
 וְכִפָּה מֵהֶם כָּבֵר קִבְּלוּ קִצֵּת עֲנִשָּׁם, מֵאַחַד לָקַח ה' אֶת
 אִשְׁתִּי נְעוּרָיו בִּפְתָּע פְּתָאוֹם, הִיא הָיְתָה בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה
 בְּלִי שׁוּם מַחֲלָה וְלֹא הָיָה לָהּ שׁוּם מַחֲלָה מֵעוֹלָם, פְּתָאוֹם
 הִרְגִּישָׁה בְּרַע וּנְפָלָה לְמִשְׁכָּב וְתַכָּף וּמִיד נִפְטְרָה בְּאִיזָה יוֹם
 וְהִשְׁאִידָה הֶרְבֵּה יְתוּמִים, יוֹתֵר מֵעֵשָׂר. וְעוֹד אֶחָד, נִפְטֵר
 פְּתָאוֹם בְּאַמְצַע הֶרְחוּב וְלֹא הָיָה לוֹ שׁוּם מַחֲלָה מֵעוֹלָם,
 כִּידוּעַ לְכָל. עוֹד שְׁנֵי אֲנָשִׁים נִפְטְרוּ פְּתָאוֹם עַל עוֹוֹן זֶה גַם
 כֵּן, וְכֵן הָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁנִּעְנְשׁוּ וְנִפְטְרוּ אַחֲרֵי שֶׁסָּבְלוּ מְאֹד
 מְאֹד מִמַּחֲלוֹת. אֲנִי בְּטוֹחַ בְּגִדְל כַּח הַצַּדִּיק וַצ"ל, שֶׁכָּל

הַרְשָׁעִים שֵׁשׁ לָהֶם אִיזָה חֶלֶק בָּזָה, בַּעֲוֹן שֶׁקָר הָיָה, בַּעֲנִין
הַשֶּׁקֶר הָיָה, בַּעֲוֹן הַגָּדוֹל הָיָה הַגָּדוֹל מְכַל, יִהְיֶה סוּפָם
רַע וּמֹר כְּקָרָח וְעֵדְתוֹ, כִּי ה' יִתְפָּרֵד מִקְפִּיד עַל כְּבוֹדוֹן שֶׁל
צַדִּיקִים יוֹתֵר מֵעַל לְכְבוֹדוֹ, וַיְבוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד לְעֵין כָּל.

שָׁנָה רָעָה וּמְרוֹרָה וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְלֹא תִקְוָמָה
וְלֹא שׁוּם תִּקְנָה לְנִצָּח נִצָּחִים. וְכָל הַכּוֹפְרִים מְהֵרָה יִכְרְתוּ,
וְהַדָּרִם וּמַלְכוּת זָדוֹן מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁפֹּר וּתִמָּגֵר וּתִכָּלֵם
וּתִשְׁפִּילֵם וּתִכְנִיעֵם וּתִבְעֵרֵם מִן הָעוֹלָם בְּמֵהֳרָה בְּיָמֵינוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָדִים, אָמֵן.

יְכָרֵת ה' מְהֵרָה שְׂפָתַי שֶׁקָר שֶׁל רְשָׁעִים אֱלוֹ, הַשֶּׁקֶרָנִים
רָמָאִים וְצַבוּעִים וְחוֹנְפִים וְכּוֹפְרִים הָאֱלוֹ שֵׁהֶם קִלְפַת הָמָן
עַמְלֵק, יִמַּח שְׁמָם וְזָכָרָם לְדוֹר דוֹר לְנִצָּח. הֵם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים מְהֵרָה. יִמְהַר ה' לְשַׁלֵּם לָהֶם אֶת
גְּמוּלָם וַיִּתֵּן לָהֶם מְהֵרָה עֲנִשָׁם הַקָּשָׁה וְהַמֵּר כִּמּוֹ שְׂפָמְגִיעַ
לָהֶם, לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְפָּרֵד, לְמַעַן יֵדַעַת כָּל
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בָּאָרֶץ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל
וַיִּתְקַדֵּשׁ כְּבוֹד ה' בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֲנִי מִקְוֶה וּמִיַּחַל לָהֶ, כִּי כִּבְר הַגִּיעַ זְמַן מַפְלָתָם שֶׁל

הַרְשָׁעִים הַלָּלוּ, לְהַכְרִית שָׁמַם מֵאֶרֶץ וּזְכָרָם מִן הָעוֹלָם,
לְהַשְׁמִידָם עָדִי עַד מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. כִּי אַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם
ה', וְלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיוָנָה.

אָסִים וְאָמַר שָׁלוֹם מֵעַמֶּק הַלֵּב.

שלמה בן אבסר

לב.

לְכָבוֹד בַּת עֵינִי וְלִבִּי, אֲשֶׁר מָחוּ וְלִבּוֹ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַבְּעֻטָּלָה הַנוֹרָא
שֶׁיֵּשׁ לוֹ כְּתָפִים רַחֲבִים וְנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלָנוּ אֶל
בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם. אֲשֶׁרֶךְ שֶׁנִּצְלָתָ מִרְשָׁתוֹת וּמִכְמוֹרוֹת שֶׁל
חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִינּוֹת וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַבְּעָלִי כְּבוֹד וְגִאוּהָ
הַלּוֹחֲמִים בְּעֻזּוֹת מִצַּח כְּנֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצָּח שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "נִמְרָתִי וְאֶגְמֹר, נִצַּחְתִּי וְאֶנְצַח",
וְסוֹף כָּל סוֹף יִתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת וְיִקְבְּלוּ כָּלָם אֶת עַל מַלְכוּתוֹ
יִתְפָּרֵךְ עֲלֵיהֶם וְיִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

ה' יִתְפָּרֵךְ בְּעֻצְמוֹ בְּכִיכּוֹל מְצַמֵּצִם עֲצָמוֹ מֵאִין סוֹף עַד אִין
תְּכַלִּית וּמִרְמֹז לוֹ רְמִזִּים כְּפִי הָרְאוּי לוֹ בְּמְקוֹמוֹ וּשְׁעָתוֹ
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וּמִכָּל זֶה יוּכַל לְהַבִּין רְמִזִּים לְבָל יִבְהַלּוּהוּ
רְעִיּוֹנָיו מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, רַק מִכָּלָם יִזְכֹּר בְּה'

יִתְבָּרַךְ מְכַל מְקוֹם שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי גַם בְּשִׂאוֹל
תַּחֲתִיּוֹת יְכוּלִים לִהְיוֹת סָמוּךְ לָהּ יִתְבָּרַךְ בְּכַח הַצִּדִּיק.
וְאֲנִי עֵינֵי צוּפוֹת וּמִיחֲלוֹת לָהּ שִׁיַּצְמִיחַ עַל יְדֵי זֶה יִשְׁוּעָתָךְ
וּמוֹבָתָךְ הַנִּצָּחִית בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

אֵף עַל פִּי שֶׁאֲנִי בְּעֶצְמִנוּ חִיבִים, אֵף עַל פִּי בֶן חֲסִדוֹ יִתְבָּרַךְ
גָּדוֹל מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר וּבְחֲסִדוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא
יַעֲזֹבֵנוּ, וְמָה גָּדְלוֹ חֲסִדֵּי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל יְדֵי
הָאִישׁ תְּבוּנוֹת הָאֱמֶתִי שֶׁהַמְּשִׁיךְ תְּקוּנִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה
לְהַחֲיוֹת כָּל הַנִּפְשוֹת הַנִּפְּלוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ כְּמוֹ רַבּוּ בְּדוֹרוֹת
אֵלֶּה, אֵךְ אוֹי לָהֶם לְהַחֲלֹקִים וְהַמְתַּנְּגִידִים עַל הָעוֹסֵק
בְּתִקּוּן נַפְשָׁם בְּכָל עֵת, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהֵם חוֹלְקִים כְּמוֹ
שְׁחוֹלְקִים וּמִתְלוֹצְצִים כְּמוֹ שְׁמֵתְלוֹצְצִים, אֵף עַל פִּי בֶן
הוּא עוֹסֵק בְּתִקּוּנָם מֵרְחוֹק, כִּי הַמַּעֲיֵן דִּנְפִיק מִשְׁקָה וּמִרְוּה
אֶת הָאָרֶץ גַּם בְּמָקוֹם שֶׁהוּלֵךְ מִתַּחַת לָאָרֶץ בְּמַעֲמָקִים.
וְמָה טוֹב חֲלָקֵנוּ שֶׁזִּכְּנוּ בְּחֲסִדֵּי ה' וַיִּשְׁוּעֵתוּ הַנִּפְלְאָה לַיָּדָע
בְּאֵמֶת מִהָעוֹסֵק בְּתִקּוּנָנוּ לְנִצָּח בְּכָל דּוֹר.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר ה' יִתְבָּרַךְ בְּחֲסִדּוֹ פָּקַח עֵינֵינוּ וְהוֹדִיעָנוּ
קִצֵּת אֱמֶת גְּדֻלָּתוֹ, וְהִיטִיב עִמָּנוּ כָּל כֶּךְ לְהַשְׁמִיעָנוּ

בְּאֵלֶּה וּבְאֵלֶּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם
הַמְּחִיין אֶת כָּל הַנִּפְשוֹת מְגֻדֹּל וְעַד קָטָן, בְּיָדָיו בְּשִׁבִּיל
תְּנוּעָה קֵלָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מִכָּל שָׂפָן לְלַמֵּד
סִפְרָיו הַקְדוּשִׁים וּלְקַיֵּם אִיזָה דְּבוּר אֲמָתִי מִדְּבָרָיו, בְּיָדָיו
בְּשִׁבִּיל נִקְדָּה אַחַת בְּיָדָיו וּבְיָדָיו לְסַבֵּל הַכֹּל וּלְשַׁבֵּר כָּל
הַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה. עַל כֵּן, יַחֲזִק לְבָבוֹ
בְּכָל עֹז וְתַעֲצוּמוֹת וַיִּמָּסֶר נַפְשׁוֹ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וַיִּמִּית
עַצְמוֹ בְּשִׁבִּיל שְׂיִתְקַרֵּב וַיְהִיָּה דְּבוּק בְּאֵהָל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל
שֶׁיָּכוֹל לְתַקֵּן וּלְרַפְּאוֹת הַכֹּל בְּגִדְל הָאֶרֶץ שְׁכָלוֹ, כִּי בִכְחַ
הַצַּדִּיק יְכוּלִים לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים
שֶׁמַּעֲכָבִים מִלְּהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲלִילוֹת וְהַתּוֹאֲנוֹת שֶׁהַבַּעַל דָּבָר מוֹצֵא לְכָל אָדָם לְפָרֵשׁ
מֵאַחֲרֵי הַמָּקוֹם חֵם וְשָׁלוֹם רַבּוֹ מְסַפֵּר כִּי אֵין מְסַפֵּר, וּלְכָל
אֶחָד מוֹצֵא עֲלִילוֹת מִיְּחָדוֹת, רַבָּם עַל יְדֵי טְרִדַת הַפְּרִנָּסָה
וְהַמָּמוֹן וּמְנִיעוֹת הַמוֹנְעִים וְכו'.

כָּל אָדָם שְׂרוּצָה לְצֵאת מִטְּמֵאָתוֹ וְזִהְמָתוֹ צָרִיךְ לֵילֵךְ בְּדֶרֶךְ
הַזֶּה, לְחַשֵּׁב תָּמִיד שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל
שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמַבְלִיב וְכו', וְכִמּוֹ שֶׁמוּבָא בְּהַמְעָשָׂה

שֶׁל הַחֶכֶם וְהַתָּם (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת מִשְׁנֵי קְדֻמוֹנוּת, מַעֲשֵׂה ט'),
 מְבֹאֵר שֶׁשְׁהֵתָם הָיָה רִצְעָן וְכו', וְלֹא הָיָה יָכוֹל הַמְּלָאכָה
 כְּרֹאוֹי, וְהַנֶּעַל שָׁלוֹ שְׁגֻמָּר בְּכֶמֶה יָמִים בִּיגִיעָה גְדוֹלָה
 הָיָה מְלֵא חֲסָרוֹנוֹת וְהָיָה בְּשִׁלְשָׁה קְצוֹת וְכו', וְהוּא הָיָה
 מִתְפָּאֵר בּוֹ מְאֹד, כֶּמֶה נָאָה וַיִּפֶּה הַמְּנַעַל הַזֶּה, כֶּמֶה מְתוֹק,
 כֶּמֶה מְתוֹק כֶּמֶה סֶכֶר הַמְּנַעַל הַזֶּה, וּוְאִם פָּאֵר הַזִּים, וּוְאִם
 פָּאֵר סוּפְרֵדִיק שִׁיחָאֲלִי דָאֵם אִיז וְכו', וְהִיתָה שׁוֹאֲלָת
 לוֹ אִשְׁתּוֹ אִם בֵּן מִדּוּעַ וּמִפְּנֵי מָה שְׁאֲרִי בַּעֲלִי מְלָאכּוֹת
 נוֹטְלִים שְׁלִשָּׁה זְהוּבִים בְּעַד זוג מְנַעֲלִים וְאַתָּה אֵינְךָ לֹקֵחַ
 כִּי אִם זְהוּב וְחֻצִּי? הַשִּׁיב לָהּ, מָה לִּי בִּזְוָה זֶה מַעֲשֵׂה שָׁלוֹ
 וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, דָּאֵם אִיז יַעֲנַעְמָם מַעֲשֵׂה אֹן דָּאֵם אִיז
 מִיָּין מַעֲשֵׂה, וְהֵבֵן.

הַרְבֵּה עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת צְרִיכִין לַעֲבֹר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִה שְׁאִי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר בְּכֶתֶב, בְּפֶרֶט מִי שְׁכָּבֵר נִכְשֵׁל כְּמוֹ
 שְׁנִכְשֵׁל, עַל בֵּן אִם רוֹצֵה לְחוּם עַל חֲיָיו לְהִיטִיב אַחֲרִיתוֹ
 צְרִיךְ לִילֵךְ עַל יָדָיו וְרַגְלָיו לְהַצְדִּיק הָאֲמֶת וְתַלְמִידָיו
 וְתַלְמִידֵי תַלְמִידָיו וְכו'.

הַצְדִּיק הָאֲמֶת הוּא עֶקֶר מְקוֹר הַחַיּוֹת וְהַקִּיּוֹם שֶׁל יִשְׂרָאֵל

והעולם, ואפלו מי שירד כמו שירד ונתנה בתאוותיו ומדותיו כמו שנתנה חס ושלום, אין שום מקלקל ופגום וחוטא בעולם שלא ימצא תקנה ותקון לנצח על ידי התקרבות להצדיק האמת באמת לאמתו.

הצדיק האמתי יכול לירד למטה מטה לעמקי עמקים למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאוד ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה.

אפלו כל אדם שבעולם בכל מקום שהוא, אפלו הרחוקים מאוד מאוד, גם לשם מגיע התקון, דיקא מחמת שירד למקומות נמוכים ורחוקים מאוד, וכל מה שירד ונתרחק ביותר - כשזוכין להתגבר בכח הצדיק האמת לעלות משם נתקנים בלים נפלאים יותר לקבל אור חדש נפלא ונורא ביותר, כי הצדיק האמת הגדול הנורא שלא טעם טעם שום חטא חס ושלום מעולם כלל וכלל הוא יורד בכונה למקומות הרחוקים ונמוכים מאוד מאוד בשביל להעלות הנפשות משם להחזירם בתשובה, ובכח זה הצדיק יש תקנה לכל מי שיאחז בו שיעלה מעמק ירידתו לעליה גדולה וכו'.

זכר היטב מה שאמר רבנו ז"ל קדם הסתלקותו הקדוש:
 "אז איך גיי פאר אייך וואס האט איהר צו זארגין" (היות
 ואני הולך לפניכם מה יש לכם לדאג), ואף על פי שאני מקלכל
 כל כך אף על פי בן איני מתנגד על זה, שזה כל האדם
 ושכל תקנותו ותקונו על ידו. אלה ברכב ואלה בסוסים
 וכו', ונפשנו תגיל בה' תשיש בישועתו, נפשנו בצפור
 נמלטה ממחלקת כזה על נקדת האמת.

אוהבו הקשור בלבו בכל יום תמיד, המעתיר לשלומו וטובתו באמת

שלמה ב"ר אברהם

לג.

חמדת לבי, החודר אל עמק ים החכמה של הצדיק הבעל תפלה
 העוסק בתקונו ובתקון כל העולם ומעלה אותנו מכל המינות
 והכפירות, לאמונה שלמה, ומהפך משמד לרצון העליון.

ברודער, האלט זיך, לאז דיך ניט אפ, מאך זיך פריש
 (אחי, אחז עצמך, אל תתן לעצמך לפל ותחדש
 עצמך) באלו היום נולדת. חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח
 בכחו של זקן דקדשה זקן שבזקנים, כי הוא הולך לפנינו

תָּמִיד בְּכָל עֵת לִנְצַח בָּזָה וּבָבֶא. וְאִם אָמְנָם כָּבֵר גִּלְפִּדְנוּ
כְּמוֹ שְׁגִלְפִּדְנוּ וְנִכְשִׁלְנוּ כְּמוֹ שְׁנִכְשִׁלְנוּ, אָף עַל פִּי שְׁאֵנוּ
בְּעִצְמָנוּ חִיבִים, אָף עַל פִּי כֵן אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ אֲלָפִים
וְרִבְבוֹת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שְׁזָכִינוּ לָמָּה שְׁזָכִינוּ, שְׁבָאנוּ לָזֶה
הָעוֹלָם בָּזָה הַזְּמַן שֵׁשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם אִשׁוּר חֲדָשׁ בָּזָה, אִשׁוּר
הָאִשׁוּרֹת בָּזָה וְכו', חֲדוּשׁ שְׁבַח־דְּוָשִׁים בָּזָה וְכו', תּוֹרוֹת
שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵין דִּגְמָתָם, וְאֵין לָנוּ
פֶּה וְכָלִים לְשַׁבַּח נוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתָם וּלְכַבֵּר קִצְתָּ מִן הַקִּצְתָּ
וְחִלַּק מִן הַחִלַּק שֶׁל אֵלֶּף אֲלָפִים וְרִבִּי רִבְבוֹת גְּדֻלָּה
מַעֲלָת נִפְלְאוֹתָיו וְעַד לְהִיכֵן הַדְּבָרִים מְגִיעִים בְּרוּם גְּבִהִי
מְרוּמִים וְכו', אֵד גַּם בְּפִשְׁטוֹת הֵם מְחִיין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
בְּחַיֵּי עוֹלָם בְּכָל עֵת לְדוֹר וְדוֹר לִנְצַח. הַפּוֹד בָּהֶם וְהַפּוֹד
בָּהֶם בְּכָל תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה, בּוֹדֵאֵי תוֹכֵל לְהַחֲיוֹת וּלְשַׁמַּח
עֲצָמָךְ תָּמִיד וּלְהַחֲיוֹת גַּם אַחֲרִים.

אֶהוּבִי אַחִי, לְבִי וְחַיּוֹתִי, אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת
מַעֲשֵׂי ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּךְ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת
לְאֵין שְׁעוֹר, שְׁזָכִיתָ בְּגִדְלָה רַחֲמָנוֹת וְחֲנִינוֹת מִהַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ לְשִׁמְעָה וּלְטַעֵם וּלְהַבִּין וּלְהַכְנִים בְּעִמָּךְ לִבְךָ הַחֵם
דְּבָרֵי אֱמֶת נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאָף

על פי כן הם גנוזים וצפונים כל כך מעיני העולם. חלילה
 לך לחדל מלהודיע ולפרסם בקולי קולות עד לב השמים
 אמתת הצדיק האמת לכל בני ישראל, ולהלהיב ולחמם
 לבבם בתבערת אש הקדש שלו שלא יכבה לנצח עד
 שכלם יכירו וידעו נפלאות גבורת כחו ותקפו ותפארתו
 של הצדיק האמת, שרק הוא דיקא עקר מקור ושרש
 חיותם ותקונתם וגואלם לדורי דורות לנצח.

כל עוד נפשך בך, כל זמן שהנשמה בקרבך, אתה מחיב
 להאיר ולהודיע גדל מעלת אמתת הצדיק האמת לכל
 בני ישראל, להלהיב ולחמם לבב ישראל בתבערת אש
 הקדש שלו, עד אשר יתחמם לבם בחמימות והתלהבות
 גדול לשוב לה' יתברך באמת.

הצדיק בעצמו אי אפשר להשיגו כי אין בו שום תפיסה,
 רק על ידי אנשיו יכולין להבין עצם נוראות גדלתו, כי על
 ידי שרואין שאנשיו הם אנשי מעשה והולכים בדרך ה'
 באמת, על ידי זה יכולין להבין עצם גדלת הצדיק.

אפלו מי שהוא למדן וחכם מפלג ואפלו אם יש לו מעשים

מוֹבִים, אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתְּכָלִית הַנִּצָּחִי כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתַלְמִידָיו וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם וְכו'.

לֹא תַלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ רַבִּי נָתַן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, הִיָּה הָאוֹר הַחֲדָשׁ הַפֶּלֶא הַזֶּה נֶעְלַם וְנִגְנָנוּ מִן הָעוֹלָם לְגַמְרִי.

רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ אָמַר: "לְהִתְקַרֵּב אֵלַי הוּא דָּבָר נִמְנָע וְקִשָּׁה וְכָבֵד מְאֹד. מִי שִׁיתְקַרֵּב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמִי וְאֶפְלוּ מִי שָׂרָק יַנַּע בָּהֶם, בּוֹדֵאי יִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֵמֶת, וְלֹא אִישׁ כְּשֶׁר בְּלִבֵּד כִּי אִם אֶפְלוּ צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד יִהְיֶה מִי שִׁיזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְאִנְשֵׁים שְׁלִי".

עָקֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי הַצַּדִּיק שֶׁמְקַרֵּב כָּל הַרְחוּקִים לֵה' יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עָקֵר הַגְּדִלָת כְּבוֹדוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

עֲנִין זֶה לְקַרֵּב נַפְשוֹת לֵה' יִתְבָּרַךְ הוּא דָּבָר קִשָּׁה וְכָבֵד מְאֹד, אֵךְ אַף עַל פִּי כֵּן בְּהִכָּרַח לַעֲסֵק בָּזֶה כִּי הוּא חַיִּיב עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לַעֲסֵק בָּזֶה כְּפִי מִדְּרָגָתוֹ, כִּי זֶה בְּחִינַת יֵשׁוּב הָעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה הָעוֹלָם מֵיֵשֵׁב מִכְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּנֵי יָדְעָה אֱמֶתִית, לְדַעַת אֵת ה' וּלְהוֹצִיאָם מֵעוֹנוֹת וְכו'. וְזֶה הָעֵסֶק יָקָר וְחָשׁוּב מְאֹד מְאֹד אֵצֶל ה' יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִכָּל

הַעֲבֹדוֹת שֶׁעוֹלָם, כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלָּתוֹ וְכְבוֹדוֹ שֶׁל ה' יִתְפָּרֵךְ בְּשִׁהְרָחוּקִים בְּיוֹתֵר נִתְקַרְבִּים אֵלָיו. אָבֵל מִי הוּא זֶה שִׂידֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה, אֶת מִי לְקָרֵב וְאֶת מִי שְׁלֹא לְקָרֵב. עַל כֵּן צְרִיכִים לָזֶה תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים הַרְבֵּה, וְגַם זֶה קִשָּׁה לָקִים כָּרְאוּי כִּי מִי יוֹדֵעַ לִסְדֹּר תְּפִלָּתוֹ כָּרְאוּי, בְּפֶרֶט עַל עֵסֶק גְּדוֹל בְּזֶה שֶׁבּוֹ תְלוּיִים כָּל הָעוֹלָמוֹת. עַל כֵּן עֲסָקְנוּ בְּזֶה הוּא רַק עַל יְדֵי כַח הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁעַל יָדוֹ דִּיקָא מֵאִיר ה' יִתְפָּרֵךְ אֶת עֵינֵי כָּל הַחֹפְצִים, אֵיךְ לַעֲסֹק בְּעִנְיַן הַקְדוּשָׁה הַזֶּה לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לַה' יִתְפָּרֵךְ בְּאֲמֵת שֶׁזֶה מוֹטֵל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְפָּרֵךְ בְּאֲמֵת, שֶׁכֵּמוֹ שֶׁחִיּוֹב עָלָיו לָשׁוּב לַה' יִתְפָּרֵךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ - כִּמוֹ כֵּן הוּא חִיּוֹב עָלָיו לְדַבֵּר עִם חֲבֵרָיו וּלְקַרְבָּם אֶל הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ וּיְקַבְּלוּ דִּין מִן דִּין (זֶה מִזֶּה). אָבֵל אִי אֲפָשָׁר לַעֲסֹק בְּזֶה כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק וְעַל יָדוֹ יְכוּלִין לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לִפְנֵי ה' יִתְפָּרֵךְ שְׂוִישִׁיעוֹ לִידֵעַ בְּאֲמֵת אֵיךְ לְנַהֵג בְּבִנְיָן הַזֶּה, אֵיךְ לְגַרֵשׁ הָרַע מֵעַצְמוֹ וּמֵהַנַּפְשׁוֹת הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו.

מִי שֶׁרוֹצֶה לְקָרֵב רִשְׁעִים וּמִרְחָקִים בְּיוֹתֵר לַה' יִתְפָּרֵךְ

יש עליו סכנות גדולות מאוד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

אותן הרחוקים והגרועים ביותר שפכר הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד, אסור לעסוק בתקונם מי שאין כחו חזק וגדול ביותר כי יוכלו להזיק לו מאד, רק הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג האמת של כל הדורות, שפכו אביר וחזק מאד מאד יכול לתקנם ולהעלותם ולהביאם אל התכלית הטוב. כי זה הצדיק מקשר את עצמו אפלו עם הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ומלקט ומברר ומעלה ומקבץ הנקודות טובות שיש בהם, מכל אחד, ומוציא זכות וטוב אפלו ברשע גמור, כי יש אלקות אפלו בדיוטא התחתונה, ועל ידי זה מעלה הכל לבק זכות באמת ומתקנו ומחזירו בתשובה.

עקר עסק הצדיק האמתי הוא לקרב הרחוקים מאד, על בן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסוק בזה כראוי.

אי אפשר לידע ולהודיע ולהגדיל שם ה' כי אם על ידי הצדיק האמת.

על ידי הצדיק באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך ועל ידי זה נתרום ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עקר כבודו - שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

על ידי התורת חסד של הצדיק החכם האמת באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך.

החכמים בחכמות חיצוניות, כל חכמתם היא רק מחמת תאוות ומחמת רבוי תאוותם בכל התאוות ובפרט בתאוות ממון, מחמת זה אינם רוצים להודות על האמת על גדל נפלאות אמתת החכמה של הצדיק האמת. וכן הוא בכל החכמים ואפלו הכשרים קצת שלא קדשו את עצמן עדן בשלמות ואינם רוצים להכניע עצמן לחכם האמת, שכל סברותיהם וחכמותיהם בענין ההתנגדות והמחלוקת על צדיק האמת, הכל נמשך מחמת תאוות, מחמת שלא זכו עצמם מכל התאוות ובפרט מתאוות ממון כבוד.

אנו שומעים ורואים שהכל חפצים ומתגעגעים לקדשת ישראל סבא, ובפנימיות לבבם הכל צועקין במר נפש מאד על גדל התרחקותם מהתכלית הנצחי, אך הם בצפפים האחוזות בפח, והשטף מים רבים של כל התאוות והמדות

הָרָעוֹת וּבִפְרִט טְרִדַּת הַמָּמוֹן, הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵת,
וְאִם נִתְחִיל לֵאמֹר אֵלּוּ וְכוּ' דֵּינּוּ דֵּינּוּ, לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמֵינוּ
לְהוֹדוֹת לָהּ יִתְבָּרֵךְ עַל אַחַת מִנִּי אֶלֶף אֲלָפִים וְרַבִּי
רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת וְכוּ' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּיָמֵינוּ אֱלֹהִים. מֶה
נִדְבֵּר וְהוּא אָמַר וְעָשָׂה בְּחֶסֶדּוֹ כְּטוֹבוֹ בְּרַחֲמָיו בְּנַפְלְאוֹתָיו,
לֹא כִּחְטֵאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ.

הַמְזַכִּירוֹ לְטוֹב תְּמִיד וּמַעֲתִיר לְשָׁלוֹמוֹ וְהַצִּלָּתוֹ.

שלמה בן אברהם

לד.

לְבִי יְקִירִי, הַמִּתְיַחַד וּמִתְעַנֵּג בְּהָאוֹרוֹת הַצִּחְצֻחוֹת הַחֲדָשׁוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת בְּמַעֲלָה שְׁאִין לְמַעֲלָה מֵהֶם הַמְחִיִּים וּמִרְפְּאִים אֶת גּוֹפּוֹ
וְנִפְשׁוֹ, וְזָכָה לְטַהֵר עֲצָמוֹ מֵאֲבֵי אָבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאִמוֹנוֹת
כְּזָבוֹת שֶׁל הַשִּׁקְרָנִים הָרוֹדְפִים אַחֵר כְּבוֹד עֲצָמָן וְלוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת
מִצַּח לְהִרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהַצַּדִּיק הָרוּעָה הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא
עֶקֶר מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוֹתָם, וְעַל יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְהַצָּרוֹת
שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל. אֲבָל סוֹף סוֹף יִגְמַר הַצַּדִּיק אֶת שְׁלוֹ מֶה שֶׁהִתְחִיל
לְחַקֵּן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "גִּמְרֵתִי וְאֶגְמַר,
נִצַּחְתִּי וְאֶנְצַח!"

ח' יתְּבַרַךְ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי וְיוֹדֵעַ כֹּמֶה וְכֹמֶה אִשׁ
 אֶהְיֶה תוֹקֵד בְּלִבִּי תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲנִי חוֹשֵׁב
 מִחֲשָׁבוֹת וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן עַל עַקֵּר תְּכִלִּית טוֹבָתְךָ
 וַיִּשְׁוּעָתְךָ בָּזֶה וּבָבֵא, וְעַקֵּר הַיִּשׁוּעָה הִיא שֶׁה' יֵאִיר בְּלִבְךָ
 אוֹר הָאֱמֶת הָאֱמִתִּי שְׁאֵתָה חֲפִיץ בּוֹ וּמִשְׁתַּוְּקֵק לוֹ כָּל כָּךְ,
 וְתִזְכֶּה לְהִבִּין הַיָּטִב דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ, עַד שֶׁתִּדְּלַג עַל כָּל
 הַמְּגִיעוֹת. וְדַע, כִּי אֲנַחְנוּ תָּמִיד בְּיַחַד, כִּי הַגּוֹפִים רְחוּקִים
 אֲבָל הַנַּפְשׁוֹת קְרוּבִים, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְוָדָא
 חָדָא בְּשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, וְזֶה כָּל תְּקוּנָתוֹ וְתִקּוֹן
 כָּל יִשְׂרָאֵל.

אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּל אֲשֶׁר בְּלִבִּי בְּעִנְיַן הַקֶּשֶׁר אֲשֶׁר בְּנִינוּ,
 וְכָל זֶה כְּדֵי שֶׁתּוּכַל לְהוֹצִיא לַפֶּעַל תְּשׁוּקָתְךָ הַחֲזָקָה
 לְהוֹדִיעַ וּלְפָרֵסם בְּעוֹלָם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

אֶתְעַרְוֹתָא וְהַשְׁתַּוְּקוֹת אֶל הַטּוֹב הַטָּמוֹן בְּעִמְקֵי לִבְךָ
 לְשׁוֹב לַה' יתְּבַרַךְ וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנוֹ, זֶה גֵּרָם לְעוֹרֵר בְּלִבִּי תִקְוָה
 אֶהְיֶה הַנֶּאֱמָנָה אֵלַיךְ, אֶהְיֶה אֱמֶתִית כּוֹזֶאת שְׂאִין דְּגִמְתָּהּ
 בְּעוֹלָם. כִּי בָּאֱמֶת אֵינְךָ זֶה מִלִּבִּי וּמִמִּחְשַׁבְתִּי וְתָמִיד בְּכָל
 עֵת אֲנִי מִתְנַעֵנֵעַ לִישׁוּעָתְךָ וְהַצְלַחְתְּךָ הָאֱמֶתִית, וְהַעֲקֵר

לְהָאִיר בְּלִבְךָ אֹר הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר יִשׁוּעָתֵנו
וְתִקּוּתֵנו וְתִקּוֹן נַפְשֵׁנוּ וְתִקּוֹן כָּל הָעוֹלָם לְדוֹר דּוֹר.

אִם אָמַנְם אָנוּ בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה בְּשֹׁפֶל הַמַּדְרָגָה מְאֹד
וְכו', אֲבָל הָרְפוּאוֹת שֶׁהַקָּדִים ה' יִתְבָּרַךְ בְּחֶסְדּוֹ הֵם עוֹלָם
עַל הַכֹּל, כִּי מֵעוֹלָם לֹא הָיוּ רְפוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּאֵלֶּה אֲפֹלוּ
לְחוֹלִים אָנוּשִׁים שֶׁבָּעֵתִים הָלָלוּ בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא, וְדָבַר
אֱלֹקֵינוּ יְקוֹם לְעוֹלָם וּבְיָדָיו יִגְמַר לְטוֹבָה גַּם עַמּוּךְ וְאֵל
יַעֲזֹבֶךָ וְאֵל יִשְׁשָׁךְ, כִּי חֲסִדֵי ה' לֹא תִמְנּוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו
לְעוֹלָם.

בְּעֵצָם חֲשָׁבַת שְׁפִלוּתֵנוּ בְּדוֹר הַיָּתוֹם הַזֶּה, בְּדִיּוּטָא
הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁאָנוּ מוֹנָחִים בָּעֵת, וְגִדְל עִמָּךְ תַּכְלִית תַּכְלִית
הִירִידָה בְּכַפִּירוֹת וְאִמּוּנוֹת בְּזָבוֹת שֶׁהֵם עֵצָם קִלְפַת
עֲמָלָק, אַף עַל פִּי כֵן סוּף כָּל סוּף יִתְגַּבֵּר כַּח הַצְדִּיק
לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא גַּם אֶת כָּל הַנֶּפְשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְתוֹךְ
הַזֶּה־מוֹת וְהַטְּמָאוֹת הָאֵלֶּה שֶׁהֵם הֵם עֵצָם קִלְפַת עֲמָלָק,
וְאַף עַל פִּי שֶׁמֵּעֵצָם הָאִפִּיקוֹרְסוֹת וְהַחֲשָׁךְ וְהַפֶּלֶה כְּמַעֲט
עַד אֵין תַּכְלִית אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה כְּמַעֲט שְׁלֹא יֵדְעוּ עוֹד
כָּלֹל מֵהוּ הָאֵמֶת, אֲבָל מִיָּד בְּהִגֵּיעַ הָעֵת וְהַשְׁעָה שִׁיתְגַּלֶּה

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁלֹּא הָיָה עוֹד כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם, אִזּוּ יִגְמַר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ וַיָּבִיֵא הַכֹּל אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הָאֵמֶתִי הַנִּצָּחִי.

הַשֶּׁקֶר מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עֲבָשׁוֹ לְאַרְךְ וּלְרֹחַב מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר לְהַטְעוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם מֵה' יִתְבָּרַךְ וּמִתוֹרַתוֹ הַקְדוּשָׁה, וּכְבָּר נִתְפָּסוּ רַבִּים וְנִלְכְּדוּ בְּמַה שֶׁנִּלְכְּדוּ עַל יְדֵי הַשֶּׁקֶר, אֲבָל אֵף עַל פִּי בֶן עֲדִין לֹא הַשְׁלִים הַשֶּׁקֶר לָבוֹא לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ וְעַל כֵּן הוּא מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל פַּעַם בְּשִׁקְרִים וְרַמְאוּיוֹת חֲדָשׁוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, כְּמוֹ שֶׁאֵנוּ רוֹאִין שְׂכַת הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַמִּתְנַגְדִּים עַל נִקְדַּת הָאֵמֶת חוֹתֵר תָּמִיד לְתַפֵּס הַכֹּל בְּכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי פְתוּיִים וְהַסְתּוֹת וְדִבְרֵי חִלְקִלְקוֹת, כִּי קֹדֶם שֶׁבָּא הַשֶּׁקֶר לְתְּכֵלִית שְׁלֵמוֹתוֹ אֵין לוֹ מַרְגּוּעַ וּמְנוּחָה וְעַל כֵּן הוּא מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל פַּעַם בְּשִׁקְרִים וְרַמְאוֹת וְרַמְאוּיוֹת חֲדָשׁוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְהוּא חוֹתֵר תָּמִיד לְתַפֵּס הַכֹּל חֵם וְשָׁלוֹם בְּשִׁקְרָיו בְּכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי פְתוּיִים וְהַסְתּוֹת וְדִבְרֵי חִלְקִלְקוֹת עַד שְׁלֵמוֹתוֹ, אֲבָל עַל יְדֵי הַתְּפַשְׁטוֹת הַשֶּׁקֶר בְּיוֹתֵר, כְּשִׁינִיַּע הָעֵת וְהַזְמַן שִׁיתְּפַשֵּׁט הַשֶּׁקֶר כָּל כָּךְ בְּמִלּוֹאוֹ עַד שֶׁהוּא סָמוּךְ לְמַרְגּוּעוֹ וּמְנוּחָתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁכַּמְעַט יִטְעוּ הַכֹּל בְּשִׁקְרָיו וְנִכְלִי הַבְּלִי, אִזּוּ דִּיקָא יִתְגַּלֶּה הָאֵמֶת וְיִתְקַרְבוּ בָּלָם לֵה' יִתְבָּרַךְ

בְּאֵמֶת "וּשְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד" וכו'. כִּי דִיקָא עַל יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁקָר כֹּל כֶּךָ מְאֹד מְאֹד יִתְהַפֵּךְ הַשְּׁקָר אֶל הָאֱמֶת, שְׂוִיתֵהֶפְכוּ כֹּל הָעַמִּים אֶל הָאֱמֶת לְקֶרֶא בְּשֵׁם ה', וְזֶהוּ "כִּי אֲזִי אֶהְפֹּךְ אֶל כֹּל הָעַמִּים" וכו'.

אֲנִישֵׁי אֱמֶת שֶׁל הַצְדִּיק הֵם אוֹהֲבִים זֶה לָזֶה בְּאֵמֶת, וְהַעוֹלָם רָאוּי שְׂוִיתֵמָהוּ עַל הָאֱהָבָה שֶׁפִּינִינוּ אֲשֶׁר כֹּל מִימוֹת שְׁבַעֲוָלָם לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ.

בְּזִמְן שֶׁהַצְדִּיק בָּעִיר הוּא הוֹדָה הוּא זִיוָה הוּא הִדְרָה. יֵצֵא הַצְדִּיק מִשֵּׁם, פָּנָה הוֹדָה פָּנָה זִיוָה פָּנָה הִדְרָה. נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִמַּחֲלָקֶת עַל נִקְדַּת הָאֱמֶת כְּזֶה הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹהוּ מַעוֹלָם וְשֶׁכָּל תִּקְוָתָנוּ וְתִקְוֵינוּ עַל יָדוֹ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר קִדְּם הִסְתַּלְקוּתוֹ הַקְדוּשָׁה: "אֲזִי אֵיךְ גִּיַּע פָּאָר אֵיידִ וְוֹאָם הָאֵט אֵיהֶר צוֹ זֶאָרְגִין" (הָיִיתָ וְאֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם, מֶה יֵשׁ לָכֶם לְדַאָג), כְּמָה וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלִינוּ שֶׁנִּצְלָנוּ מִהַתְנַגְּדוּת וְלִיצָנוֹת וְעַרְבוּבֵיָא כְּזֶה שֶׁל הַחוֹלָקִים וְהַתּוֹעִים.

אֲשֶׁרִיד שְׂזָכִיתָ לְבָרַח וּלְהַמְלִיט מִכַּפִּירוֹת וְהַתְנַגְּדוֹת

וחקירות וקשיות על הצדיק החכם האמת, שכל זה נמשך מהבעלי כבוד וגאווה הצבועים והשקרנים המחריבים ומאבדים העולם לגמרי, ומביאין לתוהו ובהו וחשך ואפלה, חס ושלום. ה' יצילנו מהם.

עקר התקון הוא להמשיך אור הדעת של הצדיק לתוך הלב, כי כל זמן שלא נמשך אור הצדיק לתוך הלב היטב עד שלא נשפך אותו לעולם אזי עדין אין יודעים ממנו יתברך כלל, וכלנו בצאן תעינו נעים וגדים ומטלטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדושה מאד עד שהגענו להקצה והסוף של ישראל וכו'. אזי ואבוי, אזי מה היה לנו בדור היתום הזה בדור העני הזה, אזי לנו על שברים מרים באלה, אזי לנו כי שודדנו, להיכן גלף להיכן נפנה לעזרה, מי יעזר לנו, מי יעמוד בעדנו, מי יחמל עלינו, מי יתקן נפשנו, מי יעזר אותנו משנתנו לשוב לה' יתברך באמת. אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת מנהיג אמתי שהוא רחמן גדול באמת ויודע איך לרחם על כל אחד.

עכשו התגברות הסטרא אחרא כל כך עד שאין כח

לְבַטֵּלוֹ בְּשׁוּם דָּבָר כִּי אִם הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
 בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא הַצְדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֲמֶת שְׂבֻדּוֹרְנוּ וְשֶׁל כָּל
 הַדּוֹרוֹת הָעוֹמְדִים לְבֹא, כִּי תִכַּף בְּשִׁנְתָּנָלָה הַצְדִּיק -
 הוּא מְכַנִּיעַ וּמְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל אֶת הַכְּפִירוֹת וּמַחֲזִיק וּמְבַרֵּר
 לְיִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה שֶׁל
 עֲכָשׁוּ. וְאַף עַל פִּי שֶׁכָּבֵר זָכוּ יִשְׂרָאֵל לָאֱמוּנָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ וְאַחֵר כִּדּוּ עַל יְדֵי הַצְדִּיקִים וְהַנְּבִיאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר
 שֶׁעַל יָדָם נִתְּבַרְּרָה הָאֱמוּנָה בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אַף עַל
 פִּי כֵּן אֲנִי צְרִיכִים עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה לְהִתְקַרֵּב לַצְדִּיק הָאֲמֶת
 כְּדֵי שִׁיבְרֵר לָנוּ הָאֱמוּנָה כְּפִי הָעֵת וְהַזְּמַן שֶׁל עֲכָשׁוּ, כִּי
 הָאֱמוּנָה צְרִיכִים לְבָרֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ.

צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לַהַצְדִּיק הָאֲמֶת
 דִּיקָא, שֶׁמְבַרֵּר הָאֱמוּנָה בְּכָל עֵת כְּפִי הַפְּרִוּר שֶׁצְרִיכִין בְּזֶה
 הַדּוֹר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְאִין דִּי בְּהִסְפָּרִים שֶׁל הַנְּבִיאִים
 וְהַצְדִּיקִים שֵׁישׁ מִכָּבֵר, רַק צְרִיכִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו דִּיקָא. אֲדָּ
 הַפֶּעַל דְּבָר מִתְּנַהֵר בְּזֶה הַצְדִּיק מְאֹד וּמִתְּנַבֵּר בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר לְרַחֵק אֶת הָעוֹלָם מִזֶּה הַצְדִּיק עַל יְדֵי גִדּוּל הַקְּשִׁיּוֹת
 וּמַחֲלָקֶת שְׂמֻרָפָה עָלָיו, אֲשֶׁר עַל כֵּן צְרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
 מְאֹד אֶת הַצְדִּיק הָאֲמֶת.

צריכים לבקש מה' יתברך מאד ולטרח ולהתיגע בכל כחו להתקרב להצדיק האמת, כי הצדיק האמת יש לו רוח נבואה רוח הקדש שעל ידי זה עקר ברור המדמה, שעל ידי זה עקר האמונה - שתלויה בברור המדמה. אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב להצדיק האמת כי צריכין לחזר אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, כי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת אזי אדרבא נתקלקל המדמה יותר ויכול לבוא לאמונות כזביות ולכפירות.

כל עקר הנפילות והירידות של הרחוקים מה' יתברך הכל על ידי בלבול המדמה. וכן להפך, על ידי ברור ותקון המדמה על ידו זוכין לאמונה שלמה ולעלות על ידי זה אל פנימיות השכל והדעת שהוא עצם הנשמה ועל ידי זה יזכה לרב טוב הצפון "עין לא ראתה" וכו'. על ידי ההתקרבות לצדיק האמת זוכין לשלמות ברור המדמה ותקון האמונה הקדושה.

עקר התקון הוא על ידי התקשרות לצדיק האמת שהוא בחינת הראש בית שהוא שרש וחיות הכל, ובכחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא ולברר הניצוצות

הַקְדוּשִׁים מַעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת מִמְּקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים מִהָרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, בַּחֲנִינָת "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְלִהְיוֹנֵסָם בְּתוֹךְ הַבַּיִת דִּקְדָּשָׁה שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת רִשּׁוֹת דִּקְדָּשָׁה שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת רֹאשׁ בַּיִת.

עֵקֶר קִבְּלַת הַמִּחִין וְהַדַּעַת שֶׁהוּא גִּדְּרַת הָאָדָם וְעֵקֶר בַּחֲנִינָת קִבְּלַת הַתּוֹרָה, הוּא לִזְכוּת לְהִסְתַּכֵּל הַיָּטֵב עַל אֹרֶךְ הַשִּׁכּוֹל וְהַחֲכָמָה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר וְלִהְיוֹת קָרֵב עַל יְדֵי זֶה לַה' יִתְבָּרַךְ וְלִהְיוֹת אוֹתוֹ וּלְעִבְדּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, וְלִהְיוֹנֵעַ וּלְבַטֵּל הַכְּסִילוּת וְהַבְּהֻמָּיוּת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא וּכְלָל כָּל הַתַּאֲוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם רוּחַ שְׂטוּת וְשִׁנְעוֹן וּמַעֲשֵׂה בְּהֵמָה מִמַּשׁ הַנִּמְשָׁךְ מִבַּחֲנִינָת מַלְכוּת הָרָשָׁעָה.

עֵקֶר כָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֵּבַע הוּא עַל יְדֵי פָּנִים אֱמוּנָת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁעַל יְדֵי פָּנִים זֶה בָּאִים לְכָל מִינֵי טְעוּתִים, וְעֵקֶר הַתִּקּוּן הוּא עַל יְדֵי רַבּוּי כְּבוֹד ה' שֶׁנִּתְרַבֶּה עַל יְדֵי קְבוּצַת כָּל הַנִּפְשׁוֹת אֶל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁעַל יְדֵי זֶה זֻכֵּין לְאֱמוּנָת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וּלְבַטֵּל וּלְעֵקֶר דַּעוֹת חֲכָמֵי הַטֵּבַע שֶׁכּוֹפְרִים בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם.

עֵקֶר שְׁלָמוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא שִׁיְהִיו נִכְלָלִין בָּלָם יַחַד בְּתַכְלִית
הָאַחֲדוּת בְּצִדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא הַשֹּׁכֵל הַכּוֹלֵל הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא
הָרֹאשׁ וְהַחֶכֶם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מַנְשֵׂא וּמַגְדִּיל רֹאשׁ
וְשֹׁכֵל שֶׁל כָּל אֶחָד, וְנִכְלָלִין בָּלָם בְּשֹׁכֵל הַכּוֹלֵל הָעֲלִיּוֹן וְעַל
יְדֵי זֶה נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, אִיךְ שֶׁנִּמְצָא אִיזָה דִּין
וְצִמְצוּם - הַכֹּל נִמְתָּק עַל יְדֵי זֶה, וְנִתְּבַטֵּל סִטְרָא דְּמוֹתָא.
כִּי שָׁם, בְּשֹׁכֵל הַכּוֹלֵל, בְּבַחֲנֵית קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים, שָׁם צִוָּה ה'
אֶת הַבְּרָכָה.

פֶּלֶם מַעְגָּל רַגְלִיךְ לַיִשָּׁר אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּרְדֹף אַחֵר
הַשְּׁלוֹם.

מִדֶּרֶךְ שֶׁקָּר תִּרְחַק, וּרְדֹף אַחֵר הַשְּׁלוֹם.

עֵינַי זוֹלָגוֹת דְּמַעוֹת רוֹתְחוֹת עַל אֲשֶׁר בַּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים
שָׁלַח ה' עָלַי לְמוֹתֵי יְסוּרִים קָשִׁים וּכְאֵבִים גְּדוֹלִים בְּרַגְלֵי
וַיַּמְעִי, לֹא עָלִיךְ, וְאֲנִי שׁוֹכֵב בַּמָּטָה וּבֹכָה לִפְנֵי ה' עַל בְּטוּל
תּוֹרָה וְתַפְלָה. גַּם אֵינִי זֹכֵר לֵילֶךְ לְבֵית הַכִּנְסֶת וּלְמִקְוֵה
כְּדֶרֶכִּי לְטַבֵּל בַּמִּקְוֵה בְּכָל יוֹם. אֲבָקְשֶׁךָ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל עָלַי
שִׁישְׁלַח לִי ה' רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִמְרָחֵם יְרַחֵם.

אֲשֶׁרִיד אָחִי, אֲשֶׁרִיד אֲלָפִים פְּעָמִים שְׁפָנִימִיּוֹת לְבָבְךָ
 מִבֵּין וּמִרְגִּישׁ הָאֲמֶת הָאֲמֶתִי הַמֵּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם. ה'
 יִחְזַק לְבָבְךָ וַיִּגְדִּיל דַּעְתְּךָ לַחֲשֹׁב וּלְחַשֵּׁק לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמָנוֹת הָאֲמֶתִי לְהֵאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר הַצְדִּיק הָאֲמֶת,
 כִּי אָנוּ צְרִיכִים לִישׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד שְׁנֹזְכָה
 לַצָּאֵת מִמְּצָלוֹת יָם אֲשֶׁר מִתְּפַשֵּׁט בְּדוֹרוֹת הִלְלוּ בְּסוֹף
 הַגָּלוּת הָאַחֲרוֹן. ה' יִרַחֵם שְׁנֹזְכָה לְהוֹסִיף תָּמִיד אֶהְבָּה עַל
 אֶהְבֵּתָנוּ בְּלִי גָבוֹל.

שָׁלוֹם וְחַיִּים אֲרָכִים וְכָל טוֹב, דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאֲמֶת וְדוֹרֵשׁ
 שָׁלוֹם כָּל הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

שלום וכל טוב

לקוטי תפלות אות מנהיגות, חלק א': י"ח, כ"ב, מ"ח,
 ס"א, ס"ז. חלק ב': א', ה', ז', ח', ט"ז, כ"ד.

[תפלה]

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זָכְנוּ שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם,
 וּתְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלָקָת מִן הָעוֹלָם וּתְגַלֶּה אֶת הַכְּבוֹד
 דְּקִרְשָׁה מְגֻלוֹתוֹ, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרֵי הַכְּבוֹד, רַק כָּל אֶחָד

יְבָרַח מִן הַכְּבוֹד, וַיַּכְבֵּד כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה
וְאַחוּה וְשָׁלוֹם גָּדוֹל. וְנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל חֲבֵרֵתָנוּ וְכָל עַמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁוֹת דַּעְתָּנוּ יַחַד, וְתִתֵּן לָנוּ לֵב אֶחָד וְדֶרֶךְ
אֶחָד לִירְאָה אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ, וְתַעֲזֹר וְתִגֵּן וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל.

לה.

לְבִי יְקִירִי, הַחוֹשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת וְתַחֲבוּלוֹת וְעֲצוֹת אֵיךְ לְהַגְדִּיל וּלְפָרְסָם
בְּעוֹלָם שֵׁם הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֲמִתִּי בְּחִינַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הַמְּשַׁבֵּר
וּמַכְנִיעַ וּמַכְלֶה וּמַבְטֵל הָאֱמוּנוֹת הַכּוֹזְבוֹת הַמְּחַשִּׁיכִים עֵינֵי הָעוֹלָם
וּמַעֲלִימִים וּמַסְתִּירִים אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי וּמַפְרִידִים הַרְגָּלִים מִן
הָרָאשׁ, הֵינּוּ שְׁעוֹשִׂים פְּרוֹד בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת רְגָלִים, וּבֵין
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל יָדֵי זֶה הָעוֹלָם מְחַסֵּר אֱמוּנָה,
וְעַל יָדֵי זֶה נִתְגַּבְּרוּ הַחֻשְׁמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְנִתְרַבּוּ סִפְרֵי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת
שְׁמָטִילִים שֶׁנֶּאֱחָה וְאִיבָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שֶׁבְּשָׂמִים. ה' יֹאדִיר
יָמָיו בְּטוֹב אֲמִתִּי וּבִנְעִימוֹת אֲמִתִּי וְנִצָּחִי.

בְּעֵצֶם שְׁפָלוּתָנוּ בְּדוֹר הֵיתוֹם הַזֶּה, שֶׁגִּבְרָה הַהִסְתָּרָה
שֶׁבִּתּוֹךְ הַהִסְתָּרָה עַד אֵין קֶץ, וְכָלָנוּ כְּצֹאן תַּעֲנִינוּ בֵּין
דְּבִים וְאַרְיֹת וְחַיּוֹת רָעוֹת רַבִּים מְאֹד, וְנִשְׁלַכְנוּ לְמִקְוֹמוֹת
הָרְחוּקִים מְאֹד, וְאַנְחָנוּ הוֹלְכִים וּמִתְרַחֲקִים מִהַקְדָּשָׁה,

נָעִים וְנָדִים וּמְטַלְטָלִים וְנִשְׁלָכְנוּ לְמִקְוֹמוֹת הַרְחֻקִּים מִן
הַקִּדְשָׁה מְאֹד, אֲבָל נֶגֶד כָּל זֶה חָמַל עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרֵךְ וְעָשָׂה
עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד לְבָל נִמּוּט
לְעוֹלָם, וְשָׁלַח לָנוּ הַמַּנְהִיג הָאֱמֶת הַנֶּחֱל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה
שְׁלֵא הָיָה עוֹד כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם, לְהַצִּילֵנוּ וּלְאַמִּצָּנוּ עַל יְדֵי
הַתְּגָלוֹת הַתּוֹרוֹת הַנּוֹרָאוֹת שֶׁהַמְּשִׁיךְ לָנוּ מִמָּקוֹם גְּבוּהָ
וְעֵלְיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד וְכו', שֶׁהֵם מַעֲיִנֵי הַיְשׁוּעָה הָאֱמֶתִיִּים
הַחֲדָשִׁים לְגַמְרֵי אֲשֶׁר כְּמוֹהֶם עֲדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר בַּעֲדָךְ וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד שֶׁתּוֹכַח לִיהֲנוֹת מֵאוֹר הָאֱמֶת הַגָּנוּז,
לְחַיּוֹת חַיִּית אֱמֶתִי וְנִצְחִי, שֶׁתּוֹכַח לְשִׁמְעַת הַיָּטִב דְּבָרֵי אֱמֶת וְתִמְנִים
הָעֲמֻקִּים מְאֹד הַנּוֹכְעִים מִמַּעַן נִשְׁגֵּב וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד.

שלחן ב' אורח

לו.

עֲמַרְתָּ רִאשִׁי אֲשֶׁר כָּתַר הָאֱמֶת עַל רִאשׁוֹ, הַגְּדוֹל וְחָשׁוּב מְאֹד בְּעֵינֵי
ה' וּבַחֲרָ בּוֹ מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לוֹ נִשְׁמָתָא קַדִּישָׁא וְחֲכָמָה עֲלָאָה
לְהַבִּין בְּשִׁכְלוֹ הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי, וְכָרַת בְּרִית עוֹלָם עִם הָאֱמֶת, וְחָגַר
עִצְמוֹ לְמִלְחָמָה בְּשִׁבִּיל הָאֱמֶת. בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה' פְּלָאוֹת גְּדוֹלוֹת
וְסִבָּב סְבוֹת רַבּוֹת עַד שֶׁנִּתְבַּסֵּם וְנִתְבַּסֵּם הָאֱהָבָה וְהַיְחוד הַקָּדוֹשׁ

שָׁלַנו וְנִלְדָּ לָנוּ בֶן זָקֵנִים, בֶּן אִמָּת, בֶּן פֶּלֶא, בֶּן פֹּז הַנִּקְרָא בְּשֵׁם קְדוֹשׁ
 'אבִי הַנֶּחֱל', שֶׁהִכֵּל מִתְּפִלָּאִים מִשְׁתָּאִים וּמִשְׁתּוּמָּמִים עַל הַיָּלֵד פֶּלֶא
 הַזֶּה, וְכֻלָּם מִקְבֵּלִין אוֹתוֹ בְּאַנְפִּין נְהִירִין, בְּחֻבָּה וְחֶדְוָה רַבָּה, כִּי הוּא
 זוֹרֵק עַל יִשְׂרָאֵל מִימֵי אִמָּת מְהוּרִים זָכִים וְצַחִים הַמְּטַהְרִים מִכָּל
 הַטָּמְאוֹת וְהַזְהָמוֹת, הַיּוֹצֵאִים מִהֶנְחֵל נוֹבֵעַ הַמְּמַשִּׁיךְ אִמָּת בְּעוֹלָם
 וּמִשְׁפִּיל וּמִשְׁבֵּר וּמִכַּבִּיל כָּל מִינֵי שָׁקֶר וְטַעוֹת וְשִׁמְמוֹנוֹ תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה
 הָאַחֲרוֹנָה. ה' יִרְפָּאֵהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל מַחֲלָה לְאַרְךָ יָמִים
 וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן וְאָמֵן.

ח' הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת הוּא יוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה אֲנִי מִצְטַעֵר
 בְּצַעֲרֶךָ, וְאֵת הַתְּפִלּוֹת וְהַבְּכִיּוֹת מַעֲמָקָא דְּלִבָּא אֲשֶׁר
 אֲנִי שׁוֹפֵךְ עָלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת שְׂיַחֲסוּ
 וִירַחֲסוּ עָלֶיךָ וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֶךָ וַיַּבְרִיאֶךָ בְּשִׁלְמוֹת לְחַיִּים
 טוֹבִים וְאַרְפִּים, חַיִּים אֱמֶתִיִּים שֶׁל אֱמוּנָה וּתְשׁוּבָה בְּלֵב
 שָׁלֵם, בְּכַח וְזִכּוֹת כָּל הַקְּדוּשִׁים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וּבְרָאשֵׁם
 הַמְּגִהִיג הָאִמָּת שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ וְיִשָּׁל כָּל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים,
 הוּא רִבְּנוּ הַפֶּלֶא עֲלִיזֵן הַנּוֹרָא מְאֹד נֶחֱל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
 רִבְּנוּ נַח נַחֲמָ נַחֲמָן מְאוּמָן.

אֵל יֵחָר אַפּוֹ בִּי שְׁלֹא כָּתַבְתִּי עַד הֵנָּה, כִּי זֶה זְמַן רַב
 שֶׁהִתְגַּבְּרוּ עָלַי מַחֲלוֹתַי וּכְאֲבֵי בְּכָל הַגּוֹף בְּמַעֵי יְדֵי וְרַגְלֵי

וְכו', לֹא עָלֶיךָ, וְכַח הוֹלֵךְ וְחִלּוּשׁ מִיּוֹם אֶל יוֹם, וְהָיָה כִּי יִרְחִיב לִי ה' בְּחֶסְדּוֹ הַגָּדוֹל וְהַנִּיחַ לִי מִמַּצְוֹקוֹתַי, יִהְיוּ עֵינַי וְלִבִּי תָמִיד לְשִׂמְחוֹ בְּהַאֲזָרוֹת שְׁגָלָה לָנוּ הַנַּחֲל נוֹבֵעַ.

צָרִיךְ לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל הַכּחוֹת לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְלִהְיוֹת אֵד שְׂמִיחַ תָּמִיד בְּמָה שְׂזָכָה לִידַע קִצַּת מְאוֹר הָאוֹרוֹת הַגָּנוּז וְנַעֲלָם כֹּל כֶּךָ מִכָּל הָעוֹלָם וְשֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל מִינֵי חֲלָאוֹת, כִּי כָּל מִינֵי חֲלָאוֹת בָּאִין מֵעַצְבוֹת וּמֵרָה שְׁחוּרָה.

זֶה עֲכָשׁוּ בַּעֲת עֲרִיכַת מִכְתָּבִי הִגִּיעַ לִי מִכְתָּבוֹ בְּצִרוּף תְּרוּמָה עַל סֵךְ מֵאָה ל"י וְהָיָה לִי מְזֶה שְׂמִיחָה וְנִחַת עַל שְׂזָכָה לִהְיוֹת בְּעֶזְרִי לְתוֹמָכְנִי, וְהִנֵּנִי נוֹתֵן לְכְבוֹד מַעֲלָתוֹ הָרַם תְּשׁוּאוֹת חַן וְרַב תּוֹדוֹת מֵעַמְקָא דְּלִבָּאִי. 'יִשְׁלַם ה' פְּעֻלּוֹ הַטּוֹב וְיִתֵּן לוֹ רְפוּאָה וְיִשְׁוּעָה בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַתְּגָלוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שְׂיִכִּירוֹ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לֹא הַמְּלוֹכָה וּמְלָכוֹת בְּכָל מְשָׁלָה וְיַעֲשׂוּ כָּלָם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם. דְּבָרֵי עֲבָדְךָ אוֹהֶבְךָ אֶהְבֵּת אֵמֶת, הַמֵּתְפַלֵּל תָּמִיד בְּעֵד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ בָּזָה וּבִבְּא, מְחַכֶּה וּמַצְפֶּה לְהַתְּרֵאוֹת

בְּיוֹם עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ בְּשִׁמְחָה, בְּבִרְכַּת שָׁנָה
טוֹבָה וּמְאֻשְׁרָה.

שלחן ערוך

לו.

לְכָבוֹד לְבִי וּבְשָׂרִי, שֵׁשׁ לוֹ נִשְׁמָה גְבוּהָהּ מְאֹד, וְהַכְנִים וְחִדְדִּי
חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין מְתִיקוֹת אוֹרוֹת הַצְחָצְחוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁהֵם עֲצוֹת עֲמָקוֹת, עֲצוֹת חֲדָשׁוֹת, שְׁלֵמוֹת יִשְׁרוֹת וּבְרוּרוֹת, שֶׁגָּלָה
הַצַּדִּיק הַרוּעָה הָאֲמִתִּי שֶׁמִּקְבֵּץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל וּמְכַנִּיעַ וּמְכַטֵּל הָרַע
שֶׁלָּהֶם וּמְקַרְבֵּם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

אָחִי יְקִירִי וְחֻבִּיבִי, מַה מְאֹד נִהְיֵיתִי מֵאֲשֶׁר כָּתַבְתָּ לִּי
אֲשֶׁר אַתָּה בְּשִׁמְחָה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר
וּלְהִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה בְּיוֹתֵר אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהַנְצִל מִלְּהִיּוֹת
בְּכֻלָּל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֲמֶת כְּזֶה, בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר
הִבְדִּילָנוּ מִן הַטּוֹעִים הָאֵלֶּה וְהָאִיר לָנוּ הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ. כֵּן
יְהִי ה' עִמָּנוּ שְׂנוּכָה לְקַיָּים דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים וְלִילֵךְ בְּדַרְכָּיו
וְעֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁהֵם עֲצוֹת ה' אֲשֶׁר לְעוֹלָם יַעֲמֻדוּ.

קוֹלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמֵעַ עַל שְׂנוּכָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם ה'

לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכָל נְסִיעוֹתָיו וּפְגִישׁוֹתָיו עִם גְּדוֹלֵי וְשָׂרֵי
וּמַלְכֵי הָאֲמוֹת. בִּיאַת נִשְׁמַתְךָ לָעוֹלָם הָיְתָה רַק לְהוֹדִיעַ
וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ
בְּכָל הָעוֹלָם, וְהוּא מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

אֵינְךָ יוֹדֵעַ כַּמָּה גְּדוֹלָה מַעֲלַת נִשְׁמַתְךָ, אִם הָיִיתָ מְרַגֵּשׁ
וְיוֹדֵעַ גְּדֹל עֶרְךָ נִשְׁמַתְךָ הָיִיתָ פּוֹרֵחַ בְּאוֹוִיר מְגֹדֵל עֲצָם
הַשְׁמָחָה. גַּם הָעֶקֶר מִה שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת וְכו'... הוּא רַק
לְצַרְךָ זֶה, כְּדֵי שֶׁיְהִי לְךָ כַּח בְּיֹתֵר לְעֶסֶק בְּעִנְיַן הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁאֵין לְמַעֲלָה הַיְמָנוּ, כִּי עַל יְדֵי זֶה יִתְהַפְּכוּ כָּל
בְּאֵי עוֹלָם מֵרַע לְטוֹב וַיְבֹא הָעוֹלָם לְיַדִּי תְּקוּנוֹ בְּשָׁלְמוֹת,
וְכֻלָּם יֵרְאוּ וַיִּדְּעוּ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַת ה' יִתְבָּרֵךְ לְבָד.

אֲשֶׁרִיךְ שְׁזָכִיתָ לְטַעַם נַעַם הָאֲמֵת הָאֲמִתִּי וּלְהַנִּצֵּל מֵאֲרָם
הַטְּמָאָה וְהַשְׁקָר שֶׁיִּשְׁרָשֵׁם כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת
שֶׁל נְבִיאֵי הַשְׁקָר הָרֹדֵדִים אַחֲרֵי כְבוֹד וְגִאּוֹה וְלוֹחֲמִים
בְּעֻזּוֹת מִצַּח לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְהַרְחִיק אֹרֶךְ הַצַּדִּיק
הָאֲמֵת שֶׁהוּא מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצָּחַ, הוּא
הַרְוֵה הָאֲמִתִּי שֶׁמְקַבֵּץ כָּל הָרָשָׁעִים הָרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים.
וְאוֹי וְאֲבוֹי לָהֶם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הֵם עוֹקְרִים הָאֲמֵת וְאֶת עֲצָמָם

וְאֵת יִשְׂרָאֵל מִמֶּקוֹר וְשָׂרֵשׁ חַיּוֹתָם, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם גּוֹרְמִים
כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁבָּאִים עַל יִשְׂרָאֵל. ה' יִרְחֶם
עֲלֵיהֶם מֵעַתָּה שִׁיבְרָחוּ מִן הַשָּׁקֶר וַיֵּשׁוּבוּ אֶל הָאֱמֶת מִהֲרָה.

עַקֵּר קִיּוֹם הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִתְמוּנֶג וְלֹא יִחָרֵב וְלֹא יִהְיֶה תוֹהוּ
וְבוֹהוּ שֶׁהֵם כְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת, זֶה תִּלּוֹי רַק בְּהַצְדִּיק
הָאֱמֶת שֶׁמִּגִּלָּה וּמִבְרָר בְּעוֹלָם אֱמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם.

ה' יִשְׁמַח נַפְשׁוֹ בְּחַיִּים אֲרָכִים, בְּבִרְיאוֹת וְהַצְלָחָה וְשָׁלוֹם כָּל יְמֵי חַיּוֹ.

שמעון בן יוחנן

לח.

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינִי, הַנּוֹתֵן אֶת נַפְשׁוֹ וּמָחוּ וְלָבוּ לְדֶרֶךְ בְּנִתְיָבִי הַחֲכָמָה
וְהַמְּדֵעַ שֶׁל הַחֲכָם הָאֱמֶת נֶחֱל נוֹבֵעַ שֶׁגִּלָּה חֲכָמָה חֲדָשָׁה עֲלֵאָה
דַּעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין לְהָאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת הַפִּתְחוֹת אֵיךְ
לְצֹאת מִן הַחֲשֵׁךְ וְהַשָּׁקֶר וּמִשָּׁטָף מִימֵי הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירָה וְאֱמוּנָה
שֶׁל שְׂטוּת וְטָעוּת וְשׂוֹא וְשָׁקֶר וְהַכֵּל שֶׁבַּהֲבֵל שֶׁל נְבִיאֵי הַשָּׁקֶר עֲזִי
פָּנִים כְּכֻלָּבִים הַמַּחְרִיבִים וּמֵאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם.

מֵעֵצָם אֶהְבֵּתִי וְתִשׁוּקָתִי הַחֲזָקָה לְגִלּוֹת וּלְהוֹדִיעַ וּלְהָאִיר
בְּלֵב הַחֲפִץ בְּרִפּוּאֵת נַפְשׁוֹ בָּאֱמֶת, שְׁמָתִי אֶל לְבִי

לכתב לך גם בעצם רבוי מצוקתי אשר אי אפשר לבאר. כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים מחמת היסורים הקשים העוברים עלי, אך מאהבתך אשר בלבי הכרחתי עצמי לדבר עמוך לטובתך הנצחית, כי אני יודע שלבך בפנימיות נכסף מאוד להתקרב לה' יתברך באמת רק הבלי העולם מבדילים בינינו ובין הדרך האמת, ואני צריך לבקש הרבה מה' יתברך שישים מלים בפי באפן שאפעל למען ייטיב לך לעד.

ה' יתברך ברב מצפוני סתרי דרכיו והנהגותיו הנעלמים מכל רעיון ומכל חקר, המטיר על הארץ גשם שוטף וזרם מים של כפירות ואפיקורסות מארבות השמים אשר פתח בימים האלה, עד אשר נתכסו כל ההרים הגבוהים שיהם הנכבדים ואנשי השם, ועל כל זה ברב חמלתו הקדים רפואה למחלתנו ושלח לנו בדורותינו אלה את הצדיק האמת שהוא ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, וצוה לו לבנות התבה של האמת והאמונה אשר כל מי שחפץ בחיים ורוצה להנצל מהמבול של האפיקורסות, מחבלו של משיח, בוא יבוא בחדריו ויסגר בדתותיו ויחבא ויחסה בצלו, בצל החכמה והדעת. מי יהלל, מי

יִמְלֵל עֵצִים נִשְׁגָּבוֹת גְּבוּרֹתָיו וְנוֹרָאוֹתָיו אֲשֶׁר הִפְלִיא
בְּפִלְאֵי נִפְלְאוֹתָיו לְהִרְאוֹת וּלְגַלּוֹת בְּעוֹלָם הַדֵּר תִּפְאֶרֶת
הַתְּגַלּוֹת תּוֹרוֹתָיו וּמַעֲשֵׂיוֹתָיו הַנּוֹרָאִים הַשְׁתּוּלִים וְנִטְוִעִים
בְּגֵן ה' וְנִמְשָׁכִים וְנוֹבְעִים מִשְׁרְשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב וּבַעַל
פֶּה, וְנִלְקָחִים מִשְׁדֵּה הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה עֲלָאָה דְּעֲלָאָה
דְּאוּרִיתָא נִפְקַת מִתַּמּוֹן, לְהַכִּין וּלְהַזְמִין טָרֵף וּמִזּוֹן לְכָל
נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל, מִזּוֹנָא דִּנְשֻׁמְתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, שִׁיתַּעֲנִגּוּ
וְיִתַּעֲדִנּוּ בְּנַעֲיֻמַּת הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה הָרוּחָנִיּוֹת דְּרוּחָנִיּוֹת
הַנְּאֻמָּנִים וּמוֹעִילִים לָעֵד, לְהַצְמִיחַ גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְטַהֵר אוֹתָנוּ מֵאֲבֵי אָבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁל
כְּפִירוֹת וּמִיִּנּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַצְּבוּעִים הַשִּׁקְרָנִים
הָרוֹדְפִים אַחֵר כָּבוֹד וְהַתְּנַשְּׂאוֹת וְחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת בְּגִאוֹה וּבִזּוֹ, וְלוֹחֲמִים בְּחֻצָּא וְעִזּוֹת מִצַּח לְהִרְחִיק
וּלְהַפְרִיד נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַצַּדִּיק שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ
חַיּוֹתָם וְיִשׁוּעָתָם, שֶׁזֶּהוּ עוֹזן פְּלִילִי מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל עֲבֵרוֹת
הַחֲמוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה הֵם גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּמִשְׁחִירִים וּמֵאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם, וְעַל יָדָם
כָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲרָבּוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל.

עָקַר חֲטָא הָעֵגֶל שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת
הוּא עַל יְדֵי שְׁפָגְמוֹ בְּכָבוֹד הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁדִּבְּרֵי חַיִּים
וְקִיּוּמִים לָעַד וְצָרִיכִים לְקַיֵּם דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ לְנִצָּחַת תָּמִיד, כִּי
דִּבְּרֵי הֵם דְּבָרֵי ה' מִמֶּשׁ אֲשֶׁר הֵם קִיּוּמִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב: "וְדַבֵּר אֶלְקִינוּ יְקוּם לְעוֹלָם".

אֲנִי בּוֹטֵחַ וְסוֹמֵךְ עַצְמִי עַל מִדַּת טוֹבָה הַגְּדוֹל לְבַקֵּשׁ חֲנִינָה
וּמְחִילָה, סְלִיחָה וּכְפָרָה, אוֹלֵי עֲשִׂיתִי אֵיזָה דְּבַר בְּשִׁגְגָה נֶגְדַּ
רְצוֹנָה וְגִרְמָתִי לֹךְ צָעַר אוֹ שְׁפָגְמָתִי חֵם וְשָׁלוֹם בְּלִי דַעַת
בְּלִי כּוֹנֵה בְּכָבוֹדָה, חֲמִדַּת לִבִּי יִמְחַל לִי עַל זֶה בְּלֵב שָׁלֵם.

בַּעַל הַרְחָמִים יִשְׁמַח וְיִרְפָּא נַפְשִׁךְ וְיַחְזֶק כְּחָד וּבְרִיאוֹתֶיךָ לְאַרְבַּע יָמִים
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְיוֹסֶף לָךְ חַיִּים וְאַרְיֵכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים
לְרִאוֹת בְּטוֹב ה' וְנַעֲמֵם זִיוו.

שלחן ב' ארסר

למ.

לְכָבוֹד מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר עָשָׂה מְאַמְצִים כְּבִירִים לְהִיּוֹת רָשׁוּם
בְּתוֹךְ בְּנֵי הַיָּכֹל הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶת שֶׁמֵּאִיר יְדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ וְתִבְרָךְ לְכָל
בְּאֵי עוֹלָם שֶׁזָּהוּ כָּל עָקַר יְסוֹד הַיְּהוּדוֹת וְעוֹלָה עַל כָּל הַמַּצּוּוֹת, וְאִי

אֶפְשָׁר לְבָאֵר וְלִסְפֹּר בְּשִׁבְחַ מִצְוָה זוֹ כִּי אֵין לָהּ מִצְוָה מִכָּל מִצְוֹת
הַתּוֹרָה כִּמוֹ מִצְוָה זוֹ שֶׁל הַהִתְדַבְּקוֹת וְהַתְקַשְּׁרוֹת בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת
שֶׁיִּכּוֹל לְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּלִי הַצְדִּיק הָאֲמֵת אֵין יְהוּדִים
וְאֵין אֲמוּנָה וְקִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּאֲמֵת.

הַבַּעַל־דָּבָר אוֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ
וְסוֹפוֹ בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, וְאִי אֶפְשָׁר
לְדַלֵּג וְלִקְפֹּץ עַל הַגִּיהֶנֶם שֶׁהוּא זֶה הָעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי
כַּח הַצְדִּיק הָאֲמֵת וְעֲצוֹתָיו הַקְדוֹשׁוֹת הָעֲמֻקּוֹת וְהַתְמִימוֹת
וּפְשׁוּטוֹת מְאֹד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל
דְּרָגָא, יִהְיֶה אִיךָ שֶׁיְהִיָּה, עַד שֶׁיִּכְנָסוּ הַרְיָחוֹת הַקְדוֹשׁוֹת
מִהַדְּבוּרִים הַקְדוֹשִׁים בְּלִבֵּנוּ לְקִיּוֹם וּלְמַעֲשֵׂה.

עַקֵּר הָאֶרֶץ הַדַּעַת בְּחִינַת מֹשֶׁה הוּא לְהַצִּיל וְלִשְׁמֹר
וּלְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָרוֹת הַבָּאִים עַל יְדֵי רוּחַ
שְׂמוּת, שֶׁזֶה עַקֵּר הַרְחָמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ לְמִי
שִׁיּוּדַע מֵהִיכָן יִשְׂרָאֵל לְקוֹחִים, אִיךָ הֵם רְחוּקִים לְגִמְרֵי
מַעֲוֹנוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וּלְהַאִיר בְּדָרֵי מַעְלָה וּבְדָרֵי
מַטָּה, שְׂמוּדִיעַ לְהַדְרִי מַטָּה שֶׁהֵם הִירֻדִים מְאֹד בְּדִיוּטָא
הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד מְאֹד בְּשִׂאוֹל תַּחְתּוֹת וְכו', שְׁגָם שֵׁם
עֲדִין ה' אֲתָם וְאַצְלָם כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמַעֲוֹרָרָם

ומקיצם בבחינת הקיצו ורגנו שוכני עפר וכו'. ועל ידי זה
 הוא מאיר בהם הדעת ומגרש מהם הרוח שטות בכל
 פעם. כי בודאי הוא מלאכה גדולה ואמנות נפלא מאד
 מאד להאיר הדעת באנשים כאלה שנכשלו בעוונות,
 בפרט שיש שנכשלו כמו שנכשלו רחמנא ליצלן במזדיין
 גמורים בעוונות עצומים. והצדיק הוא רחמן כזה שאפלו
 להם הוא מאיר בטובו ורחמיו הדעת הקדוש, כי בכחו
 הגדול הוא מודיע להם כי עדין ה' אתם, כי לית אתר פנוי
 מיניה, ועל ידי זה בעצמו הוא מגרש מהם הרוח שטות
 בכל פעם. כי אפלו אם האדם הוא כמו שהוא, תכף
 שמודיעים לו כי גם שם נמצא ה' יתברך, כמו שכתוב
 "השוכן אתם בתוך טמאתם", כי אפלו בעשר כתרין
 דמסאבותא נמצא ה' יתברך, כי ממונו יתברך לכד כל
 חיותם וכו' - אזי תכף בורח הרוח שטות מפניו, כי מי הוא
 זה ערב את לבו לגשת אליו יתברך. כי בתוך רוח שטות
 בעצמו נעלם חיות אלקותו יתברך שהוא מחיה את כלם,
 כי גם בכל המדרגות התחתונות מאד מאד שנפלו לשם
 כל הנכשלים והירודים כנ"ל, גם שם בתוך עמק וחזק
 הזהמא והרוח שטות בעצמו, נעלם ונמצא ה' יתברך, כי

מלא כל הארץ כבודו, ועל ידי זה מגרשין הרוח שמות
והזהמא.

אף על פי שהמים רבים אדירים משבירים מתגברים על כל
אדם כל כך כל כך, בחינת "כל משברך וגליך עלי עברו",
אף על פי כן מכלם אדיר במרום ה' ולעולם ידו על העליונה
והוא יגמר הכל כרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב
האמתית הנצחית, כי כבר הקדים ונתן לישראל קדשת אור
הצדיק שעל ידו יתגלה אלקותו יתברך לעין כל ויתקן הכל.

כל מה שהדין גדול ביותר צריכין להמשיך חסד גדול
ביותר להמתיקו ולבטלו, וגדל הדינים והחשך של
דורותינו אלה אי אפשר לבטל כי אם על ידי רבוי החסד
הנמשך בכח הצדיק האמת.

אם רק טועמין טוב טעם ודעת של מעינות חכמות
התורות הקדושות והנעימות מהצדיק החכם האמת, אזי
שוב לא יכבה נרו אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות
שעובר על כל אחד.

אחי יקירי וחביבי, ה' יודע את לבבי כי נכסף נכספתי

בְּכָל לְבִי וּנְפָשִׁי לְטִיל עֲמֹךְ בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל הַצַּדִּיק יוֹם יוֹם
 אַךְ אֵין לִי כֹחַ וְאֵין יְדַעְתִּי גַם צְלוּלָה מִחַמַּת הַנִּלְוִים הַקָּשִׁים
 וְהַעֲצוּמִים, הַהֲרַפְתָּאוֹת וְהַתְּלָאוֹת הָעוֹבֵר עָלַי בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם, אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן בְּכָל זֹאת אֵינֶנִּי מְסִיחַ יְדַעְתִּי
 מִמֶּךָ וְאַתָּה צָמוּד תָּמִיד בְּעַמְּקֵי לִבִּי וְאֵנִי חוֹשֵׁב וְשׁוֹקֵד
 לִישׁוּעָתְךָ הַנִּצְחִית כִּידוּעַ לָךְ זֶה בְּבִירוֹר גָּמוּר.

אִשׁ אֶהְבֶּתְךָ תּוֹקֵד בְּקֶרְבִּי תָּמִיד וְאֵינֶנִּי יָכוֹל לְהוֹיֵז אֶהְבֶּתִּי
 מֵאַתָּךְ אֲפֹלוּ שְׁעָה אַחַת. אֶהְבֶּתִּי וְחֲסָדִי מֵאַתָּךְ לֹא
 יִתְקַלְקַל וְלֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם כִּי הִיא רַק אֵמֶת, וְאַמֶּת ה'
 לְעוֹלָם תָּמִיד, וְעַל יְדֵהּ יִתְקַנּוּ כָּל הַתְּקוּנִים בְּשִׁלְמוֹת וְכָל
 הַזְדוּנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכִּיּוֹת בְּכֹחַ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַנַּחֵל נוֹבֵעַ.

יֵשׁ בְּלִבִּי הֲרֵבָה לִכְתֹּב לָךְ, רַק מִחַמַּת עֵינֹת נִפְשִׁי לֹא
 אוֹכֵל לִכְתֹּב כָּלִבִּבִּי, וְגַם זֹאת פְּתַבְתִּי בְּכָל כֹּחִי לְמַעַן נַעֵם
 אֶהְבֶּתְךָ הַתְּקוּעַ בְּלִבִּי. זֹאת נַחֲמַתִּי, אֲשֶׁר יְדַעְתִּי שְׂמִשְׁרָשׁ
 בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבְךָ נִקְדַּת אֵמֶת וְהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּה'
 וּבְתוֹרָתוֹ וּבְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צִדִּיקָיָא שֶׁהוּא
 מַעֲיֵן כָּל הַיְּשׁוּעוֹת, אֲשֶׁר נִבָּא לְדוֹרוֹת לְכָל אֶחָד כָּל מָה

שִׁיעֵבֶר עָלָיו, וּבִדְבָרָיו יְכוּלִין לְהַתְנַחֵם וּלְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשָׁנוּ
תָּמִיד, וְאֵין לְהַאַרִיד לְנִבּוֹן וּנְלָבָב כְּמוֹהוּ.

הַפּוֹתֵב בְּעִיפּוֹת גָּדוֹל וּמִצְפָּה לִישׁוּעָה שְׁלָמָה.

שלמה ב"ר יואסף

מ.

מִחֲמַד לְבִי וְעֵינַי, הַשְׁזוֹר וְקָלוֹעַ בְּחִבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֶהְבֶּה אֶל הַצַּדִּיק
שֶׁהוּא חֲדוּשׁ פֶּלֶא נּוֹרָא כְּזֶה שֶׁלֹּא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, שִׁישׁ לוֹ
כַּח בְּקוֹל תּוֹרָתוֹ לְהַפְדֵּךְ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב לְהַעֲלוֹתָם וּלְתַקְּנָם
בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת, וְהוּא עֶקֶר הַחֲדוּשׁ וְהַפֶּלֶא שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, וְהוּא
יְגִמּוֹר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ לְהַבִּיא הַכֹּל אֶל הַתַּכְלִית הַטּוֹב הָאֲמִתִּי.

אַהֲוִיבִי, אָחִי, נַפְשִׁי וְלִבִּי, מִתְקַן אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ אֶהְבֶּה
אֲמִתִּית שְׂאִין לָהּ גָּבוֹל, אֵינֶנּוּ זֶה מִמַּחְשַׁבְתִּי
אֲפֹלוּ שָׁעָה אַחַת, וְתָמִיד אַתָּה נִשְׁרָשׁ בְּלִבִּי לְהִרְבּוֹת
בְּתַפְלָה וּתְחִנוּגִים עַל יְשׁוּעַת נַפְשִׁי. לֵאמֹר ה' יִתְבָּרֵךְ וְאֲנִי
וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת לְבָב הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר הַבּוֹסֵף וּמְשִׁתּוֹקֵק
וּמִתְנַעֵגֵעַ בְּכִלּוֹת הַנֶּפֶשׁ לְבַטֵּל וּלְסַלֵּק מִחוּ וּחֲכָמָתוֹ לְגִמְרִי,
וְלְהַמְשִׁיד עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל רוּחַ חֲכָמָה, רוּחַ

נבואה של הצדיק האמת המגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו יתברך לעין כל עין בעין.

אחי יקירי, עד עכשו הייתי מצפה לביאתך, ומאליך תבין גדל הצער שהיה לי על שלא הגעת, אך בודאי הכל לטובה. אם אף שמונעים אותו מדברים שבקדשה וגם אפשר שאינו מתגבר בראוי כנגד המניעות, אף על פי כן חלילה לך אחי מלפל בדעתך מחמת זה, כי דרכי ה' נשגבים מאד מאד, וכבר הודיע לנו הצדיק בפרוש שאפלו כשאין מוציאין מכח אל הפועל מה שחפצים איזה דבר שבקדשה, אף על פי כן הרצון בעצמו טוב מאד, והלואי שנאחו בזה, שיהיה הרצון על כל פנים חזק מאד לה' יתברך ותורתו, כאשר כבר דברנו בזה הרבה. ותהלה לאל רצונך טוב וחזק מאד להתקרב להצדיק וללכת בדרכי עצותיו.

ה' יודע האמת, שקדשה עלי מאד ענין הכתיבה, ואולם שמתי את לבי לכתב, בדורותינו אלה אשר הלבבות הולכים ונתמעטים בעצם החשך הזה.

דע אחי, כי כל מה שהיה נעשה עמנו כל ימי חיינו וכל

מה שַׁנְעֵשָׂה בְּעוֹלָם, הַכֹּל מִרְמֹז בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכֹל מִי שִׁישִׁים אֶת לְבוֹ לֵוָּה יִשְׁתּוּמֵם וַיִּתְפַּלֵּא.

צָרִיךְ לָשִׁים לְבוֹ לְהִתְבּוֹנֵן עַל דְּרָכֵי ה' וְהִנְהַגּוּתוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, חֲסִדִּים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שְׁמוּדִיעַ וּמַגְלֶה לָנוּ אֱלֻקּוֹתוֹ וַיִּתְּבַרֵךְ בְּחִדּוּשֵׁי תוֹרָתוֹ שְׁמַחְדֵּשׁ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים לְדוֹר דוֹר.

אָסוּר לִהְיוֹת עֶצֶל וּרְפָה יָדַיִם, רַק לִהְיוֹת אִישׁ חֵיל וּמוֹרֵז וְחֹזֵק וְאַמִּיץ בְּדַעְתּוֹ, לִרְאוֹת וּלְהַבִּין הָרַמְזִים שֶׁהַצַּדִּיק מִרְמֹז בְּלִבּוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּרַמְזוֹ הַקְדוּשִׁים, כִּי עֲדִין ה' אֶתְּנוּ וְעִמָּנוּ וְאַצִּילָנוּ וְכו', וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ בְּהִתְחַזְּקוֹת נִפְלְאָה בְּלִי שְׁעוֹר שְׁלֹא נִירָא וְלֹא נַחַת וְלֹא נִפְחַד כָּלֵל, כִּי ה' אֶתְּנוּ תָמִיד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, לֹא יִשֵּׁשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.

צָרִיךְ לְהַגְדִּיל הַשֶּׁכֶּל וּלְהַעֲמִיק מַחֲשַׁבְתּוֹ וּלְהִיוֹת שֶׁכֵּלֹ שָׂט וּפּוֹרֵחַ וּמַעוֹפֵף בְּתוֹךְ קִדְשֵׁת הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא עֶקֶר הַתְּקוּן.

עֶקֶר קִבְּלַת הַמַּחֲזִין וְהַדַּעַת שֶׁהוּא גִּדְרֵי הָאָדָם, הוּא לְזֻכוֹת

לְהִסְתַּכֵּל הַיָּטֵב עַל אֹרֶשׁ הַשְּׂכָל וְהַחֲכָמָה שֵׁשׁ בְּכָל דָּבָר
וְלְהִתְקָרֵב עַל יְדֵי זֶה לַה' יִתְבָּרַךְ וְלְהַפִּיר אוֹתוֹ וּלְעַבְדּוֹ
יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
הַכְּסִילוּת וְהַבְּהֻמִּיּוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא
וּכְלָל כָּל הַתַּאֲוֹת וְהַמַּדּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם רוֹחַ שְׁמוֹת וְשִׁנְעוֹן
וּמַעֲשֵׂה בְּהִמָּה מִמַּשׁ הַנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת מַלְכוּת הָרִשְׁעָה.

לְפַעֲמִים מִתְנַפֵּל הַבַּעַל דָּבָר וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וּמַעֲקָם
לְבוֹ בְּבְחִינַת מַחִין דְּקַטְנוֹת וְרוּצָה לְרַחֲקוֹ עַל יְדֵי זֶה
מַה' יִתְבָּרַךְ, דְּהֵינּוּ שְׂאוֹמֵר בְּלָבוֹ, וְכִי רָאוּי אֲנִי שִׁיעֵשָׂה
ה' יִתְבָּרַךְ לִי נֶסִים כְּאַלֹּהִים, הֲלֹא אֲנִי יוֹדֵעַ חַטָּאִי וּפִשְׁעֵי
הַמְּרָבִים, וּמַחֲמַת זֶה אֵינּוּ מֵאֲמִין בְּדַבְּרֵי הַצַּדִּיק הָרוּצָה
לְגַאֲלוֹ וְלְהַשִּׁיבּוֹ בְּאַמַּת לַה' יִתְבָּרַךְ. כִּמוֹ שֶׁרָאִינוּ כִּמָּה
וּכִמָּה שֶׁנִּתְרַחֲקוּ עַל יְדֵי זֶה, מַחֲמַת שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְכַלּוֹכֶם
וּטְנוּפֶם בְּעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְאֵינֶם מֵאֲמִינִים בְּכַחַ
הַצַּדִּיק שֶׁאֶפְשָׁר לְגַאֲלָם, וּבִפְרָט כְּשָׂא עֲלֵיהֶם יְסוּרִים
וּמְרִירוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת הֵם אוֹמְרִים בְּנִפְשָׁם, הֲלֹא
אֲנִי רוּצָה שְׂאִין ה' יִתְבָּרַךְ רוּצָה לְקַרְבָּנִי, כִּי בּוֹדֵאִי אִי
אֶפְשָׁר לְקָרֵב פָּגוּם כְּמוֹנִי.

בְּשֵׁה' יִתְבָּרַךְ רוּצָה לְרַחֵם עַל הָאָדָם וּלְהוֹשִׁיעוּ, עֶקֶר
 יִשׁוּעָתוֹ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד שֶׁהוּא
 בְּחִינַת דָּוִד מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא מִמַּתִּיק כָּל הַמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת
 וְתַכְלִית קַטְנוֹת דְּקַטְנוֹת עַד קֶצֶה הָאַחֲרוֹן עַד אֵין תַּכְלִית,
 הֵבֵל הוּא מִמַּתִּיק בְּשֶׁרְשׁוֹ הָעֲלִיֹּן הַגָּבוֹה וְהַנּוֹרָא מְאֹד,
 מִשֶּׁרֶשׁ הָעֲלִיֹּן שֶׁל כָּל הַמַּחֲזִין שֶׁהוּא בְּחִינַת 'אֵין', שֶׁהוּא
 לַמַּעֲלָה מְכַל הַמַּחֲזִין וְהַגְּדֻלּוֹת וְקַטְנוֹת שְׁשֵׁם בְּלֹא חֵד וְהֵבֵל
 נִמְתָּק שֵׁם. וְהַצַּדִּיק הַזֶּה דִּיקָא הוּא יָכוֹל לַעְזֹר וּלְהוֹשִׁיעַ
 אֶת כָּל הַדְּלִים וְהַשְּׁפָלִים שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "יָחֵם עַל
 דֵּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ". וְעֶקֶר הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּלֻת
 הוּא הָעֲנִיּוֹת מַדְעַת הַתּוֹרָה וְהַמַּצּוּוֹת, שֶׁהוּא רָחוּק מֵה'
 יִתְבָּרַךְ חֵם וְשָׁלוֹם, וּכְשֶׁזֶּה הָעֲנִי בַּמַּעֲשִׂים רוֹאֶה פְּחִיתוּתוֹ
 וְשְׁפָלוּתוֹ, בְּפָרַט כְּשֶׁמֶרְגִּישׁ חוּבוֹתָיו שֶׁהוּא חַיֵּב לָה'
 יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי עוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו הָרַבִּים, כְּשֶׁהוּא מִתְחִיל
 לְהִתְמַרְמֵר לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ בְּלֵב גִּשְׁבֵּר וְנִדְכָּא מְאֹד וּמִפְּרִשׁ
 צָעֵרוֹ וְשִׁיחָתוֹ לִפְנֵי ה', בּוֹדֵאי תְּפִלָּתוֹ יִקְרָה וְחִשּׁוּבָה מְאֹד
 מְאֹד לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ וּפּוֹתַחַת כָּל תְּרַעֲזִין וְכו', אֲבָל אֵף עַל
 פִּי בֶן עֵדִין אֵין לָהּ כֹּחַ לַפְּעַל פְּעֻלָּתָהּ בְּשִׁלְמוֹת מַחֲמַת תַּקָּה
 הַדִּינִים שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחֲזִין דְּקַטְנוֹת, כִּי הוּא עָנִי מִן הַדְּעַת,

וְעַל בֶּן עֶקֶר יִשְׁוּעָתוֹ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא
בְּחִינַת מְשִׁיחַ שֶׁהוּא מְשַׁתֵּף עֲצָמוֹ עִם אֱלֹהֵי הָעֲנִיִּים אֲף
עַל פִּי שֶׁפָּגְמוּ מְאֹד וְעָשׂוּ מַה שֶׁעָשׂוּ, אֲף עַל פִּי בֶן רַחֲמֵי
מִתְגַּבְּרִים עֲלֵיהֶם וְהוּא מוֹרִיד עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ
כְּמוֹתָם וְגֵרֹעַ מֵהֶם, כִּי הוּא עָנָו מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי הָאָדָמָה וְאֲף עַל פִּי בֶן אֵינוֹ נוֹפֵל לְמוֹחִין דְּקַמְנוֹת חֵם
וְשָׁלוֹם, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תְּכֵלֶת שְׁלָמוֹת הָעֲנוּהָ שֶׁל בְּחִינַת
מֹשֶׁה מְשִׁיחַ שָׂאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין זֹאת.

הַצַּדִּיק בְּתַקָּף קִדְשָׁתוֹ וְחֻכְמָתוֹ הַנִּשְׁגָּבָה וְהַנּוֹרָאָה, הוּא
מְסַלֵּק הַכֹּל וּמִתְנַהֵג עֲצָמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת.

אֲסוּר לִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ, רַק לְחַפֵּשׂ אַחֵר הַקִּדְשָׁה בְּכָל עֵת,
וְאֶפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁכָּפִי מַה שִׁיּוּדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ נִגְעִי לְכָבוֹ
וּמִכְאוּבֵיו - רַחוּק מְאֹד שִׁישִׁיג אֶת הַקִּדְשָׁה, אֲף עַל פִּי בֶן
הוּא יַעֲשֶׂה אֶל שָׁלוֹ וְיַחֲפֹשׂ אַחֲרֶיהָ בְּכָל כָּחוֹ. וְאֶפְלוּ אִם
נִדְמָה לוֹ שֶׁגַּם אַחֵר הַחֲפוּשׁ זֶה כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם וְלֹא מִצָּא
עֲדִין וְלֹא הִשִּׁיג עֲדִין שׁוֹם מִדְּרַגַּת הַקִּדְשָׁה כָּלָל, אֲף עַל פִּי
כֵן יַחֲפֹשׂ עוֹד וְעוֹד, עַד שֶׁאִם הָאָדָם חָזַק בְּזֶה בְּאֲמִתּוֹת כָּל
יְמֵי חַיָּיו, ה' יִתְבָּרֵךְ מֵרַחֵם עָלָיו וּמְסִיעַ וְעוֹזֵר לוֹ לְמַעֲלָה

מִדֶּרֶךְ הַטָּבַע וְשָׁכַל אֲנוּשֵׁי לְגִמְרִי, עַד שְׁזוּכָה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וּלְגַמֵּר הַדִּבָּר לְהוֹצִיא הַקִּדְשָׁה מִהַקְלָפָה.

עַקֵּר הַדֶּרֶךְ לַתְּשׁוּבָה הוּא לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁ' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל דְּרָגָא אֲפִלּוּ בְּכָל הַטְּמָאוֹת וְהַזְהָמוֹת, בְּבַחֲנִיַּת "וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַגֶּךְ", אֲפִלּוּ בְּתַכְלִית הִירִידָה וְהַהֲרַחָקָה שְׂאִין יִרִידָה לְמַטָּה מִזֶּה – גַּם עֲלֵיהֶם הִגִּיעַ רַחֲמֵיו בְּדוֹר הַזֶּה לְעוֹרְרָם וּלְהַקְיִצָם לְתַמְכָּם וּלְסַעְדָם, לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאוֹתָם לְהַחְיֹתָם וּלְשַׁמְחָם.

הַצַּדִּיק יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵעֲבֻרוֹת, שְׂאֲפִלּוּ מִי שְׁנֹלְפֵד בְּמָה שְׁנֹלְפֵד רַחֲמָנָא לִיצְלָן, יִהְיֶה אִידָּ שְׂיִהְיֶה, יִזְכֶּה לְצֵאת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים עַל יְדֵי גִדְל כֹּחַ הַצַּדִּיק וּדְבוּרָיו הַקְדוּשִׁים.

אֲפִלּוּ מִי שְׁנִתְרַחַק לְקִצְוֵי אֶרֶץ וַיֵּם רַחוּקִים וַיֵּצֵא חוּץ לְתַחֲנוּם וּגְבוּל קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַתּוֹרָה לְגִמְרִי, אַף עַל פִּי כֵן תָּמִיד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, אִם יִרְצֶה יוּכַל לְהַחְיֹת אֶת עַצְמוֹ בְּהַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַנִּפְלְאִים שְׁגָלָה לָנוּ הַנַּחֲל נֹבַע.

הַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת רֹאשׁ בֵּית, הַבֶּעַל הַבֵּית שֶׁל

הַעוֹלָם, אֵין לָנוּ שׁוּם תְּפִיסָה בּוֹ וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לִינֹק מִמֶּנּוּ וְלִשְׁאֹב חַיּוֹת מִמּוֹ הַקְדוּשׁ כִּי אִם דֶּרֶךְ פֶּתַח־פִּי הַקְדוּשׁ שֶׁדֶּרֶךְ שֵׁם יוֹצֵא כְּטֶפֶה מִן הַיָּם מִפְּנִימִיּוֹת מוֹחוֹ אֵלֵינוּ, לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְשִׁבְעַ מַטְוִבוֹ.

אֶהְבֶּתְךָ וְתִשׁוּקְתְּךָ לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים אֶלְצוֹנִי לְמִלְאוֹת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְלַהֲזַכִּירְךָ וּלְזַרְזוֹךָ שֶׁתִּזְכֹּר הַיָּטֵב בְּכָל יוֹם תָּמִיד לַעֲיֵן בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְתִלְמִידֵי הַקְדוּשִׁים הַתְּמִימִים בְּכָל מִינֵי תְּמִימוֹת, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הֵם עֲמָקִים עֲמָקִים מְאֹד, מְלֵאִים חֲכָמָה עֲמָקָה אֲמִתִּית, עֲמָקוֹת לְפָנִים עֲמָקוֹת, עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית, וְלִשׁוֹם לֵב עֲלֵיהֶם. בּוֹדָאֵי תִמְצָא בָּהֶם כָּל מִינֵי מַטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וְעֵצוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְהַחְיּוֹת וּלְחַזֵּק כָּל אֶחָד לְפִי עֲרֹכּוּ, נַעֲרִים גַּם זִקְנִים, בְּרִיאִים וְחֻלְשִׁים, בְּכָל מִינֵי עֲזָרָה, הַכֹּל בְּאִשֶּׁר לְכָל יְכוּלִים לְמַצָּא בָּהֶם, טוֹב טַעַם וְדַעַת אֲמִתִּית בְּאִפֶּן שְׂיוֹכֵל כָּל אֶחָד בְּכָל עֵת לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל הָעוֹמְדִים עָלָיו לְהַטְרִידוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי לֹא אֶחָד בְּלֶבֶד עוֹמֵד עַל כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם לְכַלּוֹתוֹ לְגַמְרֵי חֵם וְשָׁלוֹם כִּי אִם רַבִּים מְאֹד רַבִּים רַבִּים מְכַל צַד.

חֹזק וְאַמִּץ יְקִירֵי חֲבִיבֵי נַפְשִׁי וְלִבִּי לְדַבֵּק עֲצָמְךָ לָהּ יִתְבָּרֵךְ מִכָּל
מָקוֹם שֶׁהוּא בָּכָל מָה שֶׁתּוּכַל, וְשִׁים לְבָךְ הַיָּטִב לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל
הַרְמוּזִים שֶׁה' יִתְבָּרֵךְ מֵרִמּוֹ לָךְ בָּכָל עֵת לְהִתְקָרֵב אֵלָיו מִכָּל מָקוֹם וּבְכָל
מָקוֹם שֶׁהוּא. דְּבָרֵי הַמְּזִהֵרְךָ וּמְזַוְּךָ לְמוֹכֶתְךָ הַנִּצְחִית.

שלחן ב' אורסר

[תפלה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מֶלֶךְ הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, אַתָּה
יָדָע, אֲשֶׁרִיָּהֶם הַרְגָלִים שֶׁהוֹלְכִים וְנוֹסְעִים לְהַצְדִּיק
הָאֲמֶת וּלְהַגְלוֹת אֵלָיו, כִּי הַהֲלִיכָה הִיא בְּרִגְלִין וְעַל יְדֵי
זֶה מְגַבִּיהַ בְּחִינַת רִגְלִין שֶׁהוּא בְּחִינַת זֶה הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה.

מא.

לְכָבוֹד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר אֶהְבֵּתוּ וְנִאֲמָנוּתוֹ לְעֶצֶם הָאֲמֶת שָׁאִין כְּמוֹהוּ
מִקְצֵה הָעוֹלָם וְעַד קְצֵהוּ אֵינוֹ זָקוֹק לְדַבּוּרִים, כִּי מַעֲשָׂיו וּפְעֻלָּיו
הַנִּשְׁגָּבִים לְהַצְמִיחַ וּלְגַדֵּל אוֹר הַצְדִּיק הָאֲמֶת בְּלִב יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם
צוּעִקִים עַל כָּךְ בְּקוֹל גָּדוֹל. אֲשֶׁרִיךְ שְׂזָכִית לְכָךְ שֶׁנִּפְלְתָ בְּגוֹרֵל הַצְדִּיק
הָאֲמֶת, הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ פְּלָאִי פְּלָאוֹת גַּם עִכְשָׁנוּ
יִיתֵר מִבְּחִיּוֹ.

הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְּקוֹת לְכָךְ אֶל הָאֻמַּת הָאֻמָּתִי, זֶה
 גֵּרָם לִי לְעוֹרֵר תַּקָּף אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ בְּלִי
 גְּבוּל, כִּי הִיא אֶהְבָּה אֻמָּתִית, אֶהְבָּה נִקְיָה וּמֵהוֹרָה בְּלִי
 פְּסֻלַּת וּפְנִיָּה שֶׁל כְּבוֹד וּמָמוֹן אוֹ שׁוֹם דְּבַר מַעֲסָקִי עוֹלָם
 הַזֶּה כָּלֵל. תֹּאמִין לִי, שְׂאִינֶךָ זֶה מִמַּחֲשַׁבְתִּי וּמִלְבִּי וְתִמִּיד
 אֲנִי מִשְׁתַּוְּקָה וּמִתְנַעֵנֶעֱ אֵלֶיךָ וּמִתְפַּלֵּל עַל יִשׁוּעַת נַפְשְׁךָ
 שֶׁתִּזְכֶּה מִהֲרָה לְהַכְנִים בְּלִבְךָ אוֹר הַמְּנַהִיג הָאֻמָּת, נַחֵל
 נוֹבֵעַ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֻדָּשׁ כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַיִּשׁוּעָה
 וְהַרְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לְנִצָּח.

בְּבִרְכָּה נֶאֱמָנָה וְעִמְקָה לְרְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה שְׁלָמָה, אוֹהֲבוֹ אֶהְבֵּת אֻמָּת
 זִכָּה וְצָחָה.

שלמה בן אברהם

מב.

עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, שְׁחַדֵּד אֶת אֲזִנִּי וּלְכָבוֹ לִשְׁמַע נִפְלְאוֹת נִזְרָאוֹת הַשִּׁיר
 וְהַנְּגִין שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֻמָּת שֶׁעַל יָדוֹ הוּא מוֹצִיא כָּל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁנִּפְלוּ
 בְּמַעֲוִיתִים וּמִבּוֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּכְפִירוֹת גְּדוּלוֹת, וּבִהַשִּׁיר
 וְהַנְּגִין הַזֶּה הוּא רוֹפֵא אוֹתֵנוּ, אֶת הַבַּת מַלְכָּה, שֶׁהוּא כָּלִילִיּוֹת
 נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. מִלֶּכֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִגְנֵן זֶה הַנְּגִין

לַעֲתִיד וְעַל יָדוֹ יִגְלֶה נְבוֹעַ אוֹר ה' לְכָל בָּאֵי עוֹלָם וַיִּתֵּקֶן כָּל הָעוֹלָם
בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית.

קִבְּלָתִּי אֲנִתְּךָ הֵיכָר לִי מִכָּל הוֹן הַמָּלֵא דְבוּרִים קְדוּשִׁים
וְדַבְרֵי יְדִידוֹת וְאַהֲבָה חֲזָקָה וְאַמִּתִּית, וְאַקְוָה כִּי
בְּקִרְוֹב נִזְכָּה לְהִתְרָאוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשִׁשְׁבַת אַחִים גַּם יַחַד
וּלְקַבֵּל דֵּין מִן דֵּין. זֶה עֲכָשׁוּ בָּעֵת עֲרִיכַת מִכְתָּבִי הַגִּיעַ לִי
תְרוּמָתוֹ מֵאָה ל"י וְהָיָה לִי מְזֶה שִׁמְחָה וְנִחַת גָּדוֹל עַל
שְׂזָכָה לְהִיּוֹת בְּעֶזְרִי לְתוֹמָכִנִּי. וְהִנְנִי נוֹתֵן לְכָבוֹד מַעֲלָתוֹ
הָרַם תְּשׁוּאוֹת חַן וְרַב תּוֹדוֹת מַעֲמָקָא דְּלִבָּא, יִשְׁלַם ה'
פָּעֵלוֹ הַטּוֹב, רְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ לְאַרְךָ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכָּה לְרֵאוֹת הַתְּגָלוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם,
שְׂיִפִּירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לֵה' הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל
בְּגוֹיִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלָם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם.
אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב וּלְדַעַת מַה' יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי שׁוּם חֲכָמָה,
כִּי אִם עַל יְדֵי אֱמוּנָה שֶׁהוּא הַשֶּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִתְקַרֵּב
וּלְדַעַת מַה' יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

מֵעַן מוֹז דְּעִבְיוּוִין דָּאם וְוַאסֶר וְוַאס פֿון דָּארט וְוַאקסֶט
אַמוּנָה (צִרְיִכִין לַחֲתֹר הַמִּים שְׁמֵהֶם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה). הָאָדָם צָרִיךְ

עצות עמקות בכל יום, דהינו לצעק ממעמקים מעמקא דלבא עד אשר יחתר וימשיך עצות עמקות המתחדשות בכל יום ועת בבחינת "גולה עמקות מני חשך", שעל ידם נמשך אמונה.

רבנו של עולם, אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה שהוא יסוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדוש שהם כלם מאמינים בני מאמינים, אך אף על פי כן יש אלפים ורבבות מדרגות בענין האמונה הקדושה, וכל הצרות וכל הגליות שעוברים על ישראל הכל על ידי פגם האמונה שהוא יסוד כל התורה בלא באשר גלית אוננו על ידי חכמיו הקדושים (ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא הקצף מאתך ונגזרו כמה גזרות רעות על ישראל), אוי לנו על שברנו, נחלה מכותינו, אוי מה היה לנו, אוי מה היה לנו, אוי מי יעמד בעדנו בעת צרה מרה כזאת, אוי מה נעשה לנו, אוי אוי להיכן נברח, להיכן ננוס לעזרה, ובפרט שנשמע שרוצים להוציא עוד חס ושלום גזרות קשות ורעות מאד רחמנא לצלן, וכלם כנגד דת ישראל, אוי אוי ואבוי אוי ומו אוי ומו, וכל אלו הצרות כלם באים על ידי פגם אמונה.

אָחִי יָקִירִי וְחִבִּיבִי כְּנַפְשִׁי, אֵין אַתָּה יוֹצֵא מִלְכִּי וְאֵינִי מִסִּיחַ
דַּעֲתִי מִמֶּךָ בְּכָל עֵת, אָחִי חִבִּיבִי, דַּע וְהֶאֱמֵן שְׂאֵנִי מוֹכֵן
לְהַקְרִיב אֶת חַיִּי עַל מִזְבֵּחַ אֱהָבָתֵנוּ הָאֱמֶתִית עַד בְּלִי גְבוּל.
ה' יוֹדֵעַ אֶת לְבִי, כִּי נִכְסֶם נִכְסַפְתִּי מְאֹד בְּכָל נַפְשִׁי לְמִיל
עֶמֶךָ יוֹם בְּגֵן עֵדֶן שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַהוּלָלֵךְ לְפָנֵינוּ
תָּמִיד וְעוֹסֵק עִמָּנוּ בְּכָל יוֹר לְתַקְנֵנוּ וּלְקַרְבָּנוּ וּלְהַשִּׁיבָנוּ
לָהּ יִתְפָּרֵד וּלְתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה בְּאַמֶּת.

בְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם לָךְ וּלְבֵיתְךָ.

שלמה ב"ר אברהם

מג.

לְכָבוֹד אִישׁ בְּרִיתִי לְבִי וּבְשָׂרִי, הַשּׁוֹאֵב רוּחַ חֶכְמָה הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַפֶּלֶא
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֶכֶם הָאֱמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צַדִּיקֵי אֲשֶׁר
מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ לֹא קָם כְּמוֹהוּ, הַמְּבַעַר וּמְכַבֵּל הַשֶּׁקֶר וְרוּחַ
שְׁטוּת וּמַעוֹת שֶׁל הַמֵּינוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת הַמְתַּנַּפְרִים לְהַחֲרִיב אֶת
הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם. יָסִיר ה' מִמֶּךָ כָּל מִינֵי חָלִי וְיִגְזֹן וְאַנְחָה, וְיַהַפֵּךְ
הַיִּגְזֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה, וְיִתֵּן לָךְ הַחַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים שֶׁיִּפְּרְכוּ
בְּעִטְלֵי־רֵם אֶת הַזּוּג הַקְדוּשׁ, וּבִימֵיךָ תוֹשִׁעַ יִהְיֶה וִירוּשָׁלַיִם.

עֵקֶר החיות הוא החכמה כמו שכתוב "החכמה תחיה" וכו', וחיות דקדושה בחינת חיות אדם הוא בחינת חכמות התורה, וחיות בהמות וכו' הם מבחינת חכמת הטבע.

חכמות חיצוניות כנגד חכמת התורה הם בחינת בהמה כנגד אדם, ועל כן ישראל הדבוקים בתורה קרויין אדם אבל אמות העולם שעוסקין בחכמות חיצוניות שהוא חכמת הטבע הם קרויין בהמה.

כל החיות ובהמות ועופות וכיוצא, שאין להם דעת אדם, כלם הם בבחינת חכמת הטבע שהוא בחינת בהמיות כסילות. כי גדר האדם הוא הדעת שהוא התורה, כי רק חכמת התורה היא חכמה ודעת אמתית וכל שאר החכמות חיצוניות של חכמי הטבע כלם הם כסילות גמור בחינת בהמיות כנגד חכמות התורה.

צריכים להכניע רוח הבהמיות שהוא בחינת חכמת הטבע, שהוא בחינת כסילות בחינת בהמה שאין לה דעת כנגד חכמת התורה שהוא עקר החכמה האמתית שהוא בחינת אדם.

צריך האדם לזהר מאד שלא יעשה מעשה בהמה חם ושלום, כי הדעת שהוא גדר האדם הוא בהפך ממש מכל התאוות וכו' שהם בחינת כסילות ושטות ושגגון מעשה בהמה ממש. וכשזוכה על ידי הדעת לגרש התאוות ומדות רעות הבהמיות אזי נתחזק ונתרומם שכלו, וכפי הכנעת התאוות הבהמיות כן נתרומם שכלו. ואזי, כשמוגיע אל השכל, אז צריך הוא לידע האמת שעדין הוא רחוק מחכמה, בבחינת "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", כי עקר החכמה שישכיל שרחוק ממנו החכמה, ואז צריך דיקא לעשות עצמו כבהמה וכאלו אין בו שום דעת כלל כמבאר על פסוק "אשר נתן אלקים חכמה בהמה" (בפרשת ויקהל) שהוא חכמה גדולה לעשות עצמו כבהמה. כי אי אפשר לקבל ולהמשיך בשלמות הדעת והמחין האמתיים כי אם על ידי צמצום המוח שזה בחינת שמישים עצמו כבהמה, שצמצום דעתו כאלו אינו יודע כלל, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל "אין התורה מתקיימת אלא במי שמישים עצמו כאינו יודע", ואז על ידי זה דיקא זוכה לקבל את השכל והמוח בהדרגה ובמדה. וגם כשמקבל

איזה שכל ודעת צריך לידע בכל פעם שעדין אינו יודע
כלל, ועל ידי זה זוכה לקבל מוח ודעת חדש בכל פעם.

כל דבור ודבור שיצא מפיו רבנו ז"ל עולים עד אין סוף
ויורדים עד אין תכלית ויותר מזה. עוד נזכה לידע לעתיד
בעת שאמת מארץ תצמח ותתגלה בעולם לכל העולם.

חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכח של זקן דקדושה, זקן שבזקנים,
כי הוא הולך לפנינו בכל עת לנצח בזה ובבא.

חיים ארכים וברכה וכל טוב.

שלמה ב"ר אברהם

[תפלה]

רבוננו של עולם, אבי אבי, חמדת לבבי חיותי ותענוגי
הנצחי, כל מיני קינות וכל מיני בכיות וזעקות גדולות
ומרות לא יספיקו כלל לחטא ועברה אחת שהוא מר
ומרור לנפש הישראלי אפלו יותר מכל מיני הרג ומות
ומכל מיני גיהנם שבעולם.

מד.

מחמד עיני ולבי, ה' עזוז וגבור יהיה מעוזי ויחזק לבבך בכל עז
ותעצומות למסור נפשך ולדלג על הכל, כדי שתוכל להמשיך על
מחך וחכמתך ודעתך הארה מהנגון והשיר של חסד של הצדיק
האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ האחרון על ידי משיח צדקנו, שעל
ידו יתפך כל העולם מרע לטוב ויגלה לכלם אלקותו יתברך.

העסק של זה האדם העלוב בזה העולם עמוק מאוד
מאד, עמוק עמוק מי ימצאנו. ימי חיינו הם הכל,
והזמן הולך וימת בכל רגע ורגע כי השעה והרגע שהיה
לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובכל עת מה יעשה
למחר ולאחר זמן, עד שעל ידי זה נופל לעבודות גמור
ומיגע ומטריח את עצמו ביגיעות גדולות ועבודות קשות
בשביל עמל העולם הזה אשר כל הזמן של העולם הזה
הוא הכל, כי הזמן רץ ופורח מאוד בלי שום קביעות כלל
ובכל רגע האדם מת.

חזק והתחזק וזכר את בוראך בכל עת בכל מה שעובר
עליך ולדבק בהתכלית האמת כי הכל הכל הכלים הכל
נדר. ראה כמה הפליא ה' יתברך חסדו הגדול עמנו
שהודיענו ברחמי תורות נוראות ונפלאות ונשגבות

כֹּאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם, שֶׁהֵם רְפוּאוֹת נִפְלְאוֹת לְמִכּוֹתֵינוּ הָאֲנוּשׁוֹת כֹּאֵלֶּה גַם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה.

צָרִיךְ לְזַכֵּר הַיָּטִב הַיָּטִב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם גָּדַל חֲסָדֵי הַמָּקוֹם וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁהוֹצִיאוֹ וְקָרְבוֹ לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת שְׁמוּדִיעַ לוֹ כִּי עֲדִין ה' עִמּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסָדּוֹ מִמֶּנּוּ לְנִצָּחַ, וְאֵף עַל פִּי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר, אֵף עַל פִּי בֶן בּוֹדָאי הַחֲסֵד וְהַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ ה' יִתְבָּרֵךְ בּוֹדָאי אֵינּוּ לָרִיק חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְסוֹף כָּל סוֹף יִגְמַר ה' יִתְבָּרֵךְ אֶת שְׁלוֹ, וַיִּזְכֶּה לָשׁוּב לְמִקְוֵרוֹ לְהִתְקָרֵב לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלִמְצֹא אֲבֹדוֹתָיו בְּשָׁלְמוֹת, כִּי דִבֵּר אֱלֹקֵינוּ יְקוֹם לְעוֹלָם.

חֲזֹק וְאַמִּץ וּבִטָּח בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי ה' אֶתְךָ וְאַצִּלְךָ, אַל תִּירָא וְאַל תַּחַת. אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְחֲזֹק עֲצָמֵנוּ וְלָשִׁים לִבֵּנוּ הַיָּטִב לְכָל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת נִצְחִיּוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר גָּמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמָיו וְרַב חֲסָדָיו עַל יְדֵי הַצְדִּיק נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה.

כָּל יְמֵינוּ פּוֹרְחִים וְהוֹלָכִים בְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כְּלָה וְכו'. נָא בְּנֵי חֲמֻדַּת לִבִּי, הַסֵּתֶפֶל הַיָּטִב עַל תְּכִלִּיתְךָ וְהַחֲזֹק בַּתּוֹרַת ה' לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה,

וּתְזַכֵּר הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל קִדְשַׁת הַתּוֹרָה וּתְפִלָּה, נְגוּנִים וְרִקּוּדִים בְּשִׂמְחָה בְּפֶרֶט בְּשִׁבְתַּת וַיּוֹם טוֹב שֶׁרְאִיתָ מִמֶּנִּי בְּבֵיתִי, וְאִם לֹא עָכְשׁוּ אִימָתִי, כִּי יִמְנֹנוּ כִּצֵּל עוֹבֵר וְהַזְמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְלֹא יִשָּׂאֵר לָךְ רַק מֶה שֶׁתַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם נִקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ מִשּׁוֹם דְּבַר שֶׁבָּעוֹלָם, אֲזִי תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזִי תִשְׁכִּיל.

מִי שֶׁרוֹצֶה לָחוּם עַל עֲצָמוֹ בְּשִׁרְוֹאָה עֲצֵם מְרִירַת נַפְשׁוֹ שֶׁהוּא כְּמוֹ תוֹעָה בַּמִּדְבָּר מִמֶּשׁ בְּמָקוֹם תוֹהוֹ וּבוֹהוֹ וְחִשְׁדָּה, כֹּאֲשֶׁר יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהִבִּין בְּעֲצָמוֹ, כָּל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק יְסוֹד עוֹלָם בְּחִינַת מִשְׁה מְשִׁיחַ. חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכָל כַּחַד לְאַחֲזֵ עֲצָמְךָ בְּהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַנִּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יָמֶיךָ בָּזָה וּבָבָא, מֶה טוֹב חֲלָקְךָ וּמֶה נְעִים גּוֹרְלְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

קִלְפַת הָמֶן עֲמָלֶךְ אֹרֵב לַעֲקֹר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֵם וְשָׁלוֹם חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל מַלְחָמָתוֹ שֶׁל עֲמָלֶךְ יִפָּח שָׁמוֹ הוּא שְׁמִינִיחַ עֲצָמוֹ לְאֶרְכוֹ וּלְרַחְבּוֹ בְּהַתְנַבְּרוֹת גְּדוֹל וּבִתְחַבּוּלוֹת עֲצוּמוֹת לְהִרְבּוֹת מַחְלָקָת עַל הַצַּדִּיק

הָאָמֶת הַגָּבוֹר כַּח מָאֹד, עַל יְדֵי שְׂמֻכָּנִים בְּלִב קִשּׁוֹת הַרְבֵּה
עָלָיו, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֲקִין מִפָּנָיו זֶה גָּרוּעַ מִן הַכֹּל.

עַקֵּר הַגָּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה שָׁאֲנוּ מְקוּיִם וּמִצָּפִים אֵלֶיהָ הוּא
רַק עַל יְדֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאָמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה
מְשִׁיחַ שְׂמֻמָּשִׁיד הַדַּעַת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְדוֹרוֹת עוֹלָם, אָבֵל
הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר בְּכַמָּה הַסִּתְרוֹת שֶׁבִּתּוֹךְ הַסִּתְרוֹת,
וְאֵף עַל פִּי שֶׁהַדַּעַת לִפְנֵי הָעֵינַיִם, אֵף עַל פִּי בֵּן אֵין רוֹאִים
אוֹתוֹ מִרְבּוּי הַהַסִּתְרוֹת וְהַהֶעֱלָמוֹת וְהַעֲקָר עַל יְדֵי עֲצָם
הַמַּחֲלָקָה וְהַקְטָנוּרִיא שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאָמֶת וְאֲנִשְׁוֵי הַכְּשָׁרִים
הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹר. בִּידוּעַ כָּאֵב נִגַּע הַמִּסְפַּחַת הַזֹּאת שֶׁל
רְבּוּי הַמַּחֲלָקָה וְקִשּׁוֹת וּמְבוּכוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַצַּדִּיק הָאָמֶת
וְאֲנִשְׁוֵי, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֲסָרוֹן הַדַּעַת מִחֲמַת קִלְקוּלִים
וּפְגָמִים וְכו' שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַצַּדִּיק הָאָמֶת שֶׁהוּא הָרֹאשׁ בֵּית הָאֲמִתִּי, אֵין לָנוּ שׁוּם
תְּפִיסָה בּוֹ וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לִיגַק וּלְשָׂאֵב חַיּוֹת מִמּוֹחוֹ
הַקְדוּשׁ כִּי אִם דֶּרֶךְ פְּתִיחֵי פִּי הַקְדוּשׁ שֶׁדֶּרֶךְ שֵׁם הוּא מְגֻלָּה
לָנוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וּגְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה
שֶׁמְגֻלָּה לָנוּ. כִּי הַצַּדִּיק הוּא מִמְּשִׁיד וּמְגֻלָּה הַחֲדוּשִׁים שֶׁלֹּא

בְּשֶׁכֶּל כְּזֶה עַד שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין לְכָל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם בְּכָל מִדְּרָגָה שֶׁהוּא, בֵּין בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בֵּין בְּתַכְלִית הַיְרִידָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכֻלָּם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם בָּהֶם תָּמִיד אִם יִרְצוּ לִקְבָּלָם. וְכֵן אָפְלוּ אַחֵר הַסְתַּלְקוֹת הַצַּדִּיק אַזִּי גַם כֵּן עָקַר נַחֲמִיתָנוּ וְתַקְוִיתָנוּ עַל יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁהַשָּׂאִיר לָנוּ, שֶׁבָּהֶם אָנוּ יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, בְּכָל זְמַן וּבְכָל מָקוֹם וּבְכָל דְּרָגָא שֶׁבָּעוֹלָם, לְהַבְחִין וּלְהַבִּין בְּהִבְנֶה בְּרוּרָה גְּמוּרָה הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי כְּדֵי לְהַשְׁלִים לְרִפְּאָ וּלְתַקֵּן שִׁבְרֵי נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּלְגֵּלִים וְטוֹבְעִים וּמִשְׁקַעִים בְּתוֹךְ שֹׁטֵף מַיִם הַיְדוּנִים שֶׁהֵם הַכְּפִירוֹת וּמִיָּנוּת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹיּוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל.

אֲשֶׁרִיד, אֲשֶׁר בְּגִדְל רַחֲמָנוּת וְחֲנִינִיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ נִפְלָא בְּגִדְל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁעוֹסֵק עִמָּךְ בְּדַרְכֵי פְּלָאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְחִיּוּתָךְ וּלְקַרְבְּךָ לָהּ יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת.

הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם אוֹר וְנֵר לְהָאִיר לָנוּ הַדֶּרֶךְ לְבִקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא בְּמִדְּרָגָה גְּבוּהָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁהוּא זוֹכֶה לְקוֹל הַנְּגִין שִׁיתַּעַר לַעֲתִיד שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ

לו בַּח לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר קוֹל תּוֹכַחְתּוֹ הוּא בְּחִינַת קוֹל הַנִּגּוֹן שִׁיתָעַר לַעֲתִיד עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ.

בְּשָׁבוּעַ שֶׁעָבְרָה קִבְּלָתִי בְּשׁוֹרַת שְׁלֹמֹכֶם הַטּוֹב בְּצִרוּף הַסֵּף מֵאָה ל"ו, וְהָיָה לִי לְמַשִּׁיבַת נֶפֶשׁ שְׂזֻכִּית לְמַצּוֹה כּוֹז שְׂאִין לָהּ שְׁעוֹר, אֵךְ בְּאַמַּת ה' יוֹדַע אֶת לְבִי, כִּי עֲדִין אֵין שְׂמֻחָתִי בְּשִׁלְמוֹת כִּי אוֹלִי אֶתָּה עוֹשֶׂה מֵאֲמִין יוֹתֵר מִכֶּחָד. אֲנִי מִתְּפַלֵּל שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם הַמַּצּוֹה מֵעַשָּׂר וְכָל טוֹב וְה' יִתְבָּרַךְ יְרוּמִם מִזֶּלְךָ וְקֶרֶן הַצִּלָּחַתְךָ לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה בְּזֶה וּבָבֵא.

הַהִתְעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְּקוֹת אֶל עַצֶּם הָאֲמַת הַטָּמוֹן וְצִפּוֹן בְּעַמְּקֵי לִבְךָ, זֶה גֶּרֶם לְעוֹרֵר בְּלִבִּי תִקְוָה אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ בְּלִי קֶץ וּגְבוּל, אֶהְבֵּה אֲמִתִּית כְּזֹאת שְׂאִין עוֹד דְּגֻמָּתָהּ בְּעוֹלָם, אֶהְבֵּה נִקְיָה וְטַהוֹרָה בְּלִי שׁוּם פְּגִימָה שֶׁל כְּבוֹד וְלֹא שׁוּם דְּבַר שֶׁל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלָל. וּמַעֲצֵם הָאֶהְבֵּה אֵינְךָ זֶה מִמַּחְשְׁבֹתַי וּמִלְּבִי אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת וְתָמִיד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֶךָ וּמִתְנַעֲנֵעַ וּמִתְפַּלֵּל לִישׁוּעַת נַפְשְׁךָ, לְהַכְנִיִם בְּלִבְךָ אוֹר הַצִּדִּיק הָאֲמַת שְׂזָהוּ עֶקֶר הַיְשׁוּעָה וְהִרְפּוּאָה בְּגוֹף וּבְנֶפֶשׁ בְּזֶה וּבָבֵא.

עֲנִין הַקָּשֶׁר שֶׁלָּנוּ הוּא פֶּלֶא נִזְרָא אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם וְהַדּוֹר

מִתְפַּלְאִים וּתְמִהִים וּמִסְפָּרִים מְזֶה הַרְבֵּה, מַעֲשֵׂה זֹאת רָאוּ
מָה רָם, מֵאֵת ה' הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ, אֲשֶׁר
בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם הַבִּירָה וּבְנֵי בֶרֶק וְתַל אָבִיב וּבְנֵי כְרֶךְ טַבְרִיא
מִתְפַּלְאִים וּתְמִהִים מְאֹד עַל זֶה.

כָּל כּוֹנְנִי וְכָל מְגַמְתִּי מִן הַיּוֹם שֶׁנִּתְקַשְׁרָנוּ יַחַד בְּאַהֲבַת
אֲמַת בְּהַצְדִּיק, הָיוּ אֵךְ וְרַק בְּשָׁבִיל לְגִדֹּל אוֹתָךְ לְגִדֹּלָה
נִצְחִית לְזִכּוֹתָךְ לַחַיִּי עוֹלָם. ה' יֹאדֶיךָ יָמִי חַיִּיד בְּזֶה הָעוֹלָם
עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְכָל אֲשֶׁר אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיד לְזִכּוֹת, לְתַקְנוֹת
חוּט זֶה־רָאִין סוֹף בְּדַעַת לְמַעַלָּה מְדַעַת עַד בְּלִי תַכְלִית.

שלמה ב"ר אברהם

[תפלה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי
וְעֲזָרְנִי לַחֲזֹק אֶת לִבִּי שֶׁאֶתְחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִּיל עַצְמִי
לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁאֶמְשִׁיךְ וְאֶשְׁמִיט אֶת עַצְמִי מִתַּאֲוֹת
עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי, רַק אֶרְגִּיל אֶת עַצְמִי כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא
שֶׁשֶּׁם אֵין שׁוּם תַּאֲוָה מִתַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל. כִּי כָּבֹד

כָּלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי וְעָבְרוּ הִרְבֵּה מִשְׁנוֹתַי וּכְבֹּר בָּאתִי בַיָּמִים
 וַיְמִי הַחֲלִיפּוֹת הוֹלְכִים וּבָאִים וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים
 לַיּוֹם הַמֵּיתָה וּבִהְכָּרַח לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ.
 זָכַנִי שְׁאֵתִּחִיל לְהִתְנַהֵּג אֶת עֲצָמִי בְּמִנְהַג הַמָּקוֹם הַהוּא
 שְׁאֲנִי עֲתִיד לִילְךָ לְשֵׁם בְּלִי סָפֶק, אִם קָרוֹב וְאִם רָחוֹק,
 אִם מֵעַט וְאִם הִרְבֵּה אֲחִיָּה עוֹד, אֲבָל עַל כָּל פָּנִים הַכֹּל
 יַעֲבֹר בְּצֵל עוֹבֵר וְאֲנִי מְכָרַח לִילְךָ לְשֵׁם אֲשֶׁר שֵׁם אֵין
 שׁוּם תַּאֲוָה וּמִדָּה רָעָה וְלֹא מִנְהַג מִמִּנְהַגֵּי עוֹלָם הַזֶּה
 וְלֹא שׁוּם כְּבוֹד וְהִתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שִׁקָּר, אֲשֶׁר שֵׁם עֲלֵמָא
 דְּקִשּׁוּט, עוֹלָם הָאֱמֶת, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא
 זָהָב וְלֹא שׁוּם תַּאֲוָה וְכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, אֲדַרְבָּא, אִי
 אֲפֻשָּׁר לְזַכּוֹת וּלְהַצְלִיחַ שֵׁם כִּי אִם בְּשִׁנְקִיִּים וְזָכִים מִכָּל
 הַתַּאֲוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, וְכִמָּה אֲנִי רָחוֹק מִזֶּה.
 וְאִם כָּבֹר עָבַר עָלַי מָה נִשְׁעָבֵר וְעָשִׂיתִי מָה נִשְׁעָשִׂיתִי, זָכַנִי
 עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה שְׁאֵתִּחִיל לָחוּם וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמָנוֹת
 אֱמֶתִי וְאֵתִּחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפַעְמֵי אֵל עֲלֵמָא דְּאֵתִי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְכָרַח לָבוֹא לְשֵׁם בְּלִי סָפֶק, וְאִם אֶלֶף שָׁנִים אֲחִיָּה
 אֵינוֹ מְסַפִּיק לְהַכִּין צִידָה לְדֶרֶךְ רָחוֹק כָּל כֶּךָ אֲפֹלוּ אִם
 לֹא הָיִיתִי פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוּם פָּגָם בָּלָל, מִכָּל שָׁכֵן וְכָל

שָׁכַן שְׁפָנִמְתִּי כָּל כָּךְ וְאֲנִי מָלֵא חֲמָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
וְתַאוּת רָעוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקִלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר
וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר. רַחֵם עָלַי וְזַכֵּנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעֵתָה שְׁאֲזַכֶּה
לְרַחֵם עָלַי בְּאַמֶּת וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתַעֲזָרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל רָגַע, בְּאִפֵּן שֶׁלֹּא אָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה רַק
אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל מֵעֵתָה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם
הַבָּא, לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמִשְׁגָּל
וְשִׁאָר תַּאוּוֹת. יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה'

צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

מה.

ברוך ה', צום גדליה.

לְכָבוֹד יְדִידִי שְׁמַחַת לְבִי מִחֲמַד עֵינֵי הַשּׁוֹכֵן בְּלִבִּי תָמִיד, שֶׁהִתְחַזַּק
לְקַבֵּל חֲכָמָה וְאֶזֶר אֶזֶר מִתְנַוֵּי לַחֲגֹר עֲצָמוֹ בַּיּוֹם הַחֲכָמָה בְּאַמוּנָה
בְּרוּרָה, וְחִפְץ לְדַרְךְ בְּנִתְיָבִי הַחֲכָמָה שֶׁל הַנַּחֲל נוֹבֵעַ אָב לְכָל
הַחֲכָמִים (וְכָרַת עִמּוֹ בְּרִית בֵּל יִנָּתֵק לְעוֹלָם) שֶׁיִּכּוֹל לִירֹד לְעֵמֶק
הַנִּפְּלָה וְהִירִידָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמֵאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֵיךְ לְצֵאת
מִשְׁטָף מִימֵי הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת שֶׁל שְׁמוֹת וְהֶבֶל וְשׂוֹא
וְשִׁקָּר, בְּעֶבֶר זֶה חִפְץ בּוֹ ה' וְסִבֵּב סְבוֹת נִפְלְאוֹת עַד שְׁנַת־בֶּסֶס

וְנִתְּפַסֵּם הַחֲבוּר וְהַיְחוד שֶׁלָּנוּ אֲשֶׁר מִזֶּה נִוְלַד הַסֵּפֶר 'אֲבִי הַנַּחֲלָה'. ה' יִרְפָּאֵהוּ בְּשָׁלְמוֹת וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע וּמִכָּל מַחֲלָה וּכְאֵב, אָמֵן וְאָמֵן.

חֲמִידַת לִבִּי, אִיכָכָה תִּתְאַפֵּק, עוֹרָה אֶהְבֶּתְךָ הַיְשָׁנָה
אֲשֶׁר אֶהְבֶּתִּי בְּכָל חֶבֶה וְאַחֲוָה. מִן הַמִּצָּר
 וּמֵעַמֻּמִּי עַמֻּקִּים רוּחִי וְנַפְשִׁי שׁוֹפְכִים מַיִם. הָרִימוּתִי קוֹלִי
 וְאַקְרָא אֵלֶיךָ בְּקוֹל מֵר, אֲהֵה אֲהֵה! לִבִּי נָמַם וְשָׁבוּר בְּקֶרְבִּי
 וְכָל עֲצָמוֹתַי צוּעָקִים וְרוֹעָשִׁים בְּקֶרְבִּי, אֲהֵה אֲהֵה! בְּלֵב
 מֵר וְנָמַם וְנִשְׁפָּר אֶבְכָּה וְאַאֲנִין עַל גְּדֹל הַצָּרָה וְהַשָּׁפָר
 וְהַחֲרָפָן הַקָּשָׁה כְּחֲרָפָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי בַּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים
 וְהָעֲצוּמִים הִצְלִיחַ מַעֲשֵׂה שְׁמֵן לְשִׁבְרִי וּלְקַלְקֵל וּלְהַחֲרִיב
 חֵם וְשָׁלוֹם אֶת הַהִיכָל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּבְנָה עַל יְדֵי הַקֹּשֶׁר הָאֱמֶת
 אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בִּינִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת, שְׁעַל יְדֹ נִתְגַּדֵּל
 וְנִתְקַדֵּשׁ וְנִתְעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּבוֹד ה' וְכְבוֹד עַבְדּוֹ
 הַנֶּאֱמָן הַנּוֹרָא מְאֹד, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, גּוֹאֲלָם
 וּמוֹשִׁיעֵם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֶצַח, הַנַּחֲלָה נֹבֵעַ, שֶׁעָקַר הַגְּאֻלָּה
 הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל עַכְשָׁנוּ תִּלְוִי בּוֹ, שִׁיתַּגְּלֶה חֻכְמָתוֹ בְּעוֹלָם,
 לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

קִלְפַת עַמְּלָק הוּא הַשּׁוֹנֵא הַגָּדוֹל שְׂאִינוּ חֲפִץ בְּשָׁלוֹם,

והוא אורב תמיד לקלקל השלום ולעורר מחלוקת בפרט על הצדיק האמת ואנשיו הפשרים שעל ידו היו יכולים כל העולם להתקן ולשוב לה' יתברך בשלמות, אך מחמת המחלוקת אינם שומעים דבריו כלל, ואפלו פשומעים דבריו אינם נכנסים בלבם כראוי, רק אדרבא חותרים לסותרם ולדחותם מלבם.

השקר אינו ממדת ישראל כלל אלא ממדת עשו, כמו שכתוב "וישטם עשו את יעקב", וכשם שמדת השקר מרעה מאד כי הוא גורם צרות רבות ורעות וכפירות ואפיקורסות, בן מדת האמת מושפחת מאד. עקר הגלות הוא שקר ומחלוקת, ועקר הגאולה תלוי באמת ושלום.

עקר השלום האמתי שהוא רפואת הגוף ורפואת הנפש לנצח הוא כשאין חולקים על נקדת האמת, אור הצדיק האמת שאנו חוסים בו לנצח, כי חוץ מזה אין שום שלום בעולם. וכן גלה לנו רבנו שההכרח לסבל מרירות בשביל השלום האמתי, ואם המרירות נוגע עד הנפש וכו', אבל שלום ורפואה וישועות נפלאות וכל הברכות וכו'.

הנמשכין על ידי איש שלם כזה - ממתיק ומתקן הכל
ובכל העולמות.

עקר האמונה תלויה בשלום.

בשיש אמת יש שלום.

מוטב לקרב את עצמו לצדיק שהוא רחמן.

טוב לבלות זמן רב בשביל שעה אחת שיתקרב לצדיק.

יש נאה דורש ואף על פי כן אינו מכון אל האמת.

על ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.

התקשרות לצדיק הוא רפואה גדולה.

עוזו נוראות נפלאות גדלת פח הצדיק - זהו עקר
מהדרשים הנ"ל.

המתפלל עליו תמיד בכל לב ודורש שלומו והצלחתו כזה ובבא.

שלום ב' אורח

'לקוטי תפלות' אות שלום: יד, כב, כז, לג, למ, מ, מא, מו,
נז, סב, צד, צה, צו, קז, קט, חלק ב': מד.

מו.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא בחינת רוחו של משיח, המכניע ומשבר ומבטל האמונות כזביות שמעלימים ומסתירים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. ועל ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל ידי זה ונתגברו החכמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שגאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב.

בעיצם שפלותנו בסוף הגלות, בדור היתום הזה, בגדל עמק תכלית תכלית הירידה, בידעות שטות של כפירות ואמונות כזביות, וכלנו כצאן תעינו עד שבאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, שישאל עומדים במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, נגד זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה להצילנו על ידי התגלות תורתו הקדושה שהמשיך במקום גבוה ועליון ונורא מאד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר כמותם עדין לא היו מעולם, ועקר וגמר הגאולה האחרונה תלוי

בְּזֶה, שִׁיתְקַבְּצוּ וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּאַחֲדוּת אֶחָד אֶל
הַצִּדִּיק הָאֱמֶת שִׁידֹעַ בַּעֲמֻקּוֹת חֲכָמָתוֹ לְקָרֵב נַפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דּוֹר אֵיךְ שֶׁהֵם בְּכָל
מָקוֹם שֶׁהֵם.

אָנוּ צְרִיכִים לִישׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד שְׁנֹזֶכֶה
לֵהיוֹת בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֱמֶת וּלְצֵאת מִמַּצְלוֹת יָם מִיּוֹן
מַצְלָה וְאִין מַעֲמֵד אֲשֶׁר מִתְפַּשֵּׁט בְּזֶה הָעוֹלָם בְּפֶרֶט
בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים בְּסוֹף הַגָּלוּת הָאַחֲרוֹן. זֹאת
נִחְמָתִי בְּעַנְיִי, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, מֶה שֶׁכָּבֵר הַכְּנֶסֶת בְּךָ
מַעֲט אֹר כֶּזֶה, אֹר הַצִּדִּיק הָאֱמֶת אֹר הָאוֹרוֹת אֹר צַח
וּמִצְחָצַח דִּלָּא אֵית מָאן דְּקִיִּימָא בֵּיה, אֲשֶׁרִי הַחוּסָה בְּצִלוֹ.
עֲלִינוּ לְהַזְכִּיר עֲצָמֵנוּ בְּכָל פֶּעַם אֵת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר גָּמַל
עִמָּנוּ שֶׁזָּכִינוּ לְהִסְתַּוְּפֵךְ בְּצֵל קְדוּשָׁה וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב כֶּזֶה.

כָּל עֵקֶר הַקִּיּוּם וְהַמַּעֲמֵד שֶׁלָּנוּ בַּעֲצָם הַתְּגַבְּרוּת הַחֲשֵׁךְ אֲשֶׁר
בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה הוּא רַק עַל יְדֵי הַצִּדִּיק הָאֱמֶת, כִּי אִין לֹךְ לֵב
אָבֵן בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְהוֹפֵכּוֹ לֵלֵב בָּשָׂר, וְאִין לֹךְ
נְבוֹךְ בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְעֵקֶר מֵאֲתוֹ כָּל הַמְּבוּכוֹת
וּלְהַפְּכּוֹ לֵלֵב יִשָּׂר, עַד שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף יִגְמֹר מֶה שֶׁחָפֵץ.

הַעֲקָר דַּעֲקָר הוּא גִדֵּל כַּח שֶׁל זָקֵן דִּקְדָּשָׁה סָבֵא דְסָבִין
שְׁאֲנוּ נִשְׁעָנִים עָלָיו. חֲזַק אַחֵי חֲזַק, כִּי ה' אִתְּךָ עִמָּךְ וְאַצְלָךְ.
אַל תִּירָא וְאַל תַּחַת.

יְהִי רָצוֹן כִּי יִתֵּן ה' שְׁנוּכָה מִהֲרָה לְתַשׁוּבָה בְּאַמֶּת. ה' יִרְחֵם עָלֵינוּ
וְיִזְרְנוּ הַדֶּרֶךְ הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ מִהֲרָה, אָמֵן וְאָמֵן.

שלמה בן אברהם

[תפלה]

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְקֵינוּ אַבּוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲבֹרְנִי
וּתְקַשְׁרֵנִי וּתְיַחֲדֵנִי וּתְאַמְצֵנִי בַּחֲגוּרַת מִתְּנֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת,
שְׁאוּכָה שִׁיתֵּקֵן נַפְשִׁי, שְׁאוּכָה עַל יָדוֹ לְתַשׁוּבָה שְׁלָמָה.

מז.

לְבִי יִקְרִי, אֲשֶׁר חָם לְבֹו בְּקִרְבּוֹ, וּבֹועֵר וְלוֹזֵם לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק
בְּהַצַּדִּיק שִׁישׁ לוֹ כַּח לְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לָהּ יִתְפָּרֵד.

שִׁמְעֵ וּתְחִי נַפְשְׁךָ וּלְבָבְךָ, הֵט אָזְנוֹךָ וּלְבָבְךָ מִחֲדָשׁ בְּכָל
עֵת אֶל דְּבָרֵי הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ, אֲשֶׁר

שֶׁלַח לָנוּ אֶת הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ לְהַשְׁמִיעֵנוּ כְּאֵלָה וְכַאֲלֵה חֲדוּשֵׁי
תּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מֵעוֹלָם. אוֹדָה ה' מְאֹד בְּפִי אֲשֶׁר
חִזְקֵנוּ וְאִמְצָנוּ לְלַקֵּט סִגְלוֹת נִפְלְאוֹת וּרְפוּאוֹת יְקָרוֹת
נִצְחִיּוֹת חַיֵּי נִפְשׁוֹת. הַמְּסַתֵּב בָּהֶם בְּעֵין הָאֱמֶת יֵרָאֶה
בְּעֵצְמוֹ אֶת יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתָם, וְהָאֱמֶת עַד לְעֵצְמוֹ.

כָּל דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁמַתִּיגְעִין לְמִצָּא בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק הַחֲכָם
הָאֱמֶת, זֹכִין לְמִצָּא בָּהֶם כָּל אֶחָד בְּפִי דַעְתּוֹ.

כָּל דְּבָרֵי הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֶת הֵם נֹאמְרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה וְנִשְׁגָּבָה מְאֹד.

אֲשֶׁרֵינוּ שָׂאֵנוּ זֹכִים לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ
יְרֵשָׁה טוֹבָה כְּזֹאת, הַשְׁאָרָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת שֶׁרַק
בְּזֶה אָנוּ מִנְּחָמִים עֲצֻמָּנוּ. ה' יִשְׁלַח לָנוּ אוֹרוֹ וְאֱמֶתוֹ וַיִּנְחֵנוּ
תָּמִיד בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וַיִּטֶּה לְבָנוּ לְעֵבְדוֹ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ בָּאֱמֶת,
לְאַהֲבָה אֶת הַשָּׁלוֹם וְהָאֱמֶת.

מֵה מְאֹד עֲצָמוּ נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׂדֵיקָא עֲתָה, בְּרַבּוּי
חֲשֻׁכַת אִפְלָתָנוּ, אָנוּ רוֹאִים צְמִיחַת קֶרֶן יְשׁוּעָה. וְהִיא כִּי
יַבֵּעַ ה' אֶת כָּל מַעֲשָׂהוּ, נִסְפָּר תְּהִלּוֹת ה' וְעִזּוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתָנוּ לְנִצָּחַת.

עדין ה' עמנו ומאיר לנו ברחמי אור גדול מאור החדש, אור הצדיק הפלא הנורא לדורות עד שגם אנחנו עתה בתקף החשך של התועים, בתקף עצם חשכת אפלת התהום, אנו זוכין לאור גפלא ונורא שיש לו כח נורא כזה להאיר למטה למטה בתוך חשכת אפלתנו, אפלת התהום. כי כל מה שהאור גבוה יותר - יכול להאיר למטה למטה יותר.

דע, כי כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד תהום אין תכלית, להרים ולהגביה כל העולם לה' יתברך, אפלו הרחוקים שנתרחקו מקדשת התורה לגמרי וירדו פלאים עד שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמי בדור העני הזה, לעוררם ולהקיץם ולהעלותם לתכלית העליה. אשרינו, אשרי אוננו ואשרי עינינו ולבנו שראינו ושמענו והבנו כל זה. לפי התנוצצות מעט מהאמת שבלבך היה ראוי לך לדלג על ההרים ולרוץ אל מקור האמת כזה, ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבר הים בשבילו, מכל שכן כי לא רחוקה ממך הדרך, והנה יש הרבה לדבר בזה אך אין הזמן מספיק.

שום לבד היטב לדברי הצדיק האמת כי האמת הוא אחד, וישפת אמת תבון לעד."

צריך להתחזק שלא יפל בדעתו בשום אפן, כי כמו שהאדם צריך לעמוד בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהתר או באסור חס ושלום, כמו כן צריך להתחזק לעמוד בנסיון אם כבר נכשל במה שנכשל חס ושלום, לבל יפל על ידי זה כלל, כי כל הנפילות שנופל הם רק מעשי בעל דבר שרוצה ללכדו ברשתו חס ושלום, על ידי זה דיקא.

דרכי התשובה הוא שבתחלה מקרבים אותו מלמעלה ומעוררים את לבו בהתעוררות נפלא להתקרב לה' יתברך, ואחר כך מרחיקין אותו ויש לו ירידה ונופל למקומות הרחוקים, ואז צריך להתחזק את עצמו בכל מה שיוכל ולא יניח עצמו לפל לגמרי חס ושלום, ואז הירידה היא תכלית העליה, כי זוכה להעלות דברים אבודים שמלפשים שם במדרגות הנמוכות שנפל לשם, וזוכה לחזר ולעלות אל הקדשה במעלה יתרה.

גם במקומות המטנפים יכולים לחפש ולבקש את ה' יתברך עד שיהפך הירידה לתכלית העליה.

הצדיק הגדול מחזק נפשות ישראל אפלו בתכלית הירידה והקטנות, ומחיה אותם ומשיב את נפשם בכל מיני ריחין ובוסמין של חדושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד.

נעם אהבתך תקוע בלבי כי ידעתי אשר משרש בפנימיות לבבך נקדת אמונה אמתית בה' ובתורתו ובהצדיק בחיר הצדיקים האמתיים מקור החכמה והאמונה. מי יתן שגזפה לעסק כל ימינו בדבריו הקדושים, ללמד על מנת לקיים דבריו הקדושים ועצותיו העמקות מאד מאד, התמימות מאד המסגלים לכל אדם שבעולם בכל דרגא בעליה ובירידה. תביט ותראה ותבין נפלאות והתחזקות נפלא עד אין קץ, כי כלתה עיני לישועתך וחפץ אנכי להטעימך מנעם קדשת אור הצדיק האמת אשר הוא כל תקותך, אף על פי שקשה עלי מאד לעת זקנתי. ה' יחזק לבבך לשקד על דרך החיים שהוא הדעת הצדיק, לראותך נטוע במקום אשר הוא כל תקונך - בגן הדעת האמתי, ולהחיותך בחיות אמתי שהוא התגלות והתנוצצות אלקות. ה' יאיר עיניך וישמח לבך בישועתו וטובו לארך ימים.

שלחנא ב"ה אוקסר

מח.

עיני ולבי, המשתוקק ומתגעגע אחר הפעטלר הנזרא בעל כתפים
רחבות הלוחם מלחמותינו ונושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת
למעלה מן המקום.

עלינו להודות ולהלל לה' בקול רנה ותודה על גדל
החסד הנפלא והנזרא עד אין סוף ואין תכלית
שעשה ה' יתברך עמך ועם כל ישראל, לקרבנו לאור
קדוש ונזרא כזה שאי אפשר לדבר בזה כלל, שמקבץ כל
הנדיחים ואבודים כמונו היום בדור החשף הזה ומכניסם
בתוך הקדשה העליונה עלאה דעלאה. אשריך וטוב לך
שזכית לזה.

מט.

לאהובי אחי יקירי וחביבי, אשר ה' משתעשע בו ומתפאר בו וחבבו
בחביבותא סגיא, וכתר מלכות חכמה נתן בראשו כדי שירחם על
ישראל וישתדל בתחבולות גדולות רבות וגיעות עצומות בכל כחו
שישדך ויחבר את ישראל עם המנהיג החכם האמת נחל נובע אור
החדש שהוא יכול להוציאם מהירידה העמקה והנזראה ולהעלותם
לתכלית העליה העליונה, ולהאיר בלבם אור האלקות בהארה
ובהתגלות גדול ונשגב שלא היה כזאת מעולם.

בסוף הגלות הארוך המר הזה בדורותינו אלה, שהוא סוף קץ האחרון אשר ירדנו פלאים וכל אחד ואחד ירד ונפל למקום שנפל, כמו שיודע כל אחד בנפשו, לילא ה' שהיה לנו שהוא ממשיך עלינו גם עכשו בתקף עמק נפילתנו וגלותנו הארה נפלאה הנמשכת בהעלם גדול מהצדיק האמת שהוא רוחו של משיח, שהוא עקר תקון העולם בסוף קץ האחרון, לילא זאת כבר אבדנו בענינו.

אין לנו להשען עתה בדור הזה באחרית הימים האלה כי אם על כחו של זקן שבזקנים וקדשה, אשר העמיק מאד לחשב על אחריתנו. לילא תורתו שעשוענו - כמעט וכו'.

ג.

לפי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפרסם בעולם גדל כח הצדיק האמת המאיר עינינו גם במחשכים מרורים שבודור החשך הזה, והוא עקר נחמתנו וכל חיותנו ותקותנו לדור דור.

עתה, אחרי אשר האיר ה' עינינו במחשכים כאלה לחיותנו כיום הזה בדורות הללו, יש לנו עצה גדולה ובית מנוס נפלא, לנוס ולפרח להצדיק וכו'. הבורא

יִתְבָּרֵךְ וְאֲנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת שְׁאִיפּוֹת לִבְךָ הַטּוֹב
וְהַיָּשָׁר, הַכּוֹסֵף וְחוֹשֵׁק וּמִתְנַעֵנֵעַ לִבְטֹל וּלְסֵלֶק מוֹחֶךָ
בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלִהְיוֹת עֲלֶיךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל רוּחַ
חֲכָמָה רוּחַ נְבוּאָה נֶשֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַיָּחִיד בְּעוֹלָם,
הַיּוֹרֵד עַד עֲמֻקֵּי תְהוֹם לְהַעֲלוֹת נַפְשׁוֹת מִבְּאֵר שְׁחַת
וּמַעְלָה אוֹתָם לְמַעְלָה מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וּמֵאִיר וּמִגִּלָּה
אֶלְקוּתוֹ וְאַחֲדוּתוֹ וּמִמְשָׁלָתוֹ לְעֵינַי כָּל בָּאֵי עוֹלָם עֵין בְּעֵין.
מִי יַעֲרֹךְ שְׂבָחוֹ, מִי יִסְפֹּר נִזְרָאוֹת גְּדֻלָּתוֹ, אֵין דְּגֻמָּתוֹ!

נא.

נַפְשִׁי וְלִבִּי, אֲשֶׁר ה' שָׁמַח בּוֹ וּמִתְפָּאֵר בּוֹ וְנָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ
בְּשִׁבְלֵי שִׁירָחַם עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל כּוֹחַ בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ לְשִׁדְךָ
וּלְחַבֵּר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם הַנָּחַל נוֹבֵעַ, אוֹר הַחֲדָשׁ, הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא
שְׁמוֹרִיד עֲצָמוֹ עַד עֲמֻקֵּי תְהוֹם לְהַצִּיל וּלְהוֹצִיא כָּל הַנַּפְשׁוֹת מִשָּׁם,
וּמַעְלָה אוֹתָם לְמַעְלָה מִשְׁמֵי שָׁמַיִם. שְׁנֵה טוֹבָה וּמִבְרָכָה בְּחַיִּים
וּבְרָכָה וְשָׁלוֹם וּרְפוּאָה, אָמֵן.

עֵקֶר הַתְקוּן, שְׂבָכָל מְקוֹם שְׁנוּפְלִים לְשָׁם, אֶפְלוּ לְמִקְוֹמוֹת
הַרְחוּקִים מְאֹד, אֵל יִתְיַאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ, וַיַּחֲפֹשׂ וַיִּדְרֹשׁ
מִשָּׁם אַחֵר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אין שום יאוש בעולם כלל, ומכל הנפילות והירידות יכולים לעלות והירידה תהיה תכלית העליה, והכל בכח הצדיק שהוא בעל כח גדול שהוא עומד להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה, ואזי לא די שמקיא הסטרא אחרא כל מה שבלעה מן הקדשה, אף גם עצמות חיותה היא מכרחת להקיא. וזה בחינת גרים שמתגירים שהם היו בתחלה מעצמות הסטרא אחרא ועכשו בכח הצדיק חוזרים אל הקדשה, ועל ידי זה נתרבה כבוד ה' יתברך, ועל ידי זה נמשך נבואה שעל ידה נתברר המדמה וזוכין לאמונה שלמה.

כל דברי הנחל נובע יורדים עד עמקי תהום להעלות כל הנפשות משם, ומעלה אותם למעלה למעלה משמי השמים. מיערך שבחם מיספר נוראות גדלתם אין דגממתם.

[תפלה]

רבונו של עולם מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיה, יהמו מעיד ורחמיה עלי, על פגום הרום ונשחת כמוני, לב נשבר ונדכה כמוני, נבזה בעיניו ונמאס כמוני, ועדין

אני רחוק מהתכלית מאוד מאוד ועדין לא יצאתי מחול
אל הקדש כמלא החוט, ואתה את עבדך ידעת את כל
מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה, אחרי
כל אלה, עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם
כלל ועל זה אני סומך עדין בכחם הגדול של הצדיקים
האמתיים לחתור חתירות עדין אולי אמצא פתח תקנה
לשוב אליך, להחיות את עצמי ולמלט את נפשי ממה
שאני צריך להנצל ולהמלט. אל תעזבני ה' אלקי, אל
תרחק ממני, חושה לעזרתי ה' תשוועתי.

נב.

לפי ובשרי, שנחצב ממקום גבוה וקדוש מאוד ושואב מימי חכמתו
ותורתו של הצדיק האמת לרוות צמאון נפשו, ובווער וחותר
להשקות בהם כל נפשות ישראל היקרים וחמודים מפז המושלכים
ומתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עקר הרפואה וההצלה מרוח
נשמות וטעות של המינות ואמונות כוזבות שגורמים מה שגורמים,
עד שמביאים את העולם לתוהו ובוהו. שלום רב.

בשׂאדם גולה ומטלטל מקדשת ישראל במקומות
רחוקים מאוד מה' יתברך ואין לו מנוח לבך

רגליו, אזי צריך להתחזק מאד באמונת חכמים, כי עכשו עקר התקון הוא רק בכח הצדיק האמת, שמאמין בו שהוא בחינת שכל הכולל חכמה עליונה, שעל ידי שנכללין בו באמת נמתקים כל הגבולים וכל הצמצומים ונתקן הכל.

נג.

מחמד עיני, אשריך שזכית להשריש בלב ישראל שרש ראש מבחר האמת, הפלא הנורא העליון על כל פלאות הנורא, נחל נובע מקור חכמה.

כל מה שמתרקקים מקדושת קיום התורה ביותר - צריכים עצות עמקות וגדולות ביותר של הנחל נובע כדי שישוּבו ממקומות מגנים פאלה, וכשזוכין לזה מעלתם יקרה וישגבה מאד אצל ה' יתברך יותר מצדיקים גמורים.

שים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברינו. מלך המשיח ימשיך ויגלה בכל העולם הדעת של הצדיק האמת בהתגלות נפלא ובשכל נפלא ואמת בתכלית השלמות כזה, שעל ידי זה ילכו כלם בדרכי התשובה וישוּבו לה'

יִתְּכֶרֶךְ אֶפְלוּ הַרְחוּקִים בְּיוֹתֶר, וְכָל הַמֵּינִים וְכוֹפְרִים יַחֲזִרוּ
לָהּ יִתְּכֶרֶךְ וַיֵּלְכוּ בְּתוֹרָתוֹ, אָמֵן וְאָמֵן.

נד.

לְבִי וְחַיּוּתִי, אֲשֶׁר מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי ה' וְנָתַן לוֹ לֵב חָכָם וּמִבֵּין לְהִבִּין
וּלְהַכִּיר הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַצַּח וְצִלּוֹל בְּלִי שׁוּם דְּפִי כָּלָל, שֶׁהוּא מְקוֹר
רְפוּאָתֵנוּ וְחַיּוּתֵנוּ. ה' יִמְשִׁיד עָלֵינוּ וְעַל בֵּיתְךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
מוֹזִכִּים וְאַרְכִּים.

ה' יִתְּכֶרֶךְ הַקְּדִים רְפוּאָה לַמָּכָה, וּלְמַחֲיָה שְׁלַח אֱלֹקִים
לְפָנֵינוּ אֶת הַצִּדִּיק הָאֱמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שֶׁעַל
יָדוֹ כָּל הַחַיּוּת וְהַקְּיוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עֹבְשׁוֹ.

נה.

לְכָבוֹד עֲמֶרֶת רֵאשִׁי, שֶׁהָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לִבָּהּ כְּאֵשׁ
בוֹעֶרֶת לְהִבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְכָבוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַלְכָּא עֲלָאָה דְּעֲלָאָה
אוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַנַּחֲל הַנוֹבֵעַ, שֶׁהוּא לְבָדוּ דִּיקָא כָּל עֵקֶר שְׂרֵשׁ
הַחַיּוּת וְהַקְּיוּם וְהַתְקוּן שֶׁלָּנוּ וְשֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַהִתְקַרְבוּת לְהַצִּדִּיק הָאֱמֶת מְבִיא אֶת הָאָדָם לְיָדֵי

מעשה ולקיום התורה שזה העקר, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה, כי עקר הלמוד הוא ללמוד וללמד לשמור ולעשות וכו', ומחמת שהלמוד הזה להכנים קיום התורה בעולם הוא עמוק עמוק מאד מי ימצאנו - לזה צריכין ללקט ולקבץ יחד כל דברי הצדיק ולילף בדרכיו דיקא, ולא על פי חכמות חיצוניות חס ושלום, אפלו לא על פי דרכי המוסר שלהם, כי אין להם כח להביא את האדם לקיום התורה, רק גם להפך חס ושלום, כנראה בחוש.

דבורי הצדיק מחזקים ומעוררים ומלהיבים את לב בני ישראל מאד לקיים את המצוות בפשוטן פדת וכדין כמו שמסרו לנו רבותינו ז"ל, שכל פרושיהם ובאוריהם הוא משרש התורה שבכתב.

צריכים להשתדל ולהתקרב דיקא להצדיק הגדול במעלה ביותר שיש לו כח לירד למטה מטה ביותר, למקומות הנמוכים והרחוקים מהקדשה ביותר, ולבטל כל הקלפות והסמרא אחרא הנאחזין אפלו בהמינים וכופרים גמורים ולהוציא כל הנפשות שנפלו לשם לעמקי עמקי הקלפות ביותר ולהעלותם לתכלית העליה.

נו.

לְבִי יְקִירִי, הַכּוֹסֶף וּבּוֹעֵר כְּלַבֶּת אִשׁ אֶל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הַמְּחֻזָּק וּמֵאֲמִין
נֶפֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וּמִגִּלָּה כָּל הַטּוֹב שֶׁנִּמְצָא בּוֹ עַד־נָּה גַם בְּעֵצִים שְׁפִלוֹת
וְשִׁחְרוּתוֹ, בְּתוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁד שֶׁל רַבּוֹי הָרַע הַחוֹפָה עָלָיו, וּמֵאִיר בּוֹ
הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֻקוֹת יִתְפָּרֵךְ עַד שִׁזְזָה גַם הַגֵּרוּעַ שֶׁבְּגֵרוּעִים לְמִצָּא
עֲצָה וְתַחֲבֹלָה וְדֶרֶךְ וְשִׁבְלִיל וְנִתִּיב לְשׁוֹב לֵה' יִתְפָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, אֲשֶׁרִי חֲלָקָה. כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי רַבֵּנוּ הַנּוֹרָא וְ"ל, נָחַל נוֹבֵעַ,
עוֹלָם עַד אֵין סוֹף וְיוֹרְדִים עַד אֵין תְּכָלִית לְהָרִים
וּלְהַגְבִּיָּה גַם כָּל הָרְחוֹקִים שֶׁנִּתְרַחֲקוּ וַיֵּרְדּוּ לְגַמְרֵי מַהֲתוֹרָה
עַד שֶׁאֵין יְרִידָה לְמַטָּה מִזֹּו, גַם עָלֵיהֶם הִגִּיעוּ רַחֲמֵי בְּדוֹר
הַזֶּה לְעוֹרָרָם וּלְהַקִּיצָם וּלְשַׁמְּחָם. אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִי אֲזַנִּינוּ
וְאֲשֶׁרִי עֵינֵינוּ וּלְבָנוּ שֶׁרָאִינוּ וְשִׁמְעָנוּ וְהִבְנוּ כָּל זֶה, כִּי עַד־נָּה
יֵשׁ גַּם לָנוּ כָּל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בָּזֶה וּבִבְּאֵה.

"בֵּה' חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנֶפֶשִׁי נוֹדֵי הֶרֶם צֶפּוֹר, שְׁקַדְתִּי
וְאַהֲיָה כְּצֶפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג, כָּל הַיּוֹם חֲרַפְנוּ אוֹיְבֵי מְהוֹלָלִי
כִּי נִשְׁבָּעוּ, כִּי אֶפֶר בְּלֶחֶם אֲכָלְתִּי וְשִׁקְנִי בִּבְכִי מִסִּכְתִּי,
מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי", כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ
בְּעוֹלָם נָע וְנָד בְּאַרְץ וְאֵין לִי שׁוֹם מְנוּחָה וְהַשְׁקַמְתִּי כִּי

הָרוּחַ סָעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר וְאֲנִי מִבְּלָבֶל וּמִטָּרֶף מְאֹד יוֹתֵר
 מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם, אֶת מְרִירוֹת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
 טַעֲמָתַי וְנִתְעָרֵב בִּי מְאֹד הַטּוֹב וְהָרַע יַחַד וְאִין לִי שׁוּם
 מְנוּחָה וְהַשְׁקָט, לַפְעָמִים מִתְעוֹרֵר בִּי הַטּוֹב וּמִגִּיעַ לִי
 הֶרְהוּר תְּשׁוּבָה וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִרְגִּיל עַצְמִי בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה וְלִכְסֹף לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, אֵךְ הוּא לְמַצָּעַר
 מְאֹד, וּבִתּוֹךְ כֵּךְ מִתְעוֹרֵר חֵם וְשָׁלוֹם אִשׁ הַתְּאוּוֹת וְאֲנִי
 הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, עוֹלָה וְיוֹרֵד, יוֹרֵד וְעוֹלָה, וְהַשְׁקָט לֹא אוֹכֵל.
 אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיִּצְרֵי, כְּאֶבֶן הַנֶּתּוּן בְּתוֹךְ כֶּף הַקָּלֵעַ
 כֵּן נַפְשִׁי מִטָּרֶפֶת בֵּינוֹן מַצְלוֹת טֵיט עֲכִירַת תְּאוּוֹת עוֹלָם
 הֵזָה וְהִבְלִי, וּבְאַמֶּת אִין לִי שׁוּם מִשָּׁל וְדִמְיוֹן לְכִנּוּת
 וְלִהְיוֹת עֵצֶם הֶרְחֻמְנוּת שְׁעָלִי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאֲדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לֹא נִחֲתִי וְלֹא שָׁלוֹתִי וְלֹא שָׁקַטְתִּי וַיְבֹא רָגְזוּ.

נז.

לְכָבוֹד מִחֲמַד עֵינִי וְלִבִּי, אֲשֶׁר נִשְׁאֹף ה' וְהַעֲלָה אוֹתוֹ לְשָׁמַי מְרוֹם כְּדִי
 לְזִכּוֹתוֹ לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה שֶׁאִין לְמַעֲלָה הִימָנָה, שֶׁיִּנְשֹׂא וַיַּגְדִּיל וַיֵּאֲדִיר
 בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הַמְּלֹךְ הָאֱמֶת הַחַי
 וְקַיִם שֶׁיִּכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מִלְחָמָה כָּלָל, רַק עַל יְדֵי גִדּוֹל הַחֲכָמָה

הַנּוֹרָאָה שְׁמֹנְעָה בַּקּוֹלָמוֹס שָׁלוֹ, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ וּמְאִיר
אֱלֻקוֹתָיו וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַד שְׁכַל הַרְחֻקִּים וְאֻמוֹת
הָעוֹלָם יִבּוֹאוּ וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִתְנַוְּנוּ לֵה' בְּתֵר מְלוּכָהּ, וְיִקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ
עֲלֵיהֶם לְעַבְדּוֹ שְׂכֵם אֶחָד.

[תַּפְלָה]

(מִתּוֹךְ הַשְּׁמָמוֹת לַסֶּפֶר 'לְקוֹמֵי תַּפְלוֹת' מֵרַב מְעַנְדִּיל מִטְשֶׁעֶרֶז־נֹבִיץ)

אָנָּה, מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, זַכְנוּ לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ, הֵינּוּ
שְׂיֵהִיָּה לְמוֹדֵנוּ רַק לְמַעַן נִזְכֶּה לְשִׁמּוּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקִיָּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְנִזְכֶּה שְׁכַל אוֹתִיּוֹת
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שִׁיִּצְאוּ מִפִּינוּ שֶׁהֵם בְּחִינַת נִיצוּצֵי נְשָׁמוֹת
- בָּלָם יִבּוֹאוּ וְיִכְלְלוּ וְיִתְלַבְּשׁוּ בְּתוֹךְ הַתַּפְלוֹת הַקְדוּשׁוֹת,
וְיִתְחַדְּשׁוּ שֵׁם לְטוֹבָה בְּבְחִינַת עֲבוּר, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁלָם
הָאֲרֶת הַתַּפְלָה בְּיוֹתֵר, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְדוּשִׁים ז"ל. וְנִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּעֲבוּדַת הַתַּפְלָה
תָּמִיד, וּלְבָלִי לֵאשׁ עֲצִמְנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מִצְעָקָה וּזְעָקָה
וּתַפְלָה לְעוֹלָם, רַק נִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּאֻמוּנָה שְׁלָמָה שְׁאֵף
עַל פִּי שְׁאֲרֵךְ עָלֵינוּ הַגָּלוּת כָּל כֶּךָ וְכָל עֶמֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל

צוֹעֲקִים אֵלַיךְ בְּכָל יוֹם וּמִרְבִּים בְּתַפְלוֹת וּזְעָקוֹת שְׁתֹּאִיר
פְּנֶיךָ אֵלֵינוּ וּתְבַנֶּה לָנוּ אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וּתְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלַּת
עוֹלָם, וְעֲדִין לֹא נוֹשַׁעְנוּ, אֶף עַל פִּי כֵן גִּדַּע וְנֶאֱמִין בְּאַמוּנָה
שְׁלָמָה וַחֲזָקָה שְׁאִין נֹשֵׁם תַּפְלָה נֶאֱבֶדֶת וְהוֹלֶכֶת לָרִיק
חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ בְּיָדַי הַצַּדִּיקִים
שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר מַעֲלִין אוֹתָם וּמְקִימִין אוֹתָם וּבוֹנִין מֵהֶם
קוֹמַת הַשְּׂכִינָה, בְּכִיכּוֹל, עַד שִׁישְׁתַּלֵּם שְׁעוֹר קוֹמָתָהּ, וְאִז
יָבוֹא מָשִׁיחַ וַיִּשְׁלִים אוֹתָהּ וַיְקִים אוֹתָהּ בְּשָׁלְמוֹת. וְהִנֵּנוּ
מְקַשְּׂרִים אֶת כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ וְעֵסֶק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ לְכָל
הַצַּדִּיקִים בְּדוֹרֵנוּ.

נח.

לְכַבּוֹד אִישׁ בְּרִיתִי, שֶׁהוּא הַגָּבֵר הַמִּיחָד שֹׁכֵה לְהַקְרִיב אֶת חַיָּיו
וּמוֹסֵר עַצְמוֹ לְמִיתָה עַל מִזְבֵּחַ הָאֱהָבָה וְהַנֶּעֱגוּעִים וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת אֶל
הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אוֹר הַחֲדָשׁ הַצַּח וּמִצְחָצַח שְׁמִמָּרֵק וּמִצְחָצַח הָעֵינַיִם
לְרֹאוֹת הַפֶּתָחִים אֵיךְ לְצֹאת מִכָּל מִינֵי חֲשָׁד וְעַל יְדֵי זֶה חוֹזְרִים לְמוֹטָב.

הַצַּדִּיק מַצִּיל נַפְשוֹת הָעוֹשׂוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִן הַחַיּוֹת
רָעוֹת שֶׁלֹּא יִהְיוּ נִצּוֹדִים בָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם
בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּח וּכְדָגִים שְׁנֵאֲחֻזִּים בְּמִצּוֹדָה, שֶׁהִיא

בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי לַעֲמֹד כְּנֶגְדְּךָ, אֲבָל ה' יִתְפָּרֵךְ גְּבוּרָה עַל הַכֹּל
וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת וְעֶזֶר וְהוֹשִׁיעַ
לְהַצִּדִּיק לְהַכְנִיעַ קִלְפַת הָמָן הָרָשָׁע וְכָל זֶרַע עֲמָלֵק,
וּלְהַפִּיל אוֹתוֹ וְזֶרְעוֹ.

נט.

לְבִי יִקְרִי, הָאוֹחֵז עֲצָמוֹ בְּהַצִּדִּיק שֶׁהוּא עֶקֶר הַחֲדוּשׁ וְהַפֶּלֶא שֶׁל כָּל
הַבְּרִיאָה, שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹתוֹ וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, שֵׁיִשׁ לוֹ נִגּוֹן וְשִׁיר שֶׁל
חֶסֶד כְּזֶה שֶׁמְקִיץ וּמַעֲזִיר כָּל הָעוֹלָם מִשִּׁנְתָּם וּמִתַּקֵּן הַכֹּל בְּתַכְלִית
הַתַּקֵּן, וַיִּכּוֹל לְהַפְּדֵךְ כָּל הָעוֹלָם מִרַע לְטוֹב וּלְקָרֵב בָּלֵם לֵה' יִתְפָּרֵךְ
וּלְתוֹרָתוֹ.

'לְקוֹטִי הַלְכוֹת': אָבֵן הָעֶזֶר, פְּרִיָּה וּרְבִיָּה הַלְכָה ה'.

אָבֵן הָעֶזֶר, אִישׁוֹת הַלְכָה ב'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, גִּזְקֵי שְׂכָנִים הַלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, שְׁתַּפִּים בְּקִרְקַע הַלְכָה ד'.

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט חֵלֶק א, שְׁלוּחִין הַלְכָה ה'.

ס.

עֲצָמִי וּבָשָׁרִי, שֶׁדַּעַתּוֹ וּמַחֲוֹ חֲזָקִים בְּהֶאֱמַת לְאַמְתּוֹ וַיֵּשׁ לוֹ לֵב חֲזָק וְתַקִּיף לִלְבָּשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לִלְחֹם מִלְחָמַת ה', וְשָׁעַל יָדוֹ יִתְפָּרְסֵם תּוֹרַת רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ בָּעוֹלָם, לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי אָדָם גְּדֻלַּת תּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה, לְקָרֵב עַל יְדֵי זֶה אֲנָשִׁים רַבִּים לֵה' יִתְפָּרֵךְ וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ יִהְיוּ מְתִיָּהִדִים.

בְּשֵׁאוֹחַזִּין הַפְּלִי מִלְחָמָה לִלְחֹם עִם הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִנִּקְדַּת הָאֱמַת, בָּזָה בְּעֲצָמוֹ כָּבֵד נִצָּח הִרְבָּה, כִּי כָּל עֲבָדָא וְתַנּוּעָה קָלָה שֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִּיל הַתְּקָרְבוֹת לְצַדִּיק הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְפָּרֵךְ, וְתַכְף הוּא מְנִצֵּחַ הִרְבָּה נִצְחוֹן אֲמַתִּי וְנִצְחֵי שִׁישָׁאָר קָיָם לְנִצָּח, וּבְיָדָיו אֵינָה נֶאֱבָדַת כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְכָל תַּנּוּעָה וְתַנּוּעָה בְּשִׁבִּיל לְהִתְקָרֵב לְהַנְחִל נוֹבֵעַ הַנּוֹרָא וְהַנְשָׁגָב, וְהַפֵּל נֹזֵק לָךְ לְטוֹבָה. חֲזָק וְחֲזָק וּבִטָּח בֵּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ בְּכַח הַצַּדִּיק הַמְהִפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה. עֵינֵי וְרַעְיוֹנֵי כָּלוֹת תְּלוּיוֹת וְצוֹפִיּוֹת לִישׁוּעָתָךְ בְּכָל עֵת תָּמִיד בְּכַח הַתְּפִלוֹת וְהַתְּחִנוּת שֶׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֶרְךָ בְּכָל נַפְשִׁי וְרוּחִי.

סא.

אָחי יְקִירִי, אֲשֶׁר אֶהְבֶּתוּ וְנֶאֱמָנוּתוּ הַחֲזָקָה אֶל עַצְמָהּ הָאֵמֶת שְׁאִין
כְּמוֹהוּ מִקְצֵה הָעוֹלָם וְעַד קֵצוֹ, וְעַל כֵּן אֵינוּ זָקוּק לְדַבְּרוֹרִים, כִּי
מַעֲשֵׂיו וּפְעֻלָּיו הַנִּשְׁגָּבִים לְהַצְמִיחַ וּלְגַדֵּל אוֹר הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם צוּעִקִים
עַל כָּךְ בְּקוֹל גָּדוֹל אֲדִיר וְחֲזָק.

אַשְׁרִיךְ שְׂזִכִּיתָ לְכָךְ, אֲשֶׁרִיךְ שְׁנַפְּלָתָ בְּגוֹרֵל הַצַּדִּיק
שֶׁהוּא עָקֵר הַפֶּלֶא הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ
פְּלָאוֹת נּוֹרָאוֹת לְתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ גַם עַכְשָׁו בְּיוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ,
חֲסִידֵי ה' מֵאַתָּד לֹא יִמוּשׁוּ לְעוֹלָם.

שלחן ב' אאסר

סב.

לְבִי יְקִירִי, הַחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת וְתַחבּוּלוֹת לְרוּץ וּלְפָרוֹחַ בְּכָל כּחוֹ
לְהַצַּדִּיק שֶׁהוּא כָּל נַחֲמָתֵנוּ וְכָל חַיּוּתֵנוּ וְתַקּוּתֵנוּ לְדוֹר דּוֹרִים, וּמֵאִיר
עֵינֵינוּ גַם בְּמַחֲשָׁכִים מְרוֹרִים מְרִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּדוֹר הָעֵנִי הַזֶּה,
וְלֹא זֹאת כִּבֵּר אֲבִדְנוּ בְּעֵנֵינוּ. יְצוּה ה' אֶתְךָ אֶת הַפְּרָכָה וְהַחֲרִים
עַד עוֹלָם.

כָּל אָדָם, יֵצֵר לְבוֹ רַע מִנְּעוּרָיו.

בְּכֹל מָקוֹם שֶׁהִסְמָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר בּוֹדְאֵי יֵשׁ שֵׁם
 קִדְשָׁה טְמוּנָה וְצִפּוּנָה וְנִסְתָּרֶת, קִדְשָׁה גְבוּהָה מְאֹד מְאֹד,
 לְהַכְנִיעַ הִסְמָרָא אַחֲרָא וְהַקְלִפָּה הִיא.

סג.

נִפְשֵׁי וּלְבָבֵי, הַכּוֹסֶף וּמִתְגַּעְגַּע בְּפָנִימִיּוֹת לְבוֹ לְהִתְקַשֵּׁר בְּקִשְׁרִים
 חֻזְקִים לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג עַל כָּל הַמְּנַהִיגִים הָעוֹסֵק
 לְהִבְיֹא וּלְהַכְנִים בְּלִבָּנוּ הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, וְכָל עֵקֶר הַקִּיּוּם וְהַמַּעֲמֹד
 שֶׁלָּנוּ עֲכָשׁוּ בִּיּוֹן מַצְלוֹת הַמְּבוּכוֹת וְהַטְעִיּוֹת, בְּעֵצֶם הַתְּגַבְּרוֹת
 הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַכְּפִירוֹת וְאִמוּנוֹת כְּזָבוֹת, הוּא רַק עַל יְדוֹ. כִּי אֵין לֵב
 אֶבֶן בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה בִּיכָלְתוֹ לְהוֹפְכוֹ לְלֵב בָּשָׂר, וְאֵין לֵב נְבוֹד
 בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה בִּיכָלְתוֹ לַעֲקֹר מֵאֲתוֹ כָּל הַמְּבוּכוֹת וּלְהַפְּכוֹ לְלֵב
 יִשְׂרָעַד עַד שְׁסוּף כָּל סוּף וְגִמּוֹר מִזֶּה שְׁחָפִין.

כָּל דְּבָר עֵב וְגִשְׁמִי כְּשֶׁעוֹמֵד נִגְדֵּי דְּבָר רּוּחָנִי עוֹשֶׂה צֵל.

דְּבָר הַמְּגַבֵּל אֵף אִם הוּא גָדוֹל כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְאִפְּלוּ דְּבָר
 גָּדוֹל נִגְדֵּי הַדְּבָר שְׁאִינוֹ מְגַבֵּל, הוּא כְּאֵין וּכְאִפֶּס מִמֶּשׁ
 נִחְשֵׁב (כְּנִגְדֵּי הַדְּבָר שְׁאִינוֹ מְגַבֵּל).

עֵקֶר הַהִתְהַרְהָ מִהַדְּמִים הָרַעִים שֶׁהֵם הַתְּאוּוֹת רְעוֹת זֶה־מֵת
 הַנִּחְשׁ הַנֶּאֱחָז בָּנוּ, הוּא עַל יְדֵי שְׁיִסְבָּל בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת

דָּמִים הִרְבֵּה וַיִּשְׁתַּק בַּשָּׂכִיל שִׁיזֻכָּה לַתְּשׁוּבָה
וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּאֵמֶת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה דָם
לָדֶם, עַל יְדֵי שְׂמֻקִּים דָּם לֵה' וְכו'.

סד.

עֵינֵי וְלִבִּי, הַמְּשִׁתּוֹקֵק וּמִתְנַעֲנֵעַ אַחֲרֵי הַבְּעֻטָּלָה הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתָפִים
רַחְבּוֹת הַלּוֹחֶם מִלְחָמוֹתֵינוּ וְנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל מְקוֹמוֹתֵינוּ לְבְחִינַת
לְמַעַלָּה מִן הַמָּקוֹם.

הַתְּאֻוֹת רְעוֹת הֵם אוֹרְבִים עַל נֶפֶשׁ הָאָדָם תָּמִיד,
וְכָל מֶה שֶׁהַנֶּפֶשׁ יִקְרָה וְגִדּוּלָה בְּיוֹתֵר - הֵם
מִתְגַּבְּרִים עָלָיו בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְצָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים
וְהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל לְהַנְצִל מֵהֶם. הַרְשָׁע יוֹדָה בְּעֶצְמוֹ שֶׁרַע
וּמֵר דִּרְבּוֹ, אֵךְ שֶׁקֹּשֶׁה לוֹ לִפְרֹשׁ, כִּי הַהֲרַגָּל עַל כָּל
דְּבָר שְׁלֹטוֹן.

סה.

לִבִּי יִקְרִי, שֶׁהַבְּעִיר וְהַלְהִיב אֶת לִבּוֹ כְּלֵהב אֵשׁ לְעֵלוֹת יַחַד עִם
כָּלל יִשְׂרָאֵל אֶל הַצַּדִּיק הַמְּנַהִיג הָאֱמֶת, נַחֲל הַנּוֹבֵעַ רְפוּאוֹת חֲדָשׁוֹת
נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת פְּלִאִי פְּלִאוֹת עַד אֵין סוֹף שֶׁעֲדִין לֹא נִתְּגַלוּ מִימּוֹת

עולם, שמועילים לכל, אָפְלוּ לַחֹלִים אַבּוּדִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בַּחֲשָׁךְ
הַמֵּר הַזֶּה. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים.

הָאָדָם הַבֵּר שֶׁכָּל כְּשָׁרוֹאָה שֶׁהֵיָצַר הָרַע וְהַתְּאוּוֹת
מִתְגַּבְּרִים עָלָיו מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר וְנִדְמָה לוֹ
שֶׁקִּשָּׁה לְשִׁבְרָם, צָרִיךְ לִידַע וּלְהֶאֱמִין שְׁבֻדָּאֵי נַפְשׁוֹ
בְּשִׁרְשָׁהּ הִיא גְדוֹלָה וִיקָרָה וְנִבּוּהָ מְאֹד מְאֹד וְאַלְפֵי
אַלְפִים וְרַבֵּי רַבָּבוֹת עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּיִים בָּהּ, וְצָרִיךְ
לְהִתְגַּבֵּר לְרַחֵם עָלֶיהָ לְבַל יֵאָבֵד אוֹצְרוֹת וּסְגֻלוֹת יְקָרוֹת
מְאֹד הַתְּלוּיִים בְּנַפְשׁוֹ, וְיִתְגַּבֵּר בְּכָל עֹז לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ מִן
הָעֶשֶׂק, וְהַעֲקֹר עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֱמֶת.

הַסֵּר כַּעַם מִלְבָּד.

סו.

לְבִי יִקְרִי, אֲשֶׁר נָשָׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, אֶת לְבוֹ וְשִׁכְלוֹ אֶל הַצַּדִּיק,
וְסִלַּק כָּל חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַצַּדִּיק אֲשֶׁר לִפְנָיו וְאַחֲרָיו לֹא
קָם כְּמוֹהוּ, כְּאֵלּוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכָּל כָּלָל.

גוֹף וְנַפְשׁוֹ בְּחִינַת חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, כִּי
חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת חֲכָמַת הַטֶּבַע הוּא בְּחִינַת גּוֹף,

בְּהִמָּה, בְּסִילוֹת, בְּנֶגֶד חֲכֻמַּת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת נֶפֶשׁ,
בְּחִינַת אָדָם, בְּחִינַת דַּעַת אֱמֶתִי. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִכְנִיעַ הַגּוֹף
וְהַחֲמֹר לְגִבֵּי הַנֶּפֶשׁ, דְּהֵינּוּ לְהִכְנִיעַ וּלְבַטֵּל חֲכֻמַּת הַטֶּבַע
בְּנֶגֶד חֲכֻמַּת הַתּוֹרָה, וּלְקַשֵּׁר הַכָּל אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הָאָדָם, יֵשׁ לוֹ בְּכַחוֹ לְבַטֵּל הַסֵּטְרָא דְּמוֹתָא מַעֲצָמוֹ,
לְהִכְנִיעַ הַגּוֹף וְהַחֲמֹר שֶׁהוּא בְּחִינַת מִיתָה.

צָרִיכִין לְדַבֵּר הַרְבֵּה לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ עַד שִׁיְהִיָּה הַגּוֹף בָּטֵל
לְגַמְרִי בְּאֵין וּבְאִפְסִי.

[קְבֵלַת תַּעֲנִית]

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, הֲרִינִי לִפְנֶיךָ עַל תְּנָאִי בְּתַעֲנִית נְדָבָה לְמַחֵר
מַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד אַחֵר תְּפִלַּת עֶרְבִית, וְאִם לֹא אוֹכֵל אוֹ
לֹא אֶרְצָה, כְּשֶׁאֹמֵר "מְזֻמּוֹר לְדוֹד ה' רוּעִי לֹא אֶחָסֵר"
וְכו', אוֹכֵל לְהַפְסִיק וְלֹא יִהְיֶה בִּי שׁוֹם עׇזׇן. אֲכַל יְהִי רָצוֹן
מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵי שְׁתֵּתָן בִּי כַּח וּבְרִיאוֹת
וְאִזְכָּה לְהַתְעַנּוֹת לְמַחֵר וּתְקַבְּלָהּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, וְתִזְכְּנִי
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְתַעֲנֶה עֲתִירְתִּי וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

סז.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפאר ולפרסם ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו באור אלקותו גם במחשבים המרורים שיש עכשו בעולם.

האדם צריך תמיד למסר רוחו ונפשו עם כל תנועותיו וחיותו לה' יתברך, שעל ידי זה ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמיו ומודיעו מהצדיק האמת שמציל נפשו מיצר הרע העושק את הבריות, שרוצה לגזול ולעשק חס ושלום מעט הטוב של נפשו שיש בו עדין, כי הוא אורב על נפש האדם תמיד, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול עד שימלט נפשו מיד שאול וישוב נפשו למקומה ומנוחתה.

סח.

אחי יקירי, החפץ ומשתוקק ומתגעגע ומשתדל בכל כחו שיתגלה ויתגדל ויתפשט ויתפרסם בעולם גדל נפלאות גדלת נוראות שם הצדיק האמת נחל נובע שמהפך כל מקומות הרחוקים מאד מה' יתברך ומגלה אלקותו יתברך, ובחכמתו מכניס כל באי עולם אל הקדשה ואפלו את הרחוקים לגמרי בתכלית הרחוק - אל ה' יתברך, כל זמן ששם ישראל נקרא עליהם עדין.

צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּתוֹרַת ה' וְלִקְיִים מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה
בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת וְלִשְׁמֹר עֲצֻמוֹ אֲפִלּוּ מִפְּנֵם כָּל־שֶׁהוּ
חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲפִלּוּ אִם חֵם וְשָׁלוֹם פָּגַמְיוּ מְרַבִּים מְאֹד
רַחֲמָנָא לִי־צִלּוֹ, צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּדַעְתּוֹ מְאֹד וְלִבְטַח
בְּצַדְקוֹת ה' וְחֶסְדָּיו הַמְרַבִּים עַד אֵין סוּף, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יוּכַל
גַּם הוּא לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּאַמֶּת.

[תַּפְּלָה]

אוֹי לִי כִי חָטָאתִי, אוֹי מָה עָשִׂיתִי, אוֹי לִי אֵיךְ לֹא חֲסַתִּי
עַל נַפְשִׁי הַיְקָרָה מְאֹד, אֵיךְ הָיִיתִי אֲכֹזֵר עַל נַפְשִׁי יוֹתֵר
מִכָּל מִינֵי רוֹצְחִים וְאֲכֹזְרִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֵלּוּ הָיוּ מִתְקַבְּצִים
עָלַי יַחַד כָּל הַרוֹצְחִים וְהַגְּזֵלָנִים וְהָאֲכֹזְרִים שֶׁבָּעוֹלָם, לֹא
הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִי בְּאַלְפָּ שָׁנִים מָה שְׁאַנְכִי עָשִׂיתִי לִי
בְּעֲצָמִי עַל יְדֵי חָטָא וּפָגַם אֶחָד שֶׁחָטָאתִי נִגְדָּד, מִכָּל שֶׁכֵּן
כִּי חָטָאִי רַבּוֹ מִסֵּפֶר. אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי לִי וִי וְאֵלֶלִי, מִי יִתֵּן
רֹאשִׁי מִים וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל חֲלָלִי,
כִּי חֲלָלְתִּי אֶת קִדְשְׁתִּי וְטִרְפָּתִי אֶת נַפְשִׁי בְּאַפִּי וְעֵנִיתִי אֶת
נַפְשִׁי בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים מְרִים וְקָשִׁים שֶׁבָּעוֹלָם. הֲרִינִי לְפָנֶיךָ
מִלֹּא רַחֲמִים, עֲשֵׂה עִמִּי פֶלֶא לַחַיִּים לְבַל אֶהְיֶה כִּמֶּת בְּחַיִּי

חם ושלום, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן
שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת.

סט.

המטה לבו לשמע בקול ה' הקורא אותו בקול גדול בכל יום שיברח
אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בו
אבותינו הקדושים.

מי שחפץ באמת לרחם על עצמו ולהתחיל בכל פעם
לחשב על תכליתו וסופו להיטיב אחריתו, עקר
תקנתו הוא על ידי שיחה בינו לבין קונו בכל יום, לדבר
דבורים חמים בגחלי אש בהשתוקקות וגעגועים. ועקר
תקון הדבור הוא על ידי שחשים ושותקים תחלה, באלם
לא יפתח פיו, רק משתוקקים ברצון חזק לה' יתברך,
ומרחמין על עצמו ברחמנות גדול באשר כל אחד יודע
בנפשו גדל הרחמנות שעליו בכל עת, ועל ידי זה דיקא
נתעוררין רחמי ה' יתברך עד שמתחילים לצפצף ולדבר
קצת, עד שברחמיו יתברך המרבים נכמר לב העליון עד
שפמנשיך מנשם דבורים חמים בגחלי אש, ועל ידי זה יוכל
לינק ולקבל מהתורה שפמנשיך לנו הצדיק.

הַמִּשְׁכִּיל יִבִּין בְּעֶצְמוֹ לְפִי הָעֵת וְהַזְמַן אִידָּ לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ
בְּכָל עֵת, כִּי אִסּוּר לְדַחֵק אֶת הַשָּׁעָה, וְאַף עַל פִּי כֵן צָרִיכִין
לְמַהֵר לְהַמְלִיט עַל גַּפְּשׁוֹ.

שְׁמִינִי בִּבְּ אֲוֶסֶר

ע.

יְקִירֵי הַטּוֹב, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַמַּאֲמִינִים וְהַמְּקַשְּׁרִים בְּהַצְדִּיק הָאֲמִתִּי
הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל עַל כָּל הַנִּפְשׁוֹת, וְשׁוֹפֵד עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר
מִימֵי חֲבָמָתוֹ שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתַחֲבוּשׁוֹת יְקָרוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁלֹּא נִתְּגַלוּ
עַדִּין מַעוֹלָם.

צָרִיד: לְהַחֲיוֹת יָמָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִימֵי חַיָּיו. עַל יְדֵי עֶסֶק
הַתּוֹרָה זֹכִין לְאַרְיכוֹת יָמִים, כִּי עַל יְדֵי עֶסֶק
הַתּוֹרָה קוֹרִין אֶת חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, כְּבִכּוֹל,
וּמִמְּשִׁיכִין מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים. וְצָרִיכִין לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה
בְּפֶה דוֹקָא, לְהוֹצִיא דְבָרֵי תּוֹרָה מִפִּיו, וְאִזּוֹ זֹכִין לְקָרוֹת
יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַמְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים.

עא.

לכבוד אהובי חביבי וידידי הנחמד, שזכה למשרה גבוהה ושזכה להיות פקיד בכיר במשרד האוצר של הצדיק החכם האמת, וחותר ביגיעות עצומות ותחבולות רבות לפרסם ולפאר ולגדל ולכבד את שם הצדיק, להודיע ולגלות אוצרו הטוב לכל העולמות, עד שיגיעו בלם את ה'.

אפלו מי שיש לו עסקים ומרדות רבות, אף על פי בן אי אפשו שלא יוכל לחטף ולגזול לעצמו איזה שעה ביום לעסק בתורה. העקר שתתגבר בכל כחך לחטף ולגזול לעצמך איזה שעה בכל יום לעסק בספרי הצדיק בתוך כל העסקים ומרדות רבות שיש לך.

עב.

יקירי וחביבי המצטין בחריפות שכלו הישר, תעמיק את מחשבתך בהבנה עמקה ויתרה ביותר להיטיב אחריתך בכח הצדיק האמת.

עקר הנחמה והתקוה הוא הדעת של הצדיק, וזהו "נחמו נחמו עמי", בלומר שמזהיר את ישראל בעצמם שינחמו זה את זה באומר אתם, בני ישראל עמי, נחמו נחמו עצמכם זה את זה, הינו שיעסקו בלמוד הדעת

הַקְדוּשׁ שֶׁל הָרַבִּי הָאֱמֶת בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְכָל אֶחָד יְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ וַיִּכְנִים בּוֹ הַדַּעַת הַקְדוּשׁ, וְזֶה עֵקֶר הַנַּחֲמָה וְהַתְקוּהָ.

עג.

מִחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר לְגַדֵּל גְּדֻלַּת רוּמָמוֹת נִשְׁמָתוֹ הַיְקָרָה זָכָה לְכֹנֶם בְּהִיכֹל הַחֲכָמָה וְהַמָּדַע דְּקַדְשָׁהּ, וְזָכָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

על יְדֵי הַתְנַלּוֹת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּמַלְיָם וּסְפָרָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁהֵם נִגְלִים וּמַחְזִיקִים הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, נִתְבַּטַּל מִמִּילָא הַכְפִּירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל סְפָרֵי הָאֶפִיקוֹרְסִים הָרָעִים וְהַטְמָאִים בְּמַלְיָם.

אֲנִי אֶפְתַּח לָכֶם שְׁבִילֵי הַשִּׁכּוֹל בְּעֵנִין הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְתִלְכוּ וְתִטְּלוּ בְּהַפְלָטִין שֶׁל הָאֱמוּנָה כְּדֶרֶךְ הַהוֹלֵךְ וּמִטְּיֹל בְּהִיכָלוֹת וּבִנְיָנִים גָּאִים גְּפָלָאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, וְתִכַּף כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּחֶדֶר אֶחָד וּמִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ וּלְהִתְפַּלֵּא עַל גְּפָלָאוֹת הַחֲדוּשִׁים אֲשֶׁר בּוֹ, בְּתוֹךְ כֵּךְ רוֹאִים שֶׁנִּפְתַּח לוֹ פֶּתַח גְּפָלָא לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן מִחֶדֶר זֶה לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן מִחֶדֶר לְחֶדֶר וּמִחֶדֶר לְעֻלְיָהּ, וְכָלֶם פְּתוּחִים מִזֶּה לָזֶה

בַּפֶּתַח חַיִּים וַחֲלוֹנוֹת וּמִקְשָׁרִים וּמִשְׁלָבִים זֶה בָּזָה בְּסֵדֶר נִפְלָא
וּבְחֻכָּמָה עֲמָקָה וּבְתַכְלִית הַיָּפִי וְהַנּוֹי. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְמַעַם
נַעַם מְתִיקוֹת הָאֻמוֹנָה הַקְדוּשָׁה.

עד.

בַּבַּת עֵינֵי וְלִבִּי, שְׁאֵזֶר אֲזוֹר מִתְנִי לַחֲגֵר עֲצָמוֹ לְכַנֵּס בֵּינִי הַחֻכָּמָה שֶׁל
הַצַּדִּיק הַחֶכֶם הָאֵמֶת הַפֶּלֶא הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁהוּא אָב לְכָל הַחֻכָּמִים
וְהַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּמוֹהוּ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד
סוּפוֹ, הַמַּחְזִיר כָּל מִינֵי רַע לְטוֹב וּמִהֶפֶךְ רִשְׁעִים גְּמוּרִים לְצַדִּיקִים
גְּמוּרִים וְהָעוֹלָם נַעֲשֶׂה מִיֵּשֶׁב וּמִמָּלָא מִבְּנֵי אָדָם וּמִפְעֲלֵי חֻכָּמָה
וְדַעַה אֱמִתִּית, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת ה', שֶׁעָקַר הַגְּאֻלָּה תִּלְוֶיהָ בָּזָה.

קִלְפֶת הָמֶן עֲמִלֵּק עוֹמֵד בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַפִּילוֹ חֵם וְשָׁלוֹם וּלְהַחֲלִישׁ
דַּעַתוֹ מְאֹד, וְה' יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ לִוְחֵם עִמּוֹ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת אֲשֶׁר גַּם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה מִהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּמֵאִיר
עֵינֵינוּ בְּחִדּוּשֵׁי תוֹרוֹת כְּאֵלוֹ עַד שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִּים לְמַצֵּא
וּלְהַבִּין עֵצָם חֲסִדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שְׁעוֹר, וְעַדִּין חֲבִיבוֹתֶיהָ גְּבֻן,
לְשֹׁמֵר דְּרָךְ ה' וּלְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְקַרֵּב לֵה' יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא מְכַל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת.

עה.

יְקִירֵי חֲבִיבִי, שְׁנַתֵּן אֶת נַפְשׁוֹ וְהַשְׁקִיעַ כָּל כַּחוֹ לְשׁוּט וּלְעוֹפֶף בְּמִימֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֲמֵת שִׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לַמָּטָה לַמָּטָה לַעֲמָקֵי עֲמָקִים, לַמְּקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר, וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַנֶּאֱחָזִין אֶפְלוּ בְּהַמִּינִים וְכוּפְרִים גְּמוּרִים שֶׁנִּפְּלוּ לַעֲמָקֵי עֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת, וּלְקַבֵּץ הַטּוֹב מִכֻּלָּם וּלְהוֹצִיאָם מִשָּׁם וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

מִי שֶׁכָּבַר נִתְרַחַק עַל יְדֵי עוֹנוֹתָיו בְּוַדַּי קָשָׁה לוֹ לָשׁוּב, וּבְכַפֵּרֶט אִם כָּבַר חֵם וְשָׁלוֹם הִרְבָּה לִפְשָׁע, אֲזִי עָקֵר תְּקוּנּוֹ, אִם רוֹצֶה לַחֹם עַל עֲצָמוֹ וּלְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיְּנֵי שַׁחַת, הוּא רַק עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצִּדִּיק הָאֲמֵת, וַיִּסְתַּכֵּל רַק עַל הָאֲמֵת לְאֲמִתּוֹ וַיִּבְחַר רַק בְּאֲמֵת וְלֹא יַטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל יְדֵי הָאֲמֵת יִזְכֶּה לִידַע שְׁגָם שָׁם בְּמִקְוֵמוֹ מְאִירָה הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי אֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה יְכוּלִין לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, אֶפְלוּ הַמִּתְגַּלְגָּלִים וְטוֹכָעִים בְּתוֹךְ שִׁטָּף מַיִם הַיִּדּוּנִים שֶׁהֵם הַשְּׁטוּתִים וְהַטְּעוּתִים שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת.

זֶה שֶׁבֵּא כָּבַר לַמְּקוֹמוֹת גְּמוּכִים וְרַחוּקִים מְאֹד וְנִפְרָד מֵה' יִתְבָּרֵךְ, כְּשִׁזְזָה אַחֵר כֶּךָ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

לֵה' יִתְבָּרַךְ אֲזִי חוֹזֵר וּמַשִּׁיב וּמַעֲלָה הַכֹּל לֵה' יִתְבָּרַךְ, כָּל
הַמְקוֹמוֹת, נִשְׁזָה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל כֵּן מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָּה
יֹתֵר מִצְדִּיק גָּמוֹר.

עו.

לְמַחֲמֵד עֵינִי, שְׂזָכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאֶרֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַצְדִּיק
הָאֱמֶת הָעֵמֶק וְהַגְבוּהָ מְאֹד שֶׁיִּכּוֹל לְהֵאִיר גַּם בְּהַנוֹפְלִים מְאֹד
וְהַרְחוֹקִים בְּיֹתֵר.

לַפְעָמִים הַנִּשְׁכָּחָה הִיא טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה
דְּבָרִים שֶׁצָּרִיכִים לְשִׁכְחָם וּלְהַעֲבִירָם מִדַּעְתּוֹ,
כִּדִּי שֶׁלֹּא יִתְבַּלְבֵּל וְשֶׁלֹּא יַפֵּל בְּדַעְתּוֹ עַל יָדָם לְגַמְרֵי חֵם
וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ יַעֲזֶה עֲמָקָה לְזַכֵּר אֶת הַתּוֹרָה וּלְקַיְמָהּ.

עז.

לְבִי וּבִשְׂרִי, הַמוֹכֵן לָבוֹא בָּאֵשׁ וּבַמֵּים עַל הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הָאֱהוּב
עָלָיו אֶהְיֶה לֹלֵא גְבוּל בַּעֲבוֹתוֹת אֶהְיֶה בֶּל יִנָּתֵק לְעוֹלָם, וְזָכָה לִהְיוֹת
עֹבֵד נֶאֱמָן בְּבֵית גִּנּוּזֵי שֶׁל הַצְדִּיק, הָאוֹצֵר הָאֱמֶת, שֶׁמִּגְדֵּל אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְשׂוֹאֵב מִימֵי תוֹרָתוֹ וּרְמִזּוֹ לְרוֹת צִמְאוֹן נִפְשׁוֹ
וּלְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרִים הַמְשֻׁלָּכִים וּמִתְגוֹלְלִים בְּרֹאשׁ

כָּל חוּצוֹת, שֶׁזָּהוּ עֵקֶר הָרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִכָּל מִינֵי חַצִּים וְסַמִּים אֲרֻסִּים, מְרוּחַ שְׁטוֹת וְטַעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמּוֹנוֹת כּוֹבִיֹּת שֶׁמְבִיאִים אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוּ וְבוֹהוּ. אֲשֶׁרִי חִלְקָהּ אֶצֶל הַצַּדִּיק שֶׁגָּלָה אִירוֹת חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת שֶׁמִּגְלִים אֱלֻקּוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם.

עֲרִיךְ לְשֹׁמֵר בְּשֵׁר הַגּוֹף שֶׁלֹּא לְקַלְקֹל, שֶׁלֹּא לְקַלְקֹל צֶלֶם דְּמוּת הָאָדָם שֶׁכָּלוּל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כַּח בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר מֵרֵאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו וּבְכָל חֵלֶק מִבְּשֵׁר גּוֹפוֹ לְהַמְשִׁיךְ הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל חֵלֶק מִחֲלָקִי גּוֹפוֹ מִיֶּחֶד כְּנֻגַּד חֵלֶק מִחֲלָקִי עוֹלָם וּכְנֻגַּד כִּמְהַ נִפְשׁוֹת, כִּי אֵין שׁוּם שְׁעָרָה בָּאָדָם וְכֵן אֵין בּוֹ שׁוּם גֵּיד וְשׁוּם חֲתִיכָה מִחֲלָקִי בְּשָׂרוֹ וְעוֹרוֹ שֶׁאֵין תְּלוּיִין בּוֹ כִּמְהַ וְכִמְהַ נִפְשׁוֹת וְעוֹלָמוֹת, וַיְכוּלִין לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ כְּפִי מַה שֶּׁזָּכָה לְהָאִיר הָאֵמֶת בְּאוֹרֵי הַתּוֹרָה בְּגוֹפוֹ וְכו'.

כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּח לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה וּלְקִשָּׁר וּלְהַעֲלוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת לֵה' יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא כָּלוּל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי נִשְׁמָתוֹ מִן הָעֲלִיּוֹנִים וְגוֹפוֹ מִן הַתַּחְתּוֹנִים, וְעַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת נִפְשׁוֹ בְּגוֹפוֹ הוּא יְכוּל לְקִשָּׁר כָּל הָעוֹלָמוֹת לְקַרְבָּם לֵה' יִתְבָּרֵךְ. וּכְשֶׁנֶּסֶתִּילָק, וְנִפְשׁוֹ עוֹלָה לְמַעְלָה וְגוֹפוֹ נִשְׁאָר לְמַטָּה בְּתוֹךְ הָאָרֶץ, זֶה בְּחִינַת קִלְקוּל

הַשָּׁלוֹם שֶׁהָיָה בֵּין נַשְׁמָתוֹ וְגוֹפּוֹ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, כִּי הִתְחַבְּרוּת
הַנֶּשְׁמָה וְהַגּוֹף זֶה בְּחַיֵּינָת שָׁלוֹם, כִּי עֵקֶר הַשָּׁלוֹם הוּא בֵּין
שְׁנֵי הַפְּכִים, וְהַנֶּשְׁמָה וְהַגּוֹף הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וּכְנֻשָּׁהֶם
מִקְנָשִׁים יַחַד בְּחַיִּים חַיּוּתָם זֶה בְּחַיֵּינָת שָׁלוֹם וּכְנֻשָּׁתָלָק
הַנֶּשְׁמָה מֵהַגּוֹף זֶה בְּחַיֵּינָת קִלְקוּל הַשָּׁלוֹם.

[תַּפְּלָה]

אָבִי אָב הַרְחֵמֶן, אָב הַחֶסֶד, הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרֵנִי מִהֲרָה וְחַמֵּל
עָלַי בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחֻנִּינוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְלַמִּדְּנִי
וְהוֹרֵנִי בְּאִיזָה דָּרֶךְ בְּאִיזָה אֶפֶן בְּאִיזָה זְכוּת בְּאִיזָה עֶצָה
וְתַחֲבוּלָה אֲזֻכָּה אֲנִי גַם כֵּן לְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֻקוּתְךָ אֲשֶׁר
לְכֶךָ נּוֹצְרֵתִי, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם
הַשָּׁפֵל הַזֶּה אֲלָא כִּדִּי לְרֹדֶף אַחֲרֵי הַתְּכַלִּית הַטּוֹב הַזֶּה,
לְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֻקוּתְךָ יִתְבָּרֵךְ.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִהַשְּׂגָת
אֱלֻקוּת, כִּי לֹא דִי שֶׁלֹּא נִזְהַרְתִּי לָקִים כָּל דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ
וּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עַל יָדָם זֻכֵּין לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ, אַף גַּם עָשִׂיתִי
מִה שֶׁעָשִׂיתִי וּפְגַמְתִּי מִה שֶׁפָּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי מִה שֶׁקִּלְקַלְתִּי

וְהָרַע בְּעֵינָיו עָשִׂיתִי בְּשָׂאֵט נֶפֶשׁ בְּזֹדוֹן וּבְכַמֵּעַל עַד אֲשֶׁר
נִתְּרַחֲקֵתִי מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְּרַחֲקֵתִי בְּתַכְלִית תַּכְלִית הָרַחוּק,
כִּי עַל יְדֵי כָּל חֲטָא וְעוֹזֵן וּפָגַם קִלְקַלְתִּי צָנוּר וְשִׁבִּיל וְנִתְּיַב
נֶשֶׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה אֲשֶׁר עַל יָדָם הָיִיתִי יָכוֹל לְהַשְׁיֵג
הַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתֶךָ, עַד אֲשֶׁר בָּרַב עוֹזְנוֹתֵי הַמְּרָבִים מְאֹד בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ וּמִסְפָּר וּכְבֹּדוֹ מֵחֹל יָמִים וְרַבּוֹ מֵעַפֵּר הָאָרֶץ,
עַל יְדֵי זֶה קִלְקַלְתִּי וְהִרְסֵתִי וְהִחְרַבְתִּי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת
וְשִׁבִּילִים וְנִתְּיבוֹת הַחֲכָמָה הַקְדוּשָׁה וְהִחְרַבְתִּי הַדֶּרֶכִּים
אֲשֶׁר עַל יָדָם מְשִׁיגִין אוֹתְךָ.

עח.

יְדֵי כְּנֶפְשִׁי הַמְּשֻׁכָּל וְהַנֶּעֱרָץ, הַחוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת וְתַחְבּוּלוֹת לְהַגְדִּיל
וּלְפָרֶסֶם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מוֹשִׁיחַ, הַמְּשַׁבֵּר
וּמַכְנִיעַ וּמְשַׁפִּיל וּמַכְבִּיל כָּל הַגָּאוֹה וְהַמְּמַשְׁלָה שֶׁל הַמַּנְהִיגִים
הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שָׁקֶר הַמְּדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע עַל הַצַּדִּיק וְהַנָּלוּיִם אֵלָיו
וּמִסְתַּיְרִים וּמַעְלִימִים אוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וּמַפְרִידִים בֵּין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
וּבֵין הַצַּדִּיק, וְעַל יְדֵי זֶה הָעוֹלָם מְחֹסֵר אֱמוּנָה וְנִתְּרָבִים כָּל סִפְרֵי
הַמִּינִים וְהַמַּחְקָרִים הַנוֹטִים לְצַד מִינוֹת וּכְפִירוֹת שְׁמַטִּילִים שִׁנְאָה
וְאִיכָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים.

כָּל הַטְּעוּתִים וְהַשְּׁקָרִים נִמְשָׁכִים מִבְּחִינַת קִלְפַת עֲמָלָק
 שֶׁהוּא עֶקֶר בְּחִינַת הַשְּׁקָר וְהָרַע וְהַטְּמָאָה וְהַשְׁטָן
 וְהַיֵּצֵר הָרַע, וְהוּא שָׂרֵשׁ הַהַטְּעָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל כֵּן
 נִצְטְוִינוּ לְזָכֹר מַעֲשֵׂה עֲמָלָק וְלִמְחוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם,
 כִּי זֶה עֶקֶר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, הַגְּדֵלַת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי
 בְּטוּל הַשְּׁקָר וְהַטְּעוּת וְהַתְגַּלוּת הָאֱמֶת בְּעוֹלָם.

אֲנַחְנוּ עֲתָה בְּדוֹר הַזֶּה אֵצֶל הַקֶּצֶה וְהַסּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 בְּמָקוֹם שֶׁגְּבוּל יִשְׂרָאֵל כָּלָה, שְׁשָׁם מְסִים קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
 שְׁמִשָּׁם וְלִהְיוֹת אֵין מִתְפַּשֵּׁט קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן
 צְרִיכִין שְׁמִירָה גְּדוֹלָה שֶׁלֹּא נִכְשֵׁל חֵם וְשָׁלוֹם. אֲבָל אִף
 עַל פִּי כֵן לֹא יוֹכְלוּ לְהִזִּיז אוֹתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מִקִּדְשָׁתָנוּ כִּי
 אָנוּ תְּקִיפִין בְּדַעְתָּנוּ, וּבִדְעָה בּוֹדָאי לֹא יוֹכְלוּ לְהִזִּיז אוֹתָנוּ,
 לְבַלְבֵּל דַּעְתָּנוּ בְּדַעוֹת שְׁטוֹת שְׁלָהֶם, כָּלֵל כָּלֵל לֹא. כִּי
 מִצַּד הַנְּשֻׁמָּה, הֵינּוּ מִצַּד הַדַּעַת, בּוֹדָאי אָנוּ תְּקִיפִים וְלֹא
 יִזְקוּ לָנוּ כָּלֵל, חֵם וְשָׁלוֹם.

עט.

לְכַבֹּד לְבִי וּבְשָׂרִי, אֲשֶׁר גָּזַר עָלָיו ה' מֵעַתַּת תַּחֲלַת הַיּוֹיָתוֹ בְּבִטָּן אִמּוֹ
שְׂרִירִים אֶת דָּגָל רַבְּנּוֹ וְצִ"ל בְּעוֹלָם, וַיִּפְתַּח עֵינֵיהֶם וּלְבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וַיִּזְדַּע וַיִּגְלֶה לְכָל הָעָם שֶׁבֹזֶה תָּלוּי כָּל עֶקֶר גְּאֻלָּתָנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ,
וְכָלָם יֵרָאוּ וַיִּבְיֵנוּ אֶת הָאֲמֶת הַמֵּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם.

אִי אֶפְשָׁר לְהֵאָדֵם לְהִבִּין שׁוּם דְּבָר כִּי מְאֹד עֲמֻקּוֹ
מִחֲשַׁבּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַכְּסִילִים וְהַבְּעָרִים אֵינָם יוֹדְעִים וּמִבִּינִים עֲנִין זֶה, מֶה זֶה
עֲשֵׂה ה' "בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעָלֵי אוֹן
לְהַשְׁמִיד עַדִּי עַד", לָמָּה לוֹ לְהַפְרִיחַם וּלְהַשְׁמִידם עַדִּי
עַד. אֲבָל בְּאֲמַת יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה' וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ, רַק שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְהִבִּין זֹאת בְּשׁוּם שֶׁכָּל אֲנוּשֵׁי חֵזק מְתַנִּים וְאִמָּן
בַּח לַחֲזוֹר אֶל קִדְשַׁת הַיְּהוּדוּת.

פ.

לְאַהֲבֵי אַחִי, לְבִי וְנִשְׁמָתִי, הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשֵׂע וּמִתְפָּאֵר
בּוֹ וְנִתֵּן לוֹ וְכו'... בְּשִׁבְלֵי שִׁירָחַם עַל יִשְׂרָאֵל, לְעוֹרֵר וּלְהַלְהִיב
לְבָם כְּלֶהֱבֵא אֵשׁ אֶל הַמִּנְהִיג וְהַמְּלִיךְ הָאֲמֶת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת
אֵלּוּ, הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, וְתַהֲיָה הִכְלָת בִּידּוֹ לְהַמְשִׁיךְ כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל

אֶל הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ, וְלֹהֶפְלִיא וְלֹהֲאָהִיב עַל יִשְׂרָאֵל נוֹרָאוֹת חֲכָמָתוֹ,
חֲכָמָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל כָּל הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ
מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, כִּי רַק הוּא לִבְדּוֹ בִּכְחוֹ הַנוֹרָא מְאֹד מְאֹד יָכוֹל
לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ וְהִירִידָה הָעֲמֻקָּה שֶׁל עֲכָשׁוֹ וְלֹהֲאִיר
עֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכֻּלָּם יֵרָאוּ אוֹר ה' עֵין בְּעֵין שֶׁזֶהוּ עֵקֶר הַגָּאֻלָּה.

יָקָר בְּעֵינֵי כָּל דְּבָרֶיךָ, אֲנִילָה וְאֶשְׁמַחָה בָּהֶם מִכָּל הוֹן
וּבָהֶם תִּשְׁעָשַׁע נַפְשִׁי, וְתָמִיד כָּל מַחֲשַׁבוֹתַי
וְתִשְׁוֹקֶתִי אֵלֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת.

פא.

נְעִימַת לְבִי וְחִיּוּתִי, שֶׁנִּשְׁאָא אוֹתוֹ ה' וְהַעֲלָהוּ לְשָׁמַי מְרוֹם כְּדִי לְזוֹכוֹתוֹ
לְמַעַלָּה עֲלִיוֹנָה שָׁאִין מַעַלָּה אַחֲרָיו, שֶׁיִּגְדֵּל וְיִקְדָּשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הָרוּעָה נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֲמִתִּי שֶׁמְקַבֵּץ כָּל הַגְּדָחִים
וְהָאֲבוּדִים מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁתַּעֲוֹ לְשֵׁם וּמְכַנְּסֵם תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה,
וְאֲשֶׁר שִׁלְחוֹ ה' אֱלֹקִים לְהַחֲיוֹתָנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלָּה יוֹתֵר מִבְּחִיּוֹ,
לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם שָׁאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת. אֲשֶׁרֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אִתָּךְ
גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלָּה, ה' יֹאדֶיךָ יָמִיד וְיָאֵר בְּלִבְךָ אוֹרוֹת הַצְּחָצְחוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת הַגְּנוּזוֹת, אוֹרִיתָא דְּעֵתִיקָא סְתִימָאָה.

זָקָף קוֹמָתְךָ וְאַמִּץ יָדְךָ וּכְחָדָה לְהַתְגַּבֵּר כְּגִבּוֹר מִלְחָמָה,
וְעוֹרְרָה אֶהְבֶּתְךָ הַיִּשְׁנָה אֲשֶׁר הִיא לְמַעַן טוֹבֶתְךָ

וַיִּשְׁוּעַתְךָ הַנִּצָּחִית וּלְמַעַן אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא בְּלִבְךָ,
תַּעֲמֹד לִישׁוּעָתָם וּגְאֻלָּתָם מִהַחֲשֹׁךְ הָאִים וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר
בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה.

פב.

יָדִיד לְבִי, הַמוֹשֵׁל בְּגִנוֵי הַמַּדָּע וְהַחֲכָמָה עֲלָאָה דַּעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין
שְׂגֻלָּה רַבָּנוּ הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ הַחֲכָם הָאֱמֶת אֵב הַחֲכָמִים שְׁהִיוּ וְשִׁיְהִיו,
אֲשֶׁר בְּחֻכְמָתוֹ הַנּוֹרָאָה יִכְבֹּשׁ כָּל הָעוֹלָם וְיוֹצִיאָם מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר וְיֵאִיר
בְּלִבָּם אוֹר ה'.

אָחִי חֲבִיבִי, לְבִי וְנִשְׁמָתִי, הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לִּי
וְכו'. ... כְּדֵי שְׂיִרְחֵם עַל יִשְׂרָאֵל, לְהַמְשִׁיכָם אֶל
הַמְּנַהִיג וְהַמְּלִיךְ הָאֱמֶת הַנּוֹרָא שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ הָאֵלֶּה, הַנֶּחֱל
נוֹבֵעַ, הַשְּׁלִיט בְּחֻכְמָת ה' עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם, לְהוֹצִיאָם
מִהַחֲשֹׁךְ וְהִירִידָה הָעֲמֻקָּה וּלְהֵאִיר בְּלִבָּם אוֹר ה', שֶׁכֵּלָם
יִכִּירוּ וְיִדְעוּ אֵת ה' עֵין בְּעֵין.

פג.

לְכַבּוֹד מַחֲמַד עֵינִי, אֲשֶׁר לְגִדֹּל גְּדֻלַּת רוֹמְמוֹת נִשְׁמָתוֹ זָכָה לְכָנֶם
בְּשַׁעֲרֵי הַחֲכָמָה וְהַמַּדָּע דִּקְדָּשָׁה וּלְחַפְּשׁ וּלְמַצֵּא הַצְּדִיק הָאֱמֶת

שהוא שרש נשמת משיח, שמשפר ומבטל הדעת של חכמת הטבע, ומגלה ומאיר הדעת של אמונת ההשגחה, למעלה מן הטבע. שלומות וברכות רבות לארך ימים.

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּישׁוּעַת ה' וחסדיו העצומים שגשגך ה',
אולם לא ירום לבבו מאחיו, ויזכה לעבד עבודתו
ולהתנהג בסבלנות בישר צדק ומשפט ומישרים עם
הבנה והנהגה טובה ישרה וסבלנות. בחייו תבנה ציון
וירושלים בגאולה האמתית התלויה רק בהתגלות אור
הצדיק הנסתר והנעלם בתכלית ההעלמה וההסתרה.

פר.

אחי יקירי, הגודל וצומח ממימי הדעת של הצדיק.

כְּשֶׁבֶא כְּבוֹד חֲדָשׁ לְאָדָם צָרִיךְ לָזַהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת
רוֹדֵף אַחֵר הַכְּבוֹד וְלֹא יִקְבֹּל הַכְּבוֹד וְלֹא
יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצָרְכּוֹ, לְצָרֶךְ עֲצֻמוֹ חֵם וְשְׁלוֹם, רַק
יִבְרַח מִכְּבוֹד עֲצֻמוֹ לְגִמְרֵי בְּתֻכְלִית, כִּי עַל יְדֵי שְׁחַפְּץ
בְּכְבוֹד עֲצֻמוֹ הוּא פּוֹגֵם בְּבְחִינַת "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ",
כִּי "אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר בְּמָקוֹם אֶחָד". עַל כֵּן

יִשְׁתַּדֵּל בְּאַמֶּת לְקַבֵּל הַכְּבוֹד רַק לְמַעַן כְּבוֹד ה' יִתְפָּרֵד,
לְהַעֲלוֹתוֹ לְמֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

[תַּפְלָה]

אָנָּה ה', מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַוּס וְחַמוּל עַל יְמִינוּ
וְשְׁנוֹתֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵלְנוּ מִהַתְּמָנוּת, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ
שׁוּם תַּאֲוָה וְחֻמָּדָה לְשׁוּם הַתְּמָנוּת כָּלֵל, לֹא הַתְּמָנוּת גָּדוֹל
וְלֹא הַתְּמָנוּת קָטָן, רַק נִזְכָּה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאַהֲבָה
בְּתַמִּימוּת גָּדוֹל וּבִפְשִׁיטוּת לְמַעַנְךָ וּלְשִׁמְךָ לְבַד בְּלִי שׁוּם
פְּגִיזוּת וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל, וְנִבְרַח מִן הַכְּבוֹד וְהַתְּמָנוּת
בְּתַכְלִית וְנִתְרַחַק מִהַתְּמָנוּת עַד קֶצֶה הָאַחֲרוֹן בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ. וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ וְתִתֵּן לָנוּ דַּעַת שְׁנִזְכָּה לְאַחֲזֹ
עֲצָמֵנוּ בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אָנָּה
מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

פה.

יְקִירִי, הַחוּתֵר בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת וְתַחֲבּוּלוֹת רַבּוֹת לְהוֹדִיעַ וּלְגַלוֹת
אוֹצְרוֹ הַטּוֹב לְכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שִׁידְעוּ בָּלָם אֶת ה'. חַיִּים וְשָׁלוֹם רַב.

הַדְּבֹר הוּא קוֹלָמוֹם הַלֵּב, וְכָל אֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ שֵׁישׁ לוֹ,
אִם לְטוֹב אִם לְהַפֵּךְ, כָּמוֹ כֵּן יְכוּלִים לְהִבִּין
וּלְשַׁמֵּעַ מִדְּבוּרָיו אֶת הַתְּגִלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהוּא הַרְצוֹן.

דַּע אָחִי, כִּי גַעְגּוּעֶיךָ וְכִסּוּפֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶל הָאֲמֶת גָּרְמוּ
לְךָ לְהִתְחַבֵּר בְּחִבּוּרָא חָדָא בְּגוּפָא וְנִשְׁמָתָא עִם הַנַּחֲל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וּבַעֲבוּר זֶה זְכִיתָ לְהִיּוֹת וְכו'... וּבִכְחוֹ
וּבְזִכּוּתוֹ הַנּוֹרָא הַגָּנוּז וְסִתּוּם מִכָּל הָעוֹלָמוֹת שֶׁל הַנַּחֲל
נוֹבֵעַ, רִבְּנוּ נַח נַחֲמָ נַחֲמָן מֵאוֹמֵן אֲשֶׁר אִתָּה דְּבוּק בּוֹ
בְּכָל לְבָבְךָ, עֲשֵׂה ה' עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים לְעֵינֵי
כָּל הָעוֹלָם וְנִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ שֵׁם ה' בְּעוֹלָם. וְעַכְשָׁו אִתָּה
זוֹכָה וְעוֹמֵד לְנִסֵּעַ וְלַהֲפִיגֵשׁ וְכו'... עֲלֵה אֶל עַל וּפָרַח וּרְכַב
וְהִצֵּלַח, יִהְיֶה ה' עִמָּךְ וַיָּאֵר עֲלֶיךָ הַחֵן וְהִיפִי שֶׁל הַצַּדִּיק
הַנַּחֲל נוֹבֵעַ, וַיִּתֵּן בְּפִיךָ דְּבוּרֵי חֵן וַיַּעֲשׂוּ רִשְׁם בְּלֵב לְקַבְּלָם,
וְתִזְכֶּה לִפְעַל בְּשִׁלְמוֹת טוֹבַת עִמָּנוּ וְאַרְצֵנוּ כְּרִצּוֹנְךָ כִּי זֶהוּ
עֵקֶר נִסְיַעְתְּךָ, וְה' יְבָרֶךְ צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ בְּחַיִּים וְשָׁלוֹם וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים.

פו.

לְבִי יְקִירִי, הַחוּשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עֲמָקוֹת וְתַחֲבֹלוֹת עֲצוּמוֹת וְהַקְדִּישׁ
 אֶת לִבּוֹ הָרָחֵב וְכִשְׁרוֹנוֹתָיו הַבְּרוּכִים לְגִדּוֹל לְהַדִּיר וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם
 הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁהוּא מַחֲסֶה וּמְגִן לָנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְדוֹרוֹת
 עוֹלָם לְנִצָּח אֲפִלּוּ בְּתוֹךְ כָּל מִינֵי חֲשָׁד וְהַתְּרַחֲקוֹת שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל
 אֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

דַּע אָחִי, כִּי גַעְגּוּעֶיךָ וְכִסּוּפֶיךָ הַטּוֹבִים לְהִיטִיב כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ וְלַעְזוֹר לָעַם יִשְׂרָאֵל, גִּרְמוּ שְׁתִּזְכֶּה לִידַע
 וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְחַבֵּר לְהַנְחֵל נוֹבֵעַ, וְרַק בַּעֲבוּר זֶה זְכִיתָ
 לְהִיּוֹת וְכו'... ה' יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי כִּי אִשׁ
 אֶהְבֶּתְךָ תִּוקֵד בְּלִבִּי עַד אֵין סוֹף, וְיוֹמָם וְלַיְלָה אֲנִי חוֹשֵׁב
 מִחֲשָׁבוֹת עָלֶיךָ עַל טוֹבָתְךָ וְיִשׁוּעָתְךָ הָאֱמֵתִי בָּזָה וּבִבְּאִי,
 וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן שְׂיֵאִיר ה' בְּלִבְךָ אֹרֶךְ הָאֱמֵת אֹרֶךְ הַחַדָּשׁ,
 פְּלֶא הַפְּלָאוֹת, אֹרֶךְ הָאוֹרוֹת, הַנּוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד, נִחַל
 נוֹבֵעַ, אֲשֶׁר אֶתָּה חֲפִץ בּוֹ וּמִשְׁתוֹקֵק וְחוֹמֵד בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ
 שְׂוִיתָגְלָה וְיִתְפָּרְסָם בְּעוֹלָם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִתֵּן כָּל הָעוֹלָם
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

פז.

יָדִיד לְבִי הַנָּעִים, הַגָּדֵל וְהַצּוֹמַח מִבְּאֲרוֹת מַיִם חַיִּים מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה
הַנּוֹבְעִים מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שְׁמֹמֶרֶק וּמִצְחָצַח הָעֵינַיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
לְרֹאוֹת הַפֶּתַחַיִם אֵיךְ לְצֵאת מִהִכְלוֹת הַשָּׁקֶר וְהַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינוֹת
וְאֻמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וְלִכְנוֹס בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַשָּׁכֵל הָאֵמֶת,
לְהַכִּיר גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא וּלְהַתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֵמֶת.

אָחִי חֲבִיבִי, חֲמֻדַּת לִבִּבִּי, הוֹד לְבִי וְנַפְשִׁי, אֵינֶנִּי יָכוֹל
לְהִיזֵז אֶהֱבָתִי וְתִשׁוּקָתִי וְגַעְגּוּעֵי מֵאֲתֶדָּ אֲפֹלוּ שְׁעָה
אַחַת כִּי תִלּוֹי בְּזֶה דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים נַעֲלָמִים וְנוֹרָאִים מְאֹד
שֶׁהֵם יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל.

גָּדֵל וּבְהִירוֹת אֹזֶר נִשְׁמָתְךָ הַגְּבוֹהָה וְהַעֲלִיּוֹנָה נִמְשָׁכָה
מִמָּקוֹר עֲלִיּוֹן לַפְּדוּת וּלְגָאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל.

פח.

עֲצָמִי וּבִשְׁרִי, שֶׁהַקֹּדֶשׁ אֶת לִבּוֹ הִרְחֵב וּכְשֶׁרוֹנוֹתָיו הִבְרוּכִים וְאֵת
כָּל חַיּוֹתָו לְגַדֵּל וּלְהַדְרִיךְ וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַיְּחִיד
בְּעוֹלָם הָעוֹלָה לְעִילָא וּלְעִילָא עַל כָּל הַצְדִּיקִים הָאֵמֶתִיִּים הַמְּבַחְרִים
יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא מְחַסֶּה וּמְגִן לָנוּ לְדוֹרוֹת עוֹלָם אֲפֹלוּ בְּתוֹךְ כָּל

מיני חשך חשכות וההתרחקות העובר על כל אחד ואחד בדורותינו
אלה האחרונים.

לגדל ההתקשרות והאהבה האמתית שיש בינינו, איך
אוכל לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבותי מאתך
ולשכח אותך חס ושלום, כי בני איש אחד אנחנו
ומקשרים יחד בשרש מבחר האמת שהוא עקר חיותנו
גאלתנו ופדות נפשנו.

פט.

לבי יקירי, המשתוקק לשבח ולפאר ולכבוד ולגדל ולפרסם את שם
הצדיק.

מיאת ה' היתה זאת, לכתב לך דבורי אמת אלו המחיינ
גם אותי עתה מאד, אם נשים לב להם תסמר
שערות בשרנו. אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי,
אשרי אנניך ואשרי עיניך ולבך שזכית לראות ולשמע
ולהבין כל זה, ועלינו החיוב להתחזק לדרש ולתור
להשתוקק ולחתור בהסתרות עמקות כל כך, ולקשר
עצמנו להוציא לאור האמת לעיני כל ישראל עם תעלומת

וְהִסְתֵּרְתָּ אוֹר הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ, הַנִּסְתָּר
בְּהִסְתָּרוֹת עֲמָקוֹת כָּל כָּךְ.

שלמה ב"ר יואסף

ז.

לְבִי יְקִירִי, הַמָּטָה לְבֹו לְשִׁמְעַת בְּקוֹל ה' הַקּוֹרֵא אוֹתוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל בְּכָל
יוֹם וּבְכָל עֵת שִׁיזְרֹז עֲצָמוֹ לְבָרַח אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁיִּכּוֹל לְתַקְּנוֹ
בְּשִׁלְמוֹת וּלְהַשִּׁיבֹו לְדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁן שֶׁדִּרְכוּ בֹה אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים זצ"ל.
שְׁלוֹם רַב.

חֲזַק וְאַמֵּץ, יְקִירִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשּׁוּם
דְּבַר שֶׁבָּעוֹלָם, וְתִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ בְּכָל מָה
שֶׁתּוֹכַל, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ, וְאֵל תִּשְׁכַּח כָּל גְּמוּלוֹי,
רַק בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה תִּהְיֶה בְּעֵינֶיךָ בְּכִרְיָה חֲדָשָׁה מִמֶּנִּי. זֶה
כִּמָּה שָׁנִים אֲשֶׁר כָּבַד גָּמַל ה' עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת נִצְחִי כִּזְה
שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין אֲנָשִׁי אֵמֶת שֶׁל
הַצְדִּיק הַמִּנְהִיג הָאֵמֶת, קוֹה קוִיִּיתִי לֵה' שִׁיּוֹסִיף חֶסְדּוֹ עִמָּךְ
וּלְהִיטִיב אַחֲרִיתְךָ מִרְאשִׁיתְךָ, וּבּוֹדֵאִי גַם הַשָּׁנָה תִּזְכֶּה
לְהַשְׁתַּדֵּל לְבּוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאֲזִי

תִּשְׁכִּיל. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁזָכִינוּ
לְקַבֵּל מִמֶּעֵינֵי הַיְשׁוּעָה הַיוֹצֵאִים וְנוֹבְעִים מִהַנֶּחֱל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה הַמְטֵה־רֵין מִכָּל הַטְּמָאוֹת שֶׁבַעוֹלָם.

צא.

שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה לְכָבוֹד בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר נִשָּׂא אֶת לְבוֹ לְקִשְׁר
וְלִדְבֶק עֲצָמוֹ בְּהַחֲכֵם הָאֵמֶת אֲשֶׁר לִפְנֵיו וּלְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ,
הַמְבִיעַר וּמְכַטֵּל כָּל מִינֵי טַעֲוִיּוֹת וּמְבֹכּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִמוּנוֹת
כְּזָבוֹת וּמְכַנִּים הָאֵמֶת בְּעוֹלָם וּמֵאִיר יְדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל בָּאֵי
עוֹלָם. בְּעַל הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים יוֹלִיכֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת
לְאֵמֶתוֹ שֶׁהוּא הַמְּנוּחָה וְהַנֶּחֱלָה בְּלִי קֶץ וְסוֹף.

כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין.

שׁוֹשׁ תִּשְׁיֵשׁ בְּחִלְקֵךְ הַטּוֹב שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל כְּבֹד הָיִיתָ עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת,
וְתִהְיֶה לָּאֵל כְּבֹד זָכוֹת לְטַעַם מַעֲט מִצּוּף דְּבִשׁ אֲמָרָיו
הַנְּעִימִים הַמְחַיִּין אֶת הַנֶּפֶשׁ לְנִצָּחַ, בְּרוּךְ ה' בִּי רַחֲמָיו לֹא
בָּלִים. קְוָה לַה' וַיִּוֹשַׁע לָךְ בְּכָל עֲנִיָּיִךְ.

צב.

לְכָבוֹד מִחֲמַד עֵינִי, אֲשֶׁר נָתַן אֶת לְבוֹ אֵל הַמַּעֲשִׂיּוֹת וְהַתּוֹרוֹת
וְהַתְּפִלוֹת שֶׁל הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ שֶׁעַל יָדוֹ לֹא
תִשָּׁתַכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. יִבְרַכְךָ ה' מִצִּיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמִבְרַכָּה
וּמְאַשְׁרָה בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְיַעֲרָה עָלֶיךָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה אִיד
לְמַלְט נַפְשְׁךָ מִן הַשָּׁטָן הַמְּקַטְרֵג.

לִידִיד לְבִי הַיָּקָר, אוֹדִיעֶךָ כִּי בָרוּךְ ה' זָכִיתִי לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בֵּין הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ.

שלחן ב' אאסר

צג.

עֵינִי וְלְבִי, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַמַּאֲמִינִים וְהַמְּקַשְּׁרִים בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת
הַשְּׁלִיט וּמוֹשִׁיל עַל כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל יָדֶי זֶה זָכָה לְהִשְׁמֹר
וּלְהַנְצִל מֵהַתְּנַגְדוֹת וּקְשִׁיּוֹת וַחֲקִירוֹת עַל עֵצֶם הָאֱמֶת הַמֵּאִיר עֲבָשׁוֹ
בְּעוֹלָם וּלְהַנְצִל מִרוּחַ שָׁקֶר וּמִמָּאָה וּלְהַמְלִיט מִהַשָּׁקֶר שֶׁל אֱמוּנוֹת
כּוֹזְבוֹת וּכְפִירוֹת.

אֲשֶׁרִיךְ מַה טוֹב חֶלְקְךָ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלְךָ שֶׁזָּכִיתָ בְּגָדֶל
רַחֲמָנוּת וַחֲנִינוּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ לְבָרַח וּלְהַמְלִיט

מרוח שקר ושטות ושגגון של המינות כפירות ואמונות
 בזביות שהם בחינת מימי המבול המרחיקים את העולם
 מהצדיק האמת, ועל ידי זה מחריבים ומאבדים את
 העולם לגמרי ומביאים ומחזירים העולם לתוהו ובוהו
 וחשך ואפלה.

צד.

נפשי ולבי הנעים, השואב אדים ואוירים מחכמת הצדיק החכם
 האמת אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, כדי לרוות
 צמאון נפשו העדינה, וחותר בעצות ותחבולות רבות שישאבו
 מאדים אלו כל בני ישראל המתגוללים בראש כל חוצות
 ומשלכים בזהמת הרוח שטות וטעות של המינות ואמונות בזביות
 של שקר והבל המתגבר, שהם בחינת מימי המבול המתגברים
 להחריב את העולם. ועקר הרפואה וההצלה מזהמתם היא רק על
 ידי הצדיק האמת.

דיקא עכשו, בדורותינו אלה, שהתגבר כל כך אבי
 אבות הטמאה של כפירות ומינות ואמונות
 בזביות, עד שהגיעו ישראל לתכלית הירידה וההסתרה,
 אזי תכף לעמת זה כבר התחיל לצמח אור הצדיק.

צה.

עֲצָמִי וּבָשָׁרִי, הַקָּשׁוּר בְּקִשְׁרִים חֲזָקִים בְּהָאֵילָן הַנִּפְלֵא הַקָּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא מְאֹד שֶׁהוּא הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הַהוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ וְעוֹמֵד לָנוּ לְמַחֲסֵה
וּמִגֹּן מְמִינֹת וּכְפִירוֹת שֶׁל הַחַיּוֹת רַעוֹת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים נִפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר, וּמַחֲיָה וּמַחֲזִק אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי רִיחִין וּבּוֹסְמִין
שֶׁל נּוֹרָאוֹת חֲדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ הַגְּבוּהָה וְהַנִּפְלְאוֹה מְאֹד וְכו' אֲפֹלוּ
בְּתַכְלִית הַחֲשָׁד וְהַהִתְרַחֲקוֹת.

כָּל הַחֲכָמִים לְהָרַע וְהַמַּחְקָרִים כְּרוּכִים אַחֵר כָּל הַתַּאֲוֹת
רַעוֹת וְכו', וּבְכָל זֹאת רוֹצִים לְהַבִּין וּלְהַתְחַבֵּם
בְּחֲכָמוֹת וּחְקִירוֹת שֶׁאֵין לָהֶם רִשּׁוֹת לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם.

צו.

לְכָבוֹד עֲמַרְתָּ רֵאשִׁי וְעֲמַרְתָּ הָאֵמֶת עָמַר לְרֵאשׁוֹ וְכָרַת עִמּוֹ בְּרִית
עוֹלָם, אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר ה' מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְעִיר אֶת
לִבּוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק וּלְהַלְהִיב לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל
הַנֶּחֱל נֹבֵעַ, שֶׁהוּא גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה וּלְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

ה' יִתְבָּרַךְ מִתְהַדָּר וּמִתְפָּאֵר בּוֹ בְּכָל נִקְדוּתָיו הַטּוֹבוֹת
וְהַעֲקָר בְּהִנָּקְדָה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁמִּתְאַוֶּה בְּכָל לִבּוֹ לַחֲסוֹת

תַּחַת בְּנֵי הַצִּדִּיק הַחֶכֶם הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֶקֶר
חַיּוּתוֹ וְחַיּוּת וְשִׁרְשׁ כָּל הַבְּרִיאָה לְדוֹרוֹת.

עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לַצִּדִּיק הָאֵמֶת אָנוּ מְבַטְלִין בְּזֶה דַּעַת
הַכּוֹפְרִים וְהָאֶפִּיקוֹרְסִים שְׂרוּצִים לְהַשְׁווֹת תּוֹרַתְנוּ
הַקְדוּשָׁה בְּשָׂאֵר לְמוֹדֵי הַדְּתוֹת חֵם וְשָׁלוֹם שֶׁהֵם רַק בִּשְׁכַּל
הָאֲנוּשִׁי, וְעַל כֵּן אוֹמְרִים טַעֲמִים שֶׁל הֶבֶל עַל מַצּוֹת
תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה כְּאִלוֹ כֹּלֵם עַל פִּי שְׁכַל אֲנוּשִׁי חֵם וְשָׁלוֹם,
וְהֶבֶל יִפְצֶה פִּיהֶם כִּי דָתְנוּ לֹא יִשְׁוֶה לְדִתֵּיהֶם. כִּי תּוֹרַתְנוּ
הַקְדוּשָׁה הִיא אֶחָדוֹת אֶחָד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין חֶקֶר
לְתִבּוּנָתוֹ, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים לְעַד וּמַחֲיִין כָּל הָעוֹלָמוֹת
בְּכָל עֵת וְרֹגַע, וְהֵם מִתְּחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת עַל יְדֵי
הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁמְכַנֵּס קִיּוֹם הַתּוֹרָה שְׁזֶה הָעֶקֶר.

צו.

מִחֲמַד עֵינֵי, הַחוּשֶׁק וְלוֹהֵב וְלוֹהֵט לְהִלָּהִיב אֶת לְבוֹ וְאֶת לִבָּבוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנַהִיג הָאֵמֶת, פֶּלֶא חֲדָשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, רֵם וְעֲלִיּוֹן עַל
כָּל פְּלָאוֹת הַבּוֹרָא, הַשּׁוֹפֵךְ עֲלֵינוּ מִיָּמֵי חֻכְמָתוֹ וּרְפוּאוֹתָיו הַחֲדָשִׁים
פֶּלֶאִי פְּלָאוֹת כְּדִי לְמַהֲרָנוּ מִטְּמָאֹת וְזִהְמֹת שְׁנֵי קְלָפוֹת הַחֻזְקוֹת
וְהַמְרוֹת שֶׁל אֶפִּיקוֹרְסוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, שֶׁל שְׁמוֹת וְטַעוֹת וְהֶבֶל

וְשֶׁקֶר גָּמור וְעִבּוּדָה זָרָה, שְׁמִתַּגְבֵּרִים בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל וְעָצוֹם מְאֹד, הַמְּחַבְּלִים מִשְׁחִיתִים וּמַחְרִיבִים הָעוֹלָם. ה' יִצִּיל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וּמִטְּמֵאָתָם, וְיָקִים "אֲזִי אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה, לְקַרְא בָּלֶם בְּשֵׁם ה'".

בְּחִינַת קִלְפַת עֲמָלֶק רוֹצֶה לְהַפִּךְ חֻכְמַת הַתּוֹרָה לְחֻכְמָתָם, וּדְרִכֵּיהֶם הָרָעִים שֶׁהֵם הַחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת מְבִיאִים לְאַפִּיקוֹרְסוֹת חֵם וְשָׁלוֹם וּמַפְסִיקִים וּמַרְחִיקִים אֶת הָעוֹלָם מֵהַתּוֹרָה וּמֵהַצַּדִּיק שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח הַמּוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ אֱלָקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ לְמַטָּה וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם לְקֶרֶב לַה' יִתְבָּרֵךְ. וְאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כִּי אִם בְּשִׁמְתֵּרְחֻקִּים מְדִרְכֵּיהֶם הָרָעִים בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת, כִּי הֵם מַפְסִיקִים וּמַעֲכָבִים וְאֵינָם מַנִּיחִים לְהִתְקָרֵב כָּלֵל לְהַצַּדִּיק הָאֱמֵת. וְעַקֵּר תְּקוּנָם לְהַחֲזִירָם לְמוֹטֵב וּלְקֶרֶב לַה' יִתְבָּרֵךְ הוּא רַק עַל יְדֵי הַחֲסֵד שֶׁנִּתְגַּלָּה עַל יְדֵי הַתּוֹכְחָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת.

צח.

עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, גְּבוּר חֵיל שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב חֲזָק וְתַקִּיף לְלָבֵשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לֶלְחֵם מִלְחָמָה ה', לְהַכְנִיעַ וּלְכַלּוֹת שָׂרֵשׁ זְהֻמַּת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת

וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְלַהֲעֵלוֹת וּלְפָרֶסֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֹר הַצִּדִּיק
הָאֵמֶת, שֶׁעַל יְדוֹ בָּאִים הֶרְחֻקִּים מְאֹד מְאֹד וּמִתְקַרְבִּים לָהּ יִתְבָּרֵךְ,
שְׁוֶה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ, שֶׁהֶרְחֻקִּים בְּיוֹתֵר יִתְקַרְבוּ אֵלָיו.

הַמְּלִיצִים הַפּוֹשְׁעִים וְדָרְכָם לְדַבֵּר עַל פִּי רַב בְּלִשׁוֹן
מְלִיצָה וְחִידָה שֶׁהוּא דָּבָר נִסְתָּר בְּחִינַת
גִּנְיָה, כִּי הֵם גּוֹנְבֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי מְלִיצָתָם
וּמוֹכְרִים וּמוֹסְרִים אוֹתָם לַרְשׁוֹת הַסְּטָרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא
קַלְפַּת עַמְּלָק שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

צט.

אֲחֵי יְקִירִי, שֶׁהִטָּה דַּעְתּוֹ וּלְבָבוֹ אֶל הָאֵמֶת הַזֶּה הַצַּח וְהַמְּצַחֲצַח,
וּמִמַּעַט וּמִכְּפֹל כְּבוֹד עֲצָמוֹ וּמִרְבָּה כְּבוֹד ה' יִתְבָּרֵךְ, וּמוֹסֵר וְנוֹתֵן
עֲצָמוֹ לְמִיתָה עַל הָאֱהָבָה וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת אֶל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת מוֹשִׁיעַן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּמָּרֵק וּמִמְּצַחֲצַח עֵינֵיהֶם לְרֹאוֹת הַפֶּתָחִים אֵיךְ לְצֵאת
מִהִכְלוֹת הַטְּמָאָה וְהַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינּוֹת וּכְפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת
שֶׁמִּחְשִׁיכִים עֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּמַעְלִימִים וּמַסְתִּירִים אֹר הַצִּדִּיק שֶׁמְגַלֶּה
וּמוֹדִיעַ יְדִיעַת אֱלֻקּוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲפֹלוּ לַהֲרַחֲוִיקִים
וְהַעֲבוּ"ם, שֶׁכֵּלָם יִכִּירוּ וְיִרְאוּ עֵין בְּעֵין שֵׁשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל,
וְיִתְגַּדְּלוּ וְיִשׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

הָאֲפִיקוֹרְסִים בְּחֻלְקָלְקוֹת דְּבִרְיָהֶם הֵם כּוֹלָלִים

אֲמוֹנָתָנוּ הַקְדוֹשָׁה וְהַטְהוֹרָה עִם שְׂאֵר אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל
שְׁמוֹת וְהֶבֶל, וּמִתְנַבְּרִים כְּנֶגֶד הָאֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה עַל יְדֵי
הָאֱמֶת שֶׁלָּהֶם שֶׁהוּא שֶׁקֶר וּמִמִּיתִים הָעוֹלָם עַל יְדֵי חֲכָמָתָם
הָרָעָה. וְהַצְדִּיק הָאֱמֶת מְכַנֶּיֶע וּמַכְבִּיל הָאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת
וְהַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְהַכְפִּירוֹת וְהַפִּילוֹסוֹפִיָּה וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת
שֶׁל שְׁמוֹת וְהֶבֶל שֶׁל חֲכָמֵי הַטֹּבֵעַ הָאוֹרְבִים לְהַתְפַּשֵּׁט מְאֹד
בְּעוֹלָם, וּמְכַנִּים הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, לְהַתְרַחֵק מֵאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת
וּמְכַפִּירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכו', וּמַגִּלָּה שֶׁהֶבֶל מִתְנַהֵג רַק
בְּרָצוֹן ה' יִתְבָּרֵךְ, בְּלִי שׁוּם חַיּוֹב הַטֹּבֵעִי כָּלָל.

ק.

עֲצָמֵי וּבָשָׂרִי, הַקָּשׁוּר וְדָבוּק בְּהָאֵילָן הַקְדוֹשׁ שֵׁשׁ לוֹ שְׁלֹשָׁה שָׂרָשִׁים
שֶׁהֵם אֲמוּנָה וִירָאָה וְעֲנוּהָ, וְאֱמֶת הוּא גּוֹף הָאֵילָן שֶׁהוּא הַצְדִּיק
הָאֱמֶת הַהוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ וְנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ כְּאִשֶּׁר יֵשֵׁא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק.
אֲשֶׁרִיד שְׂזֻכִּית לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁכָּל דְּבָרָיו הֵם נִפְלְאוֹת
פְּלָאִי פְּלָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, לְבַעַר וּלְכַבֵּל הַחַיּוֹת רָעוֹת הַדּוֹרְסִים
וְטוֹרְפִים אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם הָאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת כְּפִירוֹת וּמִינוֹת שֶׁל
חֲכָמֵי הַטֹּבֵעַ, וּמִמְשִׁיד וּמִקְרָב כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
לְנִצָּחַ. ה' יִרִיק עָלֶיךָ בְּרָכוֹת וַיִּשְׁוְעוֹת נִפְלְאוֹת מִהַצְדִּיק שֶׁהוּא מְקוֹר
הַבְּרָכוֹת וְהַיִּשְׁוְעוֹת.

הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הָעוֹסֵק לְתֵקֵן הָעוֹלָם, מְכַנֶּיֶע וּמְבַטֵּל
זֵהֶמֶת הַנֶּשֶׁקֶר וְהַטְּמָאָה שֶׁל אַמוּנוֹת כְּזָבוֹת
וּמִינּוֹת וּכְפִירוֹת, וּמְכַנֶּיֶם חֲכָמַת וְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת וְאַמוּנָה
הַקְדוּשָׁה הָאֵמֶתִית לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם לְדוֹר דוֹר.

קא.

לְבִי וּבִשְׂרִי, הַשּׁוֹאֵב מִימֵי דַעַת הַתּוֹרָה שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁגִּלָּה
אוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשׁוֹן
בְּעוֹלָם שִׁיּוּכָל לְסַפֵּר תַּקְּףָה רּוּם מַעֲלָתָם וְגִבּוֹהֵם וּקְדוּשָׁתָם וּכְחָם, שֶׁהֵם
עֶקֶר הַרְפּוּאָה וְהַהֲצִלָּה מִכָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּנֵי חֲצִים וּסְמִים אֲרֻסִּים שֶׁל
מִינּוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם וּמִמְשִׁיכִים וּמַגְלִים
הָאֵמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְכָל בְּאֵי עוֹלָם. אֲשֶׁרִּיד שְׂזָכִיתָ לְהַמְשִׁיד עַל
עַצְמְךָ הָאֶרֶה מִהַשִּׁיר שִׁיתַּעַר לַעֲתִיד שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַשְּׂמֻחוֹת,
שֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂין גִּרִּים וּבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה.

הַצִּדִּיק שֶׁהוּא בַּעַל כַּח גְּדוֹל שֶׁמְכַנֶּיֶע קְלַפַּת עַמְלָק, הוּא
בְּחִינַת מָטָה עוֹ וְהַסְטָרָא אַחֲרָא רוּצָה לְבַלַּע
אוֹתוֹ, וְאִזִּי הוּא עוֹמֵד בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלֹּא בְּבִחִינַת "בְּצֹאֲרוֹ
יִלִּין עוֹ", הֵינּוּ הַצִּדִּיק הַבַּעַל כַּח שֶׁהוּא בְּחִינַת מָטָה עוֹ הוּא
עוֹמֵד לוֹ בְּצֹאֲרוֹ בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלֹּא, וְאִזִּי הוּא מְכַרַּח לְתֵן

הקאות. הינו שהסמרא אחרא מכרח להקיא ולהוציא כל הקדשות של הדעת והרחמנות וכל מימי הדעת שבלע מן הקדשה, בבחינת "חיל בלע ויקיאנו", ולא די שהוא מקיא ומוציא כל הקדשה והתפלות שבלע, אף גם הוא מכרח להקיא ולהוציא עצמות החיות שלו ממש. וזה בחינת גרים שמתגירין, שהם היו תחלה מעצמות הסמרא אחרא ממש ועכשו חוזרים אל הקדשה, כי הסמרא אחרא מכרח להקיא ולהוציא עצם חיותו ממש שזהו בחינת גרים, כי כח הצדיק הוא יורד בקרבו ממש ועל ידו הוא מוציא ומקיא עצמות חיותו ממש מקרבו ובטנו, והוא משפר ראשי הסמרא אחרא והנחש שהיתה יונקת מן הרחמנות והדעת.

על ידי הגרים שנעשין על ידי כח הצדיק הבעל כח, על ידי שהסמרא אחרא מכרחת להחזיר כל הקדשה כל הדעת וכל הנפשות שבלעה וגם עצמות חיותה, על ידי זה נתרבה ונתגדל כבודו יתברך בבחינת "הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז", ונעשה רעש ופרסום, שנתפרסם כבודו יתברך על ידי הגרים. כי בתחלה כשהיו אלו הנפשות נבלעים בין הסמרא אחרא בודאי היו רחוקים מאד מה' יתברך, ועכשו כשהוציא

אוֹתָם הַבֵּעַל כַּח מַהִסְטְרָא אַחֲרָא אֲזִי הֵם מִתְקַרְבִּים
 אֶל הַקֹּדֶשׁה וְנִתְּוֹסְפִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק
 הָעוֹסְקִים בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת בְּכוֹנָה, וְנַעֲשִׂים שְׂכָנִים
 אֲלֵיהֶם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִתְּרַבִּים הַבָּתִּים עַד אֵין חֶקֶר, עַד
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנָסִין וְנִתְּכַנָּסִין לְתוֹךְ אֵלּוּ הַבָּתִּים כָּל שְׂאֵר
 הַנְּפָשׁוֹת הַנִּדְחִים הֶרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד.

קב.

נִפְשֵׁי וְלִבֵּי הַנָּעִים, הַשּׁוֹאֵב מִימֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת נֶחַל נוֹבֵעַ
 מִקּוֹר חֲכָמָה, שֶׁגִּלָּה עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁהֵם עֶקֶר הָרִפּוּאָה וְהַהֲצִלָּה
 מִעֲשָׂרָה מִיָּנִי חֲצִים וְסָמִים אֲרֻסִּים שֶׁל מִינוֹת וְאִמוּנוֹת כּוֹבִיּוֹת, וְעַל
 יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבֻשְׁמִים וְנִתְּכַמֵּל הַכְּפִירוֹת
 וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מֵלָבָם.

יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנֵי אֲפִיקוֹרְסוֹת, יֵשׁ אֲפִיקוֹרְסוֹת שְׂבָא מִחֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וְעַלּוֹ נֶאֱמַר "וְדַע מָה שֶׁתָּשִׁיב לְאֲפִיקוֹרְסִים",
 כִּי הָאֲפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת יֵשׁ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה, וְעַל כֵּן מִי שֶׁנִּזְוָל
 לְאֲפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת אֵף שֶׁבּוֹדָאִי צָרִיד לְבָרַח וּלְהַמְלִיט
 מִשָּׁם, אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵּן מִי שֶׁנִּזְוָל לְנֶשֶׁם אֲפָשָׁר לוֹ לְמַצֵּא
 הַצִּלָּה לְצֵאת מִשָּׁם כִּי יוּכַל לְמַצֵּא שֵׁם אֵת ה' וּתְבַרְךָ אִם

יִבְקֶשְׁהוּ וַיִּדְרֹשׁוּהוּ שֵׁם, כִּי יֵשׁ שֵׁם חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, הֵינּוּ שְׂכָל
מֵאוֹתֵיזוֹת שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְנִפְּלוּ לְשֵׁם, וְעַל כֵּן עַל הָאֶפִיקוֹרְסוֹת
הַזֹּאת יֵשׁ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה. אֲבָל יֵשׁ עוֹד מִין אֶפִיקוֹרְסוֹת וְהֵם
הַחֲכָמוֹת שֶׁאֵינָם חֲכָמוֹת אֱלֹא מַחֲמַת שֶׁהֵם עִמָּקִים וְאֵינָם
מִשְׁיָגִים אוֹתָם נִרְאִים בְּחֲכָמוֹת, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל בְּשֶׁאֶחָד אוֹמֵר
סְבֵרָא שֶׁקֶר בְּגִמְרָא פּוֹסְקִים תּוֹסְפוֹת וּמַחֲמַת שֶׁאֵין לְמִדּוֹן
לִישֵׁב הַקְּשִׁיָּא שֶׁבֹא עַל יְדֵי סְבֵרָא זֶה, עַל יְדֵי זֶה נִדְּמָה לוֹ
שֶׁאִמֵּר סְבֵרָא וְחֲכָמָה גְּדוֹלָה אֵף שֶׁבִּיאָמַת אֵינוֹ סְבֵרָא כָּלָל.
כֵּן יֵשׁ כְּמָה מְבוֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת אֵצֶל הַמַּחֲקָרִים שֶׁבִּיאָמַת
אֵינָם שׁוֹם חֲכָמָה וְהַקְּשִׁיֹּת בְּטִלִּים מַעֲקָרָא, אֵדָּךְ מַחֲמַת
שֶׁאֵין בְּשְׂכָל אֲנוּשֵׁי לִישָׁבָם עַל יְדֵי זֶה נִדְּמִים לְחֲכָמוֹת
וְקִשְׁיוֹת, וּבִיאָמַת אֵי אֶפְשָׁר לִישֵׁב אֵלּוֹ הַקְּשִׁיֹּת כִּי אֵלּוֹ
הַקְּשִׁיֹּת שֶׁל אֶפִיקוֹרְסוֹת הַזֹּאת הֵם בָּאִים מִבְּחִינַת חֲלָל
הַפָּנוּי, אֲשֶׁר שֵׁם בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפָּנוּי אֵין שׁוֹם אֱלֻקוֹת,
כְּבִיכּוֹל, וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן לְמַצֵּא לָהֶם תְּשׁוּבָה,
הֵינּוּ לְמַצֵּא שֵׁם אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ, מַחֲמַת שֶׁאֵין שְׂכָל וְאוֹתֵיזוֹת
לִישָׁבָם, כִּי אֵלּוֹ הִיא מוֹצֵא שֵׁם גַּם כֵּן אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - אִם
כֵּן לֹא הִיא פָּנוּי וְהִיא הַכֹּל אֵין סוּף. וְעַל כֵּן עַל הָאֶפִיקוֹרְסוֹת
הַזֹּאת נֶאֱמַר "כָּל בָּאִיהָ לֹא יִשׁוּבוּן", כִּי אֵין שׁוֹם תְּשׁוּבָה

על האפיקורסות הזאת מאחר שפא מחלל הפנוי שממש צמצם דבור אלקותו כביכול, רק אין שם שכל ואותיות לישבם. ועל פן מזה האפיקורסות השנית בודאי צריך לזהר יותר ויותר לברח ולהמלט משם, לבלי לעין ולהביט בדבריהם כלל, כי חס ושלום בודאי ישקע שם, כי עליו נאמר "כל באיה לא ישובו", כי אין עליו שום תשובה כנ"ל. אך הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דוקא לעין בדברי האפיקורסות האלו, כי על ידי עיונו שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות הזאת.

כאשר רצה ה' יתברך לברא את העולם לא היה מקום לבוראו מחמת שהיה הכל אין סוף, על פן צמצם את האור לצדדין ועל ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הזה נתהווה הימים והמדות שהם בריאת העולם, וזה החלל הפנוי היה מכרח לבריאת העולם כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם, וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג כי צריך לומר בו שני הפכים: יש ואין, כי החלל הפנוי הוא על ידי הצמצום שכביכול צמצם אלקותו משם

וְאִין שֵׁם אֱלֻקוֹת כְּבִיכּוֹל, כִּי אִם לֹא כֵן אֵינוּ פָּנוּי וְהַכֵּל אֵין
 סוּף וְאֵין מָקוֹם לְבְרִיאת הָעוֹלָם כָּלָל, אֲבָל בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ
 בְּוֹדָאי אֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ בּוֹ גַּם כֵּן אֱלֻקוֹת כִּי בְּוֹדָאי אֵין שׁוּם
 דְּבָר בְּלִעְדֵי חִיּוּתוֹ, וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיג כָּלָל בְּחִינַת
 חָלָל הַפָּנוּי עַד לַעֲתִיד לָבוֹא.

מַעֲנִין חֲקִירוֹת וְקִשּׁוֹת, עֵינִי לְקוֹטֵי הִלְכוֹת, אוֹרַח חַיִּים חֶלֶק
 א' עֲמוּד קי"ג אוֹת ל"ו.

זֶה הַלְשׁוֹן: וּבְאַמַּת כָּל אֱלֹו הַמְכַּשּׁוֹלוֹת הַנִּמְצָאִים
 לְהַמְעִינִים בְּכַמָּה סְפָרִים הוּא מַחֲמַת שְׁנִמְצָאִים כַּמָּה
 סְפָרִים שְׁרוּצִים לִישֵׁב כַּמָּה קִשּׁוֹת עֲמָקוֹת בְּדַרְכֵי
 הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְאַמַּת הַתְּרוּצִים אֵינָם כָּלוּם לִמְבִּין
 מַעֲט. עַל כֵּן יְכוּלִים לְהַפְשִׁיל עַל יְדֵי הַתְּרוּצִים יוֹתֵר, אֲבָל
 בְּאַמַּת עַל כָּל הַקִּשּׁוֹת הָאֱלֹו שֶׁבְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ
 וְכו' אֵין שׁוּם תְּרוּץ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לַעֲתִיד יִתְגַּלֶּה כָּל
 הַתְּרוּצִים, אֲבָל בְּזֶה הָעוֹלָם אֲסוּר לְחַקֵּר כָּלָל, רַק לְסַמֵּךְ
 עַל אֱמוּנָה לְבַד, וּכְמוֹ שֶׁהָאֲרִיךְ רַבֵּנוּ ז"ל בְּזֶה הִרְבֵּה בְּכַמָּה
 מְקוֹמוֹת. וְעַל כֵּן רַבֵּנוּ ז"ל בְּגִדֵּל עֲמָקוֹת חֲכָמָתוֹ הָעוֹלָה
 עַל הַכֵּל אֵינוּ מֵיִשֵּׁב שׁוּם קִשְׁיָא, רַק בְּגִדֵּל חֲכָמָתוֹ גָּלָה לָנוּ

תורות נפלאות עמקות ורחבות, וגלה לנו בהם והסביר לנו על ידם שקשיות כאלו אי אפשר לישב בשום אופן רק לסמך על אמונה. והכנים בנו דעת להבין שאי אפשר לישב אלו הקשיות, כי הוא בגדל עצם השגתו גלה לנו מאין ומהיכן נמשכין אלו הקשיות שנמשכין ממקום גבוה כזה שאי אפשר לישבן בזה העולם בזה הגוף בשום אופן. כמו בהתורה על פרקא רביעאה דספרא דצניעותא (לקוטי מוהר"ן סימן כ"א) על מאמר רבותינו ז"ל (ברכות י"ז): "לעתיד לבוא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם", שגלה ובאר לנו שם דרך נפלא והסביר לנו שם שקשיות כאלו שנבוכין בהם נמשכין משכליים המקיפים, שאי אפשר להשיגם בזה העולם בשום אופן, ואמר שם תורה נפלאה על זה בהתגלות נפלא. וכן בהתורה 'בא אל פרעה' (לקוטי מוהר"ן סימן ס"ד), שגלה שם שקשיות כאלו נמשכין מסוד הצמצום של החלל הפנוי וכו', שאי אפשר להשיג זאת כי אם לעתיד לבוא. וכן בהתורה "כי מרחמם ינהגם" (בלקוטי תנינא סימן ז') באר שם שיש קשיות שהם נמשכין ממקיפים שהם למעלה מהזמן, שאין הזמן מספיק לבאר הקשיות והתרוצים שיש שם וכו', עין שם בכל אלו

המקומות ובשאר מקומות כאלה בדברי רבנו ז"ל. ואם בעל שכל אמת אתה, תראה ותבין ותשכיל מן מוצא דבר, מה מאד עמקו מחשבותיו והשגותיו האמתיות שהוא השיג האמת שאי אפשר לישב אלו הקשיות כלל, רק בחכמתו העמקה והשגתו העצומה גלה לנו בדרך שכל נפלא ונורא מאד שאי אפשר לנו לישב כלל, לבל נהרס לעלות אל ה', לרצות לחקר בזה חס ושלום, כי אי אפשר לישבם כלל, רק לסמך על אמונה לבד שהוא יסוד הכל. אבל כל מי שרוצה לישב איזה קשיא מאלו הקשיות של המחקרים, אפלו בשרוצה לישבם על פי דרכי הקבלה - אינו עולה בידו שום תרוץ כלל. ואזי יכול לגרם מכשול יותר חס ושלום להמעין שירצה שיתישב אצלו הדבר. ובאמת עדין אינו מישב כלל, ובקל יכולין לסתור התרוץ והדרא קשיא לדוכתא ביתר עז. על כן צריכין לבלי להתחיל לישב קשיות כאלו כי גבהו מדעתנו, כנזכר לעיל, וכמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם". ועין עוד במקום אחר מזה (לקוטי הלכות, פרכות השחר ג', לו).

קג.

מִחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי, ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר יִהְיֶה מְעֻזָּךְ וַיַּחֲזֹק אֶת לִבְכָּךְ בְּכָל עֹז
וּתְעֻצּוֹמוֹת לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ אוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְלִשְׁאֹב חֲכָמָה
וְדַעַת מִהֶנְחֵל נוֹבֵעַ שְׁגָלָה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת חֲדָשׁוֹת לְגִמְרִי, יְשׁוּעוֹת
וְחֹסְדִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר לֹא נִתְגַּלּוּ מֵעוֹלָם, הַקּוֹרְאִים
וּמְכַרְזִים וּמַגְלִים אֱלֻקוֹתוֹ בְּכָל דּוֹר לְכָל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא.

עַל יְדֵי אֱמוּנָה וְשִׁלְמָה שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת נִמְשָׁכִין וּמִתְנַהֲגִין
וּמִתְקַיְמִין רַק עַל יְדֵי סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, שְׁמֵאֲמִינִים
שֶׁאֵפְלוּ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהִקְדָּשָׁה מְאֹד
הַנִּמְשָׁכִים מִבְּחִינַת חֲלָל הַפָּנוּי גַּם שֵׁם נִעְלָם חֵיוֶת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְכֹאֲשֶׁר מְחַפְּשִׁין מְבַקְּשִׁין גַּם מִשֵּׁם 'אֵיהַ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ', עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יְחִוּד גְּדוֹל וְנִפְלָא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
וְנִתְחַבְּרִין וְנִתְיַחֲדִין כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשֶׁרֶשׁ חֵיוֹתָם, הֵינּוּ בִּה'
יִתְבָּרֵךְ שֶׁמִּתְחִיָּה אֶת כָּלָם. וְעַל כֵּן בְּאֵמֶת אֵפְלוּ מִי שֶׁלֹּא זָכָה
לְהִיטִיב מַעֲשָׂיו בְּשִׁלְמוֹת בְּחַיּוֹ אֲבָל זָכָה עַל כָּל פְּנִים
לְחַפֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ תָּמִיד אַחֲרֵי ה' יִתְבָּרֵךְ, הוּא גַּם כֵּן טוֹבָה
נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה לְנַפְשׁוֹ וְגוֹפוֹ, כִּי עַל יְדֵי זֶה זֹכָה גַּם לְאַחַר
מִיתָתוֹ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ וְלֹא יוֹכְלוּ לְהַטְעוֹתוֹ
עַל יְדֵי עוֹלָם הַתּוֹהוֹ, מֵאַחַר שֶׁגַּם שֵׁם הוּא מְבַקֵּשׁ אֶת ה'

יִתְבָּרֵךְ, עַל בֶּן בָּקָל יוֹכֵל לָשׁוּב לְמָקוֹם מְנוּחָתוֹ, וְהַכֵּל בְּכַח
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבָטַל גּוֹפוֹ בְּחַיָּיו וְזָכָה לַעֲלֹת בְּחַיָּיו בְּעוֹדוֹ
בְּגוֹפוֹ לְבַחֲנִית 'אִיה', בְּחִינַת הַמֶּאֱמָר סָתוּם דְּבִרְאשִׁית,
בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה לַעֲיֵלָא לַעֲיֵלָא וְכו' כְּדֵי שִׁמְשִׁיד מִשָּׁם
חַיּוֹת חֲדָשׁ וְנִפְלָא לְתַקֵּן כָּל הַנִּפְשׁוֹת בָּלָם.

קד.

לְכַבֹּד עֲטָרַת רֹאשִׁי אֲשֶׁר עֲטָרַת הָאֵמֶת עָמַר לְרֹאשׁוֹ, וְהָעִיר
אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לִבּוֹ לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְכָבוֹד יִשְׂרָאֵל אֶל
הַנַּחֲל נֹבֵעַ, שֶׁרָק הוּא יָכוֹל לְהַעֲלֹת הַכֹּל מִכָּל הִירֵדוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת
שֶׁבַּעוֹלָם וּלְתַקֵּנָם.

אח יקר, רֵאָה גַּם רֵאָה כַּמָּה הַפְּלִיא ה' יִתְבָּרֵךְ חֲסִדוֹ
הַגָּדוֹל עִמָּךְ שֶׁנִּתְּתָה אֶת נַפְשְׁךָ וְהִשְׁקַעְתָּ כָּל מַחֲךָ
וּלְבָבְךָ לְהַכִּיר וּלְהַתְדַּבֵּק בְּהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
אוֹר הַחֲדָשׁ, שֶׁמִּגֵּלָה חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנִזְרָאוֹת עַד אֵין
חֶקֶר אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמָעוּ מַעֲוֹלָם לְהַחֲיוֹתָנוּ בָּהֶם אֲפִלּוּ
בְּתַכְלִית הַחֲשֵׁךְ הַגָּמוּר שֶׁבְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלּוּ שִׁיִּשְׂרָאֵל
תּוֹעִים עֲכָשׁוּ מְאֹד בְּהַטְעִיּוֹת שֶׁל כָּל הַנְּסוּגִים אַחֲרֵי מֵה'
יִתְבָּרֵךְ אַחֲרֵי הַהֵבֵל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת. אֵינְךָ

יִדְעַ אָחִי חֲבִיבִי עַד הֵיכָן מִגִּיעַ הַחֶסֶד הַנּוֹרָא הַזֶּה שְׂזָכֵינוּ
 לְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהוּא גִלָּה שֶׁהוּא כָּל תְּקוּנָתֵנוּ וְכָל חַיּוּתֵנוּ
 וְחַיּוּת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. נוֹדָה לָהּ בְּשִׂכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ שְׂזָכֵינוּ
 לַהֲיוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחֵל נוֹבֵעַ, ה' יַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהַצַּדִּיק יַעֲבִיר הַחֲשֶׁךְ מֵעֵינֵינוּ וְנִזְכֶּה לִּרְאוֹת נִפְלְאוֹת
 הַחֶסֶד אֲשֶׁר הִפְלִיא עִמָּנוּ.

שלחן ב' אאסר

קה.

נִפְשִׁי וּלְבָבִי, הַכּוֹסֶף לְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵי הָאֱמֶת, דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
 וְיִרְאָת ה' הַנוֹבְעִים מִהַצַּדִּיק הָאֱמֶת נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה הַמוֹצִיא
 אוֹתָנוּ מִכָּל הַטְּעוּתִים וּמְבֹכּוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת.

פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ וּלְבָבִי יוֹדְעִים וּמְרַגְּשִׁים קֶצֶת
 נִקְדַּת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְהַיִּשְׁרָה, אֲשֶׁר
 זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְאוֹר הָאֲוֵרוֹת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צַדִּיקָיָא
 מְקוֹר הַחֲכָמָה.

לְבִי אוֹמֵר לִי וְאֲנִי בְּטוֹחַ כִּי בְּפְנִימִיּוֹת לְבֹ מְרַגֵּשׁ אָדָם

הבאב של הצרה הזאת מן המצר ומעמקי עמקים, ואנחנו צריכים רחמים רבים בעצם הצרה שבדורות הללו שמתנברים חכמי הטבע ומרבים ספרים של הכל ואפיקורסות שהם כנגד התורה הקדושה וכנגד התורה שבכל פה ומתלוצצים מכל ספרי אמת, מכל חכמת התלמוד והזהר הקדוש וכו', ורוצים להפך מהפך אל הפך, להשפיע ולבטל התורה. ועקר המשכת הישועה הוא על ידי הצדיק האמת שהוא עקרון של כל הצדיקי אמת אשר ספריו הקדושים עוקרים דעותיהם הרעות ונמחין מלב ישראל ומאירין ביותר אור התורה הקדושה על ידי רבוי ספריו הקדושים ותלמידיו הקדושים.

קו.

יקירי, החותר וחופר ביגיעות גדולות בלבבו למצא חיים עמקים אשר חפר ומצא הצדיק האמת, בארות מים חיים לרפאות תחלואי בני ישראל.

ברוך אלקינו שחמל עלינו בדור החלש הזה, אשר על דורותינו אלה נאמר "ותירד פלאים אין עוזר לה", באשר אנו רואים מה שנעשה בעולם, את המעשה

הָרַע הַנַּעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בְּעֵתִים הַלָּלוּ. עָלִינוּ לְהוֹדוֹת
וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לַה' יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד שְׁחַמֵּל עָלֵינוּ וְנִתֵּן אוֹר
קְדוֹשׁ וְחַדָּשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים
נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה. אֲשֶׁרֵינוּ שֹׁכְנֵינוּ לַחֲסוֹת וּלְהַסְתוֹפֵף בְּצֵל
כְּנָפֵי הַצִּדִּיק, לֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. בּוֹדֵאי עֵצָם
אֶהְבֶּתְךָ וּתְשׁוּקֶתְךָ הַחֲזָקָה אֶל הָאֻמָּת גִּרְמוּ לָךְ שְׁתַּזְכָּה
לִידַע מֵהַצִּדִּיק.

קז.

אֶהוּבֵי כְּנַפְשֵׁי, שֶׁהַכְּנִים בָּלְבוּ וּמָחוּ זִיו נַעַם מְתִיקוֹת וְעֶרְבוֹת אוֹר
הָאֻמָּת הַזֶּה שֶׁעַל יָדוֹ נִכְנָסִין לַה' יִתְבָּרֵךְ וּמְכִירִים אוֹתוֹ. שְׁלוֹם
וְחַיִּים אֲמִתִּיִּים.

עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֹכִין עַל יְדֵי אֻמָּת, גַּם עֵקֶר הַהֲתַעֲוִרוֹת
וְהַתְּחִזְקוֹת לַתְּשׁוּבָה הוּא גַם כֵּן רַק עַל יְדֵי אֻמָּת.
חִזֹּק בְּנֵי וְאִמָּן בְּכָל כַּחַד לַיֶּלֶךְ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֻמָּת.

קח.

לבי יקירי, אשר אהבתו ונאמנותו להצדיק שהוא עצם האמת עצם הטוב שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו אינו זקוק לדבורים, כי מעשיו ופעליו הכפירים לטובת ישראל לזרע להצמיח ולהזריח בלבם אור הצדיק צועקים על זה בקול גדול חוצב להבות אש עד לב השמים. אשריך ואשרי חלקך הנעים שזכית לכך.

הצדיק האמת הוא מקים את העולם וממשיך אמונה בעולם ומורה בדורות אלו ובכל הדורות העתידים לבוא את הדרך אשר ילכו בה, ומזכך ומברר את העולם בכל פעם מהסיגים והפסלת עד שיגמור הברור בבהירות נפלא בתכלית השלמות, כמו שיהיה לעתיד באמת בעת שיגלה ה' יתברך את התורה עתיקא סתימאה של הצדיק האמת בעת קץ האחרון על ידי משיח צדקנו, שעל ידי זה לא יפרו ולא יעברו עוד על התורה לעולם ויתקן העולם בשלמות.

אין לעולם שום תקנה ותקנה בשום פנים כי אם על ידי ההתקרבות וההתקשרות להצדיק האמת, אבל השקר מתגבר ומחשיך כל כך עד שאין רואין האמת כלל באלו לא היה בעולם.

קט.

לְבִי יִקְרִי, הַחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת וְעֲצוֹת וְתַחבּוּלוֹת אֵיךְ לְהַגְדִּיל לְפָאֵר
וּלְפָרֶסֶם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הָאֱמֵתִי בַּחֲנִיַּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הַמְכַלָּה
וּמְכַנִּיעַ וּמְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל הָאֱמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת הַמַּחֲשִׁיכִים עֵינֵי הָעוֹלָם
וּמַעְלִימִים וּמְסַתִּירִים אוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וּמַפְרִידִים אֶת הַרְגָּלִים מִן
הָרָאשׁ, הֵינּוּ שְׁעוֹשִׂים פְּרוּד בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בַּחֲנִיַּת רַגְלִיו, וּבֵין
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁעַל יְדֵי זֶה הָעוֹלָם מְחַסֵּר אֱמוּנָה,
וְעַל יְדֵי זֶה נִתְּרָבוּ סִפְרֵי מִינוֹת וּכְפִירוֹת שְׁמַמְיָלִים שֶׁנֶּאֱדָה וְאִיכָּה בֵּין
יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים. שְׁלוֹם וְיִשְׁע רַב.

[תַּפְלָה]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, מְלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, רַחֵם
וְחַס וְחַמֵּל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים
הַגָּדוֹלִים, וּלְמַדְּנוּ וְהוֹרְנוּ בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הַיְחִיד
בְּעוֹלָם שֶׁהוּא בְּבַחֲנִית מֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לַעֲשׂוֹת
פְּדִיּוֹן, לְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדִּינִים שֶׁנִּגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע בָּתִּי דִּינִיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וְתַעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הַגָּדוֹלִים
וְחִסְדֶּיךָ הַמְרַבִּים וְתִשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְנִיעַ וְתַעֲקֹר וְתַבְטִיל
כָּל הַכְּפִירוֹת מְכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ וּבַפֶּרֶט מְכַל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲזֹר וְתַמְשִׁיךְ

עת רצון בעולם תמיד, ותהפך השמר לרצון בכח וזכות הצדיק האמת בחינת משה שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמר לרצון, וגם עתה אחר הסתלקותו עדין הוא עוסק בכל דור ודור לעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם להוציאם משמר וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון ולהמשיך אמונה גדולה בעולם.

אנא ה', רחמן מלא רחמים חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לבל ידח ממד נדח אשר מחשבות לבד לכל דור ודור, רחם עלינו למענך בכחו וזכותו הגדול וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס ושלום מאד מאד אשר אין דרך לנמות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים המחנכים נערים בלמודם הרע ללמד חכמות ולשונות וכו', ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל כח וזכות משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים שיודעים להמשיך עת רצון ולהמתיק

כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם וְלִהְפֹּךְ מִשְׁמַד לְרָצוֹן. יִהְיוּ לְרָצוֹן
אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

שלחן ב' אופסר

קי.

לְבִי יְקִירִי, הַבּוֹעֵר וְלוֹהֵט בְּחַמִּימוֹת לְבֹו אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת הַגָּבוֹר
וּבַעַל כּוֹחַ גָּדוֹל שֶׁמְכַנִּיעַ וּמַכְלֶה וּמַבְטֵל תִּקְוַת הָרַע בְּשֶׁרֶשׁוֹ וּמַגְלֶה
וּמְבַרֵּר הַטּוֹב שֶׁנִּסְתָּר שָׁם, וּמַהֲפֹךְ עֵצָם הָרַע לְטוֹב גָּמוּר, שֶׁעַל יְדֵי
זֶה הוּא מְקַרֵּב כָּל הָרְחוּקִים מֵאֵד לֵה' יִתְבָּרֵךְ. ה' יֵאָרֶיךָ יִמְיָךְ וַיֵּאָר
בְּלִבְּךָ אוֹרוֹת הַצְחָצְחוֹת דְּאוֹרֵיתָא דְּעֵתִיקָא סְתִימָאָה, אֲשֶׁר שָׁלְחוּ
אַלְקִים לְפָנֵינוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת. יִהְיֶה רָצוֹן שִׁיתְּפָרְסֵם
וַיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲזִי יִהְיֶה הָעוֹלָם חָדָשׁ לְגַמְרִי.

הַצְדִּיק הָאֲמֵת - כְּמוֹהוּ לֹא הָיָה בְּעוֹלָם.

בְּשֶׁרוֹאִין שֶׁהָעוֹלָם מַעֲזִין פְּנִיָּהֶם כְּנֶגֶד הַצְדִּיק, יֵדְעוּ
שֶׁבּוֹדָאֵי מַלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל מִדִּינָה זֹאת.

בְּלִילָה שֵׁישׁ לֶךְ פָּחַד בְּשַׁעַת שְׁנָה אֶל תֵּלָךְ בְּדֶרֶךְ בָּיוִם.

כְּשִׁשׁוּכְחִין אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְאִינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה מִתְפַּחְדִּים מֵהָאֲמוֹת.

כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְפַּחְדִּים מֵהֶם.

עַל יְדֵי שְׂאֵתָהּ נוֹטֵל עֵצָה מִהַצְדִּיק, עַל יְדֵי זֶה תִּזְכָּה לְתִשׁוּעָה.

קיא.

אָחִי יִקְרִי, הָחֵם עַל עֲצָמוֹ וְנָתַן אֶת נַפְשׁוֹ וְהִשְׁקִיעַ כָּל מֶחֱו וְלָבוֹ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׁעוֹסֵק תָּמִיד לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב, אֲפֹלוּ הַמִּינִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים וְאֲפֹלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּמִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם נִפְלָא וְגִדּוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, עַד שֶׁעַל יְדֵי רַבּוֹי הַשָּׁלוֹם יִשׁוּבוּ וְיִתְהַפְּכוּ בָּלֵם לְאֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל וְיִכְנִיעוּ עֲצָמָם אֵלֵינוּ וְאִנְחָנוּ נִשְׁלַט בָּהֶם מַרְצֹנָם.

אַהוּבִי, אָחִי, שְׂמַחַת לָבִי, עֵינֵי תְּלוּיוֹת לְמָרוֹם וּמִצָּפוֹת וּמִקְוֹת וּמִיחָלוֹת עַד שְׂיַפְתַּח ה' בְּרַחֲמָיו אֶת שְׂפָתַי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת הָעוֹבֵר עָלֵינוּ מִיַּד שׁוֹנְאֵינוּ, לְמַעַנּוֹ וּלְמַעַן נֶאֱמָן בֵּיתוֹ אֲשֶׁר אָנוּ סְמוּכִים עָלָיו יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו וְיִצִּיל אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

מִידם, וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֲסָדִים נִפְלְאִים וַיַּשׁוּעוּת חֲדָשׁוֹת
לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבֵּרם כְּחֶרֶם הַנִּשְׁבֵּר וְנִגְלָה וְנִשְׁמָחָה
בַּיַּשׁוּעָתוֹ.

ה' יתברך יחזק לבנו לבטח בה' ולא יוכלו להפחיד אותנו
עוד בעת צרה הזמנית, כי ה' אתנו והודיע לנו על ידי
הצדיק האמת שאפלו כמו שאנחנו בדורותינו אלה, עדין
ה' עמנו ולא יזנח אותנו לעולם. בכל יום ויום עומדים
עלינו לבלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. בטח
בה' כי לא יעזב אותנו לעולם. בחדו הנהגה הצילנו עד
הנה, ולחדו אנו מקוים שיצילנו תמיד. לה' הישועה
והתקוה שיתחיל מעתה להושיענו ישועה שלמה.

ק"ב.

לפי ובשרי, אשר מצא חן בעיני ה' ונשא אותו על בנפי נשר ונתן
לו לב חכם ומבין, להבין ולראות עין בעין האמת האמתי אשר נתן
ה' ברב רחמי לעמו ישראל בדורותינו אלה, שהוא מקור רפואתנו
וחיותנו, תקוננו ותקנתנו.

אין מקום לנוס מהפגעים ומכל החסרונות כי אם לה'

יִתְּבַרְךָ, אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הַתּפִּלָּה. חֹזֵק בְּנֵי וְחֹזֵק, כִּי עֲדִין ה' עִמָּךְ וְחֹשֵׁב עַל תְּקוּנָךְ וּבִדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ זצ"ל.

כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַרְעוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם חֵם וְשָׁלוֹם, אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכִלִּית בִּדְאִי אֵינָם רָעוֹת כָּלָל, רַק טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי בִדְאִי כָּל הַיְסוּרִים בָּאִים בְּכֹנָה מֵה' יִתְּבַרְךָ לְטוֹבָתוֹ, אִם לְהִזְכִּירוֹ שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו. וְאִם בֵּין כָּל הַיְסוּרִים הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת כִּי כֹנֶנֶת ה' יִתְּבַרְךָ הוּא בִדְאִי רַק לְטוֹבָה. נִמְצָא שֶׁכָּכָל הַרְעוֹת וְהַיְסוּרִים שִׁישׁ לָאָדָם חֵם וְשָׁלוֹם, אִם יִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכִלִּית, הֵינּוּ כֹנֶנֶת ה' יִתְּבַרְךָ, לֹא יִהְיֶה לוֹ יְסוּרִים כָּלָל, רַק אֲדִרְבָּא יִתְּמַלֵּא שְׂמִיחָה מְגֻדֵּל רַב הַטוֹבָה, כְּשֶׁמִּסְתַּכֵּל שִׁישׁ תְּכִלִּית בַּיְסוּרִים הֵלָלוּ. כִּי הַתְּכִלִּית הוּא כֻּלּוֹ טוֹב כֻּלּוֹ אֶחָד, וְכִשִּׁישׁ לוֹ דַּעַת וּמִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכִלִּית אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ כָּלָל צַעַר הַיְסוּרִים.

ה' יוֹדֵעַ הָאֱמֶת, כִּי מַעֲיִנִי תִדְמַע דְּמַעוֹת עַל גְּדֵל צַעֲרֶךָ. ה' יִהְיֶה מַעֲזוֹךְ לְדִלָּג עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם וְיִתְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

ק"ג.

עצמי ובשרי, האוחז בכל כחו בהצדיק האמת שעוסק עדין עמנו לתקננו לנצח.

דע אחי, כי כל היסורים והצרות ששולח ה' יתברך על האדם חס ושלום, הכל הוא רק בכדי לשפר עזות הגוף ולעוררו בתשובה, בכדי שתוכל הנשמה להתקרב אל הגוף ולהאיר לו אור הצדיק שיש לו כח לתקן הכל בשלמות ולקרב הכל לה' יתברך באמת.

ה' יתברך ירחם מהרה, שאזכה לכתב לך דברי אמת שהם יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם, שהם עצות ורפואת הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אחד.

קיד.

לבי יקירי, אשר נבער לבו כאש בוערת בחמימות והתלהבות גדול לאין שעור וקץ להודיע ולפרסם באהבה רבה ובשמחה גדולה בכל המקומות לכל ישראל מסוד נוראות גדלת הנחל נובע, שידעו כלם אשר רק הוא לבדו יכול להוציאנו מהחשך ולגאל ולפדות אותנו מכל הרעות והחשכות העובר עלינו בדורותינו אלה שהוא סוף וקץ הגלות.

לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ הָיָה לִי מִכְתָּבְךָ אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי, וְכֵן הַמִּכְתָּב
הַקּוֹדֵם. מֶה מְאֹד נָעִים לִי צוּף לְשׁוֹנְךָ הַצֵּחַ לְשׁוֹן מְדַבֶּרֶת
אֶמֶת מֵעֵמֶק לְבָבְךָ אֲשֶׁר בָּהֶם תִּשְׁעֲשַׁע נֶפֶשִׁי, אֲגִילָה
וְאֶשְׁמְחָה בָּהֶם מִכָּל הוֹן יָקָר. זֶה לִי כִמָּה שָׁנִים שֶׁאֲנִי חוֹלָה
לֹא עָלִיכֶם עַל שִׁפְעַת וְסוּבֵל מִכָּאֵב רֹאשׁ חֲזָק, וּבְרוּךְ ה'!
הַיּוֹם הוּקַל לִי קֶצֶת בְּחֶסְדִּי ה'.

צָרִיךְ שֶׁתִּגְדֹּל אֶהְבֵּתֵנוּ בְּכָל פֶּעַם, אֶהְבֵּת אֶמֶת, בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עֵז.
הַכּוֹתֵב בְּעִיפּוֹת גָּדוֹל וּמִצְפָּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה.

שלמה ב"ר אברהם

קטו.

עֲצָמִי וּבִשְׁרִי, הָאוֹחֵז עֲצָמוֹ בְּקִשְׁרֵי אֶהְבֵּה בְּהַצְדִּיק הַמִּמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ חֲסִדִּים חֲדָשִׁים שֶׁלֹּא נִתְגַּלּוּ עַדֵּן מֵעוֹלָם, וְשֶׁעַל יָדוֹ נִתְגַּלָּה
הָאֶמֶת בְּעוֹלָם.

שִׁיר אֶהְבִּים, שִׁיר שֶׁל שִׁבְחַת תְּהִלּוֹת, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת
גְּדוּלוֹת אֲשִׁירָה לָךְ עַל אֲשֶׁר הַפְּלֵאתָ חֶסֶדְךָ עִמָּדִי
כָּל כֶּךָ וְטָרַחְתָּ וַיִּגְעַת יִגְיעוֹת עֲצוֹמוֹת כָּל כֶּךָ עַד שֶׁעָזְרְךָ ה'
לְבָנוֹת בְּשִׁבְלִי שְׁנֵי בָתִּי מְקַדְּשׁוֹת לַעֲבֹד בָּהֶם אֶת הַבּוֹרֵא

יִתְּכֶרֶךְ בְּאַמַּת בָּלָב שָׁלֹם שְׁוֹה כָּל חַיּוֹתַי וְנַחֲמָתִי. אֲנִי בְּטוֹחַ
שָׁכַל עֲבוֹדָתִי וְכָל דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה שְׁאֲנִי זֹכֵר לַעֲסֹק
בְּהַבְתִּים הַקְדוּשִׁים הִלְלוּ הֵם בּוֹדְאֵי כָּאֱלוֹ אֶתָּה בְּעֶצְמְךָ
עוֹשֶׂה זֹאת, וְזֶה יִשְׁאֵר לְךָ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

קטז.

עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, שִׁישׁ לוֹ לֵב חֲזָק וְתַקִּיף לְלַבֵּשׁ רוּחַ גְּבוּרָה לִלְחֹם מִלְחָמַת
ה', לְהַכְנִיעַ וּלְכַלּוֹת שָׂרֵשׁ זֵהֻמַּת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת
וּלְפָרֶסֶם אוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם.

לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ לֵה' בְּקוֹל עָרֵב וְנָעִים בְּצִהְלָהּ וּבְשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה וְחִדּוּהָ רַבָּה וְעֵצוֹמָה עַל גְּדֹל נִזְרָאוֹת חֲסִדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו וְנִסְיוֹ הָעֲצוּמִים שֶׁעָשָׂה עִמָּדִי, אֲשֶׁר נָתַן לִי
עֲטָרַת חֵן שֶׁל אֵמֶת וְאַהֲבַת אֵמֶת וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּלִבּוֹ
הַחֵם לַעֲמֹד בְּעֶזְרִי וּלְלָחֵם בְּעַדִּי בַּחֲרוּף נֶפֶשׁ מִלְחָמָה
חֲזָקָה וְקָשָׁה כְּדִי שְׁיִהְיֶה לִי בֵּית מִקְדָּשׁ לַעֲבֹד בּוֹ עֲבוֹדַת
הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכו'. מִי יוּכַל לְמַלֵּל וּלְהַלֵּל גְּדֹל הַפְּלָאָה
וְהַפְּלִגָּת עֶרֶךְ הַמִּצְוָה נְעִימָה וְנַחֲמָדָה הַזֹּאת הָעֲצוּמָה בְּלִי
שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ, וּמִי יוּכַל לְשַׁעַר מַה שֶּׁנַּעֲשֶׂה מִזֶּה שֶׁעוֹשִׂים

נוראים ונחת לה' יתברך בכל העולמות. אלמלא לא באת
לעלמא אלא בשביל זה לבר - די. מה טוב חלקך ומה
נעים גורלך בזה ובבא. אשריך שזכית לך. הדבר הפלא
הקדוש הזה עשה רשם ורעש גדול בכל העיר טבריא,
בכל הישיבות ובתי כנסיות מדברים ומפארים הדבר
הפלא הזה בלי שעור, וכלם מברכים אותך מעמקי לבבם
שתאריך ימים ושנים טובים ובריאים ומתוקים.

קיו.

לכבוד עטרת ראשי אשר עטרת האמת עטר לראשו והעיר את
רוחו והבעיר את לבבו להבעיר ולהדליק ללבבות ישראל אל הנחל
נובע, שרק הוא יכול להעלות הכל מפל הירידות והחשכות
שבעולם ולתקנם.

מיחמות רבוי ועצם אהבתך החזקה החקוקה בעמקי
לבבי תמיד, לא יכלתי להתאפק לעשות חובתי
המוטל עלי וכתבתי בכל כחי.

עקר הנפילה הגדולה וכל הנפילות שהם מרירות
החכמות חיצוניות וכפירות שהתפשטו עכשו כל כך

בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הֵם עַל יְדֵי רַבּוֹי הַמַּחְלֶקֶת שְׁחוֹלְקִין עַל
הַצַּדִּיק הָאֲמֵת. וְעַל כֵּן עָקַר הַתְּקוּנָה תַּלּוּי עַל יְדֵי שְׂיִתְחַבְּרוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם, כִּי עַל יְדֵי הָאַהֲבָה
וְהַשָּׁלוֹם יֵשׁ לָהֶם כָּלִים שְׁלֵמִים בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל הָאֶרֶת
הַשִּׁיר שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת יְסוֹד עוֹלָם שֶׁעַל יְדּוֹ זוֹכִין לְצֵאת
מִיּוֹן מַצְלוֹת תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ
הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת שֶׁמֵּאִיר הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּבָנָיו וְתַלְמִידָיו.

ק"ח.

לְבִי וּבִשְׂרִי, הַמוֹכֵן לְבֹא בְּאֵשׁ וּבַמֵּים עַל הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי הָאֱהוּב
עָלָיו בַּעֲבוֹתוֹת אֲהָבָה לֹא גָבול כֹּל יִנָּתֵק לְעוֹלָם, וְזָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד
נֶאֱמָן בְּבֵית אוֹצְרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁר הַשָּׁלוֹם, שֶׁמְקַבֵּץ וּמַכְנִים
כָּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים וְרָשָׁעִים גְּמוּרִים לֵה' יִתְבָּרֵךְ, וּמַגִּלָּה אֶלְקוּתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֶם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. מֶה
טוֹב וּמֶה נָּעִים גִּוְרָלָךְ.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשָׁמֹר עַצְמָנוּ מְאֹד מְאֹד מִקְלָקוּל הָאַהֲבָה
וּמִפְּרוּד לְכַבּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה אֵין יְכוֹלִין
לְהִתְחַבֵּר וְלְהַצְטַרֵּף יַחַד כְּאֲחִים וְרַעִים זֶה לָזֶה, רַק לְהוֹסִיף
וְלְהוֹסִיף לְהַרְבוֹת אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ כְּאֲחִים וְרַעִים

אֲמַתִּים זֶה לָזֶה, כִּדִּי שְׁנוּכֵל לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטַרֵּף יַחַד
תָּמִיד שְׁעַל יְדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֶּה מְאֹד מְאֹד בְּנִינֵי הַפְּתִים
הַנִּפְלְאִים וְהַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּלִי מִסְפָּר, עַד
שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶפְלוֹ הַשּׁוֹכְבִּים בַּחוּץ יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד
לְכַנֵּם בָּהֶם, וְאֶפְלוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם יִתּוּסְפוּ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְשֶׁכָּל הַתְּקַרְבוֹת גְּאֻלַּת וַיִּשׁוּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל תִּלְוִי בָּזֶה.

קיט.

לְבִי וּבִשְׂרִי, שֶׁנִּחְצַב מִמָּקוֹם גָּבוֹה וְקָדוֹשׁ מְאֹד וְזָכָה לִהְיוֹת עֶבֶד
נֶאֱמָן אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וּמִקְבֵּל דְּבָרֵי אֲמֵת וְשֵׁם אוֹתָם לַעֲמֹק לְבוֹ
וּמוֹכֵן לְבוֹא בָּאֵשׁ וּבַמִּים עַל הַהִתְקַשְּׁרוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הָאֲמִתִּי
דְּאֲמִתִּי הָאֱהוּב עָלָיו בַּעֲבוּתוֹת אֲהָבָה לֹא גָבול כֹּל יִנָּתֵק לַעֲוֹלָם.
שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַבִּים.

בְּשִׁמוּעָא מוֹם בְּיִשְׂרָאֵל וּמִקְטָרָג עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה יוּכַל
לְהִרְחִיקוֹ מִן הַקְדָּשָׁה.

כְּשֶׁלּוּמִד בְּאֲמֵת בְּסִפְרִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת צָרִיךְ לְשׁוֹם
לְבוֹ וְעֵינָיו הַיֵּטֵב לְהִבִּין נִפְלְאוֹת אוֹרֵם הַצַּח וְהַנִּפְלְאָ וְעֵצִם
הָעֲמֻקּוֹת וְהַמְתִּיקוֹת שֶׁנַּעֲלִם וְנִסְתָּר בָּהֶם, וְזֶהוּ הָעֵקֶר -
לְזָכוֹת וּלְהִרְגִּישׁ הַמְתִּיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת, וְאִזּוֹ יְכוּל לְרְאוֹת

חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם, וְזֶה זֹכִינ׳ עַל יְדֵי תִקּוּן הַכְּבוֹד,
שֶׁלֹא יִקָּבַל שׁוֹם כְּבוֹד לְעַצְמוֹ רַק כָּל הַכְּבוֹד יַעֲלֶה לַה'
יִתְבָּרֵךְ. גַּם יִזְהַר שֶׁלֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, רַק
אֲדַרְבֵּא יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ לְמַצֵּא זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ אִם נִדְמָה חֵם וְשָׁלוֹם לְרָשָׁע גָּמּוּר יִשְׁתַּדֵּל
לְמַצֵּא בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת שְׁשָׁם אֵינוֹ רָשָׁע, עַד שְׁיִהְיֶה כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָפֵה וְנָאֵה בְּעֵינָיו. גַּם עַל יְדֵי שְׁמֵרָגִישִׁים
מְתִיקוֹת דְּבָרֵי הַצִּדִּיק נִצּוֹלִין מִלְּהִיּוֹת אֶלְמָן.

קב.

לְכָבוֹד אֱהוּב וְנִחְמָד בְּעֵינֵי ה', אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר ה' וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ
וְהַבְּעִיר אֶת לִבּוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת לְהַבְּעִיר וּלְהַדְלִיק לְכָבוֹד יִשְׂרָאֵל אֶל
הַנָּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַחַי גַּם עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ וּלְכָל
הַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לָבוֹא, לְהוֹצִיאָם מֵעַמְקֵי עַמְקֵי הִירִידָה וְהַחֲשֹׁךְ
שֶׁל הַתְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת, וּלְהַעֲלוֹתָם מֵעֵלָה מֵעֵלָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה,
שִׁידְעוּ כָּלֵם אֶת ה' וּלְעַבְדּוֹ שְׂכֵם אֶחָד.

אָחִי יְקִירִי, כְּכֹר כְּתִבְתִּי בְּכֹה פְּעָמִים מִגִּדֵּל הַהִתְקַשְּׁרוֹת
וְהַאֲהָבָה הָאֲמִתִּית אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בֵּינִי וּבֵינְךָ, לְבִי
קְרוֹב אֵלֶיךָ מְאֹד וְנִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ בְּתִשּׁוּקָה גְּדוֹלָה וְנִעְגָנוּעִים

נִמְרָצִים עַד שְׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תָּמִיד, כִּי מַחֲמַת הָאֱהָבָה
הַחֲזָקָה הַנִּפְלְאָה אֵינִי יָכוֹל לִנְתֵק עֲצָמִי מִמֶּךָ וּלְפָרֵד
מִחֲשַׁבְתִּי מֵאִתְּךָ, כִּי בְּאַמֶּת לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים
אֲחִים אוֹהֲבִים נְאֻמָּנִים אֲמִתִּיִּים כְּמוֹתֵנוּ. מֵאֵת ה' הִיִּתָּה
זֹאת מִן הַשָּׁמַיִם. וְאֶנְחֲנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצָמֵנוּ מְאֹד שֶׁלֹּא
תִּפְגַּם הָאֱהָבָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲפִלּוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, כִּי רָאוּ
לָנוּ לְאֹהֵב עֲצָמֵנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עֵז מַחֲמַת שְׂזָכִינוּ לִידַע
מֵאוֹר אֱמֶת נוֹרָא כְּזֶה יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לָנוּ חֵלֶק
בְּפֶרֶסוֹם וְהַתְּגִלוֹת הַצְּדִיק הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, שֶׁמִּמֶּנּוּ תִצְמַח
הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה לָעַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם, שֶׁכֵּלָם יִדְעוּ
אֵת ה' וְיִתְּנוּ לוֹ כְּתֹר מְלוּכָה.

אֲנִי מְחַבֵּק אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמְרֵי פִי בַּתְּפִלוֹת וּתְחִנּוֹת חֲמוֹת מִתּוֹךְ
חֲמִימוֹת וְעִמְקוֹת נִשְׁמָתִי, שִׁיתֵּן לְךָ ה' חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, וַיַּעֲלֶה
נֵר הַצִּלְחָתְךָ לְעִילָא וּלְעִילָא בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְגֶּה, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּקְשֹׁר עֲצָמְךָ
בְּאַמֶּת לְרֹאשׁ מְבַחֵר הָאֱמֶת.

שלחנא ב"ה וואסר

קבא.

לְבִי יִקְרִי, שְׁזֻכָּה לְהִתְאַמֵּץ וּלְבֹא לַעֲזֹרָה בְּרוּחַ נְדִיבָה וּלְתֵת יָד
נְאֻמָּנָה בְּהַקְמַת בְּנֵין חֲדָשׁ וּמִפְאָר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁל רַבְּנוּ
זצ"ל, שְׁלוֹם וַיֵּשֶׁע רַב.

הַיּוֹם יוֹם חֲמִשִּׁי בַּבֶּקֶר, שְׁצָרִיכִין לְהַכִּין עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ,
הַגִּיעֵנִי מִכְתָּבוֹ הַנָּעִים וְחֲמוּד לִי מְכַל הוֹן בְּצִרוּף
צ'ק עַל סֵךְ חֲמִשָּׁה ל"י. הִיָּה לִי שְׂמֵחָה וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
שְׂרָאִיתִי שְׁזֻכָּה לְמַצּוֹה גְּדוּלָּה כּוֹז, וּבִיּוֹתֵר גְּדוּלָּה שְׂמֵחָתִי
מִזֶּה שְׁזֻכִּיתִי לְשִׁמְעַ מְשָׁלוֹמוֹ. יוֹסִיף ה' עָלֶיךָ תָּמִיד בְּרָכָה
וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד הָעוֹלָם. יִשְׁלַם ה' פָּעֻלוֹ הַטּוֹב וּמִשְׁפָּרְתּוֹ
תִּהְיֶה שְׁלָמָה מֵאֵת ה'. הַתְּפַלְלֵתִי עֲבוּר נְשֻׁמַּת חוֹתְנוֹ ז"ל,
שְׁזֻכָּה לַפָּנוֹת וּלְדָרֶשׁ בְּכָל כַּח אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַנַּחֵל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שְׁיִכּוֹל לְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּשָׁלְמוֹת.

קכב.

לְבִי יִקְרִי, שְׁזֻכָּה לְהִתְאַמֵּץ וּלְבֹא לַעֲזֹרָה וּלְתֵת יָד נְאֻמָּנָה וְרוּחַ
נְדִיבָה, בְּהַקְמַת בְּנֵין חֲדָשׁ וּמִפְאָר לְבֵית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁל רַבְּנוּ
זצ"ל, שְׁלוֹם וַיֵּשֶׁע רַב.

יִשְׁמַח לִבִּי בְּקִרְבִּי וַיִּתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים גְּדוֹלִים עַל בְּרַכְתְּךָ
הַנְּאֻמָּה וְעַל אֲהַבַת לִבְךָ וְעַל גְּדֹל חֶסֶדְךָ שֶׁהוֹסַפְתָּ עָלַי
כָּל כֶּךָ בְּהַסֵּךְ לִי, תִּשְׁוֹאוֹת חֵן חֵן לָךְ. עֵינַי וּלְבִי אֶל אֲבִינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם נִשְׁוֹאוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה שִׁיחַנְנֶךָ וַיַּצְלִיחֶךָ
וַיִּשְׁמַר וַיַּנְצֵר וַיַּצִּיל אוֹתְךָ וְאֵת בֵּיתְךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים
וּגְזֵרוֹת קָשׁוֹת, וַיְבָרִיא וַיִּרְפָּא אֶתְכֶם בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ לְאֶרֶץ
יָמִים וַיִּשְׁנִים טוֹבִים וּבָרִיאִים.

קכג.

לְכָבוֹד בְּנֵי יְקִירֵי, הַמִּתְנַהֵּג בְּחֶסֶד בַּעֲנֻה וְאֲהָבָה עִם כָּל אָדָם.

בְּנֵי יְקִירֵי, תִּתֵּן שְׂבַח וְהוֹדָיָה לַה' יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר עַד כֹּה
עֲזָרוֹנוּ רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲהָבָתוֹ חֲקוֹק בְּלִבִּי וְלֹא אוֹכֵל
לְשֹׁכְחוֹ כָּלֵל. הַצִּטְעָרְנוּ מְאֹד עַל שֶׁעָשִׂיתָ מֵאֻמִּין גְּדוֹל כְּזֶה
שֶׁהוּא לִמְעַלָּה מִכֶּחָךְ, עֲכָשׁוּ הָאָמָא וְכֵן גַּם אֲנִי מִבְּקָשִׁים
מִמֶּךָ שֶׁלֹּא תִשְׁלַח לָנוּ כֶּסֶף, עַד שִׁירְחָם ה' וַיְבָרַךְ אוֹתְךָ
וַיִּרְחִיב אֶת גְּבוּלְךָ, וְגַר הַצִּלְחָתְךָ יַעֲלֶה לְעִילָא וּלְעִילָא
בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ.

קכד.

לְכָבוֹד יִקְרִי חֲמֻדַּת לְבִי, הָעֶסְקָן הַחֲרָדִי וְרַב פְּעָלִים בְּתוֹרָה וְיִרְאָת ה' הַדְּגוּל בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, הַנִּכְבָּד וְהַנָּעִים, הַנֶּחֱמָד וְחָבִיב לְכָל, וְלִרְעִיתוֹ הַנִּכְבָּדָה מְאֹד, אִשָּׁה יִרְאָת ה' הִיא תִתְהַלֵּל.

הֲרִינִי שׁוֹלַח לָכֶם בָּזָה אֶת בְּרַכְתָּנוּ הַחֵם וְהַלֵּבִי בְשָׁמִי וּבְשֵׁם כָּל מִשְׁפַּחְתִּי, בְּרַפְת 'מִזֶּל טוֹב' לְשִׁמְחַת כְּלוּלוֹת בְּתֻכֶּם הַנִּכְבָּדָה וְהַמְהֻלָּה. יְהִי רָצוֹן לִפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים שִׁיחִיהָ זְוֹנָם עוֹלָה יָפָה בְּנִשְׁמִי וְרוּחִנִי, וְיִזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת, בֵּית יִשְׂרָאֵל סָבָא, לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיֵצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְיָשָׁרִים כְּרָצוֹנְכֶם הַטוֹב, וְתִרְוּ רַב עֲנָג וְנַחַת מֵהֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

ה' יִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחַתְכֶם שִׁמְחַת עוֹלָם, שֶׁתִּזְכּוּ לִילָךְ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

קכה.

לְכָבוֹד לְבִי וּבְשָׁרִי, שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת מְלֹא כַחוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק.

חֲסִידִי ה' אֲזַכִּיר עַל כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַב רַחֲמָיו,

אֲשֶׁר הוֹסִיף שְׁנוֹת חַיִּים לְאַמָּא בְּדֶרֶךְ גַּם נִפְלָא, וּבְרוּךְ ה'
מִצָּכָה הוֹלֵךְ וְטוֹב, כֵּן בְּרַחֲמָיו יוֹשִׁיעֵנוּ וַיְגַמֵּר רְפוּאָתָה מִן
הַשָּׁמַיִם לְאֶרֶץ יָמִים.

הִיא נִמְצְאָת עַדִּין בְּבֵית חוֹלִים לְכַמָּה יָמִים, וְכָל הַיְלָדִים
מֵתִל אָבִיב וּמִבְּרִיָּה מִבְּקָרִים אוֹתָהּ כִּמְעַט בְּכָל יוֹם
בְּשִׁמְחַת לָבָם.

קבו.

לְכָבוֹד עֲצָמֵי וּבָשָׂר, הַקָּשׁוּר בְּקִשְׁרִים חֲזָקִים בְּהֵאֵילָן הַנִּפְלָא הַקָּדוֹשׁ
וְנוֹרָא מְאֹד. שְׁלוֹם וְחַיִּים וַיְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל עֲצָם שִׁמְחַת לְבִי שֶׁקִּבְּלֹתִי
מִמֶּכֶתֶבְךָ הַנְּעִים לִי, הַמֵּתוֹק מִדְּבַשׁ לְפִי, וְזָכִיתִי
לְשִׁמְעַ מִנְּשִׁלוֹמְכֶם כִּי טוֹב. יֵתֵן ה' גַּם לַעֲתִיד שְׁאֲזָכָה
לְשִׁמְעַ תְּמִיד מִכֶּם אֲךָ טוֹב וְחֶסֶד כָּל יְמֵי חַיִּי. גַּם הָיָה לִי
רַב עֲנָג וְנִחַת רוּחַ בְּלִי שְׁעוֹר שְׁרָאִיתִי שִׁישׁ לֶךְ זְכוּת לְקַיֵּם
הַמִּצְוָה הַמִּיחָדָת שֶׁל עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת כְּבוֹד אָב "לְמַעַן
יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ".

קכו.

בַּבַּת עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר חָם לְבֹי בְּקִרְבּוֹ וּבֹעֵר כָּאֵשׁ לְהַדְלִיק אוֹר
הַצְדִּיק הָאֲמֵת בְּעוֹלָם.

אָחִי יִקְרִי, נִפְשִׁי וְלִבִּי, אֵל תִּתְּרֶשֶׁל בְּהַמְצוֹה שְׁשָׁלַח ה'
לְיָדְךָ וְתַעֲשֶׂנָּה לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּלִי אַחֹר כָּלֵל, וְתִהְיֶה
זְרִיז לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁמוּטָל עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת. אֵל תֹּאמַר
אֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְמַחֵר, שְׂמָא לֹא תִפְנֶה.

קכח.

שְׁלוֹם לְאֹהוּבֵי וְחִבֵּיכִי בְּנִפְשֵׁי הַחַפֵּץ בְּנִקְדַּת הָאֲמֵת הָאֲמִתִּי.

כָּלֵתָה נִפְשִׁי אַחֲרֶיךָ לְרֹאוֹת בְּשִׁבְעַ שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ
הַמְּאִירִים וְהַנְּעִימִים, וְלִבִּי תִמְיֵד עִמָּךְ וְאוֹחִז
בְּיָדְךָ לְהַכְנִיסְךָ בְּעֵת הַהִתְבּוֹדְדוֹת וּשְׁפִיכַת לִבִּי לִפְנֵי ה'
יִתְבָּרְךָ בְּתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וּצְעָקוֹת.

בָּאתִי כְּמָה פְּעָמִים לְהִיכָלוֹ הַחֲדָשׁ לְקַבֵּל פָּנָיו הַנְּעִים וְלֹא
נִתְּנוּ לִי בְּשׁוּם אִפֶּן.

קכט.

אחי יקירי, הגודל וצומח ממימי הדעת של הצדיק.

לבי ובשרי היקר, קבלתי מכתבך הנעים והשמח, תשואות חן מעמקי לבבי על כל דבור ודבור שיצא מלבך הכשר והישר באמת לאמתו.

אתמול התקשרתי למקום עבודתך, ונאמר לי שפבר עברת לפנסיה מתחלת החדש. ושמחתי מאד מהבשורה טובה שכוז בשמעי זאת, כי עכשו תהיה בן חורין לעבד ה' בתורה ותפלה.

קל.

לכבוד ידידי הנפשי, אשר גבורתו הפליאה פלאים להאיר בעולם נתיבות גנוי חכמתו של הצדיק האמת.

ביום ח' כסלו באת לפה עיר הקדש טבריא, המקום הקדוש שזכינו להתחבר ולהתקשר אל הנחל נובע בשנת תשי"ז ט"ו בשבט. הקשר אשר עשה ה' בינינו וכל דברי האמת ששמעת ממני מנעם סוד נוראות גדלת הצדיק האמת - לא דבר קטן הוא, ומכלם תוכל להבין

שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה גְדוֹלָה עֲמָקָה וְנוֹרָאָה מֵה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר
בְּמֹחַ, וְאִם יֹאמֶר הַחֶכֶם לְדַעַת - לֹא יוּכַל לְמַצֵּא. וּבִזְה
תְּגִיל וְתִשְׂשִׂישׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם, כִּי עוֹד לֹא
אֲבָדָה תְּקוּנָתוֹ בַּחֲסִדֵּי ה' וְחִמְלָתוֹ הַגְּדוֹלָה.

חֲזַק וְאַמִּץ בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁשִּׁמְעֶתָ מִכֶּכֶּר, וְתוֹכַר בְּכָל
פַּעַם עֵצָם גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּחוֹ שֶׁל זָקֵן שֶׁבִּזְקָנִים דִּקְדָּשָׁה
שְׂאֵנו חוֹסִים בּוֹ, שֶׁבְּעֵצָם כְּחוֹ בְּיָדָיו יִתְקַן הַכָּל בְּעֶזְרַת ה'
יִתְבָּרֵךְ. ה' יַחֲזִק לְבָבְךָ בְּרָצוֹן חֲזָק וְכִסּוּפִים גְּדוֹלִים לְכִסֵּף
שִׁיחִיָּה לְךָ חֵלֶק גְּדוֹל בְּעֶסֶק זְכוֹת הַרְבֵּים לְדוֹרוֹת.

שלמה בן אברהם

קלא.

הַחֲבִיב לִפְנֵי ה' כֶּכֶן יַחִיד, כֶּכֶן יָקִיר, וּמִתְפָּאֵר בּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכָל
נִקְדוּתָיו הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְהַעֲקָר בְּהִנָּקְדָה הָעֲלִיזָה הָעוֹלָה עַל הַכָּל
וְשֶׁיֵּשׁ הַכָּל, שֶׁהִיא אֲהֶבְתּוֹ וְתַאֲוָתוֹ שֶׁמִּתְאַוֶּה בְּכָל לְבוֹ אֶל הַמִּנְהִיג
הַחֶכֶם הָאֵמֶת שֶׁהוּא כָּל חַיּוּתוֹ וְחַיּוּת וְשֶׁרֶשׁ כָּל הַבְּרִיאָה לְדוֹרוֹת
עוֹלָם. ה' יִרְחֶם עַל עַמּוֹ וְיִשְׁמַח וְיִרְפָּא נַפְשְׁךָ, וְיַחֲזִק כְּחָדְךָ וּבְרִיאֹתֶיךָ
וְיִוְסִיף לְךָ חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, לְרָאוֹת בְּנֵעַם ה'.

אַשְׁרֵיךְ שְׁאֵתָהּ זֹכֵר מַעֲלַת נַפְשְׁךָ הַיְקָרָה לְרַחֵם עָלֶיהָ
לְחֶסֶת תַּחַת כַּנְּפֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת. הִיָּה לִי לְעֵנָג
וְשַׁעֲשׁוּעִים מְלֵהֵט הַהֲשִׁתוֹקְקוֹת וְהַאֲהָבָה הַחֲזָקָה שְׁלֹךְ
אֶל הַצַּדִּיק שֶׁעַל יָדוֹ נִדְחָה וְנִתְפַּטֵּל הַחֲשֵׁךְ וְסִכְלוֹת שֶׁל
הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת.

קלב.

לְכַבֹּד יְקָר רִיחַ הַחֲרֵד לְאוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַמֵּאִיר עָלֵינוּ אוֹר
הַתְּגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּמַחֲשָׁבִים מְרִים וּמְרוֹזִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר
בְּדוֹר הַחֲשֵׁךְ הַזֶּה. שְׁלוֹם רַב.

בְּנֵי יַקִּירִי, מַחֲמַד עֵינִי, שִׁים לְבָךְ שׁוֹב וְתִסְתַּכֵּל וְתִתְבּוֹנֵן
הֵיטֵב עַל גִּדְּל חֲסִדֵי ה' אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ עַד הַנָּה. פֶּקַח
עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ וְהִבֵּט בָּהֶם בְּאֵמֶת וּבִתְמִימוֹת וְתוֹכֵל לְהַבִּין
אֲמִתּוֹת דְּבָרֵינוּ, וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הֵיטֵב הֵיטֵב כִּי לֹא דָבָר רִיק
הוא, כִּי הוּא חַיִּיד. כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁתִּשְׁמַע מֵאַתְּנּוּ יִהְיֶה
לְךָ לְטוֹבָה אֲמִתִּית. וְאִם הָאֵמֶת מִשְׁלָךְ אֲרֻצָּה וְאִסּוּר
לְגִלוֹת דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה לְמִי שֶׁלָּבּוֹ חֵלֶק מְזֶה שֶׁלֹּא יִחַלֵּק
יֹתֵר, שִׁים לְבָבְךָ הֵיטֵב לְהַדְּבוּרִים וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הֵיטֵב. בַּעַל

הַרְחָמִים יוֹלִיכְךָ בְּדַרְכֵי הַיָּשָׁר וַיְשִׁיכְךָ בְּכָל עֵת אֶל נִקְדַּת
הָאֱמֶת לְאֱמָתוֹ.

קלג.

עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁרִיד שְׁזָכִיתָ לָּוֶה, שֶׁהֲצַלַחְתָּ וְנִצַּלְתָּ מֵהַתְּנַגְּדוֹת וְחֻקֵּירוֹת
וְקִשְׁיוֹת עַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת, עֶצֶם הָאֱמֶת. זָכַר זֹאת וְהִתְאוּשָׁשׁ
וְהִתְחַזֵּק וְהָיָה לְאִישׁ חֵיל, כִּי לֹא דָבָר רֵיק הוּא, וְאָנּוּ מַחֲבִיבִים לְהוֹדוֹת
וְלְהֵלֵל לָהּ יִתְבָּרַךְ שֶׁהֲצִילָנוּ מִמָּטְעוֹת וּמִבּוֹכָה כְּזֹאת וְכו'. בְּיָמֶיךָ
תִּנְשָׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם.

לְחַיּוֹת נוֹדַע לְדוֹרוֹת, כִּי בִשְׁנַת תַּקצ"ה, בְּזֹאת הַשָּׁנָה
הָיְתָה מַחְלַקַת גְּדוֹלָה עַד לְמָאֹד וְהִתְחִילָה אַחֲרֵי
רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִמְשְׁכָה כָּל הַשָּׁנָה, וְגַם בִּשְׁנַת תַּקצ"ו גַּם כֵּן
לֹא נִשְׁקָט הַמַּחְלַקַת עַד שְׁנַת תַּקצ"ח שָׁמְתוּ בְּמִיתָה מְגֻנָּה
וּמִיתָה מְשֻׁנָּה הַבְּעָלִי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת אֲשֶׁר דָּרְכוּ
לְשׁוֹנָם "לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם" וְכו', וּבִינֵיהֶם הָיָה הַנָּגִיד
מִשָּׁה מְכַפֵּר שֶׁעֲרַעְרוּעַץ אֲשֶׁר נָשַׁלם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

קלד.

הַמַּעֲדָן וּמַעֲנֵג אֶת נַפְשׁוֹ בַּפִּלְאִי אוֹרוֹת הַצִּחְצֻחוֹת הָעֲלִיזוֹת מְאֹד
הַמַּחֲיִים וּמִרְפְּאִים אֶת גּוּפוֹ וְנַפְשׁוֹ, וּמַטְהֵרִים מֵאֲכִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה
שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַשִּׁקְרָנִים בְּעָלֵי כְבוֹד וְגִאוּה
הַלּוֹחֲמִים בַּעֲזוֹת מִצַּח לַהֲרָחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת
שֶׁהוּא עֵקֶר מְקוֹר וְשָׂרֵשׁ חַיּוּתָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצָּחַת, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם
מַעֲבִיבִים אֶת הַגָּאֹלָה וְגוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת וְהַחֲרָבּוֹת
שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל. אֲבָל הַצְדִּיק בּוֹדֵאֵי יְגֻמֹר הַכָּל בְּרִצּוֹנוֹ לְתַקֵּן הָעוֹלָם
בְּשִׁלְמוֹת כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "הָאֲנִי לֹא גִמַּרְתִּי?! גִּמַּרְתִּי וְאֶגְמֹר!"

ה' יתברך ראה שֶׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים מִתַּגְּבִּירִים בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר הָעֵיז פָּנִים שְׂבִדּוֹר.

לַפְעָמִים צָדִיק גָּדוֹל נִתְהַפֵּךְ לְאִישׁ אַחֵר מִחֲמַת שְׂנֵאָחוֹ
בּוֹ נִשְׁמַת אָדָם רָשָׁע וְעַל יְדֵי זֶה נוֹפֵל לַעֲבֵרוֹת וּפְגָמִים
חֵם וְשָׁלוֹם, וְלַפְעָמִים נִתְעַבֵּר בְּרָשָׁע נִשְׁמָה קְדוּשָׁה שֶׁעַל
יְדֵי זֶה מִתְעוֹרֵר בְּתִשְׁבָּה, וְכָל אָדָם כָּפִי בְּחִירְתּוֹ וּכְפִי
כְּסוּפָיו וְהִתְחַזְקוֹתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ בִּה' יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ כֵּן ה' יִתְבָּרֵךְ
מִתַּגְּלִיל עֲמוֹ בְּרַחֲמָיו.

קלה.

לְבִי יְקִירִי, הַחוֹתֶר לְמִצָּא הַמִּים טְהוֹרִים שְׁמֻטְהָרִים מִטְּמֵאֵת מֵת
שֶׁהוּא מִינּוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וּמַגִּדִּלִּים אֲמוּנָה שְׁלֵמָה צָחָה וּבְרוּרָה,
שֶׁעַל יָדָהּ יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּלֶם אֶת ה'.

עַל־פִּי רַב הַפּוֹגָמִים בְּבִרִית קֹדֶשׁ בָּאִים לְיָדִי כְּפִירוֹת
גְּדוּלוֹת וְלֵאמוּנוֹת כְּזָבוֹת וּמָזָה בָּאִים כָּל
הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים, וְכֵן כָּל הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק
הָאֱמֶת וְאֲנָשָׁיו הַכְּשִׁירִים אֱמֵתִיִּים, שְׂזָה גַם כֵּן בְּחִינַת
כְּפִירוֹת, כִּי בָּאֱמֶת הַכֹּל אֶחָד, כְּשֶׁמֶאֱמִינִים בְּהַצַּדִּיק
מֵאֲמִינִים בִּה' יִתְבָּרַךְ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱמִין בִּה' יִתְבָּרַךְ
כִּלְאֵי אֲמוּנוֹת הַצַּדִּיק, כִּמּוֹ שְׁכַתּוֹב: "וַיֹּאמִינוּ בִּה' וּבִמְשִׁיחַ
עֲבָדָיו", כִּי הָאֵל בָּהָא תֵּלִיא. וְכָל מִי שֶׁרוֹצֶה לְחוּם עַל
נַפְשׁוֹ, לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ מִן הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתִיּוֹ, עֶקֶר
תְּקוּנוֹ שִׁישְׁלִיד בָּאֱמֶת שֶׁכָּלוּ לְגַמְרִי כָּאֵלּוּ אֵין לוֹ שׁוּם
שֶׁכֶּל וְדַעַת כָּלָל וְיִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה לְבַד בִּה' יִתְבָּרַךְ
וּבַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת כָּלָל
וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי בְּלִי סֶפֶק יִזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל פְּגָמָיו, וְיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה אָמֵן.

קלו.

בת עיני ולבבי, שזכה ברחמים ונסים גדולים מאת ה' להרגיש ולהאמין בהצדיק האמת היחיד בעולם שהוא אב הרחמים והחכמים וראש לכל בחירי צדיקני הדורות, וחושב וחותר במסירות ביגיעות עצומות מקרב לב בוער ולוהט פגחלת אש, לגדל ולפאר ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק האמת שהוא הבעל הבית של העולם, הוא החן והפאר וההדור והיפי של כל העולם כלו, שכל עקר הגאולה שעתיד להתגלות על ידי משיח צדקנו לעתיד על ידו, ותקון העולם תלוי בו.

עקר התגברות השטן, הוא מחמת שהעלים מאתנו את הצדיק האמת.

"בראשית לעיני כל ישראל" תורה ס"ז לקוטי תניינא, פרוסום שם הצדיק, ועין בלקוטי הלכות:

ארח חיים, ט' באב ושאר תעניות, הלכה ג'.

ארח חיים, לולב ואתרוג הלכה א'.

ארח חיים, חנכה הלכה ד'.

חשן משפט חלק א', חלוקת שתפין, הלכה ה'.

חשן משפט חלק א', מצרנות הלכה ד'.

חשן משפט חלק א', מתנה הלכה ג'.

חשן משפט חלק ב', נזקי ממון הלכה ג'.

יורה דעה חלק א', בשר וחלב, הלכה ב'.

יורה דעה חלק ב', מזוזה הלכה ב'.

קלו.

לכבוד עיני ולבי, החביב כבן לפני ה' על גדל חבתו לישראל, וגזר עליו ובחר אותו מעת תחלת היותו בבטן אמו להיות וכו'... כדי שיפתח עיניהם ולבם של ישראל שיראו את אור הצדיק האמת הגנוז וצפון וטמון, המאיר בכל העולמות לדורות עולם.

הסטרא אחרא רוצה חם ושלום להעלים ולהסתיר את אור אלקותו יתברך לגמרי.

כל עקר קנאתו והתגרותו של קלפת עמלק הוא להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת שהוא בחינת שם ה'.

יש מאורי אור ויש מאורי אש וזה לעמת זה, כשמתגברין

מאורי אור אזי נכנעין מאורי אש, וכן להפך חם ושלום, כשנסתלקין מאורי אור אזי מתגברין מאורי אש חם ושלום, וזה בחינת חרבן בית המקדש. ומאורי אור בחינת אור הצדיק האמת, ומאורי אש בחינת מפרסמים של שקר שאין בהם שם ה' כלל.

דע אחי, כי יש צדיק אמתי שהוא ההדור והיפי והפאר והחן של כל העולם כלו, וכשזוה הצדיק שהוא היפי והפאר של כל העולם נתפרסם ונתגדל בעולם אזי נפתחים העינים של העולם, שכל מי שנכלל בזה החן האמת של זה הצדיק שהוא החן והיפי של העולם, דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות ולהסתכל בעצמו על כל המדות איך הוא אוהז בהם, וגם יכול לראות ולהסתכל בגדלת ה' ולהסתכל בעולם על ידי שנפתחו עיניו על ידי התגלות הפאר של הצדיק האמת. וכשזוה הצדיק נתגלה ונתגדל ונתפרסם בעולם ויש לו שם גדול בעולם, אזי נתגדל שמו יתברך, וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק - נתגדל יותר שמו יתברך בכיכול. וכשנתגלה הפאר והיפי של הצדיק האמת ונתגדל שמו, שזוה הגדלת שמו יתברך בכיכול, שעל ידי

זה נַעֲשִׂין המִּחִין וְכַח הָרְאוֹת וְנִפְתָּחִין הָעֵינִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
 וְזֶה 'בְּרֹאשִׁית', אוֹתִיּוֹת רֹאשׁ בֵּית, בְּחִינַת הַבֶּעַל הַבֵּית,
 כִּי זֶה הַצַּדִּיק הוּא הַבֶּעַל הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהוּא מְשַׁנֵּי
 עַל הָעוֹלָם וּמְחַזֵּק בְּדַקֵּי הַבֵּית כִּי תִקּוֹן הָעוֹלָם הוּא עַל
 יְדֵי זֶה. וְזֶה 'בְּרֹאשִׁית', אוֹתִיּוֹת רֹאשִׁית בֵּית, לְעֵינֵי כָּל
 יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ הַצַּדִּיק הַגָּ'ל שֶׁהוּא הַפֶּאֶר שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁעַל
 יָדוֹ נִפְתָּחִין עֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל. אָבֵל יֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם לְהַפְדּוֹ
 מִמֶּשׁ, כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים וְנִתְגַּדְּלִין הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁעַל
 יְדֵי זֶה נִתְעַלֵּם שֵׁם ה' חֵם וְשָׁלוֹם וְכו'.

הַעֲקָר הוּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהִיפֵי שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ, בְּחִינַת "יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ".

קלח.

לְכַבּוֹד חֲמֻדַּת לְבִי, הַמִּתְנַעֲנֵעַ מְאֹד אַחֲרֵי הַבְּעָטָלָר הַנוֹרָא בַּעַל
 כְּתָפִים רַחֲבִים הַנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל מְקוֹמוֹתֵינוּ לְבְּחִינַת לְמַעַלָּה מִן
 הַמָּקוֹם, וְנִצֵּל מֵאֲבֵי אֲבוֹת הַטִּמְאָה שֶׁהִיא הַמִּינוּת וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת
 שֶׁל הַשִּׁקְרָנִים הָרוֹדְפִים אַחֲרֵי כְּבוֹד וְגִאוּן, וְלוֹחֲמִים בַּעֲזוֹת מִצַּח
 לְהַרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הָרוּעָה
 הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוּתָם וְיִשׁוּעָתָם לְדוּרֵי דוּרוֹת לְנִצָּחַת, וְעַל

יְדֵי זֶה הֵם גִּזְרִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת שָׁבָא עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁזָהוּ
עוֹזן פְּלִילִי מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל עֲבֻרוֹת הַחֲמוּרוֹת שְׁבִתוֹרָה. אָבֵל סוֹף
סוֹף יִגְמֹר הַצַּדִּיק אֶת שָׁלוֹ, מֵה שֶׁהִתְחִיל לְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָם בְּתַכְלִית
הַשְׁלָמוֹת כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ וְאָמַר: "גִּמְרֵתִי וְאֶגְמֹר, נִצַּחְתִּי וְאֶנְצַח".
שָׁלוֹם, בְּרָכָה וְכָל טוֹב.

אַשְׁרֵיךְ שֶׁקִּשְׁרָתְךָ אֶת לִבְךָ לְהַצַּדִּיק וְנִצַּלְתָּ מֵאֲבֵי אָבוֹת
הַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֶמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל
הַשִּׁקְרָנִים וְעֵיזֵי פָנִים הָרוֹדְפִים אַחֵר כְּבוֹד וְגִאּוֹה וְלוֹחֲמִים
בְּעִזּוֹת מִצַּח לְהִרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִמָּקוֹר וְשִׁרְשׁ
חִיּוֹתָם שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָרוּעָה הָאֲמִתִּי שֶׁמְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
וּמְקַרְבֵּם לָהּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הֵם גִּזְרִים כָּל הַכְּפִירוֹת
וְהַצָּרוֹת שָׁבָא עַל יִשְׂרָאֵל וּמַעֲכָבִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְכָל
הַגְּזֻרוֹת הֵם הַגִּזְרִים וְהֵם גִּרְמוּ אֶת הַחֲשֵׁךְ וְאִפְלָה שֶׁל
הָאֶמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל יָדָם הִתְגַּבֵּר הַכְּפִירָה וְכָל הַגְּזֻרוֹת
וְהַצָּרוֹת וְהַשּׁוֹאָה שֶׁל הַיִּטְלָר עֲמֵלֵק יִפּוּחַ שָׁמוּ.

קלט.

מִחֲמַד עֵינֵי וְלִבִּי הַנָּעִים, ה' עֲזוֹ וְגִבּוֹר יִהְיֶה מְעֻזָּךְ וַיִּחְזַק לְבָבְךָ בְּכָל
עֵז וְתַעֲצוֹמוֹת לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמְךָ הָאֲרֶה מִהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן הַחֲדָשׁ שֶׁל

הצדיק האמת שיתער לעתיד על ידי משיח צדקנו, שהוא שרש וחיות הכל, והוא מקור כל השמחות ועל ידו נעשים גרים ובעלי תשובה.

הנגון והשיר העליון, 'לקוטי תפלות': מב, מט, נד, סד, קלח, חלק ב': ח.

משיח, 'לקוטי תפלות': ב, ג, טו, טז, סו, פ, פא, קיב, קמב. חלק ב': א, ב, כו, מב.

קמו.

ידיד לבי הנעים, הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת, אור חדש ומצחצח שממרק ומצחצח העינים לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה והשקר של המינות ואמונות כזביות המחשיכים העינים ומחריבים העולם, ולכנס פהיכל החכמה העליונה והשכל האמת.

מי שרוצה לחוס על חייו האמתיים באמת אזי הוא צריך להתחזק בכל כח לשמר עצמו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם, ולהיות חזק ואמיץ וגבור חיל מאד לא להכניע את עצמו פנגד המונעים מלהתקרב להצדיק, בפרט נגד הבעלי גאווה שהם פחינת המן, שהם החכמים

בְּעִינֵיהֶם הַרוּצִים לְהַרְחִיקֵנוּ מֵהַצְדִּיק הָאֵמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
 "וּמְרִדְכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה".

קמא.

לְכַבֹּד מַחְמַד עֵינִי, אֲשֶׁרִיד שְׂזִכִּית לְהֵאמִין בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת אֲב
 הַחֲכָמִים וְרֹאשׁ מְבַחֵר הָאֵמֶת מִבְּחִירֵי צְדִיקָא, הַסְתּוּם הַנִּסְתָּר
 וְהַנֶּעְלָם בְּתַכְלִית הַהֶעְלָם, שֶׁמִּבְטֵל שְׂרֵשׁ הָרַע וְהַקְלָפָה הַכִּי חֲזָקָה
 עֲמֻקָּה וְקִשָּׁה מְאֹד בְּחִינַת הַזֶּמֶן עֲמֻלָּה.

אֵין לְהַעֲרִיד לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה וְעֶנְג נַפְשִׁי
 וְהַחִיּוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁקִּבְּלָתִי מִמִּכְתָּבְךָ שֶׁהָאִיר אֶת עֵינִי
 דַּעֲתִי וּלְבָבִי בְּאוֹר נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, גַּם עֲדִין חֲקוּק בְּלִבִּי
 גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה וְהָאֱהָבָה שֶׁל יוֹם הַפּוּרִים, בְּרֹאוֹתֵי כִי תִהְיֶה
 לְאֵל אֱהָבַת אֵמֶת וְהָאֲחָדוֹת שֶׁבִּינֵינוּ הוּא בְּשִׁלְמוֹת וְלֹא
 נִפְגָּם בְּלָל. ה' יִרְחֵם שְׁנוּכָה לְהוֹסִיף לְהַתְרַאוֹת תָּמִיד
 בְּאֱהָבָה אֲפֹלוּ מִמֶּרְחָק, וּלְשִׁמּוֹעַ דְּבָרֵי אֵמֶת וּלְשִׁתּוֹת מִים
 חַיִּים צוֹנְנִים הַנּוֹזְלִים מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה וְהַחֲסֵד הַמְּטַהֵר
 מִכָּל הַטְּמָאוֹת.

בְּפוּרִים עוֹסְקִים לְהַכְנִיעַ הָרוּחַ סְעָרָה רוּחַ הַטְּמָאָה

הנמשך מבחינת הרב דקלפה, ולהגביר ולהמשיך בחינת הרוח חיים דקדשה הנמשך מהצדיק האמת שעל ידו נשלמין כל החסרונות ונתכפרים כל העוונות.

[תפלה]

רבונו של עולם, מחיה מתים, רחם עלינו והחינו וקיימונו וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהוא אבי אבות הטמאה שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד עד אשר "טבענו ביון מצלה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבילת שטפתנו". זכנו בכח קדשת פורים שנזכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת הפרה אדמה תמימה שהיא בחינת הארת הצדיק האמת לטהרנו באמת מטמאת מת, ועזרנו והושיענו לקיים המצוות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל כך עד שנזכה על ידי זה להיות נזהרים באמת ממשוהו חמץ בפסח ולקיים כל המצוות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. ואזכה בכח הצדיק האמת לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת הזמן עמלק ימח שמו, ולהמשיך קדשת הגם והישועה של פורים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

קמב.

אָחִי יִקְרִי נִפְשִׁי וְלִבִּי, שֶׁקָּשֶׁר עֲצָמוֹ בְּאַהֲבָה עֲצוּמָה אֶל הַצְדִּיק
הַגָּבוֹר וּבֶעַל כַּחַ גָּדוֹל הַמּוֹרִיד וּמַשְׁפִּיל עֲצָמוֹ מְאֹד לְכָל הָרְחוּקִים
מְאֹד מְאֹד בְּעֵצָם קִלְקוּלָם הַגָּדוֹל, לְכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הֵם שָׁם, וּמְכַלָּה
וּמְבַטֵּל תִּקְוַת הָרַע שֶׁלָּהֶם בְּשִׁרְשׁוֹ וּמַגְלָה וּמְבַרֵּר הַטּוֹב שֶׁנִּסְתָּר בָּהֶם,
וּמַהֲפִךְ עֵצָם הָרַע לַטּוֹב גָּמוּר וּמַחְזִירָם לְמוֹטֵב וּמְקַרְבָּם לַה' יִתְבָּרֵךְ.

מִכְתָּבָךְ קִבַּלְתִּי הַיּוֹם וְהָיָה לִי לְנֶחֱת גָּדוֹל, וְלָעֵת עֲתָה
צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיעוּרָנוּ לְצוּם
תַּעֲנִית אֲסִתֵּר כָּרְאוֹי וְלִצְעֵק וְלִזְעֵק וּלְהַתְפַּלֵּל כָּרְאוֹי
וְלִשְׁפֹּךְ לִבֵּנוּ בְּמַיִם נוֹכַח פְּנֵי ה' עַדִּי נִזְכָּה שִׁיעוּנֵנוּ וְיִיעוּרָנוּ
וְיִוָּשִׁיעוּנוּ יִשׁוּעוֹת שְׁלֵמוֹת מְהֵרָה, עַד נִזְכָּה לְקַבֵּל יְמֵי
הַפְּוִרִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה כָּרְאוֹי, וְאִיךְ שֶׁהוּא תִּהְלֶה לָאֵל יֵשׁ
לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה יֵשׁ וְיֵשׁ תִּהְלֶה לָאֵל חַי, מַה שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים בְּכָל הַבְּחִינוֹת. בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ עַל זֶה, מָלֵא
רַחֲמִים. וְה' יִתְבָּרֵךְ יִשְׂמַח אוֹתְךָ וְאוֹתָנוּ בְּשִׂמְחַת פְּוִרִים,
נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ.

[תְּפִלָּה]

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם
 אֶת נַקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גָּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹר לָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת
 שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הַקְדוּשִׁים כְּרָאוּי,
 שְׁנֹזְכָה לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים
 בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב בְּגִילָה וְרִנָּה בְּדִיצָה
 וְחֶדְוָה רַבָּה וַעֲצוּמָה מְאֹד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבֹר גְּלוֹת אֲזַנֵּינוּ שְׁכָל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ כָּלֵם גַּעֲשִׁים וְנִתְגַּלִּים וּמַאֲיִרִים בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאֲנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֶׁת
 פּוּרִים וְכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְהַאֲרֵת הַנְּסִים וּנְפִלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אֲז
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּבְכָל אָדָם וְאָדָם בְּפִרְטִיּוֹת,
 וּבִכֵּן בָּאתִי לִפְנֶיךָ עוֹשֶׂה נְסִים וּנְפִלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּבְכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, לְמִדְּנִי וְהוֹרִינִי וְחַנְּנִי וְזַכֵּנִי שְׁאֲזֹכָה
 לְשִׂמְחַת פּוּרִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, שְׁאֲזֹכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
 בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בִּימֵי הַפּוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶץ עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַקִּדְשָׁה
 שֶׁל פּוּרִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵי אֹרֶז הַצַּדִּיק שְׁמִטָּהּ מִטְּמֵאת מֵת.
 יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתרחם עלינו
בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנזכה לשמח מאד בימי
הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונזכה לקיים
מצות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה
רבה ועצומה, ונזכה להתבונן גדל עצם הים הנפלא
והישועה הנוראה והעצומה הזאת ולפרסומי נסא בפני
כל עם ועדה, ונזכה לקיים מצות משלוח מנות איש לרעהו
ומתנות לאביונים ומצות סעודת פורים בשלמות גדול
ובשמחה רבה ועצומה, ונזכה לקיים מצות השכרות של
פורים. ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות
של פורים כלל לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם
ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות
של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה
מאד אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת
הצדיק אשר אין דגמתה בכל השנה. ואזכה להיות
שמח בכל לב ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל
עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד,
נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית באפן שיהיה
לך לנחת ולרצון. ותקבל שעשועים גדולים משתיתנו

וּשְׂמֵחוּתֵינוּ בְּפוּרִים הַקְדוּשׁ, וְנִזְכֶּה גַם עִתָּה בְּכָל שָׁנָה
 וּשְׁנָה לַהֲנֵם הַגָּדוֹל וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל פּוּרִים, לַהֲכַנִּיעַ
 וּלְגַרֵּשׁ וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל מֵאַתָּנוּ קְלַפַּת הָמָן עַמְלֵק וְזִהְמָתוֹ
 הַגָּדוֹלָה וְלִמְחוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וּלְטַהֵר עַצְמֵנוּ
 מִזִּהְמָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת
 מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר. וְנִזְכֶּה לַהֲמַשִּׁיךְ שְׂמֵחַת פּוּרִים עַל כָּל
 הַשָּׁנָה כֻּלָּה לְשִׂמְחַת תָּמִיד בְּךָ בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה בְּאַמֶּת,
 וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְקִדְשֵׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה וּלְקִדְשֵׁת
 פֶּסַח בְּאַמֶּת, וְנִזְכֶּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וַיְקִים בָּנוּ
 מִקֶּרֶא שְׂפָתוֹב "כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחֲנוּ",
 יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

קמג.

מִחֲמַד לְבִי וְעֵינַי, שֶׁנִּקְלַעַ וְנִשְׁזַר בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת הָאֱהָבָה אֶל הַצַּדִּיק
 הָאַמֶּת הָעוֹסֵק בְּכָל דּוֹר תָּמִיד לְגִיר גָּרִים וּלְקִרְב כָּל הָרְחוּקִים וּלְקַבֵּץ
 כָּל הַנִּדְחִים לַה' יִתְבָּרֵךְ בְּכַח חֲכָמָתוֹ וְעֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת.

הַיּוֹם זָכִיתִי לְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרָה טוֹבָה, אֲשֶׁר קִיַּמְתָּ הַמְצוּוֹת
 שֶׁל חַג הַפֶּסַח הַקְדוּשׁ בְּכַשְׁרוֹת וְדִיצוֹת. ה' יִרְחַם
 עָלֶיךָ וַיּוֹשִׁיעֶךָ שְׂתִזְכֶּה לִידַע מִכֶּחֶךָ הַגָּדוֹל לְאִין שְׁעוֹר,

שִׁישׁ לָךְ כַּח לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְגַּבֵּר מֵעַתָּה לְקִים כָּל הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה כָּרְאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.

[תַּפְלָה]

(מתוך השמטות לספר 'לקוטי תפלות' מרב מענדיל ממשערונוביץ)

רבונו של עולם, זַיְנִי לְקַבֵּל קִדְשָׁת חַג הַפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ
בְּזִמְנֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּכָל יְמֵי הַפֶּסַח הַקָּדוֹשִׁים
מֵאֲסוּר אֲכִילַת חֶמֶץ אֲפֹלוּ בְּמִשְׁהוֹ, וְתַזְכֵּנִי לְקִים מִצְוֹת
אֲכִילַת מִצֵּה בְּפֶסַח בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה
לְקַבֵּל הַמוֹחִין הַקָּדוֹשִׁים הַמְּאִירִים אֶז. וּבְכַח הַזֶּה תַּזְכֵּנִי
לְשׁוֹמֵר הַמוֹחִין וְהַמְּחַשְׁבָּה שְׁלִי בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה בְּכָל יְמֵי
הַשָּׁנָה לְעוֹלָם, וְלֹא אֶתֵּן מְקוֹם לְשׁוֹם מְחַשְׁבָּה חִיצוֹנָה כָּלֵל
לְבִטּוּלָה, מִכָּל שֶׁכֵּן לְשׁוֹם מְחַשְׁבָּה רָעָה וְהִרְהוּר רָע חֹס
וְשָׁלוֹם לְכֹנֶם בְּמַחִי וְדַעֲתִי אֲפֹלוּ כְּרָגַע קָלָה, וְלֹא אֶכְנֶם עִם
פְּתוּנֵי יִצְרֵי הָרַע בְּשׁוֹם טוֹעֵן וְנִטְעֵן כָּלֵל, רַק אֲזַכָּה לְהַתְגַּבֵּר
עַל יִצְרֵי תַּמִּיד וּלְגַבֵּר עַל כָּל מִינֵי מְחַשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
וּלְגַרְשָׁם וּלְהִרְחִיקָם מִמּוֹחִי וּלְבִטּוּלָם בְּבִטּוּל גָּמוּר, בְּאִפֶּן
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם נְגִיעָה וְאַחִיזָה בְּמַחִי וּמְחַשְׁבֹּתִי אֲפֹלוּ

בְּמִשְׁהוֹ. וְאִזְכָּה לִהְיוֹת בְּכָל־ל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם דַּעֲבָדִין
מִצֻּוֹתָא וּמִרִּיבָה בְּסִטְרִין אַחֲרִין דְּלֹא יִתְקַרְבוּ לְמִשְׁכָּנָא
דְּקִדְשָׁה.

קמדר.

לְכָבוֹד רַחֲמָא דְנַפְשָׁא, הַחֲכִיב בְּעֵינֵי ה' כָּבֵן יַחֲד כָּבֵן יָקִיר מְצֹד
גָּדֹל תִּקְוָה תַּאֲוָתוֹ שְׁמִתָּאוֹה אֶל הַמִּנְהִיג הַחֲכָם שְׁמִקְפֵּץ כָּל הַנִּגְדָּחִים
וּמַחְזִירֵם לַה' וּלְתוֹרָתוֹ. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב.

מֵאֵד רַבִּים וּגְדוֹלִים מַעֲשָׂיו וּפַעֲלָיו אֲשֶׁר הִכִּין בְּשִׁבְלָנוּ
לְהַחְיֹתֵנוּ בַּהֵיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר פָּעַל וַהֲכִין לָנוּ וּלְכָל
הַדּוֹרוֹת וְהַמִּצִּיא לָנוּ אוֹצְרוֹת שֶׁל אֱמוּנָה וְדַעַת לְבַל נִמוּט
לְעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּא וַיִּשְׁתַּוּמֵּם יִבְהֵל וַיִּחַרְד כָּל מִי
שְׂרוּאָה הַמֵּרָאָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אוֹר הַחֲדָשׁ וְהַפֶּלֶא
נוֹרָא הַזֶּה עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, הַמַּחְיָה וּמְקִים אוֹתָנוּ
עַל יְדֵי חֲכָמָתוֹ בַּדּוֹר הַזֶּה לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר.

ה' יִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁתַּתְּהַפֵּךְ הִירִידָה
לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה וְנִזְכָּה לַהֲדַפִּים עוֹד סְפָרִים הַרְבֵּה, לְעוֹרֵר
לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַמִּנְהִיג הָאֲמִתִּי נַחֵל נוֹבֵעַ.

קמה.

לְכַבֹּד שְׂמִיחַת לְבִי, אֲשֶׁר שָׁזַר וְדָבַק עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת,
 בַּעַל הַנִּפְלְאוֹת, פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, לְרַפְּאוֹת וּלְהַחְיֹת אוֹתָנוּ
 תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר, בְּזִכּוֹתָו וּכְחוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ ה'
 רְפוּאָה בְּשָׁלְמוֹת וְתוֹפָה לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת הַתְּגִלּוֹת הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי.

אָהוּבִי אָחִי נַפְשִׁי וּלְבָבִי, אֲשֶׁר נָעַם אֶהְבֶּתְךָ תְּקוּעַ
 וְקָבוּעַ בְּלִבִּי תָמִיד בְּאַמֶּת, בְּגִדְל עֲנוּתְנוּתְךָ
 בְּטַחְתִּי לִפְתָּח פִּי וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁפָלְבִי. עֲמַדְתִּי
 מִרְעִיד וּמִשְׁתּוֹמֵם וְצִירִים וְחִבְלֵי לֵדָה אֲחֻזּוֹנִי, מִהַשְׁמוּעָה
 לֹא טוֹבָה שְׁאַתָּה נִמְצָא בְּבֵית הַחוּלִים, הוֹמָה לְבִי עַל
 צַעֲרְךָ וּכְאַבְךָ. צַר לִי עָלֶיךָ אָחִי חֲבִיבִי כְּנַפְשִׁי. לְבִי בְּטוֹחַ
 בְּחֶסֶדִי הַנֶּשֶׁם וְנִפְלְאוֹתָיו, כִּי בְּיָדָיו יִרְחֵם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וִירְפָא אוֹתְךָ מִהֶרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
 רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. וְכַחוֹ הַגְּדוֹל הַנִּשְׁגָּב וְהַנּוֹרָא
 שֶׁל הַצְדִּיק הָאֱמֶת, נֶחֱל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבָּנוּ נֶחֱל נֶחֱל
 נֶחֱמָן מְאוּמָן, יַעֲמֹד לָךְ וּלְבֵיתְךָ לְמַחֲסֶה וּלְמַגֵּן לְנֶצַח.

דַּע, כִּי הַיָּלֵד פֶּלֶא שְׁלָנוּ 'אבִי הַנֶּחֱל' כָּבֵד עוֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת
 גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם, וְעַתִּיד לְהִיּוֹת חֲבִיב וְחָשׁוּב בְּדוֹרוֹת
 הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ. וְדַע, כִּי הַרְּבֵה מְקַרְבִּים בַּחוּרֵי חֶמֶד

חֲדָשִׁים הַמְצִינִים בְּתוֹרָה, וּגְדוּלֵי תוֹרָה הֵכִי מְצִינִים, וְגַם
אֲנָשִׁים רְחוּקִים מְאֹד, נִתְקַרְבוּ לָרַבֵּנוּ ז"ל בְּהִתְעוּרוֹת
גְּדוּלָּה עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ 'אבִי הַנַּחֵל' הַקּוֹרֵא וּמַחְרִיד
מִגְלָה מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים וְתוֹרָה יִקְנֶשׁ עֲצָמוֹ אֶל הַנַּחֵל
נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה.

ה' יֹאדִיר יָמֶיךָ וַיַּחֲזֵק לְכַבְּדֶךָ וַיְגַדִּיל דַּעְתְּךָ וַיַּעֲזֹרְךָ
בְּהִתְעוּרוֹת גְּדוּלָּה לְחַשֵּׁב וּלְחַשֵּׁק לְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי, לְהַאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר הָאוֹרוֹת הַחֲדָשׁ
הַמֵּאִיר עֲכָשׁוֹ בְּעוֹלָם אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ מִימֵי קֶדֶם,
וּלְהַיְטִיב מִטּוֹבוֹ לְכָל הָעוֹלָם, שְׂכָלָם צְרִיכִים לִיהְנוֹת
מִתּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר חַיִּים וְתִקּוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בּוֹ.

שלמה בן אברהם

מחבר 'אבִי הַנַּחֵל'

תָּם וְנִשְׁלָם שִׁבַּח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

נ נח נחמ נחמן מאומן

* נַחֲנָה נַחֲמָה נַחֲמָן מֵאֲמֹנָה *

תִּקּוּן הַכֶּלֶל?

הוא תִּקּוּן הַבְּרִית (במבאר בלקוטי מוהר"ן ח"א כט אות

ד). והוא תִּקּוּן לְמַקְרָה לִילָה חֵם

וְשָׁלוֹם, לזמר אֱלֹהֵי הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים

בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ. הוֹצִיאוּ מִהֶעֱלֵם אֶל

הַגָּלוּי, אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ צַדִּיק

יְסוֹד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבֵּנוּ

נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא בֶּן שְׁמַחָה, נַחֲנָה נַחֲמָה נַחֲמָן

מֵאֲמֹנָה זִכָּר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָהּ, זְכוּתוֹ יִגַּן

עָלֵינוּ אָמֵן:

טוב לומר זאת לפני העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ הקודש, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא בן שמחה, נ נח נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו גרננה ליהוה, גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות גריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים: הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז » מִכֶּתֶם לָדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: ^א אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה, טוֹבֹתַי בֶּל עָלִיד: ^ב לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם: ^ג יִרְבוּ עֲצוּבוֹתֶם אַחֵר מִהֶרֶן, בֶּל אֶסִּיד נִסְפִּיהֶם מִדָּם, וּבֹל אִשָּׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שִׁפְתַּי: ^ד יְהוָה מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיד גּוֹרְלִי: ^ה חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בִנְעָמִים, אֵף נִחַלֹת שְׁפָרָה עָלַי: ^ו אֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי: ^ז שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדִי תָמִיד, כִּי מִימִינִי בֶל אֲמוּט: ^ח לִכֵּן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֵף בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לִבְטָח: ^ט כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שָׁחַת: ^י תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שֹׁבַע שְׁמֵחוֹת אֶת פִּנְיָךְ, נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

לב » לָדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פֶשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה: ^א אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ^ב כִּי הִתְחַרְשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי, בְּשִׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם: ^ג כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ, נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי בְּחֶרְבִנִי קוֹץ סֶלָה: ^ד חֲטָאתִי אֲוִידֵעֶךָ וַעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאָתָ עוֹן חֲטָאתִי סֶלָה: ^ה עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהִים לָעֵת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ^ו אַתָּה סֶתֶר לִי [כאן צריך להפסיק מעט] מִצָּר

תקון הכללי

תִּצְרֵנִי, רִנִּי פֶלֶט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה: ^ה אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה
תֵּלֶךְ, אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינֵי: ^ו אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמַתַּג וָרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: ^ז רַבִּים מִכְּאוּבִים
לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְּכֵנוּ: ^ח שִׂמְחוּ בִיהוָה
וְגִילוּ צַדִּיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא ^א לִמְנַצֵּחַ מְזֻמּוֹר לְדָוִד: ^ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם
רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ^ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרְצָן,
וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֹיְבָיו: ^ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל
מִשְׁכָּבוֹ הַפֶּכֶת בַּחֲלוֹי: ^ה אֲנִי אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפָּאָה
נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: ^ו אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ: ^ז וְאִם בָּא לָרְאוֹת שׁוֹא יִדְבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ, יֵצֵא
לַחוּץ יִדְבֵּר: ^ח יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלִי יִחְשְׁבוּ רָעָה
לִי: ^ט דִּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם
אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחֲתִי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלִי עָקֵב:
^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם: ^{יב} בּוֹזֹאת יִדְעָתִי
כִּי חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא יִרְעֶה אֹיְבֵי עָלִי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ
בִּי, וּתְצִיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: * כאיל תערג על אפיקי
מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: * צמאה נפשי לאלהים
לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: * היתה לי דמעת
לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: * אלה
אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בדרך אדדם עד בית
אלהים, בקול רנה ותודה המון חוגג: * מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פניו: * אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על-כן אזכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר מצער: * תהום אל תהום קורא לקול
צנורך, כל משברך וגלך עלי עברו: * יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: * אומרה לאל
סלעי למה שכחתני, למה קדר אלך בלחץ אויב: * ברצח
בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה
אלהיך: * מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול
וישמרו את הבית להמיתו: * הצילני מאיבי, אלהי,
ממתקוממי תשגבני: * הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים
הושיעני: * כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא פשעי

תקון הכללי

וְלֹא חָטֵאתִי יְהוָה: ^ה בְּלִי עֹון וִירוּצוֹן וִיכֻנָּנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וִרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל תַּחֲנוּן כָּל בְּגֵדֵי אֹון סֵלָה: ^ז יֵשׁוּבוּ לָעֶרֶב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה יִבְעִיוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוּרָי: ^{יב} אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: ^{יג} חָטֵאת פִּימוֹ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלְהָ בְּחֻמָּה כִּלְהָ וְאִינָמוּ, וַיִּדְּעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וַיֵּשְׁבוּ לָעֶרֶב יִהְיוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאַכֹּל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ, כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזֻמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז ^א לְמַנְצָה עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ^ב קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דִּרְשָׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ^ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה:

ה. אחֹזֶת שְׁמֹרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ה. חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ה. אֲזַכֹּרָה נִגִּינָתִי בַלִּילָה, עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ה. הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
לְרָצוֹת עוֹד: ט. הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר:
י. הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל, אִם קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא. וְאֲמַר
חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עָלְיוֹן: יב. אֲזַכֹּר מַעֲלָלֵי יְהוָה, כִּי
אֲזַכֹּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵד: יג. וְהִגִּיתִי בְּכָל פֶּעֶלְךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד. אֱלֹהִים, בִּקְדֹשׁ דִּרְכֶּךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
טו. אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֶזְךָ: טז. גָּאֻלְתָּ
בְּזֹרֹעַ עֲמֹךְ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סָלָה: יז. רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים,
רָאוּךָ מַיִם יַחִילוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח. זִרְמוּ מַיִם עֲבוֹת,
קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצִצִּיךָ יִתְהַלְכוּ: יט. קוֹל רַעְמֶךָ בַּגִּלְגָּל
הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ. בָּיִם דִּרְכֶּךָ
וַשְׁבִּילֶךָ בְּמַיִם רַבִּים, וַעֲקֹבוּתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ: כא. נַחִיתָ כִּצְאוֹן
עֲמֹךְ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ. תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מִעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדֹר וָדֹר: כ. בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲלִל אָרֶץ וַתִּבֵּל, וּמִעוֹלָם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג. תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ
בְּנֵי אָדָם: ד. כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,

תקון הפללי

וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ^ה זֶרְמָתָם שְׁנָה יְהוּ, בְּבִקְרָא כְּחֻצִּיר יִחְלֹף:
 בְּבִקְרָא יִצִּיץ וְחֹלֶף, לְעֶרֶב יְמוּלֵל וְיִבֶּשׁ: ^ו כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּךְ,
 וּבְחֻמָּתְךָ נִבְהַלְנוּ: ^ז שְׁתָּה עֲוֹנֵתִינוּ לְנִגְדְּךָ, עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר
 פָּנֶיךָ: ^ח כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ, כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּה:
 יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים
 שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן, כִּי גִז חֵישׁ וְנִעְפָּה: ^ט מִי יוֹדֵעַ עֹז
 אָפֶךְ, וְכִירָאֲתָךְ עִבְרָתְךָ: ^י לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנִבָּא
 לְבָב חֲכָמָה: ^{יא} שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ:
^{יב} שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָא חֲסִדְךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ:
^{יג} שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: ^{יד} יִרְאֶה אֵל
 עֲבָדֶיךָ פֶּעֱלָךְ, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם: ^{טו} וַיְהִי נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

קה ^א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
^ב שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ^ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
 קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ^ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ, בִּקְשׁוּ
 פָּנָיו תָּמִיד: ^ה זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי
 פִּיו: ^ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ^ז הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ^ח זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוָּה
 לְאֵלֶיךָ דּוֹר: ^ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:

וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: ^א לֵאמֹר לְךָ
אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: ^ב בַּהֲיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר,
כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ: ^ג וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי, מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אֲחֵר: ^ד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
^ה אֶל תִּגְעֻעוּ בַּמְּשִׁיחִי, וְלִנְבִיאִי אֶל תִּרְעֻעוּ: ^ו וַיִּקְרָא רָעֵב עַל
הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לֶחֶם שָׁבֵר: ^ז שָׁלַח לַפְּנִיָּהם אִישׁ, לַעֲבֹד
נִמְכָּר יוֹסֵף: ^ח עָנוּ בְּכָל רָגֶל, בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: ^ט עַד עֵת
בָּא דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְהוָה צִרְפָּתָהּ: ^י שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהָ,
מִשָּׁל עַמִּים וַיַּפְתִּיחֶהּ: ^{יא} שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל
קִנְיָנוֹ: ^{יב} לֹאסֹר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקֵנָיו יַחֲכֶם: ^{יג} וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מִצֻּרִים, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: ^{יד} וַיִּפְרֹא אֶת עַמּוֹ מְאֹד,
וַיַּעֲצֻמְהוּ מִצֻּרָיו: ^{טו} הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו:
^{טז} שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: ^{יז} שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי
אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: ^{יח} שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא
מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: ^{יט} הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמָת אֶת דִּגְתָּם:
^כ שָׂרֵץ אֶרֶצָם צִפְרֹדֵּעִים, בַּחֲדָרֵי מְלִכִּיהֶם: ^{כא} אָמַר וַיָּבֹא
עָרֹב, כָּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: ^{כב} נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֹד, אִשׁ לַהֲבוֹת
בְּאֶרֶצָם: ^{כג} וַיֵּךְ גִּפְנִים וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: ^{כד} אָמַר
וַיָּבֹא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסִּפְּרָם: ^{כה} וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶצָם,

וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: ^{לז.} וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל
 אוֹנֶם: ^{לח.} וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיֵן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: ^{לח.} שְׂמַח
 מִצָּרִים בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פֶּחָדִם עֲלֵיהֶם: ^{לט.} פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה,
 וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: ^{מ.} שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֶם:
^{מא.} פָּתַח צוּר וַיִּזְבּוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהָר: ^{מב.} כִּי זָכַר אֶת
 דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו: ^{מג.} וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה
 אֶת בְּחִירָיו: ^{מד.} וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹיִם, וְעָמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ:
^{מה.} בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלז ^{א.} עַל נִהְרֹת בָּבֶל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בְּזִכְרֵנוּ
 אֶת צִיּוֹן: ^{ב.} עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תִּלְּנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ: ^{ג.} כִּי שֵׁם
 שְׁאֵלֵנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
 צִיּוֹן: ^{ד.} אֵיךְ נָשִׁיר אֶת יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֹכַר: ^{ה.} אִם
 אֲשַׁכַּחַד יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ^{ו.} תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם
 לֹא אֲזַכְּרֶנּוּ, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי:
^{ז.} זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ
 עַד הַיּוֹם בָּהּ: ^{ח.} בַּת בָּבֶל הַשְׁדּוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ
 אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגָמְלָת לָנוּ: ^{ט.} אֲשֶׁרִי שְׁיֵאֲחִז וְנִפְץ אֶת עַלְלִיךְ
 אֶל הַסֵּלַע:

קג א. הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו:
 ב. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג. הללוהו בתקע
 שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד. הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
 במנים ועוגב: ה. הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
 תרועה: ו. כל הנשמה תהלל יה, הללויה:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלוש פסוקים אלו:
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו, וגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה
 ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הפתחים,

והיא מעט הפמות ורב האיכות

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא,
לעלא מן כלא, ולית לעלא מנד, דלית מחשבה תפיסא
בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה.
אותך אדרש, אותך אבקש שתחת חתירה דרך כבושה
מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום
שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך
ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך
באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי
לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול
שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות
בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך",
ותן לי לב טהור לעבודך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור
גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור
החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי,
הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי
מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה
ולבקר בהיכלו, בלז אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

תפלה לתקון הפללי

אחר־כך טוב לוֹמַר תפלה זו, יסדה מורנו רבי נתן
זצ"ל:

אֲשִׁירָה ליהוה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי, יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי
אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: הודו ליהוה בְּכִנּוּר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר
זְמָרוֹ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ:
עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל, עָלִי הַגִּיזֵן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמַּחְתָּנִי יְהוָה בַּפְּעִלְךָ,
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִירָה, עֲזָרְנִי וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאֵזְבָּה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה
מִיְּנֵי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים. וּבִזְכוֹת אֵלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל
תְּהִלִּים שְׁאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם: אֲשֵׁרִי, בְּרָכָה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, נְגוּן,
תְּפִלָּה, הוֹדָאָה, מְזֻמּוֹר, הַלְלוּיָהּ: בִּזְכוֹת הַמְּזֻמָּרִים וּבִזְכוֹת
הַפְּסוּקִים וּבִזְכוֹת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעְמֵיהֶם
וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מִרְאשֵׁי תְבוֹת וּמִסּוּפֵי תְבוֹת, וּבִזְכוֹת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְׁלֹום, עִם כָּל הָעֲשָׂרָה צַדִּיקִים, שֶׁיִּסְדּוּ סֵפֶר תְּהִלִּים
וּבִזְכוֹת הַצַּדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן

תקון הכללי

פיגא, נ נח נחמ נחמן מאומן זכותו יגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר
אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית, ובזכות כל
הצדיקים והחסידים האמתיים, תופני ותחנני, שאזכה ברחמיך
הרבים להוציא כל הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה, בין בשוגג
בין במזיד, בין באנס בין ברצון, (אם אומר חס ושלום בשביל
מקרה שנודמן לו באותו הלילה, יאמר: ובפרט כל הטפות שיצאו
ממני בלילה זה על ידי מקרה לילה, שקרה לי בעוונותי הרבים),
כלם אזכה, ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול,
להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו
ונתפזרו ונפוצו ונדרחו לשם, ואל ידח ממך נדח. ותכניע ותשבר
ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין ושדין
ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות, שיצאו ממני
לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגול מהם החיות דקדשה,
וכל הניצוצות הקדושים שבלעו:

רבוננו של עולם, אל חי וקים, חי החיים, מלא רחמים, הדין את
כל העולם לכף זכות תמיד, החפץ חסד ומרבה להיטיב.
אבי אבי, גואלי ופודי. ידעתי יהוה ידעתי, כי אני בעצמי החיב
והפושע אפלו בהמקרות שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את
המחשבה כלל והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בלילה,
ועל ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי, ושחתתי
מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי, אוי לנפשי, כי גמלתי לי

רעה. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים מצא את עוונני. הנני לפניך באשמה רבה, הנני לפניך מלא בושה וכלמה, מלא טנופים ולכלוכים, מלא תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לבנות בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע ור, כי נגע עד הנפש, מר לי מאד, אבי שבשמים, מר לי מאד, רבון כל העולמים. ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם מרירות נפשי, אשר עד גבהי שמים יגיע, כי קצתי בחיי, למה לי חיים באלה, חיים מרים ומרורים ממות. את קבעת כוס התרעלה שותית, מצית, מפשי:

רבוננו של עולם, אתה לבד ידעת רבוי ועצם הפגמים הגדולים, העצומים והנוראים, שנעשים על ידי-יזה בכל העולמות, ועתה איך אוכל לתקן זאת ובמה יזכה נער כמוני לתקן את אשר שחתתי. אך אף-על-פי-כן ידעתי, ואני מאמין באמונה שלמה, כי אין שום יאוש בעולם כלל, ועדין יש לי תקוה, ועדין לא אבדה תוחלתי מיהוה, כי חסדי יהוה בי לא תמנו, כי לא כלו רחמי:

על-כן באתי לפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, אלהי כל הצדיקים והחסידים האמתיים ואלהי כל ישראל, אלהי הראשונים והאחרונים, שתרחם עלי ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת משפטך אשמר, ותכף את יצרי להשתעבד לך, ותגער בהיצר הרע ותגרשו ממני

תקון הכללי

מעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתִפְלְטֵנִי מֵעַתָּה מְכַל מִיְּנִי הַהֲדוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִפְּגַם הָרְאוֹת וּמִפְּגַם הַדְּבוּר, וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מְכַל מִיְּנִי פָּגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִמִּקְרָה, בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מְלֶכֶד אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֶזֶק. שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ כָּפִי. הִצַּל הִצַּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצַּל לְקוֹחִים לְמוֹת, הִצַּל נִרְדָּף וְחִיב כְּמוֹנִי, הִצִּילֵנִי מִן הַשְׁאוּל תַּחֲתִיּוֹת. תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אֶבֶד, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי מָה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הִיּוֹדֶךָ עֶפֶר, הִיגִיד אִמְרָתְךָ. דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי, עֲרַבְנִי, עֲרַב עֲבֹדְךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי יָדַיִם. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֵלָא בְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מְנוּס וּמִבְטָח, כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים, עַל חֲמֻלָתְךָ הָאִמְתִּית, עַל חֲנִינוּתְךָ הַנִּצְחִית וְעַל כַּח וְזִכּוֹת הַצְדִּיקִים, שֶׁשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת, שְׁאֵין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, בָּהֶם תִּמְכְּתִי יְתֻדוֹתִי, בָּהֶם אֲשַׁעֵן וְאֶסְמַךְ, בְּזִכּוֹתֵם וּכְחֵם אֶבְטַח וְאֶקְוֶה, כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשְׁאוּל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שַׁחַת. אֶהְיֶה יְהוָה, מְלַטְנִי, אֶהְיֶה יְהוָה, פִּדְנִי, רֹאה מַסְכֵּן כְּמוֹנִי מִזֶּרֶף בְּלֵב יָמִים, תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלֵי עֲבָרֹ. צוֹד צְדוּנִי בַצָּפוֹר, אִיכִי חָנָם. צָמְתוֹ בְּבוֹר חַיִּי, וַיְדוּ אָבֵן בִּי. צַפּוּ מַיִם עַל רֹאשִׁי, אִמְרָתִי נִגְזַרְתִּי. קִרְאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה, מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת, קִרְאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, מלא חסד חנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא טוב, מלא רצון. כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד, והנני מקים קבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל כזה, ממקומות מגלים כאלה. ממעמקים קראתיך יהוה, מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. ואם בעונותינו הרבים ירדנו למקום שירדנו, וירדנו עכשו בעקבות משיחא למקומות גמוכים ושפלים מאד מאד, שלא ירדו ישראל לתוכם מעולם, כמו שכתוב: ותירד פלאים, אין מנחם לה, אף-על-פי-כן אין אנו מיואשים עצמנו, חס ושלום, בשום אופן בעולם כלל, כי כבר הבטחתנו להשיבנו ממצולות ים, כמו שכתוב: אמר אדני מבשן אשיב, אשיב ממצולות ים. וכתוב: ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם:

רבונו של עולם, פתח פיה לאדם כמוני, ותשלח לי דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל לנצח אותך, לרצות ולפייס אותך, שתקבל ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרתי לפניך, באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, ואף-על-פי שאיני יודע לכון שום כונה מהפגנות העצומות והנוראות, שיש באלו העשרה מזמורים, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשוכה לפניך האמירה בפה לבד, באלו השגתי וכונתי כל הסודות והפגנות שיש

תקון הכללי

בהם, ויהיו אמרי לרצון לפני אדון כל. והנני משליך יהבי עליך, והנני מקשר עצמי לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים, שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט להצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, נח נחמ נחמן מאומן, זכותו יגן עלינו אמן, ועל דעתם ועל פונתם אמרתי כל אלו העשרה קפיטל תהלים, ובזכותם וכחם אזכה לעורר ולגלות כל העשרה מיני נגינה, שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהם כלולים בשמוך המיוחד, הגדול והקדוש ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, שהם "אל אלהים" (פזם): אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שהם עולים במספר תפ"ה (ארבע מאות שמונים וחמש), במספר תהלים, בכח אלו השמות תזבני להוציא כל הטפות קרי לבטלה מבטן הקלפה שבלעם, אשר מספר שמה עם האותיות עולה תפ"ה, שהיא בקלפה בנגד קדשת ספר תהלים. ובכח אלו העשרה מזמורי תהלים תעורר השני השמות הקדושים "אל אלהים", ותהרג, ותשבר ותכניע, ותעקר ותכלה ותבטל את הקלפה הזאת שבלעם, ותכריח אותה להפליט כל הטפות הקדושות מבטנה וקרבה, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ותקים מקרא שכתוב: חיל בלע ויקיאנו, מבטנו יורישנו אל. ותהרג כל הקלפות, שנבראו על ידי אלו הטפות, ותוציא ותגול מהם החיות דקדשה. וכל הניצוצות הקדושות שבלעו על ידי פגם חטא זה, כלם תוציאם, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית, ותזבנו לקבל עלינו

על מלכות שמים באהבה תמיד, ונופה לעם כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים באמת ובלב שלם, באפן שנופה לכרא גופים וכלים קדושים לכל הנשמות דאזלין ערטילאין על-ידי עוונותינו הרבים על-ידי פגם הטפות קרי, שיצאו ממני לבטלה:

רבנו של עולם, אמיץ כח, ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שנופה לתקן פגם הברית, פגם טפי המח, בין מה שפגמנו בזה בשונג, בין במזיד, בין באנס, בין ברצון - על הכל תמחל ותסלח לי, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונופה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, נ נח נחמן מאומן, אשר אני מכחת רגלי וטלטלתי עצמי בטלמול הקשה בשביל לבוא הנח להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה אשר הבטיחנו בחיינו הקדושים, לעמוד בעזרתנו סלה תמיד, בשנבוא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים. והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה מה שעליך), ומחל לי, וסלח לי, וכפר לי על כל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ופשעתי ופשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושם"ה גידי, במחשבה, דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר כחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית, שהוא כלל כל התורה כלה, והרע בעיניך

תקון הפללי

עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר, מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. הרב כבסני מעוני, ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני, ומשלג אלבין. תשמיעני ששון ושמחה, תגלגל עצמות דבית. הסתר פניך מחטאי, וכל עונותי מחה. מחה פשעי למענך, כאמור: אנכי אנכי, הוא מוחה פשעיך למעני, וחטאתיך לא אזכור, ותמלא עלי ברחמים, ותהיה בעזרי תמיד בזכות וכח הצדיקים האמתיים, ותשמרני ותצילני תמיד, ותתן לי כח להתגבר על יצרי ולכר ולשבר את תאוותי, ולא אפגם עוד מה שפגמתי, ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה. אם און פעלתי לא אוסיף, כי כבר הבטחתנו, שגם על זה מועיל תפלה ובקשה להנצל להבא ברחמיך האמתיים, מן היצר הרע וכת דילה. (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר: ובפרט על מקום ציון הקדוש הזה, עזרני בזכות הצדיקים הגנוזים פה) ורחם עלי, ותן לי כח וגבורה מאתך, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי תמיד, עד שאזכה ברחמיך לגרשו ולסלקו ולבטלו מעלי לגמרי מעתה ועד עולם, כי כבר כלו ביגון חיי, ושנותי באנחה, פשל בעוני כחי, ועצמי עששו, עד אשר פשל כח הסבל:

רחם עלי אבי אב הרחמן, רחם עלי שומע תפלה, חוס וחסל עלי, שומע צעקה, שומע אנחה, שומע אנקה, רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל יפל דמי ארצה לפניך, אל תתן

לשחת נפשי, הצילני מדמים, אלהים, אלהי תשועתי. תרנן לשוני צדקתך. חוסה עלי, כרב רחמיה, כרב חסדיך, יהמו נא מעיד וחנינותיך על עלוב נפש פמוני, על נרדף פמוני, על מלכלך פחטאים פמוני, על חסר דעה, חסר עצה פמוני, כי לך לבד עיינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני למרום, עזר נא, הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה, באמת ובלב שלם, ואזכה להיות תמיד פרצונך הטוב מעתה ועד עולם. כחסדך חייני, ואשמרה עדות פיה. לב טהור פרא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי:

ויבכו, יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השמחה והחידוה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל לעולם, כמו שכתוב: הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו. שתעזרני ברחמיה העצומים ותזכני להיות בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה והרעבה אליך מאד, הסר ממני יגון ואנחה, שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא.

תודיעני ארח חיים. שבע שמחות את פניך, געימות בימיך נצח. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך באמת. עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר. זכני לכל העשרה מיני נגינה וקדשה, שהם מכניעים ומתקנים פגם הברית, באמור:

תקון הכללי

אֶבְרָךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אִף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה. בֵּית וְהוֹן נִחַלַת אָבוֹת, וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׁפָּלַת. יוֹמָם יֵצוּה יְהוָה חֲסִדּוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמּוֹ, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי. לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכָּתָם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ. אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בַּלַּיְלָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי. הַיֵּאֱכַל תִּפֹּל מִבְּלִי מַלַּח, אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן לְאַחֵרִים הַדֹּד וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי. וְלֹא אֶמַר, אֵיזָה אֱלֹהִים עָשִׂי נֹתֵן וּמִירוֹת בַּלַּיְלָה. שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יֵרָאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל. וְנֹאמַר: הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ, הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּבְנוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחוּל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תִתְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בֵּינָם מִיִּרְבַּתִּי אֶרֶץ. וְקַבֵּץ נִדְחֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאֶרֶצֵּנוּ: וְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וְשֵׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשֵׁב וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפְיָצָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקַּבֵּץ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וְהִבִּיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אָבוֹתֶיךָ, וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִיבְךָ, וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ. וְנֹאמַר: נָא יְהוָה אֱלֹהִים, מְקַבֵּץ נִדְחֵי

יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקְבֵּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו. וְנֹאמַר: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם יְהוָה,
 נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגֻאֲלָנוּ, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקָנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֶרְתֵּנוּ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וּפְדוּיֵי
 יְהוָה יֵשׁוּבוּ, וְכֹאז צִיּוֹן בְּרָנָה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם, שְׂשׂוֹן
 וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ, וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה. וְנֹאמַר: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם
 תִּבְבְּלוּ, הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה
 יִמְחֲאוּ כָף. וְנֹאמַר: כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן, נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ, וַיֵּשֶׁם
 מִדְּבָרָה כְּעֶדֶן וְעֶרְבָתָה כַּגֵּן יְהוָה, שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ, תּוֹדָה
 וְקוֹל זִמְרָה. שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב. אִם
 זְרוּעַ לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שִׂמְחָה. שִׂמְחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ
 קִדְשׁוֹ. אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

פֿדיון

[יגיד יִדְיוֹ עַל הַמַּעוֹת וַיֹּאמֶר:]

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּפִדְיוֹן נַפְשִׁי זֶה לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמּוֹה, וּבְפָרָט לְרַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל גִּזְבַּע מִ'קוֹר חֵ'כְמָה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְא בֶּן שְׁמַחָה, נַחֲמָן נַחֲמָן מֵאִמָּן וְכוּתָם יִגְן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

מַעוֹת וְאֵת הַיָּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: צֶדֶק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא: דִּינָא דְּמַלְכוּתָא

דִּינָא. שְׁרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה. אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. אֵין הַדִּין נִמְתָּק אֶלָּא בְּשִׁרְשׁוֹ. שְׁלֹשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הָרַמָּה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים יָד גִּימַטְרִיָּא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁבִי צִירָה שֵׁם שֶׁל אָנָּה בְּכַח. מ"ב שְׁבִי צִירָה: שְׁנֵי פְּעָמִים אֲקִי"ק. מ"ב שְׁבִי צִירָה: הַיּוֹ"ה (פְּשׁוּט), בְּמִלּוּא, וּמִלּוּי דְּמִלּוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת מֵעַל (פְּלוּגִי בֶּן פְּלוּגִי) עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן שֶׁהוּא חֲסִדִּים גְּדוּלִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַּעֲרֶכֶת דִּין כָּלֵל, אָמֵן:

פִּדְיוֹן הוּא הַמְתָּקַת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עֶקֶר הָרַפּוּאָה עַל-יְדֵי פִדְיוֹן דּוּקָא, כִּי "וִרְפָּא יִרְפָּא" (עִם שְׁתֵּי הַתְּכוּבוֹת) מִסְפֵּר "פִּדְיוֹן נַפְשׁ": לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן ח"ב, ג.

אומן

לענין

העלמת האור הגדול והנפלא של אדמו"ר ז"ל, אשר חדוש כמוהו עדין לא היה אפלו

בדורות הקודמים, באשר נשמע מפיו הקדוש שאמר בן בפרוש, ולסוף הוא נעלם כל-כך בתכלית ההעלמה והפסוי עד אשר רוב העולם אינם זוכים לבוא על קברו הקדוש, אשר זה כל תקונם לנצח. יש למצוא רמז על זה מדבריו הקדושים שאמר כי כל עסקו הוא ראש-השנה ("גאר מיין ואך איז ראש-השנה"). ועל ראש-השנה כתיב

(תהילים פא): "בבססה ליום חגנו" כמו שדרשו חז"ל (ראש השנה

ח). ועל-כן אורו הגדול והנפלא נעלם ומכסה כל-כך גם-כן מאד עד שכל בני העולם אינם זוכים לבוא על קברו להתפלל שם. וכמו שאמרו חז"ל: "מפני מה נסתתר קברו של משה רבנו מן העולם וכו'" (סוטה ג:). נמצא, כי לא ידע איש קבורת משה למען לא יוכלו לבוא על קברו להתפלל שם, וכן קבר האדמו"ר ז"ל נסתתר גם-כן מן העולם על-ידי גדל המחלקת אף שידועים מקום קבורתו, למען לא יוכלו גם-כן לבוא לשם להתפלל שם.

יהי רצון שיתגלה האמת בעולם ויתפרסם קדושתו בעולם ואז תבוא הנאולה במהרה בימינו, אמן:

מתוך הקדמה לחיי מוהר"ן מכתב-יד רבי אלתר מפליקער זצ"ל.

* נֶחֱמָ נְחֵמָ נְחֵמָ מֵאִמְנוֹן *

לְכָל מֵאֵן דְּבִיעִי

הַסֵּפֶר מְדַפֵּס לְזִכְרֵי הָרַבִּים וּמוֹפְעֵי לְכָל
דּוֹרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ. כָּל מִטְרַתְנוּ בְּהַדְפַּסַּת
הַסֵּפֶרִים הַקְדוּשִׁים הִיא לְקִים אֶת צִוְּיַת
מוֹהֲרֵנֵי זֶ"ל, שְׂצוּהָ קֹדֶם הַסִּתְּלָקוּתוֹ
”פּוֹצֵצוּ מֵעֵינֶיךָ חוּצָה”.

הָרִשּׁוֹת נִתּוֹנָה לְכָל מִי שֶׁבְּרָצוֹנוֹ לְהַדְפִּים
סֵפֶר זֶה בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁהוּא בְּכָל מְדִינָה
וּמְדִינָה, וְאֵין רִשּׁוֹת לְאַף אֶחָד לְאוֹסְרוֹ
אֶלָּא אֲדַרְבָּה, ”יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר”.

”יְעֲלֶה אִמְרָתִי | מֵלֵא וְגַדִּישׁ”